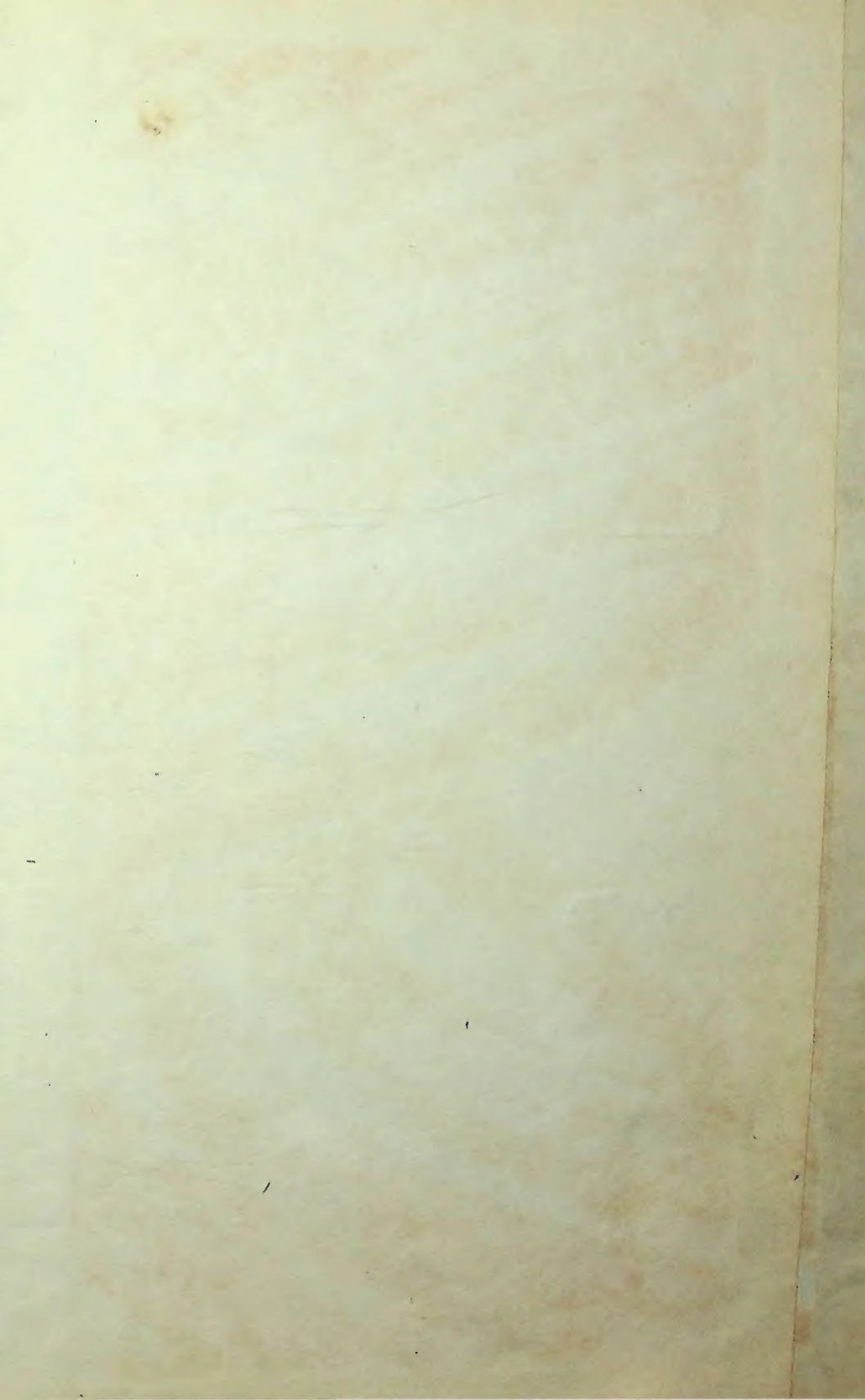

كتاب

مكتبة

کلیات محمود گامی

تتیب
نابی منور

جموں اینڈ کشمیر ایڈمیٹ فرائٹ کلچر اینڈ لینگویج ٹریننگ

ناشر :- سیکرٹری جنرل اینڈ کنٹریکٹنگ آفیس آف آرٹس، پبلشر اینڈ پرنٹنگ کمپنی، سرنگر

چھاپ :- جے کے آفیس پرنٹرز - دہلی

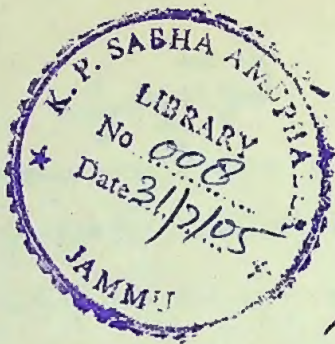
کتابت :- غلام حسن

دہلی :- ۶۱۹۷۷

تعداد :- ۵۰۰

مول :-

تصویر، محمود گامی: نعل، اے آر جان

عرض ثامن

محمود گمانی چھ کا شتر یک سہ قد اور شایہ نیم آنھ کو دیکھ لٹھ اکبر باقیہ زبان نہند اعتبار عطا کور۔ بیہ
وہ ترکی کا شتر سار و سلاہ بل نمبر وراوس یہ محض کچھ ورنس سیریم آہنگ۔ اس وید ہند ستر پناہ اوس بے
کسی تہ بے پرسانی ہندس عالم منتر اور نہ آست تہ یہ سوز اوس ٹیند گیس گیس ہس تام مدہ ترلومت تہ بس۔
۱۹۔ صدی ہندس آخرس منتر ویت بلوہ تر زبان ہندس اتھ منتر باگس کو پینہ دیوتا مت ادنی و جو دگ نکھ تہ کیتزن
ور یین ہندس و قس منتر وازیر زبان ہندس مقاس۔ میانہ تحقیقہ موجب کرتی فارسی زبان ہندس اتھ منتر
کہ وچ لٹھ کا شتر پانچ ترجمہ تہ پتہ بورن پینہ زبان ہندس علم امرت ندارد زبان ہندس لوگو ہر بار ستر۔ تمراڈ کو ڈیکر
لٹھ عربی فارسی کیو عور و منی اوزان کا شتر و پاٹھ تہ قس بیٹھ لیچن تم غزلہ تہ نقطہ یہ مضمون تہ اسلوب ادہ شوہ
لحاظ تھیکہ لائق چھ۔ بیچہ کچھ اکس تھیں غلیظ زبان ساز ہندس شویس منتر ابران تیمی کا شتر زبان پینس
سار دے کھ نہ نوک زبانس منتر نو و حیات عطا کور۔ اتھ نو زندگی اوس تیوت قہ وکھ زامہ تہ وچہ کا شتر
زبان زاہ یوت۔ امہ پتر زائے اتھ منتر مقبول پیر ہند رسول میر تہ پرکاش رام ہی بڈ و شایہ۔ اوے کچھ محمود
کا شتر زبان ہند غلیظ میارہ منتر کہ مانہ ایوان تہ یوتانیہ زبان موجود چھ اتھ رور محمود گمانی ہند اتھ
ہو منتر بیٹس ناو۔

کپڑا لادی چہ فرزند اگر چہ کہ دیکھ لیتے تھے مکمل کلیات کا شراوان۔ یہ کلیات چہ ناجی منور صابن
انتہائی میخنے سان شیواست تہ انتہ منز چہ وافر حصہ تہ کما کما کس محمود صابن رحمت حق کر تھہ پتہ لگ بگ ڈھیر
ہتہ و ہر و شایہ یوان کر نہ چہ۔ وہ میدان چہ نہ تہہ کلیات کس کر کا شراوانی ہندی لولہ و ادا چہ منز جائے۔

محمد یوسف طینگ

(اسپیئر سٹری)

جزم ۷
۲۴ دسمبر ۶۷۷

۶۹۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد واله الطيبين
الطاهرين
الذين هم ائمة المرسلين
والانبياء
والذين هم ائمة
الهدى والرشاد
والذين هم ائمة
الدين والدار
والذين هم ائمة
العلم والفضل
والذين هم ائمة
البر والعدل
والذين هم ائمة
الحياء والنجاة
والذين هم ائمة
الزهد والعبادة
والذين هم ائمة
العلم والفضل
والذين هم ائمة
البر والعدل
والذين هم ائمة
الحياء والنجاة
والذين هم ائمة
الزهد والعبادة

والتحية والتحية
والسلام على
سيدنا محمد واله
الطيبين الطاهرين
الذين هم ائمة
المرسلين والانبياء
والذين هم ائمة
الهدى والرشاد
والذين هم ائمة
الدين والدار
والذين هم ائمة
العلم والفضل
والذين هم ائمة
البر والعدل
والذين هم ائمة
الحياء والنجاة
والذين هم ائمة
الزهد والعبادة

تَرْتِیب

۶	فہرست	(فار مطبوعہ کلام)	
۱۰	محمود گامی	زندگی تہ کارنامہ	(۱)
۵۳	غزل تہ وژن		(۱ب)
۱۸۶	مثنوی		(۱ج)
۱۸۶	۱- شیرین خسرو		
۲۲۹	۲- شیخ صفوان		
۲۲۹	۳- قصہ ہارون رشید (۱-۲)		
۲۴۴	۴- یوسف زلیخا		
۲۴۳	۵- بیلی جنوں		
۲۰۲	۶- منصور نامہ (۱-۲)		
۲۱۳	۷- قصہ شیخ منصور		
۲۱۵	۸- قصہ محمود غزنوی		
۲۳۲	۹- بیسویں نامہ		
۲۰۰	۱۰- یک حکایت		
۲۲۹	۱۱- اکھ حدیث		
۲۵۰	نظم		(۱د)
۲۴۲	معراج نامہ		(۱ه)
۲۸۳	وفات نامہ حضرت فاطمہ		(۱و)
۲۹۱	کاشتری نعت		(۱ز)
۵۱۲	فارسی تہ ہندی کلام		(۱ح)
۵۲۹	زبان زبانی کلام		(۱ط)

فہرِس

۱۔ محمود کاظمی سیدین تہمتن تخلیقین ہندیم نہ دین چھاپ اسو کا ہمتو

۱۔ ۱۔ قصہ ہارون رشید (سالم نوہ نسخہ نمبر ۲) مشنوی

۲۔ قصہ شیخ منصور (سالم نوہ نسخہ نمبر ۲) مشنوی

۳۔ اکھ حدیث (مشنوی)

۴۔ شیرین خورشید مشنوی ہندو کیشہ حصہ

ب۔ وژن۔ غزل

۱۔ ودان روان فراق چانے (شیرین خورشید مشنوی)

۲۔ سید امینون آویینہ دوئے (لال مجلون)

۳۔ عربک شہزادہ آوے لتویے " "

۴۔ کیاہ گوئے غم حصہ تے رمی چھینہ ودان " "

۵۔ زلہ دن دود چھس چون للہ وانی " "

۶۔ وڈ تہنہ بروٹھ آوے کوہ تہ لولو " "

۷۔ متہ مجنوں نو کتہ یار لولو (دویم بائقہ) " "

۸۔ پارہ گوم دلسر تے مارے پان بو " "

۹۔ کتہ یارہ تراو تھم لہ " "

۱۰۔ متہ زلتم از متہ زلتم " "

۱۱۔ شے ہا بڑو بڑو تھوئے پیالو " "

۱۲۔ مجلون پاران لالہ مایے " "

۱۳۔ رُنتے ناگ ارنن ما آو

۱۴۔ تن من بو روزے پار اوتھ

۱۵۔ زھار بھتو بو رننکے رننکے

۱۶۔ لولہ چانے مولہ گنج سو

۱۷۔ وچھان دو تم شائے

۱۸۔ کاستم خمار آستم سو کھ

۱۹۔ سہ پان کوڑم پیچہ بو مرے

۲۰۔ گوشن چھڑا بھتہ جاے

۲۱۔ دایسیو چھم یاہ دودے

۲۲۔ اے پری گل پیکرے

۲۳۔ اتی اتی روزا حب نانہ

۲۴۔ مئے دی تنو پونختہ کارن

۲۵۔ رننکے ویسیو زار امب

۲۶۔ ہمتے ویسیو بڑقم زار میے

۲۷۔ دل گوم تارے دیدار دتا مو

۲۸۔ پیہ ناسون دوبارہ لولو

۲۹۔ گوہ گوہ لہ لہ پو کنہ کے دورو

۳۰۔ کوستور مہ نو از روزمانے

۳۱۔ دولہ بوزو نہ پو دولہ عاشوقو

۳۲۔ زلہ ورن دود چھم چرن

۳۳۔ اے دیپے بیدار

۳۴۔ بُوَد چچم مَعْبُود

۳۵۔ یَا دُن مَرُے چھاوُن چھے

۳۶۔ مَار مَنَہ سِرَس چھک

۳۷۔ رَنگہ رَنگہ آسے تے رَنگہ رَنگہ سَنگے

۳۸۔ اُتد رَم دود پے کس

۳۹۔ اُو یَسو بوز تے کوُت کال

۴۰۔ گر دھتے وِیسو یے وَنَہ

۴۱۔ روز چچم چاؤنی بوز میاؤنی

۴۲۔ تونے چے تھاد تم کوش

۴۳۔ گوم بیدار یار چوئے

۴۴۔ دُچھان مالہ گوم شامے

۴۵۔ دمن منز مبدم کر حق پرستی

۴۶۔ موروش مساروش

۴۷۔ آدین آدیس گئے زوئے

۴۸۔ لا اِلَہَ اِلاَّ اللہ تَرَاوَحَد اِلَّا اللہ

۴۹۔ مردود رکوعو یو

۵۰۔ شاہد تہ مشہود دُچھتن

ج۔ فارسی نامت۔ نمبر آتا ۱۹

د۔ کاکثرک نامت

۱۔ پایہ پڑ عر بکیر شاہ سردارے ۲۔ مر پوندے چھک سون سردار

۲۔ یار رسول اللہ سلام علیک ۳۔ کھوت کنبہ منز کلاہ

- ۵۔ یا مصطفیٰ محمدؐ ۶۔ بر در تو یا محمدؐ
۷۔ خبر چھ حال باوے کیا ۸۔ صلوات اللہ بر پانچ نمبر

۹۔ فارسی ہندی کلام

- ۱۔ ذہ چہ زیب و لفریبا ۲۔ خوش باز بمن باز ۳۔ حاتم ز عشق

۴۔ دربار شیخ سلیمانی

۵۔ نقلیہ

- ۱۔ پیش نامہ ۲۔ وفات نامہ حضرت فاطمہؑ

۳۔ زبانی کلام

- ۱۔ قیصر رو میوزا و وہ شتر می ۲۔ ترو پارو و چٹم جلو پونے

- ۳۔ گل بھوڑو تے پھلیا ہ چھاو ۴۔ سویرو کھار کر نمہ لے

۵۔ دوہ پشتو دامہ دامہ

محمود گامی

(زندگی سه کارنامه)

محمود گامی

محمود گامی بس متلق چہ و بنستام ہی و نہ آست زہ چہ ۱۱۵۵
 منزیا نے ۱۱۵۵ شریعتہ دوزیا بہ منز گزریست بہ قرین چھن نمکتہ وری
 دامنس پڑا و ہڑا ایک مانے کو زتشد زینہ وری چہ یوہے ۱۱۵۶ لاء (۱۱۵۹)
 اوس متہ نگر تہنیز اگر مشنوی "یک حکایتہ" تو پوئیر کو نامک یس لکھ
 قلمی نہ سنجہ سے دسویاب سپد مت چہ سہ چہ ۱۱۵۷ لاء (۱۱۷۳) منز نقل
 کرہ آست۔ تو پچہ کتو چہ محمود نہ زماہک تشعہیں کرن مشکل بنیست۔ اکتہ
 قلمی نہ سنجہ یس تار پرخ دتہ چہ سہ چہ تیوت صاف دتکہ کون
 چھنہ ممکن، یہ کتہ تو چھنہ فکر تران ز نقل کرن دلو کیا ز آسہ اکتہ اکتہ
 غلط سپد دیت مت۔ یہ نو سنجہ و پچھتہ پیکر اسود تو پچھن پیچہ دتہ
 ز یاتو چہ محمود نہ زماہک تعین و بنستام غلط سپد مت تو ہم تار پرخ شیرین
 ہمہ سرو تو قصہ ہو رن رشید مشنوی ن آندس پیچہ دتہ چہ آستو ہم چہ فرضی
 نہ چہ محمود ناوک بیا کھ شاہراوس مت یسند کلام محمود گامی بس لکھتس
 وریچ چہ سپد مت بہتم کتو مقبول امرتسری سند کینہہ کلا بہ مقبول کرا و وری
 شہ ناو چھپان رور۔ بہر حال اکتہ کتہ پیچہ چھنہ وریہ واریاہ تحقیقات کروئج
 گنجایش۔

اگر محمود گامی سند زینہ وری ۱۱۶۵ اگر شخص زانوہ و بروقتہ چہ شہیر

پیچھے پھٹان ترواہ وری حو کوست کران گہو آسان۔ یہ ساری ہے ریاستیں
 نثر چھ فارسی زبان میں ہندوستان شولہ مادان آسان۔ اہم زبان چھ یتیم کس
 چیس چیس پیچھے سز مول آسان دق مروت، موہے پوت نہ ہو کہ لنگ کچھ
 کڈتھ چھ غنی یہ صری چون بڑن شایرن ہندوستان سو تھ فکے یہ مادان آسان
 محمود چھ یہ چھ فلیہ سو تھ یتیم پوشہ وار ہندوستان آکس تھریا پیچھے کس آکس تھریا
 کاس آکس وارس (محمود آکس) نثر تھریا ہوان۔ یہ چھ آسان آکس علی گوک
 خان مول۔ بیکہ ذاکہ دقتس نثر چھ سپر تھریا ادھنے یا قیام طور پری تھریا لیکھو تھریا
 آسان۔ محمود چھ رواجہ موجب فارسی تھریا عربی چھک یا لہم کس پان۔ محمود
 سورے کلام پری تھریا چھ یہ کتھ ٹاکار یا لٹھو لہنہ ہوان نہ تھیں چھ فارسی زبان
 تھریا سون مطالہ ادس مت۔ سعدی، حافظ، مولانا دھرمی، عطاریہ جی تھریا
 تھریا نظامی دھرم ساوہ شایرن ہندوستان تھریا محمود نہ کاشریہ فارسی شایری
 پیچھے عارف لہنہ ہوان۔

محمود دھرم فارسی کتھ کاشریہ ناتن ہندوستان اکھ بیاض یوں تھریا حال
 حاکم دسویا بپہر تھریا چھ باسان نہ محمود چھ شایری ہندوستان ابتدا فارسی
 زبان پیچھے کورمت۔ فارسی یس نثر شایری شور و کریم کو آسہ ہن تھیں نثر
 نہ سبب اکھ یہ نہ علمی مجلس نثر ادس نہ تھریا وقتہ کاشریہ کانہہ مادان۔ دھرم
 یہ نہ لٹھو بچا یس نثر چھ محمود دھرم دھرم پیچھے فارسی زبان تھریا شایری
 ہندوستان دھرم اترا دھرم مت تھریا تھریا چھ نظامی یس تھریا جاسی یس ہم آہنہ
 ہندوستان کاشریہ کورمت۔ اکھ بیاض نثر چھ ۲۶ نات، دھرم نثر شرادات
 فارسی زبان تھریا تھریا کاشریہ نثر چھ۔ کاشریہ ناتن نثر چھ نثر مقبول
 عام نہ نات تھریا

شکرِ غمِ وفا یا حیاتِ نبی سے کرتے شفا یا حیاتِ نبی

۲

میر بان باشند بر من یا محمدؐ بہ دُندے سر قد من یا محمدؐ
 اکتہ بیا جنہ چھ اندس پیچھٹ لیکھت کہ گفتہ ۱۲۲۹ھ تہ بارتے
 تفصیل چیس کیسہ کھیوشت۔ یہ کتہہ حصہ بہینہ لایق زیریم ساری نات
 کیا آسن محمدون اکتھو اکو سہ وریس منز لیکھو پتہ ممکن چھ ۱۲۲۹ھ
 اسہ پتہ تہ نہ ناپے کے تاریخ تصنیف۔ امہ بڑہ نہ چھ محمد و مقبول عام کاثر
 مشورہ پشیرین محمد سرور شیش صنعان بار سس آسان امہ پشیرین
 تفصیل بڑہ نہ کن پتہ۔

امہ قلمی نوہ سچو قرین ساری فارسی نات چھ مولانا جامی پتہ
 نات بڑہ نہ کنہ تھا و کتہ لیکھنہ آمتو۔ اکثر ناتن چھ سہ سے بحر تہ ردیف
 قاضیہ تہ پیم مولانا جامی پتہ ناتن چھ مثلن مولانا جامی پتہ پشور
 نات سے

گر بہ بہنم رخ زیبائے رسولِ عربیؐ دیدہ عالم بکف پائے رسولِ عربیؐ
 دادہ از شوکت شان بر سر معراجِ کلیم صد شرف پایہ اداے رسولِ عربیؐ
 گشت از نیک بخلق جہاں جامی مست تاشدہ والدہ شیدائے رسولِ عربیؐ
 محمود گامی پتہ نات شریف کو کیتہ شاد چھ نوہ سے

یا الہی بتو لائے رسولِ عربیؐ عاشقم کن جیفہ تہلے رسولِ عربیؐ
 ظاہر از قید مطہر شد ازیں نور قدم بجملاست تجلاے رسولِ عربیؐ
 راحت روح روانم لے صبا نود بیار بوسے گیسوے سن لے رسولِ عربیؐ
 اکتھو بیا جنہ منز یس کہہ دنیگ نات شریف چھ تمکو کیتہ شاد چھ نوہ

حق چه طای و یاسین گفت در شان رسول

من چه خود را میت نام منقبت خوان رسول

مخزن جود و سخا و مظهر اسرار حق

مطلع انوار سبحانی گریبان رسول

یارب از محمود گامی یرسان حدک سلام

خا صه بر روح رسول و جمله یاران رسول

فارسی نات لیکهان لیکهان بخت شایسته محمود پنهانی الضمیر

و دادا چه میزگشت کبرت تن چمن و شنف پا طوطا بشری شاد و نخت کوشت من

چه باسان ز آفر فارسی تا بگو فرم ز کافر شرک را چه محمود کافر شرک من

شار و نه نگ و ج به بنه موتو پین دود قمارن شر چمن شایر سبزه ز مشقی صا

نشان تیر شایر چه حوصله لیکه برونه پکان تو کج کالک پتو همیشه خاطر فارسی

دوین تراوان

در روز محشر بنه ، گو بر من و نه پتو نومول

تنبه دوه پتو پتو کبر ا منته زهار محمد

یس بار گو نه آسبه سه در نار جهنم

نور دپه پتو پتو لار تس تنه کهار محمد

امیل فارسی نات چمن پتو

کونین هویدا است ز انوار محمد

نور شید خجل گشت ز رخسار محمد

کثیر شرف یافت از موه شریفش

مانند مدینه است ز آثار محمد

محمود بن شایر بن شورو کرشنہ نصیحت چھئے اکھ رلوایتھ۔ یہ سپ
 عبدل احد اذان تیر پینہ کشمیری زبان اور شاعری "مترنقل چھئے کر پش
 ز تہس گز دیو پش ٹوٹھ نیچو شاہ سلطان لوہ کپا پانے تہ محمود چھ پش
 باٹھ شاہ ساخانو لکیر دیا اکھ کنو لکھت تہ یو پے باٹھ چھ محمود
 شایر بن پش سب بنیومت۔ یہ رلوایتھ چھئے اوکر کنو صحنی باسان ز محمود
 چھئے پش کتاب شیرین خوسرود ۱۱۹۹ھ مترنقل چھئے۔ پیلہ زن سہ پش شتوہ
 و ہرے آسہ پے۔ اٹھ دانہ مترن محمودس جوان نیچو مرن چھئے نہ بہن لایق کتھ
 دوں گو شاہ سلطان چھ محمودس نیچو دوست۔ یس جوان دانہ مترن
 گز ریوت چھ۔ ابد وقتہ آسہ پے محمود اڈور دانہ مترن
 محمودس اوس دویم نیچو اسد گامی تہ امو سندی رنو چھ محمود
 سلسلہ نسب از تام چلان رو دست۔ اسد گامی بن نیچو جس حید گامی
 تہ امو سندی احد گامی۔ احد گامی ستر کور ہندو اولاد چھ از تہ ار وارس
 مترنسان بسان۔ رلوایتھ موجب چھ اسد گامی تہ حیدر گامی تہ شاہ
 زبان اسو پتو۔ مگر تہ ہند کلام سپند نہ از تام دیاب نہ پش چھ محمود
 ہش شتوہ ہرقتہ حاصل کر تھ۔ گامی لفظ چھ محمود گامی نہ کن پش خاندانی
 ذاتہ بنے مترن تہ چھ محمود ذکر محمود شاہ اوس مت پش پشہ اوخن
 گری اوس۔

عا ابن محبوب صاحب لایبریری مترن شیرین خوسرود قلمی نہ سچ چھ تہ چھ
 سنک شاہ پتھ کنو دتھ۔

ہزار و دوحہ و شست دیکھ کم = ۱۲۵۹ھ (ناجی)

یہ کتبہ دینے پر چھ غلط باسان ز شہر چھ آہر محمد دس
 گامک آسہ کنو حقارت کئے تہ تمکو چھ پنہر ہر شہر "گامی بھرتہ
 سان تخلصہ کنو اختیار کر مرث۔ اصل پڑر چھ ز محمد دس چھ گمہ ڈ
 پیٹھے جامی تہ نظامی سٹند سون اثر و دولت تہ تمکو چھ پیٹھے پیمان دون
 شایرین ہند ہم پلہ پنہر پنج کو شش کر مرث۔ پیٹیک تو بوکتہ تمکو ہندو
 فارسی کیو کا شکر نام تہ تمکو پیٹھ مشن کو یہ چھ۔ تہ پیمان دون شایرین
 سہ تو مناسبہ یاد کر نہ خاطر چھن محمد نادر سہو گامی لفظ و طممت
 جامی، نظامی تہ محمد گامی سہ

چانز ہارپ، کران نظامی

چانز توصیف پران جامی

وہ کیاہ دوم ز محمد گامی

یا رسول سلام علیک

محمد گاموین پیٹھ وجہ کنو تہ شایری شور و آسہ کر مرث، یہ کتبہ
 چھ ٹاکار مشورہ چھ از لے شایرانہ طبرکتہ پیٹھ آست۔ سہ چھ شایری
 ہندس ماحولس منزے پیٹھ پیٹھ۔ تمکو چھ پنہر مشنوی شیرین خود مرث
 اندس پیٹھ آہ مشنوی پیٹھ لیکھنک ہار پخ ۱۱۹۹ھ شارس منز و ج کڈر
 اگر محمد دس نہ پنہر وری ۱۷۶۵ء یا ۱۱۷۳ھ دوس مانو، تیلو چھ تمکو شیرین
 خود سر و شتوہ وری پیٹھ و آستہ منز پیٹھ مرث۔ اگر محمد دس پیٹھ مشنوی پنہر ہار پتے
 مشنوی کو بڑو تہ پیٹھ پیٹھ آہ تیلو چھ لازومن یہ کتاب کا شیر ذبا فی ہند کر مرث پنج
 مشنوی تہ۔ دون گوٹھے چھ حال حابے کیشن تہ نادر مشنوی بین ہند و قسلی

فہرست دسی باب سپید و سبز۔ پین چاند لیکھن تار پرخ مولوم چھنے۔ پھن خنز
 عبیدہ یا پلو لو کٹ مشنوی ہن 'طوط نامہ' تحریر ۱۲۰۱ھ تہ شاہ قلندر
 پشور 'ابراہیم ادھم' چھنے۔ اگر شاہ قلندر رشتہ زمانہ محمودس بدو تہہ آسہ
 تیلو چھنے تہ مشنوی لادری من محمودس بدو تہہ تخلیق۔ اگرچہ کاشتر مشنوی بدو
 وینستام سون خیال یہ چھنے زامہ صنفتک دیواج چھنے کاشترس منز غر لکوتہ نعلہ
 ہندیہ یا پٹھو محمود پنے دیت مت تہ محمودس بدو تہہ چھنے امیک دو جود اسہ
 برش ما کار یا پٹھو موجود۔ مگر فارسی زبان ہندیہ مروج سپیدہ کہ وقتہ پیچھے
 آسہ شامیرو اکھ صنفتس منز لیکھن کوشش ضرور کر مژ۔ مئے نش چھنے
 کتہم کشیر ہندیس فارسی شامیر پشور اکھ موقتہ مشنوی ہن۔ پیمیک موقتہ
 حضرت اسماعیل رشتہ قمر بان گزھن چھنے۔ یہ مشنوی چھنے ۱۲۰۹ء (۸۱۲ھ)
 منز نقیل آہر کر نہ۔ اکھ منز چھنے فارسیس سہو کینہہ شار کاشتر و صاف
 لیکھت ملن ے

گندہ رخت پیمختہ ڈھکھ دتہ زانہ بو اضطرابم دور تا گردد ازو
 یلو نہ حرکتہ کینہہ گزھہ پیر صاف شراک پس رہا کہ دیم اذیز دان پاک
 تہ پتہم شار چھنے

باہ چھاوتہ ادس تروہس اندرو حکم آوتس لٹھ گوبر مار نو
 امیک مانہ گزہ محمودس بدو تہہ نور پاتہ ہمتہ دری تہ چھنے کاشترس
 منز مشنوی ہنہ دیواج سپدست آسان مگر محمودن کار نامہ چھنے یہ زتھو چھنے
 اکھ صنفتس باضابطہ دیواج دیت مت تہ اکہ کھوہ تہ بیک کہ تہہ بانی
 مشنوی چھن پتہ یادگار تراو مژ۔

کلیات محمود نامی منز یہ سہ ترتیب پشورس خود سرو مشنوی دہہ چھنے

چھ آہڑ سہ چھ ترے اہم قلمی نغمہ تہ اکھ چھاپی نغمہ نقیر تل
 نقیر تھ دینہ آہڑ۔ اکھ نغمہ چھ مہجور لایبریری ہند یہ چھ ۱۲۴۸ھ
 منز نقل آنت کرتہ تہ اکھ چھ اندس پیچھ یہ عبارتہ لیکھتہ۔ کتاب
 شیرین خسرو بابت خواندن از دست خود تحریر یافت۔ آمد تاپ چھ باسان
 ز یہ نغمہ چھ محمود بن پونی اکھ نقل کورست۔ مگر اکھ منز چھ وادہ
 شاربون تہ سہ سند بون باکھ تہ چھنہ اکھ منز درج یس اکرس اٹلیکس
 نو سجنس تہ مہجور لایبریری شیرینی بیاجنہ منز موجود چھ
 ودان روان رفاقہ چانے ودان چھس فرکو یادو
 پئے رائے پتہ دے نادو دودھ لوفسرا دادو

مکن چھ ز محمودن ما آسہ ہن پیہ تہ کینہہ باکھ اکھ شنوی منز
 لیکھ ہوتو ہم اور یور قلمی نو سجنس منز درج آسن۔ آمد علام چھ کینہہ
 سر توبو کھ حصہ تہ غائب گیتو باسان ہم بیون بیون نو سجنس منز بیون بیون
 شاین درج چھ۔ شاید چھ یو پے ویدہ ز محمود کا می شیر اکھ شنو کھ چھنہ سے
 قلمی رودست یس نظا می شیر فارسی شنوی چھ۔ واریا ہن شاین
 چھنہ فکری تران ز محمودس کیاہ چھ وین۔ رت یہ ہندس گہ دس منز سے
 چھ خمر و شکارس نیران مگر (شبدین) چھس فصلس نو قصان کران
 تہ اکھ منز چھ شاور (چھاپی نو سجنس شاور) یوان۔ یہ چھ خمر و شکار
 خاص رفیق آسان تہ چھس شیر ہن منز باکھ کران۔ خمر و چھ شیرین تھانہ
 نیران تہ گروستہ فصلس نو قصان وادہ ناؤن چھ بے مانے بنان تہ پڑھ
 مثالہ چھ واریا ہن شاین۔

چونکہ محمودن چھ شیرین خمر و شکار جوانی ہندس عالمس منز

ایچکچیش ته آمه دانه چنبدن جبران شیر شایری ته زبان هیکنه که به مشقی
 هنده دادا که هتته. نو به که چنبدن شیرین خورده مشوی شیرین زبان ته شایری
 ترانه شوز پزده محمودین بایته مشوین شیرین چته. شاید چته امی مشوی
 شیرین دانه که چنبدن دس به الزام دینه یوان زامو چته کا شرس ترن خاریت
 آویش. کیه یوسه مدبر زبان محمودن یوسف زلیخا به، شیخ صفا حسن مارون
 رشپس ته بایته مشوین ترن دوتاویش چته سو چنبدن تمس پتیه بیه کاشه
 مشوی نگارن دوتاویش چته چنبدن.

مخدون چته به مشوی مولانا نظامی شیرین فارسی شیرین خورده چته
 خلاصه که هتته ترجمه کر مرث. تمکو کی هتته انصاف چته نظامی شیرین مشوی سیتو
 کورمت. و چته آسو نوین شادن شیرین ترجمه سیتو. خورده ته فراد چته کیمت
 کران به

بگفت از دار ملک آشنائی	نخستین باز گفتش از کجائی
بگفت از عشق بازان این غیب	بگفت جان فردوسی در ادب نیست
چه باشد کردم آسوده داری	بگفت جان چرا فرسوده داری
نشاید بیش پرسیدن صوابش	چو عاقل گشت خسرو در جوابش

محمود چته اکته شاه نوهم شاد بیکمان به

دو پش تمکو خورده مرون چچاک کته مکانش دو پش تمکو جابه چیم به چیمه لامکانش
 دو پش تمکو خورده مرون شیرین تر مشراد دو پش تمکو عاشق شوخی ماعا و
 دو پش تمکو خورده مرون والسه به مار هتته دو پش تمکو شد سروتن هم به غارت هتته
 کران آسو گفت که خورده مرو ته فراد به تشنگ آو شاه خورده مرو کورن آزاد
 فراد به مرثیه پتیه چته خورده مرو نظامی شیرین نوین شادن ترن شیرین خط

خط لیکھان سے

شنیدم کہ پیچے یاد ہو سنا کہ
 بمقام توبتے زد بر سر خاک
 دوتا کرد از غمش سرواں را
 بہ نیلوفر بدل کرد ارغوان را
 غمش می نور کہ خوانش ہم تو خوردی
 عزیزش کن کہ خارش ہم تو کردی
 اگر صد سال بہ خاکش نشینی
 بہ جز خاک کے ازو چہرے نہ بینی
 و میکن چوں ندارد کہ یہ نہ کوئے
 چہ یاد بے کہاب نگینت دہے

کیشترن شایین زبانی منز خانیہ آسینہ باوجود تہ چھ شیرین خود و مشنوی
منز شایرینہ و وہ چھ و ن ذہین آسنگ یقرار پوان کون۔ اکثر شایین چھ
شایین کیہ تہ ناؤر تشبیہ و ترا و منز ز انسان چھ ہئے جیکہ دوزخہ گزہان
منزین یارینہ و وہ زلس روخارن پرچھ لکچن و چھتہ چھ شایرینہ
شبان کیاہ حال تہتہ برگ انارن دزان زن مرتہ فول منز باگینہ
یا و چھتہ ک نور شارسہ

بشکر خندیش با بند کونکس شمع زن مشنوی شرمندہ کونکس
پن چھوون کچھوون کلس پل دل سنگین خود دژوٹن کین تل
نورم تقدیر ہئے کیاہ کورم تہ اتھے ماشوق امت را ورم تہ
عمود کاٹمی نہ امہ کورہ و کیکہ کارنامہ پتہ چھ بیاکھ شاندار کارنامہ بارن
پوان تہ سہ کونکس شیخ صنعان۔ حال مالے چھ سہ امہ مشنوی ہیتہ کو
تہ داریاہ قلمی نو سچہ دیاب سپہ کوہو۔ پم منز چھ اکھ تینتہ نو سچہ تہ
کورہ و کونکس پچھ ۱۲۱۰ھ درج چھ مگر آخری دژن چھ غائب تہ بیاکھ
نہ سچہ چھ تہی قلمی یکھ امت نیمہ قلمی بیہ نو سچہ عبد کو پالن طوط
نامہ تہ بابا کمالن وفات نامہ ۱۲۱۰ھ منز یکھ چھ امہو۔ شیخ صنعان
مشنوی ہیتہ کوہیم قلمی نو سچہ چھ و نان ۱۲۱۰ھ منز چھ عمود کونکس مشنوی
تہتر مقبول سپہ منز آسان ز کھ چھ اتھ جاہ جاہ نقل اسوہ کوہ کران تہ اکھ
اکس توہرک مہنو پیش کران۔ اگر عمود ۱۱۹۹ھ پتہ مشنوی لکچنہ آسہ
تہ اکس دوز و کونکس منز امہ نظیر ہیتہ یوت مقبول گزہان چھ اکھ
انعام کوہا کھ بلو کہ امہ کہ حسنی ضامنہ۔ میا کونکس راے چھ ز کاشن
منز چھ اسوہ نستم شیخ صنعان مقابلہ بیاکھ نظم باڈہ کونکس

امید نظمیہ شہزادہ باری کامیابی چھتے زعمودن چھتے اصل حکایت شہزادہ یارو
کر زعمودری زانیہ شہزادہ چھتے ایک طرز کا شہزادہ لکھ طرز میں پیدہ پانہ نو
نصوحہ چہ بحر شہزادہ نظمیہ شہزادہ چھتے قابل داد سے

عہدہ تیس ذات پاکس	یہو عرفان دیت فاکس
چھتے حمہ پتے بہتر	صلوات بر پیغمبر
بود یارو ہر کھ سکے	عشق نوکستہ وئے
مشہور اوس شیخ صنعا	عشق کور سے فنا
بود اوس پیراہ کا مل	پیش اس عشق منزل

تیرے چھتے کنو چھتے مشہور شہزادہ پکان تیرے انسان چھتے رقص پوان شیخ عطار

چھتے پنہی چھتے "منطق الطیر" کتاب شہزادہ شہزادہ شہزادہ کران سے

شیخ صنعاں پیر عہد خویش بود در کمالش ہر چہ عویم ہمیش بود

شیخ بود اندر حرم پنجاہ سال بامریہ چار عہد صاحب کمال

ہر مریہ کان او بودی عجب می نیا سوز از ریاضت روز شب

قرب پنجاہ حج بجا آوردہ بود عمر عمری بود نامی کردہ بود

شیخ صنعاں چھتے خابس شہزادہ پکان تیرے شہزادہ شہزادہ پکان تیرے

پہلین شہزادہ خابہ شہزادہ بیدار گزشتہ چھتے بیقرار گزشتہان تیرے

واتان تیرے چھتے اکھ 'دختر ترسا' شہزادہ شہزادہ شہزادہ شہزادہ

حسن و چھتہ فلور گزشتہان شیخ عطار چھتے اوس شہزادہ شہزادہ شہزادہ

حسن تار پف کران سے

چاہو سیمیں در زنجیراں داشت او ہچو عیسیٰ در سخن جان داشت او
 دختر ترسا چہ برقع بر گرفت بند بند شیخ را آذر گرفت
 چوں نمود از زیر برقع رے خویش بستہ صد ناز از یک معے خویش
 در بہشت حُسن و انداز برج جمال آفتابے بود اما بے زوال
 آفتاب از رشکِ عکسِ رُسے او زرد تر از عاشقاں در کونے او
 چوں صبا از زلف او مشکیں شدی روم ازو آرم ہند و چین شدی
 محمد کا می کن شازن مژ چہ اُمس ہینے مانہ بخش طو مار گران ہم

چہ نرم ہے

شیخین و چہ پیختہ لڑاہ تھتہ مژ اکھ سوہند راہ
 مستس چتہ والان گنگے مستانہ ترس نشگے
 رئیسو موہ اُس پیران ماران زن شہہ زن
 رخصتہ ماران سبیلان گتھ کران اُس گلن
 سینہ رٹوٹک مژ ڈیکس سہ رخ تھچ چتے کس
 خمدار با رنجہ بکے کتھ کران رومو رے
 حُسن تہ عشقن کوہ جوش کو شیخ صنا بے ہوش

نمودن چھنہ پہ چکا تھتہ شیرین خوریا منصور نام کو پاٹھو ترجمہ
 کر مژ۔ اکھ مژ چھنہ سہ اہل عینفس تاہن رودت۔ تھر چھ پنہ نظریہ
 خاطر اکھ زھوٹ موٹ بحر اترتہ کاشرون کوہ ڈنچہ لٹہ اکھ تھتہ روہ اُنی
 سرا پہ بخش مت، تھتہ بڑو وئے پر تھتہ کائہ کاشرون دلس مژ جاے وڈ۔ پہ

اوس اکھ تھیتھ رو حانی غذا ایس سہتی ٹٹس تہ طہختار پیچھ تہ کھوت تہ کتھ
 کتھ شرتہ او اکھ ایکس باونہ۔ محمودن پہ کار نامہ روزہ ہمیشہ تانہ بتانہ
 شیریں غورہ سرد تہ شیریں صنمان پتہ ککو فرخلو منز کو کچھ محمودنی
 تائیری تہ آہ پتہ کوس منقوس آپہ بارشس، قلمال چھنہ پہ کتھ شمنان
 شیریں غورہ سرد علاوہ پتھ کت پہ محمودن پہ شسریکھنک تانہ پتھ دیت مت
 چہ سرہ چھنہ پتھ ہارون رشپہ پہ شنوی چھنہ ۱۲۵۸ھ منز لیکھنہ آہنہ
 گویا شیریں غورہ سرد تہ ہارون رشپہس منز مالک مہ قہ چھ کٹ باٹھ ڈوی۔
 محمودنہ دن تہ قہ ڈوی پتھ شیری مہنہ ارتقا لبس چھ سہ پتھ ککو کتھ
 محمودن چہ آہہ دقتس منز اکھ کتھ تہ بیا کھ پرن سہ کار نامہ پتھ کٹ تہ
 زکا شرتہ زبان ہیکہ نہ نہا پتہ آہ شتہ حق ہا برکتہ۔

محمودنہ پتھ ہارون رشپہ، شنوی پتھ عہدیم نہ قلمی نوہ سچہ سٹے
 وسیاب سپہ ستریم چھ چھاپی نوہ سچہ نش پتھ مختلٹ۔ اگرچہ دیس کونہ چھنہ
 مہ قلمی نوہ سچن مہنہ کا تہہ شار چھنہ چھاپی نوہ سچن منز سٹے۔ قلمی نوہ سچہ چھ
 زھوڑ۔ تمن منز چھنہ انہم شاد تہ پمن منز کت پہ مہنہ تار پتھ تصنیف پہ چھ۔
 تہیمیم اڈ لیکھ قلمی نوہ سچہ تہ چھ سالم قلمی نوہ سچن سہتی زلان۔ توے سپہ
 پوے سالم قلمی نوہ سچہ کتابہ ہندیس حاشیس منز نقل کون۔

یوسف زلیخا پہ مہنہ زیر نظر نوہ سچہ سٹے پتھ نوہ سچہ پتھ تہ سب شیت
 ہنہ شرتہ چھ جرمن نوہ سچہ تہ نوہ سٹے ۱۲۵۸ھ ساہوے کھنہ تہ اہم۔ جرمن
 نوہ سچہ چھ مشہور جرمن مستشرق کے ایف برکھارڈن ۱۸۹۲ء منز تہ چھ
 کورمت تہ کا شرتن ہیکہ چھنہ رومن تہ کا شرتس پتھ قلمی منز جرمین
 شرتے چھو پت۔ پہ چھ اکھ کھن نوہ سچہ تہ باسان چھ زہر کھارڈس چھ

اگر کھنڈہ تیرا جو نہ سخی نظر تری اسکو موتی مگر آید کھنڈہ تیرا ہم چھ میون
 قلصی نہ سخی یس ۱۲۷۸ ص منز نقیل چھ آنت کر نہ۔ اکتہ نوہ چھس منز چھ
 مشنوی ہنڈ گھو ڈیک باب شامل تیر چھس باقی باکتہ درج۔ یہ نوہ سخی چھ
 تیمہ شارب پیچھ شارب کر تھان سے

اوس یوسف فرزند یعقوب نوہ تہندے ہمسار سس شارب
 تیر اند چھس یکتہ شارب پیچھ سے
 در زینب اوں یہ حضرت عابین اوں یہ کاثر و پانچو محمود کا موبین
 امیر پتہ چھس زینب کا پتہ زبازو یوسف مقبول عام مرثیہ
 تر تیمہ دورہ کے زینب ہوشیار

مئے ہم نوہ سخی یوسف زینب کا پتہ نظر تری چھ تیمہ منز چھ یہ سارو
 کھنڈہ تیرا جو نہ سخی۔ یہ چھ محمود مرثیہ پانچو پانچو سس یکتہ آنت یکتہ
 چھ محمود ما آس ہے گوہ پیش ہے ہن مکمل ناہنچہ پنچہ منز تیر چھس
 رنگ آمیزی خاطر منز باکتہ لیکھو موتی باقی چھ وادو موتی۔ یو تام میا نہ
 ذاتی راہ ہند توئن چھ یوسف زینب کا پتہ یکتہ چھ امیر مشنوی ہنڈ
 روح تیر عام کھنڈہ چھ اکتہ چھس دورہ ہے لہ لہ مکتہ لاسے کران آمو۔ یہ
 حصہ چھ لکھ وادو کا مشون زانن کیو مردن دکن ہنڈ دبراسے وادو مت
 تیر امی حصہ کر چھ محمود دنیو یوسف زینب مقبولیت کہ لحاظ تھی ہنڈ وادو
 مشورہ یو کھنڈہ قابل قدر محمود س چھ پانچ تیر امیر کہ بحرک ایچاس
 او سمت توئے چھس پتہ یس اکتہ کا نامس صحیفہ "ناو کوڑ مت سے

حمد بے مد نعت احمد ہر صحیفہ ابتداء

کلام اللہ یس منز یکتہ چھس احسن القصص "و تیر چھ آنت۔

محمود بن مشنوی ہند چھ گائیکس منز نشدہ بن بیوٹ۔ زلیخا پہ حبیبکو
 سار پف، تشد غاب و چھن تہ عزیز بھر نیش و اتن، محمودن چھہ حصہ
 زلیخا بحر متو لیکھت تہ چھہ عام مکن نیش گال کھاتس پون روڈ
 مولانا جامی یں چھہ سار پف مشنوی اکو ہے بحر منز تہ چھہ انداز بیانہ تحریر
 کر مرزا محمود گامی یں چھہ پنڈ کتاب جامی ہند نو نو شاردو پیچہ شور و کر مرزا
 چنین گفت آن سخندان سخن سنج کہ در گنجینه بودش از سخن گنج
 کہ در مغرب زمین شاپے بناموس ہی زد کوس شاپی نام طہوس
 زلیخا نام زیبا دختری داشت کہ با او از ہمہ عالم سری داشت
 نہ گنجد در بیاں وصف جمالش گنم طبع آزمائیے با خیالش
 فراوان موشگافی کردشانہ نہادہ فرق نازک در میانہ
 فلک درس جمالش کرد تلقیس نہادہ از جینش موج سیمیں
 فرود آویختہ زلف سمن سارے فکندہ شاخ گل را سایہ برپائے
 محمود گامی چھہ زلیخا پہ ہند چھہ گائیکس تار پف نوین ابتدائی شاردن نشد

بیان کران سے

سورے زلیخا اُس زیبا، دل فریبانوں زن

سچینہ صاف آئینہ کھوتے اوس روشن تن میں

نار پستان راحت جان اُسوتس رہہ پہ پند و توجہ

ڈیشہ زمین کریشہ زمین اُسو فیراں دل ڈپے

افشک نال زلف تے خال اوس شوباں پیشرو

مخت شکل نہون دل چشم کا فرکیش اد

ع - زلیخا از مولانا جامی قلمی نہ سچہ مملوکہ حاجی منور

مولانا جامی چھ عزیز مصر سے تکی زلیخا پہنچند رکن نو من شان

مترائد و اتنادان سے

بیا جامی کہ ہمت بر گھساریم ز کنعان ماہ کنعان را بسیاریم

زلیخا بادل امید دار است نظر بر شاہ راہ انتظار است

ز حد بگذشت درد انتظارش دوا بخشی گنیم از وصل یارش

تیر یوسف قصہ چھ فہموشاویں چھ شومہ گزہاں سے

دہر خانہ استاد کہن زاد دریں نامہ چہیں داد سخن داد

کہ چون یوسف بخوبی بر سر فراخت دل یعقوب را معشوق خود ساخت

ہسان مردش دریں در دیدہ بنشت ز فرزدان دیگر دیدہ بر بست

یوسف پسند دہر پر بائے چھ یعقوب بس نش پوان تیر یوسف

سائلش بنگ دو خاس کران سے

اگر باشد اجابتہ قصہ داریم کہ فردا روز صحرا در گذاریم

برادر یوسف آن نور دیدہ ز کم سالی بصحرا کم رسیدہ

گئے با او رہ صحرا نور دیم گئے بر پشت کوہ و بیشہ گردیم

گئے از گوسفندان شیر دو شیم گئے شیرین و خندان شیر نوشیم

بکنجہ خانہ ماندہ روز تاشب فارسہ غذا بر رخ بلعب

محمد کاظمی مسند سوئے زور کلام تیر چھ یوسف قصہ سستی نو

نیران سے

اوس یوسف فرزند یعقوب نور پہنچدے سمسار شوب

شاه خواب اوس ماه کنعان آفت دل غارت گریان

خوب صورت اوس ماه روزه خسار پوشه قهر پیچید زن کای شهریار

دو بایچه نوم شار پیچید با لب بر و نه کن و آن ده

گیه با لب صبح شمس عرص و سلام کو در هوس نیت

باب صابو یوسف چچه و دن مفارده معا غدا

فیر که هوس یه آندو آندی نیر که روشن کرد هوس کو آندی

گیه گوس ده دس تیر هوس لوز کران سه روز هوس

تیر صحر اوس و آنجه کم رستم چچه ده بایچه یوسف پیچید کران - غمزدن

تیر چچه نیم شاریکهان خون چکر که یوسف

تیرت لوی هوس نیل یس تن پیرشس گو رنگ سوسن

زار دنان اوس و و باین رکیچه موشس رچم و م لاین

مقیه کر کو قوم چشس ناچاره چکر ناو تو قوم نهی وایر داره

اوس روان دوان ناله چرنه زن راجه چون خواسته

مولانا جامی چچه یه حال نه من شارن منزلیکهان

چوپا در دامن صحرانهادند برودست جفا کاری کشارند

برهنه پا قدم بر خاک میزد بگل از خار دهنس مسخار میزد

کف پا که نابودش ز گل تنگ زنون در خاره خار اگشت گل رنگ

به زاری هر که را دامن کشیدی به بیزاری گریبانش دریدی

به گریه هر که را در پا فتادی مخنده بر سر او پانهادی

بساله هر که آواز کردی نوا داس مخالف ساز کردی

عاقبتی نه سخن زلیخا از جامی - مملو که ناجی منور

یہ دوسرے مولانا جامی سندر شاد لائٹنی چھ۔ مگر محمود کی شاد تیر چھ
 کینہہ کم پہن۔ از تیر چھ کش پر بندس کا مس کا مس دنا آئینہ سوسو روکیو
 زانہ، پیم اکہ اکہ شاد یوسف زلیخا زبانی چھ تیس۔ یوسف زلیخا
 سندر فلمی نوہ سچ ۲۴۸ اچھ در اے مے یکم نوہ سچ زبیر نظر گوئی۔ تین چھ
 اور یور کے زق۔ 'لال جملوں' مشنوی بندس پاٹھو چھ سچ یہ کتاب اچھ کشو
 مگر نہاں، روز ہر۔ مولانا جامی مین چھ یوسف مرگت حال بیو مخر نفلن
 مرنو کو گت۔ تھہ برعکس تھہ محمود زلیخا یہ ہنر زبانی تھہ باکر تھہ شان ز
 عالمس چھ وڈ ناواں۔ یہ کتھ چھ عکس ز اکتھ مرثی یس مرن چھ محمود دوا
 پینو مین دادین دیت دیت تہ یہ مرثی چھ وہہ ز کا شریک لک با تین مہ
 حصہ بنیوت۔ ترجمہ وہہ گے زلیخا ہوشیار کا شریک زانہ چھ ماہ صیا
 چہن، راتن رؤوس مرن بنو وکھن سیتو مہتھ عالمس وڈ ناواں ہ

ترجمہ وہہ گے زلیخا ہوشیار حالہ اکے اُس کران نالہ زار
 سیاہ مرنے برنہ آہتو مرگزار مرگزارن کو کڑے دیت نے واکزار
 بینہ وڈ یوسف سگرا کو روہو مالو وڈ دیو کھایہ کلہ روہو
 ناد لایہ سیاہ یوسفو وہہ لو بیتر

لال جملوں تیر چھ محمود کا می مین نظر امی سندر فارسی 'لیلا و مجنون'
 پہنچتر ترجمہ کر ہر۔ مگر پیش ازاد پاٹھو یہ مشنوی ترجمہ کرینہ آہتر چھ۔ محمود
 چھنہ بیہ کا نہ مشنوی امہ طرفہ بیچہ برب کتھ چھ پتر زلیخا اچھ کشو
 یہ کتاب گزہاں روز ہر چھ پتر چھنہ بیہ کا نہ گزہ۔ چھاپی لال جملوں چھ
 قرین ترین ہمن و مہر سطرین ہنر بیہ دن یکتا بہ مرن ترتیب دینہ آہتر
 لال جملوں الیہ سارن دن شستن دو مہر سطرین ہنر چھ۔ امہ مشنوی

محمد دکانی پشتر لال مجنون پرتھ چھئے یہ کتھہ ما کار پاپھو لبسہ دیوان
 ز یہ چھہ کاشرس خزانہ دیکھ غنائیہ (Cp 67a). یہ داستان چھئے تیر انداز
 کا شرادہ آیش ز نادام چھہ بہ لاوتھہ کاشر آتہ لیکھنہ آہو بشن سپہ عامر
 سید میر لیلی۔ لال۔ مجنون منہ مول سید پرچہ پنچو سنبس خاندس پیچہ
 میٹھئے یزمن بنان زنتہ کا شنبہ کاشرس خود جس چھہ گر خاندرا سان۔ وچھو نہا
 کہہ آپ چھئے اکتہ خاندس پیچہ ونہ نادان سے

سید امیرمن آو پینہ دل سے از تزلہ آبہ نہ ہوئے
 بزوتھہ بزوتھہ شہزاد پتہ پتہ مولے پاتہ چھہ رنگہ وودوئے
 تاپہ دانہ پیچہ پھس پانہ وودوئے از تزلہ آبہ نہ ہوئے
 دودہ بام روئے کیا شنبہ ٹولے تھم انن بحبا پن ہوئے
 سوین پانہ وانی تزلہ لکینہ اہلے از تزلہ آبہ نہ ہوئے
 اٹھو دن دیش سیتو چھہ بیکھ ونہ ون۔ تھم دن چھہ اکتہ منہ
 کاشہ بن پشتر منہ ذکر بڈ شنبہ دار طریقتس خزانہ

دگنپو ونہ فرو منز رویہ خانس مہرانہ مجنون خانس
 مجنون پیچہ پیچہ پیچہ دیوان خانس گندان پور ساہوئے
 جان جان ونہ وی تس جاناس مہرانہ مجنون خانس
 نیری پوش منگہ لاگس ٹکوشہ فانس اچھہ پوش لاگہ دامانہ
 سوہ پش لاگس منز گریب بانس مہرانہ مجنون خانس
 محمد کا محوین آدرچہ لال مجنون نظا محی پشتر لیلی مجنون بزوتھہ
 کتہ ہتھو کتہ پیچہ منہ اکتہ ہیکونہ اسمو کتہ رنگو نہ ترجمہ ونہہ کاشرس
 ادیس منز رتہ یہ کتاب پل گل پون مقام میں نہ از نام اکتہ میو اکتہ چھہ۔

خامی یس منز چھ اٹھ کتا بہ پٹکل بدون رنگ۔ پینک اثر محمد دس پیچھ
 سپٹھہ کم چھ۔ شاہ کتو وچھونظ می سیند ونوم شار۔ لال چھ مجھون
 بندس فراقس منز چھ کتو آوار کا پٹرس

برگل ز مرہ کلاب میرخت جتاب بر آفتاب میرخت
 از بکر نمود نود سازی بخشود علم بر آس نیازی
 گفتم چه کسی و کیت انجیت ناپیدن زارت از پٹ کیست
 بشادشکر بز هر خنده کای بر حب گم نمک ننگده
 لیلی بودم و لیک اکنون مجنور ترعم از هزار مجنوں
 او گر چہ نشان گاہ درداست آخر نہ چون زنت مردااست

تہ محمود چھ لالہ یار سیندس فراقس منز تو من شان منز و نادان۔
 خیال یا پسندے زار وودن آشتے بڑو کتس بہ زس خاک لودن
 ترستے بو پانہ دافر انکو زایہ باجی ترستے تر اوچھ میا نہ دانے مول باجی
 ترستے وودے میانہ با پٹھ عاش آرام ترستے گو یو میانہ میا نہ مند من شام
 آدیکہ یار میا نہ دادر کدے کتیو چھک مہ شانس پیچھ ہودے
 پینے دستے مستس شایہ کرے ترستے دیشٹھ بہ ہودیا نہ مرے

محمود کا می چھنے لال مجنوں داستان نمی لکھ کہ نادان پیچھ لکھ
 نظ می نین لیچھینہ چھ۔ اٹھ شنوی منز چھ محمدون اصل دلیہ پیچھ پٹ
 کم زور دیت مت، تہ پیتو ہیک متو تہو باٹھ اٹھ شنوی منز بڑو متو وود
 گو کیتن شاین چھ نظ می سیندین شان سہو محمود فی شنوی ز لان ہشن

شکلن مجلوئیں چھپے پیڑو موج لالہ ہندیں لولس ضرورت ارڈیشاں تہ سوع
چھپے موہوس کزان نظا می ہندین شارن منزہ

دیدہ آن گلی سرخ زرد گشتہ و اس آئینہ زنگ خورد گشتہ
اندام تنش شکستہ شد خورد ز اندیشہ رو بدست و پا مرد
گہ شست باب دیدہ رویش کہ کرد بشانہ کلک مویش
سرتاق دمش بہر مالپہ برہر ورستہ برد مالپہ
می برد بہر کتارہ دست گاہ آبلہ سود گہ برد بست
گرفت سرود تن از غبارش گاہ گند زپای خستہ خارش
محمود کاظمی چھپے قرہ بن پیے جذبات مجلوئیں ہندیں مالو ہندیں سپین

منزل حالہ مادران ہوانہ
ہندیں سور گوشت تن مدتیں
نہینہ کاہنرستان نور زنجے
و چھپتہ نوج باکہ نہریتہ سید میں
نور دیدہ میانہ چشمن ہند لالہ
زائے کیو کالہ مرچین نال وولے
راحتہ دومہ نے کرخان تن چین
قیس دیشچہ ہکرس گے یہ کھنچے
دور تم کو سپنہ سپر عشقہ تیرس
ز کیو زالہ لوگ ہم زائے مالہ
زستے کیو ہتہ نے خاک مونے

یامو بخور مشنوی علاء چھپے محمود کاظمی داراہ لہ کچہ لہ کچہ مشنوی
لیچہ مشنوی ہم ساریے تہ چھپے محمودن فارسی حکایت و پیچھے ترجمہ کر منزہ بین
مشنوی منزچہ منصور نامہ، یک حکایت، پہلو نامہ تہ چھپے محمود غزنوی
اہم مشنوی تہ چھپے محمود غزنوی چھپے ذرا ز پیچھے بہن مشنوی۔ اکتہ منز چھپے

۲۴
 محمود نے وقت پر کس نور اللہ سے لال مرزا نے ہندو عشق داستان پر مثنوی پر
 چھپنے سے اگر اہم قلمی نوہ سچے پیچھے ترتیب دے کر پڑیس ۱۲۸۲ھ شوالیہ ۱۲۸۲ھ
 گائیس منز علی بدو دانی سندھ فاطمہ لال مجلہ ہندس نوہ سچے سبوتو لیکھنے
 چھپے آئے۔

یک حکایت چھپے اکھ لوکٹ مثنوی ہمن۔ اہم مثنوی ہند چھپے مے نش
 اکھ تیتھتہ قلمی نوہ سچے موجود تیتھ نقل کر بک تارخ پوتس ۱۱۲۳ھ دتھ
 چھپے۔ اگر تارخ دس مانو تیتھ چھپے امکان ز محمود گائیس بڑو نہ چھپا کہ
 محمود اس مت پر ہندو تخلق چھپے تہ آتھ سبوتو چھپے مثنوی ہندس فارمس
 فرسے بیا کہ نظم پو پیر نامہ تہ۔

منصور نامکو تہ پہلو نامکو ہم قلمی نوہ سچے مے نش محمود گائیس چھپے
 رہنو علاو چھپے مقبول تہ قلمی نوہ سچے ہمن مثنوی ہمن ہندو مے نش موجود۔
 مقبول منصور نامہ اس اکھ ادبی رہن پنے نہ ناو چھاپ کو رت یس
 محمد یوسف ٹینگ صاحبہ تحقیقہ موجب مقبول کراہ واری سبوتو تخلق مانو آپ
 مکر میا ذاتی راے چھپے نہ یہ گزہ مقبول امرتسری ہندو تخلق آسوز (آتھ
 اکھ پیچھے پیہ پیہ ساتہ بحث کر نہ) پتھ کتھ چھپے پہلو نامہ تہ محمود گائیس
 علاو مقبول امرتسری لیکھت۔ یہ اس از بڑو تہ کیشہ کال شفی شوق تہ
 گلشن مجید تہ تحقیقہ سبوتو کلپول اکلامی ہندس رسالہ شیرازس منز مقبول
 کراہ واری سندھ ناو چھاپ کو رت مکر مے نش قلمی نوہ سچے موجود چھپے
 تھ چھپے صاف لیکھت "از کلام مقبول امرتسری مقبول امرتسری سندھ
 ناو چھپے از کوہ پنج پھر میا نہ دسوریات میدان۔ یہ چھپے غالبین مقبول
 کراہ واریس ہم عصر اس مت۔ بیکانہ مے نش ہم قلمی نوہ سچے آسوز ہمن

تخلیق بن ہندو چھ تم چھ ۱۳۰۰ھ تا ۱۳۱۵ھ درمیان لیکھنے آہستہ بہ
 کہتے پیتے مئے او سب سے پیتن چکاوتہ بکلیا بہ مقبول نہ تہ محمد کا نامی ہنر
 یہ دو شوقے مشنوی پہ چھے بلکل ہشتے مضمون و بحر تہ زبان چھے تہین
 گنتی۔ پیم چھے اول پہیٹھ اول بدل گزھان روز ہنر۔ مئے ہنر یس
 مقبولہ منصور نامک قلمی نوہ سچ چھ مئے چھ ۱۳۰۰ھ منز میاؤں ہنر ہنر
 ب قدوس لوفن نقول کوڑمت تہ لیکھتس چھتس قطرہ مقبول
 محمد بنو مت۔ وہاں کو مقبولہ پیم دوہ شوقے مشنوی پہ چھے محمد بنو مت
 کھتہ تہ جادو دا صحت تہ پڑ اثر۔ شاید او کبوز مقبولن آسن محمدس پیتہ
 پیم مشنوی تہ لیکھتہ

محمد کا نامی ہنر تخلیق ہنر اس و ہنر م وفات نامہ تہ اکھ
 اہم تخلیق یوان مانہ۔ مگر حالے سپدو مئے کینہہ تہتو قلمی نوہ سچ دیاب
 پیمو کہو تا پیمہ سپد زہ وفات نامہ چھ محمد کا نامی ہنر یوان کھت۔ یس
 پیمہ شار پہیٹھ شورو چھ گزھان سے

اس صخرہ شورو ہم بوجہ دوار گئیہ بیمار رسول موعتار
 تہ اند چھتس سے

روز کمال خوشیے اندر غم دنیا و عقبہ مسخر
 سون جناب چھے آنسور۔ صلی اللہ علیہ النبی

یہ وفات نامہ چھ تہ اول بدل شایر بابا کمال شند۔ بابا کمال چھ
 کشیر ہند مشہور فارسی شایر۔ پیمہ نوڑ نامہ تہ ریشو نامہ تہ اہم کتا
 چھے نوڑ نامک تہ ہند پیمہ شار چھ سے

سرد چشم کمال خاک در نور الدین

وفات نامہ علامہ آدھے تہہ شدہ بیسیہ کیسیہ کا مکر کلام بدس - وفات نامک
اکھ قلمی نو سچہ چھہ ۱۲۰۱ھ سراج الدین نہ قلمہ لیکھت میں نشس موجود
اکھ نو سچس سہو چھہ بیا کہ مشنوی ہن طوط نامہ تہ یوہ سہ عیدو پالن
لیچہ چھہ اکھ وفات نامس چھہ دراصل پچھہ کنو لیکھت
نامہ تہہ شدہ اپار سہہ دہر موعہ کلہ ہر گنہ غمہ
پیر کمالہ یہ دہر دے صلے اللہ علی النبی
چھاپی نو سچس چھہ لیکھتس کمالہ بدل کمال خوشی بنیومت
تہ محمود نس ناوس تل چھپان رودت امی وفات نامک بیا کہ قلمی نو سچہ
چھہ میں نشس موجود - پچھہ لیکھت چھہ روز محمود خوشی اندر - مگر اکھ چھہ
نامہ رخ دتہ ممکن چھہ محمودن ما اسہ وفات نامہ لیکھت یس ورنہ چھپتے
چھہ میں نشس تہ چھہ اکھ بدل وفات نامک قلمی نو سچہ مگر آخری حصہ چھپس
غائب یہ یہ تلمہ امیت لیکھت نندہ ہے - یہ چھہ پچھہ کنو شور و گزہان
حمدتس یتیمو یاد کوئن سال دماہ
تس روئے روزنہ مکنیہ پادشاہ
اکھ پیچھہ چھہ روزہ تحقیق کرن باقیہ کلیات محمود کا مکر مشن چھپتے
وفات نامہ شامل دیان کرنہ - تھہ بدل آے میں وفات نامہ حضرت
فاطمہ مکر کیسیہ نو سچہ بدس تہ یہ چھہ ان گودہ زنجہ وز چھاپ سیدان
بہر حال محمود کا مکر چھہ گنومہ ہندی ہندین سارے شایرین ہند
امام دو تھمت - کاٹسہ چھہ روسل میرزا پاٹھو غزل کیو گیت روٹہ کیو
کاٹسہ عبدالاحد نامہ سندو پاٹھو مات تہ کاٹسہ مقبولو پاٹھو مشنوی
یچھہ مشنوی تہ محمودن یوسف زلیخا شیخ صفا شہرین خومرو بیت

لیکھت کُن دیت سو مشنوی بنے یہ مقبول کرا لے دار کو سہند دے
 بڑنہہ کُن گل ریز ہش بُنہہ جون ضن پاء۔ محمدن پمن فارسی کت ابن
 تر جہہ کر۔ تہہ کت بہ تیجہ محمدن پتہ باقی شاعر و تہہ محی الدین برکین
 تہہ قادری یں تہہ لچھو یوسف زینا شیخ صنعا لچھو مولوی اوزن شیرین
 نوہ سرو لچھو نامی یں مگر کانہہ شاعر متو کتہ محمدن کمالس وارتھ تہہ تیجہ
 کانہہ پتہ مقبول لکھت پتہ اوتھ۔

مشنوی علاوہ رودی سے محمد کاظمی نین وژن، غزلن، نظمن تہہ
 نائن ہندی دار اح قلمی نوہ سچہ نظر تل۔ یم باٹھ چھ شوتہ والو پتہ نین بیان
 منز ویز ویز درج کرکھو متو۔ محمد کاظمی نین باتن منز چھ درجہ واد وژن غزل
 نظم کیونات، یم کہہ ڈرچہ ویز پرن والہن بڑنہہ کُن چھ پوان۔ یمن منز چھ
 کرکھو تام تم باٹھ تہہ یم کون واک کوان چھ مگر چھاپ چھنہ سپہو متو۔ مشن
 تن من بوروز سے پارتھ منہ تاوتھ اتن یار
 یاسہ ہولہ گچ سو لولہ چپانے قولہ مو دل مدنو

محمد کاظمی پتہ اکثر باٹھ چھ ڈمیری وژن، یکتہ منز تریتے تریتے
 مصر بیون بیون قافیہ چھ تھادان تہہ ژوریم مصر چھ کُن آسان۔ امہ وژن
 تہہ پچھے کامشیر ادبس منز سٹھ پرتہ۔ مل دیر ہندی وقتہ تہہ آسہ ہے
 شامیری ہندی صنف مقبول ترے چھ مل دیر تہہ وژن، لفظ استعمال کو رت
 و لہ سے کو رت واکھ تہہ وژن، مگر امہ زمانہ وژن چھنہ آسہ تام وارتھ ہندی
 اسدیش چھتے حبہ خوتون کو ڈرچہ شامیری سٹھ شامیری منز صنف پتہ
 پتھو جہاں کرکھت باسان چھ۔ مگر محمد کاظمی نہ دسویس عور وچ اتھ صنف
 لوگ تہہ چھ امیک معراج

کتیو چھک نمٹ بانی دودھ لو ماشوق میانی

شراب کو پیالہ برو کہہ لاین مالہ کرو

پگاہ یا گالی مرو دودھ لو ماشوق میانی

فارسی غزل گو نامات ہیئتہ چھ غزل محمود کا مومین تہ لیو کھشت مگر

دار یاہ کم، محمودس چھٹہ غزلک فارم شائری منز اس آست، تمکو پیم نہ زور

غزل لیکو ہستی چھہ تم تہ چھہ تمکو شہز شائری ہنیز کمزور مثالیہ۔ امہ زمانہ کچھو

دار یاہو شائریو چھہ غزل لیکھنچ کو شیش کڑ مرز۔ مگر کامیاب چھٹہ کاہہ گوشت

وژن آسوہن یا غزل امہ زمانہ چھہ شائریو محض آہوہ باہتہ لیو کھشت شائری

آسوہن سارے وژن کیو باتن پیٹھ کنو یا تہ غزل لیکھان نہ تہ ترنم محمود

وقتس تام چھہ ل دیر ہشتہ کیو داکھ تہ شیخ العالم سند کو شہز شائری

ہنیز سنجیدہ صنف روز مرز ہیئتہ لو کہہ پڑان آسوہن بیاضن نہ نقل کران آسوہن

امہ پتہ چھہ محمود سے شائری ہیکو شہز کلام (شہزی، نات وژن بیتہ) لو کو

آچھن مومتہ تہ تہ تھو داکھ جاپہ جاپہ نقل کرہتہ مومتہ

مورد کاظمی چھہ پیم وژن منز پیم نس اصلی کا شرس محبوبس گہے نا پیمو

کران وژن تہ پیم منز کاران۔ کاہہ کوم چھس پتہ لاران۔ باہہ کوہن ہشتہ

سرو دس منز تہند کر نغمہ لوزان۔ تن چھس باہہ بیروہ ہتران۔ تن چھس کوہنگ

تہ کستہ پستہ ملان۔ گہے چھہ آرس لچھہ ناوس لچھہ کھٹھن منز آچھہ دار پیمو

پاکو پان بیروہ روزان۔ گہے چھس روشہ ناوہتہ منہ ناوان تہ منہ دھتہ و شہز

گہے چھس وہ اکھ دوان تہ گہے چھس پستہ پستہ امہ ناوان۔ پیموہ رنگس

منز چھہ محمودین باتن ہتہ محبوب کا شرس محبوب۔ سہ چھہ تبس شائرس نو کاہہ

آچھہ دلہ۔ عشہ مقاہرہ، ترالہ پکوتین کان منز زہارن۔ سہ چھہ تبس چھتر

بزمِ تنِ خموش ہواؤں پہ ہنادان۔ نکل مل چھٹس مالنِ روان تہ گئے چھٹس ڈنگ
 سالِ کز نادان۔ گئے چھٹس تو سہ ماہان بالِ کھسہ دُن بوسہ پا غام لَدان تہ
 پتھر چوہ کیستیاہ شارچہ اُسو محمود نس کلامس منز و چھان ے
 استاؤ استاؤ باغیہ بیروہ ہزاروس تے

کوئی کئے کستورِ مشکہ کو فز تنِ ناوس تے
 مہتر و بہتر چھتر بزمِ ہواؤں تے

شبھرے گیلنِ منتہ کر تم چھٹس بے کس تے
 ایشہ بر جھی مسکو شیشے
 خاصہ پانس پیڑتہ کیشے
 راسہ وہ لوڑ مئے نشے
 بہتہ دماہ مئے بڑنٹھ کنے

تیل بلہ کیساہ آب و ہوا
 خفہ لَدن دادن دوا

بالی بالی مے پھیر پڑے
 گالی رٹھتہ قیام پڑے
 گالی کیستیاہ سمسارن
 کو کر چھٹس مڑے بو
 محمودس چھہ یار سُنہ دلِ روان تہ سہ چھٹس ہانثرل بنجھہ بر مرادان تہ
 مین موت گزھان۔ منز چھٹس گانٹھ مال، چپکل تہ کنہ دور مہجھتہ روان۔
 محمود چھہ پنہ وقتہ کین عام ز یارن مہند کشپر مہند خامن پوہ شاگت تہ کاشرن
 پوشن مہند ذکر جاہ جاہ کران تہ مہند ذکر کرکھتہ چھہ کمرہ مایہ وو لسنس روان
 پوزے بوز و محمودن اوس محبوب چھہ کشپر مہند چھہ امی سندر س اکس اکس دس
 تہ اداہس مسو مسو گزھان۔ تہ امہ کس دس دس پان وندان پنہ پنہ
 باسن شز۔ لال مجلون پنہ پنہ تمن باق مہند عوشار و چھوہیم و نستم

کھٹو تھے اسی روز بخت۔ اگس اگس اچھس منز کچھ کچھ محمد پین کا شہر
اگس داوا کران سے

مفردے گڑھ صورتس ماہ مثالی سے
ڈھاکس مے نانا گراپی ہی مالی سے
وڈی کتہ دے بنیا سو گوا مالی سے

ہمتے ویسویہ متہ کر تم اوڈا لویہ
مہارینہ وچھتو زلفن زولے
ڈیکہ بیکہ شوبتس لالہ مولے
سودہ شند گوتہ جامہ چھس چھتو نیہ
کامہ دو شہزاد ہنگن تراو
مرنھن چھس مرہ بند مالی چھس تراو

ڈیہ کر لٹو یے کو سمن کراو
روشہ روشہ کو سمن مالہ کر نادان
مہارینہ ہن تن چھک فمہ لادان
محمد گامی چھ پنہ وقتہ نو زمانک تہ لہن قدرن ہند نغمہ فسان
اوسمت۔ اسی ہک پتہ ورنچہ زسہ چھ پنہ وقتک بوڈ بابو باغی اوسمت۔
تھر چھکے اکہ طرف وقتہ کس حاکم متس سرتو بفاوتہ کر ہن زحاک مت پر
زبانو نش چھ ہتھی ہتھی گومت تہ بیہ طرف چھ تہن پیرن تہ سمن نش
تہ روگردان سہرمت ہم شامیری مذہبس تہ ہے موجد وڈ اسی ریحان تھان
تہ مہوت لول تہ عشق پنہ من نفن منز ورتاؤن تیج موز باد حبیہ خوتو نہ کر پچ
کپہ کا شہرین منز تراو مزا اوس۔ دوس گوا محمد وڈ اسی سپد امہ لولہ شامیری

چہند دامن بے حد دوسی - نیمینک نیچہ بہ دراز روئیں میرے مقبول کز الہ ہمارے
 ہو کر شایر دریاہ منور - محمودین زمین نوزدک خیالیں گویا دریا کھلے دشت
 وںستام چھ سانی داریاہ ہڈی کید گویا شایر تہی لہ کھول کران آیتو محمود
 پتے پیل روئیں پیرن پتھر ہو کر سنبوڑی نغمہ بوزی پسندین زخمین تہ آیتو
 مژراوہ نیو نغم سونے جتہ کر پیں روئیں سونے
 گوم تراوہ رچن بے کر پیے درشن دیے
 تس جا پائیں شند خوب ہے مشتاق گے سس روپ ہے
 رچ سس پتھ پوت ڈھایے غم چھم یوری پیہ ناے
 لویہ کہن لائے غم ز صوبے پتھ دانتہ کر پتھم کھنچے
 بالہ دل چھم نہ روزاں ڈنچے سخت لوے غم زخم کا رسی
 یا اکر حسین باہم پہ بندہ
 لکے اسن متہ کر تم کہ کالی یہ ہکے ہکے پیر کے تراوہ کالی یہ
 دیکھ کر تھس دچھتہ مرون چھ کالی یہ ہتے دیسو یہ متہ کر تم اوڈالی یہ
 محمودین اگرچہ زمانس سیتو خواہہ کر تھہ دوس لہ کھول ہیوت کرین - مگر
 لں دیدتہ متہ پشیش پاناس نیش دین نہ دامن - سہ روڈ تہہ روہانی
 فلسفک زبردس تبلیغ کران یس کشپرتز ساہ وادن وریں پھا نیچھلوت
 اوس تہ اسلام یور وائس سیتو سیتی لہین نوڈنگی - یہ روہانی سور وداوس
 کاشرین ہتہ وادن وریں چہند پرت ہیوت تہ فارسی اوکیر دہریہ اوسن
 نوڈ کا ڈھیوت تہمت کڈن - یہ اوس سہ سیتی یس اناسن "نیبرے دو پتم اندر
 اژن" پتھناوان اوس - محمود کا مومین چھتہ جاپہ جاپہ اتھ سبقتس تہلم کر پرت
 لال جہلون مژ چھہ دانہ

پوسہ ہنزدوس تپے سیر کرتی در تن نادر چھے در تن
 سیرس سرپوش مغزس پوس محمود پانس نشہ چھے دوس
 محمود چھے مولانا رومی ہشتہ نیمہ شادک زبردس قایل اوسمت سے
 کعبہ بنیاد خلیل آذر است دل گذر گاہ جلیل اکبر است
 محمود چھے دنان سے

کاتب بنیاد خلیل دل گذر گاہ جلیل
 تراو تکتہ شہزبانہ بیو تکتہ وَ هَوَ حَى لَا یَمُوتُ
 تہس چھے ہر روز یہ کتہہ ڈھنس اُس شہزادہ دُنی یا چھے عارضی۔ بیہ
 دُنی پہر کہ سفرِ خاطر و تہ خریج کما و نہج جاے۔ محمودن چھہ اگر طرفہ رحمت نامت
 لیکھو متو یہیم بر تکتہ نمان چھہ ز مردار عالم شہز عقیقت کا ڈاہ چھے تہن
 اُس شہز بیہ طرفہ چھہ پتہ نین لوہ با تہن شہز کتہ شایہ اصل کر گز حینہ
 خاطر و تہ خریج با تہج با تکتہ کران سے

گزیش نیر چند ہستہ چھون یہ پھیر کیا ہے در بازار
 خند کر تہس ہشتہ مند چھن یہ لہ وُن یہ ہتھو و غم تار

کلیات محمود کافی چھے تہ ساری مواد ہج سہ ہزن یہ کینترھا سے
 محمود نہ کلام ہر تہنگو چھاپی تہ قلمی نوہ سکو ڈر سکو یہ آیتہ او۔ تہ سہزن مشنورین
 چند کہ آیت سے داریاہ قلمی نوہ سکو پانس پین ہشتہ تفصیل الگ پانچو دینہ چھہ
 آیت۔ مگر تہ سہزن با تہن ہنزد آیت سے کاتبہ سر تو ہشتہ بیاضاہ بدسن
 دوس کو داریاہ ہشتہ چھ مختلف قلمی نوہ سخن شہز بیون بیون درج تہن ہشتہ
 او پور پور قاید تہنگو تہ ہتھ کتہ سمیو محمود کلامک اکھ بوڈ بار خصیہ یس

نہ و نہ چھپسیت اوس کہنہ باغ آہ نہ اوس سب کہتا بہ منز دایم کرنے ز قلمی
نورجنن منز چہد حسن پند لیکھت زھینو نکست نہ بہمن منز چھہ شکیج گنجائش
و نہ موجود۔

محمود بن ساری ہے کلامس مام جہنہ پتہ چھڑے تنور دوی باسان
 ز کینہہ کچھ کرے تہہ تہہ درج پیہ زبانی روایتو موجب سے قابل قدر باسیہ
 پیر چھڑے زبانی کشپرتہس ساری ہے علاقس پیچھ یوتا سون اثر
 محمود کا می پشیر شصتہ شائیری چھ ترومت خالے چھ پیہ کاتہہ کو غافہ
 تراوتہ ہیوکت۔ محمودن تہ چھ امہ علاقہ کین کستین کائن، خدشس ہوا
 مقامن، دوی یاون ارن تہ بالن ہند ذکر کہ مایہ سان کو رمت۔ دنہ
 چہ بیان ز محمود چھ پانہ کامیہ گوم پھیران اوسمت تہ تہہ پانہ امہ پھیرنکو تھورن
 پیہ اٹھتہ رسو واقہ لکن ہنیز زبانی پیچھ اذتہ۔ مے چھ پنے من خاندان
 کین بزرگن نشن بوزمت ز محمودس چھ میائس بڑو میلبی ب قدوس
 نوس نشین گز صن اوسمت۔ قدوس نون چھ پانہ تہ اکھ عالم تہ ادب نور
 اوسمت۔ تہہ پانہ پچھ پرتن کتا بن چھ اذتہ بڑو قدر پوان کہ نہ۔ توان چھ
 ز قدوس لانیہ اچھ چھ محمودن قرین سورے کلام لیکت اوس مت مگر
 مے چھ اکثر واپ گومت،

محمود حسن بلیق چچہ پتہ پوان و ننتہ ز سہ اوس عام زندگی منز بد زندگی
تو فیل بہ پہلہ شار گوی منز اوس کمال حاصل۔ بیتہ چچہ کیتین مکن سیتو تئو
سید و مراق عام مکن زبانی پیچہ۔ ووں گو اکثر مذاقن پشور زبان چچہ فحش
تہ پیچہ شاپہ درج کر فی چھٹہ منایہ۔ پہاچہ سیتو محمودن معاشقہ چچہ
مشہور واقع۔ زبان چچہ پری پہاچہ استغفار تہ پہلو کورے قزاق پتہ

یاؤں چون راہِ نیر سے "چھ محمدنی باکھ۔ ریمن چھ محمدن لکھت برہتھ۔
 مکرے چھ ریم کا شرم لکھ باکھ جلد نمبر اتم درج کریمو۔ ریمو علاوہ چھ
 کہتیاہ باکھ تم ریم محمدن لکھت دتھ گھوہ چھ لوان۔ مکرے تراؤ
 شے باکھ ریم مے پڑو باکھ محمدنی باکھ۔ ریم باکھ چھ کتا۔ پندرس
 اتمس پچھ دتھ آتو۔

بہر سال نیات محمد گامی چھتے حاضر۔

ناجی منور

کاپن۔ ۶ دسمبر ۱۹۶۶ء

شکرانہ

حکایات محمود گامی ترتیب دینے پر قلمی نو بیخبر کہ جس مژدیت
میں کیشور دوستو درجہ و ارفع درجہ۔ برپا چھس پین رفیقین ہند مشکرانہ
کرم فرض زمانہ :

۱۔ پینس رفیق محمد یوسف ڈنگ، صاحب چھس بہ ہند ہندی خاٹ
شکر گزار۔ محمود دے قدس قدس بیخبر ہند شکر

۲۔ محمد اپن ابن ہجو صاحب چھس بہ ہند شکر گزار بہ ہند ہندی
نوم نو بیخبر پیش کش

۱۔ مشورین ہند بیان، بیخبر مژ محمود نو مشورین ہند علام مقبول ہند،
سیف الدین ہند مشورین ہند

ب۔ شیرین غم مرو قلمی یو بہ محمود نہ ہند بہ ہند ہند ہند ہند ہند
ج۔ غزلن ہند موسیقی ہند بیان — ابن ہجو صاحب چھس بہ ہند
قیمتی ہند ہند خاٹ بہ شکر گزار۔

۲۔ گلشن عیدین ہند چھس شکر گزار اکہ ہندی ہندی قلمی نو ہند آیت ہند
ہند وار ہند ملا قس ہند ہند ہند

۳۔ غلام نبی آتش ہند غزلن ہند بیان ہند پیش کش یو بہ اکہ شکر
مخزن چہ ہند ہند

۵۔ پروفیسر شاد صاحب ہند چھس شکر گزار۔ ہندی ہندی ہندی نو ہند

مے آیت۔

- ۶۔ غلام نبی خیال کن فتوہ یوسف زلیخا پر مہند جو من فوہ سچے مے آیت ، ابرہ
خاطر چھس تہہند شکر گزار۔
- ۷۔ غلام قادر لو بن تہہ پیر مے شکر گزار روزن۔ رمودہ تو کیشہ فوہ سچہ لہجہ
پیشہ کور ہم قلمی فوہ سچہ پرنس منزہ د۔
- ۸۔ محمد امین گیلانی سہند دسو تر سپہ کو کیشہ فوہ سچہ حاصل تہہند تہہ چھس
شکر گزار۔
- ۹۔ رشید محکمہ کین اہلکارن مہند تہہ چھس شکر گزار ، پیمو یوسف زلیخا
تہہ نال جھلون کتابن مہند ک فوہ سچہ مے وچھہ دتہ۔
- ۱۰۔ عبدالرشید اندر ابی چھ مے پینو قریب ساقی ، تم پیکر تحقیقی کاہر
منز مے ستر ستر تہہند چھس شکر گزار اُسو ہتے۔

ناجی منور

قلمی تہ چھاپی نسخہ

پیشو پیچھو یہ کتاب ترتیب دینا آپ

۱۔ لال مجلہ

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نسخہ۔ چھاپ ۱۹۳۷ء

۲۔ چمن۔ امرتسر

۳۔ ن ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ تلو دور علی تلوانی مسند خاطر یکصد اُمت
ملکیت ناجی منور۔

۴۔ ن ۱۰۔ احسن شاہ۔ کاپرنگو احسن شاہن ۱۳۲۱ھ مترنقل کورمت خط
خراب۔ ہر لحاظ مکمل۔ ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن ۱۔ لکھن پور۔ دیباہ سپہ مت تاریخ ۱۹۴۲ء ملکیت ناجی منور

۶۔ ن ۱۳۴۔ پشور۔ نوہ سخک نقل باسان۔ ملکیت ناجی منور

۷۔ ن ۱۰۔ ریشترج حکمتک نوہ نسخہ خوش خط۔ چھاپی نوہ حسن مطابقت کاٹب
رفیق ۱۲۹۹ھ

۸۔ ن ۴۰۔ کاتب مہر ختہ بابہ مکمل مگر خراب خط

۹۔ ن ۱۔ مہجور۔ مہجور لایبریری شتر شنوین ہنزہ بیان (۱۲۶۸-۷۰)
ملکیت ابن مہجور۔

۱۰۔ داریاہ اولیکو نوہ نسخہ۔ ملکیت ناجی منور

ب۔ یوسف زلیخا

۱- چچن - غلام محمد نور محمدن چچاپنی نوہ سچہ -

۲- ن ۱۲۷۸- سہ سٹاہ صاف لیکھت - اوس یوسف فرزند یعقوب

پیچٹ شہر و گزہان تہ اند چھس س وڈی یہ کاشری پاٹھو محمد کا موم

پاٹھ چھس نو درج - ملکیت ناجی منور

۳- ن مہجور - مہجور لایبریری نر مندوی نر ہنر بیاض تحریر (۱۰۰)

۱۲۹۸ھ) اکٹھ نر چھ محمد نہ دار یاہ مندوی تہ مقبول پنو گل ریز

گر سپی نامہ، ناظم ہنر زین العرب بیتر - تحریر بابا عبد اللہ طیتک پنہ

پلواہہ - ملکیت ابن مہجور -

۴- ن ۱۳۲۶ھ - گوہ چھس زھینو نمت - مگر صاف - ملکیت ناجی منور

۵- ن ۱۰ - ر سچہ چھس حکمک نوہ سچہ نمبر ۱۱۰۴ نموش خط - چچاپنی نوہ چھس

سطابق تحریر ۱۲۹۹ھ - کاتب رفیقی

۶- ن ج - مشہور جو من مستشرق برکھارڈن ۱۸۹۵ء نر جو منی نر

ترجمہ کرکھ رومن تہ فارسی رسم خط نر چھو پٹ - باسان چھ نہ برکھارڈن

تہ چھ یہ نوہ سچہ دار یاہ نوہ سچہ برو نہہ کخو خطو تہ ترتیب دیت دیت ملکیت

غلام نبی خیال -

۷- کینتہ منتشر قلمی نوہ سچہ -

ج - وقفے شیخ صنعان

۱- چچن - غلام محمد نور محمدن چچاپنی نوہ سچہ

۲- ن ۱۲۰۱ - پٹ نموش خط - آخری درق چھس غائب گوہ چھس

پیچٹ کاتب مسند ناو - گوٹ لیکھت - ملکیت ناجی منور

۳- ن ج - مشہور صفی شاعر لکھ خان پنو مالو نقول کو رمت تحریر ۱۳۰۶

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. ث۔ ثرول نگاہہ در سیاب سپیدست خوش خط۔ بیتیم ورق غائب

ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن. س. کلمات مرآج دین نقل کورست۔ امو سندی اکتہ چیم بابا
کائنات وفات نامہ تہ عبدی پالٹن طوط نامہ تہ سے نش موجود۔ تحریر

۱۲۰۱ھ ملکیت ناجی منور۔

۶۔ ن. م۔ ہجور لایبریری ہنز مشنوی ہنز بیاض (۷۰-۱۲۶۸ھ)

ملکیت ابن ہجور۔

۷۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ۔

۵۔ منصور نامہ

۱۔ چہن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲۔ ن. ۱۳۲۶۔ بطو صاف خوش خط۔ کاتب امیر بابا۔ ملکیت ناجی منور

۳۔ ن. ج۔ جبار خان۔ لہ خانو مالک ۱۳۰۶ھ نزل نقل کورست۔

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. خ۔ کاتب خلیل بابا۔ بیتیم ورق غائب۔ خوش خط۔ ملکیت ناجی منور

۵۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ

۶۔ منصور نامہ (دویم نوہ سنجہ) بیاض غزلیات ہجور لایبریری ملکیت

ابن ہجور۔

۸۔ قصے محمود غزنوی

۱۔ چہن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ۔

۲۔ ن. ۱۲۸۳۔ خوش خط۔ بندہ دور علی تلو آفی سید خاطر لکھنہ امت ملکیت

ناجی منور.

۳- ن. مہجور. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض. ملکیت ابن مہجور

۴- ن. ب. بے ناو نوہ سنجہ. خوش خط. آخری درق غائب. ملکیت ناجی منور

شیرین خیمہ سرو

۱- چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ.

۲- ن. م. ۱. مہجور لایبریری ہنزہ نوہ سنجہ تحریر ۱۲۴۸ھ. یہ نوہ سنجہ چھ

باسان محمودن پینہ آجھہ لٹو کھٹ. ملکیت ابن مہجور.

۳- ن. م. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض. ملکیت ابن مہجور

۴- ن. ۱. کیشہ ادیکو نوہ سنجہ. ملکیت ناجی منور

ن یک حکایت

۱- چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ.

۲- ن. ۱۱۲۳. سپہا پرائس کا کدس سپہ صاف لیکھتہ ۱۱۲۳ھ

سینہ آسنہ کتو پتہ تحقیق طلب محمودن پونیری نامہ تر چھس ستور ملکیت

ناجی منور.

۳- ن. ث. ثول گاہہ دیاب میڈت صاف تو مکمل تاریخ ندارد. ملکیت ناجی منور

۴- ن. م. مہجور لایبریری ہنزہ مشنویں ہنزہ بیاض

۵- ن. ۱. ز ادیکو نوہ سنجہ. ملکیت ناجی منور

ح. پہلو نامہ

۱- چھن. غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲- ن. ۱- واریاہ ادیکو قلمی نوہ سنجہ. ملکیت ناجی منور

ط. بقعہ دارون رشید

۱. چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
 ۲. ن ل - لکھر پور دیاب سپدست. صاف تہ مکمل. کاتب سند نادوہ
 ۳. ن پ - چھپو دودھ خان. چھاپی نوہ سچہ نش بلکل بدون. ملکیت ناجی منور
 ۴. ن ق - میا فی پڑ پڑی بپ قدوس لونن نقول کور دست مکمل مگر
- مراٹ - ملکیت ناجی منور.

۴. ن ا - اکھ اڈ لیوٹک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور
 ۵. ن م - سچو لایبریری مشیر شنو کین مشیر بیاض. باقی قلمی
- نوہ سچن مطابقت مگر اڈ لیوٹکے.

معراج نامہ

۱. چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سچہ
 ۲. ن م - محمود آباد دیاب سپدست صاف تہ مکمل تحریر ۱۳۱۹
- ملکیت ناجی منور.
۳. ن ج - لہ خانو مالو جبار خانن نقول کور دست. ملکیت گلشن
 ۴. ن ا - کینہہ اڈ لیوٹک نوہ سچہ. ملکیت ناجی منور.

ق. نات

۱. ن - محمود آباد چھپو سپدست پرون نوہ سچہ. قرین ساری نات چھپو
۲. ن - چھپو ٹیکت گفہ ۱۲۲۹ھ. ملکیت ناجی منور.

ل. کلام محمود باغی

۱. چھاپی حصہ اکھ تانو
 ۲. غزلن - ناتن تہ باتن ہندو دار یاہ قلمی نوہ سچہ. ملکیت
- ناجی منور

۳- بیا من غزلیات و موسیقی - مهجور لایبریری - تحریر غ. پ. شاه
 دال. آتھ خنز چھ دار یا ہن شائیرن ہندو ناڈر باٹھ - ملکیت
 این مهجور -

۴- بیا من غزلیات ملکیت پروفیسر غلام محمد شاد
 ۵- بیا من غزلیات - ملکیت غلام نبی آتش (تحریر محزون)

غزل تہ و زن

- ۱۹۔ حالہ بار یار آنتے
- ۲۰۔ تراو تم غم غم ملال
- ۲۱۔ کیشاہ کر آمہ کھوئے مرنے جان
- ۲۲۔ از سالہ آنتن بالہ یار
- ۲۳۔ للہ و ن میے تھو و غم نار
- ۲۴۔ موروز غافلہ بے خبر
- ۲۵۔ آہم تہ دو بارے
- ۲۶۔ رسائے نیو تم قرار
- ۲۷۔ از پیہ محمد پانہ لولو
- ۲۸۔ پانہ میانے تی کر سیر لولو
- ۲۹۔ جلو باو تھ تسمیہ لاوتھ
- ۳۰۔ برجم درتھ تو لم تے
- ۳۱۔ مئے نو ماے ششی زاہ
- ۳۲۔ پتہ کو یار وونے داسے
- ۳۳۔ روشہ و وہ لو پوش ہو بہ لاگے
- ۳۴۔ یس ماشوق دیکہ درتھ تاپے
- ۳۵۔ اندنا تھ عشق نیایس تہ لولو
- ۳۶۔ ناو سائس سو ندر دراپہ لولو
- ۱۔ منہ پو تھ آنتن یار
- ۲۔ کتیو چھک نشہ بانے
- ۳۔ عاشقو ماشوق ڈیو تھ
- ۴۔ پانے پانس و چھنے آد
- ۵۔ مبارک نو بہار آمد
- ۶۔ کتیو یار پاریو
- ۷۔ دیوانہ کر تھ تو ل مئے
- ۸۔ سہ یار کو تے کو م
- ۹۔ ولہ دلبر و دما بہہ
- ۱۰۔ یاد گئی تم ناد دے
- ۱۱۔ کو کر تھس مرے بو
- ۱۲۔ اسے اسے باغ بیر
- ۱۳۔ رنج فلیاہ یا ونہ بہہ لولو
- ۱۴۔ یزدو و وہ لولو باز
- ۱۵۔ پیر نازو بوز میانی زار
- ۱۶۔ میلنو لال مرجانے سیرتو
- ۱۷۔ جان وند یو ہا جانانے
- ۱۸۔ جمالہ پتہ کو

- ۳۷۔ کرسامیوں نیاے آندے
۳۸۔ دمہ دمہ چھم چاؤ کل کتن
۳۹۔ پانہ میاں غافلہ آنے
۴۰۔ پار میاں تپو مار کن من زبان ...
۴۱۔ ڈلا ڈلا رتول ہم ڈورے
۴۲۔ گلے پار می سر کرے رنار
۴۳۔ بے ڈھار کتھ نار داؤن آر بن
۴۴۔ آریو رنگ نوم شر اوئے چئے
۴۵۔ سوز رنگ بے کینہ وئے
۴۶۔ ازستے دودہ ارے لو
۴۷۔ دودہ لو یوری بے دودہ فایارے
۴۸۔ مہ کر دیوانہ گئے
۴۹۔ بلی بادوس لائی نیاے
۵۰۔ مہتا بولول ہو آم
۵۱۔ دودہ لو عشق وئے کینہ
۵۲۔ بال پر یو مند
۵۳۔ حقو تہ بنن گوش
۵۴۔ رتے سوا کینہ کرے یارو
۵۵۔ آوار کر کتھ نوم
۵۶۔ بالہ یار پیکھنے مارے پان
۵۷۔ پتا مو جان ڈندو
- ۵۸۔ پات وندے ہا جانے
۵۹۔ بال کر کتھس کتھ دیو اتے
۶۰۔ آمہ خور ماہ رو خسار ماؤ ختہ
۶۱۔ لول آم یوری پیہ ناے
۶۲۔ ما میاں ہاوسناکو
۶۳۔ دم ہچتھ تو دم یا بنی آدم
۶۴۔ ہسا مسار
۶۵۔ پیہ بوئے محمد چھم یوان
۶۶۔ اول چوئے آئے دیسو بھ
۶۷۔ یار پتو یار پتو میوں پیہ
۶۸۔ کینہ سنای پیہ ناپاڈس یار
۶۹۔ تم چھم ہوشنی دامت
۷۰۔ پتم پتم پاتس نشے
۷۱۔ کوم کوت ماشوق تر او کتھ
۷۲۔ پتا مو بالہ یارو حال بادے
۷۳۔ تہرم ذرتہ وا عجنس نادے
۷۴۔ وئے ناگ ارژن ما آو
۷۵۔ ڈھار کتھو بول گئے رنگے
۷۶۔ لویہ چائے پولہ گج سو قاپہ موڈل
۷۷۔ مو پھان دو تم شامے
۷۸۔ کاسم خمار آستم سو بکھے

۸۰. سیربان کوڑم نہ پہنہ بوی سرے
۸۱. کوشن چھڑ چھڑ جاے
۸۲. کس وئی سوئدر سوئدر
۸۳. ۶ وئی سو چٹم یار دودے
۸۴. اے پری گل پسیرے
۸۵. اُتی اُتی روز لا جانانہ
۸۶. مئے دی تسمو پونختہ کارن
۸۷. ون تے دیسو یے زار اُشب
۸۸. ہے دیسو بوز تم زار کو یے
۸۹. دل گوم تارے دیدار دتا مو
۹۰. پیہ ناموں دو باہو بو
۹۱. گوڑ گوڑ کر یو نمہ کے ددرو
۹۲. گستور کو مد نواز روز سانسے
۹۳. وولہ بوز وئی یو وولہ ماشوتو
۹۴. زلہ وین دود چٹم چون لہ وون
۹۵. اے دیدہ بیدار دپاری بینی
۹۶. بکرو چٹم معبود
۹۷. یاون متری پھدن چھے
۹۸. مار مہرے سے پس چھک مروش
۹۹. رنگ رنگ آیتے رنگ رنگ گے
۱۰۰. آخریم دود بکس ورنہ زلے
۱۰۱. ویسو بوز تے کوٹ کال
۱۰۲. گڑھتہ ویسو یے وئیہ
۱۰۳. روز چٹم چانی بوز میاؤ زارو
۱۰۴. وئیہ ہے تھاد تم کوش
۱۰۵. چانہ برتن راویم رازے
۱۰۶. گوم بیداد یار چوئے
۱۰۷. وچھان بالہ گوم شائے
۱۰۸. دن مژد مبدم کر حق پرستی
۱۰۹. موروش مساروش
۱۱۰. دمیہ دمیہ پھیر تو
۱۱۱. آدنیہ آياس کئے
۱۱۲. لا اللہ ترا و تھ لا اللہ پرتو
۱۱۳. مردود روحو یتو لئے

کتیو مچھک مٹتے بائے
 بہ صورتہ چھک پڑ پری
 کتیو تاویز کرے
 ژلونے پیز ہی نے
 ژٹے کیاہ گڑے میون کپئے
 بقامن دور پھکھے
 مرے مایانہ موکھے
 خراقتن چاڑی گوس
 خمارن چاڑی زوٹ
 مقابل آسوسا سن
 سہ ارمان رور خاصن
 وچھان مے لوسہ اچھے
 یتیم از زونہ پچھے
 کھسکھنا یا پڑی
 مے نو یتیم داغ زلی
 پڑ وچھہ ہنس و جہاں
 چھڈا لم بلو دلال نال
 شرابجو پیالہ برو
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 ژٹے شہ نے جامہ زری
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 کوو زولتھ مے پسے
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 پے آ سے بارے کھکھے
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 دیپاغت مہ دولس
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 ا کس اکھ لول کاسن
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 ژٹے کیاہ گپہ منہ پچھے
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 پڑ چھلہ ہے کھوڑ فلی
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 بچھان جھم زلف تے خال
 وہو لو ماشوقہ میا نے
 گولابن مالہ کرد

پلکھ یا کالو مرو وولو ماشوقہ میا نے

وولو محمود مو روش

بستے زئے صابن ہوش

جدا بی کر فراموش

وولو ماشوقہ میا نے

عاج آیس آہلی سنہیم کنہ علی سے نویم داد کو ملی

(قلمی نوسخہ)

۲ خود ایس چھس وٹان زار کو زخم سے سے بین یار جنیم کو یار اغیار

(پسشار چھ قلمی نوسخہ سے یوت)

(۳)

عاشقو ماشوق ڈیو ٹھٹھ

سا لکو لو ب در سو کوٹ

نشہ پیس پیس سبق

کر طلب مطلب نیو بھ

پیرو یارو نیو و پے

سہ کو نو سہ کو رو بھ

کل چھ بغس رنگ رنگ

میو تہمہ کے وژاد میو بھ

وھو حئی لایموت

وھو حئی لایموت

او یو اسرار حق

وھو حئی لایموت

وچھتہ نالان کیا ہ چھٹہ

وھو حئی لایموت

عاشقن کو دل درنگ

وھو حئی لایموت

قطر در درمی یارو پیو	کُل در می یا قطر گو
سون تہ کھول تہ بود تہ زیو	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بستہ ییم کمری دار بر	تَس گئی روشن نظر
نقش تہ برنگ بیو	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
کعبہ بیو جلیل	دل گد گاہ جلیل
ژاوتخہ منز پانہ بیو	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بس چہ محمد دس کفیل	یس دپان نعم الوکیل
یترہ پردعائے قنوت	وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

۴

کیا و تر آدم نیخہ یکا تہ	پانے پانس و چھنے آو
ہینہ ہینہ میلہ تہ انسان	پانہ اکھ سے تہ لچہ بڑو
کیا گزہ مولو مئیے نادان	پانے پانس و چھنے آو
فالو ڈر تہ چہ حینہ کس	چھنے فد خالس تہ بند س
در جاہ دیت تھم لال مر جان	پانے پانس و چھنے آو
لامکاں جالے چھس پیچہ اسار	قلب المؤمنین عرش اللہ
نور می و چھہ میس سور سامان	پانے پانس و چھنے آو
سوتے اخلاص و چھتہ قرآن	سینہ کائسہ زومت تہ کانہہ
خالق چھہ زواق جملہ جہان	پانے پانس و چھنے آو
بکبیل و چھہ ژاوتکست تہ	قلیہ دیشہ چہ بران جاو

پانے پانس وُچھنے آو	گل بوز بہار کران خزانس
مجلسہ منیر پان زلالینہ آو	پردانہ کا تیسہ ہندس پانس
پانے پانس وُچھنے آو	نار منیر ہون نور نوتوانس
زراہد ڈپیشہ چھ کران گراو	برہمن لاگتہ تراو متخانس
پانے پانس وُچھنے آو	پتہ لین کوز اطالع ایانس
پانے چھ وُتان دامہ چاو	پانے خم چھ جام پیمانس
پانے پانس وُچھنے آو	پانے ساکٹا مالک میانس
یس کن اسہ فاض جاری آو	محمود قوربان تس انس
پانے پانس وُچھنے آو	تمہ موکھ خوش گو حق سبحانس

ع پانے خم جام مے پیمانس (قن) و پانے چھ ساقی مالک (قن)

(۵)

مبارک نو بہار آمد	نوائے بلبلاں بستانو
مبارک نو بہار آمد	یہ متاں گوزمستاں گو
رخواہ یک دلبرے چوں ماہ	ادل اردی بہشتی ماہ
مبارک نو بہار آمد	کہ باشد دل کش دل خواہ
بھٹن بالن تہ کوہ ہسارن	چھتے سبزی تاز سبزارن
مبارک نو بہار آمد	دک غم غوصہ ڈول یارن
وَن یارین تہ پیچھ گوشن	چھلے لُج سارینے پوشن

چہ بلبل اکھ اکس تو شن
 نشان تازہ چلو سو بلبل
 تمتع سور پوشو شل
 سیا پروردہ یمبر زول
 یہستان غمرہ دش و زل
 ہوا خوش نور بہار است این
 ظہور حسن یار است این
 سرود و ساز ویتاے
 بہ مشتاقان ز بندہ جاڑے
 بہ پہلوئے گل اندامے
 بکام دل بکشی جامے
 شدہ کشمیر گل دستہ
 فرح بخش دل خستہ
 غذائے خواب و چائے خموش
 ہوائے خموش نوائے خموش
 رباب و نئے کباب و مے
 بزن پیمانہ پے در پے
 بیا محمود شادی کن
 بہر صورت تیرے چہ تہ کن
 بچشم مست باد امن
 گر میبای چاک تاد امن
 مبارک نو بہار آمد
 پریشان چون دل بلبل
 مبارک نو بہار آمد
 شدہ سرمست مستی قل
 مبارک نو بہار آمد
 شگفتہ شالماست این
 مبارک نو بہار آمد
 بیت مہ روے و ماہ پائے
 مبارک نو بہار آمد
 شکر لب چشم بادامے
 مبارک نو بہار آمد
 ز باغ عابد بر جیتہ
 مبارک نو بہار آمد
 بہ کشتی پاجائے خموش
 مبارک نو بہار آمد
 کہ از وے گل شبنم حلی
 مبارک نو بہار آمد
 سہ دلبر جلوہ گر سین
 مبارک نو بہار آمد
 بہ مستی کیاہ کوثر من جامن
 مبارک نو بہار آمد

کیتیو یار پترار یو	بہا چھس چاں فی طلب دایر
کیتیو یار پترار یو	کران چھس بہ انتظار
مثر بہ کرکھس زلیخا	چھس تے یوسفن انہار
کیتیو یار پترار یو	تے پکھ تے بہ پان مایر
خبر زار تے آہم نو	خبر بہم تے چھس بیما
کیتیو یار پترار یو	جکس یار کرکھم دایر
کتاب سون جے تے	ہنڈ تیلہ کر مومختے مایر
کیتیو یار پترار یو	مول کرے لال بازار
تے کینہ خاص سودا چھس	ماسماں باہری گار
کیتیو یار پترار یو	پتہ بو لائے خسر پدار
دادین دوا ترہانڈان چھس	محمود گامی و نان زار
کیتیو یار پترار یو	المسہ ماوتم دیدار

عاریہ ہاتھ چھس یوسف زلیخا مشنوی مثر تہ محمودن بدل روپس مثر درج کوڑت
(ناجی)

(۷)

دیوانہ کرکھتہ ڈول مے	اں جان من جانا نے
پیمانہ بہ پیمانے	مے چاؤنس مے خاتے
مستانہ کرکھتہ ڈول مے	تھو و نم نہ چھس اکھ دانے
سمبل چھس پریشانی	تم کوڑ زلفن شانے

سردار پرستانے
 ہامیانہ گل اُراٹے
 تینٹھ نو بہ لیکھت زانے
 آن شاہد ترکانے
 سردور مس نشانے
 پینہ ہود تم نورانے
 بر شمع شہستانے
 چشمان اوستانے
 آہینہ گو دیوانے
 آن خال فیصل دانے
 تار یام ہندوستانے
 کیاہ جان چھہ ثوبانے
 بر لعل بدخشانے
 در چاہ زخمدانے
 زن حور کران سرانے
 اسے سر و خرامانے
 روز تم شو آکی آتے
 از حیلہ و افسانے
 دیوانہ کرکھہ ژول مے
 چپنکہ نقاش خانے
 یٹھہ بانہ کرکھہ ژول مے
 تڑاوان موٹھنوں کانے
 قومہ بانہ کرکھہ ژول مے
 از نغہ دگیس بیگانے
 پروانہ کرکھہ ژول مے
 پانس چھہ وچھان پانے
 حارانہ کرکھہ ژول مے
 وپشٹھہ چھہ اوش پوانے
 رگریانہ کرکھہ ژول مے
 پُر نور نہ در دانے
 خندانہ کرکھہ ژول مے
 چھس گمہ شبنم دانے
 زلدانہ کرکھہ ژول مے
 روٹ چون مے دانے
 جولانہ کرکھہ ژول مے
 زانہیام خلوت خانے

بر بند شاہانے ہسائے کرکھڑول مے
 پیواں چھس آسمانے کرائس بے خصمانے
 تی کس بے وائتھ زانے یس پائے کرکھڑول مے
 از خال سیاہ دانے و زلف پریشانے
 چوں کوکل ٹرکانے پیچانے کرکھڑول مے
 از جوڈے چشمانے دل ہیچھڑولم جانانے
 کس وینو چھس منڈھانے یارانے کرکھڑول مے
 محمود مشتاقانے ہر شکل تو جانانے
 در بارغ صلیبانے افسانے پیرکھڑول مے

عا در بارغ صلیبانے محمود چھڑول مشتاقانے
 معشوق میہربانے افسانے کرکھڑول مے
 (قن)

(م)

گوم تر اوتھ بین موتے مے یار کوٹے گوم
 مس چیتھ مے جھم غار پوتے طومار گومس بو
 بے مار کرائس جھم غور پوتے مے یار کوٹے گوم
 کتہ روڈم لارس توتے مارس گرتھتھ پان

یارے دودے چھم نارتوتے مہ یار کوئے گوم
 وادے کو زخم داتے توتے نادس گمہ حس بو
 چھم آدئے آرد مئے مہ یار کوئے گوم
 کامک میونے چھم جاپھوتے شامن بیمن
 چھم تسمو سنے لول آئے مہ یار کوئے گوم
 مولہ کو ب چھم پو پنبہ کھوتے گوش رٹھتہ جاے
 لولہ بازارے ملو کمر پھوتے مہ یار کوئے گوم
 میانے متیو بزم کمر دتے چھم چا ز سہ سٹھامے
 غمے ستن بڈا کوس کوئے مہ یار کوئے گوم
 پٹ جان وندس مہ چھم تے د چھوم مانسبل
 پاباہ نووم مئے تسمو کئے مہ یار کوئے گوم
 چھم مئے لالس آکوسوتے تالو رٹھتہ ڈرام
 محموس چھم مارے موتے مہ یار کوئے گوم

عائین موتے (نہ مجبور)

۹)

بال مرے تہ حال وئے رئے دلہ دلبرو دماہ بیہ
 پیوچہ بہیم تاس دودہ تھراے مشکہ عتبر تن بوناوے

لائے ہند بار غم سنا کھٹے
 بالہ پت امو کالی ہو رادے
 پتہ داتھ کیناہ منگھٹے
 رشک سیتی کیشراہ زاجھٹے
 عشقہ نارس دہ نیتہ ریہہ
 کتہ کتہ رود ہم ڈھاکے
 ناگہ نیتہ کتہ پتے ٹیے
 تبتہ خوئے مانڈہ بانے
 چپانہ چٹم نہ نیتہ ریہہ
 دور اوسے قتم تپیر بھگائے
 سپنہ سپر داریوے مے
 چشمہ کیناہ چٹے وچھ ویراٹے
 تانہ یخلاص کوڑو ٹھٹہ ٹیے
 بٹہ ہارچہ کشہ تپیر مولاے
 گوکھ جگرس پارے کرٹھٹے
 محموس لول آد چوٹے
 مولہ گوٹ مٹ کیناہ منگھٹے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 مور دودریم میٹر ہند لائے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 مولہ واجھٹس پامن لاجھٹس
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 باغہ بپیر کرٹھٹس ضائے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 نیتہ بانے ماشوق میاے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 عار اوسے نورانسانے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 نازنینو ہا پر نازے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 اوسو پانے سپنہ داتھٹے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ
 قولہ ساریو از دودلہ سوٹے
 ولہ دلبرو دماہ بیہہ

عا سوال چھیوڑا اکھ بیہہ (پیس جاپ) مولہ نارسے بال کبھٹہ زاجھٹس
 (پیس جاپ) ۳۲ پاکبازو (قن) مولہ گوٹ مٹ (قن)

(۱)

یاد گیم ناد دے مے مے مٹیو لو
 اوے کیا ہ بر مر او حقس مے مٹیو لو
 وچھتہ کیا ہ او اے گیس مے مٹیو لو
 رایہ چانے مایہ گیس مے مٹیو لو
 سار سامانہ ضایہ گیس مے مٹیو لو
 شمس پانے زور زور لہم مے مٹیو لو
 مے کر تم بے وفا بی مے مٹیو لو
 پور سامانہ یزیر مے مٹیو لو
 یا ارنہ دل توان مے مٹیو لو

مھو دس لول چونے مے مٹیو لو

پتہ اکے مپتہ سونے مے مٹیو لو (اصلی موہقی من)

(۱)

مپتہ پتہ سہ کر پو آئوے
 پایہ بڈو پائس پچے تروے
 چارو گئے اٹھ ہو کر تروے
 وار وچھے پتہ مے در تروے
 کہہ سچھے ولس آرز مپتہ
 کو کر حقس مپتہ
 کو کر حقس مپتہ
 مار مپتہ جمال
 کو کر حقس مپتہ
 مپتہ چھو مپتہ مو زال

رَسْمِ پَتَمِ گوئند ہم مئے بُڑے
 کھاسو لیدری بر گے چھترے
 چانہ اُمایہ خُمار پُڑے
 رُقمِ موکر شرکند پُڑے
 رومہ پَتَن کا جھٹم واوڑے
 پوشہ مندو روشہ موپکھ پُڑے
 کالکی برکس روزے برائپڑے
 بالی بلی مے پھیر پُڑے
 کالکی رٹھتہ قیا پُڑے
 یہم رُفول چھس خُمار پُڑے
 مایہ چانے چھس آہ پُڑے
 آہ ول چھس رتنگے پُڑے
 لولہ نار چھس دُڑ پُڑے
 شب روز روز ہے آہ پُڑے
 ژوئیز چھسے بل پُڑ پُڑے
 ہی تن ناو مئے ڈیے کر پُڑے
 کالکی صوڑ کر گزہان می پُڑے
 کو کر کھس مِڑے بو
 چھس سہ رتنگ یہم رُفول
 کو کر کھس مِڑے بو
 دولہ موپکھ مندو
 کو کر کھس مِڑے بو
 زان تو چھس برہم سمسار
 کو کر کھس مِڑے بو
 کالکی کیتیاہ سمسارن
 کو کر کھس مِڑے بو
 بو برو آدھ مئے بانس
 کو کر کھس مِڑے بو
 خار تھو تھم گوہ لا بو
 کو کر کھس مِڑے بو
 روز تم دور منن لہ دھتھ
 کو کر کھس مِڑے بو
 کن تھاو تو محمودس
 کو کر کھس مِڑے بو

عا دار اوش چھس تراوان پُڑے (قن) ۲۷ پتھ جنکلیں نو چھترے
 (قن) ۲۷ ۳۷ پیم نہ شاہ چھ قلمی نو سٹس پُڑے یوت۔

۱۲

اُستے اُستے باغ بہر و تھراؤس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 روشتھہ زوٹم غومہ ملا لہ کیاہ گوم تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 آدن باڑ جس واد سار س ناد لایس تے
 بیداد کوڑ تم کیا سنا پیسہ تاپایس تے
 یارے وادے بریکے بو آیس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 کوٹکے کستور مشک کو فور تن ناوس تے
 محقر و بہتم چھتر بومین ہواوس تے
 شھر کیلن متہ کر تم چھس بے کس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 تن سنگ دلس کیاہ لوکس پرے مر تے
 دیرے درشن شیر گولاب ہی لاگس تے
 رنگے ریونس پرنگتہ پنگ دھ تھراؤس تے
 گزھ تے ویسویے یار آتن اُستے اُستے
 پزاران پزاران یار دادی کرنس خستے
 از چٹم یاون شرادھنس ہی باغس تے

ناگی رائس ناگرا دس پیٹھ زاکس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

شہر پنہ پتے وچھتہ کیاہ گوزا دس تے

ٹوہک تالہ لوئیں پان مورن پنہ نے دستے

کیاہ لگہ لائس لایہ نیسے فسادس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

وچھتے کیاہ گوزا پتے مجلو نس تے

تمراون لائیکھ شجہ دشن بار صاحبس

ہنے ہنے وون دشن پیٹھ تجدس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

پنہ نر کوہ پتے وچھتہ کیاہ گوزا دس تے

زہار پردون سور رچھن پنہ نے دستے

ست ساس مرید خواہہ افس دستے بستے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

مالس تہ مہتس منگہ کیاہ رعدہ دامانس تے

سازن تہ سوہنس کر کیاہ تیکہ سامانس تے

تس نے عہش آو اد کس کیتھہ پارا دس تے

گر تھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے

چھوے ہتے ساندہ وتے موپکھ جھتے

خمار ہتیوسن دھتے نیو تھم جس تے

محمد کاظمی زار و نان باد صا حبس تے

گر نہ تے دیسویے یار اُن تے آستے آستے

یہاں ہر چہ قلمی لوح حسن تر ۲۷ رنگہ کھٹیں ۲۷ آغس پنے نین کر اوس مچھڑا گسے (قن)
یہاں ہر ماہ پستے (قن) یہ خیار چشموسر دھتھ (قن)

(۱۳)

برگر دھو چھے آدم نو پیہ لولو	بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو
شین طرفن زھا تہ دن پنے یار	دھتھ غاؤ لو تہ دے گر دھو یار
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	یار زھا تہ دن پیہ چھ بے پیہ لولو
بندگی چھے پانو شرم بندگی	سد دھتھو چھے آغس لر بندگی
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	قالو بلا سپدی پیہ لولو
کھنبل چھے پزاران دسہ دی ناو	کھسو آچھ ول پانو کر دپاراد
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	سون موتن پیالہ کس چیتہ لولو
کالو پانو میسر تل تراون داف	فرش محفل اطلس پیہ کھناب
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	اوجہ تنہ ما پیہ چھ پیہ لولو
یور تے ہوئے ہوئے آپ کم کم	میتہ بالے دتہ نمرودی دم
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	ییتہ نو شداد، حاتم طیہ لولو
کالو تیرن ییتہ چھے آتھ ہاون	محمد زان دسہ تاون

روز پزاران تہنرے شبہ لولو

بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو

تروید کو ترویل ہم دھلو
 یوری ولو ولو باز
 نامہ سالتس نیمہ حقو ولو
 پرو نسیمہ، حبیب نسیماز
 از روز و حضرت بلو
 یوری ولو ولو باز
 خال ما و حقہ دل نیو حقہ دھلو
 والہ داشہ لوگ کتہ باز
 زالہ زلفہ کتہ مہو
 یوری ولو ولو باز
 خمار عیش چھے نیمہ زوہو
 نیاز مند چاند در شہ بلو
 یوری ولو ولو باز
 تاپہ وری ن شین زن گلو
 فنز سنس چھم چانی داز
 کلہ وندے چھم چانی گلو
 یوری ولو ولو باز
 سیم تن کو حقہ ستلو
 زال مستس کن مو باز
 کالی گر شک تیر زن ہوو
 یوری ولو ولو باز
 ییلو سمارنش اکھ چھلو
 ادنو یور پیمو باز
 سر نوشتس نشہ کتہ ولو
 یوری ولو ولو باز
 مال نیو حقہ و جھتس موو
 بال کتہ ووه کی پیرے ساز
 محمودس واد مو ولو
 یوری ولو ولو باز

... .. کُز آن نیازو
 چُک شمشیر پانچو سرفرازو
 کئے دُڑتھ کینتھ عشق بازو
 روئے گو لایو کھوتہ چھے ازو
 چھے بیکار و سہمہ تہ غازو
 ہے پوشہ نو لو خوش آوازو
 بیہ مولوم چنگ تہ سازو
 ناو لگے ہو شاہ بازو
 دام زلزلتھ نیو تھ پروازو
 اٹھ صورت آس کو تہ نازو
 ژینے پتہ پتہ پتہ شہرازو
 کوشر شوہر تھ چاؤ در مرارو
 میتر بیتم چھس جانبازو
 مقصود ہے ایازو
 شہسوارے ما ترک تازو
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 لکھ سپنی پروانہ وار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 بوئے داتی نہ مشک تاتار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 تے داتی نہ تے ستار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 بامہ اگر پیٹھو دوار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 پیش شہباز بیہ کو طہار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار
 محمودن اوے نوعار
 پُر نازو بوز میاؤنی زار

۱۲ پُر مصر چھینہ و دھان ۳۲ امیر مصر پُل گزده آسن ۵
 محمودن ایازو

تا شوق چون چہم باشوق میانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 میل اوں رنے تہ از لہ لہ لانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 عشق دودے زلیخا زانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 پاد کتر کتر کھنا یوسف میانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 عشق دودے فرہ زانے
 کس نہ پانام شہرہ میانے
 شیعہ کیاہ وون تہ ہیزیانے
 وون ہو ز رچھنی اہم لانے
 عشق دودے منصور زانے
 نورک مانے سہ ہو زانے
 گلہ جی قدر بلبل زانے
 گلزار چھا تو مہراں میانے
 عشق دودے لال ہو زانے
 دیوانہ کر حقس مجلوئے میانے
 عشق دودے محمود زانے
 فرمان چوئے سہ کوئے مانے
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 میرس دا ترے چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 ٹونگ تالہ لوین چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 شیخی تر اہوم چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 دارس کھوون چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 چمن پھیران چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 نجدس دا ترے چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو
 دوہ دین راوس چانے سہ تو
 میل تو لال میر جانے سہ تو

برا کیشن قلمی نہ سخن منز چہرہ با تھ قے محمود غزنو کس ائدس پیچہ دتھ۔

دیت مے آو جانن پائے
 جان وند یو ما جانانے
 آبہ قطراہ آو دربانے
 سشکم مادر گو پاد
 تیر سپش شکل انسانے
 جان وند یو ما جانانے
 قبر ہنیزے گیم کوانے
 قبر ہنیزے عبراہ ان
 گڑ کھٹو سے کش نوانے
 جان وند یو ما جانانے
 ییلو پیچ پیچہ دینہ موثرانے
 گمہ ڈھ چھلنم اٹھ بھجہ اسنان
 خاصہ پانس مالگیم تانے
 جان وند یو ما جانانے
 گوہر بل کن کزیم روانے
 شور سکرات دودھ بھہ کوتاہ
 سارو دل آسہ نم ووانے
 جان وند یو ما جانانے
 بختہ بڑا اوس حص سلطانے
 تختہ پینے اوسے شاہ
 کوس نیر بھہ فوج وکاروانے
 جان وند یو ما جانانے
 حص صابر س اوسے گمانے
 میے برابر آسیا کا نہہ
 کیمرا کو دول تمہ کے گمانے
 جان وند یو ما جانانے
 حص فاطمہ اوسے گمانے
 مے شروہ چھم نہ نیرانے
 جان وند یو ما جانانے
 افلاطون بیہ نقمانے
 تہم دودھ لوس اسودانہ
 موت اکھ تے گے نو تو انے
 جان وند یو ما جانانے
 محمود ڈ نو تو انے
 منکے تکر سے سائیں تل جے

کر تو رک سترتہ سامانے جان وند یو جان جانے

(۱۸)

جہاں پیتا مو	دور پر چون بے نور ڈالو
مس دیکھ چھوڑا دھتس	اسیہ وینہ ہئے کلہ والو
جہاں پیتا مو	بس گوم آکے پیالو
بر دل سے تھوڑھتہ داغ	ترتاؤ بر گب لالو
جہاں پیتا مو	دول تھس بے زلفیو خالو
چھے گرد دیکس ستر	بر گرد ماہ چوں مالو
جہاں پیتا مو	بر مر او تھس کہ حالو
کر بند نو آزی	فرخندہ فرخ فالو
جہاں پیتا مو	خوشہ منہ یہ ہے خوشحالو
واہ واہ سے نیو تھم دل	کیا ہ چھک تر ماران ڈالو
جہاں پیتا مو	گل زن بھس زالو
واہ پا کھوڑ چھن چھے	دل نیو تھتہ چھے حوالو
جہاں پیتا مو	موصم چھے تھوڑو سالو
مار نیچے سے چھے	مہہ تپسہ آچھر والو
جہاں پیتا مو	زینہ گیر رٹھتہ نالو

فردیاد دیوان نالو

در یاد تو محمود

دود چون کوتاه ژاله
جہالہ پتہ

عالمہ دانہ (قن) ۲۰ دیکس پیچہ (قن) ۳۰ کتہ چھک نو ان ژہالہ
(قن)

(۱۹)

دنتہ ویسو تس آن تے عار	حالہ بالہ یار آن تے
توشن چھہ بمیل پھولے گلزار	پوشن نو بہار آن تے
گوشن چھہ عاشق در انتظار	حالہ بالہ یار آن تے
لہہ اکہ دپہ نا دھو دپہار	ہمہ کھہ معہ نصیحتہ ہار آن تے
گہہ منز گاش اوڑول گہہ کار	حالہ بالہ یار آن تے
سرو قد میون یار خوش رفتار	بر لب جوے ہار آن تے
ہاویہ چہ دہن پیالہ نہار	حالہ بالہ یار آن تے
تس رُس سیمبر زول چھس بیمار	مُس چھو پُر خمہار آن تے
لالس بھتھو کرم پیالہ تیار	حالہ بالہ یار آن تے
ہالہ موت عاشق چر خمہار	سالس شالہ مار آن تے
لالہ زار آبشار تے پھموار	حالہ بالہ یار آن تے
مچہ تپہر بمبہ چھس کماندار	سہتر آہو شکار آن تے
رہہ رہہ چھم درکار	حالہ بالہ یار آن تے
شیلہ شونت پاکباز پرہیزگار	دلہ کھہ قرار آن تے

ولہ زار دُنی توں اُنی توں عار
 تنہ تن لاکس وُتس زار
 حالہ بالہ یار اُن تے
 لہ وُن در کسار اُن تے
 شرکو پان لہ کپار چھم مکر نار
 بوزم شیخ سندر لُج برہ سوار
 ستر نیمن نزار اُن تے
 حالہ بالہ یار اُن تے
 محمود کاظمی دنان زار
 وا پور مہر چھٹہ دودھ تھان۔

(۲۰)

آہیں اندر نقشاہ زانہ فاس فیال میں نے لالو
 تیل بل نالیں سا لہ کر و نالہ چھے مالامال میں نے لالو
 شالہ مار باغس کیدہ جان چھلیاہ توت وولہ بیون چھول
 بارغ نشاطس تانہ تماشا سوہ لاکہ روچھے سوال میں نے لالو
 غارن ستر پھیرن دیو تھکھ غار ستر ستر موزال
 بیچان زلف چاڑی دیشام دورے زلہ واکہ چھے زن ال میں نے لالو
 یارو تنہ چھس بارو روان مارو وول ہنم نال
 دور سر چاے مولہ چھس گلان پڑھ تھکھ کیا چھے حال میں نے لالو
 ولس داغ زاقم ایسے لولہ چانے شو بان کیدہ چھی حال
 متیور لُج سو بو زالہ چانے مہس لُج سے بال میں نے لالو
 اوسم تماشے ستر پیمہ ناموسم چھس خمر برہ سال
 محمود کاظمی مشتاق ڈسے کُن ماشوقہ ہاؤ تم جال میں نے لالو

پینہ بوسہ باقی پیوم سرے
 تور کیتھہ کینہہ گڈھہ حاصل کرے
 وینہ کس ورزینہ واور چھم ترے
 دلہ گرہہ لا الہ الا اللہ پرے
 زہر زہر کر تو غم دور چھم زہرے
 کتھہ کیتھہ میون چک چادرے
 تہہ غمہ رکھہ تو مار ہوتہم ہرے
 ازنتہ کا علی آخر چھم مرے
 کاتہ پون
 یس زاونس کینہہ موتس ڈینے
 وختو پر محل من علیہا فان
 شہر پان محمود گرہہ راورے
 کینہہ کینہہ کھوتہ مرے جان

علا پور میر جینہ وہ تھان

متہ نکل تہ ویسویہ تہہ تہہ ڈالہ
 بوکھہ باڈری نی غم ڈالہ
 از سالہ اتن بالہ یار
 کو زانہ کس سیتو گو مو یار

افسانہ و جنس زلفہ تہ خالہ
 کرتس کوشن کین بے سمبالہ
 از سالہ آنتن بالہ یار
 توشان کرہ جس پوشن مالہ
 روشن چھم تے آس نے عار
 سانس نہ پہن تیل بل نالہ
 از سالہ آنتن بالہ یار
 لعل چھس پزاران دامتہ لالہ
 کس و نہ تے روس چھمنہ قرار
 از سالہ آنتن بالہ یار
 ریسہ ریسہ چیسہ نامسہ کس پیالہ
 شوق چاند راضی چھ سردار
 ویسویے یار دود بہتہ نائے ترالہ
 از سالہ آنتن بالہ یار
 بوز محمود و روز غمہ ش حالہ
 مقبول شق چھک با اقبالہ

داغ نالے ویسویے بہتہ نائے ترالہ
 سالہ اُذی تون بالہ یار
 (کشمیری موسیقی۔ ن. مہجور)

۷۰ بونیکہ ناگہ راد (ک۔ م) ۳۰ میوٹم یار (ک۔ م) ۴۰ کس و نہ چھمنہ
 بوزن د (ک۔ م) ۵۰ ویسویے یار دود ناچ پان ترالہ (ک۔ م) ۶۰
 شوق چاند ریسہ ماشوقس عار (ک۔ م) ۷۰ شاد چھ کشمیری موسیقی
 ن. مہجور شریے یوت
 دادر لہ نے دتر ددر کر نالہ
 سنہ فونی سنہ فونی و نہ ہنس زار
 زٹ ما پردہ تہ زٹ ہنس نالہ
 حالے اُذی تون بالہ یار

۲۳

مہ سوران آم یادوں سے
 پیر پیر گزرتے کر دیں سے
 پیر روس ناواتان کن سے
 حصہ آدم میٹر لوڈن سے
 داد دیت نس پیر نیرون سے
 کھار داد گزرتے بستہ دمن سے
 کھسہ کھوچہ پیر نیرون بیرون سے
 چھ ڈرکریاوسرن کھوتہ نرون سے
 عشقہ ڈرکریاوسرن دیون سے
 درتہ فوطس مول بیون بیون سے
 زانہ سے یتمو لال اکتاؤن سے
 گزرتے پیر پندہ پندہ چھون سے
 خندہ کر نس پندہ پندہ چھون سے
 دمنہ پندہ پندہ پندہ چھون سے
 دتہ خرچا سبتہ گزرتے پندہ پندہ سے
 ہے سوران آم یادوں سے
 ترام باغس داد ہرون سے
 محمود و چھک کن نون سے
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 پیر باوی سپر اسرار
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 دو پین روحس اٹھ اندر
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 ششس سپدی سعن
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 گنہ لوب مس سمن نیتہ نار
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 نیر ڈھار پندہ ڈر شہوار
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 پھیر کیاہ ستہ در بازار
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 دمنہ حقو و غا فلو گزرتے پندہ پندہ
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 بر کر نس گل انار
 لہ وُن سے حقو و نم نار
 کن ہیکہ کھادون پندہ پندہ

سُر کر تین صاحب کُن یے اللہ وُن یے تھو وُنم نار

(۲۴)

موروز غافلہ بے خبر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
مل گرموت ییلو تراوی نظر	اچھن پیسہ نام کنن رڑ
تتیر یور کاٹھہ نو روز میر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
ییلو مٹے والہ نم قبر اندر	جس بس پنم نکیر و منک
سنگ دلہ تیگ ما چارم قبر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
ییلو تم مژرن میون دفتر	گوہ نہ من میانن گزہ انبر
یم گوہ ناہ کھستو یو پانہ بربر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
اکھ لچھ ژوڈہ ساس پا غبر	قہ من تہہ بندہ دنہ ہا سر
معراج کر تھ آتہ سانی مر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
غافلہ قافلہ سب تو سکھر	منزل چھہ دور تہ واتو کر
توریچ خبر یوت واتر کر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ
اُس ییلو مژرن جنتس بر	لا شریک کاٹھہ نو تراوی میر
دم دیتھ محمودن وڈیہ خبر	لو سچھ میشر مور تراوی لڑ

(۲۵)

کو دل زولتھہ نارے	آہم نہ دوبارے
ہا مرگو ادے ناعارے	رڈی حکم لولہ مرگزارے

ازل زور دار و اوس نہ چلے	آہم نہ دوبارے
دھڑ رتھہ فلو دند موختہ ہے	کر کہ ناگفتارے
طوط کھتن کن بوداے	آہم نہ دوبارے
کوٹ گر تھک ہا شہسوارے	بال ہا توڑ کلاڑے
پکھنتہ ہے پان بوداے	آہم نہ دوبارے
دینج اسپس ہا دوداے	جاہل و دتہم تبہ دارے
ترتھہ تر او نس ہا قد اے	آہم نہ دوبارے
دھو دھو دگر ہو تر اے	تہ جھی دپو علمدارے
دمن جہان سے دیتاے	آہم نہ دوبارے

(۲۶)

رو نہ نہ کس آدساے	رے نیو نم قرار
کھش بیلو کوڑ بنے اسماعلسے	رے اول کو اظہار
نیر رنگہ رچنے راجہ زادے	رے نیو نم قرار
پتیر گتھہ کوڑ پتھہ شمشے	رے ہاران پروردگار
دیار دیت نس میٹھہ عرشے	رے نیو نم قرار
سودے سور کوم شری بانسے	رے ما دور ہر چون
میر ما کر کیا فراقے	رے نیو نم قرار
فان بیلو کرمی گل عالمے	واوس دیو بختیار
داو چھٹے تائب ملائی کسے	رے نیو نم قرار

تارے دیتے ہو ڈریاؤں سے
تو ہر جہیز جیسے ذات پاک سے
محشر نہ مائدانہ حساب ہم
دیارِ دوزخِ محمود سے
تو چھینہ واٹان ناو
رے نیو تم قرار
عس بہتہ آسہ ذات
رے نیو تم قرار

(۲۶)

قد من داء سے شانہ لولو
سورگین حورن اوس تننا
پیرس روضہ دامانہ لولو
یس آسہ محمد صابز ان
تس آسہ رت نشانہ لولو
ہازمین دار و کھوین لاگ کھراو
اکسلگ ووری زہس دانہ لولو
قور کھتہ تمک سنز و چھتہ کھراو
باگران تی آو پانہ لولو
محشر مائدان کہہ بیابان
کے تیریس آسہ پانہ لولو
فاجلہ سپر من موثر او نون
دہیرا آسہ نے پانہ لولو
خجہ یار پانہ چھتہ ناو قران
دیار مائدان پانہ لولو
محمد کز توشہ وقت یاد
از پیہ محمد پانہ لولو
آسہ چھتہ و چھتہ محمد زاہ
از پیہ محمد پانہ لولو
سے مر پزیر پانہ پانہ
از پیہ محمد پانہ لولو
آلہ دوزمپنس پچھے چلے جاو
از پیہ محمد پانہ لولو
پھلہ سے نیران کیا ہینڈا
از پیہ محمد پانہ لولو
تختہ دتہ دو تم پکان شام
از پیہ محمد پانہ لولو
بے شک ذات پاک ذات کن
از پیہ محمد پانہ لولو
حضرت بل کن آسہ لاران
از پیہ محمد پانہ لولو
یسلو ہو ذاتی تو رک ناد

سودا چانہ دوکانہ لولو از پیہ محمد پانہ لولو

(۲۸)

پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دنیا چھ غمہ کے سچے لولو
افسوس تم تیرے گئے اچھے موراں	دو یا ہس آیا تیرے کم کم جوان
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	عقرب گوب زن گئے بے لولو
قبر منز دا لہجہ کریم دفن	اُدے تہہ یلو و لہجہ کفن
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دو دریم دو شوے لولو
موتو کیسا چھ چون دنیا تہہ دن	قبر منز دا لہجہ کریم تلقین
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	کلمہ یے تجبیر پیر لولو
عکس پہنچا آسہ ملک الجبار	کد لسن تل آسہ دوزخن نار
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	نہٹ چھم کہتے پاٹھو تیر لولو
موتن تھا دم نہ کا نہہ فرستہ	شمہ ہس پوٹیر کرہ ہے گتہ
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	عشق ناہ دو دم شاہ پیر لولو
پیرد کریم تہہ دسالہجہ	پیرد محمود چھ بے سچہ
پانو تی کر سیر لولو	پیرد چھسے بے سیر لولو

(۲۹)

صلو باؤتہ، تمبہ لاؤتہ، ژو لکچہ تراؤتہ دلبرہ
 ماہ رخسار ژور تھاؤتہ ژو لکچہ تراؤتہ دلبرہ

لال آئیں مالہ تراؤتھ

پیل لاکھس دانناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 زلیخا یہ کوکھ داد تھاؤتھ یوسفو پانچمبہر
 شرمسراتن اؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 گوکھ شیرینہ داد تھاؤتھ فرمادو ڈانبلو
 آب کوہس دانناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 زونہ تارکھ بلہ ناؤتھ آفتابے گاشرو
 راتھ دودھ گوکھ بلہ ناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 ہن مالہ گوکھ داد تھاؤتھ ٹاگرانے ششرو
 ناگہ بلہ اکھ تن ناؤتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو
 آو محمود بڑا نیتھ تھاؤتھ در روز محشر
 آتہ سردار موحہ لادھتھ ژو لکھ تراؤتھ دلبرو

عایہ مصر چھینے سورے وہ حقان

(۳۰)

بریم دھتھ ژو لم تے قوسہ مادو ٹیٹھ ون
 نوؤ رومہج ہادھتھ دل نیوم ژو زن
 گیارہس ارزو کوئے پیرس
 دایہ وارو ڈو توں دیو عاریتہس
 شمشاد قبر زیبائے لولو
 دورن چھ ماران گرانے لولو
 پھیرس نہ میانی ماتے لولو
 زحاران یار اسوائے لولو

دوہری کمر بنی ستر تن داہ زائے جنم
 ساو جسد پیر رختہ بندن پھیروں
 پیہ نا عاشق دیہ نا درشن
 دوتہ چھم نہ مولام توری پیہ لاس
 زائے رختہ زائے ہن وچھ ہن کتبہ چھم
 چھم منہ کامن پیر ہنس دامن
 دوز عبد ام تے سونہ ہنس پاغام
 پیہ دی ورت نیو رزو ہے کپڑے
 بس سہری پاٹھو لنگہ لنگہ پھیروں
 تے بہ داہ سامان پیر رختہ ذرایس
 سینہ یور داہم تینو بڑو چھم نیرس
 یقس اٹھ کر اٹھ کر سالاہ کر ہنس
 خلیتہ روز سس مل لگو موتس
 قران پر یوم آئے آئے
 دین اہلاس تہ کیمخاب پیر رختہ
 شویاس لاگس پیہ پیہ نیرس
 سونہ زائے پیانہ موندو بال
 تہ توری گز چھ ہو دوشوئے نیر رختہ
 رخصت ہوو تم خجوا پینس
 پادری کونڈیو نیم حماہ زن تابان

سور گوم میلیم ناکے لولو
 میلیم ناکہ شائے لولو
 پیہ تن میا زائے کھٹائے لولو
 وچھ ہنس کتبہ چھم جائے لولو
 لاگتہ چھتے مائے لولو
 عشقن لاگس نیائے لولو
 بوز ناسنہ زائے کیائے لولو
 مستوری دوتہ بے ڈھائے لولو
 کونگہ توری کر کر نوٹھائے لولو
 تم بہ ہو کر کر نوٹھائے لولو
 ستو پیچہ زور تیرتہ دائے لولو
 اٹھ کتبہ شرباگ جائے لولو
 زچہ تم دوسہ قلائے لولو
 دوز خنس روز نا ڈھائے لولو
 پانس سور ملہ نائے لولو
 وچھ ہنس بو پوت ڈھائے لولو
 صدق ک کر ہنس پائے لولو
 بیہ ہو کتبہ جاپ ڈھائے لولو
 زائے جونس عشقے کرائے لولو
 نورانہ پیویمت پرچہ شائے لولو

ہوں دل تہس باؤن مال جھم یاون مے کوہ نم ضائے لولو
 ونیہ یختہ یار میون وٹہ لوگ رتہ نے کڈ سن وڈی نس دائے لولو
 مہکس محمود آدابہ گوشت کیہ یار ہشتوے مائے لولو

۱۳۱

کوہ ختم منز و وندس جاے
 مے نوماے مشی زاہ
 بدن میون عشقن کڑاے تھہ منز و وندس تلجہ مے
 ڈرہجہ کوس کوہ نم نہ واپے مے نوماے مشی زاہ
 شاہد بہیمہ وڈی روزاے ڈاہد شانتہ تہہ ریشہ
 ژلان اُسموتہ وٹے آے مے نوماے مشی زاہ
 مومار مار زلفن کڑاے یار و مار کوہ بخش بو
 گنیم چاڈی سیٹھاڑاے مے نوماے مشی زاہ
 پیرے کوہندہ بڑ سروپاے پھیرے پتہ پتے ژٹے
 نیرے وچھنے پوٹ ڈھاسے مے نوماے مشی زاہ
 مے مو تہر بھگھاں لاس و بخر مہہ کھانے
 خنجر زن مے دلس آے مے نوماے مشی زاہ
 لگرنے رُہہ ریشن آے مے جھم چون تمنا
 ارماں چاڈی رتم کس ڈراے مے نوماے مشی زاہ

واپہ شارچہ اصل برہقی کتابہ خزے بیت ۲ شہارہ ای (اصلی موپقی)

۳۲

یہ کمریہ دیکھنے والے سے بہتر تراویح لائے
 فقیر سے بہتر فقیر لائے سے نوماے مٹی زاہ
 یزدانے میون ہر کھ نیا سے روز کھ راز نولے
 صورت تھ چٹائی پڑو چھیلے سے نوماے مٹی زاہ
 مندیوم زوتہ کر میون پائے گندویا پڑو بھٹس ہو
 اندہم نالائین نیا سے نوماے مٹی زاہ
 چستو چستو پیالین چاہے پتو کالی مرن چھے
 ہمتا او کتھ کتھو زائے سے نوماے مٹی زاہ
 میتہ نہ یار روز نہ آئے تھو کالی مزارس
 تھرتھ ہے چھے پیوان ہائے سے نوماے مٹی زاہ
 پڑو تھرتھ پڑو لائے مائے چھنو دود تھروان
 تھو دود پڑو بیک و باب وائے سے نوماے مٹی زاہ
 دچھنو یور کتھ کتھو آئے محمد دگرو مانے
 تھو مولگ بے پردے سے نوماے مٹی زاہ

۳۳

روشہ دود لو پوش ہو پڑ لائے
 دوزی دے ، دوزی بو دے
 گوش تھا و تم دوزی بو زارسی
 لوہ باغس دوزی ہو دے

مہمیا نیو لگیو پاری
 شاخ سبیل بتوں بتوں تے
 جان و دلس جھم بیقرار سی
 شرمہ سیمو کلیہ بن کن کرکھ
 مارو پیم چاند چشم خاوری
 یختہ و آنچہ کر عقم کھنچے
 سخت لوی عقم زخم کاوری
 زانہ نے ، ریم واقف گہے
 اسہ کنے چھ پردہ داوری
 مہم کر عقم ہی زن برے

بہر کو عقم وودہ کتہ دے

بوز محمود نس نالہ زاری

(۳۴)

یس عاشق دکھ دختہ تہلہ نے
 شالہ مار نیلو لالہ زار پھولہ نے
 چھو کہ لہ سے نیا مڑ ڈولہ نے
 یار تھ اندان یس پاد پھولہ نے
 تس تہ نو دوسے اطلاس ولہ نے
 پانہ وائی بائہ مومکھ نے
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داوری
 سائل ڈل توٹ واثان ساری
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داوری
 آسہ لار ان زن فرس یادی
 تس تہ نو زاہ بلہ نے داوری
 وائر قیدین خط آزادی

یس یا رہنیزے مایہ آؤلہ نے
 بار غم مہیچہ شمشاد ہلہ نے
 تنس یارس یار رو دمیلہ نے
 شاہ یوسف میلہ مولہ نے
 عشقہ تبرک سہ تو آہ تھلہ نے
 داؤد کدس دہ دھو چھلہ نے
 کو سہ تو تنس آہ شہلہ نے
 داہ سہ تو یس استخاں ٹھلہ نے
 کھچہ تہنیزے اد کم لوہلہ نے
 میتہ یار سہندر سہیل آلہ نے
 کانیہ تہ موہ کلیو نہ امہ آؤلہ نے
 اہ ڈیہ میلو روہ پھم آلہ نے
 عشقہ جوشے ہوش یس ڈلہ نے
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تار کم کم جہ پفسہ داؤدی
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 گپہ فلواہ دھتر عاؤدی
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 ڈھو کہ لگہ تنس دپ چم ماؤدی
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 کر کشاہ تنس بزم شادہی
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تہ گو بندہ شیخ سعدی
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی
 اد دپ ہکھ ٹوہ نمہ اؤدی
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی

محمود بوز شتہ بلہ نے
 چھہ درپیش عشقہ داؤدی
 یس بزمہ روز قدم تلہ نے
 تنس تہ نو زاہ بلہ نے داؤدی

۱ چھو کہ دھچہ (پیس جاپہ) ۲ مالہ واکو توت واتان ساؤدی (پیس جاپہ)
 (قن) ۳ تمنن نیا مہر بر دھچہ کتہ ڈولہ نے (اکھ پرون قلمی نو سنجہ) ۴

بانہ واپہ میلہ بانہ موکلہ نے (قن) ۷۵ کیثرن (قن) ۷۶ یس
 یارس یار روڈ میلہ نے (قن) ۷۷ تروہی دوسہی بیترہ چھم بادی (قن)
 ۷۸ تترہ بش کو تترہ شیخ سعدی (قن)

(۳۵)

اُنہ نا یترہ عشقہ نیایس تروہی
 یاری مارنس لایترہ تترہ عشق
 لے لوسم چترہ و ترہ وچھانی
 پترہ پترہ پترہ ہا و ترہ چھم نہ موہم
 زترہ عشق لایون پترہ چھم
 زترہ و ہم تترہ سترہ کوڑ مرد و حق
 حایہ جاسے نوڑس حبواہ دترہ
 پترہ سامانہ ہا و ترہ نور انور
 ناگ مہمہ پترہ جوین تترہ ناگن پیچٹ
 تاب چھمہ خایہ متری ہا و ترہ پان
 عاریسی نے دوڑی میون چائے کر
 لولہ کرہے روڑ لولہ باغس منز
 لایترہ لوسم وچھان پترہ نا یار
 آم سوران یاون ہا یے گوم
 لالہ لوسے تترہ سینس لولہ عشقہ
 خندہ مارنس کترہ زایس تروہی
 پارہ کو ترہم دل چترہ س تروہی
 پارہ لگہ مار پیچاس تروہی
 پترہ لایترہ پترہ پترہ پترہ
 ڈالہ کوتاہ ہا لایترہ بیکس تروہی
 لے تترہ کو تترہ شاہس تروہی
 دترہ ہا لایترہ کو سترہ طورس تروہی
 پارہ جاسے زترہ روزنس تروہی
 جان و ترہ پترہ باغ چھان تروہی
 بلاسے میاوس پترہ پترہ تروہی
 لایترہ نایان منز نارنس تروہی
 مترہ کر ترہ پترہ ہا رس تروہی
 پترہ یاون ترہ آلوس تروہی
 پترہ ہا رس تروہی دترہ بو ترہ لولہ
 گوم پترہ کو سترہ نارنس تروہی

دیکھ چرنے زونہ کھنکھتا تا بانی
 چشم آہو چھا کن مے خانے
 عا پرستیو پرارے کوتاہ کال
 کامہ دیو پامن تھا و تھم چالے
 کتہ زھار تھ و تہ و تہ و چھائی
 پڑھ جانے لاجوم سوہ تہ ساز
 داد جانے دہ دہ چھس رہان
 دودہ دُر گوم پرار ان غشہ متے
 لالہ کوتاہ نژائے دُر سر چون
 ہاو کس سنہ ہاو جگر کو داغ
 دُر ہاو تم مے لہ روے آفر
 وہ لہ ہاوے کلہ جانے کینہ گوم
 کتہ روہ ہم متہ تہ تہ توڑی سیمہ ہا

گمہ شو بان مجہ و تھرس تہ لولو
 اُلہ گمے آے نستہ تھرس تہ لولو
 کتہ کھا جھتس پیچھ دارس تہ لولو
 آم طوخان خام ذرایس تہ لولو
 متہ روشتم پتہ آہستہ لولو
 یزہہ چانے کزائہ ذرایس تہ لولو
 خم زاموقہ سروس تہ لولو
 کاران ژئیے باغ چھاوش تہ لولو
 پان مار پچھ کوہ قافس تہ لولو
 سر و تہ یو اکھ نادس تہ لولو
 حور لگہ یو پور ماہس تہ لولو
 سہلہ ذرایس چارہ ہاو سنہ لولو
 زہہ پیوست چھم سینس تہ لولو

تہ باقیو متہ و مہ فی پرار ہاو تم

دہ دہ دامہ محمودس تہ لولو

(۳۶)

ہاو سائس سوہ تہ ادڑائے لو
 نوہ بر تہے و تہ وائے دڑائے لو
 طاس پسر پسر آہہ ہائے لو
 مار زلفن مو مار گڑائے لو
 ہیکہ گتہ گتہ گتہ سائس دڑائے لو
 خاصہ پائس مار ان گڑائے لو

نمودش پسند امربائے کو
 تاز عاشق و لکھ مائے کو
 عشق مژے اشراق بائے کو
 سیتو سیتو چیتو زوئیز کیوئے کو
 مار مژ پان گز اس کیا ئے کو
 سائے سنا گز مژ تھم ضائے کو
 بارغ نشاط چھم کھتہ شائے کو
 چپو پیا ن چان چائے کو
 لالہ باجو مائے گئیائے کو
 ڈالہ روان فقیر بائے کو
 سأل کران لؤ سیم پائے کو
 تیل بلہ تیس کم کم جائے کو
 حضرت بل غمینہ ژائے کو
 سئے آنز راو لایونز یائے کو
 ساز و سامانہ کربھہ ڈرائے کو
 پیشوا زن ماران گزائے کو
 مشرب دھتہ شامن ڈرائے کو
 موعیتہ مالن چھے ماران گزائے کو
 کار لؤ سیم تیر بادش دائے کو
 دالم کتن چھ ماران گزائے کو
 قوت عاشق رنگہ رنگہ ڈرائے کو
 مس کھاسمین ماران گزائے کو
 لالہ زھار ان پیسم تائے کو
 فیکہ مالن ماران گزائے کو
 لال کرب نامتو مستند پائے کو
 رنگہ ناؤن ماران گزائے کو
 محمودس چھ تمومستند سائے کو
 شامیان چھ ماران گزائے کو

(۳۷)

کر مایون نیائے انیے
 زھو پٹ مکھ ہمہ ہمہ
 کو زھ ہم مے بز و پٹ کئے
 شبہ اکہ یور پیتم
 ماری مستدے مدن دارو
 وزیر آہم نہ و وفا دارو
 ماری مستدے مدن دارو
 یار بمیانہ پیتم گادو

رُوشِ دیدارِ دوتم
 سوئے چھم چاہیہ دون
 تنہ دوتم سے رون
 دل و جان نیوٹھ ڈھلے
 پینہ چاہیہ شہیلے
 کو چھک دور ترلن
 کہ کیاہ لائی زھلن
 خستہ دل گیسہ خراب
 چھا تو ہی تہ گمہ لاب
 کو کر قفس بے گٹے
 گنہ بھو ایک لے
 زھوٹ مکھ سہلن
 تنہ دوتم سے ودن
 ماری مندے مدن وارو
 کامیہ دودو باناوارو
 ماری مندے مدن وارو
 بیہ و نیہ بے کیاہ وارو
 ماری مندے مدن وارو
 مے گے چاہیہ کل وارو
 ماری مندے مدن وارو
 مسہ چھو قفس شراب خارو
 ماری مندے مدن وارو
 ہٹ تیلہ کے موختہ وارو
 ماری مندے مدن وارو
 کو نال تھم بدن نارو
 ماری مندے مدن وارو

آو محمد گدا زار و نان زور اوارو
 بو زتم ہر خدا ماری مندے مدن وارو

(۳۸)

دہم دہم چھم چاہیہ کل گن
 مشتاق گو سے سورہے
 بشنو عزیز جان من
 دپ تم یہ سورہے کمر دپے
 نر تجا چھ من
 بشنو عزیز جان من

روزِ تھ بڑو چھ ہے رو برو
 بشنو عزیزِ حبان من
 دُپیشہ تھ سبزو مال گے بچار
 بشنو عزیزِ حبان من
 کس دنہ کیا ہ کر کوٹ تلے
 بشنو عزیزِ حبان من
 اُلفیہ رستیو دُچھتہ مال
 بشنو عزیزِ حبان من
 تس بار شدی ہے کھش ہ کر
 بشنو عزیزِ حبان من
 ناحقہ متہ سا رو شتم
 بشنو عزیزِ حبان من
 موہ کھوتہ داراہ داؤ لے
 بشنو عزیزِ حبان من
 افسوس کوٹس خسروس
 بشنو عزیزِ حبان من
 شہرین تہ لال گے کوٹ سنا
 بشنو عزیزِ حبان من
 لے نہ روزان چھم زنی
 بشنو عزیزِ حبان من

مے اوس چرنے آرزو
 تی یار چھمنو زاہ بن
 مس کھا سو چشمن چھے خار
 چھی ہرنہ روزِ تھ منز دین
 زانگہ تھ لے دل نیو مقم تھلے
 رشتہ موہ جبتہ ما زھین
 شہار زلفو دول مے زال
 بچھنس بڑو لے دُچھتہ من
 ابرو کانے کش مہ کر
 یس تیر بھگان ہم سن
 غم غوہینہ تراو تھ تو شتم
 مورس بڑو پاؤ روشن
 نوزک کمر چھے او لے
 ڈھینہ نک ہم آہن پن
 شہرین فرماؤن ہو س
 بیچارہ مور کول کھین
 فرماؤن مجھون بیہ سنا
 کین سن تمہن کیاہ گے دن
 بین روہم یاروینے
 دود آم دوران مانہ چھون

سرورِ خسروانہ و دہلو کوکل پریشانہ و دہلو
دل چور تھو کوہ دامن بشتو عزیز جان من
پھیران لو سس کوہ بکوہ روان دو تم راحتہ دہوہ
فرخ یاد میون گوئے ناکتن بشتو عزیز جان من

(۳۹)

پانہ میانے غائبہ اے
وار دو دس نام عشقے
پانہ پانہ گوم مے مہمے
جوش رنگ پوش زن چھنے
وہ ببل گئے وچھنے
خاکو پنجر مور میلہ چھوئے
کاکو رنگ ادکس گئے
یاد سندے دودیس سے
وہ مے یس پانس بنے
برونٹھ پتے ہون وہ گئے
یسی سرے تی برونٹھ کنے
کتہ بیوٹھک وہ پکونے
ییتہ یہ چھپتہ تی سے
پان پٹن یس پرز نے

مزمینہ اوکنا وئے یار
خاکو کرختہ گوم تہہ نیگار
مزمینہ اوکنا وئے یار
ہوش سپرختہ اد موٹھ چھوئے خار
مزمینہ اوکنا وئے یار
گرختہ و بالو حبانہ وار
مزمینہ اوکنا وئے یار
کاکو نشتے پیوست بیکار
مزمینہ اوکنا وئے یار
نور نغمہ دا وچھتن آشکار
مزمینہ اوکنا وئے یار
وہ تر اوکنا وئے یار
مزمینہ اوکنا وئے یار
خانناس وائس بیزار

جان جاناں چھس بڑو تھکے کنے منز منہ اوی نو وے یار
 محمودس بیٹل کل گئے موبو دس پنہ نس وے زار
 تن نیتہ ادر کس وے منز منہ اوی نو وے یار

۷۱۔ ادر کس گویہے = ؟ کاکل دیکھ ادر کس کنے (قن) ۷۲
 وڈی بڑ دس سٹو وے گئے۔ توڑ ظہور وچھن آشکار یں ہیر تی منز تے
 (ق م)

۷۳۔

یار میا نیو مار کن منز پان ہو وھتہ تی پزیا
 مار کن منز ماہ تابان منہ چھو وھتہ تی پزیا
 گل روخس پیچھ چھے ڈنہ بریل مری سیکل دین
 گو پریشان بیکلن دل تمب لو وھتہ تی پزیا
 اے کمان ابو بہ رمزہ تیر غمزہ نوے عقم
 باشہ کران عاشق بیچار ہو وھتہ تی پزیا
 درکشہ کوکل تو گو دل دیوانہ بے شد
 مار زلفوسیر عاشق مار نو وھتہ تی پزیا
 درتمنائے وصال تیرا وھتہ دہ و و تم وڈاں
 میا نہ کھوتے دشمن من دوس تھو وھتہ تی پزیا
 میا نہ یارے عشقہ نارے زول حقس بد تشنہ لب
 رشک میا نے خشک بند پیالہ چو وھتہ تی پزیا

از نینسا، ماہ جینا موعہ حرم راز اوس ہم

بارقیب دیو سپر تخت سپر بوختہ تی پزیا

آغ میانیو ناگہ راون پیچھے چھسے ناکہ ہوان

دارغ دل غور و محرم تھے کس سب تو باغ چھوختہ تی پزیا

کیشہ پار اوختہ تھے تھے کبھی شیشہ بڑی بڑی تھا دگر

دیشہ بیون یار تھے پاش نشہ سووختہ تی پزیا

سرور نازا پاک بازا شب بے ازس باکدام

کوکل و بند قباڑ تھے مژ روختہ تی پزیا

از جفائے من نفاہ کی تہہ او نو اے بیوفا

عاشق بے چارہ محمود کیا نہ تروختہ تی پزیا

(۴)

راو روو تختہ شورے پان

ماہ کمر تختہ، ہے ارمان

راو روو تختہ شورے پان

پاد لوسرسم پتہ لاران

راو روو تختہ شورے پان

سومہ کھ موعہ کھ چھم لکھ گیان

راو روو تختہ شورے پان

پتہ چھا پونہ وند ہے جان

ماہ لا نڈول ہم زورے

ماہ مئے بومر تختہ مورے

خوب پتہ لایوختہ مورے

کور کھسختہ ترو لہم کوڑے

کتہ روڈ ہم رووختہ ڈکے

چھو کھ چان چھم شوہ طبعوے

اسہ معدن کر سہ سبکوئے

پان نادون گمہ نگہ کستوئے

چھانڈ ٹھہر کہ نو روز بستو کے	راہ رو عتقم شورے پان
ژور ژندن موٹم روجہ پوٹے	ہمہ پیٹھ دان پوش شوبان
ہے کینا گوم سہرا پچھوٹے	راہ رو عتقم شورے پان
دے نے دیہ ڈھکے پوٹے	وہی مڑھ چھنہ کن پوشان
غہ پستین تمنا ہورے	راہ رو عتقم شورے پان
یہ صاحب لودت لوٹے	کڑھ محل من علیہا فان
چون فراق چھم تاورے	راہ رو عتقم شورے پان
کتہ ہارے ویرناں ڈوٹے	تہہ محمود چھے آسان
پان مادقم ژورے ژورے	راہ رو عتقم شورے پان

عاجل ہورے = سوہمراہ

(۴۲)

گئے پارسی سرکے رنار	روز قم یارہ روز قم زار
تہے چھیم گل تہے گل زار	مبسل نالیہ دران گئے
گڑھان گل ہر موٹان غار	روز قم یارہ روز قم زار
باریک بمہ چھے سلوار	ماہر تھہ رومی رے کیتو
سے چھم چون سہٹا آمار	روز قم یارہ روز قم زار
کچہ یو پنگ ژندن دار	دندہے جان وچکر تہے
سوئد سوئدے ریس کتہ سند	روز قم یارہ روز قم زار

شوبان کیاہ چھئے زلیخہ سناہ
 دودلان کیستو چھہ آند مزاء
 وول قتم ژئے کالہ شہار
 کر قتمس لولہ کر تیج مار
 دیت قتم بزم جو دو گار
 ژھلہ موژل، گیمو گار
 پشمن کوتاہ چھئے خمار
 پیسے پرنگ ہنگہ طومار
 سبر زول چھس لولہ بیار
 وچھان نو پس کوتاہ پزار
 یارے میانے گل آمار
 دا جھس مولہ ز جھس ناہ
 مئے ہ کر قتم جگر س پار
 اتی روز تہ شہسوار
 سورنا کا تہہ رود سوار
 کینہہ گئے وار کینہہ آوار
 یاد نینو زھوہ مار دومہ تار
 بہارس بیہہ قتم لہ کپار
 لولن چاکی مورس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 بچھس بل بچھس مین حال
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 زلہ دن دود لہ دن چھم
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 خشن چاکی مورس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 بزمس کت سائٹھاٹ
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 ہی مال ناہ کر قتمس بو
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 لارے پتہ مارے پان
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 مارے سور خشت چاد
 روز قتم یارہ بوز قتم زار
 مارے کالو سپان خان
 روز قتم یارہ بوز قتم زار

پکھنا یارہ بیہہ دوبارہ
 قتم نیر محو دس

بلدیو چانہ اکہ اشاہ
روز تم یارہ روز تم زار

ع۱ ژئے وول تم نال کالہ شہماہ (بیس جاہ) ۲۷ پستان پورہ
(بیس جاہ) ۳۷ رتہ ورنہ دند چھی موختے یارہ
خندہ چون قند کھوستے جان
مند چھاوتہ ست سیتا
روز تم یارہ روز تم زار (بیس جاہ)

(۴۴)

گے موکلن لستویے لو	بڑھار تھ ناپ داؤن آہلن
ہانز تم چھی چستویے لو	دیتھ وانہ اتھ کیساہ چھلن
گے موکلن لستویے لو	کتھ چانہ بڑھ تھ طوط کلن
فوتہ پھلو چھی پستویے لو	بالویے چھی کنہ واولن
گے موکلن لستویے لو	گر اپ چانہ عاشق ہو دلن
خوہ دڑ تھ پستویے لو	ستور تھ چھک کستور ملن
گے موکلن لستویے لو	نور چانہ چھم قوہور کلن
زالہ لاگتھ گستویے لو	یم کالہ سرف نال دلن
گے موکلن لستویے لو	تھالہ نوان کر موکلن
چھاوتہ بند پستویے لو	سبل چھ مہیکہ داو پھولن

رُح گزہاں تانہ ضو فوہلن گئے موکلن لٹوئیے لو
 بچہ چاند پشہ تپہرلن وپر گزہاں گٹوئیے لو
 قوربان گئے کانہ فلن گئے موکلن لٹوئیے لو
 غار چھئے سہم زوہلن گئے بوہور مٹوئیے لو
 سیود وچھتہ میار بن گئے موکلن لٹوئیے لو
 محو دیو شس نہ لانی زھلن چانہ چھوہ کھچھم ٹوئیے لو
 ارمان کوسنہ دودہ شہلن گئے موکلن لٹوئیے لو

۱۔ لوبہ زھارہ آری بن مئے گیم کلن چانہ لوبہ (قن)
 ۲۔ چھتوئیے لو (قن) وپر = بوہور واپار لوبہ گئے (قن)
 کانہ فلن = تپہر پیتو م صبحک وادے سبل چھچھوہلن - بوہور گزہاں مٹوئیے لو (قن)

(۴۴)

آری نہ رنگ گوم تراونہ چمے کر پیے درشن دیے
 نہ کہ ہونم برتے تلی چھوہ کھ دتھ یار زوہلم زھلے
 وچھتہ تہنہرے اپر دیے کر پیے درشن دیے
 زھاریہ روشتہ کوئے اپاری پاچہ پٹس ٹکس بڑ پاری
 روشہ ونس خوش آدیے کر پیے درشن دیے
 مٹرا ووتھ نیونم سوئیے بٹہ کرہس روہس موئیے
 گوم تراوتھ رچن ریے کر پیے درشن دیے

سارے سنگار چھس کینہ دلن
 دلو کتنے مئے بالو یئے
 ہارس اُمو دادا دارن
 ڈوہنیز روزس بے بند بگئے
 رہو زادوچہ جسے دہنچے
 سبز پوش چھس دودھ لکے
 قند ناپو آرد مئے
 نقد کر کرم لوکن بقیہ
 موختہ نورس پونپور دشن
 پونختہ کارس خوش گوم پیئے
 آمت دے کیر شاہ بچس
 نامو پاغام تن کس جیے
 زہر دول نقس کوتاہ ذرے
 محمود کس ارمان چھئے
 چھپنے مئے کن دل تن دلن
 کر پیے درشن دیے
 موختہ ہارس چھس کوت پراون
 کر پیے درشن دیے
 چھم کران دے چھ کھنچے
 کر پیے درشن دیے
 فند کر کھتہ ڈولم کوئیے
 کر پیے درشن دیے
 سوختگی نوئے زاہ مشن
 کر پیے درشن دیے
 شام سوہنر پامن بچس
 کر پیے درشن دیے
 بچہ اڈنم ما دلبرے
 کر پیے درشن دیے

۱ چھک ٹہا نزل، ہا نزل (ن ہجور) ۲ ہپہ بن کھو نوویے (ن ہجور)
 ۳ دوجھتہ تہنیز اپز ڈریے (ن ہجور) ۴ نیوم کبہ سوئے (بیا کھ قلمی نوہنچہ)
 ۵ زاہ مئے سستہن دل چھس نہ میلان (ن ہجور) ۶ زاکو داکو ہا نکل کھتہ (ق)
 ۷ چھس پراون (بیا کھ قلمی نوہنچہ) ۸ پونختہ کار پان مئے او سوئے (ق نا)
 ۹ زہر زہر جھس کوتاہ ذریے (بیا کھ قلمی نوہنچہ) ۱۰ پونختہ کارا مئے روویے
 (بیاض ہجور لا سیریدی)

(۴۵)

سوزِ دلِ گِٹا کِیا وِٹے روزِ دُعا بوزم کِتے
 کامِ دُعا جاسے پیرِ پختہ شاہِ لُٹے گوہِ ہمِ نیرِ پختہ
 تپِ کونو آہِ ہمِ پیرِ پختہ سینہ یارو گوہِ ہمِ ڈھلے
 چاندِ دُورِ پیرِ کُلمِ بدن تپِ دوہمِ کوتاہِ دُدن
 درِ دینِ چھکِ سرِ ندن پانِ ماوِ ہمِ مئے کُتہِ دِنے
 چھسِ بڑے ڈٹے کُنِ شتاق وُچھتہ یارو مئے کُنِ ما کُھ
 کسِ بڑے چوئے فراق چھم مئے وُچھتہ کومتِ سنے
 اُدھرِ نہ رنگِ گومِ شراوِ پیچے دُدن پوششِ ڈپڑِ توں پیچے
 سو کھ مئے کُتے درشنِ دیے برِ گئیس ہی چھا دُنے
 ہا کونو چھکِ ڈپے بوزن یادِ تپِ دُعا سا کونا روزن
 کالِ قاصدِ نادسِ سوزن کینہ کورِ پختہ حاصِلِ زچنے
 تھا وِقدِمِ بہتو دُماہ ترا وُختہ ہی چھمِ یاونِ بڑاہ
 حالِ اُسکے دُزانِ شِماہ بالِ پانے آوازِ لہنے
 عشقِ دُعا پھوڑِ سیدِ دُساؤن حالِ بتمِ دُنہ چھکے آدن
 بالِ بلی کُنِ چھ کینہِ وُلی مالِ بلی مئے گزہدِ وُالی
 قسیرِ بہنِ مِرِ پختہ چھ کالی تپِ ہیرے گزہانِ دُنے
 بس کز دُعا فیضِ ستم پتہ شہابِ درشنِ دتم
 نیتِ پانس مئے ستم توشہ کوتاہِ خورشِ سپنے

ایشہ بر بھی مسکو شیشے
 خاویہ پانس پیرتھہ کیشے
 تیل بل کیہ آب و ہوا
 چون مشتاق چھس بے نوا
 شالہا چھے پھوڑو مٹو لالے
 سپنہ بسینہ رٹھتھ نالے
 باغ نسیم بونیہ گوشن
 حال میونے ژٹے چھے روشن
 آس پران در باغ نشاط
 نعمش پستہ بیپہ اہل نشاط
 منز دلس چھے چار چہار
 جا پے سبز سیاہ بہار
 چھوڑو گولاب گولاب باغس
 دستار س آئدی آندو لاگس
 محمود دنیا چھے کفا
 قی کر پے مے واتر نفا
 زبہ و لوٹو مے نشہ
 بہتہ دماہ مے بڑوٹھ کئے
 خفہ کدن دادہن دوا
 دادو بلیم ژڈیشہ مے
 لالہ پکھنا ژ میانہ سائے
 کپنہ ژ لہم جانے پئے
 بالہ یارس ڈیشہ توشن
 روشہ وئے بڑ کیہ وئے
 پان برورم چانے وشات
 ساز بر تو بر ژٹے کبھو آنے
 عاشقن مٹھ جا پے قرار
 کہہ نیما اثر یوان کھنے
 کہہ داکس پینہ نس آغس
 تانہ گولاب مشک ہینہ
 ٹوٹھ یادون چھے بے وعدہ فا
 اہل صف ژٹے سہو پئے

عا بر نسیم ہی چھاوئے (کشمیری موسیقی) ۲۷ بالو یے کچھہ یالی یالی
 بالہ کنن ژر کہاں ایتھ والی

۲۷ عاشقن چھے تھہ جا پے قرار ۲۸ لچ پھلے گولاب باغس (کشمیری موسیقی)

از منے ہاؤ دیدارے لو
 وچھتو چھے ماعارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ڈاپر شہتہ گئے کیتو مارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 بلہ کتہ چھس بیمارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 چھتو کالہ شہتہ مارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ہٹہ کے ہاؤ شہتہ مارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 وورلی چھس روخسارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ہی چاؤنی چھاوان مارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 چشمو پیالہ ہمارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 وچھے حال امرارے لو

از منے ہاؤ دیدارے لو
 مشتاق ڈیئے پتہ کوں آوارے
 کتہ کتہ کتہ کتہ کتہ کتہ کتہ
 چھے نستیہ خنجر کوں تیج وارے
 زخمین چانین بہتہ سردارے
 ترھلہ دل نیز ختم اکہ اشارے
 وچھتو کوں کال کتہ انتظارے
 سیاہ چشمے چھے آبدارے
 امار چانے بہتہ پان مارے
 ڈپک ہنہ شہتہ نے ہکے طوارے
 کتہ کتہ کتہ کتہ کتہ کتہ کتہ
 میزدار سبز پوش گل انارے
 غومہ مہتہ رختہ کوس آوارے
 تر او ان عاشق آتہ چے دارے
 شرادوں باشے دوہہ ہر پڑھارے
 خون چکرس چارے ہارے
 خراب کتہ کتہ شراب خارے
 شائکس نو کام کتہ بوہارے

لاشکھ چھک تپے عاشق نرکے از مئے ماو دیدار سے لو

پدمان دتو ہے پرستے سائے

بدنام چھک کو تپے ہار سے لو

محمود کا مئی بس بوز دار پائے

از مئے ماو دیدار سے لو

(۴۴)

آمار چپانے بڑ پان مایہ	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے
دراختم نیم تیر نو حتم دل	مدانو زالم لا جقتس رگل
خبر چھو کیو پزار سے	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے
خمار اولو پڑ تھسے	کر شمس چھ بڑ بڑ چشے
بے نور حتم تیرے خاے	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے
بزمہ غمز تیرو سہو	مئے چور مشتاق سپدن کسو
ترک تازے کماں داے	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے
بجے تیر نیز کھوتے تیز	سبھا تیز خنجر نوں ریز
سمن پسے سپر دار سے	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے
ہزیا دل بھتہ نوکس ناگن	یہ کوتاہ ہے وہ فالاگن
جفا جوئے ستم کاے	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے
سبھا پریم یار دود ٹالگن	ٹپ پڑ ہے یار میون مالگن
چھسے محمود بے چارے	دوہ لو یور کر ہے دوہ فایا سے

پری روفہ خسار متا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 دے نے بوداد و دستا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 دیکس چھے جان نورا نے
 یہ کس سینہ آسہ بے
 حقس چھے نوریشا نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 روفہس غالب سیاہ دا نے
 یہ کڑ پاؤا کورے نے
 چھ ہینوند امت ہندستانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 و نجر کیاہ عبان پچھے
 خنجر نس ہیمہ کمانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ژتے نوے عقم تیر و جگانے
 لیکن صحتہ کیاہ گرم دے
 و سبھتہ زن پوس آسمانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ژتے کور عقم بالہ خفصانے
 یہ کھچہ پاٹھو او نچھ لے
 سیاہ مار زلف پیچانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 بٹانہ یا بہ آفسانے
 مہ و لبر میلہ نے
 بہ درایس سور سامانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 بہ زھارن خسانہ مخانے
 رے پاٹھو و چھ نے
 مس کھا سو چشمہ ستانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 اسے و بنے غور ٹچہ دہانے
 شکر لب و نہ اکرے نے
 پتریزل کوئی دندہ در دانے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 سمٹا کر تم سوغن دانے

مَدَنو چھس بڈ پد مانے
 میون دست چون دامانے
 چھ بوسف ماہ کنانے
 دریں چاہ زرخدانے
 نڈ چھرم جان جانانے
 متہ زانتم بیگانے
 سو میرا پستانے
 بن چھے باغ بستانے
 دینتہ کس مادموتانے
 نڈ اَنتم حیلہ بہانے
 عرق چھے شبنم دانے
 چھ نوزدک موے میانے
 گڑھک کوٹ سردوانے
 بہ نیرے مور پشانے
 در باغ سلیمانے
 چھ کشمیر خدیش پری خانے
 چیتہ محمودستانے
 اذلی چھک غزل خانے
 نڈے روٹستے کیا بڈ لکے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 غرق کیتیاہ گکے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 کرے بہ عاشقے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 پیمن کڈ گوہ ڈیڑی لکے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 بٹنتہ کیتیاہ آدوے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 روح شس منز باک پہنے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 اسہ کن ماو روے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 چھ رنگا رنگیہ بھلیے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے
 بڑی بڑی پیالہ موے
 مہ کڑ دیوانہ گی لکے

رے پاٹھو اولہ پیسے (قن) ۴۷ تہ موزانم مے بیگانے (قن)
وہ میخانے (قن) (پیتیم نورشار چھینہ قلمی نوہ سخس شرن)

(۴۹)

لائی ژورن لا جونس داوس
پوشہ نوکو پڑھتو کاوس
پیم لانیو نیلے کس باوس^۱
ہول چھم مے لول باگراوس
تن من بو آیت بھاوس
مشکہ کو فورتن بوناوس
باکی انتن کاکی ماراوس
ہی تہ مسول دان پش چھاوس
شر آوس لہ پان ساوس
رنگہ ریونس مشکہ تن ناوس
ہمشکہ طومار دور اہل راوس
چھتر بونین تل وہ تھراوس
ہی مال آدم کاکی ماراوس
عشقہ ژورس آڈمو کھاوس
دوہ دشمن سون مٹراوس
کچہ لکہ تار عشقہ دریاوس

باکی باوس لانیو نیلے^۱
کوٹ گے تم ماوسنک^۲
باکی باوس لانیو نیلے
سرتراوس پادن تل
باکی باوس لانیو نیلے^۳
'بو' تھراوس آیت پان
باکی باوس لانیو نیلے^۴
پاراوس پرتنگ تہ بالہ پوش
باکی باوس لانیو نیلے^۵
وہ تھراوس کوٹنگ تہ ہی پوش
باکی باوس لانیو نیلے^۶
میتہ بہتو ہواوس
باکی باوس لانیو نیلے^۷
دوہ ہا اسکے پاوس یاد
باکی باوس لانیو نیلے^۸
ویشہ واوس لچ موناو

آؤ لہے مزار اوس باکی باوس لاریز نیاے

کیا ہ کریمتہ عشقہ نس و اوس

زادہ تر نو بو باوس حال

کاکی محمود و اوسیلہ و اوس

باکی باوس لاریز نیاے

ع باکی باوس پنے مے حال (مروجہ نوہ سنج) ۲ باوس تاک کوت گوم (ن
 ہجور) ۳ لاریز نیاے بوچکا ووس (مروجہ نوہ سنج) یہ نے لاریز نیاے چکا و
 (ن ہجور) ۴ یہ شارچہ کشپری موسیقی مزارے یوت۔ ۵ یہ شارچہ
 کشپری موسیقی کتا یہ مزار ۶ مروجہ نوہ سنج مزارچہ یہ شار غلط پاٹھو درج۔
 بال تر اوس مہنود کان۔ وون دشمن سون مشراوس (ن ہجور) ۷ یہ شار
 چھنے مروجہ نوہ سنج مزار۔ رنگہ رونس پرنگہ دھراوس۔ بال باوس پیر پتھ پان۔
 (ن ہجور) ۸ یہ شار تر چھ غلط پاٹھو مروجہ نوہ سنج مزار ۹ یہ شار تر چھ
 مروجہ نوہ سنج مزار غلط پاٹھو درج ۱۰ یہ شارچہ کشپری موسیقی کتا یہ مزار

(۵۰)

مہبت ابو لول ہو آم

شمسہ روستے نظراہ تراو

مہبت ابو لول ہو آم

سوکھ موکھے ماو دیدار

چانر آمار کوس بے تابو

چشمہ کیاہ چھے مت شرابو

مسہ چھورقہ کوٹھن خرابو

روخسار چھی پھول پونز کلابو

مجھ پہ پھونکے تھوڑے نسا بو مہتابو لول ہو آم
 سپہ تن چپاؤ چھم سپا بو پیہ سستی گوس نیم جان
 ہاؤ اٹھس یا کہ مہتابو مہتابو لول ہو آم
 گاہ آتش گاہ چھک ابو سارو وڑنے تل واول کن
 زارو دانکن تل تیج و تا بو مہتابو لول ہو آم
 چھم مے دلس چون اضطر ابو رومہ آ کے میل تو مے
 راضو آستم کاستم غذا بو مہتابو لول ہو آم

برہم چھ دنیازانو غابو
 غم کاستو محمودس

وچھتہ کاڑا کڑھس خرابو
 مہتابو لول ہو آم

(۵۱)

دما بہتو مے برہم کئے دوہو عشقو وئے کیاہ
 تر آکھ اول بوڑم کئے چانے ستر آد شہنشاہ
 ترے ستر یوتاں مے کیاں دوہو عشقو وئے کیاہ
 یہ کیئہ ظاہر تی تہ نے ینہ گوہم تر پاداہ
 ترے پھک یایخ تہ تہ نے دوہو عشقو وئے کیاہ
 ہوہس تہ نفس چھ ملوئے رومس تہ جمن تہ پٹھو
 تہمن وولی مزاراں تہ دوہو عشقو وئے کیاہ

ژئے اُونٹھ یوسف کنائے
 کستین ژئے پتھ روو آدے
 عرش چوئے بار ژا لے
 شو بان ژے چھک ہیر بے
 گاہ آکھ پانس گنہ گہ نے
 عاشق تہ عاشق ژے لائے
 فریاد تہ نالے دیوان چھنے
 رواں چھس تہ زٹھس یے
 فرما دن دیان جویاہ کھنے
 فریاد دیوان دریاو آئے
 شیر پتہ دوپ تس خموش سپنے
 دہ کھ پوس عشقن مہ کھ ڈیشنے
 پوختن ہنہ آکھ نوکٹا فے
 ژہ پیتہ چھک تہ جد اے چھنے
 پوک مجنوس نیر دے
 آد لالے ہند ناو لکھنے
 فنا گو شیخ حسنا یے
 عشقہ زورے سور رچھنے
 مصحف تہ خرقتہ تمزولے
 صور تھ خاکی ازمانے چھنے

ژئے مژرا و پتھ زلیخا
 دلو عشقو وئے کیاہ
 فرس پتھ چھک ژٹھ جا
 دلو عشقو وئے کیاہ
 گاہ آکھ اطلس دلیتہ شاہ
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 سراج کریم فدا قن
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 شیر پنے ماو تم رویاہ
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 بوز پتھ کور تم کین چاک
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 کجاک لالے رگن رختہ
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 تمی رگے رگے رختہ
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 روم چہ میٹزے ہونس پان
 دہ لو عشقو وئے کیاہ
 پورمن عشقن افسانے
 دہ لو عشقو وئے کیاہ

شہادہ دزدون چھٹے روز دئے
 زئے پتہ تم کو کیا گتھہ کوڑنے
 کیاہ تہ زو دزاوشاہ کھانے
 کیتو آے چانے ستر مارنے
 زئے پیر نو دتھ منصو رائے
 زئے دڑاکھ نوں تے زئے دچھنے
 کاٹسہ موگڑہن ماشون ٹھنے
 فٹاگے کیتو امی فٹے
 فتر چھٹے کران سپر وئے
 مرتو عشقن پر تو پیئے
 دماہ زاعلیحہ سہ پوٹور
 دوہو عشقو وئے کیاہ
 بوون نہ ہرتے تراون باکھ
 دوہو عشقو وئے کیاہ
 زئے کر نو دتھ سپر فاش
 دوہو عشقو وئے کیاہ
 کاٹسہ موگڑہن جبہ ائی
 دوہو عشقو وئے کیاہ
 خبر روستے بوڑکھ نو
 دوہو عشقو وئے کیاہ

محمود عشقن شراب پیئے

خراب کوٹت چھوٹو کیاہ

خراب خاک ضرب دئے

دوہو عشقو وئے کیاہ

(۵۲)

روز دما وئے حال
 مار زلفو دولہم نال
 چٹم ولنے آمت زال
 آلف قد میون سپد دال
 بال میریو مدو
 چار کیاہ چٹم ڈالہ نس
 بال میریو مدو
 ریہہ گٹہ دم بد نس

مہمہ نامہ سے مو زال بال مریو مدنو
 پینچہ بہہ چھے میون سال کچھہ اچھہ دار تہ لے غم
 رنجہ ناؤ تھس سوئد مال بال مریو مدنو
 بالی ژھٹیم کوہ تے بال بالی یارو مسیلتہم
 سر تو بول چھے اقبال بال مریو مدنو
 سنیا س پتہ گوپال دہنی دیوان جنگلن
 منہ چھہ کاس واد پال بال مریو مدنو
 مولیہ واد جھس نو تھم مال زول چھم نو سوئد رے
 ولہ یارو وچھتم حال بال مریو مدنو
 فانسس وچھوم حال فال درایم سے جان
 تنہ پزاران گوم یژکال بال مریو مدنو

سوختہ فکر وچھہ دند چھی لال
 سوختہ کور تھم جگر س

مہودس باوجمال

بال مریو مدنو

عادیہ مو (قن) ۲ شہد مشو تھس نو تھم مال (قن) ۳ دھڑ رنہ فکر (قن)

(۵۳)

اے ترک قبا پوش یمن حقو تہ بمن گوش
 مے خوش در آغوش سمن حقو تہ بمن گوش

توشے میں موروش
 حقوتہ بمن گوش
 پیالہ میں نوش
 حقوتہ بمن گوش
 جان چھی بردوش
 حقوتہ بمن گوش
 پیتہ در آغوش
 حقوتہ بمن گوش
 برقعہ تکی روپوش
 حقوتہ بمن گوش
 چٹم نہ بمن جوش
 حقوتہ بمن گوش
 اچھے چھی مائز پوش
 حقوتہ بمن گوش
 کورچہ فرا موش
 حقوتہ بمن گوش

تریے کہتوئے گرم پوشہ چمن
 منس چیتھہ رکود ہم نشہ کن
 لب ہائے تو چوں لال یمن
 صد بوسہ دے کو سمن
 کرشایہ یمن زلف خمن
 مستانہ مارک اٹھوٹا بمن
 گولاب چھے رفیع سینہ سمن
 لوسہ ناو مساً موٹمن
 رہنمائے رعد رخ خوب بمن
 مہرآب بمن ساری نمن
 چھس سوز عشقینہ دار کھمن
 ازو دوہندے سرقدمن
 رکتہ وند جانن مائز نمن
 لوجرس ساری لو فہ لمن
 عشاق چھے در خاک نمن
 محمود گوش چائی نمن

عا جانانہ چھی بردوش (مزدجہ نمہ پنچ) ۲ گولاب روغ چھے
 یا سمن (م ن) ۳ چھس سوزان حال دمن (م ن)

(۵۴)

بُرمے کھاسو ہرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
متہ میا نے گوئدے	رچھتم سوعندے یارو
زون زن لچس درے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
کوڑھم زارے	زول بھس عشقہ درے یارو
یہ فراق کوٹ درے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
مے سورم بھوہ سرے	مینہ بو زاہ سرے یارو
کاستم آہو سرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
روشہ وہ لہ دلبرے	بہ شراب کھاسو ہرے یارو
پوش زن گوس ہرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
زھونڈ مو سنگرے	ژند بگ پنگ کرے یارو
ہنسک طوہ ماہجرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو
دراو محمود گرے	ژور پٹھو تو کرے یارو
مہا چانہ شرے	ژٹے سودا کیا کرے یارو

ژھونڈ مو سنگرے	عہ محمود دراو گرے
ژٹے سودا کیا کرے	ژند نو پنگ گرے

(اکھ پون قلی نسخہ)

نیلے دنگ ہنس دیو ٹھٹھم نہ واء
 آداب کرختہ گوم
 بے کس و نہ کیٹ جھم چاء
 ناحپا کرختہ گوم
 مرنہ نہ درے اندر واء
 مڑھے ییتہ تر لیونم
 گزھی کیٹہ اوٹم خاء
 بیدار کرختہ گوم
 کوو روٹ قتم غبائ
 دوبار و جھتہ نہ تے
 توتے داد چھس بیما
 کود مائ کرختہ گوم
 دیپامس مے مدن واء
 بدن نائ ذول قتم
 ودان چھس تے ادے نوعار
 خمار کرختہ گوم
 شہر باشہ سوداگاہ
 زہر نشہ موکر ثب
 پار پار کرختہ گوم
 کیہ چھے بمہ کرتج داء
 ہسا کتہ لے بو
 زرگس چٹمہ چھس بیما
 نظائ کرختہ گوم
 غاڈن ژور و چھنم واء
 زھانڈان بونفہ چون
 دوپ نم یار و فاداء
 تکرار کرختہ گوم
 ژ مو پھیر قولہ قراء
 تامت تاپ تیرختہ گوم
 یامختہ دیو ٹھٹھن رتہ آء
 آداب کرختہ گوم
 سہ کوٹ نوم بے کوٹ لاء
 خیر کیتہ تر بوزونا
 دلدا کرختہ گوم
 خبر داپ کس پر شہ گاہ
 زبردست زور واء

تمنا چون محمود س
دود پنون فرستہ گوم

ماشوق میانے زور ادا
پستامویر ہی دو بار

(۵۶)

بالہ یار یکھنے مارے پان
کر کیناہ چھس غار زان
بالہ یار یکھنے مارے پان
ویر حبانہ سورم تران
بالہ یار یکھنے مارے پان
ماشوق چھس ارمان
بالہ یار یکھنے مارے پان
نہ زمیون چھک بوزان
بالہ یار یکھنے مارے پان
شیلے مشخس شیلہ پد مان
بالہ یار یکھنا مارے پان
چھنہ روو قہم دل و جان
بالہ یار یکھنا مارے پان
کتھہ شاپہ چھک آسان
بالہ یار یکھنا مارے پان

موچھان لوکس تہ کوٹ کال ترانے
وتہ چھم نہ مولوم تو ریوتہ لائے
ہمتہ دھتہ میون حال چھس لچار
سور چھو کیت کیناہ چھے خاکے
پینہ حبانہ تمنا نیر عم لائے
چھنہ کاقبہ ماشوق ادا ہارے
بہ نسا زارے چونے زارے
خار گوم جگر س رز پان کھائے
دز کوہ عاشق عشقے نائے
دل نہتہ تڑو لہم ہے دل لائے
ولہ زار ووتہ ہے مہدہ لائے
گنڈ راوان چھس ٹنڈے تارے
اندہم حال کس کر اظہارے
غبار شلہ ہم دھتہ دھتہ دھتہ
سختہ چھم چانی دغم خاکے

لوہ کچار کیشہ نہ تو روزان سارے
 بوز کھے سسار فان
 سوز چانہ و نان محمود زارے
 بالہ یار پکھنا مارے پان

ع ۱ پکھنے مارے پان (قن) ۲ شلہ چہہ ہسچتہ پیمان (قن)
 ۳ در دلہ یارے (قن) ۴ نوم دومہ کاتہ نہ (قن)

(۵۷)

مدنو چٹم چون ارمان	یت اُموجان وند یو
اسٹم یار سپہ بان	یت اُموجان وند یو
ماہ من پادشاہ من	ژتے کزھ ناو منے سپہ تن
ژکونہ چھک یار دیوان	یت اُموجان وند یو
روے تو شمع شب افزہ	تیمہ کے پوشیرس سوز
زولقم نارہ زینہ پان	یت اُموجان وند یو
ضما عشق تو دارم	کر کتا چٹم سپہا غم
ژھونڈ موکوہ بیابان	یت اُموجان وند یو
نئے زن صبح نورانے	چھولہ ویزہ بارخ بستانے
لعلی لب تو دہ افشان	یت اُموجان وند یو
پوشن مالہ کر یامے	مسکی پیالہ بریامے

دُچھم کُل تہ ٹکستان
 دُجڑ بھو نختہ نرس
 از پئے جان غریبان^۲
 خال بروئے سخن ستر
 قامت سرو خد اماں
 ہیج در ہیج جس پہ جیس
 فکر چھا زلف پریشان
 توبیا باز بسویم
 نول چون آم فراوان
 پتا موحبان وندیو
 ز شاخ تپہ بھی دردس
 پتا موحبان وندیو
 حبشی پوشہ باغس خنز
 پتا موحبان وندیو
 کمنہ دیو بند است این
 پتا موحبان وندیو
 غم دل با تو گویم
 پتا موحبان وندیو

گوشہ چشم سیاہی
 سوسى محمود نگاہے

اے پادشاہِ حسناں^۳
 پتا موحبان وندیو

۱۔ اچھولہ و ن باغ پیشانی۔ نئے زن صبح نورانی (قن) ۲۔
 ۲۔ سلاح یا پتھی دردس (قلمی نوہ سجد) ۳۔ مشتاقان (قن)
 ۴۔ اے شاہِ ملکِ حسناں (چھن)

(۵۸)

حبان جی ہم جانِ جہانے
 پان وئیے باہانے

لولہ مسکی چا دتم پیالے
 پان وندے ہا جانانے
 زندہ ماشوقس ستر گندے
 پان وندے ہا جانانے
 لولہ باغس پیہتم ورشن
 پان وندے ہا جانانے
 چاندی جدائے بے نوزائے
 پان وندے ہا جانانے
 نیب ہواں روڑیں کریشن
 پان وندے ہا جانانے
 وار و نتم تھے کیا دائے
 پان وندے ہا جانانے
 لول میونے زاہ اوڑے نے
 پان وندے ہا جانانے
 فکر چھا کن پریشانی
 پان وندے ہا جانانے
 خوب رویو و چھت رویو
 پان وندے ہا جانانے
 تام قطرس درمی یو پوناو
 پان وندے ہا جانانے

کلہ وندے ہا کلہ والے
 پے در پے موہے عرفانے
 مہ متانہ ساقی رنمے
 شہینہ پکو حال دادانے
 سوہ کچھ موہ کھے دتم درشن
 گل پھول لان گھستانے
 تے چھے رواں رواں نالے
 دور پیس نیستانے
 تپہ ریشن بیہ درویشن
 ترھوٹ مکھو خانہ بخانے
 میانہ یارے کمان دائے
 سینہ سپر دل نشانے
 صاف سپنیم مے اسپنے
 میانہ ماشوقہ سپربانے
 پیچ در پیچ کوکل چامنی
 مار زلفن کرے شانے
 شوقہ منزلی کرے ہوہو
 اسہ ونے غمہ نچے دلانے
 یام ڈبر یو قطرں منزراو
 ذراو پھلس اتیر خانے

دورن چشمن ہندے گاشے رنگہ رنگے وچھ تماشے
 چھک پاس مشتاق پائے پان وند یو ما بانے
 چھے محمود مشتاق چوئے
 کاثر زوئے کاسم گروئے
 مال ورنختہ بڈ کوڈانے
 پان وند یو ما بانے

ع۱ چون دور پر (قن) ۲ صاف پسے چھے اُپسے
 ول میونے ژئے اوئے نے (قن) ۳ ہر طرف کوکل جائی (قن)
 ع۴ محمود از پتہ سونے (قن)

(۵۹)

بال کڈھتس مژدیوانے ہے جوانے ہو
 ع۱ انصاف روئے نہ دانے ہے جوانے ہو
 بوزوئے داستانے سوز گچس بو
 روز گزھو آستانے ہے جوانے ہو
 کوکلن کر جوئے مے شانے شانے بڈے ہو
 زاہ تہ نوقی چھم مشائے ہے جوانے ہو
 بڈ چھے عشقینہ کمانے چشمہ چھے آہو
 مارھتس بو موہینہ کمانے ہے جوانے ہو

خستہ کر غمہ بچے دمانے قندہ شربتہ جو
 دندہ ہے بوڑو تہ جانے ہے جوائے ہو
 سر و ندے بو سرور دانی یور پتہ مو
 بکھ نئے بو پیمہ پائے ہے جوائے ہو
 زہور مکھ خانہ بخانے خانہ زادو ہو
 مار نئے ملو شہ خلدے ہے جوائے ہو
 زور زور لہم شہر پائے پور چھک ماہر
 موہر ہمت لہو دانی ہے جوائے ہو
 زور دارے پہلوانے کھور چھکے بو
 یور کن چھک نہ بیوانے ہے جوائے ہو
 متہ کر قلم زیم بہانے زہمتہ کر قلم ہو
 کتبہ مجلس چھکے مکانے ہے جوائے ہو
 سپہ بانے قدر دانے سحر چھکے جو دو
 قدر چائی کسو دانے ہے جوائے ہو
 مند و اجمعت کو پیر ترانے دوداد قلم ہو
 حد نہ پختہ گو مو فسانے ہے جوائے ہو

کوہ پیر محمودن بہانے بوزاے تندو

ایں فسانے عاشقانے ہے جوائے ہو

اُمید خورِ ماہِ رخسارِ بادِ دُورِ نیوئمِ دل
 اُمیدِ دُورِ درشنِ دِھتے مئے سورِ گچِ خورِ نیوئمِ دل
 تئس کدھ مئے ویسویے گوہنگہ کستورِ نوئمِ پان
 کس زانہ وائہتہ حالِ تہہ مستورِ نیوئمِ دل
 دیوانہ کرئس وچھتہ تئس مادانہ بوانصاف
 اُموشوخِ چشمنِ ظالمِ منِ محمورِ نیوئمِ دل
 ہی تن مئے گئیم ہارِ کیس ضایہ زولِ مال
 وہہ پرن مئے بادِ دِھتہ نہایہ تہہ زورِ نیوئمِ دل
 مدنس یہ وڈی تو م زدی گئیم رعبہ پہ بندش
 اد کوئہ دو دس داد کوئہ تالورِ نیوئمِ دل
 شہارِ زلفِ نال وولہم خال کیاہ چھس جان
 مشکہ سستو بندش جنتیہ کستورِ نیوئمِ دل
 زہارِ ان بڈ درائس بال وارش کیور تہہ نال
 پچھتہ چھم کس نیشہ مئے مندورِ نیوئمِ دل
 سائس پڈ درائس تیلون گنہ یارِ سلیم نا
 میلہ ہم زٹن نالہ مٹن طورِ نیوئمِ دل
 پُغامِ ہوانِ یام وارش شاکس نوکام
 اچھ دل سہ وچھم زورِ پچھ کھنہ ورنیوئمِ دل

رنگن مے ترھو م رنگہ دیون پریمت سا آ
 مں دتھ پچھتس برینہ پیچھتس موکھو نیونم دل
 کچھ بندہ بے ڈرائس سئلہ لو آکر کام لو مسم دھ
 ۶۷ رابلہ وچھام جیلہ پیچھتس سطور نیونم دل
 محو دیچھتس نزدیکی سسٹاہ دردئے یار
 خوش کردہ چھتس در پردہ رکتہ زور نیونم دل
 (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ پیچھتس)

۱۷ امیہ نور (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ) ۲۷ امیہ نور (قن) ۳۷
 سائلس بے ڈرائس بال (قن) ۴۷ تنہ پمشہ (قن)
 ۵۷ دیل آم بے رقت نالہ یمن طور نیونم دل (قن) ۶۷ پشار
 چھتس قلمی نوہ سنجہ شریہ بیت۔

۶۱

دیسیہ بے و جنس مائے
 دل نہتہ روڈ کتھ شائے
 کس باوٹس کتھ گئے دن
 سہ ندر بے کتھ ضایہ
 بدان دامائے دیوم
 رو شتھ چھتھ شایہ
 لول آم یور پیہ تائے
 لول آم یور پیہ تائے
 احوال میون کتھ کتھ
 لول آم یور پیہ تائے
 تے روجھتھ کتھ نیوم
 لول آم یور پیہ تائے

خایے بے پامن لاجنس
 لول آم یور پیہ نائے
 کیاہ گوس کو رڈ دم پنے
 لول آم یور پیہ نائے
 بر مرد و نم ککو چھو و نم
 لول آم یور پیہ نائے
 قتیچہ دہتہ نی نم عاشق
 لول آم یور پیہ نائے
 دل نہتہ کو محقق شلے
 لول آم یور پیہ نائے
 مشتاق کے سس رو پیہ
 لول آم یور پیہ نائے
 حاراں سپد نقاش چین
 لول آم یور پیہ نائے
 مرزاؤنس تے تراؤنس
 لول آم یور پیہ نائے
 آغش بے لاگس تن تے
 لول آم یور پیہ نائے
 ر حاراں چھے و صلاک دوا
 لول آم یور پیہ نائے

مہیہ نایہ ڈھو پیہ زاجنس
 کوٹ گوم پوت پھیر نائے
 ڈھچان اچھہ لوسم برے
 ہی تن مے کر نم ہائے
 کیکہ ہا ڈولہ بر مرد و نم
 سپیں بدن رعنائے
 چپکل گنکھ مال، دوہ کن
 بتر دہتہ ڈولم کتھ شائے
 ہمایہ یارے در دے
 اندنا پیہ لائیں نیائے
 تس جاہلس تشہ خو پیہ
 بچ سس پتھ پوت ڈھائے
 در صواریہ آں نازین
 مارن چھہ ماران گرائے
 عشیہ متو کو مرزاؤنس
 دیت تس کیکہ سمندر دائے
 گزھ تے دیسویار ان تے
 کرہ سس بے لولہ متیہ لائے
 محمد کاظمی بے نوا
 چول کا ستم ہے خود لائے

ءا کوٹ گوم رتبہ کیانے (مردجہ نوہ سچ) ۲ء اچھ ٹورم رنے
(دمن) ۲ء تھچھ دہتھ نیوغم بو وچھن (دمن)

(۶۲)

ہامیانہ داوہ نا کووے
ہامیانہ مد نو سا تھا روز
بوز کھے سوزاہ میون مٹراو
ہر کھا مٹو شروے مور اور
کامہ کویتا مودا ماہ چاو
ہیتلہ ہانڈلہ پوت کینہ بوش
یتا مو پوشن کرے یو کر او
ہاوسنا کو لگے یو پارے
موراں تپے تاو سوراں چاو
آدن باجے میانہ مدو
اسے نو چوئے تمنا در او
شرو پانے اسس مٹتہ مٹانی
راہ چٹم پانے کس کرے کر او

مٹز مٹہ اوے نو وے یار
سوز دل وٹے ہے کن تھا و بوز
مٹز مٹہ اوے نو وے یار
پان میون آئے دودہ کے ہر
مٹز مٹہ اوے نو وے یار
دیتا مو درشن پوت موروش
مٹز مٹہ اوے نو وے یار
یاد پتے دودہ نو روزن ساری
مٹز مٹہ اوے نو وے یار
بہن زولہ قہم تے وڈنو
مٹز مٹہ اوے نو وے یار
مدنو زار غم نو قہ رہیانی
مٹز مٹہ اوے نو وے یار

محمود موکر نادانی
وٹہ چھے آدن لاڈن تھاو

بہن من "وٹہ یو پادنی
مٹز مٹہ اوے نو وے یار

دم مہیچہ تہ دم یا بنی آدم
 حضرت آدم روح الاعظم
 سہ پہ ساری نیکو پہ روحس
 ہو کے زورے مہیچہ پہ بیچہ
 دوہ تے راتھ بیسہ کوہ تے ماڈن
 ”او فقیر اکھیاں کھولو“
 فکر صفی کر ذکرِ حقی پر
 پانے کا سکھ پانے آسکھ
 ہوہس تہ روحس کر نفی اثبات
 دہنچہ کس زانہ سکھ تہ بیگانے
 موہانازس پیسہ عیالہ سس
 غافلہ پاؤف اُفلہ دوریو
 پیرس یار پیٹم پیرس سرپوش
 سرتاج پیران حضرت میرا
 محمود گامی تہ کُن نیم

راعنی تہ سہ آسی ہر دم
 گو پاؤ از نوکرے اقدم
 نیمبو و نہ شیطان گو یر ہم
 بشیچہ چھہ ہج دہ ہزار عالم
 زمین آسمان لوح و قلم
 ”بر لو ہو ہو دہم دم“
 دم دتہ تہ لہ نئے فکر تہ غم
 وزی واسکھ آپ زم زم
 ذات صفات چھی دم تہ قدم
 یہ گوم مازتے یہ گوم غم
 ماشوق یار س دل اتم
 دوہ کھلو س یا تاوے لم
 زپرس بلم چھم وزان چھم
 سرتاج پیران حضرت میرا
 محمود گامی تہ کُن نیم

عا حضرت میران - یم گزہن تہ بزرگ آسہ پھند ذکر شیخ العالمین
 پینس کلامس مہر کوہ مت چھہ - شیم حضرت میراں او - ناہی

ہوا دیا جانے آئیں بے
 متیو ڈھار ان بڑے آئے
 نیائیں مونیس پائیں پیس
 چھوڑ چوئے مئے ہاوسے
 تئے یارو تیاران چھے
 ہتے آ کے پتھم تے
 کوتاہ سترم دوہ ذکر بے
 زکھا سو مسکو برتھ چھے
 وچھان وچھان چھوٹھے
 تے کتھ بزمو ہم پر مئے
 تے پکھتے پکھتے بے کر لے
 مئے یار تے کتھ چھوڑ تے
 اسان اسان شتھس چھے
 دلبرو دل یورو دس
 رگل دن زالے پڑا جتھے
 دپان چھس پانہ مار س کھنے
 سارن گتھ پتھ بے ہیک لے
 تے آرد اوچتے مئے کھوڑے

ہسائے مسائے مار
 مئے تے گونڈھ ہم یار
 ہسائے مسائے مار
 رما دوپ تقم پزار
 ہسائے مسائے مار
 دتم مئے دپار
 ہسائے مسائے مار
 ز اچھ پرخسار
 ہسائے مسائے مار
 بے کو کر کھس خار
 ہسائے مسائے مار
 تے با اوڑے عار
 ہسائے مسائے مار
 دوہ بوز وئے زار
 ہسائے مسائے مار
 بچھان چھم جانی مار
 ہسائے مسائے مار
 مئے مشر آدم یار

پتو لکن چھس بیکے ہس ہس ہس مار
 پیہ مے تے تن لائے سوئس مانک تار
 مے چھ کاس راہی کے مے گوڑھ ہم ترے یار

جامن شراب دامہ چسہ

محمودس بوز ناز

کیاہ داد چانے لہ آونے

ہس ہس ہس مار

۱۰ متیوڑھاران آیس لے مے گوڑھ ہم ترے یار
 نیایس مونیر پائیس پیہ مے گوڑھ ہم ترے یار (نم)
 مہجور نابیری میڈر س نوئس منز چھ ہس ہس مار بڈلہ
 مے گوڑھ ہم ترے یار ژوریم مصر ۲۰ اسان اسان شاہس لے
 (ن مہجور) ۲۰ مار بھتہ تہ بھتہ (ن مہجور) ۲۰ یہ شمار چھ نوہے
 مہجورس منزے یوت

۹۵

یئیر بونے محمد چھم یوان

توت کوئی لارو سمری

وئی وئی چھ سہ دیدار دوان اسی کوئی لگوس پاری
 یا مارو تمکو سہ شوقن نئے مارو تمکو سہ شوقن

رقی و نیو بو ماشوقن
 حصاران کم کم گوئدر
 شاه روڈ کھٹکھٹ اندر
 میون ہیو بنیو کس تے
 مس واپہ چاؤنس مس تے
 شمع روے تسند وچھتے
 روان سپنس خستے
 بلبل چھ سپکھا روان
 اے بلبل شیدا
 تن سیتو کرو سودا
 سودا پنن نمے سو رم
 سار کے تمنا مو رم
 ماشوقہ کوتاہ ڈالے
 دودھ راتھ دیوان نالے
 نے روز آرام تے شب
 مے جاں دو تم بربل
 چھے جلو دھہ ہریائے
 لا جنس تنو ہنرمائے
 پ دود پنن و بنے

تنو نتو اد کم ماری
 از روے صورتہ بندر
 بیگانہ کرنس یاری
 اندری گنم و س تے
 مستانہ کرونس یاری
 لا چاہ کرونس خستے
 گلن چھ و نان زاری
 بر سر چمن چھہ دیوان
 دل دودس عشقہ یاری
 جانے یکن پیدا
 کریس وفاداری
 زوہ پ و تہ کن دو رم
 حاصل گنیم حاری
 بیکس پرجس زالے
 ہاران چھس خون حاری
 ز جنس در تاب در تب
 از جوہر ستم حاری
 ڈھا خبام مے ہر شائے
 تاجہند پردہ داری
 پادا کرونس ینے

فریاد کو دُرم چون منے تس نفوس آپ میاں فری

عیا یہ سار چھ غلط پائٹھو لیکھت .

(۶۶)

لول چوئے آئے ویسویے	یاد پیویم تہ ناد لایاے
سور کوڑ تھم روہ پو بد تس	وہ کس ز حین چھینہ دتس
لول چوئے آئے ویسویے	چھم پترینہ دیوان پائے
مار زلف سنبل دستے	چھی روہ سار ز بھل دستے
لول چوئے آئے ویسویے	سور مہ چشمے چھے بادائے
سار دودھ نے یث صاف جالی	دالو کفن چھے موختہ نالی
لول چوئے آئے ویسویے	نالو شبی زری جامے
تہ پھٹا غمگین گوسے	نینہ روٹھتہ تہ مین غورٹھ
لول چوئے آئے ویسویے	ہول جگرس زاہ ناددائے
مولہ دال جھنس اسر دے	قولہ ساریو دت تھم دادے
لول چوئے آئے ویسویے	یسی مے دپ تھم تی بوزائے
خفیہ کوڑ تھم کیاہ گوسے کینے	مہ نار۔۔۔ دودم سپنے
لول چوئے آئے ویسویے	دچھتہ کینہہ مائے منجائے
سارو پنہو مے مشرؤم	یاد پنودوہ زیمے پتہ رادوم
لول چوئے آئے ویسویے	چاہہ برتل سر ترا دیاے

توبہ مآدانِ بالِس کفِیہ وُن
 بوسہ لودِ حَقْم بہ پائے ترے
 رو شبہ پترِ ہامِ سیمبرِ زرے
 تو پِ دوپِ نَمِ عَشہِ مَقامے
 لوسہ وُن پانِ پینِ اُرسن
 لولِ پونے آئے ویسویے
 عشقِ ہم آسویے کترِ بلے
 لولِ چنے آئے ویسویے
 مَدکِ کشمیرِ منزِ نامی
 لولِ چوٹے آئے ویسویے
 تسمِ ترے لودِ عَشقِ پانِ غافے

(۶۷)

یارِ پتو یارِ پتو یارِ پتو میون نے
 عاشقِ دیدارِ دتو یارِ پتو میون نے
 لوت لوتے ترا قدم کو تے چھوڑاں نے
 میلہ ہم سے مار موٹے وینہ ہنسِ حالِ پُرن نے
 روشہ وُورِ روشہ وُلوِ پوشہ برے تون نے
 عاشقِ دیدارِ دتو یارِ پتو میون نے
 رُھاپہ روزِ رُھتے مایہ وُجسِ روزِ نہ کیا چھم کروں نے
 راپِ جانے بڑا پے بوجاے ترا وُکھ کروں نے
 نونِ عاشقِ مہِ کھسی روزِ کاسمِ اُرون نے
 عاشقِ دیدارِ دتو یارِ پتو میون نے
 ہنرِ اسی شیشِ تنزے تنز او سُم لون نے
 تنزِ دیتِ نَمِ ہارِ عشقِ کرِ تنزِ یہ دالون نے

و نیز واتیبا ماری منزے ڈالہ درکھ ژالون ئے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سون ئے

پڑھ گنجام مرزہ باوٹ گرہه ما سون ئے

پڑھ روستے پڑھ مالو گرہه ما سون ئے

پڑھ اندرے وژھ خاکی گرہه ما سون ئے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سون ئے

نیز منزے پان پنن نان کمر پر زون ئے

یگی مہوئے نرتہ مادے سکھتہ ووه پر زون ئے

گر نیز روستے کو نیز بانس کر ہوئے ووه تھوون ئے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سون ئے

سوختہ سدرس ونگہ درکھ مئے موختہ چھم کارون ئے

صورتنہ کے تار آپار پان چھم تارون ئے

مرنہ بروٹھے عاشقانے پان گرہه مارون ئے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سون ئے

مینہ یارو ژھینہ گوہم تنہ فیورے پیمون ئے

پینہ اوٹم کوڑمت تی پویم ووه فی ژالون ئے

زینہ بروٹھے مودس آرزو چھم چون ئے

عاشقن دیدار دتو یار پیتو سون ئے

ہنرِ اوسم شیشہ تنزے ہنرِ اوسم لونے
 تنزِ دیتِ تھم نارِ عشقن کر تیرِ پیوم زالونے
 ون تروا تیار کو منزے ڈالہ دتھ ترونے
 (قن)

(۶۸)

کیا سنا پیہ نا پائیس یار	بجھکے آیس، ونہ ماخوہ ایس
سون کن پکنس آو تار	لاچ کیاہ اوسم کرانہ منز در ایس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	ترکہ کوٹ لاف زالہ ولنے آیس
یار داد منہ بین گوم گٹہ کار	وز وز ہند پوش کشد ترو ز ایس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	اندے نیائے تے سیتھ پان لایس
لار ان لار ان نو سسم دودہ	ژھاران ژھاران لار وار ایس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	ونہ کنس احوال ون روز ایس
مالہ متوشالہ بڑ کر تھم کر تار	تیل بل ناگس سائس گی ایس
کیا سنا پیہ نا پائیس یار	حضرت بل چھم روڑ تھ سائس

زلفچہ تار سوسیتار دایس
 آفت چھم بلاے کیاہ چھم مٹون ۵

کر کیاہ محمود منز تھم کلایس
 کیا سنا پیہ نا پائیس یار

عازر مصل گوم (ن محزون) ۲۵ و تھم وز ہند پوش ژھارانہ (ن محزون)

ہند پوش ڈھارن ڈرایس (ن مجبور) ۴ اندر نے یار دود (ن مجبور)
 دینے کس احوال دن روزائیں (ن محزون) ۴ پیارن پیارن
 (قن) ۵ اُغت چہ بلایہ وڈل تم نال (ن مجبور) الفتچہ ترے
 دو لغم نال (ن محزون) ۴ محمود کر کیا عشقہ نس نیائیں (قن)

(۶۹)

تین چھم اشیہ نے دارے
 ہولہ چپانہ کھو سدا بے
 دیسہ راوھس کو دیارے
 مس چھو پر خمارے
 دس زاء جھم عشقہ نارے
 دیتو کیاہ جھم چارے
 دوستو کیس آوارے
 گنزران ژند رے تارے
 تین یار چھم ہوتے پوان
 ژھینہ گوشت سوتے لونچ نیو
 اسے دینے ہوتے تو جس چھک نوان
 کھو سید کھاتے مس چھک چوان
 اسے کتہ داد چپانہ اوش جھم پوان
 تیجہ زام بگرس افسوس کھوان
 دریاد تو چھس فریاد دوان
 راتھ تے دوفہ گوم زانے پوان

محمود دس چھینہ دوفہ دود ژھوان
 گوئیہ کس ہے فشہ کارے

(۷۰)

پنم پنم پانس پنشے مے نوشے بابے
 بری بری چادھہ شراب شیشے پالین لڈے چاہے

نوزل شمشیر مارنچہ مجھے خنجر مسالے
 زخمین کینت سپینہ سپر چھمے موٹو پیو تیر مولے
 چھمکن دگ چھم بکس دے چھہ کیا بیونے پے
 پہلہ کھیلہ کھم کو ہم زخمینے دن کتہ کر کھم کرے
 ودن ودن بدن کو لم آدن رو دم واسے
 مدن وار ہے ترا وختہ زو لم لدن چھم مہ نیا سے
 متیو بچم پوشن پھلے ساری توشن درے
 گوشن زلے کوئے نو دایبلے گوشن رٹھ جے
 پے پاری لگے زلے شوہ وئے مے کن چھہ یثرے
 دور سر چھم کالان نوڑک ستنے غریب چھمے گدے
 محمود کا می کتہ چھک راون تاپسن چھمے پتے زھالے
 اہر مرو افسوس کھون کیا سن کتہ کھتوے

۱۷ واسے (ن ہجور) ۲۷ یم تیر مسالے (ن ہجور)
 ۲۷ دور سر چھم کالان نوڑک ستنے پے چھمے پیوان دے (ن ہجور)
 ۲۷ دوستو (ن ہجور)

(۴۱)

گوم کوٹ باشوق نیرتھ پیوم از مے یاد تے
 خستہ دل تیں پیو درائیں استہ لائیں ناد تے

کیا ہ بڑے دار میں کور تقسم ماہ رخصت روئے

داد سار یو داد بوز تم یاد کر تم شاد تے

میتہ کیا چھ بیو فانی ہستہ و چھتم کیا ہ نیوم

پتہ کر تم کچھ تائے تڑھ ما میر باد تے

خشمہ ہستے یار میا نے چشمہ چھ مست شراب

سرو قامت چوں زیبا شو بہ و ن شمشاد تے

مار مسار زلف چائی گردنہ جمیل گوم

دیمہ ا کے غمہ نیشے کرتے مے آزاد تے

کپشہ پارے نیشہ کوڑھ ہم کتہ تھار تھہ پرد

تتہ کو نو سر بہ و تمہے میتہ لکھ چائی یاد تے

جان شیرین ہستہ تو کو کھ اے دلبر شیرین زبان

خار گوشت یار داسے خار کو فرنا د تے

ژیے پتے محمود گامی عاشق نامی سپن

حالہ ا کے نالہ دیوان بوز تس فریاد تے

(۷۲)

دنامو بالہ درشن کالہ راوے

لدے بوا تھ کاوس پرانہ گراوے

مے چائے ناو بہ سر ہم دنگہ ناوے

مدنو ذالہ اوش کوتاہ بہ تر اوے

پستامو بالہ یارو حال باوے

ٹرنے یکھ دار چانے نیاوے بو

گرہو مالس نمجھ تیل ملے مائس

وڈن زن بالہ مے چیم تالہ پیچہ ناگ

خوشی کر از وہ لو محمود موروش
نڑے ستین لوہ باغس پوش چھائے

(۷۳)

بہم درختہ و اجنس ناوے	غم چھم یار ماراوے
اُندو اُندو فیرس باغس	یار چھم منز باگ ناگس
پیوش ماران گمرائے	غم چھم یار ماراوے
اُندو ناو چھے بہائے	تار وول تار دیہ پائے
ہم کھور نم رٹھ ناوے	غم چھم یار ماراوے
کینہہ آپہ سالس سو آلی	کینہہ گے ساہ تیش خالی
کیشرن نہ میلان جباے	غم چھم یار ماراوے
موشم زو میون تھاران	کا ندرک واپتہ پتراران
اُجس تندرینہ تارے	غم چھم یار ماراوے
اُندو اُندو پھیر یوس لاس	دلنے آس کٹھو زالاس
اُتہ نو موہ کلن پائے	غم چھم یار ماراوے
دوہ لو دیس کڑھ وے سالس	حضرت بلو کس مالس
اُتہ منز دیہ اراوے	غم چھم یار ماراوے
زایس مالس تہ ماہے	تم چھم عر کوراجے
نہ چھم وچھاں پوت شہائے	غم چھم یار ماراوے
مکھ کٹھ مالہ دور کن	تھف دھتہ نی غم عاشقن

بے خبر رہتے چھپتے غم چاہے
 غم چھم یار مارا دوسے
 آئندہ آئندہ پھوٹیں سرس
 یار داد پیام مٹو کر س
 تیرنس اے ہم نہ جاے
 غم چھم یار مارا دوسے
 محو دکائی بس میتے
 عشق طاق کمر دے

دو نیت ما مشراوے
 غم چھم یار مارا دوسے

(۷۴)

دورہ مئے کوئے پیالہ چھلن تے
 پوز دؤن حضرت صدیقن تے
 پزیر ستمو خارین موہ کلاؤن تے
 عدل کوڑ حضرت عمرن تے
 فرزند مورن تل دورن تے
 عیا کوڑ حضرت عثمانن تے
 غولک مایہ بوڑن قلمن تے
 خیلہ کوڑ دلاؤل سوارن تے
 زلفقار لائین کفازن تے
 حضرت سلیمان صاحب شمن تے
 لائیز مہدیگرہ اوس زار کوئن تے
 ونٹے ناگ ارژن مئے آو
 پزیرے تہندے
 ونٹے ناگ ارژن مئے آو
 ذاتن حقوون تاپو تروون
 ونٹے ناگ ارژن مئے آو
 صابجن ماؤنس تور کون فحن
 ونٹے ناگ ارژن مئے آو
 تیلہ نار سارن عالمس
 ونٹے ناگ ارژن مئے آو
 تاپو دایہ اے بس حبانوار
 ونٹے ناگ ارژن مئے آو

حضرت یوسف در او سالن تے تنس کینہ دھک لایہ عینتہ آو
 دیشیتہ زلیخا زار و زن تے و نئے ناگ ارزن مے آو
 و نئے و و لم ژنڈن گن تے

انتو لاگو پولوس
 کھے ہم مہراں بیلہ ہن تے

و نئے ناگ ارزن مے آو
 (محمودہ لال مجنون کہ آکر پڑا قلمی نوہ مجنون)

عالم شاد بیٹو کم پو پڑتے۔

(۷۵)

ڈھارھتو بورنگے رنگے

بے رنگو بیٹون بیٹون رنگن
 وہ تھرا و جھ گولاب پرنگن
 چھنڈے ڈٹے روس ڈھارھائی
 چھنڈے چانے نریتہ رنگے
 چھنڈے قسار داردگری
 دیر چانے نیرے رنگے
 قولہ ساریو چھم لولہ کامن
 پان ماو تم کیہنہ نو مینگے

ڈھارھتو بورنگے رنگے
 ڈھارھتو بورنگے رنگے
 جامہ زن چھک پانس ٹالی
 ڈھارھتو بورنگے رنگے
 گا بھوٹس بال ڈٹے لوری
 ڈھارھتو بورنگے رنگے
 چولہ چانے پھیرا س گامن
 ڈھارھتو بورنگے رنگے

یم فدا نہ نشہ گئے حبدا
 گئی فدا میں دمن پیشہ بے شک
 سوئے چائے و زان تارے
 سارتہ تارے واسے چنگے
 پتہ سے کُن دتم درشن
 پیشہ و انج موکے سنگے
 شہر سائتر پھیرا میں ناگن
 چاہو چائے نو دم گوہ رنگے
 پوشہ نوکن دتم نالے
 پھیرا نو دھس رنگے رنگے
 سورہ چھوٹا دلبرے
 بے شبہاہ پیرے پر رنگے
 پیشہ ناؤ دھتہ نو بزم مزاح
 نشہ زن ناہو زو دھس رنگے
 سأل کران نو بزم قدم
 دتم دیدار ہنس گئے تہ رنگے
 حال پتا موچھے و تہ آدن
 کالمی زرد و سہم ہنس گئے
 گوم و چھان قافلہ نہر جتہ
 بیہ بینم ہنس گئے تہ رنگے

تم واصل سپہ بخدا
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 بو زوین چھ عشق چائے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 چون درشن چھم و پتہ درشن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 منز ناگن چھسے ناگن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 سور پوشن کریم مالے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 دور منز مہمچہ ہو ہو کرے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 عشہ متیو مشیم نہ تہ زاہ
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 وائل افسوس روزنہ تہ دم
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 آلاہ اکھ دتم ناؤن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 یم گئے تم آسی نو پھیر جتہ
 زہار حقو بو رنگے رنگے

چشم محمد کاغذی مسکین

خود دیند خود دناہ خود دین

کا ستم غفلت بے گناہ

زہار حقوبو رشتہ رشتہ

(پڑا قلمی نوہ پیچھے)

(۷۶)

لولہ چائے ہولہ گچ سو قولہ موڈل مدنو

خوڑ کیاہ کوم شری پانس زور موڈل مدنو

لاو موڑے چھو کہ لوے قلم بکھ ہو تھم بکھ

بے خبرے چھ کہ نہ تیرے ہو تھم شل مدنو

ژون کو تھن دون دوڑ مر متہ پیہ تن کاٹے

مار مٹ چھے میٹھنہ زبڑ ہم تہہ مانکل مدنو

دوہ کہ داتے سوڑ سینن نوڑ بکھ تیس پانس

خوڑ ڈولن سون تولن گپہ سرتل مدنو

وَن دُوبوں وُچھ ہے چھون اٹھ کوٹ داتے

کھیوَن افسوس پڑھ تھاو تم منہ ڈا قبلہ مدنو

یار پتا موڑا وچھ ہتھہ خاں زلہ ہم جگر س

آپا دل تے مالہ نارے فوج مسول مدنو

زیرِ چھم سبز پوشنِ نظارہ اکھ دتا مو
 مژدار لوگ مائلہ حضرت بل مدنو
 زاس کتھ کیتھہ خاصہ پان ماساہ نگھر لورم
 کس نہ مدنس روہ پے بدنس جاے میشر تل مدنو

حق چھم بس محمود س بیٹھہ بیکس پانیں
 ازلے چھون چھ موتن مس سے گوڑھل مدنو

۱۔ ۱۔ لفظ چھنہ قلمی نوہ سچہ پیچہ وہ تھان ۲۔ ۲۔ برسر چھنہ سورے
 درج ۳۔ ۳۔ برسر تہ چھنہ سورے وہ تھان۔ ۴۔ مقبول عام باٹھہ وچھم
 نہ گنہہ جا پچھاپی صورتس منز۔ (ناجی)

(۷۷)

وچھان دو تم شاے

کوئے آئے یار

خوشبوے سیاہ نامے	کوئل زن شہمار
خوش روئے خوش کلامے	کوئے آئے یار
سودہ چھم دوان پامے	چھس نے یوان عامے
ہمہ تھر پیٹیم نامے	کوئے آئے یار
عاشہ موت عشہ مقامے	نہ زن کوئے تم نامے

نارس سُر گیا مے	کوئے آئے یار
لہہ س یکھت نامے	لیکھتس چھٹنے وار
اُڑتوں بہ پانے	کوئے آئے یار
خابس منز وچھائے	پوان سہ بر مگار
مے خاب اُچڑڈرائے	کوئے آئے یار
تس سیتو دل لجا مے	دلہ تس ونہس زار
خاصہ سال ذرائس خائے	کوئے آئے یار
محمود شہر گامے	یادس و نان زار
ویسویہ ویلہ و نیامے	کوئے آئے یار

(۷۸)

کاستم خمار آس تم سوعہ کھے

مے موعہ چانے ڈیو تھم یار

دیتہ دیتہ ڈھور مکھ کتہ اوسکھے	لہہ چھم دیدار چون بکار
مار متہ جوز تم چھس بار بکے	مے موعہ چانے ڈیو تھم یار
بہتہ پیچہ بکھل نقاب بکھل تھے	بکھل لاگ پھیر بہ گنار
گلن ستہن روز نکھ نکھے	مے موعہ چانے ڈیو تھم یار
ہر سوئے تابان چھک ہر کھے	کرہئے قد من سر بنار
رنبہ ون شوبہ ون کیا جان چھکھے	مے موعہ چانے ڈیو تھم یار
لولو کران لولہ کرہ مکھے	لالو کرہ یوپیا ہتیار

پسے خورش میون ہی چھاؤ کھے
مے موہ کھ جانے دیو نہٹھم یار
(نہ نہٹھم ہجور لایس بری پیچھم)

(۷۹)

سیر پان کوڑم نہ نیمہ بوڑم
دھہ دھہ کم کم کل گے برے
شکر پان گوہم لوچرے
زور شاہ پانس فٹھو مو پرے
رمبہ ونہ پانہ میا نہ گل ابرے
بوش کینہ دز ییلہ پوش نہ کے
کیا کپ کپ ذانہ کہ دھہ مرے
پیرتھ کھنہ کہ تم گرے
قبر منہ پینہ بوڑم خبرے
دہن کہو برے
تہہ کیا کپ محشر کہ بازے
لوٹ گوٹ پیرن خار کیا شرے
دور نیچہ زھٹ نیش رچھم مرے

نختے کینہ نہ گوس حاران
غلمہ سہنو سرورفہ گوم کان
زور پانہ بجزن ہوڑم پان
سرخ گام زمین دور آسمان
کم کم پونیر چھی مشکہ ہوان
ہوش مند یار بے ادو رشان
ادو کیاہ مشکہ بیتھہ جسس جان
چھپریتھ ادو نو کا نہہ پوان
ہیر کارن چھس تہہ زھان
کھیون چھم افسوس شہر ان
ییتہ میون پن تہہ پاپ تولہ میزان
یانہ پانہ مشکل کر تہہ آسان
پڑھ سان روٹھے چون ڈان

محمود کاغی شوق سان پرے
غشم یار چیم یار حسان

(۸۰)

گشتن چہڑے ٹپختہ جاے روشن چہڑے عاشق
 توشن مے داہم لالہ کرس نالہ مہتی مے
 با مار زلف و نر گیس بیمار اچھو سستو
 بے مار کورس وار تم کو مار مہتی مے
 نکھس شملے شالہ پکھو سستو کران واو
 اوس نور ماہ زن دور چھس پانور فستی مے
 چھم جا پے اکرس ترھاپے رنہ رنہ مایہ و جنس
 پیوم یاد لایس ناد پییم سنی مے
 ہی باغ پوشن مالہ کرس لالہ مے چھم داغ
 کر پیہ درشن دیہ دو تھرس پوشہ فوٹی مے
 گوہ آو کشند ناو مہتی دراو پے درسی یاد
 جاڑی چھم جوین آب ساری دقنہ پستی مے
 یس جہ تے شہباز پرداز کر تھہ گوم
 تس زار و زریس نشہ گڑھتھہ تاو مے
 مرآت مصفاے الی ست رخ او
 محمود و چھان گئیہ عاشق آہ کئی مے

عالم لفظ چھنہ و مہشان قلمی نوہ پچھہ۔

کس دین سوئدر سوئدر
 کامہ دو، نامے دا
 شامہ لے کوٹ بولار
 کس دین سوئدر سوئدر
 بیہ نس، خنجر خنجر
 کس دین سوئدر سوئدر
 رہ کہ تو نظر نظر
 کس دین سوئدر سوئدر
 سودا مہ کر مہ کر
 کس دین سوئدر سوئدر
 کار چھہ خنجر خنجر
 کس دین سوئدر سوئدر
 کیشہ چھہ خنجر خنجر
 کس دین سوئدر سوئدر
 سپہ چھہ سپہ
 کس دین سوئدر سوئدر
 لے قہم تہر تہر
 کس دین سوئدر سوئدر
 دور مو آلہ آلہ
 کس دین سوئدر سوئدر
 مس دین قہم یادے
 کامہ دو، نامے دا
 شامہ لے کوٹ بولار
 بیہ چھہ یو ذلیفتار
 سخت کور قہم کڈا
 کس چھو پرخسار
 لہ پاسے دہا
 عشقے سودا گار
 بیہ کیتیاہ اسی ماہ
 مہ شہ ماہ رخسار
 کو زاجر قہمے ناہ
 چھس امانتہ داہ
 رکتہ کو زانہ اظہار
 تہر تراو سپہ شکار
 چنہ زسے پزی ماہار
 زشتس بو دیو داہ
 کور قہم مے پار پار
 مہ ختہ ماہ پو ختہ کار
 گردہ ماہ بے قراء

نازِ کبر حبانہ اور
 کز طوطی کھنکھتے تار
 ہے میانِ جہاد اور
 یلہ ترازو نئے وار
 محمودینِ یارِ غبار
 عبتہ کوٹ کا لہ پتہ وار
 کچھ حبانہ شک شک
 کس و نہ سوئدر سوئدر
 پشک چھے بستر بستر
 کس و نہ سوئدر سوئدر
 میرے نبی نبی
 کس و نہ سوئدر سوئدر
 (اگر پڑانہ قلمی نوہ سنجہ پیچھے)

دویسو چھم یار دودے لالہ و اتھم سالہ ارشب
 ہارے روستے بالہ یار و بال کہو شمبالہ ارشب
 ہم پی آیا پوچھا تم نہ پوچھا بات ہمارا
 مار کو رہتے سنو یا سی وہ فرے گو بالہ ارشب
 بگر خون شد بسوز عشق جان سوخت جانم
 بکھیتا تالہ وہ فرے سیالہ رطبت تالہ ارشب
 پراسات حد اکبر
 سوئے تل

شے کو رہتے شراونس پورہ بالہ روہن نو ستر دہہ
 "ہاڑ پھنا" پوشہ نولو لولہ کرے مالہ ارشب
 تن تل تن ملا دو منہ کے اوپر منہ لگا دو
 خدا کے واسطے آج سون میرے نال ارشب

گئے منز گاش دتہم لے اکرے یو ریح دتہم
 قشہ ملین لولہ نائین مہیہ کے دتہ ذالہ امشب
 کہاں میرے یار گیا حساب صبر و طاقت
 اللہ سمجھے میرا داد و فخر یا ذالہ امشب
 بہار آدرو شبہ روشے خوش آواز د پوسہ نوکو
 گلن تے شبہ ملین منز بال نیم ذالہ امشب
 بدل مشتاق دیدار تو شہر محمود گام
 زندگی میلہم رندانہ چمکویا لہ امشب

عاقلمی نہ سمنس پیچھ چھینے سورے درج ۶۷ بیان غزلیات و سبقتی
 مجبور لایبریری۔

(۸۲)

دل تے نیو تھم دلبرے	اے پری گل پیکرے
دل تے نیو تھم دلبرے	وے زگل نوؤک ترے
ماہ رو یو ماہ تبہین	سرو قدر نازنین
دل تے نیو تھم دلبرے	سپہم تن جامے زری
گرید باغ یا سمن	مس سبیل دستہ زن
دل تے نیو تھم دلبرے	دہ چو موسیٰ عنبری
پیر جگیاں ترے کسے	بہر کساں ماہ و شے

محبت پر چاڑی زہری
 خال دانہ زلف دام
 ناکی گیم واسلے بری
 خال اسپند دانہ زن
 دُف دُف دُف دُف کوتری
 بالک چھی کنہ دالوئے
 لال و نگیں جڑو جڑی
 چشم زکس آب دار
 یا مگر جو دو گری
 نستہ خنجر کیا چھ تیز
 نو پے جے حور و پری
 در زخماں زیر لب
 پُر ز آب کوتری
 کار و گنہ مارو مٹند
 کو چھے کر پڑ زر گری
 خون بانے ماتر نم
 زن چوان رختہ ہری ہری
 عشوگر نوزدک کمر
 چھے ژئے ہائے رنگے زری
 پیچھ کہ ٹھو ژئے زیر ناف
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 مرغ دل تھو پیچھ دُفیا
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 ناپ منکھ پیچھ دُزن
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 موختہ جالہ نالوئے
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 پیالہ مے پُر خسار
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 ہر الشد خون مریر
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 چارہ غیب چھے غیب
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 زن صراحی روم پیسنز
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 چھی ژئے ژنگو مٹوئے صنم
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 مہ پے کھو تہ بارپک تر
 دل ژئے نیو تھم دلبرے
 چھے ژئے عصمت چھی غلاف

دپ نہ گائے شائری
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 پاپہ بڑ کم پاپہ
 چھ ژئے شیرتہ شہ بانو
 تل ستون چھے دری
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 رائہ چھے زن
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 نیتہ سنگ مرمری
 اسہ گئے روے ہاو
 دل ژئے نیو تھم دلبری
 کوہ تر لوتے پیہر تراو
 کوہ گرہک ہے سوئدری

(بیامن غزلیات و موسیقی مجبور لایبریری)

(۸۴)

ائی ائی روز ما جانانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 کن تر تھاوتھہ ہوز آفسانہ
 دھک حال باو یو
 کوتاہ و دے امیہ خف خانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 نہ چھک ہیونڈ نہ مسلمانہ
 لاگتہ ویراہ آکھ مئے
 ژبے چھک کابہ ژہمتخانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 ژبے چھک شمع شبستانہ
 ژبے چھک میانہ ژہ پروانہ
 دوتہ میانہ ژہ پروانہ
 بیتہ بارس دورے شانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 لاگتہ اون تہ چھس لادانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 مجنون و چھتن کینہ عاشقانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 بندس کر تھصہ وٹن جالے

زندے زاد گورستانہ دیوانہ کر تھقس بال
 منصور و چھتن صاحب عرفا مارفتہ سیتی برئے آو
 گمہ در کابہ گاہ مبتحانہ دیوانہ کر تھقس بال
 فراد و چھتن پہلوانہ لوین تالہ پنے نے ٹونگ
 شیر پنے پتہ مکود عاشقانہ دیوانہ کر تھقس بال
 صدناں و چھتن پیر پیرانہ ہنیز داد تر وون شانہ
 عشق زور سور رچھانہ دیوانہ کر تھقس بال
 عاشق کوئے گزھ دیوانہ لاشک زھار پین بار
 نے زن آسہ نالہ دیوانہ دیوانہ کر تھقس بال
 ترے چھکے تے تے میانیہ محمدس دامہ چاو
 توے کوئے سے ستانہ دیوانہ کر تھقس بال
 (اکہ قلمی نسخہ پیچھے)

(۸۵)

مئے دی تھو پونختہ کارن سوختہ کوڑ تھو یاریے
 بودی تھو آمہ تاوے زائجنس پر آری پڑاریے
 دھانی موکھ تہندے چھنس سوکھ ماریے
 مئے تم چھو کہ چھنہ بلان یم سنیختہ گیم کارے
 کلان چھنس عشقہ تاپے شپن شرادون ماریے
 دیوان چھنس نالہ فرماید پیر و سان ماریے

ہے ڈیو نہ ٹھم جلو تہ نہ آب درو یا جادریے

چھ تمیک سوج حباب پھیرؤن جوے بارو یے

مے ڈیو نہ ٹھم روے تابان زون زن شب تارو یے

چھ عاشق خستہ کا پتو بستہ نس کن سارو یے

بہ زول نس لولہ ہوتے دور پکار اڑو یے

پیغم ییلو دادو پنن تیلو بلیم بیمارو یے

طبع چون محمود س شمع لگہ ہی پارو یے

کری پروانہ بندو گتھ پان زالی نارو یے

(پرانہ قلمی نوہ سوچو پیچھ)

(۸۶)

ان تنے لگہ ہنس پارو امشب

اسہ وڈ خوش رفتار امشب

بلیر ہم لولہ بیمار امشب

زار جنس عشقے نار امشب

مارو مندو ماہ رو خسار امشب

غم غوہ صیہ و نہ ہنس سار امشب

دل بنیوم زوروار امشب

طوطس میلہ و نہار امشب

ون لکے ویسو یے زار امشب

کس وینہ ویسو یے مس دھتھو تن

تنہ تن لاکس پنہ نس آغس

شپن زن کا جنس پامن لاجنس

ڈر کھتھو یارو دادی بر کر نس

وہہ اکہ بیپہ نا چھم منہ کامن

بلبل شیر ویر گل بر کر نس

لال تے مجنوں کیاہ کھوڑ تن

محمد کاظمی شمس کاظم کاظمی

عقابیس و نان زار امشب

(اگر قلمی بیافزید بیست)

عاجون لأفئس (ن) ٢٤ (قلمی نوہ نمبر ٢) ٣٤

محمود گاشمی کی یہ کھوڑ موتیں مس دیتے چھوڑیں یارِ ایشب

(ن - نخرون)

(14)

ہے ویسے بوزنم زارم ہے

مے تراو پاری زبان

بوز تے ہا سے دُن ہا سحرِیے طوطس چھہ چون اُرامن

گوئیں چاہے اُٹھ کر دے مے تراو پارس زان

قہر باں لگے ہے پاڑھوئے پانس تر وندھے ہے حبان

مے پنچھ رو شبہ اپارویے مے تراو پاری نان

گمہ نیش جمہ پانہ مکاریے رومیہ اکثرہ ماوتم پان

رُحمہ زانوچ تاب داریے مے تراو پاری زان

مُحَمَّد نَسْ كَالِہ شہزادِیے دُچھنس تھوونم نہ جان

مورس حیات فی خمائے سحریے نے تراو پاری زمان

ثُمَّ يَتَوَلَّى مِنْ أَمْسٍ وَدُورٍ ۖ يَبْقَى وَجْهٌ كَأَنَّ الْيَوْمَ كَالْأَمْسِ

خستہ کر تھنس پڑا دے پڑا دے
 کر کیا چھم لا چاڑی دے
 مریے میٹہ چھے باڑی دے
 دتو تھم تہر داری داری دے
 دینر چھم دا پنج لاری دے
 مے تراو پاری زان
 بر کتہ تے روس دین
 مے تراو پاری زان
 سپنس چھم برسان
 مے تراو پاری زان

مے روش ماہ روہ خاڑی دے

مھوڈ چھے مشتاق

کیتیاہ گالو سباری دے

مے تراو پاری زان

(پڑا نہ قلمی نہ سچہ پیچھم)

(۸۸)

دل گوم تارے دیدار دتا مو

یوت کیا ہوش چھے یادوں ہوش چھے

ہوش نیو تھم گوش دارو پتا مو

روہرو و پھنس تاب چھم نہ پوان

چشمہ پانہ کیا چھے آبدارو پتا مو

پیموش روہو سے گم شبنم چھے

بہہ پانہ کر سچ دارو پتا مو

شہسہلی اٹھ چاؤ ڈالہ ہا پش
 کرہا بیٹھ کتھ تار پستامو
 اٹھ روہ پڑھ کر سے خنجر ستو چھ
 گنجس پیٹھ شہارو پستامو
 زلہ ون یار دود للہ ون ققود ققم
 زلہ ون ہر خوش رفتارو پستامو
 شوق چھم دلیہ دودہ فی دور منزل للہ وقتہ
 موعہ لہ وکتہ لال بازارو پستامو
 زلف چاؤ زنجیر گردنہ نالی گام
 پھینرس روڈم نہ وارو پستامو
 لوہ چھم چونے سے مظلومس
 موعہ کہ ماو بیٹھ سوعہ کہ مارو پستامو
 سوندرے موعہ کہ چاہ عاشق چھندے
 نیندے گزھوبیدارو پستامو
 مشتاق نامی محمود کاظمی
 وچھتہ کیاہ دوں نے زار پستامو
 (پرانہ قلمی نو سچہ پیٹھ)

(۸۹)

پیہ نا سون دوبارو لولو
 پیہ نا پیالہ مرشائہ لولو
 مصحف روئیس آیات پرہا
 چکرس گیم سیپاہ لولو

بے وہ فائتہ مے ضامن نایام
 رنگہ رنگہ بے رنگ نون چھ درامت
 مخمور پیشین مغرور موگڑھ
 شامہ لٹہ مستور زھارہ درائیں
 سحر توے دگر نبو رووے کرفے
 خموش آواز اس خلوتہ شائے
 بیٹہ گوم زور واپر لولو
 زھا خجام برنگ کوٹھار لولو
 مستور لاگہ بیما لولو
 کامہ دو ماہ رمہ حسار لولو
 یاء بن کوئے ترے یاء لولو
 وایس پنگ سیتار لولو

محمد کاظمی ششزیاسن لاگان

پھیران کو چھ بازاروں

(بیاض غزلیات و موسیقی عزیز شاہ دل ملکیت ابن)

(9.)

گور گور کر یو کنی کے دور
چین ماچینہ کے شاہ غفور
دارس لود ہکھ شیخ منصور
موسلی کھوت موبر کوہ طور
شمس عاشق چھے نوپور
آنگن تراہم ترے ستر دور
دل بہشت شاہزاد اکھ لوہور
نیلا پتہ پتہ چٹنے دستور

ناؤ چھے کھا لوال مال تہہ ہنرورو
 دایو سازو نے بیہ سندرورو
 گہ منہ پھول ہم صہیکہ نورو
 برو تہہ ترے اینو یو جنتیہ حورو
 محمود گامی چھے مشہورو
 نزدیک داتھہ اون کوٹ دورو

(آکرہ پرائہ قلمیں نوہ سنجہ پیٹھ)
 (یہیمہ با تہج بیا کھ سورہہ چھے نئے ساؤ نگہ با تھہ کتہ ہنرورج کر مٹ)

۱۱ مہرہ دین = ۶ ۲۰ مہرہ چھنہ صاف دوم تھان

را

کتورہ مد نو از روز سانی
 ماہر نزم و ننگوئے ہاوسہ چانے ہاوسہ چانے
 نادر لگہ یو عبانہ میانے جانانہ میانے
 بہتہ پیٹھ ہر قہر لہ لہ ہانے ہانے ہانے
 گاہ پیو عالمس نورانہ چانے نورانہ چانے
 رہدستانے ہانے ہانے ہانے ہانے
 میٹل گو عاشقن رخسار چانے رخسار چانے
 جیل گو کردہ لال ہر جانے لال ہر جانے
 کھش گو سونہ نرن مہر تہر چانے مہر تہر چانے
 گنہ روج قافن الفیہ چانے الفیہ چانے
 حور چھے منہ چھان نورانہ چانے نورانہ چانے

سر پہن وند یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خبر چھینہ قلم کیاہ چھم لانے کیاہ چھم لانے
 ہونڈ بر مار یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خستہ گر لہ یو باقر خانے باقر خانے
 تی ہو دستور مالہ میانے مالہ میانے
 ہن ہن زاء جھم از روز سانے از روز سانے
 سر گو محمود در بار چانے در بار چانے
 کتور مدنو از روز سانے از روز سانے
 (غزلن تہ موسیقی ہنیز بیاض ملکیت محمد امین ابن محبوب)

۹۲

دولہ بوز وند یو دولہ ماشوقو دولہ ماشوقو
 شین زن کا جھقس ما جوین لا جھقس
 ما پنے تاپہ ما گلہ ماشوقو گلہ ماشوقو
 کن حقو نادون پیمن فری یادن
 پادن وند یو کلہ ماشوقو کلہ ماشوقو
 بال عبتہ زاء جھقس لو پتے ہو لے
 روشہ دولہ ہوشہ ماڈلہ ماشوقو ڈلہ ماشوقو
 تیلہ بلہ کانہ زونہ پیلہ تر لیم گرونے
 گلشنہ بیہ پیمہ ماشوقو پھولہ ماشوقو

محمود کا می چھٹے دنان زاری
 سورے دند یو کلیہ ماشوق کلیہ ماشوق
 (پڑانہ قلمی نسخہ پیچہ)

۹۳

زلف و دین دود چھٹم چون لکھ وین
 لون کیہ کہ ہم یاون کروں
 درگس دانت چھٹم درنگر ان
 گوئی گوئی کرے کتہ دوران
 اسبہ زینہ کوئے چھک دوران
 چرخ چھک تھریش کی تیرہ چھائی
 وچھٹے زلف چائی چھٹم چھان
 تھریش کر دین پیچہ کوئل چون
 رزبان کھوڑ عشق پیچائی
 سونہ درمی اسبہ چھک وندہ زالان
 سادے لاک گر شہ وادہ پالان
 پائی چھٹے کھناب زال ملتان
 زال پوڑ ہار تلو پوٹ چار خان
 پوشہ مال زاہد چھٹے ہزار پیش

ماری مشد زار بوز سونے
 لائی زوری تھوونم کروں
 ماری مشد زار بوز سونے
 دؤر پھول چھٹے نورون
 ماری مشد زار بوز سونے
 برقعہ تلو چھک وچھائی
 ماری مشد زار بوز سونے
 پزیر پائو پان لکھ وون
 ماری مشد زار بوز سونے
 مدین مددالان
 ماری مشد زار بوز سونے
 وودہ چھٹے سول سلطان
 ماری مشد زار بوز سونے
 خورش پوڑ چھٹے پیشائی

روشنہ دعوہ لہ محمد چھٹے کریشان
 ماری مشد زار بوز سونے
 (پڑانہ قلمی نوہ سنجہ پہچٹ)

(۹۴)

اے دیدہ بیدار دیدار می بینی دے محرم اسرار دیدار می بینی
 دُزیا چھ زراعت دہول کو سجنہ گوہ سونہ چھٹے نوہ کپار
 دیدار می بینی
 ثرومن منز چھ نفس دہن کھسے دس چھک میر لوہن
 چو شوق الشیاء دیدار می بینی
 گوہ گوہ پادا کتھ کتھ چھٹے اصیل دتھ
 کتھ بوز کتھ کر کار دیدار می بینی
 شکھ تر کتھ تہ حسد کال پنہ ہیکہ کتھ تی ڈال
 کاس آپنس زنگار دیدار می بینی
 یامتھ تر کتھ ہے ادہ سینکھ تر مے
 دیشکھ تر کاتھہ اغیار دیدار می بینی
 نفسی تہ مدی تراو زان تہ پان مشراو
 تل پردے پندار دیدار می بینی
 ہفتادو دو ملتہ سارن چھٹے گئی دتھ
 کتھ کتھو چھن بسیار دیدار می بینی

بیٹھ پیٹھ تر گشت کھ دل تی پسنی خار

چھک فاعل مختار دیدار می پسنی

بکبت و فوختہ چھٹس خوش روز قدر

گل گزشتہ چھون موٹہ خار دیدار می پسنی

چھک پارتا پس تر ہایہ گزشتہ و فوختہ تر فوختہ دانہ

رضانہ چھٹہ خار دیدار می پسنی

مازہ سنس اندہ شہانہ پونپور گزشتہ کربا

پانسہ عشق نار دیدار می پسنی

ماشون چھٹن نوٹن زنگہ زنگہ دشن نوٹن

ہرمو کھ چھ آشکار دیدار می پسنی

چھٹہ کانبہ تر رزہ خالی پانسہ چھٹہ پانسہ

در کوچہ و بازار دیدار می پسنی

نرمادو پچہ بوان یسبلہ سپنی کیسان

تیسبلہ و چھٹس چھٹہ وار دیدار می پسنی

سر گزشتہ پین پان از راہ دل و جان

رچھٹن پہ جانا وار دیدار می پسنی

کالی رزہ قفس رزہ ویشتر مو پینہ وک لو

بہر صورت دیوار دیدار می پسنی

محمود پینے بس امرار و فوختہ کس

کارن گزشتہ چھٹہ یار دیدار می پسنی

(مہجور لایبریری میں غزل تہ مستقی میں بیاضہ چھ)

برائے نام پانترہ شارچہ اٹکس قلمی بیاضہ میں ہریمانہ (ملکیت پر و قیسر شاد)

۹۵

بود و چھم معبود چھم نابود فٹے لوٹے لو
 سود کوڑا چھم مستحقو دین چھم ہر شے لوٹے
 بابا داد و دعا صاحب سوئے چھم کابلے لوٹے
 شب چراغ لالہ کہ کھوئے گھن چھم شے فلوٹے
 ہرہ ترہ کدیل اندر پیکان گئے لوٹے لو
 بوندی پورس اندر و چھم گجر شے لوٹے لو
 خجہ بچھد بکرا و کدس چھم دراوئے لوٹے لو
 یس پیہ طلب تس بارہ یاون لاون شے میوٹے لو
 شہر و اٹس پانام مہمان مہتر پیٹے لوٹے لو

.. ..

جنیہ ملک تہ حسن ملک چھم حاتم طے لوٹے
 نرم دیاں چھم عنی ملک فقر چیرے لوٹے لو
 بوند کا موین دوں دوسراں و ان مہٹے لوٹے لو
 طلبکہ بازار نیابلس دروہ گے پئے لوٹے لو

۱۔ دم لفظ چھینہ قلمی نو ستر پہنچ پڑی تکان۔ ۲۷۰ اکتہ مصرس پھیند
دو نیم مصر دھتہ۔

۹۹

یادوں مری چھاؤں چھئے لولو	عزادوں گڑھس تراون چھئے لولو
بکیتہ زھارن سہ کیتہ چھئے لولو	پہ کولکنا کو بچھئے لولو
زبل موئے یستہ پارس لولو	سنبیل تنی نوئے لولو
گولاب روئس شبنم گئے لولو	بکیتہ زندان لوگئے لولو
ناحقہ کوئے روئے لولو	ترا دھتہ توئے روئے لولو
سہ کیتہ سعد بن برمر لولو	رے رے زھوئے لولو
یوہے پوہ شاک چھوئے لولو	یارس رستے روئے لولو

مہو دس لول اوئے لولو
خود داسے شہ ہوں کوئے لولو

۹۷

ماہ متہ سہ سہر س چھک مر پوش

کیتہ کوٹ بٹ زھار دھتہ متہ موروش

جایہ جایہ جوبین تہ آب سبزار	پاپ بڑ روز تم تہ بوز تم زار
سپر کھتہ وئے چہ تھا و تم گوش	کیتہ کوٹ بٹ زھار دھتہ متہ موروش
کیتہ بٹ وئے چھیم ماہ رونہار	سبز پوش منز چھئے خال ہزار

یورمہ پیٹم لاکے رنگہ رنگہ پوش
 دہر موروز چہم مور لہ و ن نار
 حور زانگہ زور کو موہم پوش
 ہا زلو سے چھنو زلس دا
 میون بدن ژسے مدوائے نو خوش
 نثر کٹر سے راوردوہم کوہ کجار
 گتہ کوٹ سے خون چکرش پوش
 چمہ کتہ تول ہم مٹہ چھے بار
 گتہ زول زانن یاوٹن جوش
 خا کتہ کوکھ چھم تہ خا غار
 غار بے مور کھس یوت موتوش

روز دهم روز محمودی زاد

سونہ بھرت یہ دم چھوے بوم باز گار

روشنه پتم یارو یکتا موتوش

کتاب کتب و احوال موروث

(نیز از قلمی نو به خط میخی)

ہم ہم ہم ہم ہم ہم ہم ہم

یادِ گو باکران باشم۔۔۔

الٰہ ربی اول پر موزے
 محمد پینے سردار ہے
 کلمے شہادۃت پر زانوے
 کلمے طیبس سیرت تھاوے
 عاشقنِ یسار آئے عشقنِ بے
 گلِ شے پر جمع اہلس گے
 حیات انہی یں چم تم نسائیے
 گوہ ناہن سان رسپد گے
 کیشن و پیالہ چے پیالے
 کیشہ چھ توت اڈو توت کیشن جھے
 والا سلام دہنی پر زمان گے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 کلمے تجبہ عرشک چھے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 فکیر سیتو تیموڈ کر ہنر مہے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 درود رحمت تمن بوے نے
 پانہ گوہ باگران بانن مے
 کیشن چھنے سپن طے
 پانہ گوہ باگران بانن مے

ہزاراں گلشن پوش چھے بھے
 از سنگ بہتر بند چھے فہے
 محمود قلندر سائے گے
 پانہ گوہ باگران بانن مے

(۹۹)

اُند ریم دود بے کس و نہجہ زانے
 دُنی یہس آياس لاجام دکانے
 کالی ہو گزھ یو اچھہ مادانو
 کیر کڈھتھ نینہ مو اُند مادانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 کیشہ تر نو سوڈ ڈرام یتیمہ دانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 و دیم ہمیش بے مکانو ہو

شرمی تہ باثر نیر غم پتہ ردانو
 کئے کیا شہریتہ قاضی آسہ پانو
 دین ام سوران کر سامانو
 مسکین دنیسا ملک و امرانو
 مسافر میانہ پانو ہو
 باز نو پیکر کئے وانو ہو
 مسافر میانہ پانو ہو
 ہوش تھا و جس چمے نہ دانو ہو
 محمود باہر کتہ چاہ کسو دانے
 مسافر میانہ پانو ہو

(۱۰۰)

ہاے ویشو بوزتے کوٹ کال پزارس
 زھوہ پچھتہ کئے زار و تہس یارس
 بالو یے کرہ چمنے زالی دانکے یارس
 صبحیکہ کھوہتہ چھس نور روخسارس
 یاد داد ہول گوم بال پان مارس
 تھندے رنگ رویتھ گل زار سس
 دو تہنہ سہدیکہ و تہ رفتار سس
 گزہی مولی دن سا ہزار سس
 یڑھ کئے واقف گزہہ اسرار سس
 لاشک پاٹھن تہس پوختہ کار سس
 مازنہ ہرگز نیچہ بازار سس
 محمود زہے ہوو تہس پیر شکار سس
 یارس سوز پانام
 رومہ پتہ تن کر غم ترام
 کالو پچھتہ گزہ گننام
 مشدین چھ کران شام
 وایہ بوز لول دی آم
 یس بو بطی مقام
 کتہ چھم سہ طونی خوام
 کائسہ ہمتہ سپن غولام
 زھارن سہ خیر الانام
 عاشق کتہ آسہ خام
 ساز دار او سس مدام
 کتیاہ چھس در دام
 (پڑانہ قلمی کوہ سچہ پیٹھ)

(1)

تکرارِ حقیقت و تکرارِ حقیقت تکرارِ دلدار
 پیالہ چھس بران شاہ مار دار
 کہہ منگ تکرارِ حقیقت تکرارِ دلدار
 عاشق سے راویں کہہ و تکرار
 زلف میلہ و ہرن تکرارِ دلدار
 بالیہ تیل میون پھیر تکرار
 سوختہ گوم دفتے تکرارِ دلدار
 چار چھتہ زہار پتھر بار
 نوتوان کیا کہ لائے نس کار
 محمود سے ہو تکرارِ دلدار
 (پرانہ قلمی نسخہ پیچھے)

اُسے دیکھ کر کیا، چہن کھسبہ دیکھنا
 اُسے اوس آواز و بوس و کنار
 مال کو دیکھ لقمہ کا یہ شہنا
 شالہ مار باغس چھوڑ کر اوار
 شرر پانہ میانے ہی کو کچا رو
 دُور میر پانے چھمنہ قرار
 زہر کھچھ عشق چھم ازار
 میرا شر پانہ چھم ازار
 یم ہر نہ چھمہ پانہ کیا سو اوار
 استم ہر پانہ کا ستم خار
 کتیا ہستی ہوشہ ڈلو
 یارو ترے کو دلا جھن کل
 زلفیکہ زالیہ سوتو لکھو کاہل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل
 زور کو ڈول ہم گوم مشکل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل
 کر گھرہ یارس یار واصل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل
 مرنے میا نے کیا چھہ حاصل
 یارو ترے کو دنیو ختم دل

غار رستہ یار چھہ نہ یوان عار
 دایہ بوزخار کیتو گے عاقل
 کس دینہ محمود چھس ناحیار
 یارو ترے کو دنیو ختم دل

(پرانہ قلمی نوہ پیمہ)

۲۷۱ پن دوہن مصرن مند کلفظ چھنہ سارم وہ تھان قلمی نوہ پیمہ

۲۷۱

دنیو ہستہ عتاد تم گوش
 اندری کو دنیو ختم جوش
 فراموش ہر کر
 تر پرم دایہ نہ ہر

کمن صورتن گزھان میثرے
آواز دأثرے نو

ع "آواز دأثرے نو" چھ للہ دیہر ہندہ واکھ تہ پوان مانہ۔ ممکن چھ
محمودن ما آسہ تہہندے باتس پیچھہ تضمین لیو کھمت۔ سے
سید نیو امہ بایک کاتہ قلمی نوہ سنجہ دیاب۔ (ناجی)

(۱۰۵)

گوم بیداد یار چوئے چھکنہ بوزان زاریئے
داد چانے دھہند پھوٹ موسینہ زول محکم ناریئے
دور لوے محکم تیر بجھاں آم زخماہ کاریئے
لولہ دأنجہ کاتہ تری تری خون کیہ پوک جاریئے
شیشہ مسہ کی پیالہ جیتہ مونشہ لگہ ہے پاریئے
غوصہ ماچھے سوں دلس توبہ دو تھرے ساریئے
حالہ آکے نال دؤل تم زلف سیاہ ماریئے
ہٹہ کرئس میاںہ مرچو مٹہ کھسہ نے باریئے
زیشہ روستے یار میانیو کشر کڈے ساریئے
چھندہ رادو بخش ہاے رند و زندہ زانہ جھنڈا کوئے
بوسہ دے دھون پادن آدہ پنج چھم یاریئے
لوکہ چارس کوئے گندہ موکہ چارس باریئے

زور زاء جھٹس زور کوتاہ خاصہ عشقے ہارے
 گاہ جھٹس بو عشقے نارے کوٹہ نم ہنگارے
 تھوڑے روز تھوڑے سیود و چھتم کرتے از دلدارے
 رنگہ رنگے پوش باغی پوش چھاو تم سارے
 ستہ وری شے پیچھے یو تام کرے انتظارے
 دود پینے نے باو کس تے راو و در دل سارے
 کرانہ ڈرائس چانہ باپتھ کڈ مے داراہ خارے
 شہہ تہ نشدر راو مے زئے پتھ کرے شب ارے
 زور زارے نالہ زور تھو جلد مشہ نے سارے
 محمودس دادو کم کم تھاو کیو سمسارے

واپر و فیستادس نش یو سہ غزلن ہنز بیاض موجود چھے، یہ باپتھ چھ
 تھو ہنز درج تہ پیچھے کنبہ جھٹس لیکھت "غزل کشیری مطابق وزن
 غزل مرحومہ مولفہ محمود گامی " امیر تہ چھہ باسان زور عربی فارسی
 غزل تہ چھے محمودی - امیک پتیم شار چھہ یہ

دیں کلام ما پندارید در شعر و فنوں
 اِن فی ہذا الآیات لقوم لیشعرن
 مزید ثبوت نہ آسینہ کنو چھینہ یہ غزل و کلیات محمود ہنز
 درج دیوان کرینہ - (ناجی)

(۱۰۴)

دُچھان بالہ گوم شامے کوئے آئے یار
 لیکھو لیکھو لکس نامے لیکھتس چھمنو وار
 اڈی قوم نامہ پاغاے کوئے آئے یار
 خابس منز دیکھچھائے یاوَن برَم بازو گار
 مے خاب اپڑوڑائے کوئے آئے یار
 عاشہ موت عشہ مقامے لشہ زن کوئیڈ غم نادر
 نارس سورگیا مے کوئے آئے یار

محمود شہر تہ گامے
 صاحبس چھمے و نان زار

ویسویہ چیلہ و نیائے
 کوئے آئے یار

(پڑانہ قلمی نسخہ پیچھے)

(۱۰۵)

دمن منز دمب رم کر حق پرستی لمن گڑھ تارسی بر طاق مستی
 کرکھ ییلو نیستی حاصل ثویان بچھ مست ییلوہ بر نیہ کرکھ زہستی
 ز فرش خاک کر پرواز عرش مرز شاہیر مہ بن کج شکہستی
 انکھ عالم، کرن برہم بیکدم رسی در نکھ اتن دس بدستی

ز تن نالہ ٹٹ ماسو اللہ یہ ملک دل زالا اللہ دہستی
 طریق قادر سی لے سہروردی نقشندی و ہمدانی و چستی
 غنیمت زندگانی چھے یہ راوی ذکر پر فیکر اندر کر مہستی
 نہ چھکھتا واد دہتہ پشاق آت گئی فرحت تہ کو وعدہ درستی
 دل خود دلبریں کن حقوتہ جاہل چھے منظور تن نشن دل شکستی
 درون منزل جانان رسی کے مگر از عشق برجاں تانہ بستی
 دھال یار کر محمود جاہل
 مگو اسرار عشق شرح مستی

(۱۰۸)

موروش مباروش ہیو مار متیو وے
 کہو چھے تے حسرت بوش ہیو مار متیو وے
 نیامتہ چھے روغن جوش فائن بولڈیو
 پانے شمس سر پوش ہیو مار متیو وے
 رنگہ رنگہ ڈھارہ بکھہ رنگہ دے وئی
 مئے تہ کو فراموش ہیو مار متیو وے
 دردانی لاپتہ مو دور کلن بو گراہی
 شو بان کیا ہر گوش ہیو مار متیو وے
 دلہ وئی محمودن دلہ بریتہ مو
 جگرں کو رتقم نوش ہیو مار متیو وے (پرانہ قلمی لکھو چھو)

(۱۰۹)

دمیہ دمیہ پھیر تو دلہ کس کا بس
 سلبہ و کتہ او چھ ترنگن آفتاب بس
 میوشن حقو دمیہ دمیہ واکھو سب
 دنیانہ ان مٹزن پھک فابس
 اصلک مال حقو و صلبہ کس ٹلزن
 تنہا روز تھ و چھتہ تھتہ آبس
 توجہ کرو آفتاب بس کن
 رے پھتہ تس آفتاب بس کن
 گرش حقو دلہ کس ربابس کن
 برمتو متہ آفتہ خابس کن
 لے کر میلے قرابس کن
 آب بن آب و پھتہ آبس کن
 حمور و پھار ان کتہ چھک فابس
 مو و چھ چھس نقابس کن
 (زیر اند قلمی نو سینہ پیچھ)

(۱۱۰)

آونہ آیا بس گئے زونے
 لایون اور نہ میرے زونے
 گنیزس تہندین دیمتہ وونے
 پینانہ لگیم میلہ تو لے
 مرد و زن کیتھ دوزخ سونے
 حمور آسن عرش کنے
 گنہ و تیمو متہ بد کنیے
 کراوے زاہ پڑ پچ راے
 اونے لوگم کیا چھم پائے
 نپکین ہنز ما سیم ترے
 دوزخ آسکھ مرتابے
 فرشتے پچھ کرا پچھ مالے
 (زیر اند قلمی نو سینہ پیچھ)

(۱۱۱)

لا اله الا الله ربنا ربنا ربنا
 زنده بود روزی زنده باینه مر تو
 با نثره و نیت نیا فدایم پر تو
 کما ز کر نفس رمضان در تو
 کر تو دم دم تضحو کن کل
 مار خود نفس مار کر کل
 کر تو دم دم تضحو کن کل
 قایم روز تو تس بر تل
 کر تو دم دم تضحو کن کل
 سحر گشک آسکھ یو در تل
 کر تو دم دم تضحو کن کل

عشق آتش و آتش بر تو
 چھار سنے ادو کالم کوثر تل

محمود رثا رثا رثا
 عملے کرنے تتر پر تل

(بسیا جن محزون)

عاشق پشیم پور و دهقان - ۲۰ پرتل = پرتال

(۱۱۲)

مردود و دھو پتو لئے
 دھرتھه سنے سنے سنے
 پیہ پیہ و چھتن پیہ نے یار
 عشقن چھتن سنے اسرار

بیتہ دوزخ تہ تہ ہا بے
 ریشہ منزکیہ ہو چھبھے
 دتہ و تہ آسی تہ سبرار
 دلہ کنہ ٹٹنس گزہ طہ راد
 چھی رنم ذاتس رنش رودار
 دھک موئے یس دہ چے
 اھک تمھو سے بنہ دیدار

محمود یس کھو اہمینہ
 کہتہ پاٹھو بنہ تس ویشن یار

شایہ تہ مشہود و چھتن اتی
 رمہ رمہ پر تو لہ تہ لہ تہ
 ییتر چھ چوئے بیت اللہ
 دہ دہ تس کن ہو اللہ
 قبلہ کن تراو ہو اللہ

ہو ہو محمود پر لہ تہ لہ تہ

روح چون بنہ او روح اللہ

(پرانہ قلمی نمہ سنجہ پیٹھ)

مثنوی

۱. شیرین خسرو

۲. شیخ صناں

۳. قصے مارون رشید (۲-۱)

۴. یوسف زلیخا

۵. لیلی المجنون

۶. منصور نامہ (۲-۱)

۷. قصے محمود غزنوی

۸. پشکو نامہ

۹. یک حکایت

۱۰. اکھ حدیث

شیرین خسرو

اول حمد و تمس پیچو یاد کوڑ جان
 درود بے نہایت بر محمد
 یزار اس منقبت بر چار یارش
 ز بعد حمد و نعتش عطا تو تن یاد
 چھ فرماوان نظامی دائرہ مائیں
 و نے کیاہ اوس تیں جاہ و جوائیں
 چہار دہ سالہ شاہ چار ابرو
 صفت کتہ کیاہ اوس تیں شاہزادیں
 دہ ہر ایک درادے سائل شکاریں
 خبر گئے بادشاہیں دوت دادیں
 تہ کوڑ تخت خود سروں کو خفہ دارا
 رفیقو دوستو کوڑ ہنس مداوا
 زمین و آسمان و عشق و عرفان
 بڑا اصحاب کبار و آل امجد
 چہار ارکان دین استوارش
 و نے شیرین و خسرو عشق فرما د
 سہ نعمہ سرو چھ پتر نو شیر و ان
 بصورتہ اوس زن جمشید ثانی
 چو ماہ چار دہ تابستہ نعمہ شرو
 نہ تھو کیخسروس نے کیقبادیں
 گراہ اکھ میلہ کو پو کشتیں
 شکھ و اوراہ کوڑن تیں شاہزادیں
 رفیقو دوستو کوڑ ہنس مداوا

۱۔ بر اصحاب کبارش آل و امجد (ن ۱۲۴۸) ۲۷ یہ شار چھپنے
 قلمی نوہ سنس مشر ۳۷ یہ شار چھپ چھاپی نوہ سنس مشرے یوت۔
 ۲۔ نسخ کوڑ تم شہن تیں شاہزادیں (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۵۷
 کوڑے تیں نعمہ سروں (ن ہجور)

شفیعاً خاصہ اس سرورِ اودا پور
 تھی ورنہ نس کتھا اسے خسرو بن
 مہر میں بانو دناں چھس نو ساری
 عزیزِ آزار جان چھے تم کوئے بکور
 تندرے قدرِ خراماں سرورِ آزاد
 سیاہ مو پیر تھیں کیا چھ تالین
 خطِ فرقت میانِ موئے مشکین
 زریں طاقانی مرصع کارِ بر سر
 گئے منز زن چھ کھوت آفتاب
 پس سر کیا چھ تھیں کوکل پریشاں
 قدس قائم دو کاکل در نہایت
 خنجرِ مستس تہ و فخرِ دین بکین
 سے منز تھتھ زندہ نس ابرے موزوں
 ظہورِ نور حق پیشاں سے اد
 ڈیکس پیچھے دیکھ تھیں کیا او شکران
 بکین منز حال تھ مابین عینین

بخلوت محمد ام اسرار مستور
 زاناہ پادشاہ در شہر ارمن
 بپسنہ کاتھہ کمی در تاجدار می
 بد نیازن چھے آہر جنتی نور
 رہہ پیر سیدو دست بازو شاخ شمشاد
 سہ تالین چھے نہ چھ کستور مالین
 عجب پر نور جوئے ہین مہین
 دئے کیا چھس شان بر موئے عنبر
 نئے منز ستمبلن جانور گھ لایاہ
 کند دل تمن کیتھہ ہم چھ دیشاں
 بقدر عمری شوق بس دراز ست
 ہنا اسس سفیدی چوں سن
 یوان اس در نیمتھ دن شمشیر خون
 چہ گویم وصفِ عالیشانے اد
 نئے پتھ آفتاب روز روشن
 نئے پتھ شوبہ فوقہ بر مرغین

۱۔ انتظامی میں چھ پتہ لکھا بہ منز شاور لکھت قلمی نوہ سخن منز تہ چھ
 شاور لکھت ۲۷ قدس قابل (چھن) ۳۷ شار چھنہ ن ۱۲۴۸ منز
 ۴۷ محمد بر مقام کاہر قوسین (ن ہجور - ن ۱۹۴۸)

دُخانِ زنِ رازِ مہنزا شہسپورِ سستو
 آمادہ بر سرِ آہو سے مادہ
 ز جو دو کارِ ظالم یار بد خو
 سہ سہ سے نازِ دہشتہ تم تر کرشن
 تنے چھی وں رُٹھتہ پم ہر نہ کا نکل
 ز محبتِ شوقِ دیدہ شد لکھنساں
 نشا و نشہ چھس عتوہ کرشمہ
 فریبندہ تجھ کیا چھ ہا نزل
 نئے پچھ ظالمہ لو دمت شیکھن
 مرانِ مشتاقِ کیتیاہ وائے کھش
 ز زخمِ ناوکِ اکس نہ بر خاس
 کر ۲۰ دل سنگ سارس پارہ پارہ
 سیاہ دل نازِ مہنزا سے در او پونہ تہا
 غریبِ عاشقِ کینچھ لو گتِ نال
 بہر سو ڈھالہ ماران آہو سے چین
 محبِ شاہِ حبش در باغِ زو مت
 آمادہ بر سرِ آہو سے مادہ

بھن مہنزاں مُشکِ اُدھو سستو
 نئے زنِ دنگو یاہ بازو کٹا دہ
 دو چشمِ نازِ چھس چشمانِ آہو
 تیشے چشمِ یا مچھ ہر نہ ڈیشان
 یے تہمتِ چشمو مگر کھ کا نکل
 سہر ز دل چشمِ دہشتہ گئے بیمار
 دو چشمِ پُر ز سے بچوں دو چشمہ
 بر مزہ غمزہ تم سہ ناز و زل
 زلفِ شہارہ اچھ اتھ کھنچس
 کران یا مچھ سہو مچھ ہار بچنے کش
 اچھ وں نیز کھو تے تیز تے رس
 بھگیاں کر یو دو سے اکھ اشارہ
 کئے بوڑکھ دئے از حال نوکٹا
 روخس پیچھ شو بہ وں کیاہ زلفِ خال
 میانِ چین زلفِ خالِ مُشکین
 روخس پیچھ شو بہ وں کیاہ خالِ ترو
 نئے زنِ دنگیاہ بازو کٹا دہ

عایہ شار چھ (ن مہنزاں ۱۲۴۸) مہنزاں یوت اتھ چاپ ۲ شوخ دیدہ
 (ساری قلمی نوہ سچہ) ۳ گزھی دل سنگ خاں پارہ پارہ (ن ۱۲۴۸)

تنہے پہنچے سبک اسود شو بہ کعبے
 دزان زن مرثیہ قول خرباک میں
 تو سے اسپند چھ نار سے پان زالن
 زبکس دستہ خستن سبب لادان
 کنن کیاہ شو بہ و فی چھس وار
 سے ریشو روٹھو متور کو زتھ چھ لو
 عکے منز زن سناے شولہ دوان
 کران تیم بیقراؤن وار مارے
 کھنن داتس ز اصل کا شہ طوطے
 نئے ما چھس رتے سانیک نشانے
 چ شبنم دانہ مار برگ لالہ
 تمنن دھون موہیتہ مارن شو بہ شاپاش
 دھن چون غوہ پچے تنگ حلقہ ہم
 ز کر کو متوسیب سمینس بروبر
 کہ ہم چاہ است دم کرداب اینجا
 بہشتک جوین کو شر چاہ زمزم
 پیسے شکر کاویا لاروت در چاہ
 دزان تے پان زالن چھم پچھ نور

شبان کیاہ خال تھہ برگ گولایس
 شبان کیاہ خال تھہ برگ انارس
 تو سے ہیو ترست چھ بدل داغ لائن
 ز رومہ رخ باوڑتھ چھ لو کن تمپان
 بہ عقل دیوش حقو تم گوش وارے
 ستے فکرو موہیتہ کی اویر گوش
 کنو تکر دور فکرو چھس در تھہ پان
 پرزل دیو چھس اردو پی سٹھہ تارے
 شکراب چھے دھو زالتس لالہ کھتے
 دھو زلوڑوٹھ دن چھ برگ پان ٹانے
 دھنن منز دھو پچھل چھس موہیتہ مارے
 اسن وقتن پوان چھس گبہ شکر گوش
 سبھٹا بار پک بینی خنجر سیم
 دھنن دھون تل ہونکن چھے تس دور
 قرار دن بود نایاب اینجا
 ہونے منز باگ چاہ یا ورطہ غم
 ہونے منز کیاہ چھ شوبان خال دل خاہ
 تینر تھنر کار دہشتہ شمع کو نور

چھینے تڑھ انڑن گرن درادی
چھ آہوکار ڈپشہ کار تراوان
حلب آہینہ کھوتے سینہ چھین
انان چھین ہی سناں چھین بہن
سیر سینے رپستان قبہ داری
روہ پنے سندر کوری برہم کھاسی
تن اورم و نوڈک نوڑتختاہ
رداں شہزادہ کرڈیشن بہ اندور
بنافش وائر نے کستور کونافے
پہ لوجہ کھو کھو کھو کھو کھو کھو
کھو کھو کھو کھو کھو کھو کھو
درنا سفتہ وچھت چھن نہ الماس
یہ وڈن سے تمہ کھوتے خوش مرایا
یہ نوڑتختہ لکھو سروں دل کوں متاب

سرو پادن پھوان از سہ فراری
 زلف ماؤدہ چہ سبیل مند چہ او
 اما تہہ خورش پئے پیچہ کس سہ ڈان
 آدے پوشان او بر چہس نو و دس
 سہٹا من دیشہ وین بیقراری
 کھسہ و ز داس تس کیاہ جان اسی
 پہتہ تہہ نو تہس نیک نختاہ
 تمنا کیو مسختہ ز کوی مہکتہ سہ
 ز نادر تابا عصمت غلامی
 مگر بون کو سہمین بے نو موٹاہ
 چہ یارن سہتو ماران بیغرض شہو
 چہ حقو و ست صاحبین تہہ عصمت یاس
 دیان چہس نادر بشیرین دن چہ خلوا
 بنو شاپور تو تاست چہ آب
 مہ کا تہہ نادر کار
 دم اہنچہ یار

۱۰ پرن پادن (چھن) ۲۰ تمنا کہیں منہ سے نہ پڑے میری تیرے سے۔

(ن ۱۲۴۸) ۳۷ علاقے (چھون) ۴۷-۴۸-۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵-۸۶-۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷-۹۸-۹۹-۱۰۰-۱۰۱-۱۰۲-۱۰۳-۱۰۴-۱۰۵-۱۰۶-۱۰۷-۱۰۸-۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲-۱۱۳-۱۱۴-۱۱۵-۱۱۶-۱۱۷-۱۱۸-۱۱۹-۱۲۰-۱۲۱-۱۲۲-۱۲۳-۱۲۴-۱۲۵-۱۲۶-۱۲۷-۱۲۸-۱۲۹-۱۳۰-۱۳۱-۱۳۲-۱۳۳-۱۳۴-۱۳۵-۱۳۶-۱۳۷-۱۳۸-۱۳۹-۱۴۰-۱۴۱-۱۴۲-۱۴۳-۱۴۴-۱۴۵-۱۴۶-۱۴۷-۱۴۸-۱۴۹-۱۵۰-۱۵۱-۱۵۲-۱۵۳-۱۵۴-۱۵۵-۱۵۶-۱۵۷-۱۵۸-۱۵۹-۱۶۰-۱۶۱-۱۶۲-۱۶۳-۱۶۴-۱۶۵-۱۶۶-۱۶۷-۱۶۸-۱۶۹-۱۷۰-۱۷۱-۱۷۲-۱۷۳-۱۷۴-۱۷۵-۱۷۶-۱۷۷-۱۷۸-۱۷۹-۱۸۰-۱۸۱-۱۸۲-۱۸۳-۱۸۴-۱۸۵-۱۸۶-۱۸۷-۱۸۸-۱۸۹-۱۹۰-۱۹۱-۱۹۲-۱۹۳-۱۹۴-۱۹۵-۱۹۶-۱۹۷-۱۹۸-۱۹۹-۲۰۰-۲۰۱-۲۰۲-۲۰۳-۲۰۴-۲۰۵-۲۰۶-۲۰۷-۲۰۸-۲۰۹-۲۱۰-۲۱۱-۲۱۲-۲۱۳-۲۱۴-۲۱۵-۲۱۶-۲۱۷-۲۱۸-۲۱۹-۲۲۰-۲۲۱-۲۲۲-۲۲۳-۲۲۴-۲۲۵-۲۲۶-۲۲۷-۲۲۸-۲۲۹-۲۳۰-۲۳۱-۲۳۲-۲۳۳-۲۳۴-۲۳۵-۲۳۶-۲۳۷-۲۳۸-۲۳۹-۲۴۰-۲۴۱-۲۴۲-۲۴۳-۲۴۴-۲۴۵-۲۴۶-۲۴۷-۲۴۸-۲۴۹-۲۵۰-۲۵۱-۲۵۲-۲۵۳-۲۵۴-۲۵۵-۲۵۶-۲۵۷-۲۵۸-۲۵۹-۲۶۰-۲۶۱-۲۶۲-۲۶۳-۲۶۴-۲۶۵-۲۶۶-۲۶۷-۲۶۸-۲۶۹-۲۷۰-۲۷۱-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴-۲۷۵-۲۷۶-۲۷۷-۲۷۸-۲۷۹-۲۸۰-۲۸۱-۲۸۲-۲۸۳-۲۸۴-۲۸۵-۲۸۶-۲۸۷-۲۸۸-۲۸۹-۲۹۰-۲۹۱-۲۹۲-۲۹۳-۲۹۴-۲۹۵-۲۹۶-۲۹۷-۲۹۸-۲۹۹-۳۰۰-۳۰۱-۳۰۲-۳۰۳-۳۰۴-۳۰۵-۳۰۶-۳۰۷-۳۰۸-۳۰۹-۳۱۰-۳۱۱-۳۱۲-۳۱۳-۳۱۴-۳۱۵-۳۱۶-۳۱۷-۳۱۸-۳۱۹-۳۲۰-۳۲۱-۳۲۲-۳۲۳-۳۲۴-۳۲۵-۳۲۶-۳۲۷-۳۲۸-۳۲۹-۳۳۰-۳۳۱-۳۳۲-۳۳۳-۳۳۴-۳۳۵-۳۳۶-۳۳۷-۳۳۸-۳۳۹-۳۴۰-۳۴۱-۳۴۲-۳۴۳-۳۴۴-۳۴۵-۳۴۶-۳۴۷-۳۴۸-۳۴۹-۳۵۰-۳۵۱-۳۵۲-۳۵۳-۳۵۴-۳۵۵-۳۵۶-۳۵۷-۳۵۸-۳۵۹-۳۶۰-۳۶۱-۳۶۲-۳۶۳-۳۶۴-۳۶۵-۳۶۶-۳۶۷-۳۶۸-۳۶۹-۳۷۰-۳۷۱-۳۷۲-۳۷۳-۳۷۴-۳۷۵-۳۷۶-۳۷۷-۳۷۸-۳۷۹-۳۸۰-۳۸۱-۳۸۲-۳۸۳-۳۸۴-۳۸۵-۳۸۶-۳۸۷-۳۸۸-۳۸۹-۳۹۰-۳۹۱-۳۹۲-۳۹۳-۳۹۴-۳۹۵-۳۹۶-۳۹۷-۳۹۸-۳۹۹-۴۰۰-۴۰۱-۴۰۲-۴۰۳-۴۰۴-۴۰۵-۴۰۶-۴۰۷-۴۰۸-۴۰۹-۴۱۰-۴۱۱-۴۱۲-۴۱۳-۴۱۴-۴۱۵-۴۱۶-۴۱۷-۴۱۸-۴۱۹-۴۲۰-۴۲۱-۴۲۲-۴۲۳-۴۲۴-۴۲۵-۴۲۶-۴۲۷-۴۲۸-۴۲۹-۴۳۰-۴۳۱-۴۳۲-۴۳۳-۴۳۴-۴۳۵-۴۳۶-۴۳۷-۴۳۸-۴۳۹-۴۴۰-۴۴۱-۴۴۲-۴۴۳-۴۴۴-۴۴۵-۴۴۶-۴۴۷-۴۴۸-۴۴۹-۴۵۰-۴۵۱-۴۵۲-۴۵۳-۴۵۴-۴۵۵-۴۵۶-۴۵۷-۴۵۸-۴۵۹-۴۶۰-۴۶۱-۴۶۲-۴۶۳-۴۶۴-۴۶۵-۴۶۶-۴۶۷-۴۶۸-۴۶۹-۴۷۰-۴۷۱-۴۷۲-۴۷۳-۴۷۴-۴۷۵-۴۷۶-۴۷۷-۴۷۸-۴۷۹-۴۸۰-۴۸۱-۴۸۲-۴۸۳-۴۸۴-۴۸۵-۴۸۶-۴۸۷-۴۸۸-۴۸۹-۴۹۰-۴۹۱-۴۹۲-۴۹۳-۴۹۴-۴۹۵-۴۹۶-۴۹۷-۴۹۸-۴۹۹-۵۰۰-۵۰۱-۵۰۲-۵۰۳-۵۰۴-۵۰۵-۵۰۶-۵۰۷-۵۰۸-۵۰۹-۵۱۰-۵۱۱-۵۱۲-۵۱۳-۵۱۴-۵۱۵-۵۱۶-۵۱۷-۵۱۸-۵۱۹-۵۲۰-۵۲۱-۵۲۲-۵۲۳-۵۲۴-۵۲۵-۵۲۶-۵۲۷-۵۲۸-۵۲۹-۵۳۰-۵۳۱-۵۳۲-۵۳۳-۵۳۴-۵۳۵-۵۳۶-۵۳۷-۵۳۸-۵۳۹-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۲-۵۴۳-۵۴۴-۵۴۵-۵۴۶-۵۴۷-۵۴۸-۵۴۹-۵۵۰-۵۵۱-۵۵۲-۵۵۳-۵۵۴-۵۵۵-۵۵۶-۵۵۷-۵۵۸-۵۵۹-۵۶۰-۵۶۱-۵۶۲-۵۶۳-۵۶۴-۵۶۵-۵۶۶-۵۶۷-۵۶۸-۵۶۹-۵۷۰-۵۷۱-۵۷۲-۵۷۳-۵۷۴-۵۷۵-۵۷۶-۵۷۷-۵۷۸-۵۷۹-۵۸۰-۵۸۱-۵۸۲-۵۸۳-۵۸۴-۵۸۵-۵۸۶-۵۸۷-۵۸۸-۵۸۹-۵۹۰-۵۹۱-۵۹۲-۵۹۳-۵۹۴-۵۹۵-۵۹۶-۵۹۷-۵۹۸-۵۹۹-۶۰۰-۶۰۱-۶۰۲-۶۰۳-۶۰۴-۶۰۵-۶۰۶-۶۰۷-۶۰۸-۶۰۹-۶۱۰-۶۱۱-۶۱۲-۶۱۳-۶۱۴-۶۱۵-۶۱۶-۶۱۷-۶۱۸-۶۱۹-۶۲۰-۶۲۱-۶۲۲-۶۲۳-۶۲۴-۶۲۵-۶۲۶-۶۲۷-۶۲۸-۶۲۹-۶۳۰-۶۳۱-۶۳۲-۶۳۳-۶۳۴-۶۳۵-۶۳۶-۶۳۷-۶۳۸-۶۳۹-۶۴۰-۶۴۱-۶۴۲-۶۴

نور بخش مرزا ع ۶ نرم و شیرین (چمن)

بگم شاه شاپورن قدم تل
 کزین تبتہ کاغذس پیچہ شکل خومر
 کلبس تکر تھا دلہ کتہ بربانگ
 بکاه دیت بلب لودر بارغ نالے
 بہ گلشن آہ شیریں مست بخداں
 پری ریح منز متوشن اس شوبان
 رفیق سیمو باغس اس پھیران
 پری تے خور اسس دست بستے
 وزان اوس سازنے سیتا رستگور
 شراہ چیتہ چیتہ پیمو رخ عرق
 نظر تر اویں وچھن اکھ موکھا جان
 وچھن تھتہ صورتس کن پیمو
 خفقو بوسہ کدی مس غوصہ غم تراو
 کورن ہے ہے یہ صورتہ کورن تو
 نقاشن کیم کورن میتہ نقاشن
 بدس صورتہ وچھن کاتہ تہ ثانی
 بدس صورتہ وچھن کاتہ تہ انسا
 اس کھوتے زخوبان کاتہ کورن ہم
 گئیں آوار کمری تو چار میونے

یہ ارمن دوت گو در خرمین گل
 لیکھت در بارغ شیرین ترور پتہ
 شیرین در بارغ پھان مکتہ ذاک
 دیان تو تام پیو بے داغ لاسے
 مخندہ خورش دلائے درد مندان
 منوشن تس وچھت دل اوس بان
 رطاس اس ہر نہ چیتو سیمو شیرین
 کران اس ویشہ ویشہ پوشہ دستے
 چوان اسو لولہ کی مس پیالہ عجم
 گذر از ہوش کورن در نظر تیز
 فرشتہ یاپری یا خور و غلمان
 سین ارغوانس زعفران پوش
 پیش پا دن کینزہ عال دل
 پری چھا آدمی چھا دار و کورن تو
 پد پد پد پد پد پد پد پد پد
 اما میتہ صورتس یو د آسہ جائی
 اما میتہ صورتس یو د آسہ ہے جان
 اس تر اوتہ پیش کن مال عجم
 ویس ڈیو تو مے کا سیم زورن گورن

یہ پری پد پد پد اس ارمان (چھن) ۲۶ یہ شار چھتہ قلمی نو پیمو منز۔

فقیر و میٹھ منوشا کتہ و چھت نو
 شبان تس نوہر پیر کتس سوئے ماس
 فقیر و کاتہ منوشا میٹھ و چھت ناہ
 و چھت زو عن بیٹہ کاتہ ستر چھس نہ
 وئے کیا خو بصور کتہ خو سر و چھ
 ز و چھتن چھ تپنر سوہ قہ مقابل
 شے زے بیٹہ سپٹا کوٹ چھ بیتا
 تپنر چھ موہر و اجی ز کتہ نشانے
 نئے مائے پتے یور کتہ لار ان
 غنچ تلخی ز حلقہ کتہ تس دور
 دوپن تمہ شا پورس کن و کتہ ان بار
 مے نش دور تس بیٹہ کر تہ مشغول
 مے تس کھوتے جوان عاشق چھ کتہ
 مے تس نش و اتنا موم پیمو تر سوز کتہ
 بے پکے پیادہ تر کھس پر پشت شبہ
 پر زھان کاران چھسے بو پتہ لار ان
 نشانہ ہادی زس در محلہ خانہ

فقیر و کاتہ پیر کتہ و کتہ
 فقیر شاہ پورن لوگ ستر ماس
 تپس و کتہ سوہ پیر کتہ تنہا
 فقیر کتہ تر کتہ سوہ و چھس نہ
 ز زانو تر کتہ کتہ کتہ ہے ہے
 چھ مے از نسل نو شیر و ان عادل
 وئے و فہ ز بر تکی و چھنک کتہ در خاب
 ہ سوزس تکی کتہ نش قاصد سیانے
 مے نھہ سر و در مہ این چھ مے پزاران
 شکر لکھ مارے شیرین و شاپور
 تکی کتہ تپ شیرین کتہ گرفتار
 و فہ لو شاپور موم پیر کتہ طویل
 و فہ لو شاپور تو نام کچھ مے سستی
 و فہ لو شاپور دھون ترز مہرے چھک
 دوپس تکی شا پورن و ت است تریز
 تکی و کتہ چھ پتہ لار ان شکارن
 اچھس کتہ و ت تس کتہ چھ نشانہ

و اچھنا میٹھ کاتہ منوشا ہا پکیا ہ کو (چھن) و و نتر اے یار (ق ن ۱۲۴۸)
 ۲۰۳۰ یم و شار چھن ۱۲۴۸ تہن مہجور منزے یوت و ۵ تہ پکھ بر (اڈلیوگ لکھو)
 ۶۰۰ یہ شار چھن ۱۲۴۸ تہن مہجور منزے یوت .

تہتے بوزقہ سہ شیرین درایہ لاران
 دہفتہ رفتہ رفتہ اُس خاقے
 و نس منز دور دیو نہنٹ ناگہ چشماہ
 غبار گرد راہ از تن کورن دور
 کو چستان اندر گئے حال حاد ان
 سہ مفتی زون زن گچتر فراتے
 بیتابی گزشتہ تہتہ نثر نہنٹ بقاہ
 شبان اُس کو ترس منز چنچ حور

۵

دیان القصہ غومرو در او ڈھاران
 و چھن از دور حورہ پان تا ون
 مژدہ مت موسے مشکیں ام عشاق
 بہ پنجہ اُس والان شانہ زلفن
 تن آسپیں تہنر زن عان کوفور
 میان موسے سراں چشیم بے عاب
 رخ او زن ترس منز باگ پموش
 زلف ڈیشہ چھ نمیل دل پریشان
 دس گونہ مردس کیاہ سن پری چھا
 بصورتہ چھس صفحہ شیرین ہندی
 بے یس نشہ گزشتہ کیا سنہ امہ ناسے
 و چھناروشہ یو دوسے امہ شیرین
 و تن کیاہ اُس شیرین پانی پانس
 شکارن آشتہ رستمین ماشہ ماران
 پری زن آب زمزم اُس چھا ون
 تہ ڈیشہ شاہ غومرو گوس مشتاق
 سہ پنجہ شوہ مرگس گنیز قلعن
 دیوان اُس دریتھ زن نورن علا نور
 چوہ زن کالہ او ترس تل گزہاں غائب
 سگلے دورہ کفضل بر بنا گوش
 ز کوکل مشکہ بر جبر عشتہ پچان
 پری نے آسہ تیلو جو دو گری کیاہ
 بے و دل نس مایہ کر نم پایے بندی
 سہ یختہ اُمینہ پانس کیاہ ناکھ
 چو گل دستہ تلن بو بہ سیر زمین
 کنن کر گزشتہ مینے نس جو انس

عابیا بان (ن چھور) امہ شار پتہ چھن ۱۲۲۸ منز بیا کھ شاکر یس نر دو تھان چھ۔

اگر چہ سیتو چھس نے کر تہ کوئندے

گزہن نارویدو دے پرزناوہم

تنے تن لاکہ ہنس اما چھ تنہا

سہ ما آسہم نہ ڈیشم غار محرم

وچھان اس بڑھتھ تہ پختہ یور مائو

دما روز پختہ تہ زہار ان اوخہ مرو

دلن دوہن منز مجتہ تراکھ تہ دوسے

تہن دوہن تالہ عنن کوئکھ نہ پور

سوہ شیرین وارتیاست در مداین

کوئون ہے ہے خودایا این چہ کورم

چھوڑم تقدیر ہے ہے کینہ کورم تہ

پچھس پتہ کرانہ ڈرائیں تہ کریم کرا

ترجس بو کرانہ پیر پختہ تجس پامن

رہے روئے عصر تر گس کتہہ تنگے بو

رنشہ ترے چھس عزیزن تر عزیزا

کنیزن تر کنیزا چھم ملک ناز

تہن تر او پختہ تہ نش آئیں تہ دوسے

ننان چھس غال خط پرویز تہ

زمن بو تالہ سورے حال باوہم

ونس منز کتہہ ولس شیرین سوہنا

سہ ما بو زم تہ مختس مول کر چھم کم

گریم کھتر دور تر ایں پختہ کوئون دوا

لوہن نہ کانہہ نشانا ستو ورتھ پو

ملا قاتھا کوڑو کھ روز پختہ تہ دوسے

سیٹھا نزدیکہ داتھ پختہ سپکھ دور

خبر کوڑ پختہ بڑے تہہ باکھ لاپن

دریں (دلوانہ) حید افسوس خورم

تہے عاشق آست زاوڑم تہے

تالہ نش وار چھم تہ روز نش جے

پچھس بو ہولہ چھم تہ لولہ کامن

رہے روئے مائز پادن کتہہ رنگے بو

رہے روئے چھس کنیزن تر کنیزا

سحر گہ پچھ کر فی چھم شاہ پیری

کوڑ تر او پختہ تہ کوکھ تہ شیر خورے

عاطل بن (ن ۱۹۴۸) عاشق (ن محبوب) ۲۷ چھا پی نوہن منز چھم تہ

ش رطل نیچہ نہ آست ۲۷ پتہ شار چھن ۱۹۴۸ منزے یوت دلہ

رہے روئے پاد مائزے کر رنگے بو (ن ۱۹۴۸-۱۹۴۹) محبوب

قرار دل لوگس نہ در چمن ہا
 مکانہ قادخانہ برسد کدہ
 پکان پرویز گودر شہر امن
 سہمکہ شاہور شاہس بر سر راہ
 خبر کینہ چہنہ تس شیرینہ کیا گو
 خبر بوز بخت نہ خدہ سرو کو خبر دار
 آچھوٹہ شہختہ بے رودیں گمانے
 نہ چھس شاہور نے شہدین خورشنگ
 ولو شاہور و نتم کتہ کرے بو
 سہ ما آسم سما چہتہ ماتس شز
 ہمچہ کرے کرے پکان و لو انتم یو
 سہ یامختہ و ست زبدان شیرین
 دوپس شیرینہ اے شاہور میاگ
 وچھت پائے مے آسم کم مکانے
 دوپس شاہور کینہ چہنہ نہ تقصیر
 بے سوزیں خدہ سرون و لو انتم یو

گزہ صحتہ سے رنہ آخرباہ تہا
 دوان اس ناہتھو پیچھا راہتہ مے دوہ
 شکارن و فی دوان گشن گلشن
 و صحتہ پیو میز کوڑن افسوس آہ
 نئے کروا تہا یوت شاہ خدہ مرو
 دیکو میر باو کس مے راوڑم بار
 سہ یو دے آسہ ہے شیرین نشانے
 غلط کور غم کمان وقت کوتاہک
 مے نش نے واتہ شیرین میٹو مرے بو
 عزیزا بے کساہ بڈ میر غم شز
 غمک دوہ سہرمت کینہ ماتس
 وچھن شیرینہ برب جان شیرین
 سہٹھا کر تھس خجل و لو کوٹ اکھ
 تہ تہا و بخت قادخانہ شوہر جانے
 توہ ہے دہن ازاں جی اوس تقدیر
 حکمے پر نہ ناوی نبض رنجور

۱۰۰۰ شز (ن ۱۲۴۸) ۲ دوپس شیرینہ اے شاہور گستاخ
 خجل کر تھس کمن شز یو کوٹ اکھ

سپن نغمہ شوق وقت شب دیزس کڑوں زین
پیکان تن خمیروس نیش دلاڑ شیرین

اگر کس اکھ ڈیشون تم شاد سپن
ز قید رنج و غم آزاد سپن
شراب شوق چہچہ تم اُسو سرس
پیکان اُسو خوش مکانس دست باد
شمعہ سائلن شکارن اُسو نیران
گلن تے سمبلن منز باگ پھیران
کچھ خمیرو اُتھس کچھ مہچھ چہ
ہتو ناشوق میا نے چہچہ داماد
پوان اُسو اکھ اُکس پچھ مہچھ
کران اُسو بوسہ باہم گاہ در آغوش
کچھ تن خمیروس شیرین چہچہ روشن
کچھ خمیرو رطبان شیرین غوغے
کچھ شیرین چہچہ پرویزس کران جنگ
گنڈان اُسو پایہ دلاڑ شیرین خمیر
رفیقو وچھ چہچہ جہین بانو پچھ پچھ

(دلاڑ پچھ صفت باجے)

آہ شوق پچھ اُکس قلمی نو سخن منز کیشہ شار فہم سے
پچھ پچھ راہ دو شیرین پوان
"کہ تاد پریشہ تر اوک رواد"
پیکان اوس فوج لشکر پیشہ بس
"دو نوے یام ڈسک محتک تاد"
سپن یک دل دو منز دل سپر باوکھ
پچھ سوسے خوش سپن از شاہ پرویز
نشان منز پچھ پچھ تم چہچہ دلاڑ پچھ دو ہقان دلاڑ کر تم بوسہ لالہ فرو
(ن ۱۲۴۸-ن سمجور) علامتہ پچھ (ق-ن)

زمین شیریں رو پیش تھا و قم کن
 زن زیبای چو بیند مرد بے ریش
 شود دنبال مرداں چوں زلیخا
 اول چھینا خجالت کھانہ ڈرائیگھ
 تر چھک شیریں ہراہ نوزک سے چھ شیر
 تر چھک اکھ گل سے چھ بھل ہواک
 نے بس پیالہ چھ چھ مت اسن
 یو دن بوزکھ نصیحت کھائے مادر
 قسم دیت تم جہنم جہنم پاس کروم
 نصیحت آہ کوڑھ دراپ غمگین
 پیکان کے مت پانچھن پیش پریر
 بے مستی کوڑھ شیریں نائے
 محب بیدار کرو تم اے بتکد
 مے چھم نہ صبر طاقت داناں حال
 بے آب وصل آتش تر جھتہ کرتھ
 شرابیں سوت پیوٹھ ناوکا نسیہ مند شو

واستحقہ پڑے ڈرائیگھ سوتے نیرج پیش (ن ۱۲۴۸) ۲۷ یہ شار
 چھن ۱۲۴۸ منزے یوت ۲۷ تر چھک گلشن سے چھ (ن مجبور ن) ۱۲۴۸
 ۲۷ یہ شار چھ ادلیکس قلمی نو سخی منزے یوت ۵۷ پڑم (تن)
 ۷۱ یہ شار چھن مجبور منزے یوت۔

تر چھٹا شہر پہنچی کاظم سے
 خلافت کی پستی کا تہہ مابور سے
 چھ ظالم سارے پیٹھ شور عشق
 کندھ سے مار سیکھتے دار روزیا
 گل و بلبل سے و مطرب چھ ساتی
 غنیمتھ زان فرستہ وقت احت
 پیسے پادن پتہ چشم چا فر لادن
 کہتہ چھ چم تہن رخسہ تھہ میچے
 کہنہز چھ میانہ کھوتے تھے در دل
 یہ کہتہ بوز تھہ تہن شہر میں کو عش
 کوہن چھ خور دیا ہے یہ کبہ گوم
 نے چھنہ کا تہہ نہ در دل تہن سو آبی
 بچلہ تہن تہن پان مہ کو کوہن^۹
 مہ کیراہ نوہر تہن گن اس محتاج

قہر تر او تھہ مہربان آسم سے
 ملا ایک جوہر رستے کتبہ بستی
 چھ غالب سارے پیٹھ شور عشق
 غریب سے یار تھہ بلم زار روزیا
 چھ نانا افیس صحتہ تھہ روز باقی
 مہ تھہ با کر او وقت خلوت
 پچاہ آسکھ دین چھ و تہ اذن
 کتبہ چھ مال توت تہن پیسے
 تھہ کھوتے کو تھہ کرنے جانے دل
 بہ غارتھہ تھہ تھہ تھہ پیس آتش
 دل خور تھہ تھہ سنگ زاہ تھہ موم
 پان کی چھ تھہ پکان بو بر ہو آبی
 بلا ہر فاس بالا قسینہ سوون
 مہ خور او تھہ تھہ محتاج دم حاج

۱۰ غائب (قن) ۲ ظلم (قن) ۳ غنیمتھ زان احت وقت فرست
 (قن) ۴ جاے خلوتھ (قن) ۵ کو تھہ چھ خور کران دل توت پیسے
 کہنہ چھ لول توت تھہ پیسے بو (ن مابور) ۶ کیاہ یہ کیاہ گوم (چھن)
 ۷ دل خور تھہ پیٹھ سپنی نہ زاہ موم (قن) ۸ تھہ تھہ تھہ مہ کو کوہن

گئے کورس دلا سا گاہ مدارا
 بہ شکستہ شاہ بہتہ کر تھس
 کثیراہ چاڈ چھس شیرین نکا
 پیستی چھم نہ وچھم زہ شرابس
 زچھک میونے سروسو انفاء سود
 چھسہ بوخان نیامتہ چاڈ برتل
 قیلین دوہن سوا بوزے نہ زاہ کتہ
 تھی اڈ دوہن گتہ تھتہ وہہ ڈ اشنائی
 نہم یودوے کینو کر تھہ زن بہ بازار
 وونس تمہ بوز میونے زار پارے
 نہ دی دیوانہ کور تھس ہائے پرکے
 وہوں نے رشتے کرے بو پرتہ مالے
 بہ چانے شوق چھس دیوانہ گوشت
 جگرس آم عشقن زخم کاہری
 تہے تہس غوہ سروس گو کینہ در دل
 تہس کینہ چھے نہ چوئے حال مولوم
 کئی تہس شاہ رؤس کور مریم
 بہ چھس چا کر تہچھک حمیدہ دارا
 شمع زن مندین شرمندہ کر تھس
 زچھک شایستہ چھے نو کینہہ دیوان
 اڈا شو بیا سزا اکتہ اضطرابس
 زچھک میونے کلید گنج مقصد
 خوشی چھے میون زوتے چاڈ کرل
 تے روزم کتھا مئے برو تھتہ تے پتہ
 تے چھے عشق بازی بے وہہ فانی
 غنیمتہ زانے تی اسے یار غم خار
 تے کر تھم جگرس پارے پارے
 تہے کوئن دشمن میاڈ کن تبرکے
 کتھا کر تھم تے رتھتم کمالے
 تے چھم نہ کا نہ تہہ چھس اسمانہ پوت
 کرے بوڑھے پتے از جاں سپاری
 دلو پا نو بکار اہینہ در دل
 ودان ڈول شاہ غوہ سروس دروم
 ز شیریں اوس نہ تہس حسن کینہہ کم

۱۷۲۸ (ن ۱۷۲۸) ۲۷ پڑھ کتہ (ن ۱۷۲۸) ۳۷ یہ شار چھتہ چھپائی
 تہ اڈ لیکس قلمی نوہ سجنس مترز۔ امہ پتہ چھتہ ن ۱۷۲۸ مترز تے شار۔

صفت کیاہ اسوئس نقش مرادس
 بہ خلوت غایت خم مرو تراو یا مٹھ
 مٹھس شیرین شربت چاڑنے تس
 سہ مریم مٹھ سہ خم مرو در مدین
 خبر بوز مٹھ سہ شیرین آوہ ران
 رفیقو ہے شفیقو ہے کنیزو
 کر یا تم زایو پارے بوز مس نے
 مے کر زونم سہ گو خوشار مے پیچھ
 تشدد دل مے رچھت زونم نہ افسوس
 خبر کینہ چھینہ یا مٹھ تام دوروم
 شکارا ذالہ وول مت راوہ روم
 سہ نس چھ پانہ واوٹھ سوئ کرئس
 سوئے دائے سوئس مے گیم ترئ
 خبر کینہ چھینہ کر گیم کیمستان
 وہ تھرس لولہ باغس ہی تھرسول
 گئس رسوا یہ عالم قاف تا قاف
 کرئ سہ مٹھس تس شہزادس
 لطافت کیاہ تچن از خان یا مٹھ
 تھلس غم غم صہ ساری باڑنے تس
 عدالت بوز مٹھ تختس طبل وین
 بز آرمی حالہ اکے نالہ روان
 عزیز جان ڈول ہم ہے عزیزو
 ٹکان روشتہ ڈولم کاتھ سوئس
 مے کر زونم سہ گو بزار مے پیچھ
 تشدد فرماں مے موئم نہ افسوس
 لئس کیاہ راہ طالع زاہ نہ پوروم
 درو گوہر سوئبر مت راوہ روم
 سوئے تاوہز کر گیم دھن کرئس
 سوئے دائے بہ مادوہ فر ڈولہ برئل
 بہار س مے توئے کو رٹم زمستان
 بوہورن خستہ کرئس بوہورن
 ستر گیم ظالمس روئس نہ انصاف

۱ شکارا ذالہ لوگت راوہ روم
 سوناہ سامتا سہ مٹھ سہ چھووم (ن ۱۲۴۸-ن مجبور)
 ۲۵ ساس (ن ۱۲۴۸) ۳۰ تھ مٹھس کینہ چھینہ

دمس فرخ یاد بوزیا نامیوئے
 ژوالم دل تووہ پھتہ کرشم جدائی
 دوپس دایوسنس چھے مول کنس
 دوائے صبر عشق آہ لکس نے
 ہیشن ہمارہ خود کینہہ ژوہ نزلے
 شباشب خود مروس نرسمو خبرگے
 بہ خلوتہ گوریکان در پیش مریم
 مے بوڈم آہ شیرین از دبارہ
 بجان تو قسم من عہد کردم
 ترھی نے خوش تیججا لول بر تو
 مے بوڑتہ سوہ مریم آپہ در جوش
 سوئے ترا دکھ دئے بوشاہ روس
 ہیکہ مادون اچھن تر پتر اکتہ
 اوئن تموہ سروں شا پور دل خاہ
 تر گرتہ شیرینہ ون وہ ذر زبے غم
 مے چھم شیرینہ ہندے عیش منہ
 گیس فلو اپیس نایا دیوئے
 مرش بوکر س نہ بے وہ فائی
 منس چھے ژور لادیم دمنس تل
 یلا جے ان عکس کینہہ لکس نے
 مددین داکہ بیہ پرائہ شائے
 ژے پیچھ شیرین شیدا در برگے
 بوڈوئے آہ چوئے کاسہ ہم غم
 دویم کتہ شایہ قافون کیا چھ چاہ
 بہ عہد تو بگرد او نہ گردم
 کنیزن تر کنیزاہ آہ کینہہ کو
 دوپن تس خود مروس زنیہ خاموش
 انکھ ماتاب تکتہ جنگس مجوئس
 ہیکہ ما زنیہ پائے پان ذالکتہ
 دلوشا پور ونتم بیتہ کروکیاہ
 مے تس کھوئے موافق چھینہ مریم
 رمنس پانے دے از چھینہ فرستہ

۱ دغائی (ن ۱۲۲۸) ۲ دمنس چھے کھور لادیم دمنس تل (ن مجورین) ۱۲۳۸

۳ دوائے بے عمر (چھن) ۴ جان (قن) ۵ خلوتہ خانہ کو (قن)

۶ جنگ چیتہ مجوئس (قن) قلمی نوہن شیرینہ پتہ بیکہ شاریں و دتہ۔

قوہاں یو دے کریم نے یو دے آتن
 و نس کیہ حال دل آگاہ چھپے پائے
 روائ تم کو شاپرن شیرینہ یون
 بہ نوشاپور توت وائے یو تے بس
 صلاح ہے زانہ گاہ گاہ ماؤ تم رہے
 یہ تم کو وون نے تر از باطن نشو
 رہین بانو مومیم واراہ مے گولیتھ
 پتیم پتھ کو وے وہ ذکر تہ چائے
 دریں مچھتھ سرانے خستہ انگیز
 گوہ ناہ گارن پکا و زالن یہ ورنج
 غذا کیستہ چھپنے والا شیر شیرین
 بنی نا اوستادہ کمر تہ پاؤدا
 دوپس شیرینہ اے فرما د استاد
 و چھن شیرینہ تم کو سندہ قنات
 بہ زاری وون فرما دس تر روزم
 بے آسوس لچ کمر چائی دشتن
 خریدار سس پرن دیدار دی تن
 شتی تھتھ جا پے روزن پیتھ چھپے پائے
 تبر دارن تر پتھ از بیخ تر وون
 بے ترارس پتھ شے بیہار بے کس
 نئے از زلف مشکس یک سر مھے
 مے چھم پترن سگان مولن وان دروت
 پنجم خاری چھم تر کو سوز و صیحت
 بے چھس موصوم طفل شیر خائے
 دزان چھس روز و شب رشتن پرور
 بہ چھس روز رشتن مرنج بیج کجکھ
 مے چھم توت تر پر و داتن باد پش
 دپان پیدا اسپن فرما د شیدا
 شرت سوز و رفت سرنج و دلت شاد
 بہ پردہ سنگ نوون یام تانت
 مے چھم اکھ حاجتھا کو ذکین سوزم
 مے چھم دھر مے شیر تر پر و داتن

عائتے تھتھ جا پے روزن شاہ چھم پائے (ن ۱۲۴۸) ۲ گزھتھ تھتھ شاہ ورن

(قن) ۳ چھاپی نوہ سس تر چھپے بہ مصر غلط پاتھو یکجھت۔ ۴

دویم مصر چھپنے وار دو پھان وھ کلت سرنج و دلت بنوشتہ خوش باد (ن ۱۲۴۸)

کوڑ کھائے واد شیریں تھے دھوئے
 اکتس کچھ تیشہ ٹونگ پیچھے اولاد
 اول برنگ کھوٹن تم نقش شیریں
 پینے نقاشن بے رنگس دیتیں رنگ
 غذا وقت غذا اس صورت یا
 کمر بستہ بہ اُمید وصالش
 اکتس کیا ہٹ گیتو اسٹان کوہ
 و نان اوس پوشیدہ کچھ پیچھے دھوئے
 و نان یار اس کنن گزرتھنا صد ایون
 بہ صورت کھ کو کران صورت پرستی
 کوہ ہن منز و تھڑم سورم چھن
 پھر م سے سنگن منز آب تارن
 پیس پچھ زو کو کم تس کیا بند پیس
 یہ بے رحمی یہ بے انصاف نے یار
 و لیکن تیل کی سیلے و تھ پستی
 کوہن تمکو پار پارے سنگ خاری
 بزمیابی بے رنگین و رنگین
 تے مشہور پین نقش بر سنگ
 و چھان تھو کن گزرتھان اوس محمود
 شدہ خار اعتبار یا مالش
 کوہ ہن منز کیا دیوان برادر تھو
 یہ کیا اوسم سے لیکھمت اوس خود این
 بہ چھس بندہ تر چھک برحق خود این
 بہ مانے پوختہ کو بے خود ز مستی
 دباے چھم نہ تس دھوئے و چھن آتش
 کوڑم کیا خمر سوسون نم نہ مارن
 پیس کن چھس چھان تس کن لیا
 یہ کوہے بے ستوں ظالم بستمگار

۱۔ اذا وقتے (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۲۔ کوہ ہن منز کوہ دیوان رائس دھوئے
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ تھالہ دیوان راتھتے دھوئے (ن ہجور) ۴۔ پشار چھن ہجور
 منزے یوت ۵۔ یارب (ن ۱۲۴۸) ۶۔ چھس تس کن و چھان
 یس چھم و چھان پے (قن) ۷۔ کس قلمی نوہ تس منز چھ امہ پتہ
 نو پشار پیم نو پور پٹھو وہ تھان چھ۔

اِجا بھتھ کو دُعا اے بے ریاست
 دُدن تم کو سُنہ اِجا بھتھ از خود اگو
 سوارے آتے شیریں سارے نے سوتو
 سوہ شیریں بار فیضان وند پساں
 تہیں تانت ز قس پیو یار فرما د
 وچھن از کار گوشت کار فرما د
 وچھن صورتہ پنہ اس نقش برنگ
 تہن فرما د چوں گل دستہ از فاک
 وندے بوسہ شے پادن پیچھے پکے بو
 شے کرے میا نہ با بھتھ یز ملا بھتھ
 یہ کیاہ او مے شے میا نہ داد لانے
 کو د دیت مے اذ پیچھے جنگل منز
 نہ پکھنا شر بھتا از جام شیریں
 دوپس شیریں اے فرما دانا

ہوس شیریں کو فرما د چھن
 رنگ مطلب تہی تس کن رو اگو
 تن تنہا گئی زنی در آتے تس سوتو
 بہ بھتھ بر مسند خوش اس خنداں
 دس تس کو وچھن بو کار فرما د
 دتن فرما د ہے ہے داد و بیداد
 محضون یکسو گندہ گل گوں شریک
 نہ شیریں دچھت تہی تر او خضر با
 اچھن کھتہ دستہ گل دستہ پکے بو
 قیا بھتھ تام سوعے رودی ملا بھتھ
 دو دُن شیریں متہ فرما د میا نہ
 کو کو کورے شے سرگردان لکن منز
 دوپس تہی توہ بس چھم نام شیریں
 کوہ ناہ بخشم کر یوے استھانا

عا دارپ نہ سوتو (قن) ۳۱۲ یم نہ شارچھ او لیکس فہ سخس
 منزے یوت ۳۲ پنہو (قن) ۵۵ اچھن کھتہ استہ گل دستہ پکے بو
 (قن) ۵۶ قیا منز تام روزم سوعے ملا بھتھ (قن) قیا منز تام روزم یز ملا بھتھ (قن)
 عا کو د دیت مے شے منفرت جنگل منز کو کو کورے شے سرگردان لکن منز
 (ن) ۱۲۴۸-۱۰ مجبور ۸۰۶ شارچھن ۱۹۴۸ منز

و لو بیچارہ فرما دو خبر بوز
 دوین ہمت یہ کیا سن چھن بوز
 پو دو دوہ یا ونی دوہ فی گامہ پھیلتے
 یہ شہباز اثر لیتے کو بر ہوئی
 روان تہو نالہ روٹن نقش شیریں
 سن، اللہ کوڑن لوین کس ٹونگ
 خبریسی و آثر بر شیریں و غم سوز
 کنین منز بر سواری آری لار ان
 روان کیا ہاں فرما دس روان ناد
 سرو قد سایہ زن بر خاک پیوست
 کو بھٹس پیچھے کلہ پیوستی رنج و دے
 و لو فرما دیانے دوسارو
 و لو فرما د شریعت کس نے منجھم
 و لو فرما د کاترھا سوز ختم نو
 و لو فرما دیانے غم و غم و غم
 و لو فرما د دور سر نو زری بو
 و لو فرما د کیا لوگتہ تے سادے

موعی عاشق شیریں توت زہد
 رفقا چھن کاترھا توت سوزن
 کوہین منز آب تارھتہ گوم پیرتہ
 یہ کٹ کو بھٹس یہ کٹ کر تم حبائی
 زہد تروڑن جسد ان جان شیریں
 دوہ لو پا نو تروہ فی شیریں نیش شہد
 تہمتس شیریں فرما دن ستم کو
 زوہ پھنوں بل کیا ہاں سار ان
 کوہیں پیچھے دور ڈیو تھن موعی فرما
 کلس منز کل، و تھن پیچھے خاک کو
 زپایش خاک بر سر رنج لہ نے
 تروہ تھم کٹ کوہ کھ ناچار مارو
 بہ وقت مرگ چو ختم شربت غم
 زلو نا زور روپ مے، بوز ختم نو
 مے چوئے دود چھم تے لیل کر فی بو
 تے روئے راتھ تے دھمیا کہے
 باری دشمنو دیت ہے تے وانے

عا یہ شارچھ بھاپی نو ستم شیرے یوت ۲ و لو فرما دیو گزھ (د ۱۲۳۸)
 ۳ تے روئے و نیو دوہ دوہ فی کتہ برے بو (قن)

دلو فرماؤ دادے تا قیامت
 بڑ چائی چھس و لیکن پڑا تانتھ
 بپائی مرصا عدم حساب چھتے بپائی عاشقن مرنر تبا چھتے
 بیا تھوؤ گامی مختصر کن
 بحال عاشقا کنوں نظر کن

وداں رواں فراق چانے رواں چھس فرم یادو
 دلو فرماؤ دے پیتہ دے نادو
 کھنان کوہ مرنر لکھن ہٹھ گئی و تہ کبرے استادو
 کھٹے ناپان پن ہاؤے تے پیتھ مارے بو
 نترہ اس شہر ماسنہ کرن دھن فسادو
 پیتہ تے پیتہ دے نادو وہ لو فرما دو
 زبردستے زور اوارے سدوق شمشادو
 تبر دارن تہ تھ ترو نکھ خبر نا چھم کی تہ
 قبر تہ تھ خبر نیم گڑھم نادل شادو
 پیتہ تے پیتہ دے نادو وہ لو فرما دو
 ٹوٹے جانے سانس مور گوم سنگین دل فولادو
 گو نگہ کو ستورے بن نائے شو نگہ تے نیش

عایہ مول تہ تہا در با تھ چھٹا کس اڈیکس قلمی نو سٹھ تہ مجبور لایبریری
 ہندس نو سٹھ تہ یوت درج . (نامی)

بے کس مول موج آدن باجے بے کس تیرے اولادو

پچے تریئے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
منے خوش بو چھلے اکھتہ کھور شہلہ نگرادو
وے پانس شو بلجامے وہو لو کامیو کر

ترے نا وعدہ دلے نا غریب نامرادو
پچے تریئے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
ڈمرو دیکھ چھمے چون موجھتہ منے چھم چاہے کھو جادو
متو مرتم کھتا کرتتم سکتا کرتھی منے
ہتو وچھتو پتو لاکن ترہتہ منے کیاہ اسکو دادو

پچے تریئے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
اپیزو دتہ دے شہن کوڑتہ تنھتہ اعتمادو
ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ
اوئے مویاد منے چھم دشمن کوکھتہ میو دتے سادو

پچے تریئے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو
ٹکان آیس بچاہے وپرے پکاں لو بسم پادو
کھپکاں افسس منے پیا شوق وکانہ کیاہ کوئے ترہتہ
فندہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ ترہتہ

پچے تریئے پتہ دے نادو وہو لو فرما دو

دوہ کھے دادے دُداں دُداں لہ پکان شرتے مادو
 سوہ کھے مارو بچھت ژؤل ہنم موہ کھا مادو توستے
 روہنس زردی پھیراں داد ستر گناہاں کیتو بڑا
 پیے تپے پتے دے نادو وہو لو فرما دو
 دوہ کھ تے دادی ڈیشاں عاشق نشان شینہ کیو دو
 دشتے موہ ختہ درے تار یوس باو اسہ اکھ دسا دو
 لو لے جانے رواں محمود دواں چھے فرما دو
 پیے تپے پتے دے نادو وہو لو فرما دو

۵۰

دپان وہ ستاد یا متھہ مؤد فرما دو	تیمس شیرینہ کوتاہ گوس بیدا
چھوٹے لہ دوہ کھ تے دادی لہ ناوان	کنیزے داپہ آسے سوہ لہ ناوان
کفن پیریتھ دفن در گور خانے	کر ن مال و خزانے خریج پائے
لو دُن اکھ آستانہ عاشقانہ	دختر نس فرس کو نہ نس شامیانہ
غیر دارو خبر نیہ پادشاہس	و چھو کوتاہ ستم گوبے گواہس
نہ نس شیرین نے نس جان شیرین	وداں گویا دے دادے مار بیکس
خبر بوزختہ تہ بیجا گوسہ خومرو	دو پین شیرینہ نادی نامہ لیکھو تو

۱۷۱ شہ ہمارہ بچھت ژؤل لم (ن مہجور) ۲۷ دوہ کھو دادو پشین دادو لہ
 ۱۷۲ القصہ (اڈلیوک فوہ سچو) ۱۷۳ سچہ شیرین دوہ کھ تے دادی لہ ناوان
 (ن مہجور)

جوانان پہلوانا مؤذ فرماد
 بظاہر گوئی پہلجہ خاک با خاک
 رفیق کیاہ شفیقا اوس غم خوار
 جفاکش دوستا اوسے و فسادا
 بہ رزمہ تیر غمزہ تس تیر جھٹہ کو
 پناں در لہجہ عشقت شدہ مست
 تھے چھ تار پر سے ماچھم سوکھ مبارکھ
 کوہس پہلجہ داڑھس تار پاستی
 بہ آسے پانہ بر تل باو تم رے
 کر جھٹہ تھے ہمار تہو ہنس زبانی
 مڑھٹہ چھکھنا تار زان قدر تھمھٹہ
 قضا تس تھے بہ باڑی پان ہونھٹہ
 بہ باطن تیر چانے ستور دین جان
 بظاہر مؤذ چانے تیر سستی
 تہ چھکھنا آسمانج تار و زو مل

مرو انجہ کر کیاہ آو کس ناد
 سین مشہور عالم عاشق پاک
 اکی دیہاڑ چانے گو سدا کار
 نف کیاہ اوسے مؤڑھٹہ تیر پست
 اوارہ سخت بیچارہ مڑھٹہ کو
 برک غمزہ دنیا رخت بست
 خبر کیاہ چھکھنا تار پاستی
 تہ تنہا کنی زنی دایہ سستی
 بہ کوڑھٹہس تار تھٹہ لے یار بدھٹہ
 کوئے چھکھنا تھٹہ کلن زنی شہ مانی
 مڑھٹہ دھوہ زنی روز کر خونی زنی
 گیکھ راضی غریباہ مار نووھٹہ
 بہ ظاہر کیا چھکھنا نالان تیر وان
 خبر کیاہ چھکھنا دھوہ زنی مار کھ تیر کستی
 تھے ستور بخلاص تھاوٹن عجب بھل

۱۱ ازیں گنیاہ فانی عاشقی پاک (ن ۱۲۴۸) ۲۷ بہ فار جھٹہ مؤذ موتس
 آرنو عار (ن ۱۲۴۸-ن مجبور) ۳۷ یہ شار چھٹن مجبور ہنرے یوت
 ۱۲ کنی زنی دھوہ ہنر داسے کا تھہ نہ سستی (ن ۱۲۴۸) ۷۵ بہیں در ماتمش
 اکنوں چہ دانی (چھٹن) ۶۷ باصلن (ن مجبور) بہ اخلاص (ن ۱۲۴۸)

خودا ہے زاہد کستین گزبھہ بسمل
 نہ چھس زانان کھوئے فراد بدوش
 بدینا کاٹھہ تر یوڈے کاٹھہ مارے
 دو کھس بہ چھک تو ماتھو جامہ میرٹھ
 لگی ماتن ڈلی مادنگ روہسار
 غنیمت چھے پن دم غم سا کھے
 وصیت چھے نصیحت آبہ ہی چین
 خطک مضمون بوڑھہ کو تبس شس
 تلن فراد ہے ہے زار حتم تن
 مے اوٹھم خہ سرڈن در دل موٹھ
 بہ تر اوٹھ و چھتہ کم کم زھاٹھو غم
 تبس تو فنیق پیو نو ترھارے مے
 نوہ داین بوڑھم تے سوز غم و سن
 و نے کیاہ کورے پیٹھ تمونیک چین
 اپز دون ہس تہ ڈیت ہس اوہلاف
 دموہ شیرین بوپ ہس گتھہ تر لٹھ کوہ
 مے گو شرتھہ میا نے ختہ اکے

مرکھ نے تس ہر کھ نے زہر قاتل
 پتیم پتھہ گو ویکن کر تہ دوہ ذکوش
 قیامت نام مے چھس اٹھ بارے
 پیسی نازاہ تر دوہ ذکوش پتھہ
 ہلی ماقدہ تر لی مادنگ یار
 خہ شے چھے یاوہو ماتھم سا ہے
 مے کر بس دوہ ذکوش تے دن
 اچھو پوک توں زخمیں نوں پتھس
 مے نوڈم یار یوڈتس اوں شمن
 پے اسیس سخت لچ مے تر خہ مے پتھہ
 پے کر تس خار اندر غم گرفتار
 نہ شمشیر سستی مارے مے
 ملائیک خصلتھا با آدمی پوس
 کھن تمھو حوض اوں تمھو شیر جوبن
 بستگر ظالمی مے روڈس ہر انھن
 کوہ مے تر میا نہ لولے مارے تر خہ
 توے تمھو مارے نوڈن فتنہ اکے

عا پے شار چھن مہجور تہ ن ۱۲۴۸ شہرے یوت پے شار تہ چھن چھا پے نو شس
 منز ۳۷ فریاد (ن مہجور) ۴۷ فرستاپاک بازاء آدمی پوس (ن مہجور) پے نو شہ
 چھن ۱۹۴۸ اتن مہجور شہرے یوت

کوہ میں منز خاصہ تیارن جوئے تیر و کھتہ
کھتہ تھاقون غریبین برونہ تھتہ تہتہ
کندن دامن و دن چھس یار مودم
وئے کیاہ یار داودار مودم
مزن چھے سار پنے خاصن تہ عائن
تہندے مزن سہتی لہج سہ پامن
نہج کھتہ کیاہ چھے کر مژ او ستادو
پرس بیٹھو گیول تس پانس کر گن
بہ چھس غلکین سہ چھا بے غم دیوان لاف

شہل یوت واتہ بے شک واتہ توت تاف

مژ کھتہ گے تس تھتہ خوتون مریم
تہتی تھو خہ سرون رٹ تاتھ غم
سہ مریم دہترے شاہ قیصر کرم
چہار دہ سالہ وارتھ مودہ پہ مودم
شہزادہ تس زاو طالع بدستار کن
دیان شیر و نہ نامش مول مود کہ
سٹھٹھاء محرم تھس در حرم اوس
میان سرو نازان خہش قدم اوس
نگارے نازین و شوخ طراز
عزیز و خہش تیز و محرم راز
سہ کھس منز پیوس دہ کہ بے وار کیاہ گو
تہندے مزن خہ سرو خا کیاہ گو
خبر شیر سہر تاتھتہ یام بوزن
شہکایتھ نامہ تازیہ نامہ سوزن
خود دایا ز تہ تھاقون شاہ خہ سرو
چہ شد از بورتان پوشا خطا کو
مودہ یی اخلاص منداہ خاصہ مریم
گئی ساسس کنیز س خاصہ کھکم
وئے چھے خاصہ سہ ساس و نہ ترے
سمن بر ناز پستان رھہ پہ پترے
سہ کھراہ میانہ کھوتے اس تھون
تہندے مزن کیاہ شہیے یوت پیوے

عرب غلکین سہ بے غم چھا دیوان لاف (ن مہجور) عا حرم خانس
اندریس محرمے اوس (ن ۱۹۴۸) ۳۷ پہ شار چھپن ۱۲۴۸ تھون مہجور منز

نہ تیں ذرا یہ پار اُدھ پکشتے
 شکرت پیشہ سہ خور سرد آب سچین
 کنیزان نصف نصف پیشش تیارہ
 کرین شادی برسم خود سکر دانا
 کران عاشق تیں عاشق نواری
 کران نیاہ اُسی تم برمسند تار
 زبردستی کران گو پہلوان زہر
 ز اُلساک دوا در قوت باہ
 شاہ اکھ کتہ دے کیا خوش شاہ
 شکرت انبار در بازار باشد
 نبات و قند شکرت بادشاہین
 کران اُسی پانی پاش شکرتیم مال
 کوہن شیر پینہ نشے دگر شاپور
 ہمتا پور میونے کرتے چارے
 پہنچ سچین دل او زم گونا

رہا باب و موعے کہا تونے تو شیش
 بہ متستی ہوش دل بے تاب سچین
 شکرت خوش سپینو با شاہ مزادہ
 بخسودتہ پہلی یکجا محل خانہ
 سپینو مشغول در عاشق بازی
 نیاز و ناز و غمزہ عشق پر دوار
 دل خود سرو تو کے از شکرت سپر
 مقرر شب ز باد گاہ با گاہ
 پیکان باد صبا متھو گشت نیاہ گو
 مگس با مور شکرت خار باشد
 شکرت چینی مو اُجیب چھے سپاہ
 دل مغرور شیریں کریم میل
 بہ تنہائی تمس شیرینہ گو سکر
 بخت شیرینہ زو لیس عشق نارے
 تمس شیرینہ خود سرو یاد پہونا

عا پتہ چھ قلمی نوہ سخن منزے بوت ۲۷ تیں ایستادہ (قن) ۳۷
 آہ خوش با شاہ مزادہ (قن) ۴۷ کرین نیم حضور برسم آن زمانہ (قن)
 ۵۷ پیشہ چھپنے چھاپی نوہ سخن منزے ۶۷، ۷۷ نیم نہ شاد تہ چھ قلمی تو تمس
 منزے بوت ۸۷ قند و شربت (قن) ۹۷ نیم دل تیں سائل (قن)
 بہ نسبت سنگین دل من (قن)

بہ چھس تھو سہ غولہ لام زہریدہ خاک پائے شیریں آفریدہ

۳

راڈ لیکر قلمی نوحہ سچ پیچہ نقل کرینہ آیتو سہ ماٹھ شاد
پین گودنگو تہ اند کو شاد راوی ہو چھہ میانہ حساب چھہ
پہنیز داسے کتا بہ منز پیتہ بے سا

یوڈن ژٹے ماسے اسی میاؤ در دل
بہ چھس یکس تر چھک شاہ جوان تخت
ژ اوٹکھ ست اندر کار دسیا
کتابت چھاو تو شیرین ہمتہ ناو
شکر تھاران دوٹکھ الصغیانہ
کسین سہ تر خیال چھک شہ روز
توے یو ناہ چھل کر تھس لکین منز
دو پئس تھو غولہ سون چھس خاک کوٹ
کرٹم یوڈے شہنشاہیں بظاہر
تر بوڑھ آہ در گفتار شیرین
غرض کیاہ چھہ مے سستہ چھکینہ نیرن
بہ درایس کرانہ یوڈے لون پورم
خدیجک عشق یوڈوسہ چھیکس آم
داس پیچہ بار غم یوڈے سبھا چھم

کڑھے نامہ تو آسوخ پانہ در دل
بہ کسٹ بہ کٹنر وہم تاج تے تخت
بہ مشراو تھس یہ کیاہ کوم واہ ویلا
یوہے چھہ یس چھہ کوہی لے مٹراو
بہ تھاد تھس خار کاہر تھتھ مکانس
دزان چھس بہ گلان چوں شمع دلسو
کولم مے شہرہ سستہ مازتے کٹنر
ژٹے کیاہ غم چھہ کولس چھس مٹ
شبابو ژٹے سوا اوٹس سار فر
وڈل انوس مکن تانہ کورن چین
بہ چھس آوارہ ڈر ہر بار ہن ہن
مے کر زونم ژٹے مے یار دورم
ولیکن دینہ ماشہرینہ مشردرام
ولیکن دینہ طاقت مے سوروم

مٹے مہر سے بے یو دے پادشاہ چھک
 سپن اور دے خود مرد اور غمگین
 ز سرتا پائے تم کو سہ سدا گوس
 بہر گونہ سچھا ہادیہ تر
 بہ لشکر باد غمختن دوت قبل حال
 گیس از براثر پائے پیش شیریں
 پرن پیوست کدیا مس زار پائے
 وئے کوتاہ مٹے کشتیاہ زار و ز مس
 برو نہی او سچھا ہوان لیکن
 مسافر زن نیمبر کو نہ تھستہ حق
 ز شے چھے مولوم کیا کور مٹے تمسخت
 دپان چھس بار دیگر گزہ نہ نش
 دوئس تم مشاورن اے شاہ شامان
 سچھا غامی یمن تیرہ چاہہ پایتھ
 تمس کوتاہ چھ چوئے لول تے لوب
 اول گزہ عاشقی پتھ پان گائون
 سچھا دمو ز روز بے غم کیا چھ پردا
 بہ تنہائی تر و پتھ یو دتھا و تس بر
 ز بے غم روز و انج کیا مٹن چھے
 تے بو ز پتھ سہ خود مرد در شکر غاب

گزہ ہی نو کینہہ تر جاہل کیا ہچک
 سکھنے یام بو زن تلخ و شیرین
 ریس نامہ پتھ پھیر پتھ وچھان اوس
 بدان اوس نالہ بدان کو بہ لشکر
 اوئن مشاور دون نس سور احوال
 سچھا دچھمزد وچھم از دین و امین
 زہر لفظ سپن چوں غمہ شک خائے
 بدان کشتیاہ شیعہ حضرات از مس
 تمس انصاف کینہہ نہ گوس غمگین
 بدرا تس زانکہ دوستے کتہ تھو و نس
 مٹے کز شاہ اس تم مشور از رفاقت
 گزہ چھمن کا نہ تر یاد اوند و تمس
 تمس دودست جگر چھے سورستان
 ز شے نش تے چھس دھے لوگت شیکھ
 تمس چھک تاج بر سر عالم شوب
 دو دم گزہ ہمدلی عاشق زالن
 زانے آسہ و ارادہ مرد و پشور طے
 گزہ بیتاب جانے دار کس لر
 رماہ کہ صبر شیریں و اتر پائے
 پتھر شوبک مست کو مت از مے ناب

دیان استاد میل کشته در او خمه سرو

دلش شیرین کینه زیر و زیر گو

پلن چھوون کله چھوون کلس پل

دلش رو دس نه صبر و مهر طاقت

و دوان کینه تنس پسته تراوان زوار

و دوان در خیمه کینه اوس ساز و نظیر

نیر از خیمه تامت در اوستا و د

گیس یو دوسه ز ملک خویش اخراج

کو دوسه یو دوسه دل و جان چون تسلیم

لیخته یو دوسه تر از بخت شادمانی

ز غم یو دوسه گیس افسرده چون بید

ز تن پخته لاران گیس یو دوسه لته دس

دو دس شامن قهو و بخت ما زاه تر منظور

به گزیده مغرور خوبه چھے تر شکل

و دس شیرین کینه چھے دل و دوان

کو دوسه من جان شیرین سینه

سپاه به بخت پھیر چھک بانه دس

یخته اوس که همیشه نشد و کشت

کرین بخت مہر بانی از دوباره

چرا این نعمت من نیم خام است

ولیکن دوسه ما چھس کا نشہ حجاج

ولیکن دوسه ما چھم کا نشہ ہمہ ہم

ولیکن دوسه ما سوزیم بومانی

ولیکن دوسه تر از دوان به خور رشید

ولیکن دوسه منوشتن و چھنہ الماس

کو دوسه از رنج گل تامله غم سوز

کوتھا قضاے و بخت رختن تر و د

چھ شکل آزموست آزماون

لکان چھم کینه دانه بخت فیروز

من بخت قهو و بخت به چھس تر نشہ است

سپھا به مہر سوزندہ جو آتش

ولیکن خستہ ران کا نشہ نه چاره

ہنوز این صحبت من ناقص است

مے پیچھ دوئے بلا شک دوتے راتھ
 مے کورنم ویکھ چھم نا نیک دلیر
 خوش چھے رانہ کو کھدیا رکھ ملائے
 گئی کتھ موعه مختصر چھے بوزاے ثراء
 سچھا تئس خود مر مں سپدیو ملائے
 دو پین شہر سپہراے شوخ استمگر
 اندر دوسم مے چونے لول ستیرینہ
 بے مشراوتھ ژئے کور کھدیا فراد
 تھے پتھ خاڑی تھجن کیراہ غریب
 اندر دوسم موعه مختصر لاکھ مند فراد
 دو پین تئس خود مر مں چھینا مر مں یاد
 بے غم یو دوسے مے پتھ تھ تھ تھ تھ تھ
 عجب استاد اوس در کار ہر فن
 دوس سپنے یس سچھا بیار بکار
 ژئے اوسے میں غرض بوموہ و الہو
 نہ مریم نے شکر دارم تمنا
 تمنا چھم تھند کر پان مادہم
 بہ تنہائی ودان کیاہ اُس شیریں

جیتے ووعه ذہن لوتھم پانے مکافات
 ژئے رشتے میں ہمشراو مے بار دیگر
 یو دن بوز کھدیا والدہ پان رالے
 کرا بوب کار بد بوزاے بوزاہ
 ہیشو تئس دانے بیان ہچھوں گلالہ
 دوسہ مے لوتھ کتھن مہند زخم خنجر
 دھک سمہ کھ راہ و دوسم راتھی نہہ
 مٹھٹے لے ژئے لوسے رانہ چھے یاد
 ژئے پین پر بچھ ژئے تھ تھ تھ تھ تھ
 اُسہ وں ناہ زولکھ کور مختصر سوار
 مے چھک پائے ودان در عشق فراد
 دیکن مے مے اوسم آدم تھے
 کھسپتھ مے نیش و تھ تھ تھ تھ تھ
 کیس روز اول رسوا مبارا
 پتولا کن بے سمہ ندر ناہ زاولو
 ز شیریں یک نظر دارم تمنا
 رشتے ساوم تھ سورسے حال بادہم
 سچھا آوارہ گام تر سخت غمگین

خمہ داوندائے چمچم نو کا تھہ تر غمخار
 بہ چمچس بے چارے کس زار و ایتر
 ز صبا خوشی^۳ چمچس آوارے گا مثر
 پڑ چمچم در پناہ عصمت خویش
 شمع زن بود زن چمچس در تب تاب
 مے چمچم مسخر و سرکش^۴ مے چمچم
 جہانی اُس لے پڑ سا پوشتن
 دُون تسم سمنہ اجا بختہ از خود اگو
 کرن بر بند کھر بر بام خانے
 بسا ز ناز و دامن اکھ اُکس کن
 و چمچن دروازہ دختہ متعہ و مت کینر
 کنیزاء اکھ اُن پانس نشے نام
 "کنیا کیا دپٹھ شپریں مے اندر
 اندر آتھہ گڑھہ دیس سا فی سلاہ
 غریباہ چمچس بے آمت گریہ نیریتہ
 چمچے ترے لول مے چمچم بڑھوتہ

سپہ باب روز تم دعو فی بوز تم زار
 گیس شرمندہ پائے خار و مضطر
 بہ دست دشمنان لاچار پے اثر
 پڑ کر تم پردہ پوشی چمچس بہ دلریش
 نہ چمچم آرام روز و نئے بہ شب خاب
 جوانی را پریم مے و چمچے کس بختہ
 کرے کیا نا فی رزورس چمچس پوشتن
 سونہ نختہ فول چارو سہی آونہ سرو
 ستھ سہا نیہ زلفن کرن شانے
 دل پر ویز وادہ شاہ سپین
 پڑ دپٹھ شاہ کوت اور دہل کو
 در پین تس و نیتہ احوال دلارام
 پڑ دپٹھ کیا ز تہہ دختہ حقو تم بر
 شہنشاہ چمچس نہ چمچس کتر غلام
 دیس ییتہ روزیا کرے کترہ پھریتہ
 کتر دروازہ کرے کترہ پائے دپٹھ

عا درکار (قن) ۲۰۳۲۶ پیم ترے شاہ چمچ قلمی نوہ سخن ترے یوت
 وہ فکے اعسم مے لے عرش سور پوشتن (قن) ۲۰۳۲۶ شار تہ چمچہ اولیکس
 نوہ سخن ترے یوت امہ شاہ پیم کاہ شاہ چمچ قلمی نوہ سخن ترے یوت

تُوڈ چھم کر ہم ناکینہ نہ جہراہ
 وُنن پانام او تمہ پیش شیریں
 دِوین تس گزہ نہ پھیرتہ پیش خمہ
 کنیزے وار پانچھ سوئے بجاؤں
 زباں مژدین سپہا در عذر غاہی
 دیتین در باغ تس کیت چیمہ شوق
 سین استام خمہ مرو دست بستے
 وائے مانے و نم در بستہ تھاؤں
 زخمہ متھ غار حارن و س نیرمال
 و نم وہ فی کیاہ کر دیتھ چار باڑی
 نہ اصل پور تس سین سینو جف
 عجائب مسند ابر فرش زین
 تسمی شہزاد پھیرتھ گو بشادی
 ہمہ شاہن عالم رو م تاشام
 رہمن مژاوس شہزبان شاہ خمہ مرو
 غلامان دکنیزان ناز نینان
 بیکس یار خمہ دشا پور پرفن
 بوجل دوس سپن خمہ دم وشاد

سپہا چھم لول کور نم ہول واراہ
 سپہا گئے شاد کیشاہ اس غمگین
 مبادا خاطرش او زرد ماگو
 یہ کینترھا بوڑنئے تمہ خمہ مرو
 خجل کر تھس بہ اندر بے گونہا ہی
 اکرک اکھ دور روزتھ اس شوق
 بہ کور نس چانور لفن دل شکستے
 ترے کیاہ او سے مداسے کورنہ باؤں
 کھو تم تقصیر کر تم مانچہ فلحال
 دوپسر شیرین آہم ماباڑی
 سوائے مومہ میلن مینون چھا مٹف
 پہتھ برنیش زر پرویز و شیرین
 بشادی کر نہ ملکس مژاوس
 ارن سالس خلا بق خاص تے عام
 عجائب اوس سپر تھ خلعت
 قدیمیاں وندیمیاں و شفیقاں
 رہمن ترین ترے کنیزے خواہ
 مگر بیچارہ بیکس مود فراد

رباب و ساز دوین شاد دیا نے
 زینٹ منز باگ اندر خانے طامس
 کنبیزاں و عزیزاں خاصہ خاصے
 عجائب اوس کو رمت فرشتہ زیں
 زلف تر آوختہ اویزان تا بلامن
 زجاو کینہ سیاہ چشمان پر ناز
 کماں ابرو کرن کش غمزہ پیرن
 خدا گشت جاں ستانی تیر مجبگان
 گوہ دابس بیچہ ز سو مبل دستہ بستے
 بحال خویش حاراں خال رخسار
 گنڈہ تھتہ تس تالہ کیسو والے والے
 کتن کینہ فکر و ن چھٹی پھٹا چھوٹا
 پس سرمشک بر کو کل ہزاراں
 بلور سے کھوئے گردن صاف دارا
 نین تمکو نعوہ سرون شہرین خانے
 و تھرتس خاصہ مرض طامس طامس
 اتھن کینہ پیالہ مسجہ استاد آئے
 بہتہ بر مسند خوش شاہ و شیرین
 بلور چ تن تمبن ہند کے غولامن
 ز غمخواری عمقر عشوہ پر داز
 گز احسن مارن فقیرن گوشہ گرن
 سہٹا تر کو تیر نوڑک نشتر جان
 پریشاں امو بلبل دل شکستے
 دل دشمن کوزان از رشک در نار
 جمن مژ حالہ بگو متو ہرنہ و زائے
 عیارن گزایہ مار تھ دل توان ہوش
 شکار دام عشق دام داراں
 تے تس پوختہ کارس موختہ ماراہ

۱۰۰۰ منز باگ (قن) ۲۰۰۰ منز باگ قلمی نوہ سخن منز ۳۰۰۰ منز باگ
 چھپنے چھاپی نوہ سخن منز ۴۰۰۰ منز باگ کینہ تمبن ہندی غولامن (قن)
 ۵۰۰۰ منز باگ نوہ سخن منز ۶۰۰۰ منز باگ بخیر (قن) ۷۰۰۰ منز باگ
 شاعر چھپا دیو کس قلمی نوہ سخن منز ۸۰۰۰ منز باگ یوت ۹۰۰۰ منز باگ
 (قن) ۱۰۰۰ منز باگ شاعر چھپا دیو کس قلمی نوہ سخن منز ۱۱۰۰۰ منز باگ یوت

دو چمن ترس آید برین شیرینینه کھوئے
 دو شیرین نار سمیں در کنارش
 بتن راحت رسان آرام جانے
 لب شیرین خندہ گو شکریز
 تماشاہ و چستہ میاں جس خندہ بانس
 سپنہ تم جفت دوشوے کے درخ
 بہ گلشن غور بخیزے بے خار دیو گلشن
 سپنہ بر طاق سپیں جفت باو
 نساید کشف حال عاشقاں کرد
 مئے شیریں جیتہ تم کیہ بیتاب
 تن طناز پہلوتہ دوش حسن
 دلس گرمی گیس از نار پستان
 لب شیریں طلب دار لب شاه
 لب شیریں خندہ گو شکریز
 لبش بر لب نہادہ رے بر رے

بسپا کی صاف ہر آئینہ کھوئے
 دو صد ہمیں محتاج انارش
 میان پیر ہمن نوزک میاں سے
 گوہ لاجپو پاٹھو زن قول شاہ پریر
 دوائے واصل لاگو لالہ باغس
 ملن از خان نعمتہ پائے سر پوش
 کھٹکتہ ترس گنج بہ شہماں دیو گلشن
 بسفت آنکہ در ناصفتے او
 بہ خلوتہ آنچہ میبایست اں کرد
 سپنہ جم غار تم بر فرش کجباب
 شہتہ سپنہ بسپنہ ناز ہمن
 بہ تابستان چرخہ آید زمستان
 دل شاہ غرق چاہ غبغب ماہ
 گوہ لاجپو پاٹھو زن شاہ پریر
 رخصت پیچہ زلف سبیل مئے برے

۱۔ پتہ شارچہ قلمی نوہمیں منزے پوت ۲۔ دو ہمیں نار شیریں (قن)
 ۳۔ بدن راحت (قن) ۴۔ سپنہ تم مست مستی آید در جوش (قن) ۵۔
 بہ شب بر (قن) ۶۔ ہر چو می بایست اں کرد (قن) ۷۔ پتہ شارچہ قلمی
 نوہمیں منزے پوت

نہ زنِ حسدِ نجس را چہ شہسوار
 بہ خابِ ناز شو نگہت یار با یار
 بہ صومہ جہت عاشق و عاشوق کے طاقٹھو
 بہمنِ دہن کیونتر کالاگو امی پاٹھو

اے تے خوسروس شیر و یہ فرزند	سپن بنوے خوسر و تمو کو رن بند
کرنی اسیس غرض شیرین پائش	لہن شیرین دھو مرو قادیان
کتیزن تے غولامن دوپن شامن	گرنہوا مشب خلوتہ خوش مکانن
دراں شب شاہ شیر و یس حسد او	اقتس کچھتہ مہتہ سہ خنجر دار کبودا
و چھن شیرین دھو مروست خاب	سہ سٹھا مدھوش گا متوا ز سے ناب
خدا ناترین از خود ہم بتر سید	زہبیت ہچو برگ بید لرزید
خنجر دتن مایس زخم کاری	جگر ڈوٹ تے سپن تے خون جاری
و چھن تمو خوسر و یہ کیش	وون آس نیم گشت کس ملے تریش
دوپن شیرین چھم در خاب شیرین	یہ میونے حال ڈپشتہ گرنہ غلین
پنن غم چھنہ امو سندھیم یوان عار	اما از خاب شیرین گرنہ بیدار
لو یانو ژسے امو مرنے چھے	قیامت نام دور بر زرنے چھے
سے ڈپشتہ پان پن مار پانے	بہ امو سندھ پان مار تھہ مہک پانے
دوان تے جان شیرین دراو میرن	ترنر شیرینہ لوگ از گے مے خون
یمبر زول چشمہ تاکتہ مژداوین	ودان تے خوسر و مہچھ کچھتہ تھان

عیا بہ شار چھن مہجور منزے یوت عیا بہ شار چھن نو سنے مہجور منزے یوت۔

زمر تا پای دیو نمکین غرق در غم
 ہون مومختہ کوڑن فرکر یاد فرماید
 لعلے منز لالہ رویو لہو ناوختہ
 نظر کرتی مژرتی چشم بادل
 بے افسوس چاؤ چانے یاد ہون ہی
 مئے و نغم یاد میاںے واروئے
 بہ کس بختو ساسی بدی سامان شیرے
 سپاہی کج کلاہی پادشاہی
 ہیکل زئی روس روزتہ وہ ذی دنیا
 جلیق سین دیدہ وار پیو تا بچہ
 چھوٹن خور موٹن تن مشک کو
 زور زیور خزانے مال و اموال
 گئی زئی خور سروس سستہ کن گتہ
 پکان مومختہ چھکان توت اتوون
 ممکن خنجر دین بر سپنہ داریتہ
 خلافت حال دیشتہ اسو نالان
 نہ شیرین نے سہ خور سرونے سہ فراد

و چھن تن اس لچ پڑوون آچھن
 کوڑم شیرادہ شیردین پر بیداد
 زوہ لے آئی دلس منز باگ ساوختہ
 کوٹو، نو لہم مئے کوڑتھم منڈن شام
 ژئے روستے بر گیس شراون پیو ہی
 ژئے کوڑنے کوڑ جگر س پار پائے
 گیس دیوانہ ژئے پتہ یار نیرے
 سیاہ چھے چشم آہو، خوش نگاہو
 ژئے تروختہ کتہ دوزے بندہ برجا
 کین تن سستہ سستہ خستہ تن صاف
 دوون تن بافتے بنکالہ پر نور
 کوڑن سورے فدائے یار دل حال
 دزان بیچارہ در نار مومختہ
 پتھر تروون لرے تن پان سون
 روٹن سپنہ سپنہ سخت چارختہ
 سین شیرویہ شیر خجل و پریشان
 مگر چھے عاشق ہنیز اکھ کتہ

عاریہ شاہ چھین قلمی نہ بخش منز ۲۷ گئی زئی گتہ کران تن غور سوس پتہ
 (قن) ۳۷ پشیاں گوٹہ شیرویہ بہ ارمان (ن ۱۲۴۸)

چنین واجب بود در عشق مردن . بجانان جان چنین باید سپردن

غریق رحمت یزداں کسے باد

که کاتب رابع محمودی کند یاد

شیخ صنعان

حمد اے تس ذات پاکس
 چھہ حمیدیتہ بہتر
 یوڈوے بوز کھ کئے
 مشہور کو شیخ صناع
 بوڈ اوکس پیرا کاہل
 درخاب ڈیوٹھن پوان
 از خاب سپن بیدار
 یارو کاٹہر ہو مین
 خاب چھتہ خالی ازمانے
 شکر تو تہ گزھو در روم
 وایمور دیت عرفاں دیت خاکس
 صلوات بریغمبر
 عشقن نوکٹاہ وئے
 عشقن کورسہ ہاران
 پیش آس عشقن منزل
 زن پتہ تلمین سجدہ دیوان
 سوہ براون ساری یار
 سے سجدہ دیت کنین
 کیاہ تام چھم ڈکھ لانے
 تاہ پیر کرو سو کوئم

وایمور دیت عرفاں خاکس (نسخہ ۱۲۰۱ ن ۱) ۲ یوڈوے بوز کھ کئے (مروجہ نسخہ)
 ن محبوبہ ۳ عشقن تہ کرون چھہ مناہ (ن ۱۲۰۱) ۴ یہ شار چھتہ مروجہ نسخہ
 منزل سے سجدہ دیت کنین (ن ۱۲۰۱ - ن ۱۲۰۱ ن ۱) زن سجدہ کورسہ کنین
 زن محبوبہ ۵ یہ چھتہ خالی ازمانے (ن ۱۲۰۱ - ن ۱۲۰۱) کیاہ تام چھم ڈکھ لانے
 (ن ۱۲۰۱) ۶ تاہ پیر کرو سو کوئم (مروجہ نسخہ) ن ۱

سٹھ ساس مُردِ خاٹے
 بردان سٹے ساری
 دودھتہ ڈٹے اُصلچہ و تے
 سُلوان تَس موهوئس
 کو چن تو بیسہ بازارن
 شیعین وُچھ موهیہ لڑا
 بے جفت پہتہ بَطاق
 مَسَس والان کسکے
 رُشیل موهے اُس پیران
 رُشیل ماران سمبولن
 سیکندریوگ منز دہ کس
 سیکندری منز میلہ ٹیوے
 تیز کیاہ نوڑک شمشیر
 پیر پتہ خرکو قہ تر عاٹے
 یا پیر لگے ہوے پاری
 دودھ ذی کوئے پکے پتے
 پکان گئے وائی روئس
 تَس ماشوئس ڈھارن
 تَتھ منز آکھ سوجندراہ
 پائے پانس مَشَتاق
 مَسانہ مَس فنگے
 ماران زن شہما زن
 گنچہ کراج اُس گُلن
 سوجنی بڑھ بیس چیلے کس
 عے داغ لائن روٹے
 از غمز ماران کم شیر

عا بدو ساس مُردِ خاٹے (مرد و نہ سچ) باہ لچھ (ن ژ) ۲ پیر پتہ
 چھ خرکو قہ عاٹے (جبار) ۳ یوہ یار لکھ و نہ ساری۔ سراج دین نیس
 نوہ سٹھ منز چھیلے یوہ یار لکھ با جفت پہتہ (ن ژول کوہ) ۶
 زاول موهے اُس پیران (ن ژ) ۷۔ زن شہما زن ماران (مرد و نہ سچ)
 و یار چھ سراج دین نیس نوہ سٹھ منز یوہ یار لکھ۔ ۹ سوجنی
 تیز چھ کس عا تیز اُس ناوچ شمشیر از غمز گے ماہ کم شیر (ن ببار
 خاں - ن ببار)

خال اوس بمن مژباگ
 خمدار مار تچہ مجھے
 اچھو سیتو کتھہ کران
 پر زھام اچھو وائے
 ترھہ ماران سمبولن
 جان اوس غنچہ دھان
 خمار اچھہ کیشہ آسے
 شوبان از سوسہ مئے ناز
 شینز یانہ کن یام وچھن
 شوبان چھہ رومہ خاصال
 شوبان از سوسہ مئے ناز
 کیشہ اوس صافی پتس

پرواز کردہ چون نراغ^۱
 کش کران رومہ رومہ^۲
 وچھان عاشق مران^۳
 یم تپہر کم سسہ نرائن
 گتھہ اوس ماران گلن^۴
 خم کیشہ تس بمہ کمان^۵
 عرفاہ مس کا^۶
 دیوانہ گوشین جانباز
 شہماہ زلفو^۷ بچھن
 حورن مژ پتھہ رلال
 دیوانہ گوشین جانباز^۸
 ترھہ چھہ حلب^۹ ایتس

۱ پرواز کرکون (مروجہ نمونہ) ۲ کڈان کش رومہ رومہ (جبار
 تر مروجہ) ۳ یم نیشار چھن تر متربے یوت ۴ ۵ یہ شار
 چھہ مروجہ نمونہ مژ ۶ یہ شار چھہ صرف جبار خان نس نمونہ
 مژ ۷ روان گوشین جانباز (ن ج) ۸ شینن یام تام وچھن
 (ن ج) شینن کن یام وچھن (ن م) ۹ یہ شار چھن تر تون مہر
 متربے یوت درج ۱۰ صافی کیشہ اوس پتس ترھہ چھہ نراغ
 ایتس (ن م - ن ج)

مٹن تہ عشقن کور ہوش گو شیخ صناں بے ہوش
 تس یار پسندے جسے مٹن چیتھ جس رو دس نے
 ہینڈ کو کور کرئس نظر پیو شیخ صناں پتھر
 طاقس تل پیو و سیتھ لکھ آتہ زوہ پاریو زوہ سیتھ
 یارو رتی بڑ بارو موہر شد پر ہیز گارو
 خاکن ہینڈ چھک امام^۳ مشہور از روم تا شام
 شیخو یہ نو پزے مولم عشقنہ رزے
 انکار کر آکھ دپس منز باگ رجھ ہوتھ پس
 تھو تو پ دپ نکھ یارو یارو لا دین دارو
 یکتہ ہینڈ کوٹ واتہ دپس کیاہ گوم شیخہ شائستہ
 زخام دیت غم کاری دپڑی قوم چھا بختیاری
 مجاز ہے اپور ترمن چھہ

۱۔ ان تہ منزے یوت ۲۔ شیخ پر ہیز گارو (م) ۳۔ حاجن ہینڈ
 چھک امام (ن۔ ج) ۴۔ یہ شار چھینہ بے ناو نوہ سخن منز۔ گفر چہ نے
 (ن۔ ث۔ م) ۵۔ یہ شار چھہ قلمی نوہ سخن منز یکتہ آتہ دپس
 انکار اوئے عشقس۔ موگر تھ مشتاق قشقس۔

۶۔ شیخن دپ نکھ یارو یارو لا دو (بے ناو نوہ سخن)
 (نوہ سخن سراج الدین) ۷۔ کیاہ گوم شیخس تہ شائستہ۔ یکتہ ہینڈ کوٹ واتہ دپس
 (بے ناو نوہ سخن۔ ن۔ سراج الدین) ۸۔ عشق مجاز چہ سٹمہ۔ اپور ترمن چھہ (ن۔ ج)

عشق ز گوم سنبھتہ
 دیکھتو کیاہ گویا بن
 اللہ اللہ اللہ
 پشرو کہ شیخ حقس
 تھہ جاپہ ادس کیونتر کا
 پینزبانہ دوپنس پانے
 کیاہ گویا کہتہ پیٹہ بریو
 سو کہ تے آرام ترودھتہ
 سنگم تہ خارا تھہ دے
 پرمو کر دے کا سے
 دوپنس تھہ ہم نہ خارا تھہ
 پینہ یاد ہو و حقم تے پان
 روتھسار جوت دیو تھم
 کس کوئے بے یار دودے
 احوال میونے و چھتے
 خواہار کیاہ چھہ چشمن
 کیاہ کر کس زانہ و تھہ
 شیخن مہیوت کیاہ و تھ
 اللہ اللہ اللہ
 یار گئی پھیر تھہ کس
 دھجان اوس سوے بالا
 لا شیخ مسلمانے
 بر خاک خاوری تھہ
 دودہ کہ تے دودے پودھتہ
 دپتم تہ مسیحتہ پانہ پیچے
 نے شیخ موکہ عاے
 اللہ فرخ یادس و تھہ
 تینہ کوس تھہ شاہ جارائ
 نقشاہ بر دل بیو تھم
 چشمو کور ہم جودے
 بیمار کور حقس گشتے
 بے مار کور کس چانی خشن

۱۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۲۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۳۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۴۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۵۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۶۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۷۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۸۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۹۔ بے مار کور کس چانی خشن
 ۱۰۔ بے مار کور کس چانی خشن

ماشوق ماہِ رومہ خسارے زو لخص عشقہ نارے
 اوسس اے سیودتے سائے کو زانہ کیہ چھم دادے
 دو لخص زلف پھالے وحشی لوگخص زائے
 دھکے کیہ چھی رڈھ فلی^۳ بازار میلن نہ ٹہلی
 دند کیہ چھی مار فلی^۴ دیشھ عاشق گلی
 تراؤم مے پر میز گاری وولہ یار لاگو یاری
 ہینز یانہ دو پنس خواب شیخو موگر ڈھ بیتاب
 شیخو ذل تم بیٹے ڈٹے سستو مے شو بہ نٹے
 کتھ چھک پاران برتل میلہ پڑ سوئس سرتل
 ماشیخو مے مے دپ توڑ آکھ کتے
 مے چھم قیلہ کروئے تہم کتھ بوڑن میوئے
 مشہور چھس روپہ شائے ہینز یانہ دتھم پائے
 رقب یوڑوے بوڑن کھٹھ ڈاگنہ روڑن
 ناخفہ گڑھک مارے اد کیہنہ لگہ نہ چارے
 ہینز یانہ یہ کیہاہ بیوم روان دامانہ دنیوم

۱۔ یہ شار چھن ژمنز یے یوت ۲۔ وچھتھ لوگخص زائے (م۔ن) ۳۔
 دھکے چانہ چھ رڈھ فلی (م۔ن) ۴۔ دند چانہ چھی مار فلی (م۔ن)
 ۵۔ یہ شار چھنہ مروجہ نو سکن منز ۶۔ یہ شار تہ چھنہ مروجہ
 نو سکن منز ۷۔ تم کتہ مانن چوئے (بے ناوہ سجن۔ن مہجور) ۸۔ یہ شار
 چھنہ جبار خان نس نو سکن منز۔

مے و ارج عشقن و نئے دو بار مومن چھئے
 شیخو دود و بوز و ارس مصحف زائن نائے
 تبیح تہ خرقہ و ذرتا زن، مال، زنا، پاراد
 مشرا و مسلمانی آدھ و چھتہ مہر بانی
 رنگار کڑا تھ دہنس منز باگ چھتہ پنس
 پانس چھ پان پھرے شرکاس چھ یار گے
 نظراہ کرتو اصلس تو سیتو اٹکھ ولس
 ٹھہر کھ نہ عشقینہ زہرے لچھ مہر چھ میون مہرے
 ہ شیخ فقیر مے لچھ مہر بر آنکھ کئے
 چھے نو آردان سورن گڑھ را چھ روزم سورن
 ٹکین سینو پیلہ کھیلکھ او کوئے مے سیتو میلکھ
 ہینتر بانی روزم کڑھے دپ تم سورے رچھے

واہ لیا شہت

۱۰۰۰ پتہ شہار چھتہ جبار خان بس فہم شمس منز ۲۰ قرآن زائن نائے (م ن)
 ۳۰ پتہ شہار چھ بے ناو فہم شمس منز ۱۰ پوت - ٹھوڑا کاس (ن س)
 ۴۰ ہ شیخ مے مے (ن ڈ) ۵۰ دپ تو آنکھ (ن ج) پتہ شہار چھتہ
 ۶۰ روزم فہم شمس منز ۶۰ مردج فہم شمس منز چھ پتہ مہر پتہ کھوے
 ۷۰ رات روزم سوران - عطار چھ اٹکھ جاہ لیکھان ۵
 ۸۰ نت شیخ کعبہ و پیر بار خوک بانی کرد سالے اختیار روزم سورن کھیلکھ (ن م)
 ۹۰ دپ تم بہ سورے رچھے (ن ج) پیر ک پٹھو سور چائی زچھے (ن ڈ)

رہیستم بے معہ ہر مورے

دپ تھم شیچھ کمر یارن

کاشہ جھم نہ سوائے خودا

کو زانہ کیا ہ جھم دانے

یہ تہ تھا وہ تہ تہ روزے

پرتہ بڑو تھم روزہ تھم

کو کرے یہ سورجہ چانی

جھی روہ یہ پسند سی اٹھے

تس چھا بیٹہ کمر پتہ

چون ماہ تابان از دور

تصویر نقاش چینی

از رخ و غم آزادے

خالس کن گوس موئے

و چھان کو محو مطلق

تر و دن کھین تے چوئے

آتش سے کو نہ تم کر ترے

۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

رہی گوس عشقہ زور سے

یو دے مال چھے دیارن

یارن نیش گوس جدا

بوسس بے سیو دے ساد

بی دپ ہم تی بوسس

سیو د و چھتہ تھو د و چھتہ

میر باو تم ہمیز یانے

کو ہشیچہ ناو کھ کتھے

تھو رشید رخصت کر دتے

پیشانی چھے پر نور

چھے الف اللہ بینی

قد چون سیو دے سادے

نوراہ یہ کمر دتے

کیا ہ ادس عاشق صادق

مشتاق یار س گئے

فرم یاد کیا ہ دیت ہینزے

ہ شیخ سو خن دانے

علا د فتم یہ حسن کمر دتے (ن ہجو) ۲۷ یہ شار چھ نہ سخی ہجو
نہرے یوت ۳۱ ہم فہ کتہ بے کو زانے (ن ہجو)

عجمی، مستور، مغرور
 پتہ مجلہ نس پتہ لائل
 وہ فی کوئی پتہ مرے
 عجمی، مستور، مغرور
 پتہ مجلہ نس پتہ لائل
 وہ فی کوئی پتہ مرے

خلوئے بیچو یار غفار
 ناکاہ ڈیو تھک دُخاب
 غارت بیون بین زائے
 غمگین گے یا رسول
 مہر شد سون شیخ صنا
 ترا دیتے زول دین اسلام
 مرید گے آدارے
 کیاہ اوس صاحب دلاہ
 فرمود کہ حضرت
 تس چھینے پیش کینہہ عزم
 ہر روز و شب اُسو بیدار
 سردار عالی جناب
 تس شیخ شہرے مائے
 عرضا سون حقو قول
 گوہ شہر پتہ مے فناہ
 عشق کور سخ بدنام
 تیتھ شیخ ذریانائے
 از کفر فرعون اللہ
 تیتھ شیخ آسیاتن
 تس کائہہ واترینہ عزم

وا جائے خلوت گئی یار (ن ہجور) ۲۷ یارو ڈیو تھک درخاب
 مردار حضرت جناب (نہ سجدہ جبار خان) ۳۷ یہ شار چھ (بے ناوتہ نو سجدہ)
 سراج الدین (خرز خلوت ۴۷ عرضاہ کرسون قولبول (م ن ہجور) ۵۷
 تیتھ شیخ دوست نائے (ن ج) ۶۷ کڈی تون از کفر لیلہ (م ن)
 ۷۷ تیتھ شیخ تیتھ آسن (م ن) ۸۷ تس کائہہ واترینہ عزم (بے ناوتہ)
 تس کائہہ وشدہ قبلہ مس (ن س) ۹۷ برمیاد شکہ ہر شمس (م ن)

زہار ان نزدیک و ارس
 در روم تم گے ساری
 یار و چہ شیخ آفاق
 و چہان و چہان گولت
 نے خرقہ و چہ ہس نے تاج
 پہچہ صا حبس کن بندے
 عطارد کور صدا
 یار و دتی بڑ فر یاد
 کیا گوے ہ شیخ سانی
 او سکھ نہ سجاد نشین
 دینک ہے آفتاب
 گاران تس آپ کا تس^۱
 کران مالہ تہ زار^۲
 تس ہینر گئے مشتاق^۳
 سوارہ پاس مولت
 تس یارس کن موہاج
 در بندگی شرمندے
 عشق تہ کفر حبدا
 و چہ تو عشق بیداد
 کتہ کتہ بڑو تہ تہ تہ^۴
 زانکھ عین الیقین
 تر و تہ قبلہ تہ کعبہ^۵

۱۔ یہ شار چھاپی نو سخن منز تر بار خان چہ یمہ آیہ اللہ کھت
 ۲۔ پھیران تس آپ کا تس ۳۔ یہ شار چھپنے قلمی نو سخن منز درج ۴۔
 تس یارس کن مشتاق (بے ناد نو سخن) ۵۔ یہ شار چھپنے قلمی نو سخن
 منز درج۔ عطارد دڑ بڑ بانگ سے دڑنے و ناموس تے بانگ (نہج)
 ۶۔ چھاپی نو سخن منز چھپنے یہ شار یمہ آیہ سے
 کیا گوے ہ شیخ صنا آتھ کیہ زو تہ معنی
 ۷۔ دوپ ہس ہے آفتاب۔ تر و تہ قبلہ تہ کعبہ (چھاپی نو سخن)
 ۸۔ نمک کر آفتاب (بے ناد نو سخن)

کتھ کن او سکھ ہمن
 مہر شد صاحب حالے
 یکتہ شاہ دتھ کو ٹاوی
 کیاہ کوئے نہماز ڈیکس
 یارو کیشہ مہ و فی تو م
 در منزل دوس داری
 تس یار سیدے رہے
 بر ہر کہ شود پیدا
 ہیشہ یار سکر تم نظر
 زلف کوئے تہہ شانے
 غواس بحر عشقم
 تھاہ تو ہم عشقہ صدہ
 ماشوق سہن مہن
 تسج کو کوئے ٹاوی
 زمار کو یار ادی
 وہ تھ وہ فی کو کوئے
 اہ گوم، داہ گوم، کیاہ گوم
 کیشہ راہ تیجھ خاری
 از عشق سر مہے
 دیوانہ سپنس شیدا
 از عرش لایم تھڑ
 موت سپنس دیوانے
 از کفر اسلام بے غم
 لاریوس موہ ختس تو لدرس

عاریہ شار چھپنے چھاپی نوہ سخن منز درج ۲۷ یا پیر پر کالے (چھاپی
 نوہ سخن) ۲۸ ٹک ٹیوک نہماز ڈیکس (چھاپی تو بے ناو نوہ سخن)
 ٹیوک ٹک تو نہماز ڈیکس (ن مجبور) ۲۹ یارو کیاہ تام بنیوم (چھاپی
 نوہ سخن) ۳۰ نیو غم دل دوس داری (بے ناو نوہ سخن)
 ۳۱ تس یار سید کر دین از عشق بدین موہین (بے ناو نوہ سخن)
 ۳۲ یہ شار چھپنے چھاپی نوہ سخن منز درج ۳۳ مس سپنس دیوانے
 (چھاپی نوہ سخن) ۳۴ یہ شار چھپنے بے ناو نوہ سخن منز

شیخو دم دے
 پئے سیکہ ہستی سے ڈولم
 یس جو عشق پر تو
 یارو مل شور غوغا
 یس ادس تا پیر خابس
 بیون بیون تس کیا ہونکھ
 پینز یا نہ سے دوت پافام
 مستور سیمبر زو لے
 ڈھاران تیر لاران آئے
 پرچہ جاپہ موئے اس بیان
 بت خانہ بت پھٹروون
 بردان بردان نالے
 ڈرائیس پینہ دیشے
 کفرس کس بے زار
 ترووم قبیلہ کروئے
 کیا ہونکھ مائیس تراجے

ناحق کوتاہ
 شک تے شبہ گوئم
 جسے زانہ شیخس کیا گو
 موہ رشید چھک سون حولا
 یا پیر و وہ لہ و وہ کعبس
 یا مہتہ سہ بازس او کھ
 تس کو جذبے اسلام
 سنبیل زنگدن لے
 تس شیخ سترے مائے
 شیش شراب مارن
 شراب شیشے ترووم
 ہا شیخ پر کھالے
 وہ فیروز مارے شیشے
 یکبار زووم زتار
 مونم اسلام چوئے
 تم رچھم روئے کوراجے

۱۰۰۰ ایم شار چھین چھاپی نوہن منز ۱۲۰ سے زانہ سون کیا ہونکھ (چھاپی نوہن)
 ۱۰۰۰ سنبیل گڈن تھلے (چھاپی نوہن) ۱۰۰۰ ایم شار چھین ہجور منز ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ بتخانہ زتار ترووم (چھاپی نوہن) ۱۰۰۰ بتخانہ بت پھٹرووم
 ۱۰۰۰ شراب شیشے ترووم (بے ناوہن) ۱۰۰۰ یکبار ترووم زتار (چھاپی نوہن)

دے پتہ پیم دودھ راہم
 آیس پے چانے شرے
 سیود و چھتہ کے کن شیخو
 ترا دم غم صہ تہ ملال
 دودھ فی نا مومہ ہر تہ منگے
 دیوانہ کر حقس رندو
 مینن یا فی کیا چھے مدا
 کتھہ کیتھہ تہ کے کور قہ پارا
 کتھہ چھک تر کران کیشے
 مے ماز ماکس تہ مالس
 کر کر اس مٹز شد چھا دم
 روزم دودھ فی مصلحتی نے
 تجسو بہ چانے دیخو
 دودھ فی چھس تہ پیچھہ طلا
 میا تم پر نگہ تہ رنگے
 عاشق تہ عاشق گشدو
 تم عاشق چھی جہا
 پتھہ روز مے مے مٹز او
 پھیورس پے صورتہ نشے
 مے ناز زلفس تہ خاس

۱۰۱۹
 ۱۰۱۸
 ۱۰۱۷
 ۱۰۱۶
 ۱۰۱۵
 ۱۰۱۴
 ۱۰۱۳
 ۱۰۱۲
 ۱۰۱۱
 ۱۰۱۰
 ۱۰۰۹
 ۱۰۰۸
 ۱۰۰۷
 ۱۰۰۶
 ۱۰۰۵
 ۱۰۰۴
 ۱۰۰۳
 ۱۰۰۲
 ۱۰۰۱
 ۱۰۰۰
 ۹۹۹
 ۹۹۸
 ۹۹۷
 ۹۹۶
 ۹۹۵
 ۹۹۴
 ۹۹۳
 ۹۹۲
 ۹۹۱
 ۹۹۰
 ۹۸۹
 ۹۸۸
 ۹۸۷
 ۹۸۶
 ۹۸۵
 ۹۸۴
 ۹۸۳
 ۹۸۲
 ۹۸۱
 ۹۸۰
 ۹۷۹
 ۹۷۸
 ۹۷۷
 ۹۷۶
 ۹۷۵
 ۹۷۴
 ۹۷۳
 ۹۷۲
 ۹۷۱
 ۹۷۰
 ۹۶۹
 ۹۶۸
 ۹۶۷
 ۹۶۶
 ۹۶۵
 ۹۶۴
 ۹۶۳
 ۹۶۲
 ۹۶۱
 ۹۶۰
 ۹۵۹
 ۹۵۸
 ۹۵۷
 ۹۵۶
 ۹۵۵
 ۹۵۴
 ۹۵۳
 ۹۵۲
 ۹۵۱
 ۹۵۰
 ۹۴۹
 ۹۴۸
 ۹۴۷
 ۹۴۶
 ۹۴۵
 ۹۴۴
 ۹۴۳
 ۹۴۲
 ۹۴۱
 ۹۴۰
 ۹۳۹
 ۹۳۸
 ۹۳۷
 ۹۳۶
 ۹۳۵
 ۹۳۴
 ۹۳۳
 ۹۳۲
 ۹۳۱
 ۹۳۰
 ۹۲۹
 ۹۲۸
 ۹۲۷
 ۹۲۶
 ۹۲۵
 ۹۲۴
 ۹۲۳
 ۹۲۲
 ۹۲۱
 ۹۲۰
 ۹۱۹
 ۹۱۸
 ۹۱۷
 ۹۱۶
 ۹۱۵
 ۹۱۴
 ۹۱۳
 ۹۱۲
 ۹۱۱
 ۹۱۰
 ۹۰۹
 ۹۰۸
 ۹۰۷
 ۹۰۶
 ۹۰۵
 ۹۰۴
 ۹۰۳
 ۹۰۲
 ۹۰۱
 ۹۰۰
 ۸۹۹
 ۸۹۸
 ۸۹۷
 ۸۹۶
 ۸۹۵
 ۸۹۴
 ۸۹۳
 ۸۹۲
 ۸۹۱
 ۸۹۰
 ۸۸۹
 ۸۸۸
 ۸۸۷
 ۸۸۶
 ۸۸۵
 ۸۸۴
 ۸۸۳
 ۸۸۲
 ۸۸۱
 ۸۸۰
 ۸۷۹
 ۸۷۸
 ۸۷۷
 ۸۷۶
 ۸۷۵
 ۸۷۴
 ۸۷۳
 ۸۷۲
 ۸۷۱
 ۸۷۰
 ۸۶۹
 ۸۶۸
 ۸۶۷
 ۸۶۶
 ۸۶۵
 ۸۶۴
 ۸۶۳
 ۸۶۲
 ۸۶۱
 ۸۶۰
 ۸۵۹
 ۸۵۸
 ۸۵۷
 ۸۵۶
 ۸۵۵
 ۸۵۴
 ۸۵۳
 ۸۵۲
 ۸۵۱
 ۸۵۰
 ۸۴۹
 ۸۴۸
 ۸۴۷
 ۸۴۶
 ۸۴۵
 ۸۴۴
 ۸۴۳
 ۸۴۲
 ۸۴۱
 ۸۴۰
 ۸۳۹
 ۸۳۸
 ۸۳۷
 ۸۳۶
 ۸۳۵
 ۸۳۴
 ۸۳۳
 ۸۳۲
 ۸۳۱
 ۸۳۰
 ۸۲۹
 ۸۲۸
 ۸۲۷
 ۸۲۶
 ۸۲۵
 ۸۲۴
 ۸۲۳
 ۸۲۲
 ۸۲۱
 ۸۲۰
 ۸۱۹
 ۸۱۸
 ۸۱۷
 ۸۱۶
 ۸۱۵
 ۸۱۴
 ۸۱۳
 ۸۱۲
 ۸۱۱
 ۸۱۰
 ۸۰۹
 ۸۰۸
 ۸۰۷
 ۸۰۶
 ۸۰۵
 ۸۰۴
 ۸۰۳
 ۸۰۲
 ۸۰۱
 ۸۰۰
 ۷۹۹
 ۷۹۸
 ۷۹۷
 ۷۹۶
 ۷۹۵
 ۷۹۴
 ۷۹۳
 ۷۹۲
 ۷۹۱
 ۷۹۰
 ۷۸۹
 ۷۸۸
 ۷۸۷
 ۷۸۶
 ۷۸۵
 ۷۸۴
 ۷۸۳
 ۷۸۲
 ۷۸۱
 ۷۸۰
 ۷۷۹
 ۷۷۸
 ۷۷۷
 ۷۷۶
 ۷۷۵
 ۷۷۴
 ۷۷۳
 ۷۷۲
 ۷۷۱
 ۷۷۰
 ۷۶۹
 ۷۶۸
 ۷۶۷
 ۷۶۶
 ۷۶۵
 ۷۶۴
 ۷۶۳
 ۷۶۲
 ۷۶۱
 ۷۶۰
 ۷۵۹
 ۷۵۸
 ۷۵۷
 ۷۵۶
 ۷۵۵
 ۷۵۴
 ۷۵۳
 ۷۵۲
 ۷۵۱
 ۷۵۰
 ۷۴۹
 ۷۴۸
 ۷۴۷
 ۷۴۶
 ۷۴۵
 ۷۴۴
 ۷۴۳
 ۷۴۲
 ۷۴۱
 ۷۴۰
 ۷۳۹
 ۷۳۸
 ۷۳۷
 ۷۳۶
 ۷۳۵
 ۷۳۴
 ۷۳۳
 ۷۳۲
 ۷۳۱
 ۷۳۰
 ۷۲۹
 ۷۲۸
 ۷۲۷
 ۷۲۶
 ۷۲۵
 ۷۲۴
 ۷۲۳
 ۷۲۲
 ۷۲۱
 ۷۲۰
 ۷۱۹
 ۷۱۸
 ۷۱۷
 ۷۱۶
 ۷۱۵
 ۷۱۴
 ۷۱۳
 ۷۱۲
 ۷۱۱
 ۷۱۰
 ۷۰۹
 ۷۰۸
 ۷۰۷
 ۷۰۶
 ۷۰۵
 ۷۰۴
 ۷۰۳
 ۷۰۲
 ۷۰۱
 ۷۰۰
 ۶۹۹
 ۶۹۸
 ۶۹۷
 ۶۹۶
 ۶۹۵
 ۶۹۴
 ۶۹۳
 ۶۹۲
 ۶۹۱
 ۶۹۰
 ۶۸۹
 ۶۸۸
 ۶۸۷
 ۶۸۶
 ۶۸۵
 ۶۸۴
 ۶۸۳
 ۶۸۲
 ۶۸۱
 ۶۸۰
 ۶۷۹
 ۶۷۸
 ۶۷۷
 ۶۷۶
 ۶۷۵
 ۶۷۴
 ۶۷۳
 ۶۷۲
 ۶۷۱
 ۶۷۰
 ۶۶۹
 ۶۶۸
 ۶۶۷
 ۶۶۶
 ۶۶۵
 ۶۶۴
 ۶۶۳
 ۶۶۲
 ۶۶۱
 ۶۶۰
 ۶۵۹
 ۶۵۸
 ۶۵۷
 ۶۵۶
 ۶۵۵
 ۶۵۴
 ۶۵۳
 ۶۵۲
 ۶۵۱
 ۶۵۰
 ۶۴۹
 ۶۴۸
 ۶۴۷
 ۶۴۶
 ۶۴۵
 ۶۴۴
 ۶۴۳
 ۶۴۲
 ۶۴۱
 ۶۴۰
 ۶۳۹
 ۶۳۸
 ۶۳۷
 ۶۳۶
 ۶۳۵
 ۶۳۴
 ۶۳۳
 ۶۳۲
 ۶۳۱
 ۶۳۰
 ۶۲۹
 ۶۲۸
 ۶۲۷
 ۶۲۶
 ۶۲۵
 ۶۲۴
 ۶۲۳
 ۶۲۲
 ۶۲۱
 ۶۲۰
 ۶۱۹
 ۶۱۸
 ۶۱۷
 ۶۱۶
 ۶۱۵
 ۶۱۴
 ۶۱۳
 ۶۱۲
 ۶۱۱
 ۶۱۰
 ۶۰۹
 ۶۰۸
 ۶۰۷
 ۶۰۶
 ۶۰۵
 ۶۰۴
 ۶۰۳
 ۶۰۲
 ۶۰۱
 ۶۰۰
 ۵۹۹
 ۵۹۸
 ۵۹۷
 ۵۹۶
 ۵۹۵
 ۵۹۴
 ۵۹۳
 ۵۹۲
 ۵۹۱
 ۵۹۰
 ۵۸۹
 ۵۸۸
 ۵۸۷
 ۵۸۶
 ۵۸۵
 ۵۸۴
 ۵۸۳
 ۵۸۲
 ۵۸۱
 ۵۸۰
 ۵۷۹
 ۵۷۸
 ۵۷۷
 ۵۷۶
 ۵۷۵
 ۵۷۴
 ۵۷۳
 ۵۷۲
 ۵۷۱
 ۵۷۰
 ۵۶۹
 ۵۶۸
 ۵۶۷
 ۵۶۶
 ۵۶۵
 ۵۶۴
 ۵۶۳
 ۵۶۲
 ۵۶۱
 ۵۶۰
 ۵۵۹
 ۵۵۸
 ۵۵۷
 ۵۵۶
 ۵۵۵
 ۵۵۴
 ۵۵۳
 ۵۵۲
 ۵۵۱
 ۵۵۰
 ۵۴۹
 ۵۴۸
 ۵۴۷
 ۵۴۶
 ۵۴۵
 ۵۴۴
 ۵۴۳
 ۵۴۲
 ۵۴۱
 ۵۴۰
 ۵۳۹
 ۵۳۸
 ۵۳۷
 ۵۳۶
 ۵۳۵
 ۵۳۴
 ۵۳۳
 ۵۳۲
 ۵۳۱
 ۵۳۰
 ۵۲۹
 ۵۲۸
 ۵۲۷
 ۵۲۶
 ۵۲۵
 ۵۲۴
 ۵۲۳
 ۵۲۲
 ۵۲۱
 ۵۲۰
 ۵۱۹
 ۵۱۸
 ۵۱۷
 ۵۱۶
 ۵۱۵
 ۵۱۴
 ۵۱۳
 ۵۱۲
 ۵۱۱
 ۵۱۰
 ۵۰۹
 ۵۰۸
 ۵۰۷
 ۵۰۶
 ۵۰۵
 ۵۰۴
 ۵۰۳
 ۵۰۲
 ۵۰۱
 ۵۰۰
 ۴۹۹
 ۴۹۸
 ۴۹۷
 ۴۹۶
 ۴۹۵
 ۴۹۴
 ۴۹۳
 ۴۹۲
 ۴۹۱
 ۴۹۰
 ۴۸۹
 ۴۸۸
 ۴۸۷
 ۴۸۶
 ۴۸۵
 ۴۸۴
 ۴۸۳
 ۴۸۲
 ۴۸۱
 ۴۸۰
 ۴۷۹
 ۴۷۸
 ۴۷۷
 ۴۷۶
 ۴۷۵
 ۴۷۴
 ۴۷۳
 ۴۷۲
 ۴۷۱
 ۴۷۰
 ۴۶۹
 ۴۶۸
 ۴۶۷
 ۴۶۶
 ۴۶۵
 ۴۶۴
 ۴۶۳
 ۴۶۲
 ۴۶۱
 ۴۶۰
 ۴۵۹
 ۴۵۸
 ۴۵۷
 ۴۵۶
 ۴۵۵
 ۴۵۴
 ۴۵۳
 ۴۵۲
 ۴۵۱
 ۴۵۰
 ۴۴۹
 ۴۴۸
 ۴۴۷
 ۴۴۶
 ۴۴۵
 ۴۴۴
 ۴۴۳
 ۴۴۲
 ۴۴۱
 ۴۴۰
 ۴۳۹
 ۴۳۸
 ۴۳۷
 ۴۳۶
 ۴۳۵
 ۴۳۴
 ۴۳۳
 ۴۳۲
 ۴۳۱
 ۴۳۰
 ۴۲۹
 ۴۲۸
 ۴۲۷
 ۴۲۶
 ۴۲۵
 ۴۲۴
 ۴۲۳
 ۴۲۲
 ۴۲۱
 ۴۲۰
 ۴۱۹
 ۴۱۸
 ۴۱۷
 ۴۱۶
 ۴۱۵
 ۴۱۴
 ۴۱۳
 ۴۱۲
 ۴۱۱
 ۴۱۰
 ۴۰۹
 ۴۰۸
 ۴۰۷
 ۴۰۶
 ۴۰۵
 ۴۰۴
 ۴۰۳
 ۴۰۲
 ۴۰۱
 ۴۰۰
 ۳۹۹
 ۳۹۸
 ۳۹۷
 ۳۹۶
 ۳۹۵
 ۳۹۴
 ۳۹۳
 ۳۹۲
 ۳۹۱
 ۳۹۰
 ۳۸۹
 ۳۸۸
 ۳۸۷
 ۳۸۶
 ۳۸۵
 ۳۸۴
 ۳۸۳
 ۳۸۲
 ۳۸۱
 ۳۸۰
 ۳۷۹
 ۳۷۸
 ۳۷۷
 ۳۷۶
 ۳۷۵
 ۳۷۴
 ۳۷۳
 ۳۷۲
 ۳۷۱
 ۳۷۰
 ۳۶۹
 ۳۶۸
 ۳۶۷
 ۳۶۶
 ۳۶۵
 ۳۶۴
 ۳۶۳
 ۳۶۲
 ۳۶۱
 ۳۶۰
 ۳۵۹
 ۳۵۸
 ۳۵۷
 ۳۵۶
 ۳۵۵
 ۳۵۴
 ۳۵۳
 ۳۵۲
 ۳۵۱
 ۳۵۰
 ۳۴۹
 ۳۴۸
 ۳۴۷
 ۳۴۶
 ۳۴۵
 ۳۴۴
 ۳۴۳
 ۳۴۲
 ۳۴۱
 ۳۴۰
 ۳۳۹
 ۳۳۸
 ۳۳۷
 ۳۳۶
 ۳۳۵
 ۳۳۴
 ۳۳۳
 ۳۳۲
 ۳۳۱
 ۳۳۰
 ۳۲۹
 ۳۲۸
 ۳۲۷
 ۳۲۶
 ۳۲۵
 ۳۲۴
 ۳۲۳
 ۳۲۲
 ۳۲۱
 ۳۲۰
 ۳۱۹
 ۳۱۸
 ۳۱۷
 ۳۱۶
 ۳۱۵
 ۳۱۴
 ۳۱۳
 ۳۱۲
 ۳۱۱
 ۳۱۰
 ۳۰۹
 ۳۰۸
 ۳۰۷
 ۳۰۶
 ۳۰۵
 ۳۰۴
 ۳۰۳
 ۳۰۲
 ۳۰۱
 ۳۰۰
 ۲۹۹
 ۲۹۸
 ۲۹۷
 ۲۹۶
 ۲۹۵
 ۲۹۴
 ۲۹۳
 ۲۹۲
 ۲۹۱
 ۲۹۰
 ۲۸۹
 ۲۸۸
 ۲۸۷
 ۲۸۶
 ۲۸۵
 ۲۸۴
 ۲۸۳
 ۲۸۲
 ۲۸۱
 ۲۸۰
 ۲۷۹
 ۲۷۸
 ۲۷۷
 ۲۷۶
 ۲۷۵
 ۲۷۴
 ۲۷۳
 ۲۷۲
 ۲۷۱
 ۲۷۰
 ۲۶۹
 ۲۶۸
 ۲۶۷
 ۲۶۶
 ۲۶۵
 ۲۶۴
 ۲۶۳
 ۲۶۲
 ۲۶۱
 ۲۶۰
 ۲۵۹
 ۲۵۸
 ۲۵۷
 ۲۵۶
 ۲۵۵
 ۲۵۴
 ۲۵۳
 ۲۵۲
 ۲۵۱
 ۲۵۰
 ۲۴۹
 ۲۴۸
 ۲۴۷
 ۲۴۶
 ۲۴۵
 ۲۴۴
 ۲۴۳
 ۲۴۲
 ۲۴۱
 ۲۴۰
 ۲۳۹
 ۲۳۸
 ۲۳۷
 ۲۳۶
 ۲۳۵
 ۲۳۴
 ۲۳۳
 ۲۳۲
 ۲۳۱
 ۲۳۰
 ۲۲۹
 ۲۲۸
 ۲۲۷
 ۲۲۶
 ۲۲۵
 ۲۲۴
 ۲۲۳
 ۲۲۲
 ۲۲۱
 ۲۲۰
 ۲۱۹
 ۲۱۸
 ۲۱۷
 ۲۱۶
 ۲۱۵
 ۲۱۴
 ۲۱۳
 ۲۱۲
 ۲۱۱
 ۲۱۰
 ۲۰۹
 ۲۰۸
 ۲۰۷
 ۲۰۶
 ۲۰۵
 ۲۰۴
 ۲۰۳
 ۲۰۲
 ۲۰۱
 ۲۰۰
 ۱۹۹
 ۱۹۸
 ۱۹۷
 ۱۹۶
 ۱۹۵
 ۱۹۴
 ۱۹۳
 ۱۹۲
 ۱۹۱
 ۱۹۰
 ۱۸۹
 ۱۸۸
 ۱۸۷
 ۱۸۶
 ۱۸۵
 ۱۸۴
 ۱۸۳
 ۱۸۲
 ۱۸۱
 ۱۸۰
 ۱۷۹
 ۱۷۸
 ۱۷۷
 ۱۷۶
 ۱۷۵
 ۱۷۴
 ۱۷۳
 ۱۷۲
 ۱۷۱
 ۱۷۰
 ۱۶۹
 ۱۶۸
 ۱۶۷
 ۱۶۶
 ۱۶۵
 ۱۶۴
 ۱۶۳
 ۱۶۲
 ۱۶۱
 ۱۶۰
 ۱۵۹
 ۱۵۸
 ۱۵۷
 ۱۵۶
 ۱۵۵
 ۱۵۴
 ۱۵۳
 ۱۵۲
 ۱۵۱
 ۱۵۰
 ۱۴۹
 ۱۴۸
 ۱۴۷
 ۱۴۶
 ۱۴۵
 ۱۴۴
 ۱۴۳
 ۱۴۲
 ۱۴۱
 ۱۴۰
 ۱۳۹
 ۱۳۸
 ۱۳۷
 ۱۳۶
 ۱۳۵
 ۱۳۴
 ۱۳۳
 ۱۳۲
 ۱۳۱
 ۱۳۰
 ۱۲۹
 ۱۲۸
 ۱۲۷
 ۱۲۶
 ۱۲۵
 ۱۲۴
 ۱۲۳
 ۱۲۲
 ۱۲۱
 ۱۲۰
 ۱۱۹
 ۱۱۸
 ۱۱۷
 ۱۱۶
 ۱۱۵
 ۱۱۴
 ۱۱۳
 ۱۱۲
 ۱۱۱
 ۱۱۰
 ۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰

دودھ فی نو مومہ ہر تہ منگے (چھاپی نوہ سچو)
 ۵۰۰ یہ شار چھنے چھاپی نوہ سچن مٹز ۶۰۰ یہ شار چھنے چھاپی
 نوہ سچن مٹز جبار خان چھ پیچہ کنو لیو کھٹ ۷۰۰
 کس کیتھہ پوروتہ کیشے
 پھیورس پے پنہ پے دیشے

کھاہ دتہ کیرس تہ کینس
 خودی تہ مہدی تراو کھ
 خودی چھم نو ذرے
 تاہم کڑنس علوس
 پتھ پتھ یہ شوہ تھہ لم
 صوڈر چھہ گزہان ڈھتہ
 یوت مین موزان گفہ
 پاش چھہ پانے ٹھہرے
 اللہ اللہ پوڑن
 لازم چھہ ہر صبا
 واصل گے ڈلو وڈی
 خے کاستم اہینس
 اصلس کن تہ پے پراو کھ
 رند و وہ فی کیاہ کرے
 تصدیق حقون کڑمس
 نقشاہ صورت آدم
 لاران تس پتہ پتہ
 پانے پان کر صفا
 ٹھوہ کاس چھہ یار کرے
 ذواتم تسلیم کوڑن
 تھہ نرس مرعبا
 تحقیق سپنو وڈی

کیاہ دتہ محمود کاظمی

چھہ شیخ صناں نامی

چھاپی نو سخن شہر چھہ پشاور پتھ کتو در پج

خودی تراو وہ فی پانس

کھے کاس وہ فی اہن خانس

۲۵۳۶۶ یم ترے شہر چھہ قاسمی نو سخن شہر در پج

۲۵۳۶۶ یم ترے شہر چھہ چھاپی نو سخن شہر در پج

غزل

دہچہ چائے شیخ حسن تر آؤ پہیز گاریں
 ماری مٹریں مے پٹریں زار بود کھن
 مہم چھ دنیا کم عاشق گاؤ بیگم سارے
 غم کا ستم رافو آستم جہم مے چائی مے
 رھو مہ مہم دودنی کالی روزن ساریں
 ماری مٹریں مے پٹریں زار بود کھن
 لچھ ناوی کیا جان دیت نے چھ راہ چھ اریں
 رچھتہ غا طر شیخ حسن ہنس ہچھ روز کھن
 کچھ کھٹیں کاش چوئے جنتی اچھ داریں
 ماری مٹریں مے پٹریں زار بود کھن

مایہ غزل چھ مٹریں تہ سخن مٹریں تہ مشنوریہ مٹریں باگ درج کر تہ
 سراج دین بس تہ سخن تہ ناوہ سخن مٹریں چھ پاندس پیچھ ہیکھتہ
 مے چھ باسہ اندس پیچھ یکھنے چھ جان (اچھ)
 ۲۵ دودے نوم کالی روزن ساریں ۳۵ کاش دیت نے
 (چھن - نثر)

دیشہ رستے یارو میانے کیشہ بندہ سکر پاروئے

پیشہ منہ کی پیالہ چیتہ مو منہ کر تم گرائے
دیشہ پینے اس سپریتہ نشہ لائے یاروئے

مارو منزی ہاے ہیشزی زار بوزکھن
بالو پکھنا تیل طوطس میلے کون ماروئے

کالی موتس نشہ ڈھے توئے چھتہ زلنس جائے
زالو داکنہ دالی کفن شوہ مہ جئے ماروئے

مارو منزی ہاے ہیشزی زار بوزکھن
دود زلیہ ہم دسلہ چانے زلیہ ہم بیا ماروئے

کلہ چانے کلہ شماہ بدہ شمشادراے
زالو کوتاہ نال دوول ہم اٹھو کالہ شہاروئے

مارو منزی ہاے ہیشزی زار بوزکھن
خامہ پانس ڈاس کوڑھم کاستم بے داروئے

حسنہ چانے چھنہ سمبلان چھنہ ٹھہرن پائے
توہن پھرن ژندو تازن یاروئے داروئے

مارو منزی ہاے ہیشزی زار بوزکھن

عاشقہ کوتاہ عشقہ تردوم ژالہ کوتاہ ماروئے (چھاپی نوہ سوخی) ۲۰
بیا ماروئے (ن ژ) یہ شارہ چھہ چھاپی نوہ سختی منظر غلط لیکھت۔

یار کو بخش مرون میونے مئے کھسوںے یاروئے
 تمبہ لاو بخش سمبلاو تم دیتے سو جین گراے
 عار رستے یار میا نے یار راوم ساروئے
 ماری منزی مے ہینزی زار بوز کھن
 سوہ کچھ منزے موہ کھ ہوو تم رنبہ و زو خا روئے
 گہ منزے میل دیو تمہم زلیخہ منز چون روے
 کچھ آکے پان لاو تم دادو مشنم ساروئے
 ماری منزی مے ہینزی زار بوز کھن
 گم شبنم لالہ روئیں مجھے چھے خمد آروئے
 چھم تمنا رہے آکے تیر جگاں لاوئے
 غصہ کر نس نسبتہ خجورے چھوگ دیتنم کاروئے
 ماری منزے مے ہینزی زار بوز کھن
 بندر مینکے ستر چھندے کیتو زید زار لکھ ناریوئے
 بندر اوس چون بوز کھ بندر کیتمہ نو آے

-
- ۱ سوہ کچھ منزے موہ کھ لاو تم رنبہ و زو خا روئے (چھن)
 ۲ یہ بند چھ عرف رول کا مو نوہ بخش منزے یوت
 ۳ کاروئے (چھن) ۴ شراد (چھن) ۵ زخم (نثر)
 ۶ ساروئے (چھن)

زیندہ روزان مہ کچھ چائے پھول گل انار مئے
 ماری مٹری مائے ہینتری زار بوز کھٹا

سنیاسن بیہ جو گین کر خد متھہ گار مئے
 بندہ نو کینہہ یار دادرس گنہہ نیمو ستھہ راسے
 محمود و چھتہ شیخن تیجن کمر شاہ خاری مئے
 ماری مٹری مائے ہینتری زار بوز کھٹا

۱۔ یہ بندہ چھہ جبار خان نس نو ستھس مٹریے یوت چھاپی تھہ ستھس مٹری
 چھہ بیا کھ بندہ غلط پائٹھو لیکت، یس نہ نقل کرکٹ حضور ورتھہ باسیوم۔
 ۲۔ بندہ ماکنہ یار دادرس دایار گنہہ یلاج (چھن)
 (ناجی)

قصے مارون رشید

حمد تس بیٹھو پاد کو در جان جهان
 حمد پئے نعت و صلوٰۃ و سلام
 از فراق یار نالاں ہم چو منے
 بوز ارنے سوز اسے مرد خدا
 پہ پہ تمن کا لکڑیاں خاک تے
 پڑی پاٹھیں جھپے پہ دنیا پر دخل
 درد مند و داؤد کدو روزی تو
 عشق چھپے بی بی یاد اول لے اخی
 عشق باز ہی تار زالن زئید پان
 حق سہ منصور اوس نور جہاں
 ذان مجنون یام درد دل مال گوس
 عشق زائے رنج زلیخا خدیوہ سال
 سنگ خازن فرادین پار سکور
 عاشقو حقو دے سخن در این جہاں
 رو کوئے عاشق سہن افسانہ رو کو
 پھولے باوچھ گل تہ گل زلف لہ بہار
 حمد تس بیٹھو پاد کو در جان
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 پیغمبر ہو سیر کیتو پیش کئے
 نالہ دواں چوں ز نولیاں چھین جہا
 مکن جوازن کا لکڑیاں گنہاں اک تے
 کالو ترنو ہچو سوسن میٹر تل
 تار تارے عشق کتھا کدو تو
 یس نہ کیر باور سہ بوزن دوزخی
 عاشقو سکنی تجی در این جہاں
 عشق تارے زول تہ تہ زئید پان
 لالہ ہندوئے عشق درد دل جیل گوس
 در مصر بے حال کیا گنہ پائیل
 ز عشق شیریں جان خدو تہو ماہ کو
 نام نیکاں تار روزاں در جہاں
 زئید چھیں عاشق ز دنیا تم نہ مودری
 داتی آختر ہچو سوسن در مزار

چہرہ کم کم کر نہ تقدیر پر نہ جدا
 ہا کو تو جسم کو خریدوں کی قیاد
 کم نشان بوزی کہچہ مہین صد
 سام و رستم کو مہر و کوہین تن بباد
 میوہ بہمن روڈ کتہ شاہ دراب
 باز تقدیر پر نہ کلام اے خیر شکار
 مشت خاکس کہ چہ دعوائے خدی
 خود سرو شیریں سخن یکبار پیو
 زین عاقل کتہ چہ اے خیر شے جا
 ترک راحت کردہ زھاڈان اصل
 تھا و کھے کن قصہ دلسوز بوز
 ترک دنیا کر نہ شاہی دور روز

قصہ فرزند ہورون یوز تو

دو کولہ چھوٹے سا تھا روز تو

در مصر اوس پادشا نام دار
 ہفت کشور بادشاہ ہورون شد
 ناو قس ہورون رشید شیر کا مکار
 جایہ جایی وقتہ تہند اوس عید
 نرم دل بسیار دل از ملوک
 ادس دافت ہچو ساہک سلوک
 دمبدم در بارش ہی بانو
 نام حاتم کو نہ شرمشہ زہود
 قلمی نو سنجہ چہ بیٹہ آیتہ

ذوق یار نام ہچو نے

مگر نہ کو زور شاہ چہ قدوس لون نو سخن منز (بانیہ ہوس نفس سچہ)

داد کرار تم کو حساب از تو شیر داس
 اوس شیر دلش از رفته شد مکرول
 جز پسر چھپنے یا سنا ہی سے بکار
 گر ایں فانی جہاں اس شخص مود
 در تفکر گو سہ سہا ہوں رشید
 مویختہ زن ہوں ز دیدہ در دعا
 مستجاب میل گو دعا سے شاہ زب
 وقت سب سے ساعت نیک کامیاب
 اختر تاباں زمانہ یام دراد تو
 دایم لا انا آپ پیش باد شاہ
 قلم خفہ سب سے زوئے دین کر تھہ فردا اک تے
 دنیا چھپے پڑو یا چھپن باد غل
 داد کو دوتھو تہ سہا قہار کو تو
 بادشاہ ہوں رشید اوس نامور
 نرم دل اوس کو خود ایسے تھارون
 شاہزادہ کی وے اوس سے تس
 سار و برے بیچو ات تس اوس اکھ
 زان عدالت کو زنگد ستہ جہاں
 ہر نور دیدہ کر ستہ ہی نورول
 از پسر نام پر چھپے آشکار
 تس پتہ صالح پسر موجود رود
 در جہاں آسن گو زہم اکھ نور دپ
 بار خود اپنے بخشش فرزند یاربا
 ز ابر نیساں در صدف یک قطر
 از حمل توں در او تاباں آفتاب
 لوہ سستو خورد ہیو تس مویختہ چھپن
 پادشاہ زبدر زانو از پور ماہ
 خاصہ گوہن دین لیاہ چھپے گزہان خاک تے
 کالو زمو ہیچو سو سن کو بریل
 قصہ سے فرزند ہوں بوز کو تو
 دون آچھن تس گاش اوسے اکھ پسر
 عابدین پر ہمیز گانن گارون
 آفتاب لکھو تہ تاباں سے تس
 اوس پران شرفہ رانن سے سبق

(پھر مرسلک باقی فٹ نوٹ) یہ مہجور لایبریری مہنر بیاجتہ منیرے یوت
 غا پشمار چھ نمہ سے مہجور منیرے یوت۔

بادشاہ بڑھتے خبرِ عدو شہان گو
 مال و زر خرچن خزانہ بے شمار
 شادمانہ اوس میسر تا بہ راہ
 بے بہار آں بہرود یام زاد
 دوا یامت نام کوڑ ہنس از تہیز
 آپ داسے حق پائے باصفات
 گل بد توہ و چھ شگل دے بر بار
 صابن نیمو پاد کوڑ رت انے
 شاہزادس کینا و نئے رت خود اوس
 کیاہ و نئے اوس شاہزادے نازین
 مال خرچن جانب آں دل گو
 رچ پھلے گل زار نے آو نو بہار
 شاد گوزاں شادمانہ پادشاہ
 در مصر بادشاہ یوسف باز آو
 دل کش فرخ سیر عبد العزیز
 شیر حق ہنس یا مگر آپ حیات
 شیر پستان و شکر آس آپران
 مویہ نوون دلہ نوون مویہ
 آفت بے کھوہ تو زیار دے اوس
 دیمہ دے عارفین سیر ہنس

چار سالہ دوت یام عبد العزیز
 خود ش تکلم تراپہل گو خود شس تہیز

نیمو گلن چون نالہ بلسل دین
 پوشہ نوون خود ش اوانن ہوش نوون
 چار دہ سالہ بلاغت تہیز گو
 خوش تکلم پاتو اوس قواں پران
 جانور زان نالہ بازالے وطن
 زان اواز کستور و گل گے در جنون
 خود دہ سالہ سال خود دہ پیر گو
 موشہ زن فرقاں پران اوس ہران
 قلمی نوہ سدا

خود ش تکلم خوش تبسم خود ش تہیز

ناکس مشہور گو عبد العزیز
 (پہ شاد چھین ہنس ہنس)

روز و شب تسک کار اوس توہ اس پر
 ز ایل مال نیز میوتہ تمکو تفسیر
 آیہ لایستوی تمکو میوت سبق
 تمکو در پیش شاگرد آتھ مانے چھپی
 اہل جنت ہم چھ ہم چھی رستگار
 ز آیہ لایستوی بوزن حبسہ
 مغرمانے یام بوزن در فنا
 از فنا لوب نے بقا تمکو عارفن
 واقف امر اہل حق یکبار گو
 از خبر صاحب خبر کو تیز موش
 ناگو نہ چھن جامہ پنا گمنہ جی
 نہ بہت دنیا ڈوٹن عقب باروٹن
 قلمی نوہ :
 ز ایل مال بیگو کو تہ تہ فرقان پورن
 آیہ لایستوی تمکو پور سبق
 دو پیش تمکو شہزادہ آتھ مانے چھپی
 سورہ الحشر تمکو آخر کوٹن
 استادس پڑھنے مانے امر حق
 چھنے یکساں دوزخی یا جنتی

۱۰ معنی لایستوی پرسان کوٹن (نہ مجبور) ۱۱ مانہ پڑھن استادس کیا چھ حق
 (نہ قدوس لون) او خسی پڑھن یہ تھ کف ہ معنی حق (نوہ سچہ مجبور)
 ۱۲ شہزادہ (قن)

تاجِ زرین پر نگین تراؤن کلاہ
کونہ منہ تو پر حقان بسیرہ اللہ

بیکسی مژدہ پہ من درتے کلس
اللہ اللہ نقش کھون تم دلس

اٹلس و زر بفت کیمخاب و سُمور

از تین نغمہ بیمہ موجب کورینہ دور

دنگریون پرنگ تہ پنگ تراؤن

گلبدنس جامہ تمکو تراؤن منل

عطر کئے مولہ نے تمکو خاک را

ہم تنک کو بیٹہ تمکو کر بخت بر کر

کو بیٹہ کر بخت بر کر تمکو ہمتک

قلمی نسخہ :

اہل سنہ تھیم چیم تم چھی رستگار

مانہ امیک بوڑیہ تمکو عارفن

زین الناس لباس از تن ڈوٹن

دور پہ تھیم سستو تمکو گوندنے کر

ایم نہ مہ کلن تم چیم ساری اہل نادر

زندگی ہند جامہ سپد یوتس کفن

جندہ الفقر فخری پیچھ روٹن

ہیچھ تو قتل در اوئے از خونہ نر

ایم گوندہ تھیم گوندہ تھیم اہل نادر (نق)

اہل دوزخ ایم چیم تم چھی غرق نادر (نق)

اٹن منج خرقہ من چھتر پیرچی (نق)

و ۳ یہ اشار چھنہ نو سنے ہجور منز

مژہ حقوون رچھ در دل زلف لال
 دراد یا مکتہ غار کاس عاصہ تے
 گے خبر در مکتہ خبر میں پیش شاہ
 واسے کیہ کوس جاپے تراون مملکت
 مکتہ دجل چند دالکتہ از خانہ ذرا
 پادشاہین عا دلن بوزین خبر
 راحت جانس کورہ کمر غصہ تے
 بوزون گو شور شیرد خاص عام
 نیب مکتہ گے دا تو در پیش عزیز
 کس کہا تھک دیا چھوڑ مملکت
 کس بتایا یہ تجھے رستہ بتاد

قلبی لکھ مکتہ

کو بیٹ کمر بند بر سحر تم مکتہ
 کرکتہ بر سر بے کسی ہنر تو پہن
 عالمی سلاو تن نامی دھنچھن چند ہن
 داراوش تراوان دوس تم کو بے سر

خاصہ پیلاہ اکتہ مکتہ دراد جھنگ
 تاج بر سر تو دتھو جائے زدن
 ساس گوشت خاصہ تیرا سنن بدن
 نامی زدن تھم بھنگوٹ جاہ بر

عرا روم و شام (زبانہ روایکتہ)

۲۴ ہیکے مکتہ ٹوپہ من در تھو کلس

الشاہ الشرف نقش کھوون مکتہ (نقش ہجور)

بادشاہی تو کہو کیوں چھوڑ دیا
 دیکھ کے سردار سب حیران ہوا
 ڈیشہ وئے پادشاہن تر دو آہ
 ساسہ گوشت خالصہ یں اوس بدن
 غوصہ کیا کھانے کوں کھانے
 جامہ رت و دل چھک کر خلقن بادشاہ
 غوصہ کیا کھانے چھکے رتے عزیز و بادشاہ
 بادشاہ و بندہ و لاش دار چھا
 بندگی کر خالق کس کو مکرر
 جسد روشن سار رواں زندگی
 پچھے فیض و کھانے کوں کھانے
 زین خیال خام کو کھانے بے تہیز
 حکم چون مانے مئے برحق فرض جہم
 خرقہ ادمت از خدا و از رسول

کھانے
 رتے فیض و کھانے کوں کھانے
 جامہ رت و دل چھک کر خلقن بادشاہ

آہ بھی لازم تھے یہ کیا کیا
 زور سے لکھ لکھ رضا سے موٹا
 دوت بیکل شہزاد پیش پادشاہ
 مال و بیگ و تس مال و بیگ و تس
 دوپس شاہن لے عزیز جان من
 بندگی کر خالق کس چھکے نوٹنا
 پادشاہی بودنے سورے چشم
 گیلہ عالم سار ستر آس کار کیا
 راج تر دو کھانے تاج از سر لے پسر
 غار جندنا تو بول چھا بندگی
 کتہ نخل کوں قفس خزانہ کو کھانے
 جند تر او کر بندگی حق لے عزیز
 دوپ عزیزن بابہ صابو عرض جہم
 خرقہ و دل مئے بابہ کتہ کوں ہر کوں

قلبی تہہ سمجھہ
 بر نخل کوں قفس میان لو کہ بے
 بندگی کر خالق کس چھکے نوٹنا

وا نوہے مچو رس مژ چھ یہ شار پچھہ کوسہ

بادشاہ ارسعہ فقیری تھے پڑیا

زاهد و پرہیزگار و خرقہ و دل
 مہرسلو و دل خرقہ و دل پانچو
 و دل کھنڈو خرقہ و قلم طبع و عارف
 خرقہ پوشن نایہ دوزخ پور نو
 خرقہ پوش چھ باندہ ہر دم بکار
 خرقہ پوشن جنس مادی مقام
 خرقہ پوش در ہر دو عالم پادشاہ
 بابہ صاحب و عیسیٰ شاہی کھنڈ کرے
 جان سرا اوس در دولت سرا
 کرتے حکم پادشاہی اسے پد

قلبی ندر مسکنہ :

بابہ صاحب چھ خدمت عرض سے
 خرقہ تقویٰ لب اساہ نالی چھم
 کیا کہ کوڑم بدو دلم جاہ مل
 نرم جاہ اہل دنیا ہو دلو
 یوم لایفیع مبالاہ چھم دلس
 اسے یس محکم کھنڈ کرے عیسیٰ

چون دین بوئے پوز عرض سے
 نرم گنڈا ہم دلم نالی چھم
 غم مہر پانچو دس نو پو دل
 اہل عقبی نالی زہمت منلو
 داد کو لہ چھس کرے داتے منزل
 حکم تلہ دن یس چھ سے چھ آدمی

و ایسی تہہ ہم تی چھ بوئے عرض سے (ن مہجور)
 و سارے پے پانچو و سانچو پو و دن (ن مہجور) و ۲۰ یہ شار چھن مہجور منزے یوت۔

پادشاہ ہے پھکتے جانور زمین
 حکم شاہ یوں مانہ دودھ جانور
 پادشاہی نان چھک ہے پادشاہ
 اچھا مانتے علم پیر پختہ پادشاہ
 اسے پسر کیا بوز دودھ جانور
 شاہ کو حار ان چھہ اسما کی جانور
 اسے پسر بوز ہم کتہہ مرغ سحہ
 پادشاہ ہے پھکتے تو وحشی میں تھے
 یہی دیان شہزادے کو دست دیو پھکتے
 زون پختہ شاہ میا کی گداہی چھہ پختے
 حاضر و شاہش کو ہنس مر حباب
 دوپ امرو کر چھہ پختہ گامہل
 مار پختے کو عرصہ بادشاہ جہاں
 غامی از معنے چھہ کر چوئے پسر
 باہنیو دوپ چھہ یہ کو مت متوور
 قلمی نوہ سچہ :

یہی اطاعت کر تے کن دودھ پختہ
 جانور و چھتک چھہ کر پختہ کتہہ سوک
 پادشاہ کو تھو بہت دودھ تے پر زدن
 یوم یفسر المر چھہ در پیش تے

اندر میں مجلس بدست تو بہن
 پادشاہی کر یقار بندہ وار
 نکتہ باہی داد اسے شاہی چھہ گناہ
 نکتہ کر اچھہ علم گرامی تباہ
 باہی و نکتہ چھہ شاہی کتہہ بکار
 کتہہ بہم منرا پختہ پیچہ لیسر
 دوسے پر یس بوز ہے چھہ پادشاہ
 غامہ معبود شہزادے کن دی تھے
 جانور او تے بدست بیو پختہ
 دودھ چائی پادشاہی کتہہ پختے
 آفریں بر جہت شرمندہ قبا
 عارف باللہ چھہ او مت اذ دل
 جز ولی کس جانور بر کف بہاں
 کر تہ رو پختہ سالی کس بہر پختہ
 دور آسن جان یہ کتہہ پختہ کرے

تسے مطیع اچھا اسبہ کل کایات
 چھی پان تم ذکر ہی لایست
 ماخلقت الجن آیت کر کنن
 دین کس چھہ تمہ کے اندیشہ تے

ہچو مستان عزیز از بارگاہ
 لوگ و دنے آئینہ کنو تہو خون تر و
 چونکہ کردہ این پسر ترک وطن
 لنگر و دنے عام خاص ساری امیر
 پتہ او سس تا برون شہر سس
 دو پیکھ شہزادن گزہ ساری گزہ
 در او دلجوئی کر تھہ از دوستان
 مہر پر تھہ شہر بصرہ رتھہ و تھہ
 مصحف اسماعیل تہ لالہ تاب دا
 سستو فرقان مجید سستہ پیشین
 ذات شہزادی کر شہزادن بہان
 قصہ کوتاہ مختصر بوز لے امیر
 قلمی نو مسیحہ :

بیلو بابو دایہ اسرافیل صو
 موہ سستہ کو پاتھین اسو اسو تھن
 مالو دویس دیوانہ کو تھس جہاں
 شاہزاد سس کیستو بہان آیتے
 جان سرواہ اوس در دولت سرا
 ہمہ سستی ماہریش ڈلہ کوہ دور
 مول از فرزند دور آسی ڈلن
 متہ ڈل تم کہتہ موکر تھہ زبان
 او پیر تھہ دیوانہ مہر تھہ تے
 لچہ پیچہ جگر و کش کران اس کہ ترا

راتھ روز تھ درادو جھنکس پھیرنے
 اوس شخص لڑ لہان تھ جا پو وٹ
 استے استے خستہ زن دل دیش کو
 گزاکر صابو مرزہ موزوری ماسم
 دوپس بکھارن سٹھا اچھک نو توں
 جھک صغیف کر سائی موزوری ماسم
 قلمی نوہ ماسم :

شہر بھرس کو پر بازار وائی دے
 بہر مزدوری سٹھا کو آری کوت
 بہر مزدوری چو عا پھر بیش کو
 کار وچھتھ آدی موزوری دتم
 کار رستہ بار جا اسٹھتھ کان
 کار مرزے نصف روئے ماسم

جانور وچھتن چھ بولان پیچھ بکس
 زانہ شامی یا گداپی چھار پیسے
 اسے پسر بوزیم کھتھ مرغ ہوا
 یی دیان تھ دست کو دن زیوٹھ تام
 حاضر و شامش کو رہیں مرصبا
 دوپ امرو اس پسر کو مت نہی
 اوو تھ درادو نیر تھاری تے
 شامزادن ہیو تہ مصحف ذوق
 مصحف مٹو لک تہ لالاہ تاب دا

عکیم کرتس بہر تن چا پوس بکس
 یوڈی بوزی چائی تھ کھ کھپے
 دسے پد چائی تاجہ اری چھاروا
 جاناوارا آوتس نش بیوٹھ تام
 باہنیو دوپ کو امرو موزوری ماسم
 دور اہسن تھ جا پو پیر نو کرے
 شامزادس کھتھ ہسانا آتے
 لال روہ خشان کھتھ کوڈن مرزہ
 لال کوڈن مرزہ مصحف درکار

۱۰۱۰ شامزاد چھن ق مرزے یوت ۲۰ شامزادن اچھ کوڈن زیوٹھ
 (دن ق) ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰
 ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰
 ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰

گزاکہ صابو اکھ کھتا میاں بوز تو
 یوڈ پسند سپنی موزوری سیتے دتم
 اوس ناو عابر تیسس گنگا سے
 لڑنے چھو شہر اد پنے از بہر کار
 سیتو موزور دن سہ عاجر یام دراو
 کھوئیں گاہے غاک گاہے زمین کوڑ
 عابرین ٹھہریتے موزور دتہ نظر
 کھنٹے روستے میٹر چھ پان کھنٹے
 قلمی نئے سبھ
 گزاکہ میٹر شہر بھرچ دتہ میٹر
 شہر بھر و اتہ دن چھوئیں دراو
 دراو مصرے شہر بھر و اتہ تے
 لڑدن شخصیات عابر ناو تیس
 گزاکہ صابو دتہ کیا چھ کار
 موزور دچھک ضعیفے کیا مہکھ
 گزاکہ صابو اکھ کھتا سیتے بوز تم
 یوڈ پسند سپنی سیتے موزوری دتم
 چھو لڑتے شہزاد میٹر لوگ کھنٹے
 گاہ آمان اوس گاہ اوس ادران
 کار و چھنے کاو طار سے روز تو
 پیکر نے کام اد موزوری کھیت
 دیتے تجربہ تیس موزور سے
 سیتو موزور دن موزور سے گوتیار
 آسمان سال دتہ شہر گریہ آ
 در غبار اد نوڈ گیت تیس تیس تن
 تیس موزور لیٹ تے تم سیریں خبر
 اتہ روستے اب چھ پان اتہ تے
 ذات شامی عابرین تاتہ کھنٹ
 مڑھ موزوری کریدہ سلسلے او
 عابرین نش مڑھ موزور اتہ
 شہزادہ مڑھ موزور او تیس
 کار و چھتے اد دتم دیار سے
 کار تڑاوتہ اد دتہ مہکھ
 کام و چھنے کاو طارے روز تم
 میٹر کھکھ تیل سے رفہ حصہ دتم
 رز موزور دن سیتو زمین لوگ اتہ
 کیسیریلہ وان گاہ اوسے بادران

عابرین فرقان مجید سکتہ پیرین (ن ق) اوسے دتہ شہزاد چھن ق تیسے یو

عالمس اکھ اکھ دُچھان تس کن دُچھ
 از خوشی کو در تحسیر دید کار
 مَرخبا شاباش کو دُن تہندس رُحس
 ای ضعیف یارب چھ کوتاہ زوروا
 عالم دُپ اے خود او تفلک
 جسمہ پاٹھن ہچو جنونست عیاں
 چھنہ مو لم ہچ از کار فلک
 چھنہ مزدور شکہ کتو سردار چھ
 خاک کیا سورن بسر سردارے

قلمی نسخہ :

زہن تھنچ مہتھ نکھ نوئے او پکان
 نختو تھو پھرنہ سارہ زہن تھنچ
 عالمس دس لوگ چھن تس کن دُچھ
 جسمہ کنو کیا ہست لاغریر جوان
 چھن سہرا رختھ تھس یس ماجہ زاو
 در تحسیر اوس پوان از فلک
 کامہ کن مشغول رو زختھ چھ نو زور
 گاہ دسوں سیر او سے پیشوا
 گاہ یون مہتھ اوس گاہے داغ مہتھ

بڑو تھنچ بڑو تھنچ سارہ نو زورن اوس
 مین تہ گڑھن اوس کران نکہ
 مَرخبا لوگ پرے تہندس رُحس
 زور پاٹھو چھ رستس مہ پھوان
 فرشتہ خصلتھ آدمی زاد کتہ آو
 آدمی چھنہ یا پری چھ یا ملک
 کامہ نشہ شام تامتھ کو نہ دور
 دُچھن کھو دُچھ اوس کران ترک تاز
 شام تامتھ اوس آسان کامہ مہتھ

۱۷۲ پم نہ شار چھن ق مہرے یوت . ۲۷ نکہ جج = ۹

۱۷۳ یہ شار چھن ق مہرے یوت .

۱۷۴ یہ شار تھ چھن ق مہرے یوت .

رحمت حق چہ تبتیس یس ماجہ ناد
 صبح وشام رود آن عزیز مشغول کار
 وقت رخصتہ دوپہس مرن جان
 دوپہن مؤذرس ژئے کور لقمہ دل مے شاد
 دوپہس مؤذرن مے چھینہ کینہہ کار
 ہانکھو ژئے ہستہ پیش عابر کو مذکور
 وادہ مؤذرن کوژن بیکار ہے
 گوئہ نیرتہ جان بیکار ہستہ گو
 شین دومہن کور انتظار گل کار ہے
 شہر بصر سے کوچ بازار وڈوژن
 پڑن خن سارین کاٹسہ ماڈیو تھو مؤذرن
 کیا سنا کوت کو ختم دایا سہ جوان
 قلمی نوہ سنجہ :

کامہ کن مشغول روزتہ چہ مؤذرن
 وقت رخصتہ دوپہس مرن جان
 ہانکھو ژئے ہستہ پیش عابر کو مذکور
 وادہ مؤذرن کوژن بیکار ہے
 گوئہ نیرتہ جان بیکار ہستہ گو
 شین دومہن کور انتظار گل کار ہے
 شہر بصر سے کوچ بازار وڈوژن
 پڑن خن سارین کاٹسہ ماڈیو تھو مؤذرن
 کیا سنا کوت کو ختم دایا سہ جوان
 قلمی نوہ سنجہ :

شکل انسان اس ملا یک کتہ آو
 وقت شام بیکار ہستہ اوس پانہ دیا
 بوڑھان آئے پڑم صبحس ٹکان
 رخصتہ مؤذری دمر دواں زیاد
 غار مؤذری سنے نہ کھنڈ بڑہار
 شہر اندکن گوئہ روز نہ جاعے دور
 وادہ بویور باد ہستہ کار ہے
 نیرتہ نے از قضا بیکار ہے
 تس مؤذرن لولہ سان کوڑھانے
 سترمہ دومہن ڈراو گل کار تھانہ
 از مروپا خوش یوان کوڑہ نور
 پیوستہ بیمار کیا سنا کوتس ٹکان

کامہ ہستہ شام تانہتہ گوئہ دور
 بوڑھان اے نیرم صبحس ٹکان
 اوش مادان اوس دن اوڑ بہار
 شین دومہن چھم سترمہ پانہ ہے
 سوئے صحرا مس چو آہوئے ختن
 دار برک شیاں بیکنا کامہ کار
 شہر بصر سے کوچ بازار وڈوژن

عائرن دے قف کورن تہہ بند بریں
 بچو سوسن در مزار دے ٹمٹ کرے
 بر زمین سرواہ چو سایہ پوئے
 تس جوائس نام اللہ بر زبان
 شائد دولت کا تہہ نہ تس شائس رشتے
 بر زمین دے ٹمٹ چو ٹمٹ سرو جان
 بار موزور و کوئے مزدور سے نہ اکھ
 روشتہ رو دہم گوشہ ڈھا ڈھا عاقلو
 جاسے ٹمٹم در مزارن سوسن
 جانہ میانو جاسے ٹمٹم در مزار

دے پیو سیکھو شخصہ عائرس
 دو پئس تھو دے ٹمٹ گلاہ کوٹ برے
 ہاپہ رنگس اڈہ رنگ تس کوئے
 زور و بسیار اتر نوکان
 بے کساہ زورم چھ آست پر دے
 نیب ہچھ تھہ جاپہ کو عائردان
 دیشہ وئے عائرن ترا و زور باکھ
 بچو بسبس ٹمٹن چھو پئس کو
 ٹمٹن مئے و زور دے ٹمٹن ٹمٹن
 جان و دے جانہ کو کور نے ازار
 قلمی نو سچہ :

میلہ ورن کور عائرن دے قف بریں
 بر کوٹ کلہ ترا و تھہ اڈہ مزار
 دے آیم دے تھہ ورن سیمبر زورے
 سیر پیچھ کلہ تس پوٹ دے سچہ
 بے کساہ زورم چھ آست پر دے
 سرو قد ورن اوس پچھر سایہ تے

دے پیک ورن میول شخصہ عائرس
 تھو دو پئس دے ٹمٹ جانا چھ ازار
 کیا پے وئے کیاہ چھ تس چھہ ڈے
 اڈہ مزارس سیر ہنا شائد دے
 شائد دولت کا تہہ نہ تس شائس رشتے
 گو پکان عائمر ٹکان تھہ جاپے

وہا پے شار چھ ورن ق مہرے یوت
 فرشتہ کنے میر پھولاہ وہہ تھہ (نق)

گوس چھمنو سستو کائنہ فار از خدا
 نام او مشہور چھے ہورون رشید
 راہ مسافر چھس پھیراں پرتکھ
 از عزیز می اوس تس میونے مہاس
 مرشد موزور شہر بھوک ان نیز
 بہر شاہاہ پربا بس نشہاو
 از فنا سوئے بقا باز آمدہ
 حال با فے ہوش تھاوم کوشہاں
 آس از شہر مصر سوئے بھر
 بہر اللہ دوس مے لاگم چپ

موجب تقدیر از خوشاں مجدا
 چھس بھیرک شاہ بھیرک
 چھس نسا شہزاد بلو دون مے غلط
 غار من فرزند دیکر کر چھ تس
 از عزیز می ناوئے تمک شند عزیز
 لال بر بازو گشتہ چھم موزراو
 مرغ جانم بہر پرواز آمدہ
 عزم رفتن چھم ازیں فانی جہاں
 زور مارکس ماجہ ڈراس بہر شہر
 ترک دنیا کراوئے او شتم نصیب
 قلمی فرسینجہ :

اند مزارس جاے ریمتر سوئے
 دفتہ کر کورنے ٹئے آزار بھتہ شے
 کور کینہ آکھ کور کن چھے سائل
 مول موجی کتہ آسان بھی ٹنی
 چھم نکاہتہ چھس نکاہتہ مہند چھم
 برہم چھے دنیا میں گزہن چھے پرتکھ
 مرشد لکر لکر چھے گاہر خستہ مے
 تھاو تم کن قصہ یے دل خستہ بو
 نالیہ نشہ جتہ پین کر نہ کم کفن

جافرو باغن دور ہے دوتے دانی
 ژئے دیا بھم صبح سے واتے بے
 بیمار و دفتہ کتہ چھے مال تے
 کمر کتہ بے خستہ سوئے کور مرشد یونی
 شہزادان بیکورن واسے واسے
 تھو د مے تل تم کیاہ چھے گزہاں کتہ
 وارے کتہ مے دتم جتہ مے
 چھے و صبیحہ دس لو آہستہ روز
 چھے و صبیحہ بیلہ ناوکھ مے بدن

چھم پدھوروں دُشید یس بادشاہ
 در بغل مصحف تہ لالہ چھم مرزھے
 دُپڑ زس لال باو زس احال میو
 چھے دھیسیتہ یام دم مے کم گزہ
 نالہ کے جتہ پنن وڈی زم کفن
 وقت دو تم تڑاو تم وہ ذمے پتھر
 کوڈن یام احوال با عار میان
 عارن تس نیر وچس پیٹھ رین
 پتھر من یام رند بیل زور زول

قلمی نوہ مسیحہ :

آس نیرتھ میتہ مے او سُم واد گاہ
 بابہ چھم پدھوروں مصدک بادشاہ
 (میان دُشات چھے کران افسوس آہ) (اڈائیوک نوہ سچہ)
 مے ترم در خدمت ہوروں رشہ
 چھے تشانے بٹہ یگی باسن نولم
 (پہ شار چھن ۲ من)

بٹہ دُپڑ زس ٹوٹھ کیاہ او مے پسر
 بایہ پانے نالہ متہ رٹ مے قبر
 سوے اللہ وہ ذمے روم روم پتھر
 کچر کھسیم زو وار نظرہ تھاوا
 (اڈائیوک نوہ سچہ)

راجعی بوزتھ گو تس روم جدا
 بی دیان تس تام مے ووتس ندا

از قفس بام بوله پرن در اوج تاه
 کیناه و نه کوتاه و دوس گل کاینه
 و دونه داراه تس عزیز من عاثر من
 دانه نو و کھ مرگذار پیچھے فاشس
 یام در خاک سود تمو عب العیز
 کور سخر رگل کارنے در بهر فوت
 دو پرن در بانس ز شہر بصر آس
 مرد را ہے از قضا چھس داد شاه
 گے خبر دارم پیچھے خبر با شاه رود
 نامہ شہزاد پیچھے از بہر مشاء
 قلمی نو پیچھے:

دیام دوتس ارجعی از حق ندا
 تام سپد من نقب پاک از تن جدا
 د اظہار پاک نغمہ سخن

(دسولن فرکو جاہ کوتاہ دل دودس)
 (شہزادس قیوت و دود تمو یار پیچھے)
 یار سوه بر پھ شیر ناؤن تس قبیر
 کیا دانی تمو بیکس کوتاہ دودس)
 نامہ فہرستہ نمود مارلس مارچہ ز پختہ)
 دنامہ پیچھے ہوؤن شہس سوس خبر

عا از گلاب و مشک تمو نووس بدن - ن ۳ منز چھ پشارتہ لیکت

کور دفن عبدالعزیز تمو عاثر من
 سرور غنچہ دمن آں گل بدن

پادشاہ حسن از پسر یام تمام بوز
 آہ سے ارشاد ہو مشوخی کرے
 شاہ گفت اسے قاصد نیکو سیر
 دوت قاصد پیش شاہ کرتی سلام
 اس نے شہر بصر پیش جو ہنور
 گفت غائب باد شاہ عالی تبار
 ماروں دنیا ستمگر ہجو مار
 نوہر دین چائی کو در غم کاش کم
 تر تو غم مقرران میں غائی سرے
 چھٹے نشان لال و مصحف پر نہاد
 پادشاہ بے پیش گو بڑو تھ خبر
 تناسی نوہ سمجھ :

(تبر بچھاں کیو نثر کا ناہ پڑا ہے)
 (آووتھ ہوروں رشید منڈھارے)
 (اوس درامت فوج ہسپتہ سے بادشاہ)
 (بادشاہ درامت شکار فوج سان)
 گو پکان عابر ٹکان تے و لو دین
 ہم روئے دوت د ریل بڑو تھ کن
 داد ستم دود رنگ ہارے
 اشد سنے خون زن نوک ہارے
 سارے اوس عرض کو درامت لال جاہ
 فوج دہشتہ ہمہ ستر کو ہم جان
 لال مصحف دین شاہ من پر زین
 لال مصحف پادشاہ من کن دین

عا چھٹے سمکاس دن کی تہ اعتبار (۲) و ۲ آتش چھم میں نشہ تے باوے ستم
 (۳)

واپ و نتم پارے سے کور تھم چکر
 لولہ دردے واتھو کمر در مزار
 زلہ و ن نار لہ و نئے تھو رنس
 اکہ دہ ہے پیر موزور سر تھو کون
 گو مہ ہمار اد ووت اندر مزار
 شاہزادہ چون ڈیو تھم پیر موت
 شائد کئے سیر کنیا شائد دھتہ
 جندہ من کرمو دیم کفن دویلم ہیا
 کر کیشاہ بروو سے دل کے قرا
 ماسا فیر و رنے کرمو دل کفن
 مرثبا خدمت رنے کرم تھم دیرس

نالہ متہ عامر روٹن ہجیوں پسر
 واپ و نتم کینا تھم کور تھم ازا
 عامر ن احوال سوئے بوونس
 بوز شہزاد ن سہ سٹھا مچھتہ مرن
 تہہ رنٹے تھو ک تہ اد کورنس ازار
 میل بوزم تھو رنے بو کورنس
 ووتھرنہ کرمیٹر پھولا دوتھو کتہ
 تریشو دپیشر کرم ارنس بجا
 دو و ن واراہ بادشاہن زار زار
 کورن ہے ہے ہے عزیز جان من
 دو و ن واراہ دو پین شاہن عامر
 قلمی نوہ سنجہ :

بوز و نئے پادشاہ نام پو پھتھر

(لال) تو مصحف دیت نہ تھو رنس شہر

(ن ۲)

تھو شے زن سرور قداہ پو پھتھر
 تھو و تھو تھو تھو نالہ متہ عامر رو
 تاقی متہ چاڑی چھم شرمندگی
 آرزو چھم روئے دچھم کرم کورت
 واتھ و نئے بوئے بر قسیر پسر
 مافقیر دسا کو کور تھو صفر

حال پڑھن عامر س کزنش جبر
 پوہ تہ دادے خلعت شاہی زوٹن
 بیکس میاٹس تھو کرم تھم بندگی
 ماقم و تھو قسیر کرمس نالہ موت
 ووت شاہ میر در شہر بصر
 بادشاہن نالہ متہ رٹ قسیر

زان عالم تا کہ بندے ز نذر چھٹس
 از ہمیں احسان تو شرمند چھٹس
 مروت سے تاپا دے جان و جگر
 با بصریم سستو میے ماؤم قبر
 ذرا و شاہ عالم تیس اوس ہرکاب
 خون حاران چشمہ کنو چشمہ پر آب

ماجہ وودنس اچہ رووم بصر کے
 ماجہ وودنس اچہ رووم بصر کے
 ناد لاسے میٹر موڑو دودہ لو
 پتہ پتہ ہے کائشہ دھتہ نو ماؤم
 لاگر یو سنو یاس زھاڑتہ جوگرتے
 روشہ روشے باغیے بوڈو زنے
 لاکڑی زورن نیو کہ دہر شہر بصر
 لہڑن نار لہڑن شہر موڑویم
 طوط رووم دود پر ووم کیشہ مہوم
 ماجہ کو شوڑنے سیاہ گوئے غصہ تے
 واو بستین پوشہ تھڑن پتہ پتھر
 (ن ہجور)

ماجہ وودنس تاجدار رووم ہجور
 ماجہ وودنس راجہ زاد رووم ہجور
 پتہ پتہ ہے کائشہ دھتہ نو ماؤم
 پتہ پتہ ہے کائشہ دھتہ نو ماؤم
 (دن ۱۱)

تریش کس مٹجھتو غریبو بے کسو
 پیر یو اطلال پتہ دیبا قبا
 ماجہ رستے مالہ رستے عالم جود
 پھیراڑیے پتہ پتہ پتہ پتہ

خوش حکم خوش تبسم خوش نمز
خوش برونے پیرو سامان من
پہیہ تنے عطر و جامن و لے
سر بس احوال سوڑے باو پے
کوڑ ڈول ہم یور وور لہ دو بار پے
زدن رشتے میون عزیز جان دل
وہ پکان کر دسمی ما با پے کو
کس لگتھ خارا تھ از بہر خہ ا
ما کتیو بسیار عزیز مو د ہم
ماے پوتر و شین شراوینہ کا جھٹس
مے پنن احوال بووم سر بسر
نفسیہ دادے کوڑ پتھ شاپو غار دو

وای از تقدیر دوم میے عزیز
ہے دودے کو تہ عزیز جان من
اطلس و کھنچا دیا بو دے
تاج با افسر سرگن تھاو پے
خوش شخرا مان سر و خوش رفتا پے
پہیہ تنے سون یہ ما خرقہ منسل
ما گھو چون گلب دن ما غنایہ کو
کتہ رووم و تہ پیٹھ عا جز گدا
ذاتھ کھٹھتھ راتھ کہند یور و دم
بو گے ناوس ڈے داوس لا جھٹس
سر و دے سر داپو سرٹل از قبر
ماودے موڑ دوڑ کتہ لو گتھ موڑوڑ
قلبی نوہ سنجہ :

نام دارو پتہ سا تھا منون تے
مود لہ و جھٹس دو کا جھٹس ما و
کوڑ دوئے خوش بوئے نفس کوڑ موکھ
شاپو بڑو چھاو تو زرباف تے
کنہ دورن گراے کر یو ما و و
کوڑ کرے بیمار اری کو جھو لکھ

نشکہ ما کو ہم ڈ و نتم کوڑ جھو لکھ (ن ۲)

(قلبی نوہ سنجہ منز چہ نیشاریم کیٹھو چھ کیٹھو تو پور چھنہ و و خان)
(ناتجی)

کوڑ کلن ڈ پتھ ڈے لاجی دانہ دل
توسمیتو بیمار کوئے نو کیٹھ سہان

ہاؤدے شہزادہ موزدور دودے
 روز و شب نالے دے نازدار
 بار مایوئے کار بستین لے پسر
 در بہاری کمر تہیمسار و میلکھ
 لاہی ہسر

ہیچو نے زاری کرے کرم حکم دے
 ہا گلو شہزادہ موزدور دودے
 زان تم یسار گو ہم در بصر
 شانہ کو ہتھوئے تہا شانہ دے ڈالکھ
 تھتھ ہاے کینہ تہ کوئے تہا تہ
 زون کا تہ نہ نو او میرک شاہ نو
 غور خچہ دہانس لگے تہ شہزادہ
 کمر عقیقہ ز آب شیرین مل تہ
 قطر قطرے کمر سنای تہ تہا نو
 وقت جاں دادن تہ کینہ کوئے تہا
 دچہ کمر یو نو دپدے در بصر
 سرو کمر تہ سوز ہم تہ در مزار
 ہا تہ کمر تہ پار وے کفن

ہام از دردانہ کمر دودہ تہا نو
 سوز یا سپن کمر پورے کسر
 ہر تہ چشمہ مر تہ وقتن از نظر
 دودہ کو تہ قدر شمشادس بزار
 از گمہ لاب مشک کمر نو دے بن

قلبی نو سنجہ :

دانہ دل تہ تہ تہ کمر لاجی کس
 بید مشک دچہ گنہ تہ کمر بکرم
 ہو ہمارو پیچہ و تن ما کھن تہا
 رنہ و دودنس کس سہر کر
 بادشاہن تیوت و دود بہوش کو

بید مشک دچہ گنہ تہ دس
 واجہ نرمن و چیم یو کینہ ما تہ
 واجہ رستو بڑھتھو کینہ ما تہ
 دودن جدائی کینہ چہ کران تہا
 پو تہ رادیک تہ مصیبت پو پو

دودہ تہ تہ شہزادہ جوش پو (۲۷۲)

استے استے کومت بابت تھو کھو
 کمر لحد پور کومتیار کورنے کفن
 بر سر تر بیتھ لکھو فرقان پورے
 کاڑ زونے کوئے وچھ ہے وہ ماہ
 پیچھ ٹکس بوتاج زریں ہضایو
 خنجر پتو پنجر کر جھم دس
 اے سوخن شیریں لکے چاہن کھن
 قد اکیس مرنے چانے گوم دال
 واپہ نرمن راج لکھ یو پاری سے
 ہاے مرگو رنگہ مندور ہا یہ گے
 داسے از تقدیر میرے راک بارشاہ
 ہے وڈے یوسف یعقوب بس مولا
 ہاے مرگو عار ناچھے اکھ ذراہ

قلمی نوہ سبجہ :

زہلہ پشیں قسیر پیچھ فکرہ کران
 خاؤ دیو کھن دن بیا بانہ گلاں
 (اندراں دم بادشاہن خاب دیو کھن)
 سار لشکر اُس دن ابوت سوار
 تھو و تھو تھو ہوں رشیدن اُس
 برو تھو کس ہا تھو دو پشیں پدہ
 موہ چھلو او تھو تھو کران
 لشکر اہ یرو تھو تھو مبدے جوان
 احمد آو بادشاہس نشہ بو تھو
 از مئے عرفان ساری پڑ خوار
 ادس کران عا حبس کن عدا سب
 پوٹا کے سیاہ و بھم تھو تھو

ہائے مرگوسنگ خازن کوڑھ تھساک
واٹر کم کم خو، بصورتِ زیرِ خاک

دوت شاہ میر دردش ہر بصر
بادشہن نالہ ہمتے رٹ قبیر
وایہ دوتے بیٹھ بر قبیر پسر
ہا فقیر و سائل کو کوڑھ تو سفر
مرنے چائے لالہ اندری سوز گوم
دو دُن واراہ ذمہ لے کیس قبیر بیٹھ
خاکی دیکھتے تھن اُن عزیز خوش
پادشاہن اُن پسر دیکھتے تھن خواب
روئے تاباں پر بھجور رہے آفتاب
پیشرو تہن طور ہائے بے شمار
ہر یکے چوں ماہ رو خدمت گزار

قلمی نوہ مستحقہ :

دکر نہ تہن سلام دوپ تہن غم میر
شاہچے دنیا مئے تراؤم زہن کسب
بابہ صا بو بادشاہی دور کر
دیت مئے از تیغ جفا پائش حرب

(دن ۱)

از جہاں پر ہمیز تھو دھوم بل یقین
یا الہن دوس دارن سار پئے
زانکہ العاقبت للمستقین
بخش تو فیتق ہمدانچہ یار پئے

نیت ماندن در جہاں را ہر یکس

ایں نصیحت عاقلان را ہست بس (۲۰ مہجور)

چھس بے محمود امتی چون یا رسول

زار عاجزی بود تم کرتھم تو بول

چس گداجو دھونے یا رسول
عار پیٹے زار میانی تھو تو بول

(۲۱)

اوس در جنت بهیچ بر تخت باده
 شاهزادن یام روزن باده آو
 ناپ روزن حاله اکه اس پر
 باده باده و چھو و دو چھو گه
 شاه منے دنیا منے تراؤم بهرایں
 حزب از تیغ جفا پانسیں دم
 باده مانکھ میون تراؤکھ جاده زود
 ناپ کار دنیا چھو ژور پایدار
 در حاکومت شهر رومک پادشاه
 بهر تا ظلم پر ترس برونه دراو
 باده و چھو باده چھو چھو پسر
 بر فقیران داد ایں شاه منے
 شاه منے عقبا منے تراؤم این جنس
 زان جفا عقبا منے آسان کھو
 در فنا چھاؤکھ بقا آسکھ نو
 گاه آسان پیاد گاه آسان سوار

پادشاه بیدار گویا مت ز خواب

پادشاه منے تراؤ و تنکو بهر حساب

رحمت حق بر نظام منے شد نصیب
 شادون منہ خیزد و من زان تن
 رحم کرتس در دو عالم لے خودا
 چھو بر برحق دوسدار چار یار
 یادل و جان چھو کرن پرش ز تن
 از فراق خود چھو داد او صدا
 با جمیع یار در جنت در آر
 دین سے ییلہ قصہ ز ہجرت گوت
 چار دہ از ماہ رفتہ شد تمام
 فاتحہ پرسیا پڑھتہ داتی ثواب
 معہ کلاؤکھ از جہنم خاص دعاء
 رحمت حق بر نظام منے شد نصیب
 شادون منہ خیزد و من زان تن
 رحم کرتس در دو عالم لے خودا
 چھو بر برحق دوسدار چار یار
 یادل و جان چھو کرن پرش ز تن
 از فراق خود چھو داد او صدا
 با جمیع یار در جنت در آر
 دین سے ییلہ قصہ ز ہجرت گوت
 چار دہ از ماہ رفتہ شد تمام
 فاتحہ پرسیا پڑھتہ داتی ثواب
 معہ کلاؤکھ از جہنم خاص دعاء

یوسف زلیخا

حمد بے حد نعت احمدؐ صلی اللہ علیہ وسلم ابتدا

روز دہما سوز عشق بوز اسے در رخسار

پادشاہ کج کلاما اوس شہر مغرب

اُس کو راہِ خاصہ تھوڑے سیب زینا تاؤں

بادشاہ بود در مغرب زمین طیموس نام

دختر بودش زلیخا نام، چون ماہ تمام

سوئے زلیخا اُس زیبا و فریب زون زن

سینہ صاف اُٹھانے کھوئے اوس روشن تن بد

نارِ پستان راحت جان اُس کو تھوڑے وقت

دیشہ و نہن کریشہ و نہن اُس بھیران دل بُنے

عاصم حقیقت (نو نسخہ جرمی) (ن - مجبور) ۲۷۷ خاصہ کو راہ اُس تھوڑے

(اولیوٹک نو نسخہ) ۳۷۷ اوس (ن رج) ۲۷۷ شارِ چھینہ چھاپی نہ سخت

تو سرِ سج حکمہ کس نو سخت

۷۷ سوئے زلیخا و فریب اُس زیبا و زن زن - (ان) سوئے زلیخا

جامہ زیبا - (ن ر)

اَلْفَتٰكُ ثَالِثُ زُلْفَتِی خَالِ اوس شو بان پیشرو

سخت کشیکل رہیرون دِل چشم کافر کیش او

تحتہ سلوکس تہنیز پیش طور نہ بیہ تر نہ کاٹس

ستہ وری شے نیتہ کئے دانتہ اس

نار دیکھن اکھ جوانا نہ یونا نو برو

اوس رانا نازینا ماہ جبیناہ مشک مو

یہ در پرچ زلف تر او عہ اوس زن لایان کند

حال بوڑھو تو خال بر رو نارس اند زن سپند

نہ قیامت کردہ برپا اوس قد قامت کشد

روئے سچیں موئے مشکیں بوئے عشر خوبے شد

سرد قد اوس ہرنہ چشمہ و سیتو چھان تیز تیز

دلبرے ماہ پیکرے غارت گرے باہر گرے

عایہ شاد پہ پختہ چھا پڑی نو سس پن رنر۔ اَلْفَتٰكُ ثَالِثُ زُلْفَتِی تھو شد خال

شو بان پیشرو (ن ج) ۲۷۷ شہیتہ کا ہر (چھن) (ن ج)

شہیتہ سچیں ستہ وری شے نیتہ کئے دانتہ اس (ن ر) ۳ شو بہ وونا نازینا

(ن ر) (ن ج) اوس پینا نازینا مد جبیناہ مشک بوئے (ن ہجور)

علم خالت ہندو (ن ر) خال دزان نارسے رنر

روئے سچیں موئے بر چھن بوئے مشکیں خوبے شد

دیکھن اکھ جوانا نہ یونا نو برو (ن ج)

بے کماں تیر مجھ کا غمہ نچے دیاں درِ فرشان
 نسبتہ خنجرِ دیشہ وئے گئے زلیخا خستہ جان
 دویمہ پھرے تیرے ڈیوٹھن آس غارِ تگرِ غاب
 مست پسین رستہ گل دستہ ز سوسن مہتاب
 تیریمہ غابے آو پرزہ خنس وئے کیا ساء ناو چھے
 مصریں اندر جاے چھم تے چھس عزیزِ مصر
 گئیہ بیدار ماہ روخسار ماخوہ دایو چھم کتے
 تمبہ لیمز یار دیشہ^۳ سمبہ لیمز پیچھے وئے
 بالکھ تر آون چھم کتے سے یس دل و جان پیچھے^۴ تو لم
 چھس ساء فروئے کس تس یاسے پیچھے^۵ زو گو لم
 بالکھ تر آون خاک مولن چاک دتن جا پئے
 زاجھتھس بوکا جھتھس کو لا جھتھس بو پا پئے
 دایو سمبھ آیت دد پہنس عنایہ گیک کھ ہی مال
 زار وڈی ہنس برسہ کر دھنس غمہ صیہ کو ہند چھٹھ مال

۱۔ ایشار چھم تو سچہ جرمی نترے یوت ۲۔ ناو دپسہ کیاہ ٹٹے چھے
 (۱۔ ن) تیریمہ غابے آیت دوپ نس دپتہ مئے کیاہ ناو چھے (ن ر)

۳۔ یار دادے (چھن)

۴۔ ایشار چھن چھن چھن چھن چھن چھن

۵۔ ایشار چھن چھن چھن چھن چھن

پان ہو دم دلبزن اکر جان کیا چھس صورتھا

بہر انوار الہی شہر حسنک پادشاہ
گنتہ کران تھ شمع و دس ساپہ بدی پڑانہ تیں

خون ماران پان زالان کا نسب مہند پڑانہ تیں
شام میو لم یام دیو تھم زلف سیاہ مار دل

رام ناگشتہ ستمگر مہتہ ترڈ لم بیمار دل
یس عزیز مصر چم تیں نشہ چھس کپنیز

چھس پڑ کرشیں کر پڑ ڈیشن دیا اس یار عزیز
شور کیاہ تام مالو بوزس نالو پارون کفن

تران سو دم پان وندے اسے عزیز جان من
اسے سیتیں تیں عزیزس چھنہ نسبتہ تے ہشر

ویر تر اوختہ خار کوڑ چھس زاہتہ نیرم نوشتہ شر
چھس تھتے میختہ چھ نوٹے موختہ کھتے داؤد کم

سہن تہ سترل میلہ کتے بائے دشمن گیلہ نم

رایہ شہر چھنہ چھاپی نوٹہ شمس ترڈ خون ماران پان ماران ساپہ بدی پڑانہ تیں

گنتہ کران تھ شمع و دس کا نسب مہند پڑانہ تیں (نوشخہ جو سنی) ۳۷

موی ٹکپن دام دل (ن ج) (ن ر) زلف سیاہ دام گل (ن ہجور) ۳۸

تیں عزیز مصر چم جائے تیں نشہ چھس بوکپنیزن (ن م) تیں عزیز مصر چم جائے (ن د)

۵ شور و تھم یام مالو بوزس (چھن) شور گونام (ن ر) زاہتہ گوشت تے اثر

(ن ر) ۷ ہیر کھور تیں (چھن) مٹہ چھاؤختہ کرانے ترڈ (ن ج) ۸ طوط (چھن)

صنایہ کا مہتر پاتہ بڈی شہزاد لارا ان آیت کیتو

حسن و صفا میں یہی خوش تر دمکتہ بوسہ ہو کر

چھس پنج پرتس عزیز میں دس سے کانٹھا خوش

تھوٹے رہنا کار قضا سار نے والا ان وقت

میلہ یوڈ سودا تمہن دون گیلہ عالم غم چھنے

در ازل دچھتن شہ فوط موختہ کھوٹہ کم چھنے

شاہ طیمون عزیز میں نیشہ سوزن قاصداہ

دو پ عزیز میں جھم سعادۂ کوٹہ کر س بان خدا

پانہ کتیاہ خان شیرکتہ توہ لڈی نس پیشکش

یار سندر پانام بوڑھتہ گے زلیخا بیب خوش

سازتے سامانہ کرکتہ پانہ دراپس نازین

وامژ مہرس در اس عزیز برونٹھہ طہتہ لال ونگن

یام بوڑن او عزیز تمام بوڑن چپاوتے

غم ژو لم از چھس بڈ تو شان چھم سے پوشن کراو

پرہ ژوڑٹھتہ گے زلیخا خیمہ تل تر اؤن نظر

بیشہ وٹے کتہہ بخوہ پوشہ ہتر زن پے پھتر

۱ میلہ دون سودا تمنا یوڈ گیلہ عام غم چھنے (ن ر) ۲۷ تا ۲۸ کتیاہ خان

۲ شیرکتہ جان کرئی نس پیشکش (ن ج) ۳ بیب زلیخا کتہہ خوش (ن ج)

(ن ر) (ن مہجور) ۴ دراپہ شیرکتہ نازین (ن ر) ۵ سامانہ کرکتہ

دراپہ بیرون نازین (ن ج) ۶ واپہ وٹے گے زلیخا پرہ تل تر اؤن نظر (ن ج)

بلکہ تراویح چھ مئے کئے مئے یس لُجان ہستہ ترولم
 چھس مئے فرچھم کئے مئے یس پتے مئے زولولم
 سہ چھنوسہ یس زندر اندر ہند رکان زن زائجنس
 خابہ کے سالاب و ایلحہ شاطہ مصر کر و ایلجنس
 سہ چھنوسہ یس زندر چھنوس زلف بیاہ مار سوتو
 سہ چھنوسہ یس زندر جنس و ایلحہ نارسو
 سہ چھنوسہ یس زندر کزنس مار سولس نش دور
 وینہ کس چھم سہ گومت بالہ روم کینہ دور
 برائش راپس کمر بچھاؤں کیا ہستہ ام حقے
 خار کزنس مار سوتو کئے چھم و و زولولم پکے
 شہ و ہستہ و تہ داتہ آہ تہ غیبی شہ
 پاک تھاوتہ و اتناوتہ نشہ یار س غم مہ بر
 برامیہ واصل درخانہ عزیز مصر و اثر
 موختہ ماران اس روان موختہ گمر آہ کاثر

۱ اکس وینہ یار س ہستہ ترولم (ن ر)
 ۲ زندر زون زن کا جنس (ن ر) زندر کپاٹھو کا جنس (ن ج)
 ۳ بالہ پیوست عشقہ زور (ن مجور) کس وینہ چھم ناک گومت بالہ تہ
 سہ کینہ دور (ن ج) ۴ کیاہ مئے گونا حقے مار مئے وینہ بوکوتاہ ہیکے (ن)
 ۵ توت و اتہ وینہ و اجن آہ (ن ر)

بند گزشتہ کرم کر و اند ماؤدان نیر ہے

عشق بیمار از پئے یار کوچہ بازار پھیر ہے

نالہ دیوانہ اس دہاں چھٹے بوڑاں کیاہ کر

ذرا ذرا جنس زر کوتاہ چھٹے انصاف اکھ زر

محمود و عشق دادے و چھٹے کیاہ کو عاشق

زیر پانے مودر کتیاہ رو دی تمن ہند کر سن

فراقک باکھ

کئیو یار پڑا یو	کران چھس بے انتظار
کئیو یار پڑا یو	مے نے زون دے پختہ دار ^{۲۴}
میرس مقرر مسافر	زینا چھس ناچار
کئیو یار پڑا یو	کئیو چھک تے وطن دار
تے کتھ بارغ فو لو ہم	بلبلدرستے لکڑا
کئیو یار پڑا یو	کچھ بوز وے زار ^{۲۵}
دور ہر چون فتنائی	صورت بے تہمیش دیدار
کئیو یار پڑا یو	نشد ہانتے گڑھ بیدار
کمانہ سیتی مار چھس بو	کمانہ شاہ سوار
کئیو یار پڑا یو	دو ندس کوڑھتے مے پار پار ^{۲۶}
خم چھے بھو کھانے	شمشیر چاند سر بو دار
کئیو یار پڑا یو	سرفرازو مے سردار
دو چھتھ چھس ہیکائی	چھتھ ڈو لہم بے شمار

عاجز بن تو چھس منز چھ لیکھت (در بیان فراق) ۲۴ ودان چھس بے مدن دار (نر)
 ودان چھس بے زار زار (ن ج) (ن ہجور) ۲۵ کئے بوز وے زار (ن ر)
 (ن ج) ۲۶ صورت بیدار (ن ر) ۲۵ تیر انداز پر شکار (ن ر) (ن ج)

اُمار چپانہ بہ پان مایہ
 گرسہ پرتک زندن دایہ
 دودھ ندس کوڑم تھتے یار پاپ
 ۲۶ یاونہ میانہ لا موختہ کار
 ۳۰ سوران آم مے لوم کچا
 دودان چھس مدن وایہ
 آدن باجہ لا لوم کچا
 ریتہ یورسی رستم گایہ
 سیاه چشم جو دو گایہ
 مے گئیہ خامہ دلس پار
 ہیہ میانہ گل آنا
 تپ چچک کتہ یے کوت لایہ
 تبر نمود چھس آوا
 کتیو یایہ پراپو
 دندک جان و بگرہو
 کتیو یایہ پراپو
 شر اونہ گوم خزانہ
 کتیو یایہ پراپو
 بدن نام زولتھ مے
 کتیو یایہ پراپو
 دتم ژصمہ بچہ درشناہ
 کتیو یایہ پراپو
 دور سر چپانہ گمہ لاہو
 کتیو یایہ پراپو
 خبر کیشہ تہ لئیم نو
 کتیو یایہ پراپو

۱۔ اکر رستم مے دلس پار (ن د) ۲۔ سوران آم مے لوم کچا۔ شر اون گوم خزانہ
 لپے لپے پیکھے تپ نوستہ مار (ن د) ۳۔ شتار چھس ن ج منز۔
 ۴۔ امہ شاپر بڑو تپہ خیمہ بر سر چھکے کس تپ جرم نہ سختس منز نوم ترشے بند
 ۵۔ شراب عود یور خمار۔ خواب کو کر تھس بو۔ گیس خار چلنے زار
 ۶۔ رستم بیہ رستم گایہ۔ دتم ژھوہ بچہ درشن ژپہ۔ سیاه چشمہ جو دو گایہ
 ۷۔ شمشاد قد خوش دنا۔ مے کو پشت کوڑم تھتہ خم۔ رستم گمہ کر کو کچتہ نامہ

ہے مسما بازی گار
 بہ چھس چاڈی خردا
 ہٹ کر میانہ مہ خستہ مار
 لکھنے پکھتہ لوہے مار
 دودھ کا نہ چھنہ کس پر زہ گار
 ترے پکھتہ گیس مار
 کتیاہ زار لکھتہ عشقہ ناز
 محمود چھہ کوان زار
 رٹے کتیاہ خاص نہا چھہ
 کتیاہ یار پڑا یو
 کتیاہ سون تر چھہ ہم نہا
 کتیاہ یار پڑا یو
 چھس ناچار زلیخا
 کتیاہ یار پڑا یو
 مٹے مٹے دایہ کاتیاہ تر نو
 کتیاہ یار پڑا یو

علامہ کوٹ چھہ مار - چھس ناچار زلیخا - دوسرے کوٹاہ سار

(نہ چھہ)

چھہ نہ دوسرے پر زہ گار - زلیخا بیچار چھس - نہ کتیاہ چھک تہ کوٹ لار

(نہ ج)

کوتاہ زار لکھتہ عشقہ ناز
 محمود کوتاہ کوان زار
 مٹے آوار کتیاہ گوم
 کتیاہ یار پڑا یو

(جرم نہا سچہ)

کلام محمود گامریس شہر چھہ یہ باکھہ اکس جاہ زہوڈ پا کھو درج - مگر

کینہہ شار چھس علامہ

بہ چھس چاڈی طلب دایہ
 کمران چھس بہ انتظار
 کتیاہ یار پڑا یو
 کتیاہ یار پڑا یو
 (باقیہ شار بز و چھس صفحہ پیچہ)

حضرت یوسف ہند کنالائے

اوس یوسف فرزند یعقوب	نور تہندے سسارے شو
شاہ خواہان اوس کنعان	آفت دل غار نگر جان
خوب صورت تھے اوس ماہ رخسار	روشنہ وں فتنہ گر خوش رفتار
کاکر تھوڑ سرور بالابلائے	مار زلفن ماران گرائے
خوش نگاہ کیا اوس زلف خسار	پوشہ تھوڑ بیچہ زن کا بہ شمار
الفتک زال زلف پریشان	اوس غارتھے از دین ایمان

(پتھر صفاک باقی فٹ نوٹ)

چھٹے ژئے یوسف انہار	مژدہ کر تھیں زلیخا
ژبے یکھ تے پان ماہ	کتیو یار پڑا یو
خبر سیم تے چھس بیماہ	خبر زن تے آہم نو
چھٹس یار کر تھم وار	کتیو یار پڑا یو
محمود کا می ومان زار	دادین دوا تھانڈان چھ
لشہ باد تم دیدار	کتیو یار پڑا یو

واحد تہندے (چھن) ۲ خوب صورت تھے بیماہ رخسار۔ روشن فتنہ زن کبک رفتار

(چھن) (ن) ۳ قہ تہند (چھن) ۴ یہ شاہ چھینڈ اڈیکس نہ سیم خوش خرم شہنا

(ن) (ج) ودریہ چھینڈ چھینڈ شہن محو خوش شہن۔ اوس غارتگر تے دین ایمان۔ (ندج)

خال سیاہ زنگی پسر
 دلفریز کیاہ شوبان خالے
 دلف گیسو سبیل دستے
 سیاہ بادم اچھ آسہ رازاہ
 عشوہ گر ترکب کہاں ابود
 ولسہ راوان اسہ دہ سہہ نیجے
 موپہ کھوہ تہ اوس اذیل میاں
 لالہ کھوہ تے وٹھ وودلی
 پوختہ کارس دتہ موختہ فلی
 پسپس اوس سپاہ مزاج
 موج موہیس موہوہس تے
 ٹوٹھ کیا کوٹس یعقوبس
 دوان بہتہ صوہتہ بشدہ
 ہر نہ دن اوس لوگت ڈالے
 مربپا کردہ (درہم) شکستہ
 موختہ ہارس روہ خسار تازہ
 تیز مجکاں باپشیم آہو
 عاشقن دل روزان نہ ٹیجے
 غوہ نیچہ دوان شہسپہن زبان
 لالہ پھلسہ میلن نہ ٹیجے
 شولہ تراوان آسہ پوہ تلی
 دادم لڈن زخمین یطاج
 پوہچہ روچھن پنہنے دستے
 اوس وچھان راتس موہوہس

ما خال زنگی سیاہ پسر۔ وہ فی بہتہ صوہتہ بشدہ (ن ج) ۲۷ جوہو
 (چھن) پرشار چھن ۱۲۷۸ منز ۳ وود شہ لاوان (ن ر) دچہ راوان
 (ن ہجور) ۲۷ پرشار چھن چھاپی نوہ سخس تہ ۱۲۷۸ منز تہ ہجور تہ
 جومن نوہ سخس منز چھے اسے شمارہ

لالہ کھوہ تے وٹھ وودلی
 پوختہ کارس دتہ موختہ فلی
 وہ ٹوٹھ کیاہ اوس یعقوبس۔ اوس مشتاق راتس موہوہس تہ (چھن)
 اوس آسان مشتاق تس تے (ن) ٹوٹھ سیٹھا کوہ یعقوبس۔ اوس مشتاق تس کن دوہ
 (ن ۱۲۷۸)

اوس نہ من مہجرا بھمن
 اوس یعقوبس نشے شو نگہتہ
 اوس آستان خابس اندر
 گوشہ بسیدار پر زھنسالی
 یوسفن یوہ دوہ پنس جراب
 زون اختا بہ بیٹہ تارکھ گاہ
 زھوہ پتہ کر پتہ باین دیکھ
 یام بوز دوہ باو پتہ خاب
 کینہ کروس کہتہ پاٹھو مارون
 گتہ مارلس جھنس شیمتہ
 بابو صابو یوسف چھ زون
 سجدہ کران گل یوسمن
 اچھ کھوہ اسوس ٹائز رنگتہ
 پیچہ زون آسہ آبس اندر
 خاب پنس کر تم عالی
 بابو صابو موگرھ بے تاب
 آتہ شیمتہ دیت ہم سجدہ
 نتہ یوسف دتہ نش زھنکھ
 گتہ غلکین سہٹا بیتاب
 چھنہ یوقہ بس موہتہ سون
 عرض و سلام کورہس شیمتہ
 فارسلہ معن غدا

۱۰ سجدہ کران مہجرا بھمن۔ بوسہ کران گل یوسمن (چھن) (ن ج)
 دستہ کران گل یوسمن (ن ۱۲۴۸) یہ شار چھنہ ن رنر۔
 ۲۰ اوس بابس نشے شو نگہتہ (ن ج) اچھ کھوہ ٹائز سٹین رنگتہ
 (چھن) (ن ۱۲۴۸) ۳۰ میوتنہ اسن خابس اندر (ن ج)
 ۴۰ یوسفن دوہ پچھرہ جراب بابو صابو دیکھ تمہم نے خاب
 (ن ۱۲۴۸) یہ شار چھنہ چھاپی فہ سخن ٹرہ آتہ دیت ہم سے سجدہ
 (چھن) ۵۰ اوس یوسف (چھن) ۶۰ کیا کروس کہہ ساٹو مارون۔
 چھنہ یوقہ بس شفقت سون (اویٹوک فہ ستر)

خو بصورتی چھ خوش نگاہ
 ستر سائس رہی ہون بگاہ
 پھیر کھنڈی اٹھو اٹھو
 پیرز پوشن یہ کر گندہی
 گپہ گوس دو دس تر فہس
 نوہ کران سے روز دھس
 مالو دپ نکھ یہ کھتہ کتہ
 تور یوسف سوزن بنے
 کتہ تھکتہ نیشہ پیش
 رامہ ہوناہ زار گتہ زینس
 ستر چھسنا اصر کاہ پہلون
 او نکھ بتک دیت نکھ رنھا
 جھم مے امت اوس قضا
 فقہ کر گتہ نیکہ اندا دانے
 نکھ دولکھ سرخ بیگانے
 تیوت لوہسہ پیلے یس تن
 پیوش گو رنگ سوسن
 زار ونان اوس دورہ باین
 رکتہ موٹھس چھو دم لاین
 زار بوڑم تو م ساقاہ روزم
 مے افسوس کھون مے کیاہ
 دورہ باو ہونا خدہ دایو
 زار بوڑم ہواہ خدہ دایو

و آخر خوش صورتی چھ خوش نگاہ۔ ستر سائس رہی ہون بگاہ۔ ستر سائس رہی ہون بگاہ
 ۲ پھیر ناہون کھنڈی اٹھو اٹھو (او لیک کتہ) پھیر کھنڈی اٹھو اٹھو (ن م)
 ۳ کر دس گندہی (ن ج) ۴ چھاپی نہ سٹھس چھپہ شاعر غلط پا کھو لیکھت
 خاصہ دھس گپہ دس تر فہس۔ سوز کران آسوس دھس (ن ۱۲۷۸)
 گپہ دھس گپہ دس (ن ر) ۵ تر کس کتہ (ن ج) ۶ کھتہ یس (چھ ن)
 ۷ شاعر چھ ن ر ن ج تو ن ۱۲۷۸ تر سہ یوت۔ ن مہورس تر چھپہ
 شاعر چھپہ کتہ بابو ہر اٹھو سٹھ و سوس۔ کاہ پہلون چھپہ ستر یوسفس
 بے تر سائے (چھ ن) دیوانے (ن ج) پکھ نو کھ سرخ بیگانے (ن م) ۹ کیا ز موٹھس چھپہ
 (ن ۱۲۷۸) ۱۰ شاعر چھپہ ن ر تر سہ یوت۔ ۱۱ اور دھس زار بوڑم خردایو (چھ ن)
 (ن م) (ن ج)

چھس بے گنڈین پیچھٹ نیو دورے
 چھک ٹر پنا وچھان سورے
 منے کر تو م چھس ناچارے
 پکنا و تو م تہر وارے
 کتہ مار تو م کیا ہ چھو مدا
 سستو کا تہ چھن سوائے خودا
 ادس روان دوان تالے
 ہرے زن اوس نو گت زالے
 دور با یو نہ توے چاہس
 آو جبریل تس پادشاہس
 غم مہ بر کینہ چھک پائے غمیر
 تر نیمہ دہ ہے کدو تھہ نمیر
 خاصہ جا ماہ خلیلہ سندے
 نیتہ رب الجلیل سندے
 مرشد ادس سن تاویز کنے
 مژ را و تھہ دو لہس تنے
 اُس کنیا شزاگ چاہس
 ناوکش اُس حضرت نو جس
 وسہ مہ تے تھہ کتہ پیچھٹ بوٹھ
 آب چاہس سیٹھا گو میوٹھ
 باسے اُس دہ ہے روان
 بیچھٹ پیچھٹ ناداہ دوان
 یوسو فو ما یو سو فو
 حال کیا ہ چھے زندے چھو
 پناہس اندر کیا ہ چھک کران
 صا چھس کن جمواہ پران

۱ چھک ٹر وچھان خودا پے سورے (ن ر) چھک ٹر دانا پنا سورے (ن پچھو)
 (ن ۱۲۷۸) ۲ ہرے زن را مہ ہونین حوالے (ن پچھو) (ن ۱۲۷۸) (ن ۱۲۷۸)
 ۳ آسہ جا ماہ (ن ر) ۴ جبریلین دو لہس تنے (ن ر)
 ۵ اُس کنیا شزاگ کھس۔ ناو پیچھٹ اُس حضرت نو جس (ن ر) (ن)
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۶ پیچھٹ چاہس ناداہ دوان (ن ۱۲۷۸)
 ۷ یو سو فو ما یو سو فو مو دکھو کتہ زندے چھکھو (جرمن قوم پیچھو)

گمہ تہے دورہ سودا کارن^۱
 مہکھ لوکھ تے کھورس آب^۲
 نوہ ستر کو صحر او روشن^۳
 جان کیاہ چھس منور کھ جمال^۴
 دورے بے آیت توت وچھنے گئے^۵
 گرہ صحتہ روٹکھ قافلہ تار^۶
 اوس شہنجان راتس دہس^۷
 چھنہ بکار کر اس کنون^۸
 شاہ یوسف سودا کارن^۹
 داؤ چاہس بیٹھ آب ہارن^{۱۰}
 در او یوسف زن در او آفتاب^{۱۱}
 نیو کھ مخفی تھو دکھ گوشن^{۱۲}
 خورے رت کیاہ تس بيمثال^{۱۳}
 اوس یوسف نہ تھتھ شے^{۱۴}
 اسہ ماؤ یون پن غولام^{۱۵}
 اسہ تھے نہتھ زھن کھس^{۱۶}
 نپو نمون چاہس زھنون^{۱۷}
 مگر مہوش کھوٹن دیارن^{۱۸}

۱۔ انیسیم دورہ ہے سودا کارن (ن ۱۲۴۸) ۲۔ کھارو دورہ فی آب (ن ۱)
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ زن در او مہتاب (چھن) (ن ۱۲۴۸) ۴۔ مادان روشن
 (چھن) ۵۔ نیو کھ کھٹھتھ اوٹکھ گوشن (ن ۱) نیو کھ پوشیدہ (چھن)
 ۶۔ کیا چھہ اُمیر سند صورت جمال کیا چھہ بکار دولتھ بیٹھ مال
 (ن ۱۲۴۸) (ن ج)

۷۔ دورے بے آیت توت وچھنے (قن)
 دورے بے آیت وچھت گئے اوس یوسف نہ تھتھ شے
 (ن ۱۲۴۸)
 ۸۔ کوٹ نیون تھہ سونے غولام (ن ۱)
 ۹۔ اسہ تھے نہتھ زھن چھس (چھن) (ن ۱۲۴۸)
 ۱۰۔ یور دی تون (ن ۱)

بزم پر مست فری پانی پائش
 سون کینجھہ شریل ہینو تکھ
 داڑی سپنوسہ سٹا راضی
 وانہ پوڑی چھہ کسر تیلے
 ہاے باپس کینجھہ آئے
 داڑی دغا دیت یار غارس
 داڑی بابس نشکر کر کرن
 باڑی دتھ تکھ سودا گارن
 گو یو قوبس مندینے شام
 دور با یو ہا یوسفنیو
 پزان ہینو تکھ ملو زافراس
 لا داوا لیت کھت دتھ
 وچھتہ پمن تارم باڑی
 باڑی دتھ ہینو ت ہس تیلے
 اُسو ودان ہا ساندے
 ہینو ہینو ت دتھ ہینو موچتہ ہا
 ہود ہس رتہ پوڑت پھرن
 لال نیر تکھ مارن تارن
 مے پتھمی دوہے انبیام
 واہ داڑی قوم کس کیاہ بیو

عارتم پر مست فری پانی پائش (ن ر) (ن ۱۲۷۸) لال کینجھہ فری پانی پائش
 (ن باڑی دتھ) ۲ شریل ہینو تکھ (ن ۱۲۷۸) ۳ داوایو تہ پین دتھ
 (چھن) داڑی کینجھہ سپنوسہ راضی (ن د) ۴ وہ دتھ پوڑی کسر تیلے
 ہاے دتھ ہینو ت ہس تیلے (ن ر) (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۵ ہاے باپس کینجھہ آئے
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۶ شار چھن ر مشر۔ ۷ شار چھن دن تہ ہا ہود
 مشرے پوت۔ ۸ گے بابس نشکر کر کرن۔ ۹ رتہ پوڑت ہود ہس پھرن
 (ن ۱۲۷۸) ۱۰ شار تہ چھن ر مشر۔ ۱۱ شار چھن ر مشرے پوت۔ ۱۲
 پتہ چھہ بیا کھ شار دون قلمی نوہ سخن منز یس نہ وہ تھان چھہ۔
 ۹ زور دمن یہ کیاہ بنیام (ن ر)

رامہ ہونا اور نہس گئے تھے
 بوز یوقوب بن تراؤن باکھ
 رامہ ہونیا رائے بچتے ہوئے
 رامہ ہونیس اوڑش پوک رائے
 یا یوقوب قسم غمہ دا
 نے دیو تھم بوزم نہ کئے
 دوس آیس مادن زھنڈتھ
 یا یعقوب بوزم نہ کئے
 رامہ ہون کو پز سستو خلاص
 بچہ تیر دادے دود یعقوب بن
 میاں یارو مایوسفو
 دود باین سستو کوکھ پرتھ
 تھو دیوسف امی کھٹتھ
 دود کھو کنین گے چاکھ
 ٹوٹھ فرزند او ستم یوہے
 آیس زبان گونو تارے
 نے تہ گویت ماشوق جدا
 چھس نہ غماز ایڑوئے
 اوٹس ہونا حقت گئے تھے
 ام باکھ تراؤن سستے
 بیہ پنن ماشوق اجتہ آس
 رہنے گئے کھس ہن ہن
 کتہ تیر ارے مایوسفو
 ادنو توہ آہم پھیرتھ

۱۲۴۸ء (ن) ۲۷ شاہ یوسف امی تھو کھٹتھ (ن) ۱۲۴۸
 ۲۷ سپر یوقوب بن (ن) ۱۲۴۸ درو کھ کنین کو چاک (ن) ۳۷
 سپر یوقوب (چھن) (ن) ۴۸ ۵۷ نہ دیو تھم اچھو نہ بوزم کئے (چھن)
 اچھو دیو تھم نہ بوزم نہ کئے (ن) ۴۸ ۶۷ چھس نہ تھکھتھ مادن زھنڈتھ
 (چھن) (ن) ۷۷ چھس نہ امت مادن زھنڈتھ
 یوہ نا حقت او نہس گئے تھے (ن) ۴۸ ۷۷ یہ شار چھن چھاپی نوہ
 منز نہ جرم نہ سس منز ۸۷ پز سستین سبن خلاص (ن) ۷۷ یہ شار
 چھن جرم نوہ سس منز ۸۷ اتو نو بیہ تراؤن آہم پھیرتھ

مئے زانیوم مارنہ نئے
 چون دور پر مسک نہ زرت
 دور باین ستر کوکھ نیرت
 جان وندے چکر پتم
 کوہ چہ بہتہ رچھت تو لہم
 پیر یعقوب چھئے پاران
 مبین یوسف دیو نھون ناسا
 غمہ نچہ دمان چھس اسہ نئے
 تھنر گردنہ کمر لائے شرک
 کز لوان کوے دور زار و ہار
 نشہ بانے خو بصورتے
 چون دور پر گوم مئے مشکل
 دور نونوٹم، چکر تروٹ تھم

اند مزار تراوختہ پئے
 متہ گزہ تم جدے کرت
 تور کو نو آہم پھیرت
 زھوم بچہ اکے درشن دتم
 مار سیاہ پچھت تو لہم
 شیعہ پڑھان جاناورن
 ہرنہ پختے سیاہ چھس
 درہ زو نیا دن کھسہ وئے
 تہہ وزے تراوختہ ماباکھ
 کمر نئے لورے تن آوانا
 کتبہ گوہم شہادہ چھتے
 گوم سیٹھا چھو کے لدل
 سہ سکو پٹھو مزار روٹ تھم

۱ مئے زونم نہ مارنہ نئے (ن ج) ۲ یہ شار چھن ۱۲۷۸ مئے پرت
 ۳ جان ویکر وندے پتم (ن ۱۲۷۸) ۴ ہرنہ پختے سیاہ آسے
 (ن ۱۲۷۸) ۵ سورہ چھتے سیاہ آسے (ن ۱)
 ۶ کمر نونوٹم (ن ۱۲۷۸) ۷ یہ شار چھن ۱۲۷۸ مئے
 ۸ چون زن گوم (ن ۱۲۷۸) چون زون مئے کوٹ مشکل
 ۹، ۱۰ یہیم نہ شار چھن ۱۲۷۸ مئے

گیم سپہاہ چائی تے کلن
 جان وندے چکے گوشے
 بر گے موہیمبر زوہ لے
 یاد گیم ناداد دے
 زالی واکن قلہ منہ
 اوس ودان یوسف بینا^۲
 کو چھہم ترا وختہ زن
 بر گوہم ما پموشے
 کتہ پیٹہ یونندر زوہ لے
 کتہ زبے چھک توئے پئے
 مالی پتھر کرد کتھ
 گاش سورس گونا پینا

بوز وئے حاصل کلام

مالی کن یی کی ملو موت غلام

شہر مصر سنزوانو کہ
 زون افتا پکھو کھٹھو
 گوہ مشہور مصر اندر^۳
 یام خریدار اسی سمین
 روڈ نیلے دو لکھ سرائس^۶
 یام زلفن کور تمجہ شانے
 ترین^۳ دہن کھٹھو تھو کہ
 نیر نہر لچھ پردہ زبٹھ
 مصر سید صورت بندر
 پادشاہن دوپ کے مہمین
 دہلہ لاوان کو پانی پانس
 نیل تس پیٹھ گے دیوانے

۱۔ کتہ چھی ہم پتہ قدر جو پئے (ن ۱۲۷۸) (ن ج) ۲۔ اوس ودان یوسف بینا

(ن ۱۲۷۸) ۳۔ دہن دہن کھٹھو تھوون (ن ہجور)

۴۔ واتہ نووک مصر اندر (ن ۱۲۷۸) ۵۔ یار خریدار آئے (ن د)

(ن ج) ۶۔ پتہ شار چھنہ ۱۲۷۸ منرا آتہ جاتہ ۷۔ روڈ نیلہ پیٹھ نیل نیو کہ سرائس

(ن د) ۸۔ نیو کہ نیلہ پیٹھ دو لکھ سرائس (ن ج)

رومہ پہ پیچھ یام مومے اچھ تروون
 رومہ تروہ دومہ ترھے آب اوس دن
 پیش زلف تراوون اچھے
 کس چھ طاقتھ پہ مگر مینس
 رومہ پہ بند کردتہ بازو سینے
 گو ما بکھ سہ ڈیشھ حاران
 خاصہ خلعتہ پانس دوون
 مومہ ختہ زانپانہ اڑھس پارکھ
 ییل کھور کھ درشن گھسٹ
 شہر بصر کونستہ بانو ساری
 تہمہ دومہ ہے نب اوس ناصاف
 گمہ ترے پوکھ اکھ کا شاہ
 زون او برس دن ڈھایہ ضا
 مومہ ختہ مار دن زن اوس ودان
 اوس ما بکھ کران کتھ
 بچھنس زلف شہارہ کھنسٹ
 صاف پاک اوس دن اچھے
 کیا چھ پانے پانس پشرا
 مہوتن گمہ لاکو پاٹھ فون
 اوس مومہ چھلہ کران ما بکھ
 تھلہ دل نیون تس پاد شہس
 آہ سمبھتھ لگو پاری پاری
 نوہ تہندے مہرس پوتاف
 اوسو خلق پران حاشا

۱ رومہ دن مومے یام (ن ۱۲۷۸) رومہ پہ پیچھ یام مومے تروون (ن ج)
 ۲ دومہ تروہ دومہ ترھے آب اوس تراون مومہ ختہ ماران زن مومہ ختہ چھکان
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) پہ شاہ چھنہ چھن چھن شہر ۳ بچھنس مار زلف کھنسٹ
 (ن ر) وچھنس زلف (ن ج) ۴ مہیم زشار چھن ۱۲۷۸ ترن ج
 ترے پوت ۵ مہوتنہ گمہ لاکو بانغ چھلہ (ن ۱۲۷۸) (ن ج)
 ۶ واتر نوہ کھ درشن گھنسٹ (ن ر) (ن ۱۲۷۸)
 ۷ ڈیو شہر کا شاہ (ن ۱۲۷۸) ۹ سور عالم پران (ن ر)

آفتاب بس بیٹھ چھنے پرتو
 سور عالم سپد شہدا
 اُس نادان دیوان پھیرتے
 چھس بے اُمی کر ہن خراب
 دینے کس چھم پرست غماہ
 زور دیک ڈیو تنہم موکھے
 کچھ اُمو ستر چھم آب حیات
 عاشق ہمنہ مرن تے لکھن
 یام تھو دھیلے سمبر زوہ لے
 لال و گوہر گزہمینہ زہر
 اُس پکین احوال و دُن
 چھم مے و اُنچ کوست سنہ
 مے تے اُس گزہ ہے یاری
 چھنے و چھمت زانوہ کیا گو
 گے زلیخا تاتھ پادا
 دیشہ و نئے باکھ تے جس میرتھ
 چھم مے و چھمت تے درخا
 کچھ پرتے لے بیٹھ میون سماہ
 اتھ دھو زے پیم نکھے
 بوزیس دھو زے مرنے سہ ذات
 چھم مے اُمو ستر و دُن ترشن
 م کیتیاہ بیمار بلن
 بس چھنے اُمو ستر کے نظر
 میون گزہ چھس فاسینہ کنن
 و نئے کس چھس تے زانن و نئے
 حال پینو و نئے ہنس ساری

۱ سور عالم کوڑ تھو شیدا (ن ر) یا فی عالم سپن (ن ۱۲۴۸)
 ۲ کچھ پرتے دودست شہاد (چھن) کتہ پرتے لیم دھو زے بیٹھ شہاد (ن ج)
 ۳ اُنہ نے دھو زے پیم تے ہیکے (ن ۱۲۴۸) یورے پیم تے ہیکے (ن ج)
 ۴ شار چھنے ن رتے اڈلیکین فو ستر منز ۴ بوزیس تے مرنے سہ ذات
 (چھن) ذات = زاد ۵ یام گل پھل سمبر زوہ لے (ن ۱۲۴۸)
 ۶ اُس پکین احوال و دُن (چھن) (ن ر) آب پکین احوال و دُن (ن ۱۲۴۸)
 ۷ گزہ ہادی (چھن) یہ شار چھنے ن رتے۔

ستر و روشے دیت نم برماہ
 رتہ آ سیا خا چشمہ نمہ دا
 مگر ہنسک اور مس مدا
 چھس بڑ ماراں اُرس پتے
 پے سہ چھس گیس دیوانے
 بیٹ بڑ غم بسرے ناکے
 لوک لوکس کوتاہ دینے
 پنہ نہ دستے نہ پھرن
 تہ و تہم کران سماہ
 یستہ مئے پیچہ سینہ شیدا
 گوڑھ نہ کر نہن بے نش جدا
 کر نہ مئے پیچہ یہ ابر کھوتے
 یہ چھ شہاہ بڑ پروانے
 عار رستے کر نس مارے
 زانہ مئے یس پانس بنے
 گپے بے خود گر یاہ کرن

محمد دود کر مہ خصر مال

طول کلام باعث ملال

عا یہ شار چھنے چھاپی نو سٹس تہ ن ۱۲۷۸ منز ۲ ع ۲۷ اُرس پتے
 (چھن) ۳ ع گوڑھ مئے پتے اے کھوتہ (چھن) یہ شار چھنے ن
 تہ ن ۱۲۷۸ منز ۴ ع تہ کر نس بڑ دیوانے (چھن) مسہ چھو لو کر تھس دیوانے
 (ن ۱۲۷۸) (ن ر) ۵ ع یہ شار چھن ۱۲۷۸ تہ ن ر منز ۷ ع پتہ
 ۶ ع کیسا سینہ ونیہ (چھن) یہ شار چھنے ن ر منز ۷ ع یہ شار
 چھنے چھاپی نو سٹس تہ ن ر منز

نبی رابعہ

حضرت یوسف عاشق گزشتہاں

عاشق صورت پرستو روزی تو صورتے نشا چلے مانے بوز تو
یودہ دئے کینہ چھ مانے صورتس ہجو کا فرسجد کرے چھ بوس
عاشقے چھک جو عاشق چھے تلسن گل روئس پیچھ کور کمالا بلسن
ہجو پروانہ بگرد شمع روئے پان زالانہ کھنہ دیکر کینہہ جوئے
ماکر کن میت شاہ یوسف کو دکنس نہ عشق چار سوئس پیچھ اوئس
حسن پیشہ دادی کہ عاشق سے ماہ کنعان شاہ یوسف چھے
عادی کو رابیب رابعہ بڈ اکھاہ عارفن تے عاشق منہ بادشاہ
ہوشہ دجمر عشق جوئے آب گے تاب تے کینہہ یودہ نویتا بگے
چشمہ بدان جو سپہنوس چھان عادی رستو مار زلف چھن چھان
دار و نتم یچھہ حسن ثئے کر دئے بیشہ چھان تے کینہہ اوئس بس ثئے
کو کورے نقاشو مین نقشن جان چھاہ خشاں کینہہ ماچین سو دچھا

عادی دئے مانے لبکھنہ صورتس۔ مثل کا فر گتہ کران چھک بوس (چھن)
یودہ دئے بوز دئے مانے صورتس۔ ہجو کا فر سجد کران چھوئس (ن ۱۲۸)
یودہ و تہجو بوزو (ن ج) ۲ گل روئس پیچھ کور کمالا بلسن (چھن)
۳ خون ماران پان زالان کینہہ جوئے (ن ق) ۴ عادی کو رابیب اس بالغ
بڈ اکھاہ (ان) (ن ر) بیب بازگ (ن ۱۲۸) بازغ (ن ج) ۵ ہوشہ
شار چھنہ ادلیکس نوئس شرعہ تاب کینہہ یودہ کھنہ تہیتہ آب گے۔ ہوشہ دجمر
عشق جوئے آب گے (ن ج) ۶ آن چھن (ن ج)

کمر کوڑے بیٹھ مجھ کمان مجھ تیر
 ۲۱ یمر زول کھا سہن تے کمر کوڑے شراب
 مشک غنٹن تے کمر کوڑے عطا
 چھ تے کمر کوڑے تپ تاب کیسو
 پختہ کارو کیاہ چھ دند چاڑختہ پھلو
 یوت سون چاہ زرخداں کمر کھوئے
 جان و دل کوڑا خندا تہم بلبلن
 تاب کیئہ روڈس شمعے بیتاب گے
 پختہ کارو کیاہ تے دند چھ ختمہ فکر
 زون شاہے یوسفن کیٹ کوہن
 روز دما بوز اسرار ازل
 ترام دلس درام نوکر تھس اسپر
 مسہ چھوستان کوکر تھس خراب
 زالہ لا جھتھس بے گوناہ کیاہ چھم
 والاد شیدا کر تھتہ پرو جان
 چھی شکر لب لالہ کھوئے میز و دلو
 غرق چاہ نافرقت گیس پودوئے
 داغ تہتی ذراع ہیشن منز گلن
 ہوشہ دجہر عشقہ جو شے آب گے
 چھی شکر لب لالہ کھوئے میز و دلو
 مانے اسرار حق ہیوت نس و ن
 ذاتھ بیچوں اس بے مثل و بدل

۱۰۱ کوڑے (ن ج) ۲۱ یمر زول چشمن تے کمر کوڑے شراب (ن)
 ۳۰ مشک چینی زلف کمر کوڑے عطا (ن ج) (چھن)
 ۲۱ چھ تے کمر کوڑے تپ تاب توان (چھن) بیٹھ سروروان (ن ر)
 ۷۰ چھی شکر خندا (چھن) ۶۰ غرق اس چاہ گیاہ تافرق پودوئے (چھن)
 (ن ج) یوت سون چاہ زرخداں کمر کھوئے (ن ۱۲۷۸)
 ۷۰ ذراع گیاہ چھ دند چاڑختہ پھلو (ن ۱۲۷۸) ۷۰ میز و دلو
 چھاپی نو تھس تہ جرم نو تھس منز ۹۰ یشار چھن ر ن ۲۷۸
 یوت ۱۰۱ بے مثل و بدل (ان)

کتر از خم رشید حسنس ذره^۱ سے
 کیاہ یہ دئے کشر مستحق تھاو تم^۲
 فرع تو اوجھ سے اعلیٰ شتاب^۳
 پاؤنی پانے پائے نیش دور اس^۴
 اس پائے قبلہ تے پانے نماز
 از کثافت پاک چون اُپینہ^۵ ما
 عکس رنج در اُپینہ دیت تمہ برکت^۶
 جلوہ گر سے حسن چھے از ہر جمال^۷
 نیت سے چھ جسم جان و مغز و پوست
 ذرا مانے، صورتے نیش در گذر
 ابتدا اس صد فرد چھے سے اُسکے^۸

چھ سے از درکیاے نورش قطرے
 ذرہ اُسکے ہر رخسار ہا و تم
 تہنہ حسنس اکھ بڑا چھ آفتاب
 پاؤنی پانے ناظر و منظور اس
 پاؤنی پائے سستو عشقا^۹
 کرد پیدا در جہاں ارواح^{۱۰} ما
 تاب مستورے ہوکن نہ کینہہ کرکت^{۱۱}
 ظاہرین سامانہ کرکت زلف خال
 در ہزاراں اُپینہ یک عکس ادت
 اولن بکت صورتس تراو کھ نظر
 ساسہ بزم صورت تہ مانے چھے اُسکے^{۱۲}

۱۔ از خم رشید نورش (چھن) (ن ۷۸) ۲۔ شار چھنے چھاپی نو سخن
 ۳۔ تن رنژ ۴۔ سے اس خم (چھن) ۵۔ شار چھنے چھاپی نو سخن
 ۶۔ منز توں ر تہ ان منز غلط نیکیست ۷۔ پاؤنی پانے ناظر و منظور ناز (چھن)
 ۸۔ آرزو (ن رج) ۹۔ ہوکن نہ یث ذرکت (قن) (ن ۷۸) ۱۰۔ عکس در
 اُپینہ دیت تمہ برکت (چھن) ۱۱۔ شار چھنے ان منز ۱۲۔ شار
 چھن ۱۳۸ منز سے یوت۔

۱۱۔ شار چھنے چھاپی نو سخن منز۔

خاہ مخاہ یکتہ صورتس ذاتی زوال
 مے رتن ماشوق یس ذاتی دمام
 عاد کورے یام بوزن پرشہ خیر
 گفٹ یوسف کرم از عشقت
 دگر کسوتے ماہ رومسار باوتم
 فرس تر ایدتہ نیوم اصلس کن پیے
 شاہ یوسف آیتہ سہ رنہ خضعتہ
 نالہ کڈتہ صدقہ دین مال وجاہ
 سور دوم بھرون فرشتہ کئے تختہ شے
 غنیمت کورن جنتہ پانس وولن^{۱۷}
 ادا مانے ڈھابہ کچھ نے چھے زوال
 عاشقی کر تسوڑے یس وزی دمام
 سر و قدس پیسہ تس عشق تو شیر
 دومہ تو یوم نو مال جاہ و سیم ویز
 کیاہ بہ دے کسرت منت تھا دم
 آتھ چھو لم پیہ یوم کل شے شے
 بر کنار پیل یکتہ کورن مکان
 سیر کورم حق تو مالس کر کیا
 کتبہ پنا شانہ دیکھتہ باطن سیکھے
 سیم تہ نمہ شہو پر کئی سوراہ مولن

۱۷ ادا مانے ڈھابہ کچھ نے چھے محال (ن ج) چھاوا ادا مانے یہ فردا چھے محال
 (ن ۷۸) پشہ چھتہ چھاپنی نو سجنس شہر۔
 ۲۷ مے رتن ماشوق یس اسی دمام۔ عاشقی کر تسوڑے واکھ بر مقام
 (چھن) یس واکھ بکام (ن ۷۸) ۳۷ یوسف از عشق تو کرم گذر۔

(ن ۱) گفٹ من آرم ز عشق تو گذر (ن ۱۲۷۸)

۴۷ یہ شار چھن ر۔ ن ج تو ن ۱۲۷۸ منزے یوت۔

۵۷ آتھ چھو لم غیر حق من کل شے (چھن) ان و جراتہ بر بر کل شے

(ن ۱) یہ شار چھن ان منزے یوت۔

۷۷ جانہ شوٹن صدقہ دین مال وجاہ (ن ج)

۸۷ غنیمت کورن جنتہ پانس پیٹ ملن (چھن)

تخت تروون تاج شاهی ملک و مال
غرق سپینو محو در بحر وصال^۱
کیونثر کالاه اُس در ملک حیات^۲
وصل بنہتہ گئیہ اُغو محو ذات
ماشغو مردانگی زین زن یا بچھو^۳
سود تر اوختہ کار و بار ڈھانڈن^۴
چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ^۵
در فراق یار ہو ماقم پیہ یو
در زلیخا وون پیہ حضرت جابین
اؤن پیہ کاشریک پاٹھو محمود کا ربین^۶

-
- ۱ تخت تروون تاج شاهی ملک و مال
غرق سپینو محو در ملک وصال (نچھن) بحر وصال (ن ۷۸)
۲ ادب لیت کال اُس در قادی حیات (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ۱) (ن ۱)
۳ دیار تر اوختہ یار ڈھانڈن فن یا بچھو (ن ۱) (ن ۱۲۷۸)
۴ پیہ شار چھن ۱۲۷۸ اتون رنیزے یوت۔
۵ فارسی پاٹھو وون پیہ حضرت جابین
۶ اؤن پیہ کاشریک پاٹھو محمود کا ربین (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ۱) (ن ۱)
چھو اؤن شایہ ختم ترھان پیہ اہم پیہ چھو سرف یو سفینو مرقی درج۔

زلیخا جیسے حضرت یوسفؑ کی ہموان

چو شد یوسف بہ خوبی گرم بادا
 از نخل غریبا بہ زاناناہ
 اچھس کہتہ بہتہ و سہتہ دین
 تہ ہے چھو مال موختہ لال یا قوت
 تہ ہے چھو شان شوکت مشک افر
 بیس چھو عشق تس کیہ مال درکار
 مد اچھم از خمدائے یمہ سونے
 زلیخا نہ مرخ بوزخہ چرخ دوان
 تہامی سلطانہ دتہ کرمیوتن یار
 براحت و اتودن گریہ پن
 بہ ہفتہ سالہ گی آہم تر فابی
 اپزودن ہتھ توکے بہ برائزادوس
 بہ کوسس تہ چھان کریم یار
 آپ تس پاپہ بڈس تیش غمیدار
 خیمہ قامتس زن مانج کماناہ
 گزہتہ شو شاہ یوسفؑ کی سیمین
 تے چھم بس در بہایش پارہ سوت
 تے چھم بس در بہایش جان مضطر
 خدا کر یار سے پیچہ موہرتے دیار
 ترختہ بو عاشق منزندونے
 تے ہمتہ حال طیشہ اس وان
 چھ یار اناز پن و کبک رفتار
 ہیوتن غم غو صہ یارس ہشتون
 عزیز ہشتہ طیشہ چھم کامیابی
 بہ عشقن جانو مصرس دانادوس
 بہ چھس دیوانہ کاہر کو چہ بادا

۱۔ ادا یہ یکسو (ن ر) (ن ج) ۲۔ یہ شاد چھن زہن ج تن ہجور منزے پوت
 ۳۔ یہ یس عشق تس (ن ج) ۴۔ مد اچھم از خمدائے از پن عشق سوزی (ن ج)
 ۵۔ یہ یار اناز پننا کبک رفتار (ن ج) ۶۔ پن غم غو صہ یارس ہیوتن
 (ن ج) ۷۔ ناچار کاہر (ن ج)

کو سخن کزاد کرو باغ چھاؤ
 بسزد یا بیدل زد یا بپازد
 اے پیہ خوش تہ چھاؤ پوشر نوئے
 زلیخا زاد و کان نہ نہ بوزان^{۲۶}
 محبت بترے مے ستر صبح تاشم
 کہ گشتہ سخت بد نام محبت
 تمس کبوترے پھرن آس شیا
 زئے کیا سستین منہ چھی
 ہران از دیدہ خون تم بیمہ پادن
 زئے رستے وہ زئے کانرھا یا بچم
 مے ہیو تمکھ ملو کا سچہ زوئے کرو
 نہیں کچھ ہائے دیکھو کار شعل

محبت پانہ وانی اسو با کراؤ
 محبت زخم کا مری جا بجا زد
 غرض چھم بال کرے نالہ موئے
 زلیخا دیشہ وئے ڈھایہ رندان
 تو آہم بادشاہو کرتہ آرام
 الہی کم شود نام محبت^{۲۷}
 یوسفن زدن اوس کیا چھم ہدا
 مے کو سہم برے سوسو اچھی
 تنامیون وادہ شاہزادان
 زئے رستے کانر سستین دل لہلہ
 مے ہیو تمکھ ملو تراو کھ یار مئے
 تمہارا کال اکھنا لے گیا دل

عایہ شارچہ جمن نوہ سخن تہ ہجور منزے یوت^{۲۸} تو چھ مے کن
 بہ چھاؤے پیہ نوئے (ن ج) ۲۶ یار تہ بوزان (ن ج)
 ۲۷ یہ شارچھتہ مروجہ نوہ سخن منزہ تمس کن مے پھرن سایہ خود
 (ن ج) یہ شار تہ چھتہ مروجہ نوہ سخن منزہ
 ۲۸ زئے کیا ساچھے مے سستین منہ چھی (ن ج)
 ۲۹ ہران اوش پے پرائی پیچھ مے پادن (ن ج)
 ۳۰ ٹوٹھ چھم (ن ج) ۲۹ یہ اردو شارچھن رتہ ہجور منزے یوت

قسم چھے غورہ پنجہ دمانک قسم چھے
 قسم چھے مار زلفو ستر چھتم
 قسم چھے منہ و چھتم دولہ دلے
 راز مانہ کر تھ آریہ پانس
 کتھا کر تم کو دشتے کا جھٹن
 قسم چھے مت چشمو ستر و چھتم
 ہول کوڑ تھم بے گجس چادر ہولے
 زیباد تھ ڈون ہفت خان

مئے روز تم را غنودما پر خمارے
 ژ بوڑ محمود کیساہ گو زار پاکے

ندا سوسہ رمپہ چشمو (ن ر)
 ۲ کتھا کر تم بے گجس و چادر ہولے (ن ج)
 ۳ سپٹ سامانہ (ن ج)

ہفت خاص مثنوی

چیتے ز لیخا یوسف نس زار پاپ کرات

اے ماہ کنعان میں راحت جان	کاستم ملائے آستم میران
دل خستہ بیکس بیکس تر بیجا	مشتاق ڈیئے پیچھے چھس بو ز لیخا
کمزور چھس زار بور تم میوئے	غبار و دل داہ چھک یار میوئے
دودست جنگہ چھم از ہجر جاں کاہ	سیود و چھتہ میوئے کن تھو روز تہ
صد بار گویم بنگ بسویم	از یک نگاہی دہ آبرویم
بیمار چشم تو بے چشم بیمار	بے روئے تو زندگی چھیندہ درکار
اما چانے چھس مار کا پڑ	از خان و ماں بو آوار کا پڑ
بیتاب گرہو تھے واسک داس	منظوم چھس وایتہ ہم فرماید
مشتاق ڈیئے کن عاشق چھ ساری	روز تم ساختا پڑ تم نہ اوی

برا بزمین نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ بہ اکتہ سہ کو در دوئے کرمی قلم بھل
 ن ہجور تہ بر سرچ محکمہ کس نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ انوکہ نیمہ عشق نیاستہ
 ۲۵ دیوانہ ڈیئے پیچھے چھس بو ز لیخا (ن ج) ۲۵ غبار چھک یار دلدار میوئے
 (چھن) ۲۵ از ہجر جاں کاہ (ن ج) ۵۵ یہ شار چھیندہ چھاپی نو سخص مثنوی
 ۶۵ بیمار زلف تو (ن ج) یہ شار تہ چھیندہ چھاپی نو سخص مثنوی
 ۷۵ بے خانان نیز آوار کا پڑ (ن ج) چھاپی نو سخص مثنوی چھ اکتہ شایہ انوکہ نیمہ عشق نیاستہ
 ۸۵ بیدار کردہ ملکہ میوئے تھک داس (ن ج) یہ شار چھیندہ چھاپی نو سخص مثنوی

ہی بڑ کر محسوس ہی بڑ ہے
 از مستی چشم مست تو مستم
 ناچار چھٹس نام زو لہتم پسے
 وز تنگ و ناموس فارغ نشستم
 در تار زلف تو دل شوم ناموسی
 جھٹم آرزو از تو بوس و کناری
 دہ جھٹس نارے کا جھٹس غے
 لادن بڑ ہیکے پاؤن بڑ پیسے
 جھٹم آرزو از تو بوس و کناری
 ہاشیخہ شانتو مولاک و تودو
 عاشق تہ ماشوق عشق گندو
 محمودیہ سیاہ جان دو نہتم عرفنا
 زام گتھ یارس لا گتھ زلیخا

اتر کیا سنا عشق پس نیایس
 زہر دے کونہ موہ یا بس
 کتہ زالیس مژ دیوانے
 یچھہ نہ روزین میانی افسانے
 کانہ زون نان ڈے پچھہ کجالیس
 ہاشیخہ کبرہم گے دیوانے
 سرودہ یو پیتا موہ پالیس
 چاہہ پڑے دور یوم خزانے

و از مستی چشم تو مست گشتم
 وز تنگ و ناموس فارغ گشتم
 عاشق تہ ماشوق یکجا گندو (ن ج) ۲ درواہ (ن ج)
 ۴ زہر دے کونہ موہ یا بس (ن ج)
 ۵ در بدر کا مس جانے خانے (ن ج)
 لادنی لاد جس فانی مرالیس
 چاہہ پڑے دور یوم خزانے (ن ج)

کور سے سودا عشقینہ دانے
 ماری مشد سے سرور دانے
 برائے شریک چہ پائے پائے سائے
 مہر کر تم سنگ دیوانے
 سور سادہ پیر پیر دزائے
 سور چہ سورے سے ترانے
 عار و سوتہ بے پروائے
 چھپنے انصاف یوان دانے
 دتہ و چھان دتہ پتہ آئے
 مہر دتہ تم حیل بہانے
 غم پتہ بر چھک منز قلائے
 چھپنے زرا غیار خالی خانے
 زار بوز تو محمود گدائے
 خاصہ یاتہ تم دوں داتانے

اسے ترک کماں ابرو من گشتہ ابرویت
 ملک خراساں ہندو بہم بہیکے موہیت
 از عشق سرموئے ہر گد کہ شور پیدا
 نے گبرو نے شیخ ماندنے کافرو نے ترسا

عانا زین کوچ بازار دزائے کور سے سودا عشقینہ دانے (ن ج)
 ۲۵ دتہ (ن ج) ۲۵ پتہ شہ چہ جرمن نو شخص منزے پوت۔
 ۲۵ مہر دتہ غم منز قلائے۔ (ن ج) ۲۵ چھم (ن ج)
 ۲۵ ملک ہم چین و ہندو بہم بہیک مویت (ن ج)
 ۲۵ نہ گبرو نہ شیخست نہ کافر پسا (ن ج)

ماشوق بے شوق چنانے

در ایس قبیلہ کرانے

موسوم چھس خنڈے سالے	کیا لیو کھنم ڈیکہ لانے
بے یوت چھس بیتہ جہانے	مغزور موگرزہ پانس
موروش کرے دل حوالے	دل نیوٹھ، آہم جانس
ٹل مسیوہ کیساہ آم اغام	ڈتے پتہ دل سے گنجام
گا جھس مولہ تہ مالے	رسوا بے کرے جھس بدنام
ہر سودکھ برتن زانگے	یہ دپہم تی لانگے
از عشق تو ہم چو لالہ	دارم بدل سخت داغے
از خویشتن بیگانے	ژیٹہ پتہ چھس دیوانے
وچھتو چھس کہہ حالے	انصاف چھے نو دانے
ابوے تو تیغ خونریز	اے عشوہ گر فتنہ انگیز
کیاہ چھے غوصہ ملائے	نزدک بدن ناز آمیند
پاکیز رو پاکسبازو	مغزور چھک پڑ نازو
رندانہ چھو پیالے	یخلاص لاگو تازو

۱۔ کیا سنا چھم ڈیکہ لانے (چھن) ۲۔ کیسا سنا چھم ڈیکہ لانے (چھن) (ن ج) ۳۔ دل نہتہ گوہم جانس۔ موروش کرے دل حوالے (چھن) دل نہتہ دو گھنم جانس (ن ج) ۴۔ یہ شاہ چھیند رمنز۔ ۵۔ ابوے تو تیغ سر تیز (قن ۱۳۲۶) ۶۔ کیا تراو غوصہ ملائے (قن ۱۳۲۶) ۷۔ مغزور چھک پڑ نازو (ن ج)

لا اکتھ چھک ما نتر نمن
 رو خسار گلی یوسمن
 ترکانہ سیود و چھتے مے کرن
 نارس پارس میل گوم
 خم زلفہ بر مردو تھم دل
 سرد از قدت پائے درگی
 گجسویہ چانی مائے
 سوندریہ کر تھس صائے
 کٹھن ہی دودھ تھراؤ تھ
 پزاران چھس تن ناؤ تھ
 آبس تہ دودھس میل گوم
 نارس تہ چھبس میل گوم
 پڑے تہ پڑاے تہ امروز
 لب تشنہ چھس رند جانسوز
 دچھ یوسفن زیرو بالا
 گوتس تہ مومہ جھتھ پادا

زاکتہ روڈ ہم کمن
 چھی اکتھ کھور پوشہ مالے
 تی روز ہم چون تھکمن
 دودھ فی نو بے دور سرٹائے
 آسان کر میا فی مشککل
 کوٹ ژالہ کوٹ نغمہ ژھالے
 کیاہ بوز موروز ژھالے
 بچمڑ چھس عشقینہ زالے
 مس پیالہ بڑی بڑی تھو تھ
 ہی چھاو تو برگ لالے
 حوالہ ژائے پتہ دل گوم
 دودھ فی نو بے دور سرٹائے
 یا بوز تو یا نہ بوز
 مس پیالہ ژٹھتھ مالے
 عاشق تہ ماشوق یکجا
 لوگ زالہ زلفہ تہ خالے

عا زاکتھ (ن ج) عا تی روز ہم مالہ تھکمن (ن ج) عا ۳۲ پ شارچھ
 جرمن نو سچہ منزے یوت نقل کرنہ آمت عا سوندر بوو تھس مالے (ن ج)
 دھ کٹھن ہی دودھ تھراوے مس پیالہ بڑی بڑی تھو تھ پزاران چھس تن ناؤ
 عا ۳۲ پ بشد چھنہ جرمن نو سچہ منز۔

تم دوشوے اوشس ماران
 غم صاحبہ مستد بران^۲
 لاپار گوم بے آرام
 برستہ بین کور حکم شام
 در پردہ پوشید چھ کیاہ
 تی بوز وونی گوہر ادا
 یارب چھک ڈیشہ وئے
 بے چون چھک بے چگونے
 میرفت از ہفت خانہ
 نپر چھ گوستانہ
 شماہ زن گئے تر چھتے
 تھنچہ لائے نس نالہ پئے
 تام گوہر ہیز پاؤا
 یارو تر عبد اللہ بوز^۹
 تا جیل و تاخیر کران
 یک غمیش تیک خوشمالے^۳
 کیاہ کر چھس بے غولام
 حبس اذن حکم روائے
 دوپ نس پنن نھدا
 ترلان تیروان ترھالے
 دانا و بیٹا کئے
 دل یزت و دل جلائے
 آزاد سرو روانہ
 توان ہرنیہ ترھالے
 لاران نس پئے پئے
 سنج دول نس پرکالے
 روان درائس زلیخا
 وونی لائے پان گالے^۴

۱۔ اٹک ودر اوشس ماران (ن ج) ۲۔ یہ مہر چھ جرم نو سنج پیچھ
 ۳۔ آست ۳۔ روان تیروان نالے (ن ج) ۴۔ علم مخفی (ن ج) ۵۔
 ۶۔ یم زبند چھ جرم نو سنج ورائے سارے نو سنج شر غلط لیکھت
 ۷۔ رفت از ہفت خانہ (ن ج) ۸۔ دوران تیر لائے نس تھچھ
 (ن ج) ۹۔ یارو عبد اللہ بوز (ن ج) ۱۰۔ ورائے لائے پان زالے (ن ج)

اُمیس بہ در خواب راحت در خانہ خاص خلوت
 یوسف دیو نہنم س چہتہ اوست کبہ تان خیالے
 تیرے اوس تر مہ س شراہ تہم دوپ ز چہنہ یوسف راہ
 یو دچاک چہس پتہ نالیں کیاہ واہر اکتہ مثالہ

محمود د چہتو کبہ پائٹو
 فز کہتہ پانی پائیں
 یوسف لودن قاذغاس

نذر الہن کورن حوالہ

بشا الدیکلی مکس چو از گلزار دور افتد

قیامت آن زمان باشد چو یار از یار دور افتد

۱۱ اکتہ زانقہ کیاہ مثالے (ن ج)

۲ محمود د چہتو پائیں - پانے فوریان پائیں (ن ج) یہ شار چہن رتہ خانج
 ۳ یوت ۳۰ فارسی شار چہن محمود من شراکتہ شاپہ درج - ناجی

سپا کھ باغ

دلو موڑل دلو موڑل	کود رندوڑے کور قلم زحل
دلو موڑل دلو موڑل	گئیم عشق تو ترختہ ہاگل
پہ کڑنس خار کڑے لانی	پہ کڑنس ماہ عشق چائی
دلو موڑل دلو موڑل	مے گیسو یار پانی کل
مے کھا سو ہیبتہ پزاران	اٹے کمنو نون ماران چھس
دلو موڑل دلو موڑل	گوہ لالو بو چھکے مسول
کھتا کرتم مے گو موڑل	موتوڑل تم مے آموول
دلو موڑل دلو موڑل	چھسا یو خاصہ سمبر زول
مے کور قلم عشق نارس سور	مے رامو سٹہ واسن زور
دلو موڑل دلو موڑل	موج چائی ترا لم دلس کنیل
پڑنے دیشھتہ بے مائے پان	اٹے ہتھو و قلم یار بڑارمان
دلو موڑل دلو موڑل	کان چھ مجھے قلم کورل

ماجر من نوہ سٹس منز چھ امہ باہک عنوان پیچہ کٹو یککھت: غزل بغداد
 مجر داری در پیش حضرت یوسف در ہفت خانہ ۲۰۱۲ مصر چھینہ
 چھاپی نوہ سٹس منز چھ امہ باہک عنوان پیچہ کٹو یککھت: غزل بغداد
 مے پیو موڑل ۲۰۱۲ چھسا یو خاصہ سمبر زول (چھن)
 (باقی نٹ نٹ پڑھیں صفحہ ۳۱۶)

کتیک چھک فتہ پیچہ پرائے
 ہٹے لائیں گئیں ہانک
 پریشان چھس چو گیسویت
 کھٹکتہ رودی ہرنہ ہانک
 تہ چھاو تو میاں زبرے رنگ
 کوڈ کر تھم سونس نرل
 تہ کیاہ کوٹے غومہ کھوٹ تھم روٹ
 بڑوہ تھرے فرشہ کنو تھن
 تہ تے بو اسو زون افتاب
 گزھو کالہ کالہ او بر سائل
 مٹیو کر تھس پڑ آوازے
 ولو موثرل ولو موثرل
 زرشک چشم آہویت
 ولو موثرل ولو موثرل
 تہ کوڈ تھم مپہ اڑے رنگ
 ولو موثرل ولو موثرل
 تہ کیاہ چھہ خاصہ سبیل موٹے
 ولو موثرل ولو موثرل
 مٹے ترو تھ عشقہ نارس آب
 ولو موثرل ولو موثرل

(پتوہ صفحہ باقی)

مٹے تہا ہم شیلہ واسن زور
 مٹے چوئے زام کانے فل (ن ج) ۱۵ یا کرتی (ن ج)
 عا کتیک چھک (ن ج) ۲۷ ہتہ (ن ج)
 ۳۷ تہ پتہ لار ان تھم ہانک (ق ن) (ن ج) ۴۷ بچو گیسویت (ن ج)
 ۵۷ گزھتہ رودی (ن ج) ۶۷ یا برے رنگ (چھن) میون برے
 ہنگ (ن ج) ۷۷ متو کر تھم (ن ج)
 ۸۷ مٹے کیاہ کوڈ تھم تہ کھوٹ تھم روٹ (چھن)
 ۹۷ مٹے کیاہ چھہ خاصہ زاونل موٹے (ن ج) ۱۰۷ مٹے تھن تھم (ن ج)
 ۱۱۷ گزھو کالہ کالہ (ن ج)

زلیخا ہفت خانس مژ
کران افس یوسف کبھی مژ

آدینکے پامہ دادو مو ڈال
ولو مو ڈال ولو مو ڈال

تمنا چون محمودس

دبا روزِ محنت پان ہاتوس

شفی اوں مے نبی مہو مٹل

ولو مو ڈال ولو مو ڈال

زلیخا مصر چین زنانن سال کران

تمہ پچھس پامہ دیوان

قصہ عشقین فاش یافتہ کو نوٹے
پامہ کے یوسف افس اکھ پر پڑے

شہر اندر سے گئیہ شہرین نرمان
پامہ زلیخا مصر چین کے دیوان

عشق تیرو سیرو گز سبہ جان
دادو لدے میری بن تیرو دیوان

یوت کوتاہ پردہ لٹھ عشقہ در
طالب غمہ لام عبرانی نگر

کراہیہ پیر لٹھ درایہ افس تھانے
مال دولٹھ لال وگو ہر مانے

۱۰ یہ شہر چھین جو من نوٹس مژ

۱۱ مصر اندر گئیہ شہر ہر تھہ ہر زمان
پامہ زلیخا مصر چین کے دیوان (ن ج)

۱۲ یہ شہر چھین چھوڑ مژ سے یوت

۱۳ پیر کمر شاہ پردہ لٹھ عشقہ در
طالب غمہ لام عبرانی نگر (ن ج)

۱۴ یہ شہر تیر چھین چھوڑ مژ سے یوت

سور عالم پیر نوون اَل امان
 ادس کزان صاحبس کن بندگی
 خوش کلام و خوش تبسم خوش تمیز
 بیب زلیخا آیت زودان راحتہ راحتہ
 جاپہ اکس زاپہ کھٹھتہ زوزتھے
 زو کو تاه کر کتہ ہے دودہ مارچ
 شاہ یوسف کتہ لوون قادن
 تو سستو زندا کی زلب زندگی
 مارچندے کھوتہ زدرائش کو غریب
 کتہ چیلے مو کلاون کتہ چیلے باغ
 مارچ بڑا آپ، تمی سستو بوز تھے
 راجہ رووم کتہ لووم بانی بوج
 رفتہ رفتہ کتہ آدا ہفت سال
 ادس یوسف قادن زوزتھے تیوت کال

مصرک پادشاہ چھہ خاب وچھان

تو حضرت یوسف چھہ رہا گزہان

شہ آکے پادشاہن خاب ڈیو تھٹھ
 عالمن تے آگھن تنکو بوو خاب
 آکھ غمہ لاماہ ادس تبسم یاد پیو
 یوسفن تا پیر تنکو شاہس وون
 سخت مشکل مانہ اینک ادس کرکھٹھ
 خاب بوزتھے کتہ ساری لاجواب
 شاد سپن پادشاہس بش گو
 پادشاہن تو پدو پنس گزہان

۱۰ ادس پیران (ن ج) ۲۰ جبر پلس (ن ر) ۳۰ اس گزہان (ن ج)
 ۴۰ دار کا تیاہ کرکھتے ہے دودہ مارچ (ن ج) ۵۰ یوسف ووم (ن ج) ۶۰
 یوسفن بانی مال (ن ج) ۷۰ ادھن (ن ج) ۸۰ یوسفن تا پیر تنکو شاہس وون
 (ن ج)

سہ پہر سندے گرتے کو بندے پہنچے اس
 دوت شاہس نش دوپنس ایکس
 خاب دیو تختہ قاصد سے پہنچے ہیلو
 تو پتے آریہ فر بہہ گاؤ سہتہ
 یوسف دوپ سہتہ وری اسن اول
 تیوت روزی سوز راق بے شمار
 تو پتے ستن وری ن موہتہ ذراک
 تا پستین کلو تہ کٹو اسن ذران
 نفسہ دادے در نفس بن جانور
 برو یا مہتہ یوسفن تا سپر خاب
 ہائے خلق کا تہ تر چھو نو چار ساز
 پستہ سستی مود تا مہتہ پادشاہ
 سوجھ وری آپہ خلقن بوہ چہ نچ

سار کو قید کر مہتہ شاہ یوسف کو خلاص
 کیاہ ژٹے دیو تختہ خاب بن کر با
 خام ہیلی آریہ پوختن کھینہ ہیلو
 یسٹر گاؤے آریہ درختن کے کھیتہ
 شور و شر دور کنین بو پھل
 بار گردن گر تہ خلقن بار کھار
 گر تہ بار اس بند تہ ہوہ کھین چاہ تہ نا
 تا پستین پھل تہ آسکھ اوہ بن
 نفسہ دادے ہیلو پوہ نرن گر تہ ہر
 بوڑھ وئے کو شاہس اعنطراب
 توہ توہ کے کر کو توہ پھر کو توہ ساز
 ملک نشتن یوسفن بیہ مال جہ
 کا تہ ہیشٹے اسن نش ژوہ پچ

۱ دوپنس اسے جران (ن ج) ۲ خام سہتہ ہیلو آریہ پوختن کپہ ہیلو
 ۳ تازن کپہ کھیتہ (ن ج) ۴ شور پستہ دیوہ کنین یسٹر (ن ج) (چھن)
 ۵ تو پتے تیوت سہٹا موہتہ ذراک (ن ج)
 ۶ ہیلو آسین وودہ پزان (ن ج) ۷ خاب بوڑھتہ (ن ج)
 ۸ ہے یارو (ن ج) ۹ توہ پھر کو توہ زیادہ پھر کو توہ ساز (ن ج)
 ۱۰ وہ سستی (ن ج)

پادشاہن پڑھنکے تھہ ہے چھو کیاہ
 کاہ چھہ زندے بہر مس پوٹا بہر
 پوٹر داد یعقبس اوش دار پوک
 داہ چھہ آہو یور کہم کوئس مسو
 دودہ فی چھہ تہنر وائے ہن سستو
 یوسفن کوڑھیلہ اوئن کوٹھار
 گنہ یہ سے لوتج وچھت اینہ ہن
 کوٹھارن بوز تسمو کپاہ کر عمل
 مال ہستہ تے قال ہستہ گے بار تم
 یوسفن پڑھنکے پڑھنکے چھو گنہ
 سے گڑھیم آسن یہن سے دراپہ زور
 گنہ انن یس سے پن زور چھو
 مال تر اوٹھ گنہ بایس اینہ نے
 بابو صابو سوزہن نے راو مال

مسو مسو یعقبس بہر سندر فرزند باہ
 اوڑا گتھہ دور روزتھہ زور نیون
 پوٹر دادے یعقبس اچھہ گاش تھوٹک
 سستہ آیاہ وٹہ پھیرتھہ مائی نیو
 بارہ پکان چھہ پکان سستو سستو
 دزیمین گنہ مکو کاہ وٹہ بار
 یہ تروڑی زس تروڑی مین باہ ہن
 زور تھوون زور پٹھن گنہ تل
 زور ہائشہ ارنکھہ رتھہ دور تم
 سے مے روزم روز شب غلام کر گنہ
 پانہ زانو کیاہ چھہ امت در زور
 پادشاہم روز سستہ دور چھو
 فستہ تہ فریب لگو مایس وٹہ نے
 لوچہ وٹہ گنہ اندے تراو قال

۱۰ دور روزتھہ اوڑا گتھہ (ن ج) ۲۰ نس تر (ن ج) ۳۰ رتھہ مین گنہ تاتی کا
 (ن ج) ۴۰ گنہ اندر لوتج وٹہ تسمو زانہ ہن (ن ج) ۵۰ یچھہ تہ زین تھو
 زینن باہ ہن (ن ج) ۶۰ یہ سٹار چھہ تہ جوئمن نوہ سٹس ترہہ قال ہستہ
 تے مال ہستہ گے زور تسم (ن ج) ۷۰ یہ شار چھہ جوئمن نوہ سٹس ترہہ یوت
 ۸۰ سٹسٹا (ن ج) ۹۰ اقد وشرتھہ آپہ بایس وٹہ نے (ن ج)

اسیہ کر یاو پادشاہس زار پار
 مار دو پنکھ میون گوار ژور چھا
 بر دھٹ سوژم اکھ تہ تہس کیاہ بنیرا
 میتہ امر سے پتہ پنن پان گول
 رہ رنے پیوم نلن تیوت ہے
 تمکو پڑھس تہ کورن حوالے خودا
 روٹ بدل تمکو اسہ قھون نہ بار
 کتہ سوژن توہ ستر دستور چھا
 تا قیا متھ کتہ مشکم داہ گوم
 گاکشہ رستس چھم مے انس دو
 متہ کرکوم و تہ مارک چھم پوے
 لوک و دے گوم یوسف از جہدا

وانتو دکھ پادشاہس بر دھٹ کن

پادشاہن بوسے پنن پرنن

کار دیو نکھ تنہ دہن پانتر خان
 اوس ودان کیونتر کالاہ کوشن لے
 پادشاہ بوسے پنن پیوم یاد
 اسہ سم ہے زینہ بار فی سمہ جو
 پیو کھ دوکس سالہ بتا کھیو کھ جان
 پادشاہن پانہ پڑھنس کر تے لے
 مو دت چھم و و فی پے کس دہنا د
 خان نیا متھ خالصہ بار فی کھم جو

۱ ماروٹ نہ بدل تمکو تہ اسے قھونہ سار (ن ج) ۲ اکھ دہن تہ ستر دستور چھا
 ۳ تہس کور و کیاہ ۴ گوم داہ (ن ج) ۵ دیت نکھ ستر کور حوالے خودا
 اوس دیان گوم از یوسف جہدا (ن ج) ۶ کال دیکھ جھونی بار فسان
 (ن ج ۷) ۸ سپٹھا گوکھ جان (ن ج)

۹ اوس بردان کن تہ کوئے کوش بوسے (ن ج)

۱۰ تانی پڑھنس پادشاہن (ن ج)

۱۱ یادشاہم (ن ج) ۱۲ دین بوردہ ناد (ن ج) ۱۳ اکھ متے خا

نیا پڑھنس (ن ج)

بادشاہن اکتہ تانتھ کوڈنبر
 چاک دتن جامہ نے تھو باکھ تراؤ
 آسہ پڑھے کتھ میا بنس یوسف
 اوس یکتھ روے میا بنس یوسف
 آسہ پڑھے مجھ میا بنس یوسف
 اوس زلفن زال میا بنس یوسف
 اوس یکتھ غمہ چہ دہان یوسف
 اوس یکتھ کار تھری یوسف
 اوس یکتھ دیکہ نمبر یوسف
 اوس یکتھ مجھ و بخر یوسف
 آسہ پڑھے مائز نم تن یوسف
 اوس یکتھ حال میا بنس یوسف
 اوس یکتھ غمہ چہ دہان یوسف
 آسہ کتن دور میا بنس یوسف
 آسہ لستے اوس کراں و تھو وے
 باہر رستہ دوہ لہ مئے ستر زھوہ
 بے بے سند اکتہ تانت پر نوو
 آسہ یکتھ اکتہ میا بنس یوسف
 اوس یکتھ خورے میا بنس یوسف
 اوس یکتھ مجھ میا بنس یوسف
 اوس یکتھ خال میا بنس یوسف
 اوس یکتھ مجھ کمان یوسف
 اوس یکتھ ہونہ چہ سنہ یوسف
 آسہ پڑھے تیز نظر یوسف
 اوس یکتھ نسبتہ شجر یوسف
 اوس یکتھ زلف خم تن یوسف
 اوس یکتھ خال میا بنس یوسف
 اوس یکتھ مرور داں یوسف
 اوس یکتھ چشم مشاق یوسف
 اوس یکتھ نور میا بنس یوسف
 یوسف بنج لولہ رکن سپہ پے

وافرینے (ن ج) ۲۷ پش چھ جرمن نوہ سخن شریے یوت ۳۷ پش
 چھ جرمن نوہ سخن شریے یوت
 وہ مروجہ نوہ سخن شریے چھ پے کئے مبصر

بہتہ پہ کر تم چھٹس یوسف چرن
 بیٹھنے و نکھ دور بائیں نش یہ بر
 بیٹھنے و نکھ فاش سٹھا چھے مٹرا
 اُسو بہتہ باے بارہی بہہ وے
 یوسف کن تہمدا صلا نوہ پے

خط لا دادا کڈتہ تہی جو نکھ
 دور باو تیوت وڈ نکھ نوہ صا
 باے بارہی باہہ وے گر یہ کران
 باہہ اوکے زنتہ لیکن گاش نے
 جامہ ابراہیم شہ اوکس مرے
 عرض کر یوسف دپے سلام
 مشک ہے بن جامہ ہنے کن دھن
 آکے بایں نش اُدھس جامہ بن
 فریہ سستین ہر نہ چشم گاش اس
 صد مبارک زنتہ چھے یوسف بن
 باہہ پوہ پھر مہتہ پائیں سیتو دراو
 اکھ اُرکس دیشہ تیرہ تہہ تہہ
 بیٹہ کالک حال پین بو نکھ
 بوزمت ما آسہ خلقو در کنعان
 دار و دی توہ باہہ میوئے کیاہ کران
 زنتہ دلس چاڈی تہیں اش نے
 مژدہ دیت نکھ یہ بایں بن گٹھ
 یورین گڑھ باہہ صا بولول آم
 انشاء اللہ گاش میس نہ بن آچھن
 باہہ صا بو کو نہ چھٹن چھٹن
 پوہ پھر داتے نش یوقوب کو خلاص
 اوس دپان باہہ گورہم یورین
 شاہ یوسف سلطنت مہتہ نوہ تہہ او
 وچھتہ بابوکیا چھ کران ذات پاک

۱۔ یہ شار نہ چھ جو بن نوہ سٹس خوتہ بہ و سٹریج حکمہ کس نوہ سٹس مژدہ
 ۲۔ بوزمت ما آسہ لو کو (ن ج) ۳۔ یورین تن باہہ سٹھاہ لول آم
 ۴۔ کو نہ چھو اچھن مٹھن

زانوئے رنج میز نالہ دیوان دل کباب
 جان لڑن پائے پڑو پارہن
 بار اندر اُس کران کار عشق
 بیٹھ شے و تر پیچھ بو پڑا ریو
 رہنے رنے گئی سفید مہ نہ فلو
 کاشکے تس پر نہ ناوان اسپہن
 دھمپہ اسکے مہیوتن پوتل ترو تھکون
 چھٹ نہ نغمہ دا ور نہ مہد انیر ہے
 چاند سستین ترو لہ نہ ڈکس نہ ترو
 چھک ترو کینو چھ ترو انیو پینے
 قسط روون باکھ باکھ ترو اون یاغدا
 دے مے کو سٹ مے او سٹ بو دھطر
 شیخ فانی گئی در عہ شباب
 سمبکو پاچھو گئی مہج تس کارہن
 بار گامز سوختہ اندر نار عشق
 پور گر تھک تور پتے لاریو
 سیاہ بادم اُسوتے گئی فلو
 اچھ اُس عاصیہ مہ تے کاسپہن
 دوین مے کیاہ چھٹ پیوت للہون
 تپ مے کن یو سفس دل پھیرے
 مہ والس مہوس مے گئی تھک اچھ کوم
 چھک نہ بوذاں کیاہ چھ لارم نہ
 بند چانی ساریم شاہ وگدا
 مونک مے پناہ میانی گوناہ عفو کر

۱۷ اپر شار چھ جرم فوسٹس ترو رنیرے یوت۔ آب تپ پیچھ و تھتھ گیس
 (ن) ۲ پڑا ترو ترو کا ترو پارہن (ن) ۳ اُس تھتر تس کارہن (ن) ۴
 اُس مہج (ن) ۵ پشار چھ (ن) ۶ ترو (ن) ۱۳۰۷ ترو یوت ۷
 مہ پسا و تر پیچھ بو پڑا ریو (ن) ۱۳۰۷ ۵ رہنے چھتیس تم مون فلو
 (ن) ۱۳۰۷ چشم بادم گئی سفید کنبہ فلو (ن) ۱۳۰۷
 ۶ دنہ مے کیاہ چھک ترو پیوت للہون (ن) ۷ ناحقہ کیا چھک (ن)
 ۸ پشار چھن رترو ج ترو یوت ۹ ۱۰ پیم پشار چھن رترو چھک (ن)

زار بودم عاریسی تن یوسف
 ناله دوان اُس روان دل موکل
 شاه یوسف در او تکی دونه نیر
 مایه سستین فیچھ تس پیچھ آپ کیتو
 الغیاث لے شاہ خراب الغیاث
 ظلم کیا ہ کوئے یوسف ہیوت نس
 آہ کران سور سپن چوبکس
 یوسف دپ چھ از گزھ کر میون
 سأل کر تھ آو پھیر تھ پادشاہ
 منگ ناؤن کو سہ چھک ڈونٹ ناو
 سوئے چھے بریتھوئے پیچھ کور جاں
 چھس زلیخا خستہ بچے کیا نئے
 بوزیا مچھ یوسف تنمو تراو باکھ
 عا دراد تھی دوم بہ شاہ یوسف نمبر (ن ج) ۲۷ یہ شار چھنہ مروہ نمبر
 منز۔ ۱۰ (اپ سستین (ن ج) (۱۳، ۱۴) ۲۷ ۳۰ کنعان الغیاث (ن ج)

۴۷ یوسف تنمو وار ہیوت نس تنمو پڑھن (ن ج) یہ شار چھنہ ن رمز عہ
 مانہ امیک زانہ کیا سا بک کس (ن ج) یہ شار تہ چھنہ ن رمز عہ یاد پوتم بٹہ
 بوزے داد چون (ن ج) یہ شار چھنہ ن رمز عہ یم نہ شار چھ مروہ نمبر
 منز غلط پاٹھو یکھت ۹۷ چھس زلیخا خط رستے کس ونے۔ کتہ تراو چھس
 مشراو چھس دبرے (ن ج) عا ۱۱ حال بوز تھ یوسف کور جامہ چاک (ن ج)

مہر تین بائس قہقہہ من واد واد
 اُمرو سندنے بوز خرباہ چھس غلام
 سیتہ دُر موشے پیتہ لُحْم لاپنے
 میانہ سوا اوس پنا اُمس کائتہ تہ کار
 شیکھ تر تے ہتھ رخت سے کھو کپین
 شیر و شکر کشد و نابہ بے حساب
 چشمہ آس خاں کر تھان و چھان
 آسہ ہم نے بائس پانچیر لیس
 چھہ و چھمت دار اُمس کن سے
 سوبے زلیخا حال و چھت پیرال
 کیا چھ عشق دود زلین عاشقن
 عشقہ تہ تین سور عالم یاد کو
 تہ بے چھہم آغاہ تہ چانی چھس کنیز
 کائتہ پینا و تہ سے چھم چون شر
 عا کو دُن آہ (ن ر) عا میانہ با پتھ اُمس (ن ۱۳، ۱) یہ شار چھہن ن
 عا میانہ با پتھ اُمس آسان بقرار (ن ۱۳، ۱) میانہ سوا اوس پنا اُمس کائتہ
 قرار (ن ج) عا تھلہ گر (ن ر) عا چھہن و چھمت دار اُمرو سندنے رے زاہ (ن ج)
 (ن ۱۳، ۱) عا زون (ن ج) عا مر تہ کھوتے برو تھٹھ (ن ۱۳، ۱)
 عا یہ شار چھہ جرمن نوہ سخن مہرے یوت عا یہ شار تہ چھہ جرمن
 نوہ سخن مہرے یوت۔

کیتاہ پنے دُنے خو بصورتہ اُمس کیتہ
 نامزد گے عشقہ میانے روم شام
 عشقہ تہ تین سینہ سپردار نے
 اُمس و دان راجتہ دودہ اُمس زاد زار
 خاصہ دیبا خلعت زیبا تر و پین
 چا و میانے نا و کران اُمس آب
 زلف سیاہ مار ستر اُمس سم بچھان
 خیلہ کر شیطان تہ لہ ہم ہتھہ کھس
 رشک تہ تے قاد تھو دسن بے کتہ
 وائتہ کئے میانہ کھوتے خود عا سال
 مر تہ برو تھٹھ برو تھٹھ مر تہ عاشقن
 مت حق گو تہ تیں عشقن پیالہ جو
 مال و مودہ ختہ کھوتہ چھہ ہم شر عر تہ
 لولہ نارے ستر دود مت چھہ جگر

اے زلیخا و منتہ وہ ذکیا چھ بکار
 بڑا کر پڑھو تو عاشقہ پیم نہ چیز
 آسہ مجھے در بغل رہے دلبر
 کفر و دھرم دین پر دھرم چون تے
 یوسف کو غرض تاتھتہ یا الہ
 گئی پادا حویر مہقن نور خان
 نو بصورتھ گئی کیا صاحب حال
 نور کیا تے اس چشم بادن
 آد جبریل یام تاتھتہ ہمتہ جواب
 عاشق و عاشق سپینو کامیاب
 چاند درشنہ ستر و زخم کھے دلس
 چون درشن چھم تے درشن کرشنس

اکھ تہ عاشق بیہ کو زخم سے کھا
 مال و دولت لالہ کھوتے میتر عزیز
 نتہ چھنویسے یادش بوکیا کرہ
 تہ تہ مانم سے تہ مانم چون تے
 زائرین تہ جان کو رختہ یا الہ
 بروقتھ یزہ اس تہ کھوتے گہ جان
 خفیہ نو دلس یام دیو تھن نفل
 حویر ترہہ کتہ چھنویسے چھمیز آدن
 عرشہ لیو کھوتے تہ تہ اُس فرشتہ
 اُسو چھان اکھ اُس کس کس حجاب
 چاند درشنہ ستر و زخم کھے دلس
 نیوم نفاہ آم مڑے مڑے ستر

۱۳۰۴ (ن) ۲۷ یہ شار چھنہ ن ر تہ ن ۱۳۰۴ ۳۷ چاند و تھ ۴۷ چاند کھوتے
 (ن) ۵۷ یا مسان (ن) (ن) ۱۳۰۴ ۷۷ زانہ ہن اس زن کر تھ تے
 بیہ جوان (ن) بروقتھ کھوتے جان کر تھ صورتھ (ن) ج
 ۷۷ نو دلس مجر بیہ سپینو جوان (ن) ج ۷۷ کاش تے کیا او چشم باد
 زن ۱۳۰۴ (ن) یہ شار چھنہ مروجہ نو شخص مرن ۹۷ عرشہ دو تھ (ن) ۱۳۰۴
 عرشہ و تھ (ن) ج ۷۷ یہ شار چھنہ ن ج مرن

سب زلیخا اس کی شاہ در بلا
 رہتے مبتلا کو لالہ پوش
 خاصہ کران اسو پہنچو وہ تے
 عشق باغس یام و صلاک پیوس
 کیہ نہ سے کور کھم دور ژوا لہم نزلو
 کسرت منت چم سے چائی کاہلو
 پانہ وائی وار کر کھ نالہ مشر
 اسو کران بشتہ گی ما یا خور دا
 اس محمدہ صاحبس کن پران
 برانجہ اسو سیم یار سیم لیتے
 دودہ ما بجے ہر مشر مندے کو نہ کر
 یسی بے دے دودہ مارح تنہ تھو تہ کوش

تمہ کھو تے گوس یوسف مبتلا
 ڈالہ نوان مالہ کران پیالہ نوش
 لولہ باغس اسو دوان زھوہ تے
 سور دور سر یار سندے خاب گوس
 یوت ژوا لو ہم توت ہو وہ فی بوژلو
 نامہ لکے یو خور بشتہ یوسف
 باغبان پوشہ تھو بچھ پوش ژو
 بشتہ چائی سار یار شاہ وگدا
 بار خور داہر پیسہ گیس نوجوان
 پایہ بدم سند سمجھتہ بوڑو توتے
 شوق یوسف پیموشن مالہ کر
 ہوشہ سارے وار سو میرا چھ پوش

۱۔ اس چھاوان ہی تہ وہ زولہ دان پوش۔ ڈالہ نوان اس کران پیالہ نوش
 (ن ج) ہی تہ سول دان پوش (ن ۱۳۰۱) ۲۔ شاہ چھینہ جرمن نوحہ سمن
 ۳۔ عشقہ نارین (ن ج) (ن ۱۳۰۲) ۴۔ کاژھ کور کھم دور ژوا لہم مالے
 ژوا لہم یوت ژوا لہم توتے بوژلے (ن ۱۳۰۳) ۵۔ شاہ چھینہ جرمن
 نوحہ سمن ۶۔ جرمن نوحہ سمن چھینہ امہ شاہ بچھ "پیر کنعان
 شاہ یوسف کو مریختہ" نام ژواہ شاہ۔ ہم شاہ چھینہ (ن ۱۳۰۴) مریختہ
 ۷۔ دویم میر چھینہ صاف ایکھت۔

داسے بجز تھ باغیے منز تہ تے
 شاہ یوسف ڈاوتھ باغس اندر
 پب رلیخا اُس داین سرتو نان
 ڈیکہ پٹس شوہر وُن چھس تاج تخت
 ڈیکہ پٹس ڈولہ وُن چھس سیم زر
 ڈیکہ پٹس ساری سوان نادے
 ڈیکہ پٹس آسہ ہیکہ سے کار جہاں
 پیر یو دوسے آسہ سپدیں نو جوان

پیر کنعاں شاہ یعقوب گو مریختہ
 شاہ یوسف اوس در شاہی بکام
 بعد یو تراب اوس یوسف ہشتال
 کینٹر پھرے خاؤر ڈیو تھن مول
 عزم کوڑ تام شاہ یوسف در شکار
 یام مقود ووتھ اُس تہو نے جبریل
 یوسفنے خاصہ دمدارہ کرختہ
 رستہ رستے عمر اوشدہ با تمام
 نوکریہ دوسے پھیرنگ کو تیناں
 ہول کو آسہ لولہ زخم چھت تاج
 ایستادہ ساری پیادو ہم سوار
 گشت لے گلبرگ گلزار خلیل

۱۰۱۰ یم زبشار چھنہ جرمن نوہ سخن منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۱۰۱۱ دومہ آکے خاؤر (ن ج) کینٹر گاؤلی یوسفن ڈیو تھن مول تاج (ن) ۱۳۰۴
 ۱۰۱۲ یشار تہ چھنہ جرمن نوہ سخن منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۱۰۱۳ یام مقود ووتھ اُس تہو نے جبریل (ن ج) کوں پاد جبریل (ن) ۱۳۰۴

دایہ نکھر یار سفر پیش آئے
 آو یوسف رخصت ہو سچہ گرام
 یام کھوڑ کھوڑ تھوون در باب
 مشک زوئیس ہوتن بختن جاں پاک
 پاک عاشق اُس کو کران الودا
 یار شمع آئے پشور کہ مقبریں
 روز نسل گے عویش از کیاہ آم یار
 مال دنیا چھینے روزان سورتے
 چھے جبابہ آدمی اندر جہاں
 چھس گمانہ باڑ چھم شمر تے زان
 چھس گمانہ سور میں نے گز بار

گز بھ جدا از تے نشہ یار بوسے
 کاؤ آخر مرے لہ کر تام
 اُس عزا میں زوئیس ہوتا شتاب
 مار لشکر آہ کران جابہ چاک
 اوس یوسف خاویہ ماشوق خودا
 رحمت تسلیم تس پا غمیں
 ذہ سچہ ہوتا تھا دن در کنار
 اچھے ہوان کہتو گے در گورتے
 ناحق آساں اُس کم کم گمان
 چھے نہ زینان یم چھ میانی دشمنان
 مے گمانہ فافلس چھے گناہ

۱ از جب اڑیئے نشہ دیشن یار تے بوسے (ن ج)
 ۲ آو اور رخصت ہو سچہ تے یوسف گرام (ن ج) ۲ اُس کران جابہ چاک
 (ن ۱۳۰۴) پنج گز بھ جابہ چاک (ن ج) ۴ سور عالم اوس کران الودا (ن ج)
 ۵ مظہر نور نقودا (ن ۱۳۰۴) ۶ شران دیت ہنس نہتہ تے پشور کہ مقبریں
 رحمت حق تس بزمین پا غمیں (ن ج)
 ۷ پاش چھینے جرم نہ سچس تے مروجہ نہ سچس شرن ہجو تے جرن
 نہ سچس منز چھینے آتے پہلے ہاتے شار۔ آتے پہلے چھ زلیخا پرمند
 مرثی شور و گز تھان۔

محمود دُور کی کنس تھیے رُھو تہ کر
سُر تر اُوچھ عاشقنِ نیش زِندِ مر

کیا نہ آیا تھ اُس ریتھ دُور تہس
دُور دُور اُکھ سا تھا روز تو
دود زائے یس راجے آدے
دُور دُور عاشق دُورے رادان دُور
آئدے یس کُتھ تو ندر ناہ چکس
ٹوٹھ یار یس راجے کو نو کس
نشد بانی خورشید یونے پست
چاند دُور سستو چٹم نار لہو کس
خامیہ پانس چاند خا تر ساس گوم
پونہ کار و نو کس میا ئی بوزم
دُور دُور چٹس روخ کو نو ہو دھتو
آم مینتھ زانہ ورتھ کس بحال
یور دُور مینم گوم بستم چون مے

تور دُور پھس "مکل نفیس ذابقتہ"
دُور دُور اندریم ہوونے تی بوز تو
دُور دُور سوز کور نرن تہ مادے
کو نہ تم روان ہم نارے دُور
لالہ رو یس خاک مے کو نو مے
پنجہ بہتھ، ڈھوہ پنجہ دُورشن دُور
چھو کہ لہ چٹس دُور گورنم مے بلن
کامہ دُور پامہ یس کس ہ بنیم
سوختہ کور حکم تہ اُکھ سا تھا روز
نشد بانی نو بصورتہ یوسفو
کُتھ دُور ائیس لائل کر نس پامال
لوسہ نا ورتھ غمہ کس کو مے میون

عابہ شار چٹن رنر - نوہ سنجہ مہجور منز چٹہ پتہ شار اُکھ شاپہ
محمود سخت دُور چٹے عشق نے دُور سنج چٹے عاشق دیشہ نے
۲۰ آہہ شارک دُور مہجور چٹن وہ تھان۔

چھس بیکن چھنہ مے کاتہہ ترے سوا
 بیکن ہند اچھ رتن چھے روا
 کس نہ پھری کس ترے لولہ تیر
 کرک تیرن شاہ دگدا کرک اہر
 داد کو لدن داد اندری سور گو
 محو دو پچھتہ دنیا بے دفا
 بوز زلیخا پہ یوسفینہ مرئی خبر
 میکن شاہ دگدایاں راجھا
 مے بہوش پوشہ تھرنن پیہ پتھر
 بوز وئے کو تھرس زیر و زبر
 تھرنن دومہن اس افتاد بے خبر

تہ نیمہ دوہے مے زلیخا ہوشیار
 یام بوزن موکو یوسف شہسوار
 حالہ اکے اس کران نالہ زار
 ناد لائے میاں یوسفو وہو

۲۱۱ نمہ نسخہ ۱۳۰۴ مقرر ہو وہ یوسف و بدل یہ شاریکت ہ
 تمہ زلیخا پہ بوز مرویج خبر
 تہ میاں شاریکت ہ
 داد کھوئے دودن چھے عشق
 دودن چھے عاشقن بس عشق

مار مئے یار کیتیو ژھانڈھو یوسفو ہے یوسفو

کو تو گو ہم یوری پستم آدو

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو

کیتہ نہ منگے، سنو تہ ننگے نیر لو^{۲۶} پان وندے جان بخندہ پار لو

دوڑی دے سنو تہ ووه گن پھیر لو

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو

لیہ لوسم پیہ پھیرتہ یار میون خستہ کر خنس چھتہ یوان عار میون

دہ دے اوس ہم غمار میون

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو^{۲۷}

پوختہ کار و اوس ہم موختار تے پھس پھیل اوس ہم گلزار تے

زار بوز تم تے گوار دھم یار تے

ناد لائے میانہ یوسفو ووه لو

کس بے و تے اوس ہم دلدار میون مار کر خنس تہ کھوتے بار میون

یار بہ بند چھ تر و ج نوہ خنس ترے یوت۔ نوہ سنو ۱۷۸۸ھ منز دیوسفو بدلہ

م عشوق یکیت ۲۷ پھیر لو (ن ج) ۳۷ یہ شار چھتہ جرمن نوہ خنس منز

دو، بوز ہم پیہ پھیرتہ یار میون ژھتہ کر خنس تہ چھنا بار میون

متہ نال تم کیاہ ژ چھک غمار میون (پیس جاہ) ۳۷ یار میانہ نوہ تہ چھی ہم یار تے

(ن ۱۷۸۸ھ) مٹ چھی ہم بار تے (ن ج) ۵۷ زار بوز تم ووه دے کر خنس مار تے

(ن ج)

کر کے کیا ہو اوس ہم سردار میون
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 ہی تہ مسول ضایہ کر تھس لے لے پایہ بڈیو مایہ گئس آے آے
 مایہ متے مایہ گئس وائے وائے
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 کر کے تہ ادیتہ کتہ رٹھجے جائے تہ کونے میانہ ٹھٹھے تہ
 خا کر تھس نایہ تہ جھتھس وائے تہ
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 مرنہ جانے آسمان کو پشت خم مرنہ جانے گوم اچھن گاش کم
 متہ مرنہ مرنہ متہ جھیم مائرنہ نم
 ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو
 مرنہ جانے آفتابن پان کھوٹ مرنہ جانے گوجھاش اینہ کوٹ

نراجمن نوہ متھس مرنہ چھپہ بندہ پتھہ کنو لیکھتہ
 دہ دے دستم غنی رمیون پتھہ کر تھس متھ چھپو بار میون۔ جسہ پھنا کر سا بنیہ یون
 ۲۷ ہی تھس بو مایہ کر تھس ہاے ہاے۔ میانہ متھو ضایہ کر تھس لے لے
 پایہ پٹے پایہ کر تھس ہاے ہاے (ن ۱۲۷۸) ۳۷ یہ بندہ چھ مرنہ
 نوہ متھس مرنہ یوت ۳۷ مرنہ جانے یعقوبس گوجھاش کم (ن ج)
 (ن ۱۲۷۸)

وہ متہ مرنہ مرنہ مرنہ چھپو مائرنہ نم (ن ج) (ن ۱۲۷۸)

مرنے چائے سو ندر و کیساہ پان زوٹ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

ہائے مرگو آے کیسیاہ سیم تن ^۱نہ نہ ناؤتھ ، ^۲ولہ ناؤتھ تم کفن

میون یوسف کتہ سنا کو رخصت دفن

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

وایے مرگو کیسیہ تر یون چھٹے عار ^۱چیلہ کر کر کو کھو و کھو ^۲کر کر کو کھو ^۳کر کر کو کھو

چھٹے قیا نہ کھو میلو یارس راویار

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مرنے چائے پوہ مے کو مو شراوتس ^۱پیوم تاؤن خاصہ نوٹس یاونس

پیر ہی نو یار مے مشراوتس

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

متر کن متر یار اوس ہم پادشاہ ^۱تاہ کن متر چھٹے شوبان آسہ ماہ

یار کن کھو و مرنے چائے گوم داہ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

مرنے چائے رائین گے شاخ شخ ^۱مرنے سیمتی پنجرن گاہو سترخ

مرنے سیمتی دادو لد دوان و ہ اکھ

ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

۱ واپہ بشتہ تر چھٹے مروج نہ سوس مترے یوت ۲ لہ ناؤتھ ولہ ناؤتھ (ن ج)

۳ واپہ بشتہ تر چھٹے جرن نہ سوس مترے ۴ واپہ بشتہ تر چھٹے جرن نہ سوس مترے یوت

مرنے سمی سؤر گرہان اٹھاتے مرنے سستین صبا گرہان سونہاتے

بند دن پیچھ ڈولہ ناوان گونداتے^۱

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

مرنے سستین جور جدائی گرہان مرنے سستین سنگ ارنج چنے چھوٹان^۲

مرنے سستین زور نو، وزن مرھن^۳

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

واسے مرگو آسے کیتیاہ سروقہ ہول تراؤتھ واپہ ناؤتھ درلحد^۴

سوکھ منزے دھکھ سستو گکو داؤلہ^۵

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

مرنے چانے ترؤو بولن بلیکن مرنے چانے جامہ پارے کرکھن

مرنے چانے کار، میج گے سوہلن^۶

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

مرنے چانے باغ و بستان خجہ شک گے مرنے سمی

مرنے چانے نالہ دووان کیاہ چنے^۷

ناد لائے میانہ یوسفو وہو لو

۱۔ ابندرن پیچھ پیچھ ڈولان گوندے (ن ج) ۲۔ اٹھان (چھن) دزان (ن ج)

۳۔ مرنے سمی زور نو، وزن شپیرن (ن ج) ۴۔ ہول تراؤتھ تم ترساؤتھ درلحد

(ن ج) ۵۔ نالہ ناؤتھ ڈولہ ناؤتھ درلحد (چھن) ۶۔ یوسفو مرگو کرکھن اڈولہ

(ن ج) ۷۔ ماہ کرکھن گوم جگہ چھو کہ لہ (چھن) ۸۔ پشار چھنہ برمن

نومکھن تہن ۱۲۷۸ متر ۹۔ پبند چھ مرؤج نومکھن منزے یوت۔ دوپہ مصر چھنہ تھان

وای مَر کو کینہ تہ سو نہ تو تو تو م
میدون یوسف کتھ مزارش سو تو م

از سے زدنم بے وفا دنیا چھ بزم

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

ژام زُر خا صہ بیرے لچتے دادی کر غم جاے منز و لچتے

ژائے ہوا دل چھم نہ روزانہ لچتے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

شر او بنے ہی بے کر بخش برتے ذرا جھٹس و نتہ کوتاہ دیتے

در فراق یار از ما مروتے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

بیر چمن ہمہ برتھ چھم ٹکے ۴ زلف سو بیل چشہ چھم ہم برتھ

شو بے کرے قبر بیچھ ترا و تھ نہو لے

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

قبر بیچھ گے ابر رحمت زن ہرن یار دادے باکے تے بارو دوان

خار کر بخش عار میون چھے نا یوان

ناد لائے میانہ یوسفو وہو

۱۔ امکائس (ن ۱۲۴۸) یہ بند تہ چھنہ جرمن نو بخش منز و بے بند چھ مروج

نو بخش منزے یوت ۲۔ یہ بند تہ چھ مروج نو بخش منزے یوت۔

۳۔ بیر چمن مشکہ بر و بر و چھم ٹکے (ن ج) ۵۔ شو بے کرے قبر بیچھ

(ن ج) ۶۔ قبر بیچھ ژائے ابر رحمت زن ہرن مشکہ عشقے ستر نیرتھ کو خان

ستر معشوقس زن کھٹھ مکان (ن ۱۳۰۴)

او کچھ دوسرے دوست چہرہ بادل کے کچن یوسف نے قبر پہنچ کر وہاں لجن

دو کھ لہو وان لیل تہ دانی بیسہ یجن

ناد لائے میاں یوسفو وہو

یام قبر رٹھتہ تر وون لہ پان اسم اللہ تام ہیوتن ہر زبان

عشقہ مرے تام نہر تھتہ گوس جان

ناد لائے میاں یوسفو وہو

سہہ دوسرے بادی از دشت کوکھ تے دایہ یو داد مے سسکو کوکھ تے

راویس دلبر تے مے کوکھ تے

ناد لائے میاں یوسفو وہو

مرے پتے و چھتہ جدا کیو گے ا صلیے کن رتم ا غزنو ان پے

نکھ نکھ کر کھ دفن دوہ شوے

ناد لائے میاں یوسفو وہو

نالہ قبر رٹھتہ ترا مین بڑ باک در فراق یار دشن جان چاک

نکھ نکھ کر کھ دفن زیر خاک

ناد لائے میاں یوسفو وہو

کر تھ محمود زلیخا مختمر درد مشن عاشقن کر خہ شجر

۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بہ بند چھتہ ہرمن

نہ سسکس تہ ۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء بہ بند تہ چھتہ ہرمن نہ سسکس تہ ۱۲۷۸ء

۲۷ء بہ بند تہ چھتہ ہرمن نہ سسکس تہ ۱۲۷۸ء بمطابق ۱۲۷۸ھ یوت ۲۷ء کر تہ محمود زلیخا (ن ج)

۶۷ء داد کوکھ عاشقن کر خہ شجر مختمر (ن ج) (چھن)

مَرِنِ سستی کس نہ گو زبرد بر

نار لائے میانہ یوسف و دہ لو

۲۷

بوز کبود و زلیخا یاد تھاو عشق سستی عاشقن چھئے زند نا

..... وڈی پڑھ کتاب فاتحہ پڑھو دم ڈسے آخر چھو ثواب

سینہ سوزاں چشم گریاں دل کباب

نار لائے میانہ یوسف و دہ لو

۲۸

۱۔ ادوہ کچھ تہ دادے کس نہ گو زبرد بر (ن ج) یاد دادے کس نہ گو زبرد بر

(ن ہجور) (دچہ ن) ۲۔ پ شار چھ کیشن قلمی فہ سخن تہزے یوت۔

۳۔ پ آخری ہشہ چھ ہزن فہ سخن تہزے یوت۔

لیلیٰ مجنون

محمد تس بیٹو محمد پاؤ کوڑن
 تہندے نوریش پاؤ از عالم
 گے تنو لال لاجن گاہ مجنون
 چھ فرماوان سہ مجنون دیانتہ
 پایہ بود، دایہ یا منتہ کو چھ میون
 زونے کوٹ حسن اوس طرب
 زونے حین رائے یار و چھان
 زونے دوت سونہ کھ در سخاقت
 تراپہ ہا اُس کو راہ خاص محبوب
 دیکھتے تے صبح کھتے اوس روشن
 پنہنے عشق سترتے سینہ نور
 سہ چھ معنی بصورت جسم آدم
 عاشقن چیلہ لکے تروڑ دل نور
 کروہس قاس ہنرمی ناو تانتہ
 خسرتے شرو شکرتے تے کھن
 زونے عشق کو تاہ گوس غائب
 بظہر منظر انوار و چھان
 سترتے چھتے یار خد متکار پانس
 تہندے تراپہ ہا اُس کو راہ خاص محبوب
 تہندے محبت کو سمسار توشتن

عاتہندے نوریش کو پاؤ عالم - سہ چھ صورت بمانے جسم آدم (چھائی
 نور) تہندے نوریش در او عالم (ن ۱۲۸۴) سور عالم (ن ہجور)
 ۲ گے چھ لال لاکان گاہ مجنون - عاشقن چیلہ لکے تروڑ دل نور
 (ن ۱۲۸۴) عشقن (چھن) ۳ پ شار چھن ۱۲۰۴ اثر ۲ پ شار ۲
 چھن ۱۲۰۴ اثر ۵ غزین اُس کو راہ خاص محبوب
 تہندے سترتے شوب (چھن) تہندے نوریش اُس عاشق شوب
 (چھن) اثر تہندے تراپہ ہا اُس کو راہ خاص محبوب (ن ہجور) تہندے کھتے اوس روشن
 (ن ہجور) تہندے کھتے اوس روشن

وئے کنہ اوس تس کیا زلف زخار
آسہ پیچہ حسنہ گنجس را چہ شہار
خال اوس دانہ گیسو والہ بری
زالہ تنھو اُسو لگو متو حور ویری
عشوگر چشمہ آسہ فتنہ انگیز
تیز کیا ہ ناز ہے شمشیر خون ریز
بدن اوس پیچہ کئے پامہ روان
گولاب از رنگ ویش رشک ان
آسہ دُئی اُسو کو شمع مس کھا سی
گر نہاں اوس دیشہ وین دلی دُئی
روے گل موئے شنبل مرقمات
لال تس کور مہندے ناد مشہور
عاشق کو دیشہ دُئی مت مدہوش
وچھان تس لالہ کن کو نقش دیوا
سومہ سورجہ دیشہ دُئی زلف لاجن
نہایتہ اوس کران کرے زاری
تیمی رکنو مارتہن پیچہ دُئی تر کا جن
دُئی تس لالہ ہنتر اُس بیقراری
للدن نار عشق تانہ موزے
تیمی پیچہ پانہ دُئی اُسو کچھ کران
ہنتر کچھ نظر آسہ جسم کی موزے
رکے پاٹھو کو لہ کے مس کو کچھ یاد
قہر ان رحم روبرو پیچہ اُسو پان
مہتر اوس تانہ مصحف لالہ مہند روم
سو کہ ہنتر عشق سو کہ یام کو کہ یاد

داؤر پخت کہتہ عاشقی پیچہ زلف زخار - اوس تس حسنہ گنجس را چہ شہار (چچن)
(نہ ہجور) ۲۰ یہ شار چچن ۱۲۸۴ مہترے یوت ۳۰ پنن مشرہ تر تس کن تھا ہے
نوش ۴۰ تن تر کا جن (ن ۱۲۸۴) ۵۰ ژور ژورے (ن ۱۲۸۴) (چچن ارتر)
۶۰ چھاپی فرسخ تر چچہ آتہ پیچہ شہار ہجہ سطر آسہ جسم کی موزے (ن ۱۲۸۴)

وہ تیرے منہ پر یام عشقن جاے کر نکھ
 زانہ لیلہ یام اے بکھ اچھ تران
 دیان اُس لال منیو تو کر پریم
 داندولہ فریکہ ہوتے اوس لارن
 تیس اوس خف کوٹ ہول آسان
 کھڑے روٹس زانہ باجن حال بوٹن
 زانہ باج آتے دو نکھ مارے مارے
 تے پیچھے اُسو تھو سبز مارے مارے
 لال پیچھ بوز عاشق کو جانا
 وچھان تم اکھ اُکھ کن روز تاشب
 سارے شہر عریس گئے شوہر
 جامہ زون مارے تھو تیر یام بون
 زانہ مال گئے تھو کوئے مند چھو
 لال یام آتے ڈیر تھو مارے مارے

نہا پیچھ پانہ دانی مائے پھر نکھ
 پانہ دانی مشک پیچھ اُسو بلوان
 تھو اُچی پیچھ مے دیدار دزوم
 بہانے پیچھ مندے لول کاسان
 تھی پیچھ اوس گزھان لول کاسن
 دیکر سر بر سر بازار پوون
 لال تے قاس عاشق گئے قابص
 چھین لال پانس نشہ آنان
 حسنا، مہ جینا، نازنین
 سبق بلک تھو کوڑت چھ مشرب
 لال مجھ تھو مندے کوڑت چھ
 لالہ نش زانہ مال پانام سوون
 قبیلے کرانہ نشہ دود تھو
 ہیرے بونہ جامہ تھو بونہ مال

۱۔ اچھلے مے دیدار دزوم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ زانہ مال گئے پانام سوون (ن ۱۲۸۴)
 ۳۔ پیچھ پانہ لال تھو آتے تھو سبز مارے مارے (چھاپی) ۴۔ حسنا، نازنین، نشہ لونا
 (ن ۱) (ن ل) (ن ۱۳۰۴) ۵۔ وچھان چھی اکھ اُکھ کن روز تاشب
 سبق نش بلک کوڑت چھ مشرب (چھاپی) (ن ل) (ن ۱۳۰۶)
 ۶۔ قبیلے کرانہ نشہ لونا تھو (چھن) اُتہ تھو تھو (ن ۱۳۰۴)

شرم رچھ لالہ روزی گرم بازار
 پے یو دوسے مول بوزی مار کرسی
 بلے تس یس زوان چھے آنے کور
 لہ تے لہ تر لالہ دو پیس تور جواب
 بے کس پیچھ و پینچھ حقس کا مڑ گرفتار
 تے لارے خار کو تے وار وڈی قوم
 دیشہ کجھ کا نہ کزھان چھم کہ و سبت
 ڈونے مانج اول عشق کیا کو
 کیوہے کو عشق، و نہم کیتھ چھسن
 بیز بوز کھ دان چھی سار جوشمن
 پے ڈی چھس لوج طفلہ پاک موصوف
 پری رو خسار کتیاہ چھی خیار
 شرکہ شمشیر سبتین پار کرسی
 آنان چھے ماجہ مارس ہر رنگے کھو
 صبر کر مانج تے کزھ یوت بیتا
 پے کوے زانہ کیا کو یار و اغیار
 توبہ تقصیر اکو دوپ پے اڑی قوم
 سبت بوزی تو تے کیتھ پانچھ سبت
 تے و نہم سب عشق ناو کیتھ پو
 بٹنچہ آو سار پے عاشق تر عاشق
 دون فساد کزھ ماجہ کورین
 مٹے لے و نہ حال عشق کیتھ تر موم

۱ اثرے (ن ۱) ۲ تیز شمشیر (ن ۱۲۸۲) ۳ پے شار چھن ۱۲۸۲ اثرے
 یوت ۴ پے شار چھنہ احسن شاہ نس نوہ حقس منز۔ پے کو پے پیتھ گھر
 چھس گرفتار (ن ل) (ن ۱۰۲) ۵ پے شار چھنہ احسن شاہ نس
 نوہ حقس منز۔ خار کو چھس (ن ۱۲۸۲) ۶ پے شار چھ پیاپی نوہ حقس منز
 پیتھ کزھ درج ۷ دہ شاہ تہ کو پے پیتھ کن پیہ و سبت۔ پتھر پیہ دوست نکھ
 آپ و سبت۔ احسن شاہن چھنہ پے شار یو کھٹ۔ چھاپی نوہ حقس منز چھ
 امہ شار پیہ پے شاہ تر درج ۸ دیشہ کیا اڈہ کزھن چھم کہ و سبت —
 بوزی تو تے پے کہ پانچھ سبت ۹ سبتے (ن ۱) باوتم (چھن) ۱۰ عرض
 یا جو ہر س کیتھ ہیو چھ آسن (چھن) ۱۱ اے ایم پے شار چھن ۱۲۸۲ اثرے یوت۔

مثل دُنی و دُنی تسلّا وار دُیت نس
 کار گر گوس پر گز نار پتیوت نس
 لالہ ہنسز ماجہ بوز جتہ گو تسلّا
 خط کیشہ لالہ پزکریا کھٹو چھنے اصلّا
 تسمی دودھ پیچھٹھا و کھٹ لالہ شتہ
 کرے کینہ سنہ تھاو کھٹ کر کھٹہ
 کامکو آسہ دانے جسامہ دنیوم
 نامہ پاغام لدھے کینہ مے بنیوم
 دُدان اُس میانہ متیو میانہ یائے
 کیتیو چھک و تہ پیچھ بوبان مائے
 پیچھے پاٹھو اُس ران لیل تو ائے
 مئے مجلوئے مئے نو قدر زائی

چھ محمدوس بلا شک عشقے لال
 تھتھے پاٹھو پیچھ ادھے قاس بالال

غزل

مہر مجھ کو نہ گتہ میاں یارو
 ونسو لال کتہ پترار ایلو
 پونختہ کار پر تھم تختہ سپارو
 منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچھ پاٹھو اُندو اُندو زوئے ستارو
 ونسو لال کتہ پترار ایلو
 ہاکی چھم جیل تے کینہ لہو کہ چارو
 مائی ماہر شکستہ کھس بند

وا دُنچہ (چھن) ۷۰۲ شار تہ چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۳۰۷ یشار
 چھن (منز ۷۰۲) شار چھن اتھ شایہ ۱۲۸۴ منزے یوت ۷۰۵ اُندو اُندو
 ڈاٹ باج شو بان چھن (چھن) (تسر) منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچھ پاٹھو شو بان زوئے ستارو۔ ۷۰۲ شار چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۷۰۵ اُندو اُندو
 نہ معنی منز خط۔

واکر کن زاکر دانک دے کر دھ پارو
 واکر کن زاکر دانک دے کر دھ پارو
 سو رتھ بستر کہ سودا کارو
 سو رتھ بستر کہ سودا کارو
 دھ پانڈی رتھ فلو دھ موشتہ مارو
 دھ پانڈی رتھ فلو دھ موشتہ مارو
 سو رتھ گوم بدنس دور پر کہ نارو
 سو رتھ گوم بدنس دور پر کہ نارو
 شرکو پانڈی میاں کے مارو کہ چارو
 شرکو پانڈی میاں کے مارو کہ چارو
 گاجھتھس آد تارو زاجھتھس نارو
 گاجھتھس آد تارو زاجھتھس نارو
 زاجھتھس پانڈی مارو نامدارو
 زاجھتھس پانڈی مارو نامدارو
 بد کہ رتھ عشق چھم آزارو
 بد کہ رتھ عشق چھم آزارو
 کل پان وند یو بوز تم زارو
 کل پان وند یو بوز تم زارو
 تہ کہ رتھ سے ہوا گو کہ آوارو
 تہ کہ رتھ سے ہوا گو کہ آوارو
 محلو ز وچھ ہتھ بیہ دوبارو
 محلو ز وچھ ہتھ بیہ دوبارو
 دتہ چھم مولا م توری پتہ مارو
 دتہ چھم مولا م توری پتہ مارو
 متہ مشراو تم ماہ رتھسارو
 متہ مشراو تم ماہ رتھسارو
 سید اپرنہ مارو موشتہ مارو
 سید اپرنہ مارو موشتہ مارو
 پتہ پتہ دو عجم سپارو
 پتہ پتہ دو عجم سپارو

sped hint
 follow of
 Kees
 (Majnoon)

۱ واکر کن چھم تے زاکر دانک پارو (چھن) ۲ ہونا مارو (ن ل)

۳ پتہ شار چھم چھاپی تہ احسن شاہ سندر نہ سنجس منز۔

۴ تہ وچھم اکہ پتہ کینہ چھم نال (چھن)

۵ پتہ شار چھم نہ سنجس احسن شاہ پتہ ۱۲۸۴ منزے یوت۔

دوستیہ پیسہ مو دوستیہ دیوارو
 ترستیہ آیم سار شہار
 پھیرتہ ناو دنیس پھرو بارو
 ونو لال کتہ پزار آو
 گنزاروان چکس ترندری تارو
 مندر و قلم کتہ سے دل مہان
 ترندری زول چکس چانہ امارو
 ونو لال کتہ پزار آو

مکہ پش پش چانہ ترندری تارو

چکس چون تمنا محمودس

رہیہ اکر دیدار ماو تم یارو

ونو لال کتہ پزار آو

قاس میکر لالہ رشتہ دور سپن
 قصورے یار سید تس سور سپن
 تراپہ لالہ برائشرا کے اوس پوان
 دادر لہ ادس یار س نادروان
 ودان ادس یار سونے کوٹ سناکو
 مروتے مہلئون تس روتے فناکو
 دپان ادس یار داسے لاون یہ لاکس
 داغ چکس چکس کتہ شاپہ زاکس
 جام تر او تھ پانس جکتہ وون
 دپان ادس یار داسے لاون یہ لاکس
 قصورے یار سید تس سور سپن
 دپان ادس یار داسے لاون یہ لاکس
 اکتس کتہ پیالہ مسکتہ کو لالہ گنے

۱۔ پشار چکس نو تھی احسن شاہ تہن ۱۲۸۴ منزے یوت

۲۔ پش پش چکس تہن ۱۲۸۴ منزے یوت

۳۔ پش پش یار س دور سپن (ن ۱۳۰۴)

۴۔ توامور و سید تس کتہ سور سپن (ن ۱۲۸۴)

۵۔ دود چکس (چکس)

غریباہ آہ کران تراو دربار
 بنم نا پیشرو دیو ڈیشہ منہ پار
 ودان اوس ہولہ کو ملت لولہ ستے
 دسختہ پیو پیالہ فٹس دولہ ستے
 دوڈن تئو زور واراہ شور ملن
 پیالہ کے ستے پانس سور ملن

مجلون چھ لالہ ہندس برس تل بائق گہوات

سپہ آسختہ پنشن شاہ
 آہ پیالو بنیوے کیہاہ
 نور پورے ہا سہ پیاو
 آہ پیالو بنیوے کیہاہ
 سور روم مول کیہاہ مالو
 عشقہ ڈورے بو کہتہ ڈالو
 عشقہ دوڑے بو کہتہ ڈالو
 آہ پیالو بنیوے کیہاہ
 سرے وندے پتا موسالو
 حال و چھتم بنیوے کیہاہ
 شاہبازاہ لوک کیہاہ مالو

آہ پیالو بنیوے کیہاہ

چانہ خاطر پان بو گالو

منز مادانہ مراوم راہ

پتہ کرے پوشن مالو

آہ پیالو بنیوے کیہاہ

عشقہ کتہ بو چھتو فالو

گہڑ اندرے ہا و تم ماہ

۱ "آٹھ" (ن ۱) یہ شار چھٹنہ نو سو لکھ پور تو ۱۳۴۴ منز۔

۲ دوڈن تئو زور واراہ شور ملن (ن ۱۲۸۴) یہ شار چھٹنہ ہجور منز۔

۳ یہ بائق چھ ن ۱۲۸۴ چھاپی نہ سمجھن منز سے یوت

کتہ ڈھانڈتھ پینے نے لالو

آہ پیا لوبیوے کیاہ

زوں تہ لالہ متو کور حیلہ پیا لک	نئے تس کیاہ چھ مطلب مینا لک
لالہ دوپ باجہ چھت نے بوزمت ذات	پینے نے دستہ بہتر دین چھ خات
میتس نش آتہ پوتے حیلہ کر تھ	لال تے مومہ ہاؤنٹس پیا لہ بر تھ
کر ن تس چھتھ تھن تھو دوارے	بورونس لول کور تس زار پائے
ہتو متہ کتہ روزان چھک تھو تم	ڈٹے کیاہ خارا تھ کر تھ ہی وار منگم
دوپس تمو متو متے کر تھم پیا لہ پن	پیا لہ کے پتہ تھیتس حال دین
متید چھم لولہ چانے بر تھ ہن ہن	پتھ پٹھ کر تھو مئے ازیون
لو بے مجلہ فرامی پتہ و صلاہ	تسلو تو سیمو تس کو تہ اصلاہ
و چھان اسوست پٹھین لکھ کر کن	ننسر کو اور یورے شور سین
قبیلہ لالہ ہندے کوس دشمن	کر تھ تس کتہ دی دی چھو کہ پدن
ز غویش و آشنا بیگانہ کر دیہ	بعشق آں پرئی دیوانہ گردید

۱ آہ پیا لک (نل) (ن ۴) ۲۷ ذات = زاہ

۲ لالہ دوپ دوہ دوہ مابجے یور موت موت (ن ۱۲۸۴)

۳ لال تے مومہ تھو اوٹس پیا لہ بر تھ (نل)

۴ یہ شار چھتہ چھاپی تو احسن شاہ نس نو سحن مشر

۵ سپرون (نل) ۶ و چھتھ تس لالہ کے مست سین

پتھر پو اور یورے شور سین (چھن)

۷ صنم (چھن)

و دیکھ تے سید میرس حال مجھوں
 پہنچتے چھے سر پہنہ در خرابات
 سید پروت ڈھار ان مایہ نیتس
 و چھن تہو جامہ کر کے پتھر پارے پائے
 پتس سور گوشت تے تے تے
 سیکھ گامیز شان مور تے تے
 و چھتے ڈنچ باکھ نیرتھ سید میرس
 نور دپہ میا نہ چشن ہند لالو
 تے تے کیو کالہ سرفن نال موئے
 پر کہو زلف سیاہ مار و چھت
 تے گوہم لولہ مس چھت ست ہوش

ہر لو تے اویش تہ چشمو کینو پگس
 و دان چھے لالہ ہندے صلا شا
 پیش رو بویٹ گڑھتھ نند رہتس
 سورس سپنہ دو دھت عشق ناکے
 راحتہ دہ نہ گڑھاں تے تے تے
 قاس ڈیشھت جگرس کیسے کھنچے
 دور تہو سپنہ سپر عشق نیرتس
 تے کیو زالہ لوگ ہم تراٹ لالو
 تے تے کیو ہمہ تے خاک موئے
 تے تے لہم کالہ شہارو مے تھچھت
 تے تے تے تے تے تے تے تے تے

۱ سور تے اویش (ن ل) (ن ل) ۲ یاد سترے (چھن)

۳ تربیتہ تے تے (ن ل) (ن ل) ۴ کرف تے تے بوسے گڑھتھ مایہ نیتس

۵ وایہ تے (ن ل) (چھن) ۶ تہو ڈیشھت جگرس تے تے تے کھنچے

(چھن)

۷ دور تہو سپنہ سپر ہمہ تے تے (ن ل) (۱۲۸۴)

۸ تے تے کیو پاک جس خاک موئے (ن ل) تے تے کیو پاک جس جود کوڑے

(چھن) تے تے کیو سہرہ چشن خاک موئے (ن ل) (۱۲۸۴)

۹ یہ شار چھنہ چھاپی تہ احسن شاہ من فہ سخن نند درج

تو مجھ کو فدو پس ناو کیا چھے
 کتیک چھک کتہ او کتہ کتہ تلکھ
 دو پونس متہ چھس نا بابہ پونس
 پتو مجھ کو فدو را کتہ کتہ پونس
 مے نو چھم ماو سندے طرہ پند ذوق
 مے او سم ذوق کتہ مے لال شوق
 چھے بابہ سا کتہ لال ماوم
 لال نے ماو ہم آتہ نراوم
 دو پس تنکو مالو بوزے قرۃ العین
 گزہ ہی نئے لالہ مہند د پار بنی
 گزہ ہی یو لال با من شاد بنی
 آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 مے چھمنا تازہ چوئے پو تر دوئے
 آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 مے چھمنا تازہ چوئے پو تر دوئے
 آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 مے چھمنا تازہ چوئے پو تر دوئے
 آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 مے چھمنا تازہ چوئے پو تر دوئے

۱۷ اکوت کرکھن چھے ۲۷ مال (چھن) (ن) ۱۷ یہ شہ چھن چھاپی تہ حسن
 شاہ نس نو سھس منز درج اکھ بل چھ (چھن) منزہ
 و بالوالدین احسان قرآن او
 ۱۸ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۱۹ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۰ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۱ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۲ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۳ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۴ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۵ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۶ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۷ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۸ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۲۹ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ
 ۳۰ آو مجھ کو لار ان و تہ و تہ

۱۷ پیوئے ما یاد سونے اکھ ما زہ (ن) ۱۷

۱۸ چھتو لولہ رستیو کیاہ کوڑ کتہ داہ (ن) ۱۸۴

۱۔ چھکھنارون اچھن ہند گاشیوئے
 ۲۔ تر اوئم تہ بہتم پنبہ شائے
 ۳۔ جہ دنیا سور فانی چھنہ روزن
 ۴۔ زمانن پنبہ لارن چھنہ مردی
 ۵۔ دو پئس مجلو فرمے نیمتھر چھنہ درکار
 ۶۔ تر ہنکھ تس کامہ دیوسن جامہ نالی
 ۷۔ متے مجلوئے اسو کو مست چھاؤتھ
 ۸۔ اسے اس براتھ چانی وقت پیری
 ۹۔ اسے پنبہ آسہ یکجہ تر سارہ جائے
 ۱۰۔ اسے تر اوئے تھو لکھہ اسو پنبہ لارو
 ۱۱۔ نئے پوترس نو تہے نو کا تہہ ہون ناو
 ۱۲۔ نئے پوترس گاشہ رستس تھ چھراو
 ۱۳۔ نئے پوترس کا تہہ نہ کران دستگیری
 ۱۴۔ نئے پوتر چھے ٹکس پیٹھ کا نہ ولا
 ۱۵۔ چھکھنا وقت پیری آس میوئے
 ۱۶۔ کرے بو خاصہ نیمتھر تر جانے
 ۱۷۔ گزہی نامیون کنن چھکھنہ روزن
 ۱۸۔ انان چھے لالیہ رویس رنگ نردی
 ۱۹۔ نئے گزہم لال ناشوق چھم وفادار
 ۲۰۔ نصیحہ پیرس سہ کر فی ماہ مالی
 ۲۱۔ بستہ گی کر پنبہ بدل اند تر اوئے
 ۲۲۔ کرکھ تر خستہ جانن دستگیری
 ۲۳۔ تر اوئے تھو لکھہ تھ کیو دو لکھہ
 ۲۴۔ جان وندوئے اسو دوپان مار تھے
 ۲۵۔ نئے پوترس ساس اسجھہ مار ہنہ باو
 ۲۶۔ نئے پوترس سنبہ لارو تھ دولہ ناو
 ۲۷۔ نئے پوترس دکر لکان وقت پیری
 ۲۸۔ پوان چھس دوہ سہ اکے واو مال

۱۔ اوردن (ن ۱) ۲۔ مرثر تر اوئے تھو رستم جاپہ آرام۔ لے نوک جن اندر مٹاشام

(ن ۱) (ن ۱۲۸۴) ۳۔ (ن ۱) (ن ۱۰۴) ۴۔ (ن ۱) ۵۔ دو پئس مجلوئے کر اوپلا

۱۶۔ ایشو گزہ تس دیان چھی ناو لیلہ (ن ۱) (ن ۱۲۸۴)

۱۷۔ اتا عہ یم تھے شار چھنہ چھاپی نوہ سخن منز

۱۸۔ ساسنس ناو مار ہنہ باو (ن ۱۲۸۴) ۱۹۔ اتا عہ ۱۴ یم نوشار

چھنہ چھاپی نوہ سخن منز در پرج ۲۰۔ پشار چھنہ احسن شاہ دین نوہ سخن منز

نئے پوترس کا نہ تہ چھنوار بونا
 نئے پوترس نہ تہ کا نہ تہ خزانوی
 نئے پوترس چھنے برابر عید ماہ ہر تہ
 نئے پوترس کا نہ تہ چھداد بوزان
 نئے پوترس کا نہ تہ کران ہر عورت
 نئے پوترس براتر ترنھان سارے کن
 نئے پوترس کا نہ تہ نہ دیوان ناپ کا پڑ
 نئے پوترن پترن و ترن لکھ شالہ
 دوپس تمہو بابہ وا تہ نو کینتہ بے
 دیبا تھم لال ہا وے پتہ سونے
 لال نہ ہا و ہم تے دور ترے
 اچھن چھم زون بچ ہر خون پکا
 عشقنے بار کھو تم پشت خم گوم

۱۔ اپہ شار چھینے ن ل تو ن ۴۔ منز ۲۷ یہ شار چھ فوج موختہ بابا منز
یوت رتی پاٹھو وہ عقان۔ ن ۱۲۸۳ منز چھینے درج۔
۲۔ ۳، ۴، ۵۔ ہم شار چھینے ن و ت ن ۱۲۸۴ منز تر۔
۶۔ ہر شار چھ فوج موختہ بابا نس فوجس منز یوت۔ دویم میسر چھینے
فکر تران ۹۷، ۹۸، ۹۹۔ ہم تریم شار چھینے احسن شاہ نس
نوسخس منز۔

حکیم اکر دو چکھ یو دمیون بوزد
 ان کنزہ کاغذس کچھه وار بخته
 دیو پس تہو لالہ بوزدے چون دُن
 یو دوسے لاکہ چشمن دود بلس
 امیر پس کاغذس کچھه سورہ وارہ
 تہ مجلو فی بوزد و سہ سورہ لوگن
 چھان اوس ہر طرف چشمنہ ران
 گرہمنا لال عاشق سورہ چشمن
 او شے بیکہ اوس پوان شور سستی
 تہی زور اوس رزان چشمنہ وارہ
 پتھر چو خون ہاران بے خبر گو
 تسلا سارے گوشت چھ لاشک
 فیقو لالہ مڑے چلہ کور پس
 دو پس کمر تام مٹھتہ دستانہ
 اکھا تہو لالہ چشمنہ دربار سورہ
 گر د فوال لالہ چشمنہ وار بخته
 پنے نے پانہ تہیے کچھ سورہ لود
 چھس بوسہ چشمن چشمنہ وارہ
 د تو پس بلکہ کور چشمنہ وارہ
 نوید و چل بوزد شاد سستی
 دپان اوس اوپا آسم لال پوان
 رطن کچھه پانہ سورہ اوش چشمن
 رطان بختہ اوس صبر کہ زور سستی
 خون دل سپنہ کھنوس دراو چشمنہ
 یہ اوسکھ بوزد تی ڈیو تھہ طخلتہ
 لالہ پیچہ وارہ موت گوشت چھہ
 کنیر و لیل تہ وانے ویلہ کور پس
 تہ بوزد کورس یاد اخضر خانہ

۱ (دور) (چھن) (ن ل) ۲۷ (دستی) (چھاپی نوہ سستی)

۳۷ یہ شار چھپنے چھاپی تہ احسن شاہ پس نوہ سستی منز

۴۷ یہ شار چھپنے احسن شاہ پس نوہ سستی منز

۵۷ کزان بیشہ اوس۔

۶۷ تہی امیز روز او چشمنہ وار بختہ (چھن) تہی خشمہ رود (ن ل)

۷۷ سپن مولوم سارین (ن ل) ۸۷ تہی مٹھتہ (چھن)

حکیمس حال بود که کینہ چھ چارے
 کو دھکے تس رکتہ جاری رہی پوک
 تو ہے چھو لالہ بندے لیساک شوق
 تمہی دھم پہ دراو مجھوں سورے دان
 سپن تس کھوئے وٹ پیچہ خون جاری
 برو تھیم ایم اسو تہمن درین خط کیا او
 پرتہ ہوئیں متہ پادا کتہ کو خون
 دیکھ تس متہ نشتریت پوک رکتہ
 تہمن دھن خالوین شتر اس اکھ جان
 دو پیکہ تم کو لال دڑ پڑ عشقہ ناکے
 پتھر پیو آو لکھنے نام مجھوں
 کر دتہ اہل دوا واصل عاشوق
 ہرن اسو سور متیس نو کی خان
 دچھان ایم اسو حاران گپہ ماری
 خونہ سیتو اوس لیکھت لالہ پند ناو
 دو پیکہ تم چھینہ بیون بیون لال مجھوں
 فقیر و بوزی تو کیا گو موہ مجھتہ
 فقیرن نشہ پیو تھ ناو یکسان

بانتھ

عشقہ بازی چھینہ کا ماہ سرسری
 عشقہ دادے عاشق تو دو کھین چین
 عشقہ بازی سار کھوئے تہ پرتی
 یار دادے رو دی رکتہ کوہ تو دن
 یار دادے کوہ رکتہ تم جان و تن
 عشقہ دادے فرہ دس کیا سپین

۱۱ اوس نیو کھمت (ن ۱) (ن ل) ۲۱ امیر باتکو کینہہ شراچھ غلام محمد نور
 محمد نس چھاپی کوہ سٹن شتر مشنوی سیتی لیکھت۔ دھن قلمی نوہ سٹن شتر چھ انتھ
 باتس غزل لیکھت۔ احسن شاہن تر چھ امیر باتکو نور شتر مشنوی سیتی
 لیکھت سیتو۔ (ناجی) ۲۱ عشقہ پر چھ از ثریا تاتری (ن ۱۲۸۳)

۳۱ یار دادے کوہ ڈھوٹن نو ڈوٹن (چھن)

عشق دے شیخ ہینئر باور دھن
عشق دادے پچھوک تیرو چھن
عشق دادے سوہے زلیخا مار گے
یار دادے بیکس و بیچار گے
عشق دادے شاہ سلطان
سے ایاز اوس تن نشے در بندگی
عشق دادے مجھو لڑوٹ نجد کوہ
یار دادے اوس بردان راکھ دوہ

چھ محمد اوس بلا شک عشق نے مال

تھے پاٹھو پچھو اوسے فاس بالال

آب تر و ن فاب تر و ن کھن تو چھن
چھو رتن دود و نان - الحہ دین
دور دیکھن پوہلاہ رئیس پتے
عشق دے اوس تیس لوت بیٹھ
رنبہ دیو کھن لالہ ہند مادانہ سے
اواران پر تھینے تس چوپانہ سے
پہلیو و نیر مہا چھہ کو ہند
دو پس پہلی چھم سے مہا لالہ ہند
پہلیو اکھ سوالہ بوز تمہو
پہلیو سے نہ رکھنا لالہ کن
زون پہلی خاقہ دھن نام چھس
بے زبان سستو دھن سے تہ دو
پہلیو نایہ فور چھم دود مئے
دود و پیالہ خام اوٹن نام تن
لال و چھنک چھم مہا مارے مئے

عاشق = شیخ حنیفا ع ۲۷۳ یم تر مئے شار چھن ل تر ن ۱۳۰۴

تیرے پوت دریچ ع ۳۷ شار چھن پور و وہ تھان

دو دیو کھن مجھو نر مہا مادانہ سے - گو تہ پر سان کو تہ تن چوپانہ سے

بے زبان سستو چھہ لبترون (ن ل) (چھن) (ن ل)

پز کو پاٹھن لال تیرہ دہ نام سے و ن (ن ۱۲۰۴)

دوت شائن لالہ ہنس دروازہ
لا لہ تانجہ کو کنن رنک صدا
دراپہ ریس لالہ پائے دڑی دئے
دوہان دوہان ہنڈے لک زار
مور ہنا حقو نہ شائن پیچہ مکتس
ہنڈے ہنڈے ہنڈے تھو کہ اندکن
ہنڈے ہنڈے ہنڈے نو گئے پئے
ٹراو ریس سیتو بے خوف و خلیل
آپ لاران آسہ مایو نے گدا
روپہ آدم لک سہ ہنڈے اوچھنے
موت تر ہر ہنڈے مارن مارنے
کرکچہ دچس ہنڈے پئیس شربتہ کتس
پوسہ منزے دوس پنن پرزن
ہنڈے ہنڈے ہنڈے لو گئے ہنڈے

دوسہ میانو پوس تھا تو اند گئے
ہنڈے لے لے وچھتہ پچھتہ میا تین
پوس تکل مجلو تڑا دوس اکھ نظر
آکھ ڈالے نار مار گڑھنے تے
پوسہ منزے دوستا ہنڈے ناوتن
نستہ خنجر لوے نس ڈوٹس جگر

۱۷۰۲ شارچھ نل تین ۱۳۰۴ منزے یوت ۲۰ لالہ ریل واد ہنڈے منزے
(نل) (ن ۲) ۳۰۰ شارچھ نل تین ۴۰ منزے یوت
ییلو پیل واد ہنڈے لوگ زار نے (ن ۱۲۸۴) ۲۰۰ شامن چھوہ شار
پچھتہ کھنڈ کھتہ لالہ تراوے مور ہنڈے شائن مکتس۔ دوہٹ پچھتہ ہنڈے
پئیس شربتہ کتس ۵۰ شارچھ نل تین ۱۲۸۴ منزے یوت۔
۶۰ آتہ پیچہ چھنڈ باہ شار چھپائی
نوسخت منزہ درج۔

۷۰ شارچھ نل تین ۱۲۸۴ منزے۔

پس دلن چھم چھم کن چون دُن پینا
 عشق تیر پینہ بھلوئس دلس
 لالہ رشتے یام بھلون بوجھتے
 ڈاڑ باجو ڈوٹھ بھلون پیوستے
 ڈاڑ باجو مٹے کرے تو م کچھ کچھ
 لالہ ہنرے مارج یا منت کو کسن
 ڈاڑ پالے بھرتھتے اتن میل تے
 ہے تے ستن چھس بے اماند بھنا
 لالہ ہنرے مارج یام تسلا سپن
 لالہ یا منت ہوئے تے تیس سرن
 یا تے تراو کھنتے ہمے بوڑن
 دھتے بھنتے اولیہ تے عام قلس
 عشق ناراہ پیوس سہا کھوٹے
 ڈاڑ باجے ساہ کیاہ چھے کو مٹے
 لالہ ہندے حسن رفوہن کرے لکھ
 گئیہ حاران، حیلہ کورن یورن
 ہلے لالے کیاہ تے کوڑھ قلس تے
 دار و نتم عشق کچھ چرس بان
 دراو اپن کاٹنہ دشمن سے دوپن
 تہم ہوئے تے مہیو کے مشرق پھرین

دراو بھلون سیتو زبیس دادو دل

قصہ یہ عشق دوں پر محمدی ہے

کوئی نہ بھلون ہنہ طو مسللا
 مہندین سیتو ہونڈ لالہ کچھ آو
 رتبہ ہونڈ لال رتبہ وچھنے دلے
 گچھنریشہ بھلوئس داڑ
 کس وئے کیاہ سہ چھس شیا
 وصلک گوئے تے تہاہ تسلا
 چھتے اکہ لالہ ہنہ دربار تراو
 اچھ سیتو ساران ساران آئے
 وچھان وچھان گئیہ آری کاٹ
 ہونڈ چھا ہرن وچھا کینہ انسان

عا ۱۷۸۲ خرچہ پر شار پچھتہ کنرہ چون مسلاہ چھم مے زخم نوں پون
 یا تے کڈ پانے تے بے ہمے ڈن (باقی نٹ نٹ بڑو تھیس ضغیس مچھ)

آہو چشمو وچھان چھم
 بیگانہ یور کور گو پا دا
 ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 وار پاٹھو وچھو ہنٹو ہنٹو
 کور چھ کچھ کچھ کچھ کچھ
 ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 یم کمر لائے مور ڈر بے
 ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 مشتاق کزنس و از خود گم
 بر شکل آدم ہویدا
 ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 ناچار کزنس ہنٹو ہنٹو
 و صلیک شیشہ نش مس چاؤن
 لولہ کین زخمین مرہم سہتے
 مجلوئے ورنجہ کزنس کھنچے
 کزنس ورنجہ کزنس کھنچے

(پتھر صفر باقی فٹ نوٹ) ۱۲۸۲ تام ہنٹو نے مشرقی صبح چھو لیں
 (ن ۱) ۱۲۸۲ تام ہنٹو نے تسی ہنٹو سر ہنٹو لیں۔ تام ہنٹو نے لولہ نار تسی ہنٹو
 (چھن) ۱۲۸۲ تام ہنٹو نے مشرقی صبح چھو لیں (ن ۱۲۸۲)
 ۱۲۸۲ ہنٹو و یار ہے ہنٹو ورن۔ یار چھ پانس نشہ چھک ہنٹو (ن)
 نشہ پانس چھہ نشان ہنٹو لاک افون۔ محمود چاہہ یار س ہنٹو ورن
 (ن ۱۲۸۲) ۱۲۸۲ ہنٹو ورن لال دزاہ رنہ ہنٹو چھہ۔ ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 (ن ۱)

۱۲۸۲ یم نیشار چھہ چھا پی فوہ سحن مشر
 ۱۲۸۲ ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو ہنٹو
 ۱۲۸۲ کزنس کور لولہ چھہ ہنٹو لیں جاکے (اکھ ہنٹو فوہ سحن ۱۲۹۶)
 لولہ چھہ ہنٹو لیں جاکے (چھن)

کران اوس پار داسے نالہ زاری
 کوڑم کیاہ راو راو دم زئہ گانے
 دوڑم دل سو کوست چھم بدنس
 گئے تیرے گئے منزی تراو پراکاش
 ہران اوش تس کران اوس سلی اونی
 ہسید رنگس جبل مے اری نہ رنگ گوم
 ودان اوس پیچھے ودان ابر بہاری
 مرے جو منہ کھسبہ نے بار میانی
 راحہ تے دوہ چھنو ترھن دوس
 پیمنا وار پاجھسن من اچھن گاش
 ہتائے لائے مے ناکر چاؤ قدر زانی
 مے نوکرس یاونس تاوان سچھا پیوم

پاتھ

دتے وچھان پتہ لارے بڑا لوانے
 شنبیل دستے کیاہ چھ زلف انبا لوانے
 دایر مست کمر تے کوکل شبا لوانے
 کاڑے زونے پردے کر لوانے
 رنمن شرباگ عاشقن ہندو چھ لوانے
 خدول مجھے چھ تے بردواں جلا لوانے
 کیتیاہ کا لوانے کیتیاہ تیرے لوانے
 ہتائے ویسویے متہ کرتم اودا لوانے
 رنبول زلف چاؤ گیتو مے نالوانے
 ہتائے ویسویے متہ کرتم اودا لوانے
 بالو کتن کیاہ شوبان چھی دالوانے
 ہتائے ویسویے متہ کرتم اودا لوانے
 پادا کرسی کمی صاحب کمالوانے
 ہتائے ویسویے متہ کرتم اودا لوانے

عاریہ شارچھ احسن شاہ بس نو مست منزے یوت۔

۲۰ ہسید رنگ اوس مے اری نہ رنگ گوم (ن ل)

۲۱ اٹھ کاڑے زونے (ن ل) ۲۲ یم چاؤ کوکل مشتاقن ہندو زالوانے
 ۲۳ کیشرن نو مست منز چھ پیر شار غلط یکھت۔ (ن ل)

شرادو پیسے یاونس چھٹے خوشی لائے
 زوڈ لہ پیر پیر تھ مری گزہان دے لائے
 مغرور دے گزہ صورت سہ بٹا لائے
 دے کتہ دے سخی یا سخی کو پا لائے
 تھے کام پر دیون جامہ پیری دے لائے
 کم کم گوہر ضایہ کر کو امواد لائے
 کتہ چھک دے ان سٹھ سامان چھ لائے
 پتہ تھو تھو وچھتے سمارن کم لائے
 دے اسن مہ کر تم کو کا لائے
 دے کتہ کر تھو وچھتے مرن چھ لائے
 جملوں گاران چھٹے امت لائے
 بالی کنس کتہ پیوش دے لائے
 ہتے لائی چھٹے تھے جملوں دے لائے
 سید پر س لکڑے گندس سو لائے
 تھھے دے مار مار لکھن تھ لائے
 باون مہے سپر بن تھے بال لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 تھھا گس تھ ناز نا کر اپو ہی لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 دے لہ لہ جائے کالی گزہن کر لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 اتھ صاف تھ بابت تھ بنے لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 سوال خود اپان دے کر تم لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 خالن چائی کیسو عاشق تھ لائے
 ہتے دے ویسوی مہ کر تم اوڈ لائے
 لے آکے پان دے کر تم لائے

عامہ غنیہ بابہ پیس نہ سٹھس مرن چھٹے شرادو کتہ

شرادو پیسے یاونس چھٹے تھے پا لائے
 زوڈ لہ پیر پیر تھ مری گزہان دے لائے
 ۲۷ یہ شرادو چھٹے (ن) مرن

کئے منزے پر نہاؤ کچھ کاٹا لے
ہتائے ویسے مئے کر تم اودا لے
محمود کا مٹی چھڑے آیت سوال لے
سوال خود اچھے بے دہل جمالی لے
غنیہ زان کا لڑکھو با لے
ہتائے ویسے مئے کر تم اودا لے

دو چھن بیل سید پرین دوس آری
کر و کچھ پاٹھو نیمہ کچھ مہند جائے
شہبہ تم گئیہ ٹاٹس لالہ مہندس
روپس تم تو مہندس شوہر نوال
اُپر و زور آخر بوز نو کھ
مقرر کو کچھ کرو اشناوی
شفیقو درد لو کر کار ساری
سید میراں متیو میا کی کچھ بوز

سو میری تم خوش اقرب یار ساری
کرونا اسی شہبہ تس زان پائے
پرین پچھتہ سید پرین لکڑہ گنہس
ان گنہہ ہیل در زنجرتے ہیل
تمو کر سپنہ صافی کینہ تر و کھ
چھ مشکلی مئے گنہہ تن وین جیانی
قیلے دوہ شوے تبم گئیہ راعنی
گنہہ لال ساختا با ادب روز

- ۱۔ پتار چھ حرف مہندہ بابو نس نوہنس منز درج۔
۲۔ پتار چھ اشن شاہ نس نوہنس منزے یوت۔
۳۔ دو کچھ تس سوہ مہندس (ن ل)
۴۔ دایہ (ن ل) تموشے دایہ آخر (چھن)
۵۔ مصمم پیکہ کرو (ن ل)
۶۔ دوپس تمو سید پرین میا کی کچھ بوز (ن ل)

سوخ چاوسی لولہ کی مس پیالہ شیشے
 بخشی کہ تم گزھو از لالہ چنہ سے
 پیالہ چھتھ ڈالہ دتم سرو نازو
 لالہ چنہ ناو بوز چھ تراوڑو تن
 مس ہر چھلہ چھتھ چھتھ بے دوز باجے
 بہاے قیمت ہند و سمرقند
 ز خاص و عام کستیہا میر زادہ
 مبارکھ کورکھ میرس گل ز گند چھ
 کورکھ فرشاہ تین کیستھ خاصہ
 گئے منز زن ستارہ شولہ دیون
 ستھتھ ماس لوکھ سانس بیچو کانس
 زمر سے اوس مشور شد شاہ یانہ
 دایہ تے تر وہ تین چھتھ اوس سستو پانس

منز تراوم تہ واتکھ لالہ رنشد
 اوئے سے تازہ پیر چھ گرتہ کوئے
 تے محلوئے میاں مہرازو
 تر بوز چھ کیہ بخشی گئے محلوئس
 زپس موہ خشک بنو کوئے ہس مکر بند
 صفت اندر صفت خلائق ایستادہ
 خلائق سار سانس آتہ شیمچہ
 کرکھ پارسے سیمے تینہ عام کیوفا
 تین منز اوس شو بان شاہ محلوئس
 سپی پیر چھتھ تر شیرتہ نیو کھ ماس
 روانے زن گشتان گو روانے
 رنگہ رنگہ دھ دھ مابو ملک شہ فانس

ع ۱ نے بوتان (ن ۱) ۲ لالہ کئے (ن ۱) ۳ یہ شاد چھہ احسن
 شاہ نس نوہ بخش منزے یوت ۴ یہ شاد تر چھہ ن منزے یوت کوڈنیک
 مصر چھہ ز حیون نمٹ

ع ۵ تا ع ۱۴ ترے شاد تر چھہ احسن شاد نہ سچو ور اے بیہ
 کئیہ نوہ بخش منزے ۵ فرکھ پارسے (ن ۱۰۴) ۶ یہ شاد تر چھہ احسن شاہ نس
 نوہ بخش منزے یوت ۷ یہ شاد تر چھہ ن ۸ منزے یوت

رُسہ رُسہ دستہ کپڑے گل ریحانیں
 نیر کو پوش منڈ لاکس نکوشہ خانیں
 سونہ پوش لاکس منز نیر بانیں
 مجلوئے میٹلکھ پانہ صبیحانیں
 زہنہ چانہ گاش پوہ پتھ پرتانیں
 زینہ نہ گزرتھ ہم ہے محل خانیں
 کھسبہ کھو گرس کینہ تخت دانیں
 پارس پارس لکھ یو ملو قلعہ انیں
 پرینہ آنہ نے شاہ تورانیں
 سونہ سٹہ زین کرے استپانیں
 داہ کرہ کران اکو ہے آنیں
 شوہہ وینہ مانتز لاک و پوہ دنانیں
 گونہن ہوڑیے چھے ملک مکانیں
 عشقہ دو دیار سٹہ تس پر دانیں
 یزہس گت کپڑے تس جانانیں

مجنو دمتاع چھے پیچھہ دوکانیں

سودا کرو پیچھہ وانہ ہے

۱۔ ابیرے ہنگ لاک تے مرجانیں (چھن اترے) ۲۔ مجنوئے مونگکھ (چھن اترے)

۳۔ ایانہ ہے (نن) ۴۔ بچ کتھ کتھ کپڑے (پرہن نوہ سنجہ)

سود نیری تیرے اکرے آنس

ہزار از جملوں خانے

سینچاہ سامنے پیرتے نوکھ کالس
ستھتھ ساس نوکھ کالس سینچو کالس
سے عالم تہ دانا مہنتو قاضی
تمس ڈیشتھ کتھ گے لال راضی

سید امیر من آو پینہ دوئے

از ترلہ نہی ہے ہولے

برونٹھ برونٹھ پادشاہ پتہ پتہ ہوئے
پانہ چھے رنگ و دھولے

تا پتہ دانہ مہنت چھس پانہ دوئے ہوئے
از ترلہ اسہ نہی ہولے

سود نہ شہ گرتے گوئد رنگ چھس کوئے
زین چھس شوبان رسولے

پکھ نس تپتہ کتھ جان ڈولے
از ترلہ اسہ نہی ہولے

وگنے وئے وئے کران سہوئے
راتس گرتھ نادھولے

از ترلہ اسہ نہی ہولے
رنگہ رنگہ دایان رنگہ منڈولے

ہزار پینہ وچھتو رنگن دوئے
ھتھو توں دھہ ڈھوختہ لولے

Keep.

واکیشن قلمی نسخن منز چھہ ہم نہ شارتہ گوئے لیکھنہ آوتھو

۲ "لال جملوں" کتابہ ہند یہ ہند ہون باھتہ تہ اوسہ ووستام کتھ چھپو

جرف اسو امہ باتھو نہ ہند عبدل احد آزادون پینہ کتھ کتھیری زبان

اور شاعری "جلد نہ منز درج کر مہتو۔ (ناہی)

۳ "ان ۱۲۸ - رنگہ رنگہ کیشنرہ رورہ نرو نوپے (ن ل) رنگہ منز وئے (ن ل)

۴ (لووئے) چھہ سار پنے نہ نسخن منز یکھت۔ مگہ "موتھتہ" کہ ہمشیرتہ

قافیہ حسابہ گرتھ لولے آمنہ یانے لال۔

ڈیکہ ڈیکہ شو بہ تہس لال مہو لے
 سو نہ پتھر ڈوٹے مہو ختہ انڑو لے
 جردنچ کنبہ دولان رو بہ منزو لے
 مہا رینہ ہیشہ تہ برس لو لے
 رگتہ نس چھکنس مہو ختہ منزو لے
 شنبیل زلف پیچو دار مہو لے
 جدول جمن کوڑنے کرول لے
 وار وار سپر تراوٹے پھول لے
 کینٹہ ٹاپہ اسان کینٹرو نو لے
 انکل باغس آتہ فول لے
 تراکن پمپوش کیا ہنڈو لے
 دودھ مارچ رستہ کیا ہنڈو لے
 سوہن پانہ وار ڈیڑہ لگتہ اچ لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے
 انڑیس کینہ جان زول لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے
 جگمگ منز ڈیڑہ ہول لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے
 رنبیل پان ولہ بول لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے
 کھکل پکنہ چانہ لوگ ڈول لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے
 ناگن دی دی زول لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے
 تم انن بجا پن بول لے
 از ڈیڑہ اُسہ نیہ ہول لے

۱۔ انڑاں کینہ چھس مہو لے (ن ل) ۲۔ مہو ختہ منزو لے (ن ل)
 ۳۔ سو نہ منزو لے (ن ل) ۴۔ شو بہ ون کو بہ ون مہو ختہ منزو لے (ن ل)
 ۵۔ رشار چھنہ احسن شاہن نقل کوڑمت
 ۶۔ لیہ چانہ اسنے کینٹرو نو لے (ن ل)

۵۔ رشار چھنہ ن ۱۲۸۴ منز۔

۶۔ رشار چھنہ ن ۱۲۸۴ منز۔ یوت۔

محمود یار داد کوتاہ سے ڈولے
 یار میون میٹر مہلول سے
 میلہ ہنس وہ تھر ہنس نثر باغ سول سے
 از نثر لبہ آب نہ ہول سے

بیاکھ باخ

عربک شہزاد آوے لستوئے
 توشان آوے وچھ ہتھ سترے
 روشن کتھ چھک نثر پیر لستوئے
 بھجک شہزاد ڈرامت مستوئے
 لائین ریشہ یور توہ ڈرایہ پستوئے
 سوہ سند گوڈتے جام چھس چھوئے
 مرزن چھس مشہد نالو چھس کرے
 نثر کر لستوئے کو سمن کراو
 توشان لولہ تس بلبل تہ کاو
 نثر کر لستوئے کو سمن کراو
 روچھ رو سو کچھ زینتہ آو
 نثر کر لستوئے کو سمن کراو
 کامہ دوش شہزاد آنگن کراو
 نثر کر لستوئے کو سمن کراو

- ۱۷ میلہ ہنس وینہ ہنس احوال سوئے (ن ل)
 ۲۷ نثر باخ تہ چھنہ و نستم کتھ چھس و ست۔ یہ باخ تہ چھنہ چھوئے تہ لستوئے
 ۱۳۰۴ ڈرایہ سارے قلمی نوہ سخن مرز ۳۷ و تہ چھس چھوئے (ن ل ۱۳۰۴)
 ۴۷ لائین ریشہ یور توہ ڈرایہ پستوئے۔ (ن ل)
 روشن کتھ چھک چتہ مرے لستوئے (ن ل)
 ۵۷ مرزن مرزہ بند نالو چھس ترڈے (ن ل) احسن شاہن چھیم شہار
 تارنس نثر غلطی کرڈے۔

ہاتھ آگس و مہ پھر سن تو یہ
 دایہ و چھتہ آہو ساری پوشہ متویہ
 کچھ کچھ جانے آچھ پوشہ فوڑے
 و چھٹک آچھ دار چھٹک کھٹک کتو
 مائز چھٹک کتو مائز چھٹک کھٹک کتو
 ونگو مائز مائز نم اتم کس کتو
 باغن رنگہ رنگہ کم گل چھٹکے
 سنبیلن کر سنس سنس نالہ متویہ
 رومہ نہ دامانس کم گل چھٹکے
 نکو ہ سہ ہون مہ ہرے ہوتے
 قعود روز کز ایہ ویتہ دہون لستویہ
 توہ صوہ چون مستورن چھ لستویہ
 روشہ روشہ خضرے نظراہ تراو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 لچھ ہدی آچھ پوشہ چھٹک چھاو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 مشکہ ہتو مائز پوشہ منز چھاو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 بوہر ییمبر زولہ تھانہ ان آو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 لستویہ سوہے اسہ اشناو دراو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو
 دہون و چھٹک چون آتاو
 تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو

محمود یار چون منز باگ متویہ

زان کر پیو نے پان مشراو

و اصل سببان حاصل متویہ

تہ تہ کر لستویہ کو سمن کراو

خاہد توئے (ن ل) ۲۷ و چھٹے آو (ن ل) نکو ہ سہ ہون مہ ہرے ہوتے (ن ۱۲۸۴)

و سنبیلن کر سنس یث نالہ متویہ (ن ۱۲۸۴)

۵۷ باغ (ن ۱۲۸۴)

جسے لایم تو دانا مغتفر قاضی
 لایم مجھ کو بسندے خوف در دل
 خوشی یہ داس جو ہزاروں قہیل
 لایم ہنر پستہ بعد کثرت میران
 دین تس مچھو پاس ہنر چنے
 سبب دینے دلا زخمین لوگ کشنے
 نہ چھوٹا لایم ہنر سے رے دیش
 مے عتد و عتد عشق دے سبب ہنر
 سچا شریف دین لایم ہنر دل
 چھوٹا شمشیر دیکھ خاص عام
 دیکھتہ دلا مغتفر قاضی اہل عرب
 پھر دلا لایم ایسا دودا دے کیا گرم
 دودن داراہ پھر شریف کبہ بہوش

میتس دیشھ تریہ گے لال راضی
 دیکھان اُس کو سنا پیٹھ کا درد مل
 تماشا ہوا کھروں جیلن
 دھتھ کو معر کے مرشاہ جملوں
 کو پھس پیٹھ کل پیٹس کو لگنے
 دودنس دودس لوگ مشینے
 توتتم لالہ، میتس دوجھہ کریشان
 بہ کوتاہ چاہیکہ تس روس صبر کھتہ
 ودان تھو نالہ پروان پان تھو گول
 پوکے نترہ خون جرمی وقت من
 یہ مٹو شد حال دیشھ لالہ کو تب
 میتس تے لالہ مرے رولہ زاہ بوا
 جیسے تریہ سپہ تس عطران پوش

عنان ل منز چھ اٹھ شاپہ بیہ ز باکتہ درج آہو کر نہ مگر باقی نوہ سخن منز
چھ تم بدل جان دہج۔ امیر شاہ پہچھ چھ درشتوے چھاپی نوہ سخن بیہ شور و سہ۔
۱۰۰ لہ منز پستہ بولہ کر دہاپہ نمبر۔ و بھتہ او معر کے منز شاہ قیصر (ن)
ن ۱۰۰ منز چھ درشتوے شاہ درج ۲۰ تہندین لولہ ز خمن لوگ کہنے
(چھن) ۴۰ یہ شاہ چھن ۱۲۸۴ تہن ل منز پستہ۔
۱۰۰ متہن سوال ڈہشتہ لہ لکوتب (ن) ۶۰ یہ شاہ تر چھن ۱۲۸۴ تہن ل
منز پستہ۔

سپن موقوف خلقو غنہ کو روکے
سید میر سارپ شرمندہ کو روکے
آو مجھ لوں لاران تجھ روٹوں
دوستن اشناؤں پان کھوٹوں
روسو تے ہر نہ بانگ یار تم کو پسندے
پھیر دی شیر خدمت گارت تم کو پسندے
تسےں پیو دوہجے اکے لالہ ہمنہ یاد
بالہ پیتو اوس دوان نالہ فری یاد

بائتھ

مے کو نہ کھنکھنہ غبہ دُنس
یہ پھر مَنس عشقن زور
تسےں پتر ہر دم فری یاد دُنس
یہ پھر مَنس عشقن زور
رنگہ رنگہ ہنس گل لگنس
یہ آسہ کنس شوقاں دُر
در در کہ خفا نہ موے چاوتن
یہ پھر مَنس عشقن زور
لے کر اصلن کھنکھن کاس اُنس
عائس نوہ قلعے پسنی دُر
خلوت غائب سہ باونس
چمنس مزباک دوہ تھراونس
یہ پھر مَنس عشقن زور
بلبلہ سترے پامچھو نائے دُنس
دیمہ دیمہ غمکے یار باونس
نارس مزباک و سہ منصور
سورس تہ نورس پر تودنس
یہ پھر مَنس عشقن زور
سرتل تر اوہ مول چھے سوچن
بزل تہنہ لے لاک موزور
یہ پھر مَنس عشقن زور
کرتل عشقنولاے ہنس

عایہ بائتھ چھ حرف چھاپی نو سخنس مز دینج گنہ قلمی نو سخنس مز گوم نہ نظر

محمود کن تھا دینہ سو حسن پتو لاکن تہے مغرور
 بلبل لائیکھ پھیر جنس یس پھر منس عشق نڈور
 لالہ تم نالہ بوزیچہ مژمن خان طاقہ پیچہ یار شہزے دیتہ مشتاق
 دوت مجھوں لادان رہے رے دوپنس اچھ رٹھتم اور کھسے
 کمند لائین تہ کھورن نشہ پانس دوشہ بے کرکھ بڑا دھتہ قورانس
 ستے مجھونہ دچھوکیہ کورکھ کار کود چھک کر اور کران راورکھ
 تہ یودوے تمہ ماتے لاگہ نکھٹے اپرن بڑوٹھ کھن اندر بے نیاے
 تہ رکھتہ عقل روٹے ہوشہ دھٹکھ سرکے مژنہ دھتھتہ کھتہ ڈھٹکھ
 دوپنس تہ مارو مژمنی میاں کھتہ بوز بے ادس سوختہ از عشق جانو
 نہ اے عشق آواز کرتیچہ وحدتہ اول بے کام وزبان پاڈگے کھتہ
 کھتہ چھ گنج مخفی مانہ عشقن کھتہ چھ وکھ تہے پادان مانے کن
 کھتہ چھ تخت شاہس وقت پان عقل تھتہ شاہ سپرے سخت مان
 عقل چھ تہ تہتہ خود تہکار عشقن سینکھ محرم مانہ عشقن
 عقل چھ عشق رشتہ ست تدبیر رتھتہ پیچہ بادشاہس آسہ وزیر

۱ دار پاٹھو یار سے کن اس مشتاق (ن ل) (اڈلیوٹ فوہنجہ)
 ۲ آو مجھوں - یوان رہے رے (ن ل) ۳ کوو (چھن)
 ۴ مار مژمن (ن ۱۲۸۴) ۵ سوختہ دل (ن ۱۲۸۴)
 ۶ کوے وحدتہ (چھن) ۷ یہ شار چھینن ۱۲۸۴ مژنہ
 ۸ عقل چھ نشہ شاہس ست تدبیر (ن ل) (ن ۴)

خبر کینہ چھین عشق بنو جبر پائیں
 خود ایس گڑھ متکون عقل کا بل ۲
 ارادے امرق بیچھ عقل پیو ناؤ
 مے نیو نم چاڑی عشق عقل پر ہوش
 عقل تے ہوش یو دے آبیٹے
 متیں کیاہ آبی عقل و ہوش کار
 تر بڑی تھ آکھ رقبہ اولان
 خود اکو غائب شقن مہر زار بڑی تھ
 ابر سر نوک کرنے کیاہ سناکوم
 دوپے مجنوں یارب سنگاہ چھ
 آو مجنوں شیدا ڈاو در باغ
 وچھن باغہ عجائب جنس میو
 بہشتی خود آس سنست بستے
 سہ کھٹ پانچو دوت تن و دل
 فنا گے عشق سستین صاحب دل
 فقیرن نشہ عقلی بند پیو ناؤ
 نوکے مے عاقلن تر چھینہ کانہ بوش
 سیکدم رنج تے غم کا سہ مے
 تمن چھ و صلہ کھرتے اصل دیدار
 منی شمشیر سچہ مجنوں بڑ مارن
 رقبس آتھ کرتل کیہ روڑ تھ
 چھوے تھو پاک عاشق ماہد کر توں
 سپنو تن آتھ پتھو تن بڑ تھ اسی
 ودان اوس رام سپنس دؤر روک داغ
 بہشتک باغ تھ میو آبیہ ہے کہو
 کران آبیہ و شہ و شہ پو شہ دستے

۱ اکھ پانچو (ن ۱۲۸۴) ۲ خود ایس نوک جنابن عقل کا بل

(چچن) ۳ ارادے امرق اٹھو عقل پیو آو (ن ل) ۴ آچھ (ن ۱۲۸۴)

۵ اذہ کے غم (چچن) ۶ تبس کیاہ عقل و فکر و ہوش درکار

متیں چھ و صلہ کھرتے اصل دیدار (چچن) (ن د)

۷ سپنو تن آتھ تھ اسی پتھو ہوسی (ن ۱۲۸۴) ۸ یہ شار چھینہ

چھاپی نہ سسٹن تر و آبیہ شار پیو اکوہ شار چھ تم چھین چھاپی نہ سسٹن

تر تھ (ن ۱۲۸۴) ۹ (حسن شاہینس) مو تر نو سسٹن تر بڑ کن ل تن ۱۲۸۴

یوت درج -

گنجی پیر عمر تراوان مژ پش
 زمین مژ خور آسے پان ناوان
 جہ میں مژ اوس پکان آب جاری
 گوہ لاب تے مژ پش تے گل مرجان
 چھ پھل مژ کار پش سبیل سیمر زول
 آہ ول ناپ ڈر مژ یار دادے
 گل خطائی و عباس گل اختاب
 گوہ لاب تے ہی تہ رنق بیہ پش پش
 ہار تار^۲ اسی پھول مژ دشت ارک
 گل دوؤد یو سیم آہ پھول پھول
 شبان کیاہ اوس باغس سبز غفل
 بولان آسے گلن پیچھ ون ہاے
 گلن اسی زول بولان رنگہ لبیل
 چنار از باغ جنت اسی آہ مژ
 دران باغ صنوبر اوس تازہ
 لجن پیچھ اسی لبیل ناپ دوان
 سیچھ کستوری پوشے زول بولان
 قمر اسی نالہ دوان را تر تاس

روان اسی روشہ روشے دل منوشن
 گئے مژ دن بتارے شولہ دوان
 دیان گل اسی آہ پش پھولہ ساری
 گلخان اسی ڈرے غشہ پچان
 گوہ لاب رنگہ ول تے بیہ مسول
 رنگہ ول آہ پھول پھول لاد لادے
 پھول لہجہ کیاہ جان شوبان بر لب آب
 اچھ پش سستو تھے آہ در جوش
 لہ پش اسی پھول مژ کوہ سار
 شبان کیاہ رنق پش چھ بانہ تلک تلک
 میان گلستان کیاہ چھ افضل
 بولان وین گزہان اوس دل تاسے
 تہ بولہ دلدی لڈن در دلدی ول
 زباد سبز داراہ شہ چھ ذرا مژ
 سار اوس از شکوفہ مہرازہ
 گلن پیچھ اسی ساری رتھالہ پان
 تہ بولہ عتہ عاشقن دل اوس مژ لان
 پان اسی ذکر حق ساری بذاتس

صبا از باغ جنتی موت چہ آست تمن منزبان موت بجلون چہ آست
 وے کیا جان بجلون دیشون بجل وچھن سیلہ رنگہ رنگہ جان تم گل
 زندہ ترا دین تہ سپہ مست و لدار پکان گو سہر موت در سار گل زار
 وچھن در باغ شہ صاہ سرو ڈان ومان تم رنجہ بدن تس اچھہ ڈان
 سرو ڈہ شہ غائب سپنس حال سرو تہ یار ہستہ قد کورہ خیال
 متہ دین سرو میون دے کوڑو تہ کور تھم یار ہستہ قد کورہ کوڑو
 تبر موداے سروں بے خبر پٹے گزہ ہی تے مال منگم لال بخشے
 پیش رو شہر گل ہستہ بے خبر کو نازہن تنہ تس زیرو زبر کو
 تے کر تھم تبر سہری پالہ پانس کمیو او حالہ پھور ہم بالہ پانس
 لال دتی نس تہ خاطر سپنس شاد گوئی لس نشہ کورن سرو آزاد
 خبردار کو تہ لوئس شہ روان باغ تر او تھتہ مجنون کو مجنون
 کرٹن بیٹہ یاد لال دین فرم یاد کھوان افسوس داراہ مثل فریاد
 سہ دودھت اوس پزیر پانچو عشقہ ناز بوز و محو کیا کو زاب یارے

۱ امیر شاہ پچھ چہ احسن شاہن نو سو تہ ۱۲۸۲ بیٹہ برابر پکان ۲۰ امیر شاہ
 بیٹہ چہ چھاپی نوہ سخن منز تہ شاد رلان ۲۰ تبر موداے اوسے (ن ۱۲۸۲)
 ۳ پتھر پڑ سرو گل ہستہ (ن ۱۲۸۲ - ن ۱)

۴ باغ تر او تھتہ مجنون روٹن ون (ن ۱۳۰۴)
 ۵ امیر شاہ برونہ چہ چھاپی نوہ سخن منز تہ باکھہ سہ
 کتہ پڑاے روٹ تھم غارو بیٹہ لارے متہ محلو نو
 مگر گنہ قلمی نوہ سخن منز چھپتہ تہ باکھہ اچھہ شاہ (ناتجی) ۶ (ن ۱۲۸۲)

باتھ

Handwritten signature and date: 1880

کیہ گوئے غمہ صبتے دھے چھک نادان
ونٹے لٹو کو مٹر اوان چھک

سیتھ وانہ بالہ پان میلو چھک نادان

یارن ونڈ مٹر اوان چھک

عاشقن بے دین دل تنہ لاوان

سنبیل دستہ چھک سنبیل چھک

شہ چار زلفو سبتو بچھ نادان

بادام چشمہ میلو چھک مٹر اوان

شیرن تیغ ہستہ کھش کرناوان

باغن بہستہ چھک مالہ کرناوان

دن چھک کس کیتھ پان تنہ ناوان

روشنہ روشنہ کو سمن مالہ کرناوان

مپہ سبتو ہی تن چھک پھلو نادان

خوئے دور چھک دور آلہ راوان

روشنہ روشنہ کو سمن مالہ کرناوان

مپہ سبتو ہی تن چھک پھلو نادان

خوئے دور چھک دور آلہ راوان

۱۔ گنہ چھاپی نوہ سمن مٹر چھپنے پہ نا در باٹھ درج۔

۲۔ وڈی چھک دوان کس کیتھ چھاوان (ن ۱۲۸۴)

۳۔ دورے دور پھلو چھک آلہ راوان (ن ۱)

مؤثر نار خود چھک تم کس ماون
 و نیت لستو کو مؤثر اوان چھک
 محمود کا میس کیا چھک پڑاوان
 یاد نس یث معہ لہ ناوان چھک
 کس پڑا بلو پیٹیا کا لویا ونس ناوان
 و نیت لستو کو مؤثر اوان چھک

باتھ

زلہ دن دود چھس چون لہ وانی
 مار مؤثری عار میون چھے پڑاوانی
 وار پوز تم غوصہ ویت ہے پڑاوانی
 نا ل چھے کیناب چھٹ ملتی
 زال پوز مار مل چھے شوا بانی
 حور و چھک لکھ پڑا کو قدر کہ چھانی
 وچھے ہے زلف چاڑی چھم بچانی
 گو گو گو گو کہ ہے کہ دورانی
 حور زن اسہ نش چھک دورانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 خار کونس کہ ہے لانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 دودہ چھے سا لکھ لانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 برقہ مل چھک وچھانی
 مار مؤثری زار بوز سانی
 دور فمل چھی نشہ بانی
 مار مؤثری زار بوز سانی

عاریہ ناڈر باتھ بہ چھ نسخہ ۱۲۸۴ھ یہ نسخہ حسن شاہ مؤثرے پوت درج
 نسخہ لکھر پڑس منز چھ اتھ شاہ پوتے ناگ ابدن مے او درج۔ یہ ناڈر باتھ
 چھ مے محمد زین باتن منز درج کورست (ناجی)

ہر اسی اسی کیلئے حکم چاہی مانی
 کار پستو کو کل ہر اسی اسی مانی
 تھری گز ذہ کیسا گیسو چاہی
 رنر پان کھور مت عشقہ پیچانی
 سمہ ندری اسی چھک دتہ ڈالانی
 سا دے لاگ گزہ داد پالانی
 لالہ یہ زاہ چھکے دام پو آنی
 روشہ وہ لہ محو چھ کریش مانی
 مے کڑ نافرمانی مے
 مار مٹری زار بوز سانی مے
 پیزی پاٹھو پان لہ وانی مے
 مار مٹری زار بوز سانی مے
 مدین مہ والا مانی مے
 مار مٹری زار بوز سانی مے
 غمہ ش چو پی چاہی پیشانی مے
 مار مٹری زار بوز سانی مے

پتو دنیا زانی تو سور افسوس
 نہ رو دے قیصر و نے تاج خسرو
 ددان اُس موج مجنونس کو تو کوکھ
 ددان اُس نالہ دیوان را کی راتس
 دیان اُس ہے خواہ ایا کیا مے کو کھم
 پیمن ابلیس مجنون از دوبائے
 زب طہن نالہ کہ ہنس کو ہن کوئے
 دیہ ہنس و چھتہ رو چھکھ کہ لوئے
 کران اُس والے مجنون لے مجنون
 نہ رو دے جام جم نے تخت طاس
 پیتم پتھ گے تہ وہ نہ چھتہ نوبت
 چھک کہ لہ دادو پے نہ کہ تم سبھا چھک
 یوان ادس نہ قرار کنبہ ساتس
 غم چہ شمشیر ستین دل کتہ کھم
 کہ چو پانہ وانی اُس کو کتہ تائے
 دیہ ہنس میا نہ کنبہ کے کنبہ دورے
 نہ مو چھک اسی ستین دولہ دولے
 پیتم ساتھا، دتم درشن نہ لہم اون

کھسان دوتس کران اس دے جوتن
 دانی کو نام مجھوتس یہ خبر
 دودون دارا قبرے سجد کورنس
 یہ خبر کوز لائے کوٹ وودون
 بے کوتاہ چون دودر سیکہ ڈالھتہ
 بے کس دین چیم بنھتہ آمت بیٹھتہ حال
 دپان القہر لیلی آتہ لادان
 ہوالہ پورن آخر دوتہ دیتن
 تہ کوزتھ او مجھون دین قبر
 پورونس فاتح مقبر کورنس
 دتن تمہ چاک جاسن خاک کورن
 بے کوتاہ پان پنن ہر سیکہ کالھتہ
 کرشہ ہارنہ یارس چیم ولان نال
 بسوئے نجدہ کوہ گے موہتہ یاران

باجتہ

کتہ پزارے روٹ عقم غارے
 لائل درائس پیرتھ سازے
 پھیر جنگن کر پروازے
 ستہ درو شے دیت عقم برہا
 ییلہ یس بنہ تیلہ سے زانے
 تی سے زولم مالہ کزانے
 یور یتمو ہانستہ بانے
 کالہ آخر لوچہ پرانے
 دون درائس فونن دارے
 یور یتمو چھس ناچارے
 عارہ باجتہ چھ چھاپی نہ عقم تہ مجھور لایریری ہندس فونن منڈے یوت
 موجود ۲۰ متہ زل تم ہاومتہ زل تم (نہ مجھور)

لال گجڑ سپانہ امارے شہسارے مَتہِ محلو نو
 یوڑی پتہ مو دارے وارے کتہ روٹ تھم جنگل تہ غارے
 مَتہِ روؤم سور لوکچارے بالہ یارے مَتہِ محلو نو
 بلہ کتہ جھم عشقہ آزارے زلہ ہا چھمہ زلنس وارے
 دل جگر س کر تھم پارے پُر خمہ ارے مَتہِ محلو نو
 مہر تھو تھم لایون نارے ژوڑ ژوڑ لہم آوے نو عسارے
 جلو ہا و تم ہا گلزارے داد تھو تھم چھس آوارے
 چھہ محمود و نان زارے نامدارے مَتہِ محلو نو

عافو سچہ مہجور مَتہِ چھہ نوم اشار علاوے

چاہ شوقے کزائے بو درائیس لائے کیا ہ چھم مَتہِ محلو نو
 خام آس پائن لا جھتس کامہ دیو میا مَتہِ محلو نو
 کیا ہ مشک دیو مالس تہا جے ژڑاٹہ با جے مَتہِ محلو نو
 یار دادے ہا ہکے آیس چاہ کیا ہ چھم مَتہِ محلو نو
 گوڑ گوڑ گوڑ گوڑ ہو کرے دہر فلیہ میا مَتہِ محلو نو
 وڈی دہیو وڈی ہو دہیو سٹو تہ وھ گن مَتہِ محلو نو
 مَتہِ ترا و تم دیدار ہا و تم کتہ ہا و تم مَتہِ محلو نو
 شرگومو عشقہ شرگومو دلبر میا مَتہِ محلو نو

بائے

مجھ کو نہ ترھاران لال آئیے
 کج سمیٹو دورانِ غم بس کھسے
 ہمتِ سائے سائے مشراؤ تم
 دے سہو بہمہ زنِ سجدہ سوسے
 کتبہ چھک و تہ چاہنہ کاران چھسے
 در دیو میاںے مانے بیکیے
 سائیں تلے مے واقف او تم
 ودا ایس دا دچاہنہ آیس جسے
 پائیں پتہ مو اتو بولے
 ہمتِ سائے سائے مشراؤ تم
 دیو سوسے یارس پتہ لارے
 ہمتِ سائے سائے مشراؤ تم
 ہمتِ لو، ہاتلو، پتہ رے
 خائن سمیٹن کاہا جھم
 ہمتِ سائے سائے مشراؤ تم
 پتہ پائیں آیم حصے
 عاشقہ آہنہ چاہنہ ناشم دوسے
 ہمتِ سائے سائے مشراؤ تم
 کتبہ کاہنہ حالا چون باور تم
 کتبہ کران ڈکھ آم گئے

۱ آ ایس جسے (ن ل) در ایسے (چھن) ۲ میلکھ ٹاٹے باج میلتم

(ن ل) ۳ آے (ن ۱۲۸۴)

۴ یہ شار چھنہ حسن شاہین نقیل کو در مت۔

۵ پتہ پائیں آیم دوسے (ن ۱۲۸۴) (ن ل)

۶ یہ شار چھنہ چھاٹی نوہ سخن شز۔ ناشم = ناش کو در تم

آدن باجے یتھو رے
 اُپرانہ پاٹھی روز تم جے
 شفیع اونے فرقان جے
 مہین قبر منز پیہ ما جے
 دوون محمودن عشقن وقفے
 مہین مہینا مشراو تم
 شفیعانہ پاٹھی ڈاٹھو تراو تم
 مہین مہینا مشراو تم
 زانو غنیمتہ چھے یوہے دم
 مہین مہینا مشراو تم

تمہیں شبہ لال دوٹھس کھسکتہ در
 سہ تے بیدار دا تھک کوہ بخس
 دوٹھنے دے دنتہ گڑھو کوہ زاس
 وار تے مار مرے زول آثر
 و جھن اکھ نوٹوانا دے تھک سجد
 کدھون کوہ تہ داتو نشہ یار

بآٹھ

دوٹھنے بڑ دھکھ آو کوہ تہ لولو
 کرکھنا دوٹھنے لوہ تہ لولو
 راتس تہ گڑھ نا دمہ تہ لولو
 کہہ کا یار س ہومہ تہ لولو
 کرہ چھم کدھنے نوہ تہ لولو
 کہہ زانو لوسہ ما دمہ تہ لولو
 رسہ رسہ کدھون کوہ تہ لولو
 جان جان مار موٹھو تہ لولو
 مشراونس مے گوشت پوہ تہ لولو
 جانا نہ کہہ سہے رومہ تہ لولو

۱۔ ایشاد چھین ۱۲۸۳، ن ۱، چھن منز بلکہ کیشرن اڈلیکین سوخن
 منزے یوت ۲ آدم (ن ۱۲۸۳) ۲۔ ایشاد چھین ۱۲۸۳، ن ۱، منزے یوت
 ۳۔ باٹھ تہ چھین ۱۲۸۳، ن ۱، منزے یوت (باتے ہن بڑوہیں صفین مہین)

یار داد بڑے مودہ تے لولو چاڑی چھم ہائے تے مودہ تے لولو
 اُندر درام چکرے دودہ تے لولو جگر میون وچھن کورہ تے لولو
 محمود ترھنڈے نہ کورہ تے لولو
 یار داد ماران ترھوہ تے لولو

(پتو مہ صنفکر فٹ نوٹنگ باقی) ن ل تے ن ۱۳۴۴ منز چھہ آمہ بیل

یہ اُکھ درج ہ

مترہ مجنوں گتہ یار لولو لااں کھتہ کرھتس مار لولو
 عشقہ نازے زاجھتس یار لولو مجنوںہ کرمیون چار لولو
 مجنوں چھک جانہ لولو نگہ یو ناز نہیں پانہ لولو
 بدین کرھتھم زور لولو محلوئے کوتاہ وڈ لولو
 کینہ چھے پشمن خمار لولو محلوئے دادا دار لولو
 ترادھتہ زور لہم خاں لولو دلقرارہ پتو پانہ لولو
 دودہ ترادھتہ ترھوڈم کورہ تے لولو دودہ ترادھتہ ترھوہ تے لولو
 لڈوئے کیتیاہ نامہ لولو پچھپرھتہ لڑھتھم پانہ لولو
 کاڈ زون لا جھتس تے لولو شرادہنویں گے بڑ لولو
 یادنس کورھتھم سوار تے لولو ترے کنن سہ نہ کن وڈ تے لولو
 کر یو پوشن دستہ لولو محلوئے کرھتس خستہ لولو

محمود درانتظار لولو

بوزنس دار تے یار لولو

محمد روان فسر یادو

داد سے واسات تم بار صاحبو

محشر کہ مادانہ تار دتہ مو

بالہ یار کر یو ہوتے ہو

سودھتہ یام فخر تہ نالان اسو بیل
دوین تن میں ذل لے و مہ قد قدم
سینو تنی آو مجھوں گریہ مہ
جدا گے اکھ اکس نش تا قیا مہ
یوتہ تے اوسکھ پتو لائن ملا قاتھ
بظاہر زینہ سے میلن نہ و وہ ذہ
ودان اس لائل تہن کیو نثر کالا
شبہ اگر خاکی دیکھ تھن اکھ خیالہ
کہہ ہنس پیچھ زن سہ مجھوں کو دتے
مہندر گوشت سنن اوسن نہ مہوتے
نہ سے ہتہ ہرنہ مانگن یار تھو سہندو
تکے بیدار ہے کیا ہجھن دیشان
لال سے غلاب دیشھ پیچھ دتہ
خیال یار سہندو سے زار وودن
تے بو پانہ وانی اسو زانیہ با جی
دوین تن میں ذل لے و مہ قد قدم
جدا گے اکھ اکس نش تا قیا مہ
بظاہر زینہ سے میلن نہ و وہ ذہ
شبہ اگر خاکی دیکھ تھن اکھ خیالہ
کہہ ہنس پیچھ زن سہ مجھوں کو دتے
مہندر گوشت سنن اوسن نہ مہوتے
نہ سے ہتہ ہرنہ مانگن یار تھو سہندو
تکے بیدار ہے کیا ہجھن دیشان
لال سے غلاب دیشھ پیچھ دتہ
خیال یار سہندو سے زار وودن
تے بو پانہ وانی اسو زانیہ با جی

۱۷ امر شاپتہ چھ بیہ ساری نہ ہنہ ز لان ۲۷ ذات ۷ ذانہ

۲۷ شمشیتہ اسو ہرنہ مانگن یار تہ مہ پتھ

مبتس اندی اندی بہتہ تم بہتہ مصبتہ

۱۷ یہ شار چھن ۱۲۸۳ ن و شتر - (ن) (و) (چھن)

۱۷ وودان روان مبتس پیچھ خاک لوڈن (ن) (ل) (ن) (۴) ۱۷ یہ شار
چھن ۱۲۸۳ ن و شتر سے یوت -

تھے روئے میانہ با پختہ عاش آرم
 آدیکریا میانہ داد کر لد سے
 قبیلے کراہہ درالیں چاہ شوتے
 نوب چھم چون واراہ شوئے وئے
 پینے دسہ مستس شانہ کر سے
 مے کوڑ تھم سوختہ جیکس پونہ کار
 بے امیس چاہ چانے گل تہ مسول
 بے امیس چاہ چانے شراونج ہا
 کوئن ناو ہئے ، سوو کھ مرادس
 نصفے کورنس تہ سپنے لائل بیمار
 سو کر تہ جسد ابی پتو کالہ منے
 دوسر چون چھ فٹ آئی بے نو شالہ منے

- ۱۔ امیاد دادے (ن ۱) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن دشمنے یوت۔
 ۲۔ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن دشمنے۔
 ۳۔ مرن وقتس مے کوڑ تھم ہم برو تھم کئے (ن ۱) (ن ۲)۔
 ۴۔ بے کس وچ دود پین سوختہ دارو (ن ۱) (ن ۲)۔
 ۵۔ (ن ۱۲۸۴) (ن ۱) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن دشمنے۔
 ۶۔ (ن ۱) (ن ۲) یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن دشمنے۔
 ۷۔ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن دشمنے۔
 ۸۔ یہ شار چھ ن ۱۲۸۴ تہ ن دشمنے۔

و عجبی آکھ سائس دراکھ صاحبِ حالہ متے
 نجدس منز غاؤس تراکھ پر کمالہ متے
 سوال چھچھنا سون سائس سالہ متے
 وڈے سور قبیلہ کروں روز تم کالہ متے
 و ا جھتس مولہ و ا جھتس مولہ کا جھتس مالہ متے
 بہ نو مار موڑیں، تولہ کوتاہ ترالہ متے
 ستو لولہ مسکر شیشہ جیتو پیالہ متے
 بنتم توڑی پائس نیشہ ریشہ نالہ متے
 در قہم برہم تہ نیو قہم دل چھ حالہ متے
 ۲۷ ا لفتکہ زالہ لا جھتس کل زلفہ فہالہ متے
 موہنہ شیر عشقہ نینہ ا پھر والہ متے
 کز قہم لولہ و قہم ریز دیت قہم پیالہ متے
 زائے کتھ شایہ تر و تھ کلہ کیا حالہ متے
 بڑ و دھپانہ دور برنگہ کر سنبالہ متے
 شربتہ کمرہ چوڑ کھ دامہ کلہ والہ متے
 کفن کمرہ زائے دوڑے جامہ کوڑا ہالہ متے

و ا پھنسا سالہ آکھ کالہ متے (ن ۱) (ن ۱)

۲۷ و ا جھتس مولہ و ا جھتس مولہ کا جھتس نالہ متے (ن ۱) (ن ۱)

شار چھنہ احسن شاہن نقل کوڑمت ۳۷ یہ شار چھنہ (ن ۱۲۸ اتی ن ۱)

منز۔ دیت ٹھالہ متے (ن ۱) ۴ کوتاہ ترالہ متے (ن ۱)

تہ کوٹ کوکھ ہے مجنوںہ کر تھم ڈالہ تے

ہرنے میانہ مرنے چاہئے پان گالہ تے

مرزینہ جاپہ نینتھ کوئے ہرنہ ڈالہ تے

محمودس چھ سہٹا مانہ پتو کالہ تے

۲۶ وہ لو محلوئے سے نو قدر دانی

۳۱ غچ شمشیر ستین دل کتر تھم

۳۲ کر ہو پانہ دانی کتھ تائے

۳۳ دئے ہنس میانہ کنہ کے کنہ دوسے

کتہ یارو تراؤ تھم لر

۳۴ لوہ کچارو دتہ مو سہ

کتہ یارو تراؤ تھم لر

۳۵ لولہ وائچہ ترلہ ہم شر

کتہ یارو تراؤ تھم لر

۳۶ جڈس پیچھ مو تراؤ لر

۳۷ پتھ پٹھ اُس کران لیل تہ دانی

۳۸ دپان اُس ہے خود دیا کتھ مے نور تھم

۳۹ پیمنا بیٹہ محلوئے از دباے

۴۰ رٹ پٹن نالہ کر ہنس گوڑ گوڑے

۴۱ مٹہ محلوئے کتہ میانہ یارو

۴۲ مٹہ مٹم چھ لہ کچارو

۴۳ بیٹہ روز تم بیٹہ دوہ تارو

۴۴ بیٹہ کر ہو بیٹہ کتھ تارو

۴۵ زر کو تہ زام جھس نارو

۴۶ کتہ رٹھار کتھ ماہ رٹھسارو

۱۷ مای (ن ۱۲۸۳) ارمانہ (چھن)

۱۷ تا ۵۵ یم ترور شار چھن ل تن ۱۳۰۴ منزے یوت

۶۷ تا ۱۰۰ باٹھ چھن ۱۲۸۴ تن ۱۳۰۴ منزے یوت۔ ایدہ نجاب چھن ل

تن ۱۳۰۴ منزے باٹھ دریج

مے بڑی بڑی تھوڑے پایلو دلو لالوچے ہم نا

مرنو چانے بیٹہ چھم نارو
 کتہ یارو تر او حقم لر
 شو بہ دے گل انارو
 چشمہ سیاہ بجمہ و بخر
 دھکھ رتھ فلر دتھ مخته نارو
 کتہ یارو تر او حقم لر
 چھم ترے پوان بوسے عشر
 باغ جنیت کہ ہے گل دارو
 کتہ یارو تر او حقم لر
 ہی چھاوتو گل انارو
 پاسے کتہ یونگ مرمر
 پرنگ گریو زندن دارو
 کتہ یارو تر او حقم لر
 شو بہ ہی کتہ باہ انوارو
 سستو آئی بخت گوند
 سور رو دمت کس سمارو
 کتہ یارو تر او حقم لر
 سوتہ تر او حقم شروپ تم نارو

معمود چھم در انتظارو

بزل چان تر او حقم لر

سروند یوسہ سردارو

کتہ یارو تر او حقم لر

متہ تر لقم از متو تر لقم

پتہ لارے متہ مجلو نو

سانہ سنگن درون شمشا روز دماہ متہ مجلو نو

لال درائس سوہ متہ سانی مہارازے متہ مجلو نو

خام اسپس پامن لاجھتی کامہ دیود متہ مجلو نو

۱۴ امہ بایک روپ چھم گوڈے بیس جاہ درج رہ باکھ چھن ۱۲۸۴
 تان امترے یوت

ہول کا ستم لول ہو آمو
 گور گور ہو کر ہو کر ہو
 پان وند ہو جان ہو وند ہو
 کینہ منگہ ہو مارلس تاجے
 لالہ مرے جیٹلہ ہو گور ہتھم
 محروم تا شوق چوئے
 قولہ سارے متہ مجھو نو
 دور فکے متہ مجھو نو
 جان پرے متہ مجھو نو
 ڈاٹ باجے متہ مجھو نو
 سائلہ متہ متہ مجھو نو
 ماشوق متہ مجھو نو

ہیا کہ باٹھ

مئے بُری بُری تھاوئے پیالو
 پیالہ بُری بُری مالا مالو
 چون دور ہر کوتاہ ڈالو
 پوہ خستہ لاگ نہیہ یس پیئے ڈالو
 اوش تراوان ڈالو ڈالو
 مرنہ چانے دیمہ نا ناو
 ازلے یی اوس پتھہ کالو
 یٹھہ وائس آسے مالو
 یٹھہ نہ آسان تٹھہ چٹھہ فالو
 ڈلو لالو ہے ہم نا
 سالہ پتہ ہو چٹھہ سواو
 ڈلو لالو ہے ہم نا
 تہمہ سہتہن تہن بٹہ کیاو
 ڈلو لالو ہے ہم نا
 لولہ وائٹھہ کھٹہ نغمہ چاو
 ڈلو لالو ہے ہم نا
 تھتھہ وائس پیہہ کاتھہ
 ڈلو لالو ہے ہم نا

۱۰ جیلہ = ۶

۲۰ یہ بٹھہ پٹھہ (ن ل) (ن م) مرنے نیت دہرج۔

مجمود چھ دوان نالو

انتظارس چھ در راہ

دلہ روشن چھ احوالو

دلو لالو ہے ہم نا

کران اُس دے مجنوں لے مجنوں
یام مجنونی مرینو بوڑھیر
دو دُن داراہ لو دُن تم سو رہے اس
عاشقن برو تھیں رُٹن دھت
مرنی وقتن بے کور حقس ناسنا یاد
دیان ادس نالہ دوان سوئے یارس
ہو اللہ پورنہ اچھ زو تہ دتون یا
آو لار ان رُٹن نالہ قسیر
دیان ادس میانہ لالے کیاہ بھتہ اس
کرے پونچر محبتہ پانچھن چھتہ
آہ افسوس کوتاہ گوم بید
دیان ادس نالہ دوان سوئے یارس

بآکھ

مجنون پزاران لالہ ہنر مائے

دُپر توس بیٹہ میلہ نالہ کیاہ

مجنون رکوز بھتہ جذمں ڈھائے
سحبس یار سہنہ چھان ڈھائے
دُپر توس لالہ ہنر مائے اوست کیا
دُپر توس بیٹہ میلہ نالہ کیاہ

عاجان دول نیون (چھن) ۲۷ یہ شار چھ صرف ۱۲۸۴ نوہ سنس منز

۳۷ یہ شار تہ چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۴۷ یہ نادر بآکھ تہ پچھ

ن ۱۲۸۴ اھ تہ احسن شاہ بس فہ سنس منزے یوت ۔

لوح کجیاریوئے کوڑ تھن ضایے
 کس کوئے یار دود کر دے نایے
 داسے تہ پانہ وانی جھڈے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 بیہ خانہ دھکے کج دے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 لکھ بزن سوئے دن کوئے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 دپڑ توں بیہ فوہ لے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 نڈیہ چاہہ کیساہ تر اوئے گاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 کتہ بہتہ شاہنشاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 لالہ بیچہ پا کھ افس دوس داری
 لالہ مہد مول جامن چاک دیوون
 کوڑن بادوس واصل ذات پاکن
 لوح کجیاریوئے کوڑ تھن ضایے
 کس کوئے یار دود کر دے نایے
 داسے تہ پانہ وانی جھڈے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 بیہ خانہ دھکے کج دے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 لکھ بزن سوئے دن کوئے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 دپڑ توں بیہ فوہ لے کیساہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 نڈیہ چاہہ کیساہ تر اوئے گاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 کتہ بہتہ شاہنشاہ
 دپڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 لالہ بیچہ پا کھ افس دوس داری
 لالہ مہد مول جامن چاک دیوون
 کوڑن بادوس واصل ذات پاکن

۱۔ بیہ فوہ لے نائے کیساہ

۲۔ یہ سشار چھن ۱۲۸۲ منزے یوت ۳۷ ڈاچہ (چھن)

قبر کے ڈھکے موت ڈاو قبر اندر
 وچھن در غاب اندر مست ہوش
 دین تیں مسطو پانس ہنہ ہمنے
 دہ شوے جائے ٹٹکھ لا مکانش
 شور و دھو دھن قبلن کر کھڑی
 پور کھ فاتح کر و کھ الحمد للہ
 مرنہ سیتو مرنہ چشمن گاش سوان
 مرنہ سیتو گئیہ کشتیاہ خانہ وارن
 مرنہ سیتو سارو دوان یار تے باے
 مرنہ سیتو وچھنہ گڑھان جو رہاے

بیز محمود کیاہ گئے عشق بازی

حقیقتہ در اول ہیر از مجازی

ن ل تن ۱۳۰۴ شریچہ آتھ جایہ نوم شاریکھتہ سے

قبر سے چھٹ اوس کران کر گیا زاری
 بوز تام دھو دیہ ماجو آہ ساری
 اسے اوس عشق غلے روے لا لا
 مرنہ تل گئیہ سپتس داویلا
 واکو خاموش خانش لالہ ہندس
 دراپ تیں پستہ بوکھ طوطہ کلس
 دیا دوان آپہ دوپہن ناویہ چھے
 کتیک چھک کتہ اوسکھ کتہ تلکھہ ہے
 دو چھ تئو ڈپو دانو چھس بھنن
 لالہ پتھ عاشقا اوسس پٹ بھنن
 کران اوس گتھہ محشر اوس پوان
 ڈالہ کوہ ڈالہ بزان مرنہ گوشن

۱۳۰۴ء ۱۴ شریچہ ۱۲۸۴ مرنہ سے یوت ۵ مرنہ سیتو چھے پتھن ناویران

(چھن) مرنہ سیتو خانہ مالین شریچ سوران (ن ل)

عشقِ برّے دود کو تہ جان دوں گے

اگر کہ کن عشق بازس مال اوں گے

صورت تو نشہ مانے گزشتہ برون صورت تن بیتا جدا چھینے روزن

غنیمت گھڑان ایام جو آنی عاقبت گور چھے دنیائے فانی

منصور نامہ

حمد دے تیں تیں چھہ اللہ الصمد
 بعد حمد و نعت و صلوات سلام
 اوس در بغداد منصور حلاج
 پانچرہن ورمین سہ اوئے مرد دین
 اندر پیرے، ہیر بون اللہ سین
 قطر در دروئے و حدت پیو دستہ
 نہ کہتہ لوگ کہ نہ بے خوف و خطر
 شیخ منصور کا فر مطلق سپین
 در شریعت و اتر منصور مارئے
 دیکھئے سلطانن نصیحتہ بکرئیں
 غنن دادین چھوہ کئے میانین روا
 لم یلد، یولد و لم کفوا احد
 بوز وئے قصہ عالی مقام
 عاروفن تے عاشقن ہند اوس تاج
 بعد ازاں گو محو رب العالمین
 چھس خود ابے، چھس خود اتھو بیوت
 کل درو یا قطر سے منز چھے بسبتہ
 سبتہ عالمو نیکہ شاہس سوسے خبر
 من خود ایم من خود اتھو بیوت دین
 دار پیچھے و اتر نارس زالہ نے
 کہتہ دیمہ فتوا بڑ تہندس مارئیں
 قومہ سبتہ مارئیں کو تھومت روا

علہ بادے (ن ۱۳۲۶) (ن خ)

۱ چھس خود ابے چھس خود اتھو بیوت وئن (چھاپی نوہ سنج)

۲ عالمو دپ سبتہ شاہس سوسے خبر (ن خ)

ن ۱۳۲۶ منز چھہ پے شارتہ درج سے شیخ بڑومت قطر منز درو یا پوسے

علہ بادے اندر آہے پے ۴۴ فائے مطلق (ن خ)

محو مطلق ہے فنا فی اللہ گو^۱
 جاہلو منصور روٹ بے حکم شاہ
 قطر گو آبس تہ پھیرتہ نیرو
 د چھو کھو وری برتھتہ فلق
 لہ اعمیٰ تہمن پچھتہ چھ گاہ
 بے گناہ منصور و لکھتہ عہ گاہ
 چھس خودا ہے اچھس خودا تہم مہوت
 شکل منصور سارے فلقن سپن
 زون خلقو شیخ چھ مرد خودا
 جاہلن نش شیخ منصور کو جدا
 کینتر دوسرے شیخ منصور دراون
 مند چھا متو آتہ پھیرتہ گر کن
 یام دو پیش زندہ گزتہ تہمتہ سپن
 کو پڑی لاکھتہ دوپن بے چھس خودا
 گاہ جوان چارہ سالہ جو ماہ
 ہر طرف انی حق تہم دوپن
 کوچ و بازار خلقو مہوت سن
 گاہ سربازار رسوائی نشست
 رنگ رنگ مکر تہ کر تہ صو تہ پرس

۱ چھاپی تہ ۱۳۲۶ نو سٹس منز چھ تہ مصر پتہ کتو حواجر سم فی اللہ گو
 ۲ پتہ برنٹے و چھنہ تہم خلقی خدا (ن ۱۳۲۶) کیاہ و چھن تہم برتھتہ فلق
 (ن خ)

۳ مہوت اہل حق بے درنگی تہم ورن
 ۴ مند چھس متو آتہ پھیرتہ شہر کن
 سارے فلقن تہم تہندے مہک سپن
 کینتر گالی شیخ منصور دراون
 چھاپی تہمتہ
 ۵ یم زہار چھنہ جبار خان بس نو سٹس تہن ۱۳۲۶ منز ۴ چھاپی نو سٹس
 منز چھ پتہ کتو یکتہ ہر طرف انی حق تہن دوپن
 گاہ بٹ لوگن گے مو صم سپن ۵ یہ شار چھنہ جبار خان بس نو سٹس منز

کینہ پتے لاریختہ لکس دمن پاد پئے جان و داندیس توتہ ہیشہس لادنی
 کینہ پتے لاران اسیس از دغا کر یسے اچتہ قاعد کپہ ہون مبتلا
 ریلک طقحتہ تبمن نوکائسہ آد ادس یا نور خمد وایا اوس دوا
 کو منصور زاو پائے قاعد خان زاندر سبھا شادی کران
 دمن ہمتن قیدین دوین نیر و نیر سار ہو گے آزاد بے خوف و خطر
 زرا لریسلو چھ حال اس شیخ کبار دوین شیخس ترے پتے کپہ سرشار
 قاعد خاش منزائل حق تسمو دوین عالم من نیش آشکارا تی سین

۱۰۰۰ شہار چھنے جبار خان نس نو سخص منز ا کینہ پتے لاران لکس دمن پاد پئے
 اچتہ پتہ نا تو ہیشہس لاد پئے (ن ۲۶) ۲۷ یہ شہار چھنے جبار خان نس
 نو سخص منز ۳۷ ریلک طقحتہ تبمن نوکائسہ گو شرو و غوغا کو چہ و بازار ہو
 (ن ۱۳۲۶) ۳۷ جبار خان نس نو سخص منز چھ نیمہ آپہ لیکھت سے
 روٹ کچہ منصور اٹہ نو و کچہ قاعد خان

زاو در زندان سبھا شادی کران
 ۵۵ ترین ہمتن قیدین دوین نیر و نیر (ن جبار)
 ۶۷ اہر شہار پتہ چھ جبار خان نس نو سخص پتہ خلیل بابہ نس
 نو سخص منز یہ شہار درج۔ یس ہونے صعی چھ باسان سے

گزہ تہ نیرتہ چھک تہ مولا سہ لکھ
 دوپ سہ شیخن کپہ پائس پائے کوٹھ

پیشوا سونے محمد تاج دار
 یوت لئون دینس تس چھن اختیار^۱
 دوپ سہ منصور جنید و تراویاے
 یوت بے ووتس تو نو چھن چاکی جاے
 گنبرج دھت بے فنا زانکھ ڈکر
 از سر تو شید رو دکھ بے خبر^۲
 دراو از زنداں سید خشمگین
 تراو منصور خون پن بر زمین
 شیلین یثرا وون تس اے رفق^۳
 پھیرا مرنش روز بر اصل طریق
 دوپ سہ منصور ممتو کر تم فنا
 جلو گر بے پردہ ڈیو نیم بے دس
 چھن نہ منصور بلو کر چھن نئے اعد
 بونس کیا ہر حق تس دلبس
 عاقبتھ تس یار آوازا صفیان^۴
 تراو در زنداں منصور آ زمان
 شیخ اکبر و تس اوس در جہاں
 دوپ پنجیس سر کو کو رتھو عیاں^۵
 سونے محمد تاج دار

۱۔ لئون دوتے نو تھو اختیار (چھاپی) یوت دپ نس تمکو تر نو کدار اختیار
 (ن ۱۳۲۶) ۲۔ گنبرج دھت بیہ فنا زانکھ ڈکر۔ از حد پٹ عشق رو دکھ بے خبر
 (چھاپی نو نسخہ) ۳۔ رفق تس اے رفق (نو نسخہ جبار خان)
 ۴۔ سید رحمت و چھن سب دس مغز دس (ن ج)
 شوق ستن برینہ آمو جزو دس (بے ناو نسخہ)
 ۵۔ عاقبتھ تس پیار آوازا صفیان (ن ج)
 ۶۔ دینس سر کو کو رتھو عیاں (چھاپی نو نسخہ)

توہ دوپ نس گوں غرق بحر حق
 مینتاہ نقو تم تر اے شیخ کبیر
 دوپسہ شیخن مار بک فتوا دما
 بیتانہ دسنہ دپتہ خلقن چھوڑا
 اے قہ طبا کھ کھتا میا نو بوڑو
 چانہ سیتن کل عالم چھے بسیتھ
 چانہ سیتن سار عارف چت گے
 آیت اموات بل احیا پوریتھ
 فرقہ فقر و فتن کوریتھو بر
 نور مطلق گوکھ محو ذات یار
 دراو منسوس رنٹے شیخ کبیر
 چھوڑا رضا یودوے مے دار میں کھانم
 پونیس جانو یودوے نار چھس
 بلکہ دوپنم من خود ایس تم سبت
 دپتہ خلقن ذات مارن ایس
 خون نامق پانپس پیچھہ بوہما
 خون منفور مارنے باسد بلا
 میانہ پانچھہ کیونتر کالا روز تو
 چانہ چارے سیتو عارف پے دسیتھ
 از شراب مروحدت مست گے
 تاج شہیدن مہند توے بر سر کوریتھ
 ہم بقا بالست پسنے جلورگر
 بلکہ چانے شکلہ پسنے آشکار
 دوپنہ خلقن چھوڑا پان قومہ اسیر
 چھوڑا رضا یودوے مے نائے ڈالیم
 نار منزے یار سندن دیدار چھس

۱ (نہ سنجہ جبار خان) چھاپی تو بے ناو نہ سنجس منز چھپتہ بصرہ
 ۲ سنو پانکھین چانہ شکلہ چھے خود ا ۲ خون منصور مارنو از حد بلد
 ۳ (بے ناو نہ سنجہ) ۳ پیچھہ ستن تانی۔ ہم پانتر حد شار چھ چھاپی نہ سنجس منز
 ۴ ۱۳۲۶ منزے یوت درج۔

۴ چانہ سوزے سیتو عارف پے دسیتھ (ن ۲۶)

۵ چھس بر ارضی (چھاپی نہ سنجہ) (ن ۲۶)

عالمائے آن لفظ آئے در نزد شاہ
 راہ منصور پر وہ خلق و دین ترو
 عالم کن نزد جنید عرضا کوئے
 در روایتی کہ تم جنید سرورن
 جاہلو منصور روٹ دارس کو دکھ
 از برائے خویش فتوا خواسته
 دست و پا بردار گند میس آئے
 شبیلین کوتاہ دو دے تس لبر
 واصل اللہ تے تو گے نو پرین
 دایہ پیچہ منصور دو پنکھ ز اہد
 دینہ پنہ پنج کیشتہ تر نہ چھو تو نہ خبر
 دو پنکھ سلطان کو روخت عالم تباہ
 مارین تے سارے اسلام ترو
 دینہ تے منصور و اتیا مارے
 و ات مارن دوپ امام اعظم
 عاشقو تس دلبرس کوتاہ دو دکھ
 و ز ثبات خویش دار آراستہ
 ریسمان اوں پیمان پار تے
 کچھ راضی کو کہ پنہ نس مارن
 پیچہ و تے مورشد رسول اللہ سین
 جاہلو، چلے گرد و کارو
 چھس بے احمد دیم امیر نس کو خبر

۱۰۰۰ شیخ منصور کو روئے عالم تباہ (چھاپی نوہ سخی)

۲۰۰ راہ منصور روٹ خلق و دین ترو - مارین تے سارے اسلام ترو (چھاپی)
 ۳۰۰ دینہ شیخ منصور و اتیا مارے (بے ناوہ سخی) حضرت منصور و اتیا مارے
 (چھاپی) ۴۰۰ لیچہ روایتی کہ (چھاپی کیو بے ناوہ) ۵۰ عاشقو کوتاہ تس یارس
 دو دکھ (بے ناوہ سخی) عاری کو کوتاہ (چھاپی) ۶۰ ن ۱۳۲۶ خزچہ پر شار پیچہ گنو
 یکھتے از برائے خویش فتوا خواستہ - پس بساط دار را آراستہ
 پر شار پھیندے باجے چھاپی نوہ سین منز درج ۷۰ پر شار پر چھ چھن تے ۲۶ منز
 بیت درج ۸۰ واصل اللہ کو پردہ زدن (ن ج) ۹۰ غافل (ن ج)
 ۱۰۰ دوپ و نہوین تیج چھو نو کیشتہ خبر (چھاپی نوہ سخی)

رنگہ رنگے طعنہ کر کے زائیدن
 دایہ پیچھے غائب سپن منصور مت
 گئے پریشاں زائہاں و جاپلان
 کیونتر کالاه اوس غائب از نظر
 شیمہ رتہ پتہ گو عیاں بالائے دار
 دوپ ائل حق کا بچہ پیچھے تھو آشکار
 دویمہ لکھ تھو دوپ ائل حق بر ملا
 سار وے انی ائل حق ہنوت برون
 تریتمہ لکھ دوپ تھو ائل حق پر خوش
 اکتھ تری تھس خون لوگس میرے
 شبلیں دوپس پکینا سا چھک کمان
 خونہ سستین از طہارت چھم ہوا
 خون منصور گو حبہ بالائے دار
 بھویر تمہ نیش کو چو درمی یا مویج دن
 تی دچھت بے خود سپد کی کینہ حق پس
 گاہ دچھک برون گاہ بسو آسمان
 دوپ یہ کینر و شن رتن یا بیشتر
 واصل اللہ یث اوس بے قرار
 اوس امت یار یار س در کینار
 خلق گئے از دست ہوش بست پا
 بلو کہ جنو وحش و طیر و ہنوت دن
 ہوشہ رستین بیہ پھیر بچہ او ہوش
 خونہ سستین لوگ طہارت کرسے
 نور دوپس چھس طہارت بوکران
 دائر یس بچہ جا یہ تس چھے مرجہا
 نقش اللہ بر زمین کو آشکار

۱۳۲۶ (ن) بیشتر

۵۲ رنگہ رنگے بے قرار "یم پانترھہ شار چھنہ قلمی نوہ سن

منز وریع سواے ن ۱۳۲۶۔

۵۳ دایہ پیچھے تھو وون ائل حق آشکار (نوہ سنخے جبار خان)

۵۴ بلو کہ جنو وحشیوتی ہنوت دپن (چھاپی نوہ سنخے)

۵۵ اکتھ تری تھس تس چھے مرجہا۔ یم ترئے شار چھنہ کینہ چھاپی نوہ سنخے

۵۶ اکتھ تہ نقشا بر زمین، کو آشکار۔ (ن ج)

۱۔ یتیم دے خون منصور گو رواں
 کنبہ لایچھہ استخاں کرکھس مجدا
 ۲۔ کنبہ بدل یارے اکرکھس پوش
 لکھ ہنر کنبہ پوش زن آیم تنے
 ۳۔ کاچھ پیچھ منصور و گردن تھو دتھن
 عاقبت منصور زو لکھ نار ہے
 ۴۔ سور تھو سند لوے داؤن آہ ہے
 اٹھ و پتھنس آہ نے کور ایترا
 ۵۔ تھو و ترانی انا اللہ کو پران
 موے تھو سند اوس پران من خودا
 ۶۔ دوپسہ شیخن چاڑی پوشن نیوم ہوش
 زانہ تھے یچھہ مانہ یس پانس تھے
 ۷۔ دوپن دوستس دیسہ رو تھم جان و
 نار کو تھو تھو یار میلویار ہے
 ۸۔ حال دپیشھہ لوکھ گے گردا بے
 لوگ و پنے من خودا ایم من خودا

۱۔ کنبہ لایچھہ استخاں کرکھس مجدا
 موے تھو سند اوس پران من خودا (بے ناو نوہ سو)
 ۲۔ پوشہ تھو لایچھہ شیلی دوستن
 دوپسہ شیخن دپسہ رو تھم ہوش و تن (بے ناو نوہ سو)
 ۳۔ پچھنر کنبہ آیم مے پوشے تھو تے
 چاڑی پوشن کرکھس دا پچھہ کھنچہ تے (بیا کھ قلمی نوہ سو)
 ۴۔ پشار چھنہ جبار خان تہ نقل کورست
 ۵۔ ایم تھو پشار چھنہ کنبہ چھاپی نوہ شخص تھو درج
 وہ سور تھو سند لوے داؤن آہ ہے (بے ناو نوہ سو)
 ۶۔ سور سپدس او لکھ تھو لکھ آہ ہے (چھاپی)
 ۷۔ پشار چھہ جبار خان نس نوہ شخص تھو یوت و پشار تھو جبار خان نس
 نوہ شخص تھو یوت۔

ایں حکایت کے ورنہ حضرت جابرین
 ورنہ کاشری پانچو محمود کا مومین^۱
 محمودس پاس آں شیخ کبار
 سپینہ تس عشق سیتو اے کردگار^۲

۱۔ یہ شار چھ حرف چھاپی نو سخن نیرے یوت دریچ۔ "یوسف لیخا"
 مشنوی نیر چھ پہ شار پیتھ کتو دریچ۔
 در نہ لیخا ورنہ یہ حضرت جابرین اوں یہ کاشری پانچو محمود کا مومین
 ۲۔ "عشق اے پردر در کار" چھاپی توہ بھریہ
 باسان چھ نو اٹھری شاربزہ تہہ چھ بیکہ کیئہ شاربزہ مشنوی نیر مار تہہ
 یتیمیک شک جبار خانس تہ چھ سہ چھ اُخرس پیچھ لیکھان۔ اگرچہ نامہ
 منظور باقی باشد، انشاء اللہ تعالیٰ جستجوے کردہ آورد خواہم نوشت
 "....."

در اصل چھ محمود کاشریس پتے مقبولن تہ چن منظور نامہ
 لیو کھت یس محمودیہ کھوتہ جبار واضح تہ پراڈ چھ۔ تہ کتہ متصور
 نامک یس قلمی نو سچہ میا نو بیٹہ بیٹہ کریم قدوس لون لیو کھت چھ
 تہ کس لیکھتس نیر چھ تہ کتہ محمودن ناو لیو کھت پتہ قضا
 دتہ مقبول بنو ست۔ تفصیلہ خاطر و چھویمہ کت بہ ہند سرنامہ
 (ناجی)

قصہ شیخ منصور

شیخ منصور اوس نور جہاں
 عاشق و عشق رٹ رٹ رہے
 پیلیہ در او عشقہ نس مادنس
 شد قہ تے ذوقہ میلہ برے او
 زولن پردے تے ادھر خبر در او
 بوزنہ تسمو پردہ زالنک پروا
 پوزنہ منیر منہ کسمہ لوگ کرنے
 دو پہن ہاے منہ گویہ کیاہ
 دو پنکھ یارو کینہہ مہ کوئیوم
 من خود اپورن حال مادنس
 عالمو تہ عابدو در خبر
 قائمینیو تہ مقتیو دیک فتوا
 جاہلو سمجھ لوہ بردار
 شوقہ سان ذوقہ سان کھوت اس
 عالمو تہ عابدو چیلہ روٹھس
 دوہ نہہ دوہ نہہ شیتہ لوگ خون کلنے
 پیہہ خونہ طہاوتہ کوہ کرے
 بیک در پردہ بشر نہیں
 بعدہ چرکھ ادو صلیک مے
 شراب چو تسمو میخانس
 کھٹھہ اوس تے قہٹھہ در او
 من خود امن خود اپان نون راو
 انے انا اللہ پورن برصبا
 من خود امن خود لوگ پر نے
 دیو تھمت موت چھ اسہ تے ہویو
 یار شند دود کوتاہ مے سنوم
 جاہلو شیخ لوگ قادیانس
 منصور دینہ نش در او خبر
 منصور مارن چھو روا
 پیر ہے نہ کرنس پیہہ گفتار
 دار چھم میلن لولہ یارس
 شرعہ چر شرکہ سیمو کلہ روٹھس
 تہہ خونہ طہارہ لوگ کرے
 میون پیو یار دود کا شند نوہیو

پتہ کنہ لوکن اچھ آیکھ
 پوشاہ لوئس اکراہل مدون
 دوپنس مے اہل دروہے
 لوکہ ہنر کنہ ترچہ آیم پوش
 دوستے ادھکھ پزہی ما
 دوست کران سور ہو گوم
 مران شیخ منصور چھ کوٹھ
 دالہ تہہ حبابہ مار نوٹھ
 اوک پر سرتے ہنیہ پادی تن
 دابہ پیچھ منعمہ دا پورن پر نور
 مارہ تہہ حبابہ والہ نوٹھ
 نامہ ہنر نور لوگ ہرنے
 سورستہ برباد دیت وادون
 ٹدی یاد نور لوگ ہرنے
 قطریٹ لو ہنر ڈری یادوس پو
 یو کے اوس توری ترودون رو
 تہہ کنہ شیخس تنہ لایکھ
 دابہ پیچھ شیخن تیج گردن
 زیتہ کوہ نیوتھو اصلس پے
 پوشہ ترچہ چاہہ دیجروم ہوش
 دابہ پیچھ پھیرتھ کر نظرا
 یارستہ دودے پیترن پیوم
 عرشہ کھوتہ اعلا فرشتہ کھوتہ ٹوٹھ
 تنہ نیش سرتس اند ترودھ
 منعمہ دا منعمہ دا پران ہن ہن
 مارہ دوٹھکھ شیخ منصور
 نارس ہنر باگ زالہ نوٹھ
 منعمہ دا منعمہ دا لوگ ہرنے
 چھکرتھ لوٹھکھ ڈری یادون
 منعمہ دا منعمہ دا لوگ ہرنے
 قطرے عابن ڈری یادواہ گو
 قطرس ناد آدم ڈری یاد پو

محمدیہ تہہ تہہ سوز ظہور
 قطریٹ لو ہنر شیخ منصور

(غزل تہہ سوز ہنر باجید ہنر تہہ تہہ: عزیز اللہ شاہ ڈال ۱۲۹۰ھ ملکیت ابن مہکڑ)

۱. پوزن نفلہ روزتہ مہا صہ کُن
 ۲. کجا آرم زبان تاشکر گویم
 ۳. جواناہ اکھ و چھن چون تان
 ۴. شمع زدن شولہ دوان لولہ رپون
 ۵. زلف زبے زالہ لاکھ جانوارن
 ۶. شکلب ادس واداد سرخے سان
 ۷. کندہ پتہ بر ستمہ عشق بازی
 ۸. وار تل سار دہاے ادس پاران
 ۹. دلس گو باد شاہس کس سنا چھو
 ۱۰. نشے تن دوت سلطان استے
 ۱۱. چھے بو کو وال چھک نور میوے
 ۱۲. تہے کو سخت لاکھ تن جوانس
 ۱۳. دوان ادس پانی پانس ہائے پانو
 ۱۴. شے کو نو چھم خیر دھن بامس
 ۱۵. اکوڑن روزتہ نفلہ (قن)
 ۱۶. ہر کہ آرم زبان (چھن)

۱۷. جوانا کتہ شولہ دوان (چھن)
 ۱۸. بگریہ ادس نوگت جانوارن (چھن)
 ۱۹. پشار چھن پھاپی نو سمن شرن
 ۲۰. نہ روڈس ہوش و حرکت نشہ پانس (چھن)
 ۲۱. یم پشار چھن ۱۲۸۴ شرنے یوت۔

ریشم میانی خبر تس دو دیوایس
 دوپس تمکو بادشاہن چھئے نہ منہ
 پکاں کو پادشاہ تس سستو سستو
 نہ چھکنا قبلہ برحق کا بیوئے
 چھئے برٹوٹھ فرزند آدمک یار
 پڑوٹ سے کو توالن زور ہارے
 ترضا من داری کرتم تا صبح فردا
 کرد اُسو سار ریشمے ڈیروانی
 تیس سستو مالی یا مٹھ شاہ ڈیوٹھن
 دوپس تمکو بادشاہن چھاپ چوئے
 کرش کینہ پادشاہم چھپے طاقت
 جوانس سور یا مٹھ مالی سستو تھر
 ودان کو نالہ بدوان میاڈی مابے
 در سستو راجہ دوپس مے پوترو
 ترکیو ہاتھ رٹھ ہم کو توالن

۱۲۸۴ ش ۲۷ شار چھپنے چھاپی نو سٹس شری ۱۲ چھینا ٹوٹھ (چھن)
 ۱۲۸۴ ش ۲۷ اوقم بابہ ضامن اچہ ریشمے - کورس بند کو توالن سار ریشمے (چھن)
 ۱۲۸۴ ش ۲۷ شار چھپنے چھاپی نو سٹس شری ۱۲ چھینا ٹوٹھ (چھن)
 ۱۲۸۴ ش ۲۷ دوپس تمکو بادشاہ چھپنے طاقت (چھن) ۹ ودان کو نالہ بدوان سوئے مادر (چھن)
 ۱۲۸۴ ش ۲۷ ودان تمکو تور دوپس مے مابھی - پگاہ مے تھاوے نیتہ بائد مابھی (چھن)

اول تپے نشہ مائیں گزھ تہ و ن تہ
 پہ روٹ سے کو تو الٹن زور اڑا تھ
 سہ کوئے زانہ کینہ گو لول تے لوب
 تشنہ او ستم توقع سہ سورم
 و بستام موج رو چھتس کہ لولے
 اچھن مینہ کاشہ پتم غا بڑا تھا
 و نہتہ کس زانہ چھم آست نہتہ حال
 و بستام چھس نہ و چھم آفتابن
 دوون وارہ دو پئس تم کو ماج پھیر
 تھے پتے نیر مارم مول چونے
 سہیٹھا گو ماج مائیں نشہ بجا
 چھ سارے کھوئے مشکل عشق منزل
 گیا سس موج، کھو تہم بزم کن تہ
 چھسے لاجپور کرم موکلن با تھ
 دود تے پوہ تہ دودے زانہ یعقوب
 سہ تراو تھ اس چانے و تہ دورم
 پگاہ نہتہ مارم مئے، کتہ ڈولے
 مویاہ بہ ستم پو چھت سیر سا تھا
 شہتہ چھم بال گوشت شہتہ نہتہ
 دوون نیرا چانہ با تھ بہ جو ابن
 ہیکا بہ مار کن نر باگ نیر تھ
 کرم مئے در شرارتہ تھ نہتہ
 کران اوس والے کینہ کرم اولہ
 مئے یا مئے سہ رانس بوسے در دل

۱۲۸۴ مازہ ۲۶ ۳۶ یم زہ شار چھنہ چھاپی نو سخن شہ
 ۴ کوئس تام پوہ تہ و تہ چھس نہ آفتابن (چھن)
 ۵ اید شار پتہ چھ چھاپی نو سخن یہ شار لیکت
 و بستام پوہ تہ و تہ ایس نہ تار کن شہ
 ۶ تھے ستر و تہ نیر مارم مول چونے
 و بستام بال و تہ ایس نہ کا تہ و تہ
 دوون نیرا چانہ با تھ در شہوانے (چھن)
 ۷ کران اوس پانی پانس وادریغا (چھن)

پیکان کو نشہ بڑیس ووت ردان
 چھنا اُسو بے بار نو شمس و قمر
 بڑ روٹ سے کو توالن زور ازار اکتھ
 ژئے کوتاہ باپ بھیر میڑ میڑ
 گردھی آخر جہا ئی تاقب مکتھ
 دو پئس تم بے پھر مکتھ در فرقت
 بہ سختی کا تہہ ہنرے بر اکتھ موٹھا
 تر بڑ مکتھ کو توالن لوسے نس کیٹھ
 نہ ژدو سے مول موجب بے ضا پین
 جو انن کستہ و تہن نالہ فرم یاد
 پرن پیو کو تو اس پیم ژدو ستین
 ہران اوس ژالہ ژالے مکتھ زن او ش
 برس دب دب کران کو اکھ غولام
 جو انن یام کو زن یار سنداو
 ژئے چھے ناباپہ میا نیو عار دیوان
 ژئے چھے ناباپہ میا نیو عار دیوان
 چھے نا عاپہ کر تم موکلن باکتھ
 ژدو بوز تو باپہ آخر زار میا ئی
 ژئے روزی نابو تس داغ طامکتھ
 مرون بہتر تہ ضا مونس چھینہ طقت
 خدہ دایس پنے پنے پتھ پان پشراو
 جو انس نو توالن کورت کو داہ
 ژدو پانس پتہ فاتح کرتہ امین
 اسکے تس اوس یارہ پیوس سے یاد
 مے چھم اکھ دوستا سے دیہ ضا بن
 پیکان کو خواجہ عالمی پمٹس نشس
 زین تم بے یار پشتر یار س سلطانہ
 دلس تس شور سپین دور مکتھ ڈرا

۱۲۸۴ھ میں چھین (۱۲۸۴ھ) میں کر تم باپہ میا نے موکلن باکتھ (چھین)

۱۲۸۴ھ میں چھین چھاپی نو مکتھ مکتھ

۱۲۸۴ھ میں چھاپی نو مکتھ مکتھ اکھ غلط شریکھت۔

دئے تس مشیت گردن پانہ سلطان۔ چھ کم تم یار نہ دل و حبان

۱۲۸۴ھ میں چھین (چھین) ۱۲۸۴ھ میں چھین (۱۲۸۴ھ)

۱۔ تھس کیتھ خستہ موت ہمتہ ڈراڈ کر
 کڈن کر تہل بٹ لاپن کوٹوالس
 دوپس تھو میون مارن چھے نہ آسان
 وزیر سیز داوتل کس اوس پاران
 اوس کیا اوس مطلب کد مائے
 یہ چھا دستور در شہر و ہلاکت
 چھ مائے یار ضامن آڈ تو یارس
 یکان گئے ہر دو اندر خانہ یار
 تھے کتھ بوزون کو خاجہ ہمتہ
 بے چھے یار ضامن آڈ تھے رتس
 ترمو غم بر چھے غم خار پڑ پٹھو
 چھ ساری کھتہ بہتر دوسداری

۲۔ چھن بے چار بے کس یار تہل
 ڈلان تھو پان پشرون ڈل جلاس
 تمار کھتہ تھے ماری پانہ سلطان
 ہند گومت سہ گھران تہر تارن
 یہ کتھ چرس کران اوس آپ پائے
 پتھے پٹھو چھا کران ڈورس حما
 نتے بو کھار ناون پیچھ دارس
 بہ پیش اس میکر اظہار
 تار کو مٹہ گوہم مٹہ ہمتہ
 نتے تھے کھار ناون پیچھ دارس
 تار روز تم زید ساری دندے ٹاٹھو
 شفیقہ آسہ یارس وند ساری

۱۔ تھن (چھن) ۲۔ ٹکان تھو (چھن)

۳۔ مے روٹ مے ژور باپتھ نتہ مارن (ن ۱۲۸۴)

۴۔ ہران اوش اوس کران آپ گراے (چھن)

۵۔ امی باپتھ یارس کران حماکتھ (چھن) ۶۔ یہ شار چھن چھاپی نوٹس تھن

۷۔ یہ شار چھن ۱۲۸۴ منز۔ ام پتہ چھ چھاپی نوٹس تھن یم دشار کھت

دوستام عسوی بارونی دست و کمر پگاہ نتہ مارنے مے اے برادر

دین نالے ترم یارو زار بوزتم سوال چھے پتہ نہ کن دتھ ترم بوزتم

جوان تم کو خاجہ زادوں میں بیٹو تن
 چھٹے ضامن راتس کو توالے
 تیس نیش یا ریا تھ مومہ کلون
 کھٹھہ روڈ پادشاہ در زیر رزن
 ویرس کیاہ چھے کوراء خوب تے خاص
 چھہ تم کو سے ناو بی بی بعد مر جان
 وئے کیاہ زونہ کھٹھہ سے زیبا
 سونہ پیشہ کور گل لکھ جامہ پائے
 سبز تے کیاہ چھہ شبنون مومہ خنر باگ
 ریش پیچہ کیاہ چھہ شبنون لکھ کل
 روئے پیچہ کیاہ چھہ زلف ن داغ
 گوہ لابس خال پیشہ بر جگر داغ
 سونہ یودے سونہ پیچہ شمس مرادوی
 زلف زنجیر پیچہ چھٹے زلف قار
 بنگاہ تے و اتنا و نس وادی رتن
 چھہ میونے دوس راتس سے حوالے
 جوان خاجہ زادوں حال بوون
 یہ کیترہا وون تم کو تی اوس بوز
 تیس تے سے چھہ گوشت پور اخلاص
 بچھٹے تسو پتہ گوشت حال حاران
 سونہ پیشہ آروں دل دز عشق نارے
 دلم تے چاہ باہل شبنو ویرناگ
 شونہ پیچہ شہار زن در نر من گل
 سونہ پیشہ عاشق چھہ بر جگر داغ
 بن تے مشکہ بر کبر پیچہ بند باغ
 بغیرہ تیر ناوک لہ تر تراوی
 نئے آسے کرانی کیاہ شکائے

۱۔ جوان خاجہ زادوں سپر بوون تیس نیش پان تاتھہ مومہ کلون
 (چھن) (ن پھر) ۲۔ بلبہ کور جامہ پارے (چھن)
 ۳۔ پیچہ شہار (چھن)
 ۴۔ پشار چھہ چھاپی نہ سمن شز
 ۵۔ پشار چھہ ن ۱۲۸۴ شز ۶۔ پشار چھہ ن ۱۲۸۴ شز

مرن بیچارہ خوش دیدار ہر نے
 بہ نئے دیش سونے دیشم نے راس
 ہر چھس تس نشہ دان نصف اتن
 گیم فو زاہ تر تس کن چشمہ گمراہ
 چھیمے یار حنا من دم تہ فر صحتہ
 دوپس تم حنا من گزہ چھس موہو
 ودان تہ داری گو آہ کو تہ
 وچھن سوئے نازن اس ہوشہ دچتر
 سنو زیاد میرا ہے خدا یا
 رکہ ہر چلن کہو ہم کیا کردنگا
 ہمارا کیا کیا کب تے گب دل
 جوان مجھے بیٹھے برقعہ تل تا م
 نہ دیش تہ دے کھوٹن غصہ وٹن
 پہنچہ تم نشانہ ہے پیچہ تم کوین زار
 خطا کینہ چھینہ تھو دو وہ حال باد
 شہیدن مہند مزاراہ پیہ بر نے
 دزان چھی اسو دوشوے راد تس
 چھ تھو کر مو پاک پا چھن پاک اتن
 تلاوت چھی کر ان اسو تا سحر گاہ
 پے تس دلبرس نشہ پیچہ ہر صحتہ
 کھٹتہ ذراو تس پتے سلطان محمود
 کند لائین تہ یارس نشہ دوتے
 ودان تس یارہ شترے مایہ گچتر
 سجن پر کیا ہوا آج کیوں نہ آیا
 اسی کی خاطر آج میں مروتنگا
 اسی کو چارہ مانگوں کار شکیل
 سپن بیدار کیاہ سنہ یارام
 جوان کاہہ دلون جاہہ ذوٹن
 زخاب نازسا تھا گزہ تہ بیدار
 مرن چھم بالی آخر کالو رائے

- ۱۰ یار چھینہ چھاپی نہ سجن شتر ۲۰ پرن (قن)
 ۲۰ چھیم حنا من راس دم تے فر صحت (چھن)
 ۳۰ دوستن (چھن) ۴۰ لعل پر جان (چھن)
 ۵۰ یہ شار چھینہ ۱۲۸۴ شتر ۶۰ جوان برقعہ تل تس مجھے پیچہ تا م چھن

تہ بوز ختنبہ لے ہن گئے بیدار
 سے لوسم چشمہ و چھان پوت کیا ہے
 بے نیس جاہ دادے آر کا ہے
 لہر تھم دل دے لایہ تھم آپس سنگ
 جوان عرض کورنس زار بوزم
 غنیمتہ زان چھٹے زخمہ راتھا
 شہید تھم مرنور حلیہ پیچہ قرآن مجید
 کوار کھ تاپاس آخر ختم قرآن
 پور کھ فاتح کر کھ فریاد و زاری
 بنگاہ مارن سے چھٹے اء حلا فاقہ
 و عیسیتہ چھٹے بنگاہ میل مارنے سے
 تہ بوز دے تمہ ساتن باوریم پان
 بے بوز دے رے چوئے ڈیشہ از دور
 تہ ڈیشہ کور زان عرش اعلا
 وزیر شہزاد کور احوال بوز یا مٹھ
 سچھاہ تس نرم دل کو آوتس مار
 سے کھوتے کیاہ ڈیو تھتھ کوکھ ناصر
 سے گنہ نرم زون تار کھ سار ریشے
 سے کوکھ توب پانس فاختہ رنگ
 سے مارن ہتھ بنگاہ وہ ذرا غمور
 کرونا ختم قرآن بہتہ ساتھا
 و چھان اء کھ اکس کن پور بدید
 دوشوے سوختہ دل اء سوختہ مارن
 تے تے سے اس پوز پکھ دو سدی
 قیامتہ نام وہ فی میل تہ اس ذات
 گنہ تہ تے کا کھوے پیچہ کھارنے
 تہ ڈیشہ زو کھسن سے گنہ اسان
 بے لاکے کا کھ پیچہ شیخ منصو
 تہ ڈیشہ زن بے ڈیشن حق تعالا
 سپوز تس تمہ ساتن زن قیامتہ

۱۰ خاطر (چھن) ۲۰ اچ رائے (چھن)

۲۰ یہ کور تھم سے لایہ تھم آپس سنگ (چھن)

۳۰ بنگاہ سے مارنے تھتھ را غمور نرم و پیچہ (ن ۱۲۸۴)

۶۰ نہایتھ (ن ۱۲۸۴) ۴۰ ذات = زائہ ۵۰ عقارے سے (چھن)

یہ کیا مئے بود ختم، ختم بود ختم، ختم بود ختم
 متو کر تم پتو لکن حب دئی
 بے کوتاہ چون دور پر میکہ ز ارجحہ
 سہ ندر کیہ کہ مار من جان لولن
 دے فرماؤ ترود ختم بر تیس آب
 دے مجاؤ نہ کس بو تر او ختم لال
 دے بو یوسفو لاکے ز لیخا
 دے شیخو ترے اے نو پینر ہند
 دے محمود کوٹ گوہم ایازو
 دے تھچہ پھچہ پھچہ بیل نالہ دون
 دے تھچہ پھچہ چھ پھچہ شمعے پیچہ
 دے بو ار ز نولاکے ہیہ مال
 دے بوسیف اللہ ملک کو کو کو کہ
 دے بو مہو پیر کر ختم سمیر نول
 دے معیار دلدار و پھمنا
 مئے کور ختم یا دیکس تراوش ماگہ
 ترے زئے پھچہ کرے بوجاں جذائی
 مئے گوہم عشقہ تارے پان ز ارجحہ
 گوہم تر او ختم و لکن مند و دکن
 پیتم درشن دتم ششیر منہ در غاب
 پیتم دو بار کہ ہو ختم سائل
 شگلے نو کینہہ تر ساخا کر ختم
 پیتم ترے سہ لار ان کا ستم مول
 پیکھنا بیہ پھیرتھ پاکبازو
 فکے سوہرتھ کتھ پھچہ تر حالہ بوا
 دزان پھیلا در نار موہ ختم
 پیتم ترے خابو راتھا باو تم حال
 دے بو دل جال دومہ ز ماو تم کوہ
 کوہ بو ز ارجحہ ترے نار و ز مل
 میان بت کدہ درشن دھمنا

۱ گوہم تر او ختم سہ ندر واراہ ڈولن (چھن)

۲ اوٹن ختم پر تیس آب (چھن) ۳ مئے چانے داد گوٹ جگس ہول

(چھن) ۴ پیر کو نو آکھ پھیرتھ پاکبازو (چھن)

۵ تا ۷ پیم زور شاہ چھن ۱۲۸۴ شہزادہ

ونبیہ کس زانہ چم آبت نبیہ مال
 دلس ماغوسہ کنہ چم یار میونے
 قسم چم کہتہ وادس میکہ پھیرتہ
 زاناہ چس بصورتہ لاکہ مرزا
 کران اسو پانہ وانی رقم لیل تہ وانی
 سونہ پھول آفتابن ترور تو
 حقیقتہ پادشاہن بوڑ پانے
 پورن نغلاہ کورن الحمد للہ
 فلتہ سحرنا کر تھن خرقہ ترورن
 نقیبین لوسے خابے ہمیں ناد
 جرائس اس پیمر نیشہ بر زملاہ
 زاناہ اس تس شاپستہ دانا
 شنیہ چم نالی کویت شرمہ منہ زال
 پوزے ون یار کیاہ وونہ فرچار چنے
 بی نیرے خاصہ ماتم جامہ پیرتہ
 تر زھار نہ وچھتہ کہہ پاٹھو نیر فردا
 قیام تر دومہ میلہ پانہ وانی
 جوان دوریل تس یار سندن گو
 سچھا شرمہ کوٹے سوے خانے
 چم میانے وقتہ عاشق پاک واللہ
 اول سے زور رات کٹ مشکہ نوون
 تر کور نکھ پادشاہن زور پاٹھو یاد
 خوجن کوڑ کوٹھ تھنہ شاندیلہ
 حسینا خوش صفتہ معشوق جاناہ

واپوزے ون اصل کیاہ چم چار میونے (چمن) یہ شار چم چھاپنی
 نو سخص منز ۱۲ اشار بروٹہ درج ۲ تر زھارٹان مار کس منز نیر فردا (چمن)
 کہہ پاٹھو کہتہ کٹو۔

۳ کران اسو ابودای لیل تہ وانی قیام تران میلونہ پانہ وانی (چمن)
 ۴ لوگن (چمن) ۵ اول سے رات کٹے زور مشکہ نوون (چمن)
 ۶ رقبین (چمن) آمد شار بروٹہ چم چھاپنی نو سخص منز یہ شار درج ۳
 شہن سوز یار سندنے اکھ جلاہ جلاون بوڑون کر اکھ آداناہ

تسندے کوٹھ تھونس شائے کنے
 پر زُھس تانٹھ تھے اٹھ کیا چھوٹے
 دوپس تھو چھپے یہ میوئے یار لاشکھ
 یوہے روٹ کوٹوالن فندہ تھلے
 تھیس نشیٹھ میوئے مارج تے مالو
 قیامتھ چھا یہ کیہ گوہے افسوس
 تھمن ہنڈر کھوہہ روپس تانٹھ میانی
 یہ چھامقدور توت تام زندہ چھس
 یہ کورے مہ اٹھ میوئے چھپے تھلے
 پمارے پان لارے پیش سلطان
 نقیس خارجہ ہمت اسو ہمراہ

گوہن تس یار سندے رفت تے
 گرہک کوٹ باوتم بریار میاے
 لال ہرجانہ پیچھ کوٹ چھ عاشق
 وزیر سٹنر دوہر منزے دار تے
 تھمن میوئے چھنڈ کاتھ مے زور تے
 دھتھتھ گے مارج مالس مے افسوس
 مناسب چھا تھنن اسہ پانہ دانی
 جلاڈن اٹھ مارن دیمہن بو
 مے چھم از یار سندے دودرالن
 خبردار پھتہ نہ بیدار گرہ توت تان
 مے دنتھ یادش ہارے گرہی کیا

۱۔ دوپس تھو کوٹھ دیو میوئے شائے کنے
 ۲۔ چھاپی نوہس منز چھپے یہ شار غلط پاٹھو یکھت۔
 ۳۔ وزیر سٹنر راتھ کیٹھ دار تے (چھن)
 ۴۔ قیامتھ آہ نہ دیکھ مے افسوس
 نہ روپس مارج مالس مے افسوس
 (چھاپی نوہس)

۵۔ مے (ن ۱۲۸۴) ۶۔ کیا چھپے اسہ دھن
 ۷۔ یہ شار چھنڈ چھاپی نوہس منز ۸۔ مان (چھن)
 ۹۔ یہ یاری کر یارس پیش سلطان (چھن) ۱۰۔ اخاچہ زادہ (چھن)

جو پیمانے گزہی دم سستو ناظر
 چھٹے بوڑو راتک وات مارن
 بدل ما کاشہ لکے ماسرتی مشگم
 نہ تھا مال موختے لال منظور
 وودکھ تس خاچہ زادس کر باڑو
 ودان اسوہل کران اسو پانی پانی
 آتے سستو تھو ووتھتھ کو نندہ
 دو پوس نیو نقبس یار چوٹے
 ودان کو نالہ ودان مائے کیاہ گوم
 شہس نش واتہ ووتے کیاہ ملن
 شنی شمشیر سچھہ دراو خاچہ زادہ
 مے مارم تے مے خشم بے گوہس

قصا مے ہیکھ تے مارم چھٹن حار
 ووتھو ال حکم ووزی کنس کس چھہ پاران
 دو پوس تھو بادشاہن روز بے غم
 وچھہ بو یار سے پیچھہ یار چھہ پاران
 نقبس سستو پیرتھ کوٹ سنا گوم
 بچھٹن پیچھہ آتھ قطراہ پوجوانس
 مے ووزی قوم یار میونے گوم کوٹے
 مے دو پیم واپ کر میونے تھو تھو
 سہ میونے یار ضامن مار ما گوم
 یہ چھٹن ضامن راتک تھو چھٹن
 شہس نش گوز گندھتھ استاد
 تھو تھو واپر اوٹس پوک یادشاہ

۱ گزہی مے مال دولتھ سوز ناظر - گزہی مے خون تھو تھو چھٹن بھارن (چھن)
 ۲ ووتھو وایوم ووزی کنس کس چھہ پاران (چھن) گزہی مے مال دولتھ تی تھو تھو
 ۳ دیار (چھن) ۵۰ پشار چھٹن ۱۲۸۴ شریکھت -
 ۴ ووتھتھ کو تنبلیکھت بند رہوٹے مے ووتھ خاچہ پیمتھ گوم کوٹے (چھن)
 ۵ نقبس سستو دراو یار چوٹے (چھن)
 ۶ پشار چھٹن ۱۲۸۴ شریکھت -
 ۷ دایم شاریکھت چھٹن تھو تھو شریکھت -

۱ کوڑمکھ سرساختا چھتہ از دور
 ۲ چھن دھن مہنہ مشہدہ دیو نیمہ خلقو
 ۳ فقیر و بوزر تو کیاہ گے زلیو ہے
 ۴ دئے کیاہ کوڑموتہ اکھ اکس پختہ
 ۵ ونے القصد سپن محکم سلطان
 ۶ کوڑمکھ استاد نامتہ کوٹھ تسکتہ
 ۷ جلدن گوز نگندونس رزستی
 ۸ خود ایا بے گناہ چھس بند چوئے
 ۹ لوڈکھ بے چارہ ٹاٹھس شکارا
 ۱۰ کلہ گوشاہ شکستہ موپیشان
 ۱۱ وچھن ناچار گومت کاٹھ پیچہ
 ۱۲ سیہ پوش اسو ماتم جامہ کتہ
 ۱۳ اکھن دھن مائز لاگتہ سوہ چھن
 ۱۴ اکھس کپتہ نیز کرتل اس نالی
 ۱۵ گرس اس زور سستین دور ناون
 ۱۶ وچھن بویار سے پیچہ یار چھاپور
 ۱۷ ودان اوس سور عالم شور کیاہ کو
 ۱۸ مرس پیچہ رمودوب بے نئے ہے
 ۱۹ تنے چھے دوستن منز روز پرتکھ
 ۲۰ چھہ اچھہ زور میوئے نور اللہ خان
 ۲۱ جران دار پشیتہ بارواہ دیت
 ۲۲ جران مالہ دیو فریاد کمتی
 ۲۳ زانکھہ کیاہ لیو کھتم کرلوئے
 ۲۴ کوڑ منز دراو اکھ مندہ یون سوارا
 ۲۵ ودان تس یار سندیے حال دیشان
 ۲۶ کرے نا شمعے پختہ پونپراہ کتہ
 ۲۷ دیان تہہ دار تلہ کزفسار تھنہ
 ۲۸ سوسن تل غرق کا پڑمہ پیہ سترتن
 ۲۹ کماں بردوش ترکش کوڑنر خالی
 ۳۰ خریدارن پنن دیدار ماون

۱ عایہ شار چھنہ چھاپی نوہن منز ۲۷ شار تہ چھنہ چھاپی نوہن منز

۲ ۳ تہ پھے پھے روز پش یارن منزے کتہ (چھن)

۳ ۴ سپن القصد کوتاہ حکم سلطان (چھن) ۵ ۶ لوکھ دیشیتہ (چھن)

۷ ۸ جانش گوز نگند کتہ رزستی (چھن) ۹ ۱۰ وچھن تس یار سندیے حال دارا (چھن)

وزیر اوس بادشاہس برہنہ کئے
 دوش تہم پادشاہم چھنہ خبر
 پری لاکھتہ سیٹھا دیوانہ کرن
 برچھنہ زان پین دمن مانہ کیا نام
 پچھے ماشق اوسند چھنہ زان
 گریس پیٹھا حالہ اکہ چھے تھالہ نوا
 چھ اوسے کن برمیوت سور عالم
 ٹکان تہم پادشاہن دوپ پریس
 نظر کر چھاو چھان پم دور دوسے
 نظر کر کور چانی جامہ دھتہ پاک
 وزیر دپھتہ دوسہ کیا یختہ چھ تدبیر
 چھے بوگور مہج چھک کو بوئے
 وزیر دپھتہ یہ ما اوسے وٹنے
 چھے درامتر نازینا پردہ نمبر
 بہ شمع روپے غمہ پردانہ کرن
 یہ دپھتہ بیقرادن روٹن آرام
 توے تل کاٹھ پیٹھ سر نو جوان
 موتیس بازرس منز ڈالہ بدوان
 پچھے از یار دادے پیٹھ یہ ماتم
 دلس رکھ یختہ گزھی فاش سر
 سے روتے دوسے اندر اکتہ تدر
 جانش پختہ چھے لیکن عاشق پاک
 غنیمتہ زان یود دوسے اسہ تقدیر
 پین دمن دوسہ فی کرو نائینہ دوئے

۱ ماچھے ژے وٹے (چھن)
 ۲ وزیرن دوش پادشاہ (چھن) ۳۵ پشار چھنہ چھاپی نو سمن منز
 ۴ توے مادہ پیٹھ تل سر جوان (چھن)
 ۵ پشار تہ چھنہ چھاپی نو سمن منز
 ۶ پشار چھ چھاپی نو سمن منز غلط پاٹھو یکھت
 ۷ کھٹتہ تہم (چھن)

۸ یسے چھے کور چانی واپر دھتہ پاک (ن ۱۷۸۴)
 ۹ پشار چھنہ ۱۷۸۴ منز ۹ گوبر مہج = ۹ گوبر پول (چھن)

دوزین تو بر دو پیش چش براضی
 آنکه زهار بخت بر دانا مغتر قاضی
 جُوان انداز دو لکھ شاد سین
 سیٹھا تم کو خجھ جامہ تیز پیرن^۲
 کورس تم کو پادشاہن پانہ شاد باش
 نرون بہتر کو بخت نو سپر خود فاش^۳
 زینے دھن تھم آب صبر کوشق نارس
 توبے از داتو کو کہ نشہ یار سن
 ترے کر تھم پاکب ارمی بر تلو بخت^۴
 دچھے بر مول جھی ہم ٹو بخت فرزند
 وچھک دودھ ز پاکبازی ہنر خلاوت
 بچھے بر مول جھی ہم ٹو بخت فرزند
 تہ کو بخت شاد سین لال مر جان
 دز پیر شیز کو بر مہندے چھک بنادند
 خلتھہ تم کو الی تھن شاد سین
 پری زن غاب سپو پاک امان
 دران دشت عاشقن وون و مہن
 پورن الحمد للہ صاحبس کون
 کران اوسو سپہ دستے بر گلا لے
 وچھان تم امت پٹھن اکھ اکھن
 پچھی اوسو شاہ عادل صابر دین
 رچھی اوسو عاشق و عاشق پیش

ہزاران مرخب بر جان محمود
 کہ گفت این قلعہ سلطان محمود

۱ اوسو میر بخت بودانا (چھ) ۲ جوان تم کو کا بچھ وون شاد کو رن
 ۳ سپرے فاش (چھن) ۴ پیرے فاش (چھن)
 ۵ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۶ پیرے فاش (چھن)
 ۷ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۸ پیرے فاش (چھن)
 ۹ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۱۰ پیرے فاش (چھن)
 ۱۱ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۱۲ پیرے فاش (چھن)
 ۱۳ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۱۴ پیرے فاش (چھن)
 ۱۵ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۱۶ پیرے فاش (چھن)
 ۱۷ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۱۸ پیرے فاش (چھن)
 ۱۹ پٹھا شادینے تس پوہ شا کہ پیرن (چھن) ۲۰ پیرے فاش (چھن)

پہلی نامہ

دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ^۱
کوہمی گفت اے کریم دے اللہ

نالہ دیوان اوس دیان یا جلیل	ڈیو تھو موسیٰ اکھ پوہلا برہیل
زار و نان اوس دیان یا صمد ^۲	ڈیو تھو موسیٰ اکھ پوہلا دودلہ
اوس دیان بار صا پوچھک کتے	ڈیو تھو اوش تراوان پیچھ دتے ^۳
پارو لگیو زار میانی بوزتم ^۴	دڈی لہ اوس ڈاڈوان دمبدم
دپہ چانے زوڑ لوگم کرون تے	مول بوجی ساریوٹے کرون تے ^۵

۱ دپہ موسیٰ یک شبانی برہیل (قن)

۲ مقبول امرتسری چھ پنن پہلی نامہ پیچھ کنو شور و کران :

چھٹے و نان پانے جناب مولوی	روز دما بوز اندر مشنوی
کوہمی گفت اے خداوند اللہ	دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ
نرکری مٹرفا صہ چائی نوکری	کھتہ شے چھک تہ بہ کرہ چاکری
نازینہاہ بوسہ کرہے روپے	شانہ کرہے موپہ عشر بوپے
اوس دیان کتہ ڈھار کتہ یا صمد (قن)	۳ لیل تہ دانی اوس کران دودو
۴ پیشہ پیشہ اوش تراوان دارتے (قن)	۵ قادرا پروردگار بوزتم (قن)
۶ پیشہ چھٹہ مروجہ نوہ سخن منز	

بار خمداد دیندے وندے جسم جان
 بار صابو مروتو دیدار منے
 بار صابو سرب وندے پاؤں
 بار صابو کتہ لبختہ خلد وندے
 ڈیشہ ہتھے چون چاکر آسہ ما
 نہہ تہ نہدر چاہہ پڑھئے راوڑم
 ہونڈ تہ تھاول روچھے تھے چانے لوسے
 مار موت چھم چون عرضہ روز تم
 جود کور عقلم دود وئے در دلو
 بڑھتہ در عقلم لولہ تبراہ وئے کس
 پینچہ بیہوش تھو پندرش دتا مو
 عشق تیرے لے تھو لولہ چھو ک
 پامہ کاسم جامہ ولہ یو کامہ کو
 داد چانے اندر و اندری سور گوم
 شانہ بد یو شانہ کر یو کو کلن
 مول ماحی کور کورے روتہ جان
 منہ ہنہ تہ کوئد تم نار منے
 دتہ درشن ہمتہ تھو تم لاہنے
 ڈیشہ ہتھے دون اچھن منز لہ دتہ
 طوف کرے خوف جانس کا سہ ما
 کھین تہ چین تہ او تہ تھئے تے کورم
 تپے پتا مو تپے کھیتا مو بولے
 کتہ پڑا رے نشہ سا تھاہ روز تم
 کور تھول ہم کتہ تھانڈ تھانڈ تھو
 غار رستیو پار کرے عقلم جگر س
 تاب چھمنو خاگر راحقا پتا مو
 سور چھمو او کر یو تہ کر تھو ک
 داد چانے سور ملہ یو کامہ کو
 داد چانے عشق پاتھن دور بیوم
 داد چانے سور سپدان عاقلن

۱۔ یہ شار چھنہ مروجہ نوہ سخن شری

۲۔ مہر توڑم نہ فکر (ناجی)

۳۔ پاتھن = ۹

داد چانے عشق منز ل دور گوم (قن)

حقو تہ نیباہ انہ ہے بو دود تہ گھو
 بارھا بو میون ہو کس دود پو
 بھہ چھ لک یو فہہ تہ مایر کھیا دھو
 تیش لک یو گہہ دودا چٹا دھو
 رشیہ و یو ہشتہ تہ سونہر مار یو
 خاصہ جامن تار سونہ چے تار یو
 ساسہ بڑے خاصہ نیامز کھیا دھو
 تیر لکھو کھو تیل بوسا دھو
 فہہ تہ مایر جھم مے چانے دوسے
 ڈہے کھتا موڈے چتا موڈے

جامہ ہایت دوزم پیش ہایت کشم
 شرمیشیت آدم اے محشم
 ہم پیرو ناناہائے روغنیں
 خمر جفرا تہ نازین

نندہ وار یو مہلہ ہورا کور یو
 پونہ گہہ یو گھو سستین مہلہ یو
 دشتہ پانے مل بہ کھورن کاسہ یو
 جند گھٹتہ بشتہ بردار آسہ یو
 کتہ آسان چھک پاشتی رونہا
 چھے سے ارمان چون فرمان بوزہا
 مشک عبیر مہچہ پانن کو کلن
 چاند لفتہ چھنہ عاشق موکلن

عافہ تہ زامن نان روغن چاویہتہ
 تیش لک یو قند شربتہ چاویہتہ (ق)
 مقبول امر تیری چھ لیکھان
 در پکھو پاشوے کرہے دمبدم
 ہفتہ سستی نرم کرہے پادشہ
 سائے ساتے ذمہ سمیہا چون غم
 برتے زھاو ل کرے قوربان تہ
 آلوے رادس تہ پادن پان تہ
 جامہ سو یو بکھپ سستین او لے
 بوسہ کر یو تو سہ ولہ یو ذار لے

زین نمط بیہودے گفت آن شبان

گفت موسے باکہ کوئی اے فلاں

گفت با آن کس کہ مارا آفریہ

ایں زمین و جرح زود آمد پد پد

تس دپان چھس بویچی دود پدو نشا
نہ چھسہ پیشانم ادہ چھسہ بود پدو نشا

عرش عرسی یادو ییچو کور تس دویچم
نار بئسے زولنم فور تس دویچم

تس دپان چھس یادو ییچو کور آسمان
گلونہ گندھہ ہمہ کور غم ریسمان

تس دپان چھس یسہ چھہ جابک زوتے
عشقہ نانے ییچو مئے کور غم سور تے

تس دپان چھس ییچو کور م لپار تے
سر زار لچھہ کر تیز کو تہ غم نار مئے

گولنس تمہ زولنس دولنس مدے
شیلہ ہستہ مئے زول دلس کور غم زدے

گفت موسیٰ ہائے خیرہ سر شدی

خود مسلمان ناشدہ کافر شدی

گر نہ بندی زین سخن تو خلق را

آتشے آید بسوزد خلق را

دو پس دوس ہائے پہلیو پی دپ
امہ دپ نے کھوے تیرت چھہ اوس پ

ہائے پہلیو پی و نٹن فو پدو
امہ دپ نے سور عالم دپو

کھیا دپن کس ناوہن کس جاہن
تیر لکھتہ کھوے تیر کس ساوہن

ہائے پہلیو بوز تو تہندے صفا
کھیون تہ گندن زین تہ مرن چھہ ذات

نے پر مار نہ تس فرزند وزن
زیون تہ پڑے نہ تہ پند کھچن چین

نہ چھپہ کان دودہ حقہ دوس پوہے
نار دودست وار زولن پوہے

گفت ای موسیٰ دماغم دوستی

و ز پیشمانی تو بمانم سوختی

جامه را بدرید و آهے کرد تفت

مر نهیاد اندر بیابانے و رفت

چاک دختہ خاکھا مولن میرے بونے پاک ذاتس کیا دنے کورغم سنے

کھینول تر اوختہ دور تام زول پوٹے نالہ دوان راختہ دور کول پوٹے

یہ لہ پوٹے کھینول تر اوختہ ذراوتے تیلو کلیمس تو پریدا آوتے

و حے آمد سوئے موسیٰ از خدا

بندہ مارا زما کردی حبدا

تو برائے وصل کردن آمدی

نے برائے فصل کردن آمدی

یا موسیٰ آکھ یاری لاگنے رکنہ آہم بالہ یارس زانگنے

یا موسیٰ کینتھ یہ کورختہ کارٹے نشہ جدا کو کورختہ دلدار سے

عشقہ پیوچ عاشقن میانن خیر دادو دلہے زانہ کیہ زیر و زبر

در حق او مدح در حق تو ذم

در حق او شہد در حق تو سم

در حق او نور در حق تو نار

در حق او باغ در حق تو خار

ما بروں را سنگیم و قال را

ما دروں را سنگیم و حال را

ناظر قلبیم اگر خاشع بود مگر چه حرف و صوت ناخاشع بود
 خون شہیدان ز آب اولیٰ ترست این خطا از صد ثواب اولیٰ ترست
 تو ز مرستان قلاوڑی مجو جامہ چاکاں را چه فرمائی رفو

ملت عاشق ز ملت ما جداست

عاشقان را ملت مذہب خداست

کینہ کہ عم چائی نہا ز درون مے سوز گریہ موسوز گریہ موسوز مے
 پیشہ کلمس تو پتے سراونس پردہ تلمیحہ کس حقیقتہ مونس

بعد اذان در گوش موسیٰ حق نہفت

راز مے کاں نئے آید بگفت

ہیچناں در گوش موسیٰ ریختند

دین و گفتن بہم آہیختند

بودن سر موسیٰ کورتن عتاب در او ڈھانڈن پتہ پہلین شتاب

جایہ اگر ہے اس پوچھے در نظر پاندے سے تھی کورتن زیر و زبر

موسہن و چھ گوس لار ان مادمہ دل کیاب و سوختہ صاحبہ لو

ہ پہلیو اتی اتی روز تو دے ڈے ٹھیکہ اکھ کھٹا میاؤ بوڑ

ہ پہلیو نار چون ہو نور گو ذم چون ہو مدچ کھوٹہ منظور گو

ہ پہلیو بی و نان چھک تی ترون حق تعالیٰ اے صنو گو چانین کھتن

ہیچ آدابے و تر تیبے مجو

ہرچے خواہ دل تنگت مگو

دو پس پہلی ٹوٹھ سے روٹھو چانہ و نہ نے بی مے سوٹے ٹوٹھو

پنہ بستین و نہ نے سوٹے ٹوٹھم دادو لہ دادو دوا دارے ٹوٹھم

یا موسیٰ وہ ذی الکریم تو سے مقام تازیانے چاہیے وہ تو بس بھام

تازیانہ بزرگی اسپم بگشت

گنبد گرداں ز گردوں در گذشت

عشق تازیانی لائے حکم کو سے فنا کوں داصل آم داصل ریتا
گوں فانی چھینے خبر چھس کتے آفریں بر آفریں بڑے نے تھے تے

محرم ناسوت تو لاہوت باد

آفریں بردست و پاؤ روت باد

شاد باش اے عشق خوش سوائے ما اے طیب جملہ علت ہائے ما

اے دوائے غوت و ناموس ما دسی تو افلاطون و جالینوس ما

جسم خاک از عشق بر افلاک شد کوہ در رقص آمد و چالاک شد

عشق حباب طور آمد عاشقا

طور مت و خر موسیٰ منعقا

عشق سیتی رقص کران کوہ طور عشق سیتی دوت موسیٰ در عشق

عشق سیتی آسمان چھ دربر عشق سیتی چھ ز پینے پیچہ زھرہ

عشق چھ آتش چھ ز لان خوشک تر عشق چھ طورس کران زیروزہ

عشق چھ دیوانہ کران عاقلن عشق چھ ز نعمتقا صاحبان

عشق سیتی دور کران آسمان عشق سیتی ترو تازے کو جہان

عشق چھ آیینہ نور بخہ دا عشق چھ آخر زمان ازما سوا

یا الہی بخشتم عشق مزی

تازہ عشق کت کا لالہ دزے

یک حکایت

حمد تس یمنو یاد کو رنم جسم جان
 حمد پتے سوز صلوٰۃ و سلام
 اہل دردو دو دکیہ کو بوند تو
 یک چکا بخت روز کا شری پاٹھو بوز
 سوز و گداز محمد آسہ یس
 سوز رہبر آں محمد نور پاک
 اُمتیں پیچھ کیہ چھپے سمیختہ سردر
 کیتو معہ رسل اُمتیں پیچھ کر باو
 کو زانکھ سون سردر کیہ چھپا
 یا محمد یاد کو کرے جاٹنی و شات
 عقل و فکرت بخشم دل تے زبان
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 جسے سانے تہی تہا ساٹھا روز کو تو
 سر بہ وندے یاد کو گرے ہی دوسر
 و اتنا دوس پانہ حضرت جتیں
 تہنہ خاٹھ پاد کو رن آب خاٹ
 سار اُمت پاری لگو پرورس
 مول کو برس لول تہنہ زانہ بناو
 پانہ دو پتیں ذات پاکن در قرآن
 عرش اکرسی لوح قلم تے نوہ تہا

۱۔ احمد دپ تس یاد کو یمنو کو رنم جسم و جان (ن ۱۱۲۳)
 ۲۔ یہ شار چھپنے قلمی نوہ سوز ن۔ ن ہجور تہ چھپ اپی نوہ سخنس منز دج
 ۳۔ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
 ۴۔ سار سیمختہ (چھن) سار سیمختہ پاری اُمتہ پرورس
 پاری لگوس سار عالی ہمتیں (ادلیو کو نوہ سوز)
 ۵۔ یہ شار چھپ قلمی نوہ سوز ن۔ ن ہجور کر باو

آسہ ہکھنے آسہ ہنچے کاٹھہ ترچیز
 اتفاقن شبہ اکے آں جناب
 خاصہ خادم آسن جیل پام تام
 یاد کور مکھ دیو کر ہم بندگی
 بندہ بزار بندہ بندہ بندہ بندہ
 کو شوٹنگ مکھ کچھ مشرقہ امتی
 نصف شب تے پاس آخر ٹوٹ چم
 دیکھ تروٹھ راوردوٹھ نصف شب
 نار زائے سار امت عام دھان
 بوز امت پروردن یا مچھہ ہمبر
 دو دھان بو آیت طبعس ٹھانے
 پرچھہ مکاس داتو رقم بعد نماز
 ال بیتو ہے ٹکھو یا ربنا
 روز و شب بیدار روزن چھک عز
 اوس شوٹنگ مت لوٹت برزش خاب
 یا محمد صا جین رنے سلام
 کیا رنے کور مقم کو ارنھہ مندگی
 آئے ہمار بندہ بزار پاشو نگنس
 امتی چھی دوز خس منز پیمتی
 تہ وقتے یترتہ موٹنگم تس دیشم
 خاصہ وقتے امتس کور ہے غضب
 کاٹھہ تر اکھ سپنی نووہ زحلا
 حجر نشے نالہ دیوان کو نمبر
 ایشے کنے موہتہ دن لگو بارے
 کوٹ سنا کو لامکانک شہباز
 کاٹھہ ہند کر کے گئے تم کوٹ سنا

۱۔ یہ شار چھینہ قلمی نوسخہ ۲ تہ نوسخہ ہجور منز روز و شب بیدار روزن چھک عز
 (ن ۱۱۲۳) ۲ خاصہ خاصے آس (چھن) ۱۲۴۴ یم زشار چھ قلمی
 نوسخہ ۱-۲ تہ نوسخہ ہجور منزے یوت درج ۵۵ راوردوٹھ امتی (چھن)
 ۶ چھاپی نوسخہ منز چھینہ یہ شار درج ۷۱ بوز صحابو (چھن-ن ۲)
 یار نیمچہ آے ن ۱۲۳۔

سون سردار اوس آسان تہ بنے

چھم مئے آت لول وادہ اشتیاق

و تہ و چھان پتہ پتہ نیل

یا محمد چھ دیاں رومل جلیل

امتی جھی دوزخس تر پیستی

غمہ سستہن امد چھو کینہ خبر

کین سنا کتھ جاپہ گئے آت پناہ

و تہ سسکھک اکھ پولا ہستہ زماہ

کتہ اوسکھ و تہ ما کاتہ نمہ کتہ

عاشق حق خاصہ ماشو قے شوہ دا

پاپہ بڈس او بر تر وٹ چھ ماہ

کتہ کتھ کتن مہ کھٹن اُسو وچون

ناو بڈر کتھ ولہ سستہ سگر تہ او

شور ہوزان از سئے و اتم زور دہ

آپ لاران گہ ڈھا رکھ عایشہ

عایشن دود باکھ تراون الفراق

چھمہ فتوانتہ ڈھار نہ نیر

اوس شو کتھ کوکھ یاد ا جبریل

کیا ز شو کتھ کوکھ کوشتر کتھ امتی

یام بڈر کتھ ام نیر کتھ گئے نیر

بڈر یارو لکھو دے بارو سسٹھا

ڈر آپ ڈھار ان نوون دل ہار ان ہمہ

ماے پہلیو کینہ تہ مامولوم چھ

ما پہلیو یار کو یارن جہدا

ما پہلیو مئے چھ تیشہ عالی نشان

ما پہلیو سون حضرت نند ہون

تمو پہلیو یا مکتھ خد بڈر ناو

چھس بہ پھیران جنگن تر کوہ کوہ

آپ سیمکتھ گپہ ڈھا رکھ عایشہ (ن ۲) سارو سیمکتھ آپ ڈھا رکھ عایشہ

(ن ۱) ۲ پتہ پتہ و تہ و چھ پھیرا (ن ۱)

۳ آپ لاران (ن ۱)

۴ او بر تر وٹ (چھن) ۵ مہ کھٹن اُسہ ماوتن اُسو وچون (ن ۳)

۶ تر زو (ن ۱) ۷ دو کتھ پہلی چھس بہ پھیران کوہ بہ کوہ (ن ۳)

بوز یارو جب انوارو ترؤو کھین
 کیئ شاکس دود پیومت لہون
 بلو کر ساعقا کل کر تھتھا دودم کن
 رگر تہ بوز تھتھ سپنہ گوم بریانہ تن
 لیل کہ ان تمو نوح چھن دیتھتی
 اوس کران اُمتی یا اُمتی
 بوز یارو یام پہلش نش نیب
 زون تمو آسہ سونے دلفریب
 داتر کھہس پیچھہ چھک فار شریف
 غارس اندر اوس سردار لطیف
 سر بون کن اوس دال تھتھ لہون
 بارھا جیس پار بندہ پوٹھ لیل کرا
 اوس پشمو کھنہ ان نون جگر
 یا الہی از کرم بر من رنگر
 یا الہی میون فریاد بوز تم
 میانہ اُتر سار کو گناہ بخشم
 غم مئے کاستم اُمتن غشم گناہ
 اوس بدوان نالہ بدوان یا رالہ
 دتھ تھتھ یارو یار اندر غارتنگ
 دود صدیقن یا امام المرسلین
 صاحبس ستو گاہہ صلح گاہہ جنگ
 مرہ وندکے تھوود تلکم مراد من

۱۔ کیا کیس کس دود (چھن) ۲۔ سپنہ بری یان تن (چھن ۱۱۲۳)

۳۔ اوس کران اُمتی یا اُمتی (ن ۳)

۴۔ تس پہلش نش نیب (ن ۳)

۵۔ کو چھ کپتھ اوس سردارک لہون (ن ۳) کلہ بون کن (ن ۱۱۲۳)

۶۔ یہ شار چھنہ چھاپی نوہ سنس شز۔ سلوان (ن ۱۱۲۳)

۷۔ یہ شار تھتھ چھاپی نوہ سنس شز ۶ گاہہ صلح تے گاہہ جنگ (چھن)

۸۔ یا امام المتقین (نوہ ۲)

۹۔ آسہ دود کھنا جمال نازین (ن ۳)

یا محمد چون چھس نایار غار
 چھم یہ کینرہا کور متن راہِ خدا
 کونہ بخشی بار صاحب امتس
 پیوس پاون پیچھ پرن عمر خطاب
 چھم یہ کینرہا قی کرے راہِ خدا
 اس تامتہ فامہ عثمان غنی
 آیت آئے سو برے فرقانِ خاص
 چاند اُثر پیچھ لئے بخشم بوزم
 سر بر پہنہ ذرا و علی مرتضیٰ
 چاند اُثر پیچھ لئے بخشم بوزم
 کونہ بخشی بار صاحب امتس
 مال دولتہ لال شکتم یارِ رسول
 پھیرو دانش توئے اسو تپرو واتی
 لو سو واراہ چون دیدارہ کرو
 قی پتے دراپہ اصحاب کبار
 تو یہ دو پنکھ ہمتس چھو مر فبا
 چھس یہ بر وان چھنہ یوان مین
 سور سوعہ برکتہ امتس کورے فدا
 یارو لکھ ہوے سارو عالی ہمتس
 امتس پیچھ بخش لئے عدلک ثواب
 سور سوعہ برکتہ امتس کورے فدا
 یا محمد کور چھو ہم رو شنہ
 ہمتی رطتم اجو تمبکے پیچھ بر
 چشمہ وندے سر تلختہ تھو دروزم
 کافر ن سیتو جنگ کرنس چھا
 چشمہ وندے سر تلختہ تھو دروزم
 سارو سمیتہ یارو لکھ ہوے ہمتس
 متہ کرنا حتم یارِ رسول اللہ ملول
 زار بوزو یار کا ہمتو آپ کا قی
 متہ ودمو تو نتہ اسو ساری مرو
 یا محمد اسو تپ کرے سر نشان
 ملق تالا جادو اکتہ دی توجرا

۱ سور سمیتہ (چھن) ۲۵ یہ شار چھنہ چھا پی نہ ہمتس تہن ۲ شتر
 ۳ کیا ز (ن ۲ چھا پی نہ ہمتس) ۴ مرے وندے کلہ تلختہ روزم
 (ن ۱) (ن ہجور) ۵ آیت سمیتہ سارو اصحاب کبار (ن ۲)

مَنۡتَ دُرِّ تَوۡ اُسۡسُکُ رُوۡزِ وِ نِجَارِ
 مَنۡتَ تَقۡتِکِ تَوۡ اُسۡسُکُ رُوۡ حَاصِلِ ثَرَابِ
 مَنۡتَ مَادِیۡ تَوۡ تَوۡ یَاۡنِیۡ پِنۡوِ بِنۡدِیۡ
 مَانِ بَشَارِ کَھۡ اَسِیۡ اَیۡتِکِ عَارِ فُشِ
 کِیۡ چَھۡ بے پِروا خُودِ اے پاکِذاتِ
 نَادِوۡ مِیۡدِنِ مَے چَھۡ کِرَانِ باوۡوِ مِیۡدِ
 صَابِرِوۡ اَیۡبِوۡ دِیۡوِ نَسِ ذِکَرِ یَا
 خُودِ بَصُوۡرِ کَھۡ یُوسُفِ عَلِیۡہِ السَّلَامِ
 چَھۡ مَحۡمُودِ نَادِوۡ مَسکِیۡنِ وَفَقِیۡرِ
 سَارِیۡ بُرۡوۡنِہِ پَادِ کُورُنِ مِیۡوِنِ نَوۡرِ
 اَیۡتِ لَوَاکِ سُوۡزِمِ صَا جِیۡنِ
 زَوۡلِہِ کُنِیۡمِ وِ چَھۡتِہِ بِنۡوَقۡہِ اَمِ کِیۡا
 چَھۡسِ بُرۡ کَھۡوۡرَانِ دُۡدِ نَادِوۡ مَے تَے

تَوۡ رِشۡتِہِ چَھۡوۡ صَا حَبِ بے نِیازِ
 تَوۡیۡہِ کِیۡ تَوۡ کِیۡ مَاقِرِوۡ عَذَابِ
 بِنۡدِیۡ نَوۡ یَاۡ چَھۡوۡ شَرۡ مَیۡدِیۡ
 اَعۡیۡ مِشَارِ بِنۡدِ شَبِیۡا شَوۡ کُنِیۡسِ
 اَنۡبِیَا چَھۡنِ دُۡدِ نَادِوۡ دُۡوۡہِ تِہِ رَا کَھۡ
 باوۡوِ مِیۡدِنِ مَے چَھۡ کِرَانِ نَادِوۡ مِیۡدِ
 ثَرَالِہِ نَادِوۡنِ دَادِوۡ زِ حَھۡ تَے بِلَا
 چَھۡوۡ کَھۡ عَارِ کَھۡ پِیۡہِ مَیۡدِ سِیۡدِ غُۡلَامِ
 عَا جِزِوۡ بے چَاۡ مَسکِیۡنِ وَفَقِیۡرِ
 مِیۡاۡنِہِ نَوۡرِے اوسِ تَوۡ رَاۡۃِ دِزِوۡ
 مَرۡوَرِوۡ مَرۡوَرِ کُورُنِ سُرۡسَلِ
 تِیۡوۡتِ دُۡوۡدِ مِیۡوۡتِ دُۡوۡتِ چَھۡنِہِ زَاہِ
 غَمۡہِ سِیۡتِنِ چَھۡسِ بُرۡ کُۡلَمۡتِ اَمِہِ شَے

۱۔ اے شارچھن ۲ تے ۱۱۲۳ شریے یوت ۲ عتاب (۲)
 ۲۔ اے شارچھن ۲ تے ۱۱۲۳ شریے یوت۔
 ۳۔ اے شارچھن ۲ شری۔ ۵۔ چاہہ کھار کھہ پیر اکو شہ بو غولام۔
 ۶۔ چھس محمد پانہ مسکین و فقیر رہنا کے خلق و بشیر و نذیر (۲)
 ۷۔ برو تنہ سارین پاد کورن میون نور
 میاں تہار پرف اوس توراۃ و زبور (۲) (ن معجہ)

تو رہ دوپ نکھ راتھ دوہ اُسودان
 دودھن ہند دسا چھو مستجاب
 سارو سمجھتہ ذرا ورنی تہ صاحب
 آپ زھار کھنیک حضرت فاطمہ
 شاہ حسن بیچہ امام حسین
 بابہ صابو اسہ تر اوجھتہ کیا زاکھ
 ژون دوہن ہندی فاقہ چھم چھم
 اوسہ ہم ترے صبر کران از بلا
 وہ فی زسے روٹ عقم کو باچھتہ دنتہ
 یاد گیم امتس نادادہ دے
 ذالہ نم ما امتس ہم کیا کرن
 یا محمد امتس کر مہرے عذاب
 ذالہ نم ما امتس ہم کیا کرن
 سر رہہ ہند ڈیکہ حقو تو بر زمین
 بخشا ورن امتس سارو گمناہ
 اسہ ما وکھنا جمالہ نازہن

یا محمد امو دپ تو کیا چھ جان
 ہم غمہ دابرس چھ پتر ثواب
 مہتہ ورن تو مہتہ مہتہ مہتہ
 کانسہ ہند بونن بے جا گے ہمہ
 فاطمہ ہتو ستو پائش نور عین
 داتہ ورن فاطمہ کیا ہ تر اوباک
 چاند دودھ ہستو صبحون کو م شام
 یا محمد یا امام الانبیاء
 میانہ بابو سون کیتہ چھ طال
 تو رہ دوپ نس مے میانی فاطمہ
 ہند بونن ہند چھس گریاہ کرن
 جبریل کن دول نم آئے عتاب
 ہند بونن ہند چھس گریاہ کرن
 سجدہ کر کو تو سوائے رب العالمین
 بے نیاز من اسو کرد فریادو آہ
 دودہ امانو یا امام المرسلین

و ژون دوہن ہندی فاقہ چھم امام (۲ن)

۲۴ پرشار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۳ پرشار چھن ۲ منز
 ۲۴ تا ۲۴ پرشار چھن ۲ تن ۱۱۲۳ منزے یوت ۳ پرشار چھن ۲ منز

باہر صابو دوزخن مہند غم میر
 دوناون گرمر پستو عرش عظیم
 بے نیازن امسو کران فریاد آہ
 دوپس فاطمن باہر صابو دوسا
 ترین حصن چھی شاہ حسن و حسین
 فاطمو تو تمام سرقتو نوٹے
 فاطمن و چھ استقامت گر کر آس
 دود امانو فاطمس سہ تزار زار
 یا الہی چھک تر سار العیوب
 یا الہی سائے کر یک کرتے پاس
 شور تلکھ بڑو دیکھ زور سان
 ذات پاکن سوز جبریل امین
 جبریلین پائے حضرت تھو دکن
 بوسہ کورنس یا محمد غمہ صبر تراو
 انشاء اللہ اسو چھ تھہ نارس پیر
 آتش سہین تر صوبون نار جمیم
 بخش ناون امتس ساری گوناہ
 معہ کلاوسے امتک زوریم حصا
 معہ کاون چانوی امتک جمعین
 یا تو بخشیم یا نہ پترس نوٹے
 نور دین سہ تو کورن اتھواس
 امین مغفرت کر با عفار
 فاش میر کر چھک تر عفار الزنوب
 خواجہ امتک کرتے از دوزخ خلا
 عرش و کرسی اوس دان آسمان
 یا محمد روے تھو دکن از زمین
 آتش سہین روے مبارک جھولن
 دوزمین نور دین روے ہاو

۱۰۰ ترین حصن اصحاب بیتہ حسن و حسین۔

۱۰۱ یہ شار تر چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ منزے یوت و ۱۰۲ نٹان آسمان (۲۰)

۱۰۳ روے تھو دکن یا شفیع المذنبین (۲۰)

۱۰۵ یہ شار تر چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ منزے یوت۔

رگر یہ حضرت فاطمہؑ کو تو بول
 غم مگر غیر شوق نہ رہے یا غمبری
 شاد سپین ساری اصحاب و غلام
 پارو لگے ہوئے ساری سمیٹھ مروے
 یا محمدؐ میں نہ آ سکے پشت بان
 کیا ہ چھ غم تمس از عذاب آں جہاں
 یا محمدؐ چھ شفاعت دستگاہ
 بخشاؤ مسکین محمودس گوناہ

●

۱۰ پشارت چھن ۲ منزے یوت۔

۲۰ پشارت چھن ۲ منزے ۱۱۲۳ منزے یوت۔

اکھ حدیث

روز واضح بود حدیث عربی
 دوحہ اگر حضرت اسوداظ پانہ پرا
 لودھ زو بیلو تیر گزھان ازبہ
 ساسہ رنگے خار گزھان فاصہ نور
 سرائہ گور بیلو
 سرائہ گریو ستران کرتہ استہ
 دوحہ فی بے مہ کلیموس مل لکھ موتہ شرے
 ستران کر بختہ بیلو دلان چھی کفن
 چھو سہ دیان اشناد و دوحہ
 متہ کر تو میون بڑی تو زار پار
 متہ کر تو مہ بیہ تھا دی تو مہ گزہ
 اکھ پانس شرین بڑن بیہ کرس
 یا محمد چھس بہ محمد اکھ غلام
 خانہ دارو بیہ بڑی نو تو مہ سلام

دوحہ حضرت عائشہ نور مودیس
 کیاہ چھ مودہ دس سخت احوال بان
 چھو کہ لد تن چھس سبنان ہن مہن
 ستر سترانک تہ کران چھ سترانہ گور

چھو کہ لد تن چھم گاہ تر خستہ
 سترانہ تختس پیچھ کوو بودے
 کیاہ چھ دیان وار اکھ کن تھاو
 چھو سوالاہ دوس دارو حاضرو
 متہ فی تو مہ یکہ یکہ سان در مزار
 چھم تمنا دیہ ہا بیہ نظر اہ
 چھس نہ لبان پوت پھیر دسترس

نظم

- ۱- تخیلِ آدم
- ۲- پوئیمو نامہ
- ۳- کلیدان وندہ ...
- ۴- شاہِ سلطانِ نوکریو
- ۵- ربِ اغفر لی ...
- ۶- کوکچا رے ہتا بالہ یارو ...
- ۷- زانِ دنیا و اویلا
- ۸- مدنو عشتہ چانے
- ۹- پشو نامہ

تمثیل آدم

تمثیل آدم پڑھوم جہا بس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 فکر چنیز رنڈ لم ذکرے دولا بس
 اڑھٹ پھیری طنا بو سیتو
 موگر نہ غافل خوشہ تہ خابس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 قصبک مانے پڑھوم قصا بس
 دوپ نم دل گنڈ قلا بس سیتو
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 جویتہ جو یا طالب طلا بس
 گویتہ گو یا کتا بو سیتو
 غافل چھپ مشغول لہوس تہ لعس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 واحد چھپ پائے شاہ شرا بس
 زائرس لے چھپ تو ابس سیتو
 کتھ کھوڑ عاشق عشقنس بس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 جہتہ جہین پھوکھ لکے جہا بس
 چھوکہ سیتو میول بیہ آبس سیتو
 موکیاہ رو دکیاہ باغے جہا بس
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو
 پوچھوک پڑھٹ اڑنر جہا بس
 پادشاہ دیشہ من نو ابس سیتو
 بروٹھ پکھ کھوڑ مو قہر و عتاب
 رنڈ چھک رنڈ کتھ آبس سیتو

۱۔ ایشہ رتہ خابس۔ (اکھ پرون قلمی نسخہ)

۲۔ کسب کیاہ گو پڑھام قصا بس۔ (قلمی نسخہ)

۳۔ کھوڑ و قہر و عتابس۔ (قلمی نسخہ)

آب تر تاونے ناو تر آ بس بیخه چھے حق آ نجنا بس سیتو
 آ نجنا پ میلہ پرتھ اصحا بس رند چھک رند کتھ آ بس سیتو
 صورتس مانے تا پیر فابس مشک رن میلہ گولاب بس سیتو
 داصلس نشہ رھلے چھین کینہ نقا رند چھک رند کتھ آ بس سیتو
 عشق نس سلس بیخه لاجو بس زانہ کتھ مانہ چھک حساب بس سیتو
 رفتہ کوریمہ یس دانہ تر کعبس رند چھک رند کتھ آ بس سیتو

بر گوس کر کیا بیخه احطرا بس
 کر میلہ ذوق آفتا بس سیتو

محمود گارمین پرتھ ہود مبابس
 رند چھک رند کتھ آ بس سیتو

۱ صورتس نشہ چھے تا پیر فابس (قلمی نسخہ)
 ۲ بیخه (قلمی نسخہ) رفتہ کتھ نیمہ یس دانہ کعبس (قلمی نسخہ)
 ۳ زون (قلمی نسخہ)

پونچھ پرکاش نامہ

پتھر چھ مشہور عجب عاشق جانسوز
 تیس ستر چھو کتو کر یاے میلہ بہاے
 دود اکہ دے مے یام دیو تنھن شمع دل افروز
 یا باو تشنہ ناو نیتے لاو نشانے
 دل کتہ لڑکے مزیتہ دھتورتیہ وچھٹ کیاہ

فرخ یاد کو^۲ زار و^۱ من^۳ پر^۴ کو^۵ من^۶ آه
دیوانه به پیرانه که^۱ که^۲ با^۳ و^۴ که^۵ گ^۶ گ^۷ گ^۸ گ^۹ گ^{۱۰} گ^{۱۱} گ^{۱۲} گ^{۱۳} گ^{۱۴} گ^{۱۵} گ^{۱۶} گ^{۱۷} گ^{۱۸} گ^{۱۹} گ^{۲۰} گ^{۲۱} گ^{۲۲} گ^{۲۳} گ^{۲۴} گ^{۲۵} گ^{۲۶} گ^{۲۷} گ^{۲۸} گ^{۲۹} گ^{۳۰} گ^{۳۱} گ^{۳۲} گ^{۳۳} گ^{۳۴} گ^{۳۵} گ^{۳۶} گ^{۳۷} گ^{۳۸} گ^{۳۹} گ^{۴۰} گ^{۴۱} گ^{۴۲} گ^{۴۳} گ^{۴۴} گ^{۴۵} گ^{۴۶} گ^{۴۷} گ^{۴۸} گ^{۴۹} گ^{۵۰} گ^{۵۱} گ^{۵۲} گ^{۵۳} گ^{۵۴} گ^{۵۵} گ^{۵۶} گ^{۵۷} گ^{۵۸} گ^{۵۹} گ^{۶۰} گ^{۶۱} گ^{۶۲} گ^{۶۳} گ^{۶۴} گ^{۶۵} گ^{۶۶} گ^{۶۷} گ^{۶۸} گ^{۶۹} گ^{۷۰} گ^{۷۱} گ^{۷۲} گ^{۷۳} گ^{۷۴} گ^{۷۵} گ^{۷۶} گ^{۷۷} گ^{۷۸} گ^{۷۹} گ^{۸۰} گ^{۸۱} گ^{۸۲} گ^{۸۳} گ^{۸۴} گ^{۸۵} گ^{۸۶} گ^{۸۷} گ^{۸۸} گ^{۸۹} گ^{۹۰} گ^{۹۱} گ^{۹۲} گ^{۹۳} گ^{۹۴} گ^{۹۵} گ^{۹۶} گ^{۹۷} گ^{۹۸} گ^{۹۹} گ^{۱۰۰} گ^{۱۰۱} گ^{۱۰۲} گ^{۱۰۳} گ^{۱۰۴} گ^{۱۰۵} گ^{۱۰۶} گ^{۱۰۷} گ^{۱۰۸} گ^{۱۰۹} گ^{۱۱۰} گ^{۱۱۱} گ^{۱۱۲} گ^{۱۱۳} گ^{۱۱۴} گ^{۱۱۵} گ^{۱۱۶} گ^{۱۱۷} گ^{۱۱۸} گ^{۱۱۹} گ^{۱۲۰} گ^{۱۲۱} گ^{۱۲۲} گ^{۱۲۳} گ^{۱۲۴} گ^{۱۲۵} گ^{۱۲۶} گ^{۱۲۷} گ^{۱۲۸} گ^{۱۲۹} گ^{۱۳۰} گ^{۱۳۱} گ^{۱۳۲} گ^{۱۳۳} گ^{۱۳۴} گ^{۱۳۵} گ^{۱۳۶} گ^{۱۳۷} گ^{۱۳۸} گ^{۱۳۹} گ^{۱۴۰} گ^{۱۴۱} گ^{۱۴۲} گ^{۱۴۳} گ^{۱۴۴} گ^{۱۴۵} گ^{۱۴۶} گ^{۱۴۷} گ^{۱۴۸} گ^{۱۴۹} گ^{۱۵۰} گ^{۱۵۱} گ^{۱۵۲} گ^{۱۵۳} گ^{۱۵۴} گ^{۱۵۵} گ^{۱۵۶} گ^{۱۵۷} گ^{۱۵۸} گ^{۱۵۹} گ^{۱۶۰} گ^{۱۶۱} گ^{۱۶۲} گ^{۱۶۳} گ^{۱۶۴} گ^{۱۶۵} گ^{۱۶۶} گ^{۱۶۷} گ^{۱۶۸} گ^{۱۶۹} گ^{۱۷۰} گ^{۱۷۱} گ^{۱۷۲} گ^{۱۷۳} گ^{۱۷۴} گ^{۱۷۵} گ^{۱۷۶} گ^{۱۷۷} گ^{۱۷۸} گ^{۱۷۹} گ^{۱۸۰} گ^{۱۸۱} گ^{۱۸۲} گ^{۱۸۳} گ^{۱۸۴} گ^{۱۸۵} گ^{۱۸۶} گ^{۱۸۷} گ^{۱۸۸} گ^{۱۸۹} گ^{۱۹۰} گ^{۱۹۱} گ^{۱۹۲} گ^{۱۹۳} گ^{۱۹۴} گ^{۱۹۵} گ^{۱۹۶} گ^{۱۹۷} گ^{۱۹۸} گ^{۱۹۹} گ^{۲۰۰} گ^{۲۰۱} گ^{۲۰۲} گ^{۲۰۳} گ^{۲۰۴} گ^{۲۰۵} گ^{۲۰۶} گ^{۲۰۷} گ^{۲۰۸} گ^{۲۰۹} گ^{۲۱۰} گ^{۲۱۱} گ^{۲۱۲} گ^{۲۱۳} گ^{۲۱۴} گ^{۲۱۵} گ^{۲۱۶} گ^{۲۱۷} گ^{۲۱۸} گ^{۲۱۹} گ^{۲۲۰} گ^{۲۲۱} گ^{۲۲۲} گ^{۲۲۳} گ^{۲۲۴} گ^{۲۲۵} گ^{۲۲۶} گ^{۲۲۷} گ^{۲۲۸} گ^{۲۲۹} گ^{۲۳۰} گ^{۲۳۱} گ^{۲۳۲} گ^{۲۳۳} گ^{۲۳۴} گ^{۲۳۵} گ^{۲۳۶} گ^{۲۳۷} گ^{۲۳۸} گ^{۲۳۹} گ^{۲۴۰} گ^{۲۴۱} گ^{۲۴۲} گ^{۲۴۳} گ^{۲۴۴} گ^{۲۴۵} گ^{۲۴۶} گ^{۲۴۷} گ^{۲۴۸} گ^{۲۴۹} گ^{۲۵۰} گ^{۲۵۱} گ^{۲۵۲} گ^{۲۵۳} گ^{۲۵۴} گ^{۲۵۵} گ^{۲۵۶} گ^{۲۵۷} گ^{۲۵۸} گ^{۲۵۹} گ^{۲۶۰} گ^{۲۶۱} گ^{۲۶۲} گ^{۲۶۳} گ^{۲۶۴} گ^{۲۶۵} گ^{۲۶۶} گ^{۲۶۷} گ^{۲۶۸} گ^{۲۶۹} گ^{۲۷۰} گ^{۲۷۱} گ^{۲۷۲} گ^{۲۷۳} گ^{۲۷۴} گ^{۲۷۵} گ^{۲۷۶} گ^{۲۷۷} گ^{۲۷۸} گ^{۲۷۹} گ^{۲۸۰} گ^{۲۸۱} گ^{۲۸۲} گ^{۲۸۳} گ^{۲۸۴} گ^{۲۸۵} گ^{۲۸۶} گ^{۲۸۷} گ^{۲۸۸} گ^{۲۸۹} گ^{۲۹۰} گ^{۲۹۱} گ^{۲۹۲} گ^{۲۹۳} گ^{۲۹۴} گ^{۲۹۵} گ^{۲۹۶} گ^{۲۹۷} گ^{۲۹۸} گ^{۲۹۹} گ^{۳۰۰} گ^{۳۰۱} گ^{۳۰۲} گ^{۳۰۳} گ^{۳۰۴} گ^{۳۰۵} گ^{۳۰۶} گ^{۳۰۷} گ^{۳۰۸} گ^{۳۰۹} گ^{۳۱۰} گ^{۳۱۱} گ^{۳۱۲} گ^{۳۱۳} گ^{۳۱۴} گ^{۳۱۵} گ^{۳۱۶} گ^{۳۱۷} گ^{۳۱۸} گ^{۳۱۹} گ^{۳۲۰} گ^{۳۲۱} گ^{۳۲۲} گ^{۳۲۳} گ^{۳۲۴} گ^{۳۲۵} گ^{۳۲۶} گ<

تم کو تو یہ دو کچھ گنہ چھٹا شمع کے گاشا

بمیان چھوڑی داد و جھگڑا تیرے تماشاہ
رُخسارانِ ترغیبندان درایہ محض یام شاہ دیوانہ

افسوس تیں گزیر چکے وہ بچہ چھیرے آو
کہ ماہ چھیرے آو وچھٹان ان کریو

را و رود و تکریمند و چو تیرین عاشقین مینا و

عائمتہ (ن ۱۲۳) ع ۲ فریاد دین (ن ۱۱۲۳) (ن مہجور لائبریری)

۳۷ بیکس زانہ کبھتہ گڑاو (ن محمود لایبریری)

۴۷ بینا چشمو ستر کرس وار تماشا (نہجور) اچھو ستر و چھو ستر

تہ تماشا (ن ۱۱۲۳) (ن محروم)

۱۰۰ تھوڑا روٹن مشہر چھوٹوں (نہ چھوٹوں)

گو پاؤں سے پروانہ تھی آنہ زولین پان
 تراؤن نہ کر کچھ تے بالکھ تھوون عاشقن مان
 گو پوز تے اپیز مروت چھتو پیر سیدے کار
 نارس تے نورس پتہ پانس پاؤں گرفتار
 پرسان کوڑھس پان کو نار زولتھ تے
 سیو دکیا ز لوگتھ سادو مینک واپو لیتھ تے
 تھو پتو تن و تن حال پنن کیا ہن گو

جانبا ز مہ حرم راز چھتو پیر ماز پنن کھیو
 درنار ڈیو تھم یار ماوان عاشقن دیدار
 یکبار کرکس لار سپن نار مے گلزار
 از دور مے یس نور تھند واپو ڈیو تھم پور
 کوڑھس کے ذرہ سستین کوہ طورس سور
 نارس مے مارم گتھ یارس ییلہ فدا کوس

۳۵ خصمانہ کرکھ تے دن آسمانہ و سبھتہ پیوس
 پونپور بے نور دور چھتے زور بے سبھتہ کتھ
 ۳۶ مے زانہ یس چھتے نور خود ازور بے سبھتہ کتھ

۱۱۲۳ (ن) از دور و چھتھس نور تھند واپو پور (ن) ہجور لایریری
 ۱۱۲۴ (ن) یار چھتھ مروت و سبھتہ مروت

نہیں تہوش پوک ڈال گھت اے یار و وفادار

عقرب کار دلہ کے ناپاکیو یار بیہوش تے نار

یہ یار توے ناپا مٹرے دوت درمیادوس

تس نشہ چھسے پانہ پن خاں ہا دے کس

چھے سخن اقرب خاں گواہ آیت قرآن

پر وھو محکم سر کر تو یار پن پان

باشم دلاں بیہتہ دما دل ترے گڑھی موم

چھس کیاہ او سس کیاہ دمہ فی کوٹ گڑھ کیاہ

اون دور کیاہ پرہیز ناو چھ اندھیر دس گل

پوئیر تہ شمع زانہ گلک مابہ سہ لبیل

چھک پانی پاش تھایہ تہ امہ جاپہ و جھوٹہ گڑھ

موروز نیبیرے کہہ خبر بوز اندر آدھ

اندھار روزن کار عاشق نیست مناسب

مطلوبہ سندرے ٹوٹھ غائب تھو چھ سہ ط

افسوس کہ باہمتے پروانہ کسے نیست

پروانہ کجا باشد وایخا نہ کسے نیست

محمود یارس پتہ مرن دان تہ عید

من مات من العشق فقد مات شهید

(وار یا ہو پرانو قلمی نوہ سحر پیچہ)

عایہ شار چھن ۱۱۲۳ شریے یوت (باقی فٹ نوٹ برتو چھس پیچہ)

کلہ پان وندیا...

کلہ پان وندیا تس کلہ والس ڈھلہ اکہ نیو نم جس ہے
 مسہ چھوے یس بال عطر کھنڈہ مشک چھے کتروس پیا
 مئے ماروفت چاؤنس ہے پیالہ مال
 پیالہ مال یتہ یارو وائناؤنس یتہ حالس
 تنہ کو ائیہ تراؤنس ہے چھس کیتہ غوجہ ملال
 چھس کیتہ غوجہ ملال یتہ یتہ تورعلاس ہے
 یتہ یتہ تورعلاس ہے سیتی ٹالی نال
 سیتی ٹالی نال ناگر اے تمبہ لاؤنس ہے
 ناگر اے تمبہ لاؤنس ہے رتہ وونی ہے مال
 رتہ وونی ہے مال

(پتہ میر صفی کو باقی فٹ فٹ ۱) ۲۷ پتہ شار چٹن ۱۱۲۳ تین ہجور منزے
 بیت ۳۷ پتہ شار چٹن ہجور منزے بیت ۴۷ پتہ شار تیر چھنہ مروج
 فوجتس منز

عا خفیہ یار کوہ نم جس تھنچہ بٹ نالس (ن ہجور لایبریری)
 ۲۷ ناگر اے روڈ نم کل پاتالس ناگر ٹلی پیچھہ پراس ہے
 رتہ وونی زن ہی مال (ن ہجور)

سرخم افس کن چھے داس

یہ پیچھے اند تہ اونس ہے

تہ گو کوتاہ کال

اد کو سجدہ کورنس ہے

سے گو بدو حال

پارہ کریم نم جگہس ہے

باو سے کس احوال

مے یہ کونز تہ افس داس

مجموعہ پارہ دود کوتاہ تہ اس

لکھو یو...

لکھو یو لکھو یو لکھو یو	شاہ سلطان لکھو یو
لکھو یو لکھو یو لکھو یو	داؤد تم پانو لکھو یو
ہے مہتہ تر لکھو یو	جوڑ کتہ روڈ ہم دورے
پتہ مولہ وختہ مورے	راحت حبانو لکھو یو
کھتہ کن کر ختم کرائے	ہار مہتہ مور روز ڈھائے
گنج سوچانی مانے	نورک میانو لکھو یو
سز تے سامانہ پیرو	شیر کھتہ تہ سائس نیرو
چمن مژباگ پھیرو	پور سامانو لکھو یو
کینہ چیں رو خسار سزلی	چشمن سورے اذلی
لالہ کھو تہ مڑھ چھو وڑلی	غوغے دمانو لکھو یو
بجہ تیر دیت ختم داریختہ	ہے کوو گوہم ہاریختہ
نالہ مہتہ رٹہ ہمتہ لاریختہ	بجہ کنانو لکھو یو
کو چھک خون میں مہتہ ہے	ہارن کو کھورن تہ آہنے
رختہ و تہ چانین کھتہ ہے	شیرین دمانو لکھو یو

عرا ۲۰۰۰ یلم زشار چھپو چھاپی نوہ سغس ۲۰ غوغے دمانو لکھو یو (چھاپی نوہ سغس)
 ۲۰۰۰ یلم زشار چھپو چھاپی نوہ سغس ۲۰ غوغے دمانو لکھو یو (چھاپی نوہ سغس)

۱۸ رچھ ہتھ وائے اندرو
 ۱۹ ولہ ویر میاں گونڈرو
 ۲۰ پہلوانو لگہ یو
 ۲۱ قولہ ویر اچھ چھ اندرو
 ۲۲ مولودہ نسا نو لگہ یو
 ۲۳ ترھوہ نچہ اکہ درشن دیتہ مو
 ۲۴ متہ ستانو لگہ یو
 ۲۵ مرہا چیانے شرتے
 ۲۶ جان جانانو لگہ یو

(اکہ پرائے قاسمی نوہ سچہ پیٹھ)

۱۸ جگرس اندر (چھاپی نوہ سچہ)
 ۱۹ پشار چھپہ چھاپی نوہ سچہ
 ۲۰ شاہ سلوانو لگہ یو (چھپن)

دُعا

رب اغفر لی ذنوبی مکلها	یا الہی کر اجا بختہ در دُعا
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	چھس گد امور محتاج تو اے بادشاہ
یٰلہٰ ذہن و حقہم فکرتے اندیشہ غم	در اذل ہو یاد کوہ حقس از عدم
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	نفسہ کنو دیت تم سے شیطان دغا
کھتہ بہ تو شے دیت کوہم نو کائتہ ترا	یام بالغ کوس او سم لہ کہ چار
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	در جوائی یثر محرم جرم خطا
سختہ مشکل وقتہ تم میرم انداز	رض دسوتہ مستحب بی و عجا
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	ہائے افسوس تم گیم ساری قضا
تام زیوانم یام ماس پوہ گوم	ذکر ترا دختہ فکر کران درہ گوم
رب اغفر لی ذنوبی مکلها	نفس شومین کھتہ کوہ نس در بلا
تمم بہ مورس پتہ کوہ نس کر شے	تی سے و چھم پتہ کوہ نس دیشے

۱ یاہ مصر چھتہ اریس پرائس قلمی نہ سختس منز

۲ نفس شومین کھتہ کوہ نس در بلا (چھن)

۳ زبختہ کوہم (چھن) ۴ نفسہ کنے دیت سے شیطان دغا (چھن)

۵ یہ شار چھتہ چھا پی نہ سختس منز

۶ فکر کران پیوس در خوف رجا (چھن)

تی مئے کوڑم پیٹھ کاٹھہ اوٹھم نفا
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 تہ ساری نشہ وہ ذبیرا گوس
 بار صاحبو زار بوڑم خادگوس
 فکر کران پیوس درخوف ورجا
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 منہ چھوٹ اس تے کن بے نوا
 عفو کر تم لو کو پڑی ساری گناہ
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 از ترحم چشم رحمت بر کشا
 توبہ کر دم توبہ کر دم یا صمد
 مئے اتم رو بہ تم اعمال بد
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 چھی شفیع یم انبیا و اولیا
 رزق و روزی سوز تم در زندگی
 ہل تھوم تازہ اندر بندگی
 رب اغفر لی ذنوبی کھلہا
 از برائے روح پاک مصطفیٰ

زور کھن ھیون کرتہ آسان یا غفور

وقت نزع عطا تم ابلیس دور

نور اپماں کرتہ محمود س عطا

رب اغفر لی ذنوبی کھلہا

(اکھ پروں قلمی نوہ سنجہ)

۱۷ یہ شار چھ پی نوہ سنجہ کتہ

تی مئے کوڑم پیٹھ اوٹھم کرے نتھو مئے موڑم پیٹھ نوٹھم مانے

۱۸ آس برادر ہزاراں البتجا (چھن) ۱۹ یہ شار چھ قلمی نوہ سنجہ

منزے یوت۔

۲۰ یہ شار چھ پی نوہ سنجہ کتہ

۲۱ امہ ہائیک بیاکھ نوہ سنجہ چھ (۱۹۰۸ بکری) منزیکھت امت مئے نش موڑم۔

لوہ کچارے ہوتا...

لوہ کچارے ہوتا بالہ یار لولو
لوہ کچارو گل بے خساروتے
لوہ کچارو پوشہ بہاروتے
لوہ کچارو ہا پوشہ کاروتے
لوہ کچارو دھیلے دے ناروتے
لوہ کچارو برہم تہ بازی کاروتے
بیٹہ پٹامو متہ دوہ تار لولو
قوہ لوہے ہا گل زار لولو
روشنہ ہا تو بیٹہ دیدار لولو
رنبہ لوہے ہا موختہ ہار لولو
سور کور ختم بیٹہ نیگار لولو
کم کم "گکھ" کرکھ آوار لولو

لوہ کچارو ہا پیموشہ ہار لولو

برہم زان تو ہا پے سمار لولو

لوہ کچارے بچھے یا ونیو فکے
لوہ کچارے ساری چھہ زانان
یا ونیو دوہ تنس یلو سورانی
فکے سورکھ چھہ مرخاروتے
لوہ کچارے اتہ دند روزی تے
لوہ کچارے کتہ نئے آسہ تے
دادرلہ پے دوہ کھوہ لودھیلے
یار مسیانے ہا مائے مدیو
شیشہ برہم برہم پشہ برہم شش
چھادان چھے یارن یار لولو
نازن چھی ژئے غریب لولو
تس ناموہل اکھ "کھنڈ" ہار لولو
بیل ہا ودان بار لولو
بوزی نو کاتہہ کاتہہ زار لولو
ملو ہمہ من بو یار لولو
اچھہ کئے تس بیٹہ ہرنار لولو
تیل بن چھے ہا سزار لولو
نشہ کورکھ ہم ہا دوسار لولو

جان کیساہ رنج شالا مارے لولو
شور کیساہ ووٹھ از آبشار لولو
چشمن ترے کاس خمدار لولو
حضرت ہو دیر دیدار لولو
نوکھار و ہمت بالہ یار لولو

عشق جو شے وٹھ تہ موراد تے
چاہے و شاطہ بارغ ز شاطس
بیت موماز نفیس تہ نشیمن
کھڑیہ پیٹھے نظراہ تہ کرتو
آولارائی محسود کاشمی

پانہ میاںے

زان دُنیا و اوہلا
اولے تس سوزن موت
زان دُنیا و اوہلا
روح جیہیں گزرجہ جُدا
زان دُنیا و اوہلا
پاس یودھے کرہے تس
زان دُنیا و اوہلا
تمو تہ ذاتس پشمرن پان
زان دُنیا و اوہلا
وچھتہ چہرہ ما کتہ سوجوہ
زان دُنیا و اوہلا
وقتہ اکہ اوس کوت سنا کو
زان دُنیا و اوہلا
کئی سنا موت کرکئی تے
زان دُنیا و اوہلا

پانہ میاںے ہ نادانو
بابہ آدم جید انسانو
خاک با خاک گو یکسانو
ذبح نبی اوس لیل کرانو
ساس داتسے کوس اکھ آنو
خاہیہ خلیل الرحمانو
آس موت تہ ہیت تس جانو
شاہ یوسف یث اوس جانو
تمہید مرند گے کتہ و دارانو
اوس داؤد خدش الرحمانو
تس تہ موتن کوئے وکانو
بختہ بوڈ اوس تخت سلیمانو
بخت مرکن کوئے و دارانو
حضرت یحییٰ اوس روانو
حالہ اکہ نوک نالہ روانو

قبرِ شریفے زاو زئد پانو
 ذاتِ شہداء و شہرین زبانو
 افلاطون بیہ لقمانو
 وقتِ مہر دین گے نادانو
 بوسکندر شاہ جہانو
 موتس کینٹھ چھٹہ در مانو
 ادریس عیسے بر آسمانو
 زھڑے موتیہ زھڑے دروانو
 پانچمبہر پانچ زمانو
 تسمو تہ مونج سے فرمانو
 خاصہ زور یار چھی بڑ شانو
 وقتِ نزع مونج گھڑ آمانو
 غوثِ قطب آسو کھڑوانو
 مالہ دالمی گے آتھ ہوانو
 حصہ فاطمین کوریہ بیانو
 جیم نہ تھے آتھ ترادوانو
 تکیہ منکر چھی پارانو
 چار کپاہ چھٹے ہئے نو توانو

خاصہ موسیٰ کلیم اللہ
 زان دُنیا واویلا
 تم نہ کشتیہ دانائے سر
 زان دُنیا واویلا
 تسمو تہ زھڑے دارے موت
 زان دُنیا واویلا
 حضرت الیاس در دُنیا
 زان دُنیا واویلا
 روز ہے سے کیا ہ اوس دور
 زان دُنیا واویلا
 تم وہے کور تمنائے موت
 زان دُنیا واویلا
 کیا سنا تہ آسہ کیا حال
 زان دُنیا واویلا
 جیم شرنائے آسہ موت
 زان دُنیا واویلا
 ناپ دوہیں مسیحہ نتہ زان
 زان دُنیا واویلا

یوڈ آسکھ مسلمانو ویوڈ آسی دین اسلام
 سیوڈ وٹھتھ زان دُنیا واولا
 داوئے تہ جنتک مکانو کھیاوئے تہ نیا مژ جان
 حور تابے چھے رضوانو زان دُنیا واولا
 یس اکھاہ آسہ بے ایمانو زان دُنیا واولا
 کھیتیہ افسوس بیہ آرمانو زان دُنیا واولا
 زہند زہندن سہ تو میلانو موہ رو میلن موہ دن سہ تو
 ادگر تھن سرخ بیگانو زان دُنیا واولا
 اچھے کن نر زنگہ تہ پانو چھی گواہ پر تھتھ کارس
 نیک بد چون کرن بیانو زان دُنیا واولا
 بیہ کاتہہ چھنہ کھنہ لدانو رتہ کیشر دھا پانس سہ تو
 موت تمشرون چھے زوقھانو زان دُنیا واولا
 زہند لوگ محکم کیا متانہو نیشہ رنشہ گر تھتھ بیدار
 زہندگی مہ گر تھتھ پڑھ کرانو زان دُنیا واولا
 ہنسک زہر موئن نشانہو رنگ سفید سپنے موہے
 وینہ نو چھے سنگ ڈالانو زان دُنیا واولا
 دگ تہ بیمار مو مرگن بہانو کہ تہ نظراہ گر تھتھ کور کن
 نر تہ مادے اتہ حارانو زان دُنیا واولا
 مل کل موت داو میل پانو تھتھ تھتھ تھتھ مو کلکھ نو
 شور، مستی سوئے ہمانو زان دُنیا واولا

باز پوچھ پتھر نیرنے ودانو
 یورین چھینے کا تیسہ ایمکانو
 مال دولختہ لوکھ کھسوانو
 بیٹیتہ کانہہ نو ناو ہسوانو
 پیچھ تختس دینو مو سترانو
 ننگہ ماگر تھک سنگدل پانو
 کہتہ گھٹنگہ چھٹے کھانو
 روزی ما نیتہ ارمانو
 گالی مرگن کم کم کھوانو
 ڈالو ڈپہ کیشر گے وارانو
 مول موج کوٹ گے بے جانو
 وچھیتہ نیر پختہ گو کاروانو
 راجتہ درہ چھک تی ڈیشانو
 زاہ نہ ہسوان چھک تانوانو
 پرتہ کل من علیہا فانو
 بوز کھے لاگ تس سیتوانو
 رات آکے تڑتہ پکھنو
 زان دُنیا واویلا
 تیتہ گھنوی سے پترن چھٹے
 زان دُنیا واویلا
 پیچھ رختس منگوزے کیا
 زان دُنیا واویلا
 یود نصیب آسی ترے
 زان دُنیا واویلا
 مایا مایا جے رچھیتو اسی
 زان دُنیا واویلا
 مایا مایا فرزند بے اولاد
 زان دُنیا واویلا
 ڈیش پختہ کو مشرعتہ موت
 زان دُنیا واویلا
 روز باقی ہوا لٹہ
 زان دُنیا واویلا

مھوڈو ہے نو تووانو

لے بھاو معبودن سیتو

تور کیٹھتہ کر تینہ سامانو

زان دُنیا واویلا

مدنو عشق چانے...

مدنو عشق چانے عاشقن دل مُشکِ برِ حُتہ
 مدنو کیتو عاقل داسے رتے دیوانہ کُحِ حُتہ
 بے تو در باغ مرا شکستہ این غنچہ دل
 رتے کوٹ زالہ کوتاہ زالہ کو کو لا جھٹس گل
 مدنو چھس بے روان چھس نہ یوان عارِ موعینہ
 نئے آمو لول چوئے بالہ کاستم زوئے کر وئے
 بے کمیو رنگہ زہارِ حُتہ رنگہ رنگہ چھ چوئے
 ارنی گوئے زائنی یس رتے دو چھتہ لن ترانے
 مدنو گل بدنو نامیہ لیکھ یو کامیہ ردو
 مار چھس پنجرس منز سار گچھرن مار چھس بو
 مدنو شامیہ سوئے زار جھٹس بو آمیہ تارے
 بدن مانو رنشنے خالو گزہم کالو رادے
 مدنو مایہ و جھٹس کیر کیاہ چھم پائے بُندی
 روش مو روش ہو شیر لاگے پوشہ کوئدی
 مدنو پامیہ پچس بوز تم وہ فی نامِ نود
 مئے او ستم لانہ در ایس کرانہ کیاہ چھ مانیہ دیا
 عا ۱۰ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶۵ ۱۵۶

مئے چھو لولہ کامن وولہ پکھتورمانہ تے
 گچس بوہولہ چانے دولہ مو پکھ مارے تے
 سمبل از کوکل مشکس توش حال پریشان
 نیمبر ز کو چشمہ ون زاہ چھنہ غائی ڈیشان
 ونے داستانہ دلگ رستم داستانہ دولہ
 چھو رختس لولہ مستے مس چھو یوستانہ دولہ
 مد تو عار رستیو وار و نتم کیہ تے تڑھی
 آہ و افسوس جسس شاہ تل چھم پاپہ پزھی
 گیس بوختہ خاطر گزشتہ بخشہ میا نو گوناہ
 قسیم دل لولہ وائنج وولہ فی تے روٹم چون پناہ
 مد نورش کہ مو کیہ اشک گچ مو بالہ روان
 کوو چھک خشک موہنہ عشقہ مشے ڈالہ نوان

ہما محمود کائی عاشقن ہنتر کر غولائی
 چھ دنیا برم تہ فانی کرتہ واصل نیکیائی

پشونامہ

ہمبا پشو ترلو نا	چھو پشو کر کرو پشو
دیشو گرہو شکار س	پشو پشو کور گرہو گشو
ہمبا پشو ترلو نا	رکھا ترشو مارو پشو
دتر کھوئے سوئی جان	تریشو کر کوہ لن دیہا گشو
ہمبا پشو ترلو نا	پشور پشو پشو پشو پشو
وانکن اندر زمانن	ترتہ مانکن چھی پشو
ہمبا پشو ترلو نا	شینکینہ روئے گیم رشو
تر یارے مے نومشی راہ	کشن دو وٹھم مے ارشو
ہمبا پشو ترلو نا	کشن کانس گیم رشو
وگوری رشو مورس بو	کیشیاہ وٹھر کر تو م پشور

نہ عبد الاحد آذان چھ کیری زبان اور شاعری "منزلتو کھت زوپہ باکھ
چھ عبد الاحد ناظم سند۔ مگر قلمی نو سچہ چھ تھو تر کھت غلط ثابت کران
تھو چھ نوم ترئے شار نقل کرے ہوتے

ہمبا پشو دارو وکیاہ	شہیدہ آدم کھیو دم پشو
پشو نو وٹھم مے ماچھ راہ	ششو کیر ترادوم ترشو
ہمبا پشو دارو وکیاہ	زکادہ فشریم وگوری ترشو

یتیم یتیم بازن نشو مہب پشو تر لونا
 بہ کیاہ وئے کیاہ کور پشو ششو کپرا ندر ژاے
 لمختہ خیمختہ کور ہم فشو مہب پشو تر لونا

محمود گامی پیچہ بگر د شو

پازن ستر چھس ملائے

پشو داد وئے کیموہ نشو

مہب پشو داروہ کیاہ

(پرانہ قلمی نسخہ پیچہ ۵۰)

معراج نامہ

حمد تسبیح پادکرم انبیاء
 تسبیح تہجدین زودن یارن
 حمد پتہ ناتہ پتہ معراج بوز
 روز و شب تسبیح درود سوز
 ستودہ ہمیں اوس ماہِ رحمت شب
 یار اوس پران زمین کیونب
 تہجد شب فرمود جبارن
 دعا وقف کہ ہمیں اسرارن
 جنتس گو تمام روح الامین
 نورک بالیوش رحمتک زمین
 اُجھانیہ سبند اوس سرور
 یا نبی پادن وند ہے سر
 حجر نشنبر کن در لے رہم
 ذات پاک کاسی امتک غم
 ستیجہ ساس ملا پیکھ برونجہ آہم

نہمن منز زودن رسولِ نوحہ دا
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 دلس منز پادا گزہ ہی سوز
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اوس در خاب ناز شاہ عرب
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملک و ماشوق یوزی کھارن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اودن تمکو براق اوس نازمین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جہجہ پیچہ جہیر یکتی تجس زادر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملکن فکلن سیتو پھیر یتیم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور کو خان چھک پیرا ہمتو

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عرش کس کس پیچھے پیڑا
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانے ادا شاعر داریختہ آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 برونٹھ پوک براق جبریل پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 حضرت سون تیر کور کھ پیشوا
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 وچھک تیر آدم یا غمر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشتیاق یثاوس در بانس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 کرہس سلام یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

ترسے تیر بیٹے چانمن یازن کہتو
 فراق ستر براقن وود زار زار
 تیر ادا کورہس دام یقرار
 بوزختہ براقن کوت بڑھیاو
 تیوت پوک تیز تیر پوشش نہ واد
 براقس پیچھے میل کھوت حضرت
 میتر تہمو مسجد اقصا وختہ
 یام داتی نبی مسجد اقصا
 نشو ی کور ہکھ پتہ اقتداء
 گورہس فلکس کھتو سرور
 نووک پوہ شک اوس در بر
 ادا کہتو دویمس آسمانس
 ہنہ ہنہ دتی ہس پیچھ بانس
 تیر اسی بھیل بیٹے عسلے
 بونی صلوات بے انتہا

۱۔ محشر کیتھ کس آسم سوار (نوعہ سخہ جبار خان - ن ۱۳۱۹)
 ۲۔ برونٹھ کو جبریل براق پچھ (چھن) ۳۔ داتی میل حضرت مسجد اقصا
 (چھن) براق پیچھ داتی مسجد اقصا (ن ج)
 ۴۔ کھتو یام فلکس پیچھ سرور دچھن) ۵۔ سلام کرہکھ یا سید (ن ۱۳۱۹)

تریس یامعہ کھور کھور
 ملکوتی دوردک شور
 تیر ادس یوسف بیہ دورد
 سوز تمو نبویس سلام دورد
 زور میس فلکس کھتو توشن
 عاشقی کرس تیر پموشن
 موسیٰ، ایس بیہ میرم
 قریول کرسون دوردوسلم
 ادیشیلو پیشدیس بر مشرن
 ملا یک پاران اسو بیون بیون
 اسماعیل، اسحاق بیہ یوقوب
 نبیون سارے چھے چانی شوب
 شیے میس فلکس کھتو دوشوے
 ادیشم سدرۃ المنتہا گے
 ییلکرس جبریل شہر ہودن

ملکوتی اندر کریم دور
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 بشدگی کران سوئے معبود
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نور تہمت اقبال نوروشن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 سردار دیشہ کور کھ سرخم
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نظارہ کریمہ طرفن کون
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 یار رسول اسہ کاسن لول تے لوب
 صلی اللہ علیک یار رسول اللہ
 تیر پیچھ شتو میس کون نو کھ پے
 صلی اللہ علیک یار رسول اللہ
 زکاء نفلیچہ کر نوون

۱ تریس فلکس یا تو اورک کھور (قن ۱۳۱۹) تریس یام واتفو کھ کھور
 (ن ج) ۲ بند چھ چھاپی نمہس پیچھ فلت پانٹو یکھت.
 ۳ یکہ دیشہ جروٹھتس اسو باتم - یار رسول بوئے نے دوردوسلم (ن ج)
 ۴ یار رسول اسہ چون لول تے لوب (چھن)

دوہ ماچھ بڑی بڑی پیالہ چوڑی
جس پر دوپنس اسے سرور
میانہ کھتہ ڈیشکھ یئر مہتر
میکائیل نامتہ بڑوٹھتس او
تھوک ییلہ پنہ نہ جد نشہ راو
پاک پانہ تھوک ییلہ میکائیل
وچھہ تمہ قومہ رت رومیل علیل
تو پتہ زف رف بڑوٹھتس او تھس
تمہ رتھہ داتنود پچھہ عرشس
کدہ پن نالانی دوٹکھ رندا
بس جھم عرشس تارج زیبا
نالان سان تم تہہ میکو یام
ہر صبا پیر تو تہہ ہر شام

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
یکہ ما یتیمہ بڑوٹھتس دز نم پیر
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
پرن میانہن پیچھہ کھوٹھقاو
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
بڑوٹھتس تام او اسرائیل
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
یا رسول دوعہ فی دوعہ تھہ تہ پیچھہ
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
گرد نالانی چانی یا مصطفیٰ
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
لر زیش عرشن روٹ آرام
صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ چھاپی نو سٹس تھ۔ جبار خان چھہ یتیمہ آریہ لیکھتہ
۲۔ رکاتہ سردار کر نوٹھکھ دوہ ماچھ بڑی بڑی پیالہ چوڑی
شراب اس دنیا دور تر دوٹھکھ

۲۔ آریہ کھتہ تہ ڈیشکھ (ق ن ۱۳۱۹)

۳۔ یا رسول نو تہ کس تختس کھس (چھن ن ج)

۴۔ یہ بند چھہ چھاپی تہ قلمی نو سٹس نمبر ۳ تھ۔

عرشہ نش بر و تھک ینک کپہ نیرتھ
 رقت معشوقانہ اوس پیرتھ
 تہہ اوس ساری مقرب دور
 منظور گویش اوس مستور
 دوپ نس یا رسول کیا اکھ مسخت
 امتس کر تہ مے مغفرت
 دور اوس تہہ ادقاب قوسین
 سورے سین تہہ عین الیقین
 دوپ سانی نبون الخیات
 بوسنے صلوٰۃ والطیبات
 تور دژاد از زبان قودرتھی
 سوزے رجمتہ برکتہ ثئے
 فرمود سیدن سانی باد ازین
 امت جهم ضعیف بیہ مسکن
 بوزتھ ملا یکھ زودیں گواہ

شوق سیمو چھنہ تمکولت پھر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بر و تھک اوس ستھتھ ساس پردہ از نور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ شیم اکتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگر شیم دور اوس مابین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بے نیاز چھک از ہمہ پاک ذات
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اسلام علیک ایہا النبی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 و علی اعباد اللہ الصالحین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشدھ ان لا اللہ الا اللہ

۱۲۷۱ اخلعت معشوقانہ (ق ن ۲) ۱۲۷۲ یہ بند چھ چھاپی نو عس مترے یوت موب
 ۱۲۷۳ تو کھوتہ ادنی از دو مابین (ن ج) تو کھوتہ ادنو دور مابین (ن ۱۳۱۹)
 تو نش ادنے رقد (ن نمبر ۳) ۱۲۷۴ بوسنے رجمتہ برکتہ ثئے (ن ۱۳۱۹)
 ۱۲۷۵ عرض کورن یا اللہ العالمین (چھن-ن ج)
 ۱۲۷۶ سیمتھ مصطفیٰ بود اینچینس (ن ۱۳۱۹)

و اشہد ان محمد عبد اللہ
 پائے و اُنی و اُنی تمہو کیتے امرار
 روز شب تیں پیچھ سوز بسیار
 پُر تر حصس یا رسول کیہ آکھ مہجھ
 کورے اُمّتیں پیچھ مغضرتہ
 دوپ نس آدمس سجد دیو و تھ
 تہیختہ سہیو اُسہ کیختہ کی تھو و تھ
 دوپ نس آدمس سجد دیو و تھ
 چانی اُمیر کیختہ تھو و تھ
 یا اللہ تھے خلیل تھو و تھ یا
 تہیختہ کیہ تھے دتھ یا غفار
 دوپ نس نور چون اوس تابان
 داتی نہ نار زاہ بر اُمّتیان
 تامت حکم اس از درگاہ
 پانتر شاہ وقت نہماز روز نشاہ
 عرض کور منبرین سالی آن دم
 تر تے ریت پانتر وقت کیہ اؤکم
 دوپ نس یا شفیع المذنبین
 را دوپ نس تے تے سجد دیو و تھ
 ۲۷ یا جبار (چھن) ۳۷ اُمّتیں کیہ نکھ اے سید (چھن)
 ۲۸ یا جبار (چھن) ۳۷ اُمّتیں کیہ نکھ اے سید (چھن)
 ۲۹ یا جبار (چھن) ۳۷ اُمّتیں کیہ نکھ اے سید (چھن)

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عالموتہ عارفہ کور اظہار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ غم اُمّتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جنت اول نس ہو و تھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور چاہے جنت پیر و تھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نار منز کور حقّس وار کلّ دار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تو سہ توڑ جھتہ گوار سوزان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول اُمّتیں کیختہ منکھ کیہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نہ توان اُمّتیں کہ ہر کہ نم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اُمّتیں جاتے و جھتہ غلہ برین
 ۲۸ یا جبار (چھن) ۳۷ اُمّتیں کیہ نکھ اے سید (چھن)
 ۲۹ یا جبار (چھن) ۳۷ اُمّتیں کیہ نکھ اے سید (چھن)

سیتو نیون جبریل روح الامین
 جنت اندر زاد احمد
 شمشاد قد آسہ غمہ رشید حد
 غلمان تے حورے آسہ کی طرف
 دیدار ویشیہ گے مشرف
 دیکھ رہو جنت حور غلمان
 خاص کیاہ آسہ پان پاؤں
 نور سیتو حور آسہ تن ناوان
 کنہ بوز کیاہ آسہ وینہ ناوان
 خافہ خافہ نیا مژگیاہ بہتر
 زعفران رنگ آسہ مشک آفر
 ماشوقہ وچھٹھم اچھ جابے
 مہر ختیج جابر صد فیکر پابے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 غلمان تے حور آسہ بروٹھ بے حد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 روم پے سندر بازو سونہ سندر کف
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 زونہ تے آفتابہ کھوہ تے تابان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دور غم گوشن آسہ راوان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ویشیہ خوش کوٹ گو سرور
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جابن وچھتہ کیاہ اوس پرے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۲۷۱۷ ریم نہ بشت چھتہ قلمی نوہ سخن شرف

۳ زونہ تے آفتابہ کھوہ تے آسہ جان (ن ج)

۴ خافن کھتو آسہ پر پختہ خان (جبار خان)

خافن کھتو آسہ پاران خوان (ن ۱۳۱۹)

۵ گاسہ کنی زعفران مشک آفر (جبار خان - چھن)

۶ مہر ختیج تے صد فرخ سرتا پے تے کڑھ یس آسہ چانی مے (چھن)

دوپ ہنس جبریل سترہ سترہ پچھ
 چانڈ پڑھ کچھ پچھ کر مر چھک
 دوزخس نشن یلو دا ڈھرت
 حکم آو مال کس ادو کرن کچھ
 سلام کران آو مال کچھ
 یتہ برونیمہ ینہ یور تشریف کچھ
 دچھ ریمو دوزخن ہندو طبقات
 وود کوٹ بنجین سارہ ووشات
 مال کچھ یتہ منز آسن کم
 مالو کن دوپ یا شفیع الامم
 اوستہ چپائی سیم گوہ ناہ گار
 دودکیاہ بنجین سائی زارزار
 نار پٹنڈ ڈیو تھن مویج تہ مول
 یا رسول آسہ کچھ نار پان دو
 دوپ ہنس یا رسول آسہ موکلاو
 کرہ دھتے مول مویج امت تراو

دشمن ہنیز جابے ادو وچھکھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مالو کس ڈیشٹھ ہیوت ریمو پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول عاصمین نظر اد کھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگریہ روس تہ کیشہ نا کچھ نہ پچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بادتم ورو ورو لڑیہ ہم غم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 والہ نکھ یتہ منز زالسکھ نار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ڈیشٹھ بنجین مریجن دول
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اکتھو منز تامتھ حکم تس او
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ جبریل دوپ نکھ سترہ سترہ پچھ (ن ۱۳۱۹)

۲۔ حکم آس دوپ نس اے غم خار (ق ن ۱۳۱۹) ۳۔ یہ بند چھتہ چھاپی
 نوہ سنس منز ۴۔ یہ بند تہ چھتہ چھاپی نوہ سنس منز۔

مول موج تبتہ مہ کلون نے
 سانبہ کھوٹہ ٹوٹھ کا تہہ تھون نے
 دیان اوس کیا ہ سنبہ میاں زامتی
 علمہ تلبہ میاں ہ ما دور کا متی
 دوان سپنس حکم از حق
 امتک غم چھے زائے بر حق
 و چھتو تم سون غم کوٹ کھو
 لوہ سان تس پیچھ یتر پر کر تو
 دووٹھ تور عرشہ کوٹ تھوٹش پین
 زور مس فلکس پیچھ داتہ وٹن
 داتہ حضرت نزد موسیٰ
 پتر شاہ وقت نماز روز سیہ ماہ
 اون کن چھ پتھر اشر مند غم
 زائے چھی دیان شفیع الاعم

۱۰۰۰ بندہ چھینہ چھاپی نمہ نکس منز درج ۲۰ دیدار میاں تیش دور کا متی
 ۱۱۰۰۰ اٹھو اٹھ سپنس (ن ۱۳۱۹) نامت سپنس (چھن)
 ۱۲۰۰۰ امتک غم کھین چھے رونق (جبار)

۱۳۰۰۰ تھتھ سون غم کوٹ سناگو (ن ۱۳۱۹) ۱۴۰۰۰ مہ سہن پتر تھنس سی
 کی صا جید بخش تھہ دیسی ترے رچھہ پنج وقت پر امتی (جبار خان)
 ۱۵۰۰۰ پربند چھ نہ سنے جبار خانس منز سے یوت۔ اون کن چھ پتھر ۹

گویا گوئی امتس چھینہ تھل
 نہ رہتہ تیر وہ نہماز مانچہ کے گل
 یودوے امتس چھینہ طاقہ
 پانترہ من بدل پانترہ چھک وقت
 فرض کے نہماز بیٹہ رمضان
 مؤمنو مائن چھہ فرمان
 تہ پیچہ جبریل سیتو آوتس
 یکہ و طہ انبیا باؤن تس
 بیت المقدس پور کہ نفلہ
 جبریلین دوپس اے نبی اللہ
 قصود و عفو براقتس کن نیو کہ پے
 واتہ ون گہ نیم غایب گے
 گریٹیلہ واتہ و کہ حضرت
 ہا نکلیہ اے گزہاں حرکتہ
 مصلس و تہم و ذی اس موہ وال
 وچہ رتھو قہ درت ذوالجلال
 الحق پیچہ سیدن سا ذی اچہ تل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانترہ وقت فرض چھہ دن اکھ رہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 فرض وال نکھہ اڈ چھک مسلمان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 واتہ ون بیت المقدس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 انبیا نموش وقت گہ کیتیاہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بیٹہ یورٹنزن سپنہ طے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 موصلس گرمی ہنیز نہکتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 سردار واپس شتہ گہ تھہ شحال
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ صرف جبارخان نس فہ شخص متزے یوت۔

۲۔ کہہ تہ تہ ہا نکلیہ اس حرکتہ (چھن)

۳۔ یہ بند چھہ چھاپی فہ شخص متز۔

معراج حضرت پیر پاٹھو زان جسمہ سان کھوت مئے بر آسمان
 نبی شد معجز پیر پاٹھو زان صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول گو کہ محمودس یاد تولہ سیتو دمیہ دوان فریاد

ہو تیں دیدار گزشتہ دلشاد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۷ یہ بند چھ چھاپی نوہ سٹیس ٹریے یوت۔

۲۷ تمنا چوئے محمودس دما روڑتھ پان ہوتیں
 تیں چھک پیتہ کیوتہ ٹریے

(چھاپی نوہ سٹیس)

۳۷ یا رسول عرض بوز محمودس تیں چھک پیتہ کیوتہ ٹریے
 جان کیا دوان نے پان ہوتیں

(جبار خان)

وفات نامہ

حضرت فاطمہؑ

روز دُماہِ ثَمَمہ وُشات	بوز فاطمہ صائبین ووفات
صلی اللہ علیہ النبیؐ	یاد قبر کز تنِ ثَمَمہ ذات
خاکی دُپٹنچن حضرت جناب	شہِ اکبر اُس فاطمہ درغاب
صلی اللہ علیہ النبیؐ	تمو پھیرتھ کوڑھکھ خطاب
چھپے دُنیا ملک اُران	فاطمو کوئو چھپے سون پھیران
صلی اللہ علیہ النبیؐ	شوڑ تڑے رز چھپے خان شیران
چاند وُشات کرن چھ ناز	اسہ لوپ نہ تڑے رؤس قرار
صلی اللہ علیہ النبیؐ	چھی کر تھ تڑے انتظار
از زبانِ حمید الانام	فاطمین یام بوزن یہ کلام
صلی اللہ علیہ النبیؐ	نیشہ نیشہ بیدار گے تام
امرِ رسولِ بیہ امرِ عہدا	کھوڈ وُتھتھ اوٹھکھ حبا
صلی اللہ علیہ النبیؐ	کوڑو کھ سُنست فرض ادا
بیہ تاوَن تم بڑوٹھ کئے	آپ امان مہتھ وُچھنے
صلی اللہ علیہ النبیؐ	حبابہ کڈو کھ نہرتے

جامہ چھلو نکھ پینہ نہ پانے
 اوش تہرادان چوں کاروانے
 گیسو آنن کوڑ نکھ شانے
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 نان جوین اُس پوختہ کران
 حسن و حسین غم اُسو بران
 چشم مے بابن تھووت و تھووت
 چمک چمک گومت سنجہ
 اکھ شخڑاہ گڑھاک زبر
 تہ فاطمہ آسکھ نہ حید
 اسی نہ آسوکھ تیلہ پیش یکھ
 دوکھ لڈن کس گرنیکھ
 بو مڑتھ کوٹ سہ گڑھن
 کینہہ تہ فوختہ روز کھ نہ مڑھن
 کر بلا مڑ تہمن مارن
 آسوند آسوکھ کس پتہ لارن
 کس سنا روزن کتہ
 کس چلیختہ انکھ تہ
 شاہ غلریس تہمیت روزیا
 گیسو آنن کوڑ نکھ شانے
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 چشمو نیشہ اُس مومہ ترہران
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 آسہ اما من دوکھ نہ بھنختہ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تہ نیشہ تھیکھ سہ سر
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 چھکھ کہ لڈن کس تریش دیکھ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 کاتہہ تہ آسوکھ نہ چمن پڑھن
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تہ ماس تہ ماجہ تھارن
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 گرینا یا پیچہ و تہ
 صلی اللہ علیہ النبیؐ
 میں دپنس تی سے بوزیا

۱۔ انز فاطمہ (ن) ۲۔ بو مڑتھ تھیم گڑھن۔ باز بانو روز کھ نہ مڑھن (ن) ۳۔
 ۳۔ تہ بٹہ چھنہ (ن) ۴۔ مڑن

درس خائس تمنن سوزیا صلی اللہ علیہ النبیؐ
 لولہ نشس تس دل ماڈلے ماجہ رستین اڈ زوگلے
 یتمنن ما زاه پچھہ ثرلے صلی اللہ علیہ النبیؐ
 شاہ صیدر تام گرکن او فاطمئس نشس ہجرین منز او
 فاطمئس تہہ ڈیوانٹھک شینچاؤ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 دوپس علی صائبن پھیرتھ کین زتھاؤتھہ امام شیرکتھ
 چھو پانے شیرتھ تہہ میرتھ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 فاطمین دوپس ڈیٹھم ازراحتھ بار صاعب والاصفات
 وینیک نامت وچھم نہہ ذات صلی اللہ علیہ النبیؐ
 تور دوپ نکھہ کہ اسے فاطمہ چون دوربر کوتاہ ہسمہ
 مئے تہہ دوپس بے تورسی سمہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 ہر وقت نیمہ از پیرتھ تھو و مئے امانن کیتھہ کرکھہ
 نہہ گڑھ نم مرکھہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 دوشہ وئی جائے چھلکھہ گپوہستین کیسولکھہ
 بو مرکھہ تہہ تہہ سی کرکھہ صلی اللہ علیہ النبیؐ
 بوز یا مکتھ علی صائبن بوز وئے ووشلے یس ہن ہن

۱۔ پے بٹہ چھین ۲ منز امہ بل چھہ پے بٹہ
 تازیسی بوز علی صاعبن بوز وئے وپہ ریکھہ ہن ہن
 گنہ دلس چاک درمہ جامن
 ۲۶ ۳۶ ۴۶ یم ترئے بٹہ چھین ۲ منز

گوس دلس چاک دیمہ جان
 دویں فاطمہ پہ کیا ہو غم
 زہ تہ اسیم نہ یوان پتھو غم
 ونہ ایمان پہ کیا کرے
 خفیہ گزشتہ بے ادب مرے
 مری مرے نہ زہ سر
 بیتہ گوس اُمی شر
 یا فاطمہ تہ میلہ مرے
 گچ پانے سبق نہ درے
 فاطمہ دویں یا مرتضیٰ
 حقو مے تے رضا بقضی
 یا علی کوتاہ بے وے
 چم مے عرض بوز تم کنے
 چم نہ موتس یلہ چاک
 تم بجا اُنی زکھ دارے
 اولن میلہ نیریم مے جان
 کاتہ تہ صحتہ نو آسم مے ویشا
 دویم حاجتہ چمے راتہ کیوہن

صلی اللہ علیہ النبی
 داد ہجرک مے داغ حقو غم
 صلی اللہ علیہ النبی
 کریم ما یم اے سرے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دور یم کتر زدن
 صلی اللہ علیہ النبی
 گیسو ان کس شانہ کرے
 صلی اللہ علیہ النبی
 رادے حقو موتس رضا
 صلی اللہ علیہ النبی
 دو قسم بحبانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 وارے بوز چم حاجتہ تے
 صلی اللہ علیہ النبی
 راتہ رکتہ دیم مے شران
 صلی اللہ علیہ النبی
 لول بروریم جگر گوشن

۱۰۱ پند چمہن ۲ حقو ۲ پند سارین موتن مقررے (ن ۲)

۳۰ طاعتین میانین (ن ۲)

یثقیلہ مرنے میں سنخ زان
 تریمیم حاجت کرے بیان
 صلی اللہ علیہ النبی
 دایہ دیدار ازم دیوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 مینوینہ علی صابن وین
 صلی اللہ علیہ النبی
 فاطمہ چھے بجا ان
 غصہ میونے اے جانِ جهان
 پیش سرور کریم نہ بیان
 صلی اللہ علیہ النبی
 بیتہ خبابی ازم دیوان
 یثقیلہ حاجت ازم بجا
 صلی اللہ علیہ النبی
 تنہ منز باگ گزم یادا
 پانہ وانی اسو کران گفتار
 صلی اللہ علیہ النبی
 نام دوتس موتک سوار
 فاطمہ یثقیل عزرائیل اس
 صلی اللہ علیہ النبی
 تنہ اموب لکھ لزم غم اس
 جامہ پینو پانے شیر
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوید دیدن دوپن نیرو
 کتھ کران زن موختہ ہران
 صلی اللہ علیہ النبی
 ہبطو بابس اندو اندک پھیر
 کتھ رطہ کتھ اسو کران

۱۷۱ دار و نالان (ن ۲)

۲۷ روز محشر مے وانی دزم
 مایکن منز تھا رتھ دزم
 جنتس مہ کلا ورتھ دزم (ن ۲) ۳۷ قرار (ن ۲)

در آید نشه دایر و حسن دوران
 صلی اللہ علیہ النبی
 یام فاتحہ کو رکھ بہ نیاز
 تمام گیکھ از غائب آواز
 گریہ گزیدہ ہو یتیمو باز
 صلی اللہ علیہ النبی
 آری پھیلے لہران تہ زلزلان
 گریہ راہ امسور و یس کلان
 صلی اللہ علیہ النبی
 اوس فاطمہ زین تل جان
 شاہزادو کوتاہ و دودکھ
 شاک مبلتہ رویس لودکھ
 بائے بائے امسور یقرا کران
 صلی اللہ علیہ النبی
 از چھٹے فاطمہ پزیر پاٹھو مران
 اسیہ نو کاتہہ لول اسیہ بران
 دو پیکھ دایر لہس کیاہ چھ اسیہ پائے
 صلی اللہ علیہ النبی
 تویر دوپ نکھ موجود خور دایے
 کوٹ گزھک زینے تاماے
 چشمو نشے اوش کوٹ ہو رن
 صلی اللہ علیہ النبی
 حبان بحق تسلیم کو رن
 اوس ترشے یم از شیر رمضان
 گئیہ خیر کون و مکان
 لنگو و دینر حیدر کرار
 صلی اللہ علیہ النبی
 اسیہ کنے خور نکھر پھوار
 اوس یہ دو بیت فاطمہ صابن
 صلی اللہ علیہ النبی
 اؤن بحبا علی صابن

زیرِ لحد سرکہ دفن
 اُسو حیدر یوان مُبجس
 گر یہ کران بیچارہ بیکس
 تریمہ دودہ کو اموب بیتاب
 فاتحس دودہ با جملہ اصحاب
 فاطمن دوس چھونا بوزن
 ہمسایس انبیایم سوزن
 تبیم ترئے دودہ بر پیچہ پاران
 میون احوال وُتو تو پاران
 تئہ دوئم دوان نالے
 دودہ مہ کلہ یتیمہ احوالے
 یام بیدار گو شاہ مردان
 لبیکہ سوزن تر زھار کھ سوزنان
 تس زناد نش داتو بیتاب
 تمہ پھیرتہ دوسیکھ جواب
 کو دے بخشش چھے مائی سردار
 بخشش دودہ فی پانے غفار
 امہ یام اکھ فاتحہ پورن
 فاطمن تام بر مژدن
 اُسو تھاؤدی متو خور و کر و کر و
 کر کہہ نثار دے چھو کھو وری
 ترین دودہ من اس فاطمہ شیر

صلی اللہ علیہ النبی
 فجر پیرتہ توت فاتحس
 صلی اللہ علیہ النبی
 آیس حضرت فاطمہ در خاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 سور سمسار چھنے کائسہ روزن
 صلی اللہ علیہ النبی
 چیم داتنج اموب تھاران
 صلی اللہ علیہ النبی
 جلد گڑھو کر دیکھ حوالے
 صلی اللہ علیہ النبی
 آتہ مہجرس کن نالہ دوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 گر یہ کران دوتہسہسہ خاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 اُمیتن سارن غم بخار
 صلی اللہ علیہ النبی
 صابجین تام عفو کوژن
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوہ کی خان تس کھتو بر و بر و
 صلی اللہ علیہ النبی
 نوہ کی مہ دودہ مژدہس بر

صلی اللہ علیہ النبی	غافل واپس بوز تو یہ نصیر
ستویہ دومہ اس گفتار کرن	شین دومین اس فرقان پرین
صلی اللہ علیہ النبی	اس روزے شاہی درن
یختہ جسمیں گڑھن پارے	اسہ ہون ہند کیاہ چارے
صلی اللہ علیہ النبی	روح بیچار گڑھ آوارے
یا رسول زہار تھ کتے	تاوی زن ییلہ زمین تثنی
صلی اللہ علیہ النبی	امبتین و تھ ہاؤ یتے
ڈو تم تم مہراب بے	یا رسول فراق پتھمے
صلی اللہ علیہ النبی	دومہ دومہ تھ سجدہ دے
خاطیہ رشتہ و وفات و نہم	روز محمود بہنا بے غم
صلی اللہ علیہ النبی	پتھ شفیع مردار عالم

عنا نسخہ نمبر ۲ مترجمہ "صلی اللہ علیہ النبی" بحایہ
 "صلی ربی محمد" لیکھت۔

کاشتیری نعت

- ۱- پایہ بڑی عربیکہ شہ سردارے (غار مطبوعہ)
- ۲- پورسائی شیوین رہنمائی
- ۳- یار رسول اللہ دیدار لاو
- ۴- یار رسول سلام علیک (غار مطبوعہ)
- ۵- یار رسول اللہ علیک اسلام والصلوٰۃ (غار مطبوعہ)
- ۶- تکریم دقایق حیات النبی
- ۷- پیہر باش برمن یا محمد
- ۸- کھنوت کینہ منزے کلاہ (غار مطبوعہ)
- ۹- یا مصطفیٰ محمد (غار مطبوعہ)
- ۱۰- شہ چھنہ کاتھہ تہ مکاناہ
- ۱۱- بردر تو یا محمد مرہادام (غار مطبوعہ)
- ۱۲- خبر چھے حال باؤے کیانہ (غار مطبوعہ)

(دا)

پا پڑ عریک شہ سردائے
 امہ آمہ تاوے زر گوم سنبھتہ
 ہدل گوم چکر لول آم چوئے
 آندری گویڈ نم لولہ نار تو اندرس
 لولہ چاند داغ روٹ زونہ ترز سبسن
 سرو ناز نپنے ہی گل دے
 کاسیہ آسیہ کنجہ رحمت کہ گنجہ
 باغ باغ گل بھولہ اکہ چاند نظرے
 مدینہ کہ مدنے نوڑ کہ بدے
 چرچ لولا کہ ماہ تابا نے
 آہ کاٹی کاہی شوق چانی

مے چھم چانی تہ زار دینہ نا
 کس زانہ ورنہ پتھر تھنا
 میون جان بگرک سوز تھنا
 خاک تلبہ جامن چاکر مہ نا
 چون الم نشرح سپنہ وچھ نا
 خستہ گے عاشق مستہ پچھنا
 کر تہ اکہ شہوئے احسانا
 مے تہ چھم غم غم دل تیر پھولہ نا
 دور چھس نوڑ نیش سور ملہ نا
 جان جانا نے دینہ وے نا
 مار کن لولہ وانی دے نا

۱۔ محمودین تہ نا در نعت شریف چھہ اکہ تہ تہ نو سچ پیچہ نقل پوان کہ تہ
 یس کہ تہ چھہ کھیتو مت۔ مگر تاریخ چھس موجود ۱۲۱۳۔ یہ چھہ باسان
 محمودین پنہ قلمہ سیتو لیتو کھمت۔ پوتس چھس "درخانہ" لیکھت۔ یہ
 نو سچ چھہ محمودین کا مہ ترزے واصل سید مت۔

امہ نعت شریف یکا نو سچ چھہ بڑ صاف لیکھت۔ یس
 تازے پہن لیکھت چھہ امت۔ (ناجی)

سہمہ ڈنڈ ہے سربراہ قس
 دھوپ نے مجھ کو جو حاجت کیا مجھے
 اٹھیا چھ صنف دھت انتقب
 زین پوش زلف نمیں اسر فیلنس
 دیدار چائیک ارمان دلہ ہے
 دیو چاند شہر کیر لولہ چون نشہ
 بانیکہ سروے
 دو چھتہ کیشراے سائی نس سرائیں
 یال گر پالکس بان ولہ نا
 اُستی اُستی سبھا نا
 اٹھ جھالس ڈیشوے نا
 تہ جبریلین سہ تو پوک نا
 یچھ آب و گل سے میتو تننا
 آبرو تیغ آبرو بخشہ نا
 مدنو یادن بان وند نا
 ہوشہ سان غا خولہ بوز کھنا

محمد کاظمی چھے ونان زاری

ساری پاری لگہ ہوے نا

۱۱ ماشوقہ دھوپ نے کیا چھے تننا (تازہ نسخہ) ۲۷ یہ شار چھنے
 ن ۱۲۱۳ھ منز ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 نسخہ ۱۲۱۳ھ منز موجود روڈی ہستی۔

پور سائے تیرمین رسم الشہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 امہ ہانیہ سید اوس حضرت
 کتبہ بن شائد درختہ با فرستہ
 ادس سوزنس مرسلہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 دعائیلہ منگہ نے کر موزا مین
 بختہ بختہ چھل تو دل چھہ تاپن
 زکھ دیوے ترا دختہ شجید کزیا
 دیدار داد یا رسول اللہ
 ستن اقلین منز چھہ بستن
 شین نا کتبہ تے اکس امتی
 آسمان بے ستون تھم گنہ چھا
 دیدار داد یا رسول اللہ
 پیشو ہوانے پنہو شور یار
 حوالہ کور بختہ پنہ کاہ بار
 بختن گنہ بردار تھم چھا
 دیدار داد یا رسول اللہ
 باغیر شلکھ منز کیجے
 یاد کو زون تے اختابے
 آفتاب عالمس چھہ دیوان گاہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 منہ بے پنہس کر ہانکل
 لولہ سان لار تو حضرت بن
 سر شراو دیاتی مٹ چھہ بارگاہ
 دیدار داد یا رسول اللہ
 نزدیک آستہ ہیئت تھم دور
 بولہ ون تھو تھم دنگ کستور
 دیدار داد یا رسول اللہ
 محمد کا مویس پہ مدا چھا

۱ امہ ہانیہ سید آسرور - کتبہ بن شائد درختہ سرور (بیس جایی)

۲ تھم شور یار (بیس جایی)

۳ آفتاب پھیران زوہ پارو چھا (بیس جایی)

(۳)

نویرِ ظہورِ من پر تو تہا
 حضرت فاطمہ ماجہ پیلو زائے
 حضرت نبویو کیا کردس تاو
 احدس احمد بیٹو پو تاو
 گدے گدے دور تے گاش ہو تاو
 مسجدِ اقصیٰ لہئے آو
 نہمازِ نفلہا پر کر تجھے دراو
 بیٹس اکو پیے کور اُس بیمار
 مہرِ ہیشتر نیوین گدے کن تہا
 یمین بیمارن در حچہ تاو
 گدہ نہکے مدہش بر مرزاو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 حضرت پر تھنے کر کن آوے
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 محمد لا گتھہ بازارِ دراو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 تھتھ مژ محمد با جماعت تہا
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 تمھراوس روٹھت آٹھک غبار
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 تمھن بیمارن شربتھ چاو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو

فائزِ پانویں رہ موتراو

کاروان دوریوے کر کھراو

محمد گامیو کر میراو

یا رسول اللہ دیدارِ ماو

(۴)

مَرَبِ وَثَدے چھک سون سردار یا رسول سلام علیک
 کَرَبِ ویشے چوئے دپار یا رسول سلام علیک
 زاه اویش چھمنہ پکان دگے
 نفس بد زاه روڈمنہ وگے
 آہ یتھہ کیہہ علاج لگے یا رسول سلام علیک
 چپانہ ستر آو آدم تہ خوا
 چون دودا سہ زخمین دوا
 چپانہ ستر آسہ حاجتہ روا یا رسول سلام علیک
 چھک تہ دودانہ آدم صدف
 جلوہ گر اک از ہر طرف
 سارنہ پیچھ چوئے شرف یا رسول سلام علیک
 چپانہ دودر ستر گوم رستم
 پتہ ساتھ درشن دتتم
 نتہ پانس گئے رستم یا رسول سلام علیک
 راتھہ دومہ گوم ودان ودان
 زاه تہ چھن ہم نہ خانی پوان
 پان وندے اے جان جہاں یا رسول سلام علیک
 وصف رخسار چھئے والضحی

شوقِ حیاتِ عاشقِ مے یا رسولِ سلامِ علیک

لالِ لبِ یا سرخِ یاقوت

موصیۃ فُلکِ دہد "اما بومروت"

گاہ گویا گاہ آہِ سوگوت یا رسولِ سلامِ علیک

تیرِ مزگانِ ہارِ بچہ بُمہ

سینہ
موصیۃ زنِ چھی ہرانِ گمہ یا رسولِ سلامِ علیک

چشمِ بادامِ غماہِ بُرہ

دیشنے کیتو مشتاقِ کُرتہ

کینہِ چہ بیمارِ کینہِ گے مُرتہ یا رسولِ سلامِ علیک

روزِ محشرِ عری سُمو

چون دیدارِ ڈھارنِ ہمو

دُدمو لہ کینہِ فریادِ دُمو یا رسولِ سلامِ علیک

یارِ باے تے مادرِ پدر

داتم تتر در نارِ سَفَر

سارِ نے تترِ شفاعتِ کر یا رسولِ سلامِ علیک

چاڑی صفاتِ زانہ سہ خودا

یس خلقِ نیشِ چھکِ دُدا

جانِ و دلِ سونِ یوسنے فدا یا رسولِ سلامِ علیک

چاڑی تارِ پف کرانِ نظا می

ہتھ آکے پیتم دودھا
 لولہ بانس دینے دھو دے یا رسول سلام علیک
 جگرس چھم عشقن دے
 لولہ ستر چھم نہ پوان زعلے
 دایہ پانے دپارے بکے یا رسول سلام علیک
 مکہ مدینہ چھک کنہ بطحا
 پکے ڈیکے کنو داتم دتھا
 سٹھ چھم چائی کر تم کھٹ یا رسول سلام علیک
 قاب قوسین قرچک مقام
 خاصہ جبریل چوئے غولام
 تازہ ہر روز چوئے اسلام یا رسول سلام علیک
 سرو قد چون طوبیٰ خرام
 خاب ییمو ڈیو تھٹھ تمکو لب آرام
 تازہ دور مخ کسہ پیچھہ حرام یا رسول سلام علیک
 کتہ بیو تھٹھ گوہن تہ غارن
 کنہ مدین داتے لارن
 پیتہ کتہ تہ تہ چھہ ڈھارن یا رسول سلام علیک
 چشمہ دندے خمار ہتے
 بزمیہ کھ کھ رو دہم کتے

یا چھٹھ جبریل آو دورود سلام (قلمی نسخہ سچس پیچھہ درست)

چاڑی تو صیغہ پیران جامی
کونہ کیسا وہ فی محمد کا مہی
یا رسول سلام علیک

(۵)

یا رسول اللہ علیک السلام والصلوة
چاہئے سیتو آد عرش و کرسی لوح قلم تے دوتے
یا رسول اللہ اول گو پاؤ جوئے نور پاک
چھک تے مظهر چھک تے مصد دواو تے نشانیات
یا رسول اللہ طواف کعبہ اسم نانصیب
واتے ہا بیت آہیں تے پھیرے در عرصات
یا رسول اللہ مدینے واتے کچھم اُردو
روز ہا تیرے بوز ہا کتے چھے تے کیا آب حیات
یا رسول اللہ تمنا چھم تے روز تھو چھہ ہا
شونہ و فی کیاہ دلف جھی شب قدر کیسہ برا
یا رسول اللہ بگو اُسو پاؤ چاہن عشق
دیدہ گرویاں سپہ بریاں گے تمن چانی بُشت
یا رسول اللہ سٹھا شرنہ چھس وہ فی کیاہ کرہ
مستحب سنت فریضے پورم پیہ اجبات

یا رسول اللہ کو مُت چھٹس غرق در بحرِ گناہ
 ظلم کرو تم نفسِ امارت نہ فریادیں مے
 یا رسول اللہ نہ روزِ رم راغنو بوزم زار پار
 چاند سستین دلو آسان سپدِ نم مے سُکرات
 یا رسول اللہ رحلِ کینہ چھین کر مژ بندگی
 مٹے ترا د تم دُور نہ تھ چھٹے بے در عرصات
 یا رسول اللہ قیامِ مزدہ پاشن سیرِ غم
 موم کو لاو تم عذابِ نیشِ یلگل دم بجات
 یا رسول اللہ بہشت و اتنا و م بے حساب
 مولِ موجی سستیم سستیم باہو مین در مومنات
 یا رسول اللہ اغشا یا شفیع المذنبین
 کرگو نہ کارن شفاعت نہ چھٹ کا تہ ترات
 یا رسول اللہ نہ روزِ رم راغنو بوزم زار پار
 کینہ و فی محمود کا می چھٹ سیٹھا عالی صفات

(۶)

نہ کر غم دفایا حیاتِ نبی	مے کر تم شفا یا حیاتِ نبی
چھ و الیل تا ریف کیسوئے تو	روقت و الضعی یا حیاتِ نبی
مبارک چھ کینہ چون دستِ شرا	بجود و سخط یا حیاتِ نبی

ع ا ذات شریف (چھاپی)

خلافت ملائک زمین آسمان
 خرابی کریم را درم لوکر چار
 فرایض سنت مستحب و اجبات
 حقش نشہ کھوڑس و چیم حقش
 دمو داد و فرو یاد پھوڑیے پتے
 کرکھ نے شفا اسکو کرکھاتے
 ہمہ انبیاء اصفیاء اتقیا
 دبی حق تعالیٰ منکم کیا رکھی
 بصدیق ابوبکر و عدل عمر
 بہ شہ دلایتہ بحسن و حسین
 بر اصحاب و ازواج و آل کرام
 بر آئے ژئے کن بخشاوم گوناہ
 نچن گوس واراہ ندامت کرم
 پراہ حقیقت بذات کرم
 نے چیم لولہ کامن یم اکھ شہ
 ترے بوزیم آرزو چیم سپٹا
 چیم مشتاق محتاج دیدار خاص
 بدیدار اور منور کرکھ
 چیم محمود کامی فقیر الحقیر

ژئے پتہ بوفد یا حیات النبی
 لوچم سے سزا یا حیات النبی
 گیم یم قضا یا حیات النبی
 کوڑم ناروا یا حیات النبی
 بروز جزا یا حیات النبی
 کرکھو مثبت لا یا حیات النبی
 وذن اولیاء یا حیات النبی
 اسے کیٹھ شفا یا حیات النبی
 بعثان حیا یا حیات النبی
 دفع کر بلا یا حیات النبی
 عفو کر خطا یا حیات النبی
 مضا یا مضا یا حیات النبی
 مے تر و دم غمہ یا حیات النبی
 بنور الہد یا حیات النبی
 دتم در شہناہ یا حیات النبی
 ژئے نش وایہ یا حیات النبی
 غنی تے گدا یا حیات النبی
 براے غمہ دایا حیات النبی
 سپٹا بے نوا یا حیات النبی

(۷)

پہر ہاں باش برمن یا محمدؐ
 فقیرن فکر صفی ذکر نصفی
 کائلی تم چاؑ فی غمن یا محمدؐ
 شب معراج تہی پتہ اقتدا کوؑ
 نبی ہستہ آدمؑن یا محمدؐ
 کتبہ چھک کتبہ ہیچے نیب جوئے
 پڑھا رکتہ نیشہ کنن یا محمدؐ
 فلے لچ بادمن یا محمدؐ
 نظر یاست تہی تراوکتہ سوہ چہو
 پیا مکتہ یاد ہمن یا محمدؐ
 گزہ ہم دلشاد ساری غم زلن
 وچھت از بر دہمن یا محمدؐ
 دین چھس ورتتہ پتہ روئے
 دے بو شجر ہمن یا محمدؐ
 چھ میوئے قبلہ تے بیہ قاب حسینؑ
 جہم کج زلف غمن یا محمدؐ
 اجا مکتہ کیاہ چھ دتتہ نیم شمس
 مئے کر مئے پرشہ چمن یا محمدؐ
 روشہ پاٹھو پتہ سوئے توشہ کوتاہ
 کلالن کو سمن یا محمدؐ
 وہ زلی وکتہ چائی ڈہیشہ رکتہ رو
 سیٹھا چھے نور شمن یا محمدؐ
 پڑ زلیونی مہہ برقی وہ ستارے
 حجازر کن چھہ ہم یا محمدؐ
 دلم کن محور انوار حقیقتؑ

۱ پہر ہاں گزہ ہستہ ہمن یا محمدؐ (چھا پی) ۲ کتبہ چھک تہی ہستہ ہمن یا محمدؐ

(چھا پی) ۳ چھا پی نو سمن منز چھنہ پرشار

۴ شہ چھکن قبلہ تے بیہ کعبہ میوئے (چھا پی)

۵ پڑ زلیونی نور برقی وہ ستار (چھا پی) ۶ دلم را با حقیقت شاد گردان (چھا پی)
 تر چھے تارین غن یا محمدؐ (نہجور ہا)

نجیل کریم بنی اللہ عاشقِ شریف بیتِ محمدؐ پر سارے سمن یا محمدؐ
 فقیرِ فکرِ صفیٰ ذکرِ حنفیٰ گلی تم چاہی غمن یا محمدؐ
 مبارک سلسلہ چم قدری سے چھٹے تھمور ریز لمن یا محمدؐ
 چھ چوئے اُمتی محمدؐ کا مے
 سہ مجھے دے پتہ ہمن یا محمدؐ

(۸)

کھوت کتبہ منزے کلاہ وچھ کا فرو قہ ورت اللہ
 برحق چھ رسول اللہ بادا صلوٰۃ اللہ
 چھی سرور سے رستے در بندگی دس رستے
 قد چن چھ بر جستے بادا صلوٰۃ اللہ
 اپمان اون رو سو کچے تیر ترو پٹن پچے
 کوما پور کینک لچے بادا صلوٰۃ اللہ
 خانہ اوس اکھ ستین تہمور چن فراق تھو کون
 فریاد تے نالہ دتھون بادا صلوٰۃ اللہ
 گید سے مبارکن زنجیر کوڑ عاشقن
 گل آوڑیے نشہ کین بادا صلوٰۃ اللہ

۱۔ اعجل متی کرتی اللہ عاشقِ منز۔ بیتِ شہ سارے سمن یا محمدؐ (چھاپی)
 ۲۔ فقیرِ فکرِ حنفیٰ ذکرِ صفیٰ۔ ماری تم چاہی غمن یا محمدؐ (چھاپی)

اے اوس آبِ حیاتِ برکت کی تحفہ ہو
 سیرگے ترے ہمتہ ہو کہ
 فرمادے تے نالہ دے ڈھارن لارن پیچے
 ڈٹے پچھے سارسی دے بادا صلوات اللہ
 یس آبِ شمس ہو غفار تس وائر نہ دوزخن نار
 چھک مری سون سردار بادا صلوات اللہ
 یا منقہ لباب پھینے سلام کرو ناٹھ ہمنے
 نہرے جھم ہنہ ہمنے بادا صلوات اللہ
 محمد دس اوس ہدا گوارہ ہم نہ گزھن ہدا
 چھک ڈپے مشوق خودا بادا صلوات اللہ

۹

یا مصطفیٰ محمد صلوات اللہ علیک
 تاریف چھ چاڈ بے حد صلوات اللہ علیک
 علم دایب ندانم مدح و ثنا چہ خواہم
 گوید ہی زبانم صلوات اللہ علیک
 قدم نشہ عدم آو عدم نشہ آدم زاد
 پدم دیتہ چھ قدم ناد صلوات اللہ علیک
 زبید زہے تبارک سرتاج سورہ تناک
 باشد ترا مبارک صلوات اللہ علیک

زاکہ

ادل اوسکھتہ ایزاکہ

تہ زانہ پائے فوہ دے پاک صلوات اللہ علیک
 رویت سے مشور موت سے مغیر
 اے گوہر تہ مدر صلوات اللہ علیک
 قلم لوحس لیکھت کہ عاشق پن معشوق شو
 اسرار ازل باز پیو صلوات اللہ علیک
 جنت میں زکویت شرمندہ ماہ رویت
 ہر سو رواں زسویت صلوات اللہ علیک
 مومکہ جائی کرچہ گزرا تحقیق کو رم یکیا چھ
 عکس نبی حق بر سر صلوات اللہ علیک
 حاضر ترا شہینم ناظر ترا بہ ہینم
 آتست عین الیقینم صلوات اللہ علیک
 تھے مولا دتہ زحس فرعون درو یاموس تہ ترا
 یونس شکم اندے دواو صلوات اللہ علیک
 نصرت ترا اذا جاء نامت انا فتحتا
 اسلام تو شد معلی صلوات اللہ علیک
 کلیم اللہ ہن لوہ طوہ خلیس کو نارس سکو
 تھے تہ شیطان تہ لان دور صلوات اللہ علیک

آہو زبان کشودہ وعدہ وفا نمودہ
 بر ذات تو ستودہ صلوٰۃ اللہ علیک
 کم کم عاشق لوگن پاری عشق کو کئے چھک پاری
 اچھر والن لکے معہ پاری صلوٰۃ اللہ علیک
 بیک شتر و حسان بر تو شدہ شنا خواں
 اے راحت دل جان صلوٰۃ اللہ علیک
 زئے پتہ عاشق فدا گئے خودی نشے جدا گئے
 تحقیق واصل خودا گئے صلوٰۃ اللہ علیک
 آنا نیکہ دل شکستہ جاں در رہت بہرستہ
 چوں حق ترا پرستند صلوٰۃ اللہ علیک
 شہادت کہ اشارے زوئے کر تھہرے پائے
 زئے پیچھے سپرد نکشے صلوٰۃ اللہ علیک
 دست تو در سخاوت بحر العطاء و رحمت
 اے منبع کرامت صلوٰۃ اللہ علیک
 محمودس فرزندِ بادشاہ
 مقصود ادبم ملاقات
 سودا پر ہے دود تیرا
 صلوٰۃ اللہ علیک

دا

مے چھنے کا نہ تہ مکانہ مے چھنے پانے
 پانے دھتھ چھ دکانہ بازار محمد
 یا جو یا من ہو ہو تو ہم نہ کا نہ تہ الام
 کھٹیت جے رٹھ چھ مے امرار محمد
 کھٹیت او مٹھ دواو ادے پیس آدم ناو
 توشن پوشہ فٹے چھاو بہ غلزار محمد
 مے چھ سون زون پے مے چھے مار فٹک مے
 چوان کیتو دا اصل گے بدر بار محمد
 نہ اصحاب چھ شیعین تمن پتہ نہ ختنین
 اکھ چھ صاد تے چھان تے یار محمد
 مے چھ نکل تہ تم چھ شاخ بیون بیون ہووڑ داکھ
 پانے اکھ لا رٹھ کر اکھ خد پدار محمد
 وڈن آو براقس لو گس ایتھ فراقس
 مے چھم چون کھن بس تمن یار محمد

محی الدین محمد زون (ٹاٹن) چھ پتہ شریف پتہ شریف شور و کران مے
 سردار ما محمد ولد دار ما محمد غم خواہ ما محمد
 سلطان ما محمد
 دا بادم پیس آدم ناو (محمد زون)

سہ سیلہ معراجس دِراو تَس نوٹکہ پُڑے داو
 تھکن جبریلس آو جلد دارِ محمدؐ
 ساری ارض وسمادات گہو تہ گاش دھوتے رات
 کُرن پادریک سات ز انوارِ محمدؐ
 کنین گے شہنچہ پائے اُتین آب درمیادری
 زبان رؤسو کھائے باقرانِ محمدؐ
 سہنہ سیلہ قیامتہ روزِ نہ ماے مہِ حقیقتہ
 مے جھم دارِ دلش شہتہ اُستہ زحارِ محمدؐ
 بدن میل لُدن بار وُدن کیتو گہو شکار
 یا شہتہ بوز سہ اخیار نامت لارِ محمدؐ
 نیکن دن عمل نیک بدن گزہ دُشہتہ دیکھ
 تو تے پانہ گزہتہ بیکہ تین کھارِ محمدؐ
 نار دُستہ، کرتج دار ترون شہ ز اوج تار
 دُشہتہ نیک گزہن تار اُمت تارِ محمدؐ
 فاطمہ میل لاکسن نیک خود داپہ میون کتہ آسہ پایہ
 امامین مارنہ آپ نو یادگارِ محمدؐ

۱ یا یہ بند چھن محزون شہزے یوت۔

۲ نار دُستہ ز اوج تار پایہ دُشہتہ نیک گزہن تار

۳ چھن کتن شہ کرتج دار اُستہ تارِ محمدؐ

(دیشیں جاوے)

۴ امام سیانے مارنہ آوے مہم ہارِ محمدؐ (چھن)

مے چھم داد تر بوزم تہج کیاہ مے خبر چھم
 اُمتر پیمہ تہ غشم کوتاہ پیراہ محمد
 اُمتر ییلہ رٹھہ بن نارس منز دار تھہ دن
 امام زادہ شفیع بن پھیر تھہ کھار محمد
 پیمن نامہ جودخ زالہ رتمن موکہ لاوتھہ کھار
 شان دست جتھہ ڈالہ سنس مار محمد
 تس چھی مٹہ نہ عالم تس چھے سون سٹا غم
 سینہ تر صیتہ جہنم اوش ییلہ مار محمد
 پانس بونم کتہ پیمتہ اُمتر آب کوثر چارو
 مے اُمتر بونر غلمان چھار یس کر کار محمد
 پتو کالر دے ناد کتہ گوئے مول موج اولاد
 تر کر اکتہ پگاہ یاد ننتے حایہ محمد
 شب روز درود سوز گزہ ہی پانچ ہندس سوز
 اچھو وچھ تہ گنو بوز تر گفتار محمد
 درودس جزا کستو درود یس روڈ سستو
 تس ہین تہ پانس سستو یس ییتہ کار محمد
 لبین کتہ محبوب تہنر مالس چھے شوب
 محمد دس چھ سٹا لب بہ پداو محمد

"اتھیک کیاہ مے خبراہ چھم" علیہ کیاہ مے جزا چھم (ن محزون)

۲۴ یہ بند تہ چھن محزون منزے ریت درج۔

(۱۱)

بر در تو یا محمد سر نهادم یا رسول
 آستانت یا محمد، بوسه دادم یا رسول
 فرش چوئی یا محمد عرش عظیم یا رسول
 چادر چانی یا محمد آدم آدم یا رسول
 آینه بریایاں یا محمد دل کبیم یا رسول
 از تو هرگز یا محمد ره نسایم یا رسول
 جان دندے یا محمد پان ماوتم یا رسول
 تو سید و مقررے یا محمد غمخه تراوتم یا رسول
 دزد و چھان یا محمد لیه لوسم یا رسول
 لوسه ناو محسن یا محمد گوس دریم یا رسول
 لول چون آم یا محمد هول کاستم یا رسول
 در ره تو یا محمد پایمالم یا رسول
 روز محشر یا محمد چاؤی نسخه چیم یا رسول
 زور یار چاؤی یا محمد عالم کو ختم یا رسول
 از خراقت یا محمد چون نالم یا رسول
 مول موج همیشه یا محمد مولا و تم یا رسول
 موه کلاون یا محمد سور عالم یا رسول
 حوض کوثر یا محمد پیالہ چاوتم یا رسول
 محمودس یا محمد کاستم غم یا رسول

(۱۲)

خبر چھے حال باوے کیاه
 تیر بو ز تم یا رسول اللہ
 چھ زامت تیرے نشے آدم
 چھ ذرا مت تیرے نشے عالم
 تیر بو ز تم یا رسول اللہ
 تیر چھکھنا آسہ سائیس تل
 قیامت دومہ پین مرسل

کران افسوس وادبلا
 تے درکار سمجھ چاکی
 دیاں بیسے اُستی گودا
 مے اوسم ٹوٹھ زو کریشن
 لے اکہ لاو دیدار
 حکم چون زاہ تر مونم نا
 عبادتھ جھم نہ کر پڑا
 دتم بزم نفس امارن
 پورم ناتوبہ مے جھم داہ
 تمنا چون جھم درول
 فراقے چاہے گل کاشتیاہ
 کریم از روے نادانی
 خجل شرمندہ چھس داراہ
 گوشت چھس سخت آدائے
 دیاں چھس لاپہ سد رس تھاہ
 جوانی کیمہ در غفلتھ
 نہ لاو تم وکتہ بے چھس گراہ
 کو دیت ہے تے باغی وون
 سے قتلواہ

نہ بوزتم یا رسول اللہ
 تے کتہ شوبہ اُمتھ چاکی
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 کرکٹیشن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 یہ زانن گودھ تے زونم نا
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 سچھا مورس بے بدکارن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 مے کرکٹ تو خد متس اصل
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 بسے بدکار شیطانی
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 دودس بولولہ کے نائے
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 برمیوس یکتہ شرک پائس پتھ
 نہ بوزتم یا رسول اللہ
 پیمن
 نہ بوزتم یا رسول اللہ

دلس چھم آردو چوئے
 مریں چھم دیوٹھ قد کوآہ
 کدورہ کاستم مستی
 چھمے بوبندہ درگاہ
 چھم پزیر پاٹھو یا غمیر
 یاب غفو دست ناه
 یحییٰ و عمر صاحب
 علی صاحب چھم عالی جہاد
 تیں آڈے شفیع الکل
 برائے ما شفاعت خواہ
 چھمے محمود گامی یو
 مے کن و چھتوڑ گاہ بیگا
 ڈیکھن آگھ شہ سونے
 ڈیکھم بوزتم یا رسول اللہ
 دیکھم و دوزندہ رستہ
 ڈیکھم بوزتم یا رسول اللہ
 گوہر شہادت شفاعت کر
 ڈیکھم بوزتم یا رسول اللہ
 بر عثمان غنی خالب
 ڈیکھم بوزتم یا رسول اللہ
 بدرگاہ دست رحمت کی
 ڈیکھم بوزتم یا رسول اللہ
 ڈیکھم کن مشتاق از ہر سو
 اغثن یا رسول اللہ

۳۱

صلوات اللہ بر پیغمبر
 پیغمبر شہادت سون سرور
 پیچھے تار کن منز چھتے ماہ انور
 صدیق و عمر عثمان و حیدر
 جانم بقران ہر چار سرور
 حضرت صدیق و عمر شہین
 در عقد نبی چھتے قرۃ العین
 حضرت عثمان علی حسنین
 قلو مک تو قلو مک مقدر
 جانم بقران ہر چار سرور

صدیق اکبر چھ یار اول بے معجزہ اوٹن ایمان اکمل

جانم بقربان ہر چار سرور

دین دار فاروق و ز عمر خطاب
بے قہر و عتاب
شیطان تسنن پس بے آب
چھ عا دلن سے زمینتہ تیز لک

جانم بقربان ہر چار سرور

حضرت عثمان چھ ابن عفان
جامع الفرقان بالطف احسان
با حلم و صیا بانہد ایمان
از خوف خدا تھو دکل نہ تنموسر

جانم بقربان ہر چار سرور

طالب مولیٰ غالب تہ اسلی
شاہ و لایکتہ والی والی
عالی ہمتہ علی اعلا
تم خیمبر

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

یا مصطفیٰ یا مجتہا
علت تہ آفت کر تم ذفا
چھک سون مرئی چھک سون رضا
محمود شفیع ہمتہ آسے برادر

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

فارسی تہ پرہندی کلام

۱. حق چہ خوش طہا و یسین (فارطیو)
۲. نورشید باں ذرہ از رے محمد
۳. موجود شدہ از قدم ذات محمد
۴. ما تحفہ چہ سازیم بار سال محمد
۵. شد جان و دلم واللہ شیدائے محمد
۶. کونین ہویدست ز انوار محمد
۷. فرقاں بسویت از خدا ..
۸. یا رسول اللہ علیک اسلام ..
۹. کس بیکساں سلام علیک
۱۰. یا سید المرسلین
۱۱. ہمی نخواستم از خدائے محمد
۱۲. سریم شوق دل و جان محمد
۱۳. یا الہی بٹولائے رسول عربی
۱۴. حق عیاں تو یا رسول اللہ
۱۵. وجودت کر نمی بودی
۱۶. بس شدم از مصیبت
۱۷. آمد بہ چمن گل بد نے
۱۸. ۱ سے زاید خلوت نشین
۱۹. گزہ بینم روے
۲۰. یا الہی از تو نخواہم
۲۱. الحمد للہ یا فتمم
۲۲. ہے داد ہے بیداد
۲۳. المقتہ للہ کہ مرا یار
۲۴. جانم ز عشق روے تو
۲۵. در بارع سیمانی
۲۶. ۵۵ چہ زیبا دلفریبا
۲۷. خوش باش بمن

را

حق چه خوش طبعه و یسین گفت در شان رسول
 من چه نمود را میستاقم منقبت خوان رسول
 مخزن جود و سخاوت مظهر اسرار حق
 مطلع انوار سبحانی گریبان رسول
 آمد از ارش درخت سبب بیرون پر شمر
 نخل خواش شد قدم فرسا بفرمان رسول
 شد بنورش نار را گلزار بروئے خلیل
 همچو اسماعیل سازم جان بقربان رسول
 آب حیوان آب کوثر یافته
 آب و رنگ و بوئے از چاه زندان رسول
 جمع چون گردد دل ما چون شود حل مشکلات
 باز بکشاید صبا زلف پریشان رسول
 گوشه گیران خسته و دل بسته و فتراک او
 از کمان ابروان تیر مرزگان رسول
 آرزو دارم همه تن سرشوم تا همچو گوئی
 رقص درمیدان از زخم چوگان رسول

یاد جوید فرزندوں باشکوه دارا و جم
 کمترین ہستند از قدر گدایان رسول
 طوطی طبعم کہ ناطق میشود در ہر نفس
 روز و شب در مدح و نعت شکر افشان رسول
 سدرہ یا طوبی بہ جنت کو چہ گاہ آید مرا
 میروم در سایہ سرو و سدا مان رسول
 ذرہ داری چون نہ رقصم زانکہ چون ذرہ شوم
 محمود روئے چون خورشید رخشان رسول
 یارب از محمود گامی میرسان صد اک سلام
 خاصہ بر روح رسول و جملہ یاران رسول

●
(۲)

خورشید بدان ذرہ از روئے محمد
 محراب ہمہ قدسیاں ابروئے محمد
 تعریف بخش و الصغیٰ انرمود بقرآن
 و التبیان بود وصف سروئے محمد
 از مشک ختن خود نشود تازہ مشام
 الا برا چین دو گیسوئے محمد
 فردوس دارم خلد ہمہ پایہ کیں اند
 از قدر رقیع کہ بود کوئے محمد

معلوم چه سان میشودش طے مقامات
 آنکس که بخت پی نبرد سوئے محمد
 جیجو نمین محیط و نیل و قلم عمان
 هستند همه قطره از جوئے محمد
 آبی که رواں میشود از چشمه چشم
 گردست دہ زان کنم پاشوئے محمد
 نو یکہ ز آینه تافت و لم یافت
 عکسے است کرا فکندہ روئے محمد
 محمود بگلزار جہاں باش چو بلبل
 مشتاق باں گل کہ دہد بوئے محمد

۳
(۱)

موجود شد از قدم ذات محمد
 از عرش بلند رفعت در جات محمد
 محمول شد احکام شرایع مسلف
 از شرح و تفاسیر و رسالات محمد
 کفار بتکار چو نوردند ہزیمت
 منظور شد اسلام بر آیات محمد
 محتاج با ظہار عجیبات نشہ است
 مشہور با نفاق شد معجزات محمد

شرف ارض و سموات چو آینه مصفا
 از کشف و کرامات کمالات محمد
 معبود بملکوت همو قرب مباچه
 از کثرت و طاعات و عبادات محمد
 بر هیچکس دست ندارد ز مرسل
 ادراک و منازل و مقامات محمد
 از روی لطافت ظهورات جمالی
 چون هشت بهشت بیوات محمد
 چو آنکه بجمه شوق که از دیده بیدار
 گشت است کثرت بملاقات محمد
 همواره فدا باد دل و جان معین
 در خدمت سادات و ذریات محمد
 محمود بمقصود رسید است بلا شک
 مخصوص باین تحفه و عنوانات محمد

۴

ما تهنه به سائیم بار سال محمد صل الله علیه و علی آله محمد
 یوسف که با حسن جهانگیر شالی است از شرح و شمایل خط و خال محمد

در حال نمودن دست طے از جزو مقامات
 آگاه نگشته است کس از حال محمد
 از سدره بیک چشم زدن مکرر سید است
 جبریل باقبال پر و بال محمد
 از هیبت او قهر بلند پایہ کسری است
 افتاد بیک جنبش ز لزال محمد
 نے بہر خود از تاجوران تاج گرفتہ است
 در راہ خدا بود خدا حال محمد
 یارب تو بیا مرز ہمہ مجرم و گناہم
 با بعظمت اولاد والا اطفال محمد

محمود یاس لعبت نبی نام نہکویافت
 مقبول خدا گشت باقبال محمد

(۵)

شہ جان و دلم و الہ و شیدائے محمد
 در دیدہ کشم خاک کف پائے محمد
 گنجینہ اسرار خدا بود نہ ہفتہ
 مکشوف ہمہ گشت بافشائے محمد
 والکاظمین الغیظ والعاظمین عین الناس
 این غوئے وصف بود خلفائے محمد
 در عشق و ہوایش کہ توانستند زند دم
 زیرا کہ خدا عاشق بالائے محمد
 بر پائے نشستند ہالان نبوت
 افزاشت چو سر سرو دلائے محمد

اسلام قوی گشت زاد یار، گذشته

از قدرت بازوئے توانائے محمد

از نامه داری شاه حبش پیامد دید

اسفیده کف پای بطغرائے محمد

محبوب ازل آمده اصحاب همیشه

ملعون اید گشته اند اعدائے محمد

در نزد خدا هیچ تراز هیچ بیند از

دانی که درو هست تمنائے محمد

موصوف باوصاف حمید است مسمی

در هر دو جهان اعظم الاسمائے محمد

صد گشت اهل سبزه ذات جمالش

گردون چو جبابی است ز دریائے محمد

بر فرق سرانداخته عرش معلی

افشانه نعلین فلک سائے محمد

فی کل صبح باد صبا گشت معرف

جاروب کشی حضرت والائے محمد

تا بی است ز رخسار او خورشید جهان تاب

ماه را بجگر داغ ز سیمائے محمد

محمود شب و روز که از فرط محبت
شیدا و گرفتار سراپای محمد

۴

کونین هویدا است ز انوار محمد
خورشید خجل گشت ز خسار محمد
صدیق و عمر صاحبش عثمان علی بود
هر چار با خلاص شده یار محمد
عمین شریفین او الحمزه و العباس
بو جهل لعین گشت بانکار محمد
مانند خدیجه دیگر، هیچکس نیست
در راه طلب گشته خریدار محمد
از مرده لولاک خلقت الافلاک
سرگرم شده رونق بازار محمد
حق گفت الانسان سری معیشت ^{بدل}
بر تافت بسری بعلی پنجه شیران
در حل مسائل با عباد عجایب
مدحش شده مست ز حق کرده تمنا
نگرفته دلش خواهی باین دشت دشمن
خود بود خدا حامی غمخوار محمد
در خدمت او خیل عرب خویش ^{شد}
در روز دوشنبه، گوهرس و نه پیه نو ^{مول}
یس با رگه ناه آسیده در نار جهنم
کثیر شرف یاب شد از موه ^{یفتش} شر
مرست آمد شاد دل و جان ^{مضعف}
محمود ز دارین ممکن هیچ تمنا
چون هشت بهشت آمده مکرار محمد
جایب شده سرور دستار محمد
نیمه دوه ^{میت} کرامت چهار محمد
نور دیده ^{میچند} پیه لاریش ^{کهار} محمد
مانند مینه است بانبار محمد
از ذکر لب لعل گهر بار محمد
جز آنکه شوی محو بدیدار محمد

(ک)

فقاں بسویت از خدا آمد پیام اے نازنین
 نام نکو فرجام تو خیر الانام اے نازنین
 یار تو بکر عمر عثمان عسیدر باظفر
 لعل و لبیت را مایہ بھی العظام لے نازنین
 زلف و زلفت شام و سحر دندان و لب لعل و گہ
 درسوے آن گیسوے تر تازہ مشام لے نازنین
 شمشاد سروسدہ ہم استادہ بدر آمد
 از شوق بالایت کہ ہست طوبی مقام لے نازنین
 معراج تو شد بر فلک محتاج تو ملک و ملک
 از قاب قوسین قرب حق داری مقام لے نازنین
 از پیروانت مے روم در راہ عشقت میوم
 باشد کہ روزی میشوم داصل بکام لے نازنین
 روئے جہاں آدے تو والانشاں بالائے تو
 میخور ستم آئی شبے اندر منام اے نازنین
 مداح تو خواہد ز حق از گفتن نعت شود
 افصح بیانی گو لغز شیریں کلام لے نازنین

بادا صلواة و هم ثنا في كل حين از خدا
 بشنود محمود گدا صدک سلام لے نازنین

(۸)

یا رسول الله علیک السلام والصلوات
 از جناب حق به تعداد نفوس ممکنات
 یا رسول الله کلامت زد گره بر می شکر
 شهید از شیرین زبانت شد خجسته نبات
 یا رسول الله پر

لعل تواند لطافت خوبتر ز آب حیات
 یا رسول الله بقدر یکسر موی تو نیست
 قدر و قیمت پیش زلفت لیلیه القدر و برات
 یا رسول الله نخیزد تا قیامت قاست
 چون قدر تو راست عنا از صفوف قایمات
 یا رسول الله کلیم از کلمه تو شاد کام
 زانکه اوبا اُمتانت خواهم از محشر نجات
 یا رسول الله مسیح از معجزه انفاس تو
 زنده میگردی بیکدم چند اجسام محلات

یا رسول اللہ ز شوق کبر بہشت آید بر کن

سلسیل و زنجیل و نیل با جوئے فرات

یا رسول اللہ نیاید در نوشتن وصف تو

گر شود انبار کلک و در بوند دریادوات

یا رسول اللہ پناہ میدم بکویت^{۱۵} امان

از جمیع عارضات و واردات و اوقات

یا رسول اللہ امور عاقبت محمود را

عاقبت محمود گردان اسلام و والصلوات

(۹)

اے کس بکیان سلام علیک	ہر زمان بر زبان سلام علیک
یا غار شریف تو صدیق	سرور صادقان سلام علیک
قطب اسلام عمر فاروق	حامی عادلان سلام علیک
نیز عثمان جامع الایات	مصلح کاتبان سلام علیک
پہلوان تو بود اسد اللہ	قاتل کافران سلام علیک
صلوۃ و سلام از حق باد	تحفہ روح شان سلام علیک
نخل خرمایر اے استقبال	میش تو شد روان سلام علیک
نیز خلی کہ بود فرسودہ	بزر شد در زمان سلام علیک
سوسمار دستوں و سنگ شتر	آمدند در بیاں سلام علیک
بہر نسخ صحایف ماضی	نازلت شد قرآن سلام علیک

مغفر مرسلان سلام علیک	ذات عالیہ صفات تو معروف
شافع اُمتاں سلام علیک	روز محشر کمال ہمت تست
کارمن درجہاں سلام علیک	یار من جُز تو نیست دیگر کس
بر تنم حرز جاں سلام علیک	بہ دفع عوارض و امراض
مالک لاکاں سلام علیک	ساکب راہ دادی وحدت
عاصل واصلان سلام علیک	سرتو در رہِ نغدا جوے
روے خود کُن غیاں سلام علیک	شوقِ حسن و جمال تو دادم
سوے جنت رساں سلام علیک	واصفان جمال احسن خود

کیست محمود گامی مسکین

تا شود مدح خواں سلام علیک

(۱۰)

بادا صلواة اللہ	یا سید المرسلین
بادا صلواة اللہ	فی کل وقت و عین
خدات بہ والد جہا	روے تو شمس الضحیٰ
بادا صلواة اللہ	ذات تو نور الہیہ ہے
مسجد حضرت آدم	موجود شد از تو عالم
بادا صلواة اللہ	شد فرشت تو عرش اعظم
بل بود ادنی ما بین	قرب تو شد قاب قوسین
بادا صلواة اللہ	اے شاہ عین العین

ای سرور سرور اں	هم تاج پیغامبران
برتست نازل قرآن	بادا صلواة الله
خدا م تو بود جبرئیل	بر خد متشن و حی تنزیل
شد نسخ تورا و انجیل	بادا صلواة الله
ای صاحب تاج و تمکین	نعت تو کله و یسین
وی شافع المذنبین	بادا صلواة الله
ای منظر لطف احسان	وی مشفق بیکسان
مار بمقصود رسان	بادا صلواة الله
از بهر صدیق و عمر	وز مهر عثمان و حیدر
بر حال زارم بنگر	بادا صلواة الله

بیچاره محمود مسکین

مشغول در مدح و تحسین

تا آیدش از تو آمین

بادا صلواة الله

رال

همی نخواستم از غذائی محمد	که پنجم شب در لقای محمد
غدا یا محمد، محمد بعالم	دو عالم بران یک قباب محمد
و جزو از عدم بکه بیرون نیامد	اگر آمد است از برای محمد
را نیز آمد سوره آخریه	بافلاس و عشق در هوای محمد

شب وصل بودست با حمد تمنا
 نیز زد سراپرده عرش اعلا
 بقدر از همه انبیا بود بالا
 ز سر تا قدم سرور او سر بسزا
 دایره سر سرکشان بر ضلالت
 فلک با ملک چنگلی جن انسان
 غلامی بن خور و نش در تعجب
 درخت کهن بار آورد سبزی
 شد از صلب سنگ آب جاری سحر
 سلیمان سکندر که بوده تو نگر
 خلیفه نخستین که صدیق اکبر
 عمر صاحب بیت و عدل بوده
 سیوم شاه عثمان جمع کرده فرقا
 سر مخزن علم شیر خدا بود
 مصفا شد آینه عاشقان
 بود که که ناگه شب بنگرم من
 یقینم چنانست لاریب فیهم
 خدایا ز کار من این عقد بکشا
 همه برگناهان شوند در پناهنش
 اهل چنان کن که روز قیامت

سر عرش در زیر پای محمد
 بیک تخته آں بردائے محمد
 سر انجام شان ابدائے محمد
 سراپرده های سرائے محمد
 مقصد شده از هوای محمد
 که هستند تحت سرای محمد
 ملائک نخل از غذای محمد
 با عجاز زیرک هوای محمد
 بحکم خدا وز دعای محمد
 چه نسبت دهد با گدای محمد
 خدا کرده جان در دوائے محمد
 دلش مبتلا در دوائے محمد
 حیایش مزید از حیات محمد
 چهارم علی مرتضای محمد
 بعکس رخ با صفای محمد
 قد و قامت و خوش نمای محمد
 بصدر دل شد مبتلائے محمد
 بسب از دایه مشکل کشای محمد
 چه بازو کشاید بمانی محمد
 رسم زیر سایه بوائے محمد

الهی دل و جان محمود گامی
جدا از همه کن فدای محمد

(۱۲)

حرم حق دل و جان محمد
خدا بر هیچ پیغمبر نلفته است
صحایف های پیش گشت منسوخ
بان الدین عند الله اسلام
ز مغرب شمس انور باز برگشت
مسیحا چاوش و موسی سرگردار
بعنورت ماه کنعان بود یوسف
سلیمان از صلابت مثل مور است
بر عیسی مایده نازل نموده
سکندر شاه ذوالقرنین بود است
همه خوران و علمایان پیشش
باین رفعت که دارد عرش اعظم
مکان سیر او در لامکان است
فلک چون حلقه در مانده برین
ورای ابر باران گشت موقوف
تمامی انبیا در روز محشر
دل و جانم بقربان محمد
هر آنچه گفت شان محمد
به برهان و ز قرآن محمد
قوی شد دین بدوران محمد
قمر شش شد بفرمان محمد
خلیل از نیل تا شان محمد
غلامی از غلامان محمد
پیشش شان سلیمان محمد
فکنده ریزش خوان محمد
گدائی از گدایان محمد
کنیزان و غلامان محمد
نشیب از قدر ایوان محمد
سزاوار بجولان محمد
شده جبریل در بان محمد
بخشم اشک باران محمد
پناهند زیر دامان محمد

شفاعت برکنہ گارن نمودن
 بود آن روز امکانِ محمد
 دلم یارب بعشق شمع رویش
 فروزان در شبستانِ محمد
 معطر کن صبا بامِ ہوئے
 ز گیسوئے پریشانِ محمد
 چو پروین در تبسم نورِ میرنجت
 در شہوار دندانِ محمد
 سپری ساختم این سینه نمود
 بر پیشِ تپہ مرگانِ محمد
 کجا یا بامِ شبی تا سبزینم
 رنج چون ماہ تابانِ محمد
 بچشمِ شوقِ بینم چشمِ دارم
 سیاه و مست چشمانِ محمد
 ملاحت باصلاحات با شجاعت
 سخاوت برد سامانِ محمد
 طفیل او شدہ کونینِ موجود
 بغیض و لطفِ احسانِ محمد
 خداوند مرا مرست گردان
 بحرِ عجبامِ عرفانِ محمد

بود جان و دل محمد گامی

فدا برآل و یارانِ محمد

(۱۳)

یا الہی بتولای رسولِ عربی
 عاشقِ کن بصفاتِ رسولِ عربی
 ظاہر از قیامِ مطہر شد ازین نورِ قدم
 بتجلا است تجلای رسولِ عربی
 راحت روح روانم اے صبا زود بیار
 بوئے گیسوئے سخنِ سائے رسولِ عربی

ہرچ در عقل تو گنجد ہمہ از نور نبی

شہ پید ابولاے رسول عربی

ہر انور شدہ طالع بفلک بعد غروب

ماہ پارہ شد ز سیمای رسول عربی

سرمد طور تجلی چہ شباهت دارد

بغبار و ذکف پایے رسول عربی

عرش اعظم بچنین پایہ بسے بوسہ زدہ

بکف پایے قدماے رسول عربی

ز ملک ہاے مقرب بخدا گشتہ قریب

قاب تو سپن شد جہاے رسول عربی

معلم ملکوت و عزادیل حق بود

شدہ مردود ز اغوائے رسول عربی

در رہ خدا آل و اصحابش ہموادہ بودند

در صدق و صفا خلفائے رسول عربی

ہمہ گل مشت عرق گشتہ بشرم رخ او

ماہ سیماب شد از سیمای رسول عربی

زار نالیدستوں کہ خنائش گویند

بفراق قدیمای رسول عربی

یا آلہی دل محمود گدا باد فنا

در رہ شوق و تمنا لے رسول عربی

حق نه‌شان تو یا رسول الله	حق عیان تو یا رسول الله
یا رحبان تو یا رسول الله	هست صدیق عمر فاروق
در قرآن تو یا رسول الله	نیز عثمان صاحب الآیات
پهلوان تو یا رسول الله	باشجاعت علی اسد الله
دوستان تو یا رسول الله	از دل و جان دوست میدام
نه‌شان تو یا رسول الله	مهر افروز بهمهر تو تابان
لا مکان تو یا رسول الله	نیست امکان بکس نشد ممکن
زردبان تو یا رسول الله	گشته اخلاک در شب معراج
مهربان تو یا رسول الله	هست خالق جمله مخلوقات
عالمان تو یا رسول الله	انبیاء بنی اسرائیل
امتنان تو یا رسول الله	برگزیده عزیز حق هستند
امتحان تو یا رسول الله	در عطا کرده فاخته و شهباز
ابردان تو یا رسول الله	قاب قوسین و قبله عالم
از کمان تو یا رسول الله	مرغیّه دلال و قوس قرچ
گیسوان تو یا رسول الله	پیچ در پیچ سلسله عشاق
پرمیان تو یا رسول الله	هست جزا بجان کمر بسته

جان بچشم لطیف فدا سازم	دل بحیان تو یا رسول اللہ
روز و شب گشتہ شیفته شیدا	والہسان تو یا رسول اللہ
جز تو از حق دیگر نمی خواهند	طالبان تو یا رسول اللہ
در جناب خدا چو معشوقند	عاشقان تو یا رسول اللہ
فارغ البال از همه آزار	واحصلان تو یا رسول اللہ
نوار و خستہ ذلیل و بیزار	دشمنان تو یا رسول اللہ
تختہ بندی بنای نور خدا	استخوان تو یا رسول اللہ
زار و تالان مدام از شوق	زایران تو یا رسول اللہ
جز تو کس نیست شافع و شافی	بیکسان تو یا رسول اللہ
محرمان را چو مامن و ملجای است	آستان تو یا رسول اللہ
می گریزم ز حادثہ دوران	در امان تو یا رسول اللہ
خلد و فردوس جنت الحادی	بوستان تو یا رسول اللہ
محو اندر خیال تو صیفت	واصفان تو یا رسول اللہ

از سر شوق تو شده محمود

مدح خوان تو یا رسول اللہ

(۱۵)

وجودت گر نمی بودی نبودی هیچ موجودی
 خلیفه دیده نکشودی اغشا یا رسول الله
 ازل آغاز مرزامت ابد نام مرا غامت
 سلامت باد سلامت اغشا یا رسول الله
 ز نامح پند نشنیدم بسے نادیده فی دیدم
 ز بارغ غیر گل چیدم اغشا یا رسول الله
 بجهل و ظلم نفس خود شدم مایل بکار بد
 گنا هاں کرده ام بے حد اغشا یا رسول الله
 ضعیفم سخت در مانده ز کار خویش شرمنده
 ممکن برگریه ام نعمده اغشا یا رسول الله
 جنایت مرجع عالم جبین بر خاک ده مالم
 بدر گاهیت همی نالم اغشا یا رسول الله
 غریبم عاجزم مسکین که دارم خاطر غمگین
 بعینین عنایت چمن اغشا یا رسول الله
 تبیین بر مجرم و عصیانم ز کار بد پیشمانم
 لهذا روز و شب خوانم اغشا یا رسول الله
 بفغلت هر نفس هر دم گنا هاں میگردم
 ز نجلت بسکه روزم اغشا یا رسول الله

خوانی رفت در عصیان به پیری توبه شد نیا

عطا کن عاقبت ایمان اغشنا یا رسول الله

پدر هم مادر من مرده ز غم میوه نانو رده

دل من زین غصه افسرده اغشنا یا رسول الله

بمختر خویش خوانت شده ممنون احسانت

پنا من زیر دامنات اغشنا یا رسول الله

در آن دم از خودم گمراه بنار دوزخم پیار

ز دوشم بار غم بردار اغشنا یا رسول الله

برای من عاصی شفاعت کن هر جان شو مراعت کن

دل من مایل بطاعت کن اغشنا یا رسول الله

ز رویت آرزو دارم بسویت بوی دل آرام

ز دیده خون دل بارم اغشنا یا رسول الله

نگیری دست ز بالاسی فتادم پست

ز درگاهت امیدم هست اغشنا یا رسول الله

بصدق الصادق الصدوق بعدل عمر فاروق

شفاعت کن بهر مخلوق اغشنا یا رسول الله

بحق جامع الفرقان بحق حمید دوران

بکن هر مشکلم آسان اغشنا یا رسول الله

تمنا تو سن سرکش بر راه بندگی درکش

بخوان محمود گامی غرض اغشنا یا رسول الله

(۱۶)

بس شدم از معصیت اندوگین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

ذات پاکت هست آئینه خدا

ذات پاکت منظر نور الهی

افتخار اولین و آخرین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

گر نبودی ذات تواند رو بخود

آب و گل را که ملک کردی سجود

بود آدم خاتم رخت نگین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

از غم بیهوده جسمم شد ضعیف

حرف عصیان گشته اوقات شریف

زین خجالت جان و دل دارم حزین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

خورد سالی رنت گشتم سال خود

عاقبت این جان بحق باید سپرد

عاقبت ده در زمان واپسین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

موش و رایم چون بعصاب سر کشید

دیدم من سوئے نیکی ره نوید

دور دار از شر شیطان لعین شو شفیع عم یا شفیع المذنبین

من نکردم جانب حق طاعتی

سوئے درگاهش ز فتم ساعته

پس چه سان با شتم ز جمع عابدین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

عمر ضایع کردم اندر معصیت

از خدا دارم امید مغفرت

زانکه نامش هست غیر اغا فرین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

بعد از انم از موافق ده نجات

در طفیل خویش اے عالی صفات

کن خلاصم از جحیم آتش شو شفیعم یا شفیع المذنبین

ساقی مائیتو بر حق سرور

ساغری از آب کوثر ده مرا

پس مرا کن داخل خلد برین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

جای من چون جنت الماوی شود

بر لقای حق دلم بینا شود

با پدر با مادرم کن بمنشیں شو شفیعم یا شفیع المذنبین

از ندامت دید دارم اشکبار

میخوشم روی عجز و اعتبار

زار و نالان بر درت دلم چین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

من ندارم تاب این قهر و عتاب

از خدا خواهم ز عصیان اجتناب

تا نباشم در خلافت بعد ازین شو شفیعم یا شفیع المذنبین

با دملوة و تحیات و سلام بر تو هم بر آل و اصحاب کرام

نیز بر روح النبات والنہین
 شو شفیعہم یا شفیع المذنبین
 احمد محمود کامی آمدہ از کرم کن بر سر حالش نگاہ
 چون وجودت رحمتاً للعالمین
 شو شفیعہم یا شفیع المذنبین

(۱۶)

آمد بر چمن گل بد نے موئے میا نے
 آزاد و شے باد کشتے مست جوانے
 در باغ جہاں قامتِ دل جوئے بلندش
 شمشاد قدے سبز خطے سرور و انے
 دلدار و دل آرام و دل خواہ دل افزوز
 فرخندہ فرح بخش دل راحت جانے
 پر پیچ خم زلف او بر رے چہ زیباست
 بشگفتہ بہم گلشنے یا سنبستانے
 در لعل لب غنچہ او آب حیات است
 آن سیب ز نخلدان وئے آسیب جہانے
 آن ترک قبا بوش نہ محتاج سلاح است
 مرثگان دو ابرویش بود تیرو کمانے

یا غنچہ دہانے (اکھ پروں قلمی نو سنجہ)

سرتاج شہاں خسرو خواں جہاں است
 شیریں سخن لب شکری سحر بیانے
 اُس غمزدہ نے صفت شکنے لشکر ترکان

سیماب صفت سپہم برے موتے میانے
 محمود نہ تنہا است گرفتار کندش
 بر زلف و خط و خال و آشفہ چہانے

(۱۸)

اے زامہ خلوت نشین دیکھو جمالِ نازنین
 ہر سو بپیں روئے حسین دیکھو جمالِ نازنین
 رویش چو آئینہ خدا مویش کہ چوں دام بلا
 خم در خم است چہنچہن دیکھو جمالِ نازنین
 پر گرد رویش موسیٰ سر ابرے است پر دو پر قمر
 داغ قمر خال جبین دیکھو جمالِ نازنین
 مست است ترک شمشاد خستہ جہاں از خشم او
 بستہ ز ابرو تیغ کین دیکھو جمالِ نازنین
 غنچہ دانش تنگ تر از خندہ میر میرد شکو
 قند و نبات و انگبین دیکھو جمالِ نازنین

سپنہ چو آئینہ حلب جو زامیان بوالعجب
 نازک کمر از موہین دیکھو جمال نازین
 از عشق رومے موئے او محمود بن گرسوئے او
 یکسو نہادہ کفر و دین دیکھو جمال نازین

(۱۹)

گر نہ بینم رومے رخشان عزیز^۲ مے بر آید از تنم جان عزیز
 آشیان وحشی دل بے مے حلقہ بے زلف پیچان عزیز
 قتل مردم می کنند از غمزہ عشوہ گر آں شوخ چشمان عزیز
 شکل شیرین از سر نو در جہاں بر زده سراز گریبان عزیز
 وہ چه زیبا چوں الف بر جاں نشست مرغبار تیسر مرزگان عزیز
 ہچمو پردیں عالم افزو د بے وقت خندہ عکس دندان عزیز
 در خیال خام مشکینش شدم غرق در چاہ زندان عزیز
 نقد جاں باید بہاے بوسکے آں لب لعل بدعشان عزیز
 نارسیدہ دست زاہ پار ساست بر کنار نارستان عزیز
 شدہ حجل سرو و صنوبر منفعل پیش شمشاد خدا مان عزیز
 چونکہ از شوقی او میر قصہ نیاز چوں شفق خونریز دامان عزیز

۱۰ ارشک قمر نور حسیس (قن) ۲۷ عزیز چھنے اس میں محمود بنہ وقت
 ۱۱ شوانج اگہ حسین حافظ

در شهر مشهور محله تاشون بر سر بازار دوکان عزیز
 دخل در کا مشن بزور وزارتیت در بند در دست در بان عزیز
 روز و شب محمود کامی این غزل
 خوش بخوان در پیش یاران عزیز

(۲۰)

مناجات لذیذ

یا الهی از تو خواهم خاصه نعمائے لذیذ
 کچھری و خشک پلا و نان و حلوائے لذیذ
 شامی و آتش کباب و شفقت و کشتاب
 کوفتہ پیچقی دو پیازہ تخم ترشائے لذیذ
 شکر و قند و نبات و شہد با شیریں بتاس
 پستہ و بادام تر جلغوزہ خرمائے لذیذ
 سالن خوب و مرغین با مصالح خوشگوار
 شربت شیر و لکاب و آب دریائے لذیذ
 گردہ و قندی قلوچہ بسرق و نان شیرال
 برہ بریاں و باقر خانی و چائے لذیذ
 دوغ با جغرات و مسکہ و روغن میچائے شیر
 شیر و خرماس و زونی خانی مربائے لذیذ

شلفم و ترب و چغندر و سیب و کھ و ساگ کرم

کاسنی سیب و پالکھ سبز چولائے لذیذ

باد رنگ تر بوزہ باد بجان و غروبزہ کدو

سردہ با امروت سیب توت طلائے لذیذ

سبزہ زرد آلو گلاسہ انبہ شفتالو چہ

رکشمشی انگور آب انارہ ترشائے لذیذ

یا الہی مرحمت کن میکنے فرحت فرا

و اندراں آب روان خوش ہوا جائے لذیذ

از لباس خوب و خاصہ پاک پوشاک تنم

مسند و مفرش کرامت کن تنکائے لذیذ

تابع طبع موافق دہ مراہل و عیال

سہرم و غنچوار و مشفق باز ہمسائے لذیذ

منعم و معطی تو ہستی خالق الانعام ہم

نعمتم دہ حاصل کم کن ہر تمنائے لذیذ

از غذا مانے مکلف سیر کن یارب مرا

تن قوی گردان سلامت دار اعضائے لذیذ

یا الہی از تو نخواہم صحت کامل مدام

آب و تابم رنگ رویم بخشیمائے لذیذ

عقل کامل ہوش و ایم گوش حق شنو ابدہ

نور چشم من فروز کن از تماشائے لذیذ

داشکر ولی امر کردی نہی شد لا تکفرون

شکر نعمت، نعمت افزاید از شایئے لذت

بعد شرب و ہم تنادل بخش توفیق بیاس

تا بگوید حمد بے حد شکر و ثنائے لذت

لذت انواع نعمتہاے الوان یافتی

خوش بخوان محمود کامی شکر نعمائے لذت

(۲۱)

الحمد للہ یا قتم آرام جان ناز کے

آرام جان ناز کے شیرین زبان ناز کے

مشہور عالم سر بسر دندان لب لعل و گہر

از نطق میریز شکر غنچہ دہان ناز کے

قربان او بر ناو پیر بے پوش کردہ گوشہ گہر

ہر سوزند از غمزدہ تپیر ابرو کان ناز کے

صد بوسہ بر پادادش بندہ قیام یکشادش

آں دلیر جزا کمر دارد میاںے ناز کے

ہر گہ خرامان می شود شمشاد دہنالش شود

زہ وہ چہ زیبا میرود سرور والے ناز کے

محمود کامی غم مخور تشویش از دل کن بد

ناگاہ سے آید بسر آرام جانے ناز کے

(۲۲)

ہے داد ہے بیداد دل لیا سجن
 ہے دیکھ دیکھو میری راج کیا کیا سجن
 مئے خور نیو تھم ڈڈر دل چھم مگر مئے نار
 ہم کس کو پکاریں کس راستے گیا سجن
 ہم کل کہاں میں تیرے پاس آؤنگاے دست
 دی شب ہجرت رفتہ امشب خوش بیا سجن
 از آب سرست سامیان رنگ چڑھایا بوت
 تم کھول اکھیاں دیکھ چند درشن دیا سجن
 آن نور جہالشن منور طور دلم ساخت
 این خاک وجودم نموده تو تیا سجن
 دی پوتی دایا میں تمہارا مثرم ہی کوئی بوت
 شب از شراب سہ آتشے شد بے حیا سجن
 از یک نظر سے کیتا مجھے پردوست آل
 پھر این زمست محمود کیا کیما سجن

عباسات (قن) ۲۷ یہ سار چھ قلمی نوے سجن مئے بوت
 ۳۷ فر این مس محمود کرتا کیا سجن (قن) (فکر مگر تریو سب آو
 قلمی نوے سجن حساب ہے یہ باٹھ نقول کرے)

اہلنتہ اللہ کہ مرا یار اچھا ہے
 جانانہ زمینخانہ چرستانہ برآمد
 آن حور صفت شکل پر نقل فرشتہ
 گیسوئے مشکس معے ابروئے چوہا
 بروئے دو ابروئے خم قوس چو نیکو
 صد پارہ کُند غارہ زیب تیز نگاہش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ چو شبنم
 شیرین دو انار مش بکنار بمن او
 مستانہ ذوال اسیران بہ تغافل
 بازار و زرد زور بہ بازار محبت
 دوزماہ رخان ماہ من بسیار اچھا ہے
 اکھیاں سے دیکھو دیکھو غماز اچھا ہے
 انوار الہیش بر رخسار اچھا ہے
 دو مار سیہ خفتہ بگلزار اچھا ہے
 تروار جو ہر دار ذوالفقار اچھا ہے
 مژگاں دو ابروئے مکنازار اچھا ہے
 در لعل لبش گوہر شہوار اچھا ہے
 پروردہ پئے عاشق بیمار اچھا ہے
 در کار خرد ہمشیار او سرکار اچھا ہے
 در راہ طلب عاشق بازار اچھا ہے

از پیر خرد دوش شنیدم بصد ہوش
 محمودؒ بگو شعر شکر یار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پر دیکھو (اکھ پر دین قلمی نوہ سنو)
 ۲ خم دوست

۳ برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبنم (قن)
 ۴ شبنو (قن) (قلمی نوہ محسن مژچہ آسمان بگو شستہ شاد)

جانم ز عشق رفته تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ گیسو سے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 امیں شاخ منہبل موئے تو از باد دیکھو کیا ہوا
 اسے شاہِ خواباں داد اگر بر حال مظلوماں نگر
 افتادہ اندر کوسے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اسے خسرو شیرین سخن شمس بقصد کوہِ گن
 ناخوردہ آب از جہے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں محراب پا کاں یا کماں
 باتیغ یا ابروئے تو اسناد دیکھو کیا ہوا
 کارِ عجب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 برگرد شمعِ روئے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 مسمون احسانت منم پروردہ جانت منم
 محمود از خوش خوئے تو آباد دیکھو کیا ہوا

(۲۵)

در باغ سلیمانی پیارا تو میرا جانے
 کشمیر ٹھٹھا پانی پیارا تو مرا جانے
 خاتون فتنی تم حوران بہشتی تم
 کشمیر کا پہ مانی پیارا تو مرا جانے
 تم نازکی حسینا تجھ کو مکر حسینا
 لب لعل بہ خشتانی پیارا تو مرا جانے
 سہرا تو جب کارنگی جھہراو گبرانہنگی
 دادا تو پہلوانی پیارا تو مرا جانے

محمود گامی آوہندی غزل کچھ گادو
 ہم یہ تو ہندوستانی پیارا تو مرا جانے
 (نہ سنیے ہجور)

قلمی نہ سنیے پیچہ ہینو کم پو سورے باغ پیرختہ تو سب آے
 تن شاد درج کرے۔ (نامی)

دہ چہ زیب اور لفریاقاقت دل جوئے تو

تاب دیدارت ندارم چون بہ بینم روئے تو
بار قیساں روز و شب در کامرانی بینمت
ثم بالشد عاجزم از عادت درخوئے تو
روز اول در رکودی دین مارا اے صنم

چوں ز نازبت پرستان گشتہ برین موئے تو
نازنین از تیغ نازشہ مردماں بل صد ہزار

زندہ گرد و نسیب ید بخت از بوئے تو
ہمچو وحشی مرغ بودم دانہ دیدم خال تو

پر کشادم بہر دانہ دام شد گیسوئے تو
بہر قتلسم شرمہ کردی چشم میگوں چرا

گشت مارا اے نگار از گس جانوئے تو
چونکہ دیدم دست نازت در لب و جاں روبا

من بختیں دل سپردم در کف بازوئے تو
ترک من با تیغ عشقت دست کردن شکل آست

کے تو انم دست بردن با خم ابروئے تو
ہمچو جامی من بگرد کوئے تو اے نازنین

در طوافم روز و شب لا کعبہ برین کوئے تو

گرفتاری میگذازد سوسے قبلہ مرغان

من نمازی میگذازم قبلہ من و عے تو

صرف پیشہ عمر محمودش کجای جویت

پافکذازم شد نگارا بهر جیت و جوئے تو

(پراذ قلمی فوہ پیچ پیچ)

خوش باش بمن باز بیا تازه دلم ساز

ناساز بمن ساز شب ناز و نئے و ساز

دل و دھتہ تر نیو متهم دل ز تے دلا و ابر وجود

جانباژ تو ان برد ازاں غمزه جانب ساز

ہندوے رسن باز دو گیسوئے دلا ویز

ابروئے تو آہوئے تو چون ترک تیر انداز

سر سبز شوم سایہ بر مرا فگن

قربان سراپا سے تو اے سرور سرا فراز

در باغ جہاں لالہ رخاں داغ تو دارند

زاں محبت لبست تو خواب بھد ناز

غیر از تو مرا ہیج کسے نصبت بدل خوش

من محبت تو چون محمود بایاز

غزل من چیمے آکے میر کا شتر تو بگزاؤ فارسی کلاسن سیمتو

(پراذ قلمی فوہ پیچ پیچ)

زبانِ زیبا کی کلام

۱۔ قیصر دوسو کا دودھ شتر سے

۲۔ شہ پارس و چھم جلو چنے

۳۔ کل پھولتے پھلیاں چھاو

۴۔ سویر لہ کپار کریم لے

۵۔ دودھ چھو دایہ دایہ

(۱)

قیصر رو پہن مائے دولت تر گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 نالو چھ رہ نہ مال دستن گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 پرتکس بیچ ہم مائے سوندہ گئے اور نائے کھنس چیم کینہہ باھتھ
 وسہ کھ پانہ کن ڈیڈ والہ پڑ گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 پاتال ڈڑھ کھ شادی شوہر گئے اور نائے وسہ نس چیم کینہہ باھتھ
 دودھ کتہ میلہ تاختر گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 روشن حال چھ رو شہ ماہ پڑ گئے سوڑے عالم کران ہے باھتھ
 دنیا آخر ناپائیدہ گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ
 ہے آسمان بج بک کو تر گئے ساتھ اس تے باغ از باھتھ
 مشتاق ڈیئے کن چھس گر گئے آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ

محمود یار ڈیئے مرتن گر گئے

تس سیتو لے کر از اشباھتھ

تس سیتو زبان تھاو ڈیڈ پڑ گئے

آخر ذرا یکھ پڑ گئے ذاتھ

(ذرا ذرا باھتھ)

واپہ باھتھ چھ باسان کہ نام شنوی کینہہ حصہ یوہ دن روہتر

(۱)

ژرف پاری و چھم جلو چوئے، زھار حقہ کئے
 پیاری دوو پاری لگے ژئے ماری مئے
 راس دوو ہس پاد لو رسم چانے وئے
 یوتھ وارتھ چون پر تو دیو ٹھم مئے تے
 ژئے نیب تھو تھم خوب دیو چھم کئے
 تیلہ بلہ بہ بیمار ییلہ یککھ ژ میانہ وئے
 بدن بدن زو اژیم ژندن کئے
 دژن مساکھ لاگہ سوہ ماہ چشمن جئے
 دامانہ ژٹو دیو پان پیرتھ سامانہ جئے
 پامن لا جھٹس کامہ دوو آمی وئے
 بہ حالہ اکے نالہ ژٹھ نالے مئے
 مغرور موگرھہ پان پان چھو مئے
 ودان چھس بو چھک پو پان مئے نہ اٹھتے
 ماس پوہ گوم دوو لو سم سئے مڑ وئے
 محمود کا میوگرھو ژھارن پیراہن
 اچتر روٹ کری شاہ ہمدان سمکھی وئے
 (ذباڑ دیو ایٹھ)

۳

گل پھول تے پھلیا چھاو
 روز بلب لول چون آو
 آو پو شو تار کیا گپا یو
 روز بلب لول چون آو
 نیرو نیر لوگ چلے جاو
 رنگہ کن روٹ آوہ رنگہ تریرے
 رنگہ نا گرتہ ہم ہر دے واو
 کلہ پیچٹ کے بادام پوشو
 روز بلب لول چون آو
 بندر ہڑے چشمہ مژراو
 آو دل چھے شہز آو بلوے
 روز بلب لول چون آو
 زور کو ٹنڈنس تو ٹنڈن جلاو
 ناگہ رادن آب آو جاری
 روز بلب لول چون آو
 باغ جنک سبز چھاو
 آستہ آستہ درو کیسو دستے
 روز بلب لول چون آو
 روٹ بنفشہ دانگین چاو

کرو محمود اذلس گراو
 سنہ تروہ سٹ باگنو آو
 بی چھہ نیر تی چھس باو
 روز بلب لول چون آو

(زبان ریو ایچہ)

(۴)

سو برو کھپار، کریم لٹے
 نکل اختاب روئے کیا ز کھٹے
 دواز محشر دامانہ دے
 چھ کو تو میں کہہ چھک بٹے
 کاغذی قبرت منزالہ فٹے
 یاد سید باغی وار پوش تڑپے
 تار سوز کبر خراو گڑپے
 شامہ سوز کبر دے دامانہ دے
 پامن لا جنس نالہ جامہ تڑپے
 داتہ آخر مانتے بل
 اذی لائی کریم ز فصل
 داتہ آخر مانتے بل
 شب و روز تھا و رہی کل
 داتہ آخر مانتے بل
 دوزی دمس نا پھیر پوت یار
 داتہ آخر مانتے بل
 کامہ دو گوم مانسبل
 داتہ آخر مانتے بل

توہ لچم نو چندس مار اٹھے
 بیتہ او سس گز پن

محمد کامیس کا ستم کرتے

داتہ آخر مانتے بل

(دبائی دوا بختہ)

علاء الدین دکن شازن پیشہ شعل چھ بکراوئے آہر باسان (تاجی)

